

PROTOKOŁY

z I. sesji VII. peryodu Sejmu krajowego

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Księstwem Krakowskiem

w roku 1895/6.

Posiedzenie 1—26.

od 28. grudnia 1895 do 8. lutego 1896.

Przytem spis petycyj.

L W Ó W.

CZCIONKAMI DRUKARNI LUDOWEJ
pod zarządkiem Stanisława Baylego.

PROTOKOLY

418422

III 1895/6, 1-26

~~7479~~
III

~~100.228~~ III

SPIS PETYCYJ.

Wniesiono po dzień 30. grudnia 1895.

1. L. s. 132. Rada powiatowa w Rzeszowie przez p. Stan. Jędrzejowicza, o subwencyę na przełożenie i rekonstrukcyę drogi Tyczyn-Jawornik.
2. L. s. 133. Zwierzchność gminna w Podkościelu, przez p. Bojka, o przyjęcie kosztów utrzymania Gąsiorowskich, należących się gminie m. Tarnowa na fundusz krajowy.
3. L. s. 134. Gmina Brzechowice, przez p. Merunowicza, o odpisanie kosztów szpitalnych w kwocie 304 zł. 61 ct.
4. L. s. 135. Zwierzchność miasta Starego Sącza, przez p. Romera, o założenie c. k. seminarjum nauczycielskiego, męskiego.
5. L. s. 136. Zwierzchność gminna w Kobylcu (pow. Bocheńskiego), przez p. Hoszarda, o zapomogę na utrzymanie biednych sierót.
6. L. s. 137. Urząd parafialny w Wojniłowie, przez p. Klemensa Dzieduzycznego, o utworzenie osobnej stacyi parafialnej obrz. łać. w Dolnej Wojniłowskiej.
7. L. s. 138. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Nowym Sączu, przez p. Gustawa Romera, o subwencyę.
8. L. s. 139. Towarzystwo tatrzańskie w Krakowie, przez p. Zamoyskiego, o udzielenie zapomogi w kw. 500 zł.
9. L. s. 140. Komitet budowy domu słuchaczów politechniki we Lwowie, przez p. Goldmana o subwencyę.
10. L. s. 141. Wydział „Towarzystwa Bratniej Pomocy“ słuchaczów politechniki we Lwowie, przez p. Goldmana, o subwencyę.
11. L. s. 142. Komitet szpitalny w Nowym Sączu, przez p. Gustawa Romera, o przyjęcie na fundusz krajowy dodatku 150 zł., wypłaconego wdowie po ś. p. Zengtelerze.
12. L. s. 143. Przełożona klasztoru SS. Klarysek, w Starym Sączu, przez p. Romera, o subwencyę na utrzymanie 6-klasowej szkoły żeńskiej przy klasztorze.
13. L. s. 144. Krakowskie Stowarzyszenie Pracy kobiet przez p. Paszkowskiego, o subwencyę w kwocie 1.000 zł.
14. L. s. 145. Towarzystwo „Szkilna pomoc“ w Stanisławowie, przez p. Sawczaka, o zapomogę.
15. L. s. 146. Grono nauczycielskie szkoły 3-klas. w Krowodrzy przy Krakowie, przez p. Paszkowskiego, o podwyższenie płacy.
16. L. s. 147. Nauczyciele szkół ludowych w Stryju, przez p. Fruchtmanna, o podwyższenie płacy.

17. L. s. 148. Karol Chorąży, nauczyciel w Lipnicy Górnej, przez p. Hoszarda, o zapomogę na odbycie kursu nauki zręczności we Wiedniu.
18. L. s. 149. Jan Hyciek, nauczyciel ludowy w Buczynie, przez p. Hoszarda, o pożyczkę lub zapomogę.
19. L. s. 150. Jan Hołubowicz, emer. nauczyciel, zamieszkały w Stryju, przez posła Fruchtmanna, o przyznanie mu dwóch dodatków pięcioletnich.
20. L. s. 151. Leon Lewicki, emer. nauczyciel, zamieszkały we Lwowie, przez p. Romanowicza, o subwencję dla syna Mikołaja, na kształcenie się w śpiewie.
21. L. s. 152. Wojciech Dobrzański, emerytowany nauczyciel, zamieszkały w Jaworowie, przez p. Szeptyckiego, o zapomogę.
22. L. s. 153. Stanisława Zejmowa, emerytowana nauczycielka w Bochni, przez p. Hoszarda, o dodatkowe wliczenie lat służby do emerytury w drodze łaski.
23. L. s. 154. Wilhelmina Harcerówna, emerytowana nauczycielka w Niepołomicach, przez p. Hoszarda, o podwyższenie płacy emerytalnej.
24. L. s. 155. Antonina Hutnikiewicz, wdowa po nauczycielu w Stryju, przez p. Fruchtmanna, o stałe zaopatrzenie z łaski.
25. L. s. 156. Karol Engelmann, pisarz etatowy kraj. szpitala św. Łazarza w Krakowie, przez Wydział krajowy o zaliczkę w kwocie 600 zł.
26. L. s. 157. Joanna Chrzanowska, wdowa^a po zastępcy dyrektora Oddziału rachunkowego Wydziału kraj., zamieszkała we Lwowie, przez p. Michalskiego, o stały dar z łaski.
27. L. s. 158. Marya Barycka, wdowa po dyetaryuszu Wydziału krajowego, zamieszkała we Lwowie, przez p. Goldmanna, o dożywotni dar z łaski.
28. L. s. 159. Joanna i Leontyna Sapała-czyńskie, siostry śp. Roberta, b. rewidenta Wydziału krajowego, zamieszkałe we Lwowie, przez p. Sawczaka, o udzielenie im daru z łaski.
29. L. s. 160. Wanda Dziubińska, wdowa po praktykancie rachunkowym Wydziału krajowego, zamieszkała we Lwowie, przez p. Goldmanna, o przyznanie daru z łaski.
30. L. s. 161. Antonina Kwiecińska, artystka dramatyczna we Lwowie, przez p. Goldmanna, o stały dar z łaski na wychowanie dzieci.
31. L. s. 162. Marya Kleczyńska w Warszawie, przez p. Wereszczyńskiego, o stypendyum na dokończenie nauki śpiewu.
32. L. s. 163. Feliks Laurent, inżynier w Paryżu, przez p. Wereszczyńskiego, o subwencję na założenie kanału San z Dniestrem.
33. L. s. 164. Barbara Dumicz z córką, wdowa po nauczycielu, zamieszkała w Pustomytach, przez p. Merunowicza, o zapomogę.
34. L. s. 165. Antoni Jabłoński, w Woli batorskiej, przez p. Hoszarda, o jednorazowe wsparcie na zakupno warsztatu i narzędzi do prowadzenia rzemiosła bronzowniczego.
35. L. s. 166. Michał Majdziński, w Syrkowcu, przez p. Bernadzikowskiego, o jednorazowe wsparcie.
36. L. s. 167. Tekla Michalewiczowa w Tyśmienicy, przez p. Pilata, o wsparcie.
37. L. s. 183. Wydział powiatowy w Nadwornie, przez p. Mandyczewskiego, o subwencję na rekonstrukcję dróg gminnych z Nazawirowa do Winogradu, z Nadworny na Majdan górny do Łanczyna i z Delatyna do Łuczek.
38. L. s. 184. Komitet ochrony dla małych dzieci w Krakowie, przez p. Scipio, o przyznanie zasiłku za r. 1894 i na r. 1895.

39. L. s. 185. Ks. Józef Pelczar, dyrektor Zgromadzenia Służebnic Serca Jezusowego w Krakowie, przez p. Scipio, o subwencję na utrzymanie i rozszerzenie szkoły praktycznej dla sług.
40. L. s. 186. Mikołaj Stetkiewicz, emer. nauczyciel, zamieszkały we Lwowie, przez p. Sawczaka, o jednorazowy dar z łaski.
41. L. s. 187. Helena Strzelecka, w Bochni, przez p. Hoszarda, o subwencję na dokończenie nauki spiewu operowego.
42. L. s. 188. Zarząd gminy m. Tartakowa, przez p. St. Polanowskiego, o utworzenie c. k. Sądu powiatowego.
43. L. s. 189. Julia Kowalska, wdowa po dyktaryuszu Wydziału kraj, przez p. Pilata, o jednorazową zapomogę.
44. L. s. 190. Stanisław Konopka we Lwowie, przez p. Romanowicza, o subwencję na podtrzymanie szkoły wymowy polskiej.
45. L. s. 191. Redakcyja pisma dla dzieci p. t. „Mały świeatek“ we Lwowie przez p. Goldmana o subwencję.

Wnieziono po dzień 3. stycznia 1896.

46. L. s. 207. Wydział powiatowy w Brodach, przez p. Sałę, o uchylenie prawa poboru myta prywatnego przez dwór państwa Toporowa od mostu w Toporowie.
47. L. s. 203. Wydział powiatowy w Brodach, przez tegoż p., w sprawie regulacji rzeki Styru.
48. L. s. 209. Wydział powiatowy w Brodach, przez tegoż p., w sprawie utworzenia przystanku kolejowego pomiędzy stacyami Zabłotce, a Ożydowem.
49. L. s. 210. Komitet budowy pomnika Józefa Korzeniowskiego w Brodach, przez tegoż p., o subwencję na budowę pomnika.
50. L. s. 211. Ksiądz Piotr Weredyński w Szczurowicach, przez tegoż p., o zapomogę z powodu klęsk elementarnych.
51. L. s. 213. Wydział powiatowy w Sokalu, przez p. Kraińskiego, o udzielenie wyższej subwencji na budowę dróg powiatowych.
52. L. s. 214. Wydział powiatowy w Tłumaczu, przez p. Brykczyńskiego, o spowodowanie zmiany przepisu §. 11. c. k. Ministerstwa Skarbu z 3. maja 1850 Nr. 181, Dz. p. p., w sprawie wymiaru bezpośred. należności od przeniesienia własności.
53. L. s. 215. Wydział powiatowy w Nadwornie, przez p. Mandyczewskiego, o odpisanie reszty pożyczki w kwocie 8.000 zł. zaciągniętej na budowę mostu na Prucie.
54. L. s. 216. Gmina Kalwarya Zebrzydowska, przez p. Jordana, o subwencję na adaptację bułynku na szkołę stolarską w Kalwaryi przeznaczonego.
55. L. s. 217. Gmina Młodochów przez p. Kozłowskiego, o zniesienie dobrowolnego zobowiązania, opłacanego przez gminę na płacę nauczyciela.
56. L. s. 218. Gmina miasta Załoziec, przez p. Barwińskiego, o utworzenie siedziby nowego c. k. Starostawa w Załozcach.
57. L. s. 219. Zarząd polskiego Towarzystwa przyrodników im. „Kopernika“ we Lwowie, przez członka Sejmu Balcera, o subwencję na wydawnictwo czasopisma „Kosmos“.
58. L. s. 220. Gr. kat. Urząd parafialny w Zólkwi, przez p. Starzyńskiego, o zapomogę na budowę kaplicy.
59. L. s. 222. Towarzystwo gimnastyczne „Sokol“ w Tarnowie, przez p. Vayhingera, o zasiłek na wykończenie budowy i na urządzenie sali gimnastycznej w Tarnowie.

60. L. s. 223. Rada zawiadowcza „Towarzystwa Biblioteki słuchaczy prawa“, we Lwowie, przez p. Pinińskiego, o subwencyę na zakupno najnowszych dzieł prawniczych.
61. L. s. 224. Towarzystwo rękodziel. i przemysł. „Gwiazda“ w Drohobyczu, przez p. Wiśniewskiego, o jednorazową subwencyę.
62. L. s. 225. Towarzystwo śpiewackie „Lutnia“, przez p. Wodzickiego, o subwencyę.
63. L. s. 226. Ks. Marceli Zauss, imieniem Kółka rolniczego w Radziszowie, przez p. Czeczka, o przysłanie nauczyciela koszykarstwa na koszt kraju.
64. L. s. 227. Ochotnicze Towarzystwo ratunkowe w Krakowie, przez p. Jordana, o przyznanie zasiłku w kwocie 300 zł.
65. L. s. 228. Wydział Towarzystwa Bursy imienia Adama Mickiewicza w Drohobyczu, przez p. Wiśniewskiego, o zapomogę na cele Towarzystwa.
66. L. s. 229. Wydział Towarzystwa „Bursy św. Jana Chrzciciela w Drohobyczu, przez p. Barwińskiego, o jednorazową zapomogę w kwocie 300 zł. w. a.
67. L. s. 230. Zarząd Instytutu Dziewiczego pod zarządem SS. Bazylianek we Lwowie, przez tegoż posła o jednorazową zapomogę.
68. L. s. 231. Lubowidzka Marya, przełożona Zgromadzenia SS. Nazaretanek w Krakowie, przez p. Górskiego, o stałą subwencyę dla internatu.
69. L. s. 232. Przełożona Zakładu starszek i kalek im. hr. Sołtykowej w Krakowie, przez p. Jordana, o zapomogę dla Zakładu.
70. L. s. 233. Przełożona Zakładu „Maryi“ w Krakowie, przez p. Górskiego, o zapomogę na budowę szkoły ludowej.
71. L. s. 234. Droźnicy drogi krajowej Jarosław-Bełzec, przez p. Puzyńę, o stabilizacyę na posiadach i przyznanie prawa do emerytury.
72. L. s. 235. Droźnicy dróg krajowych oddziału Krościeńskiego, Sądeckiego i Brzeskiego, przez p. Potoczka, jak wyżej.
73. L. s. 236. Nauczycielki stałe szkół ludowych w Tarnowie, przez p. Vayhingera, o zrównanie płac z płacami nauczycielek starszych.
74. L. s. 237. Edward Gacek, nauczyciel przy szkole w Rudce, przez p. Czartoryskiego, o wliczenie mu w drodze łaski lat służby prowizorycznej do emerytury.
75. L. s. 238. Stanisław Jan Jakubowski, nauczyciel ludowy w Majdanie sieniawskim, przez p. Czartoryskiego, o policzenie mu lat służby prowizorycznej do emerytury.
76. L. s. 239. Karol Godzień, nauczyciel w Tarnowie, przez p. Vayhingera, o przyznanie mu w drodze łaski dodatku osobistego.
77. L. s. 240. Kazimierz Wasniewski, b. nauczyciel zawodowy kraj. szkoły ogrodniczej w Tarnowie, przez p. Vayhingera, o zapomogę i odprawę.
78. L. s. 241. Piotr Tylawski, emeryt. nauczyciel w Mołodyczu, przez p. Czartoryskiego, o jednorazową zapomogę.
79. L. s. 242. Waleryan Janiszewski. em. nauczyciel w Niemirowie, przez p. Puzyńę, o wliczenie lat służby dodatkowo do emerytury.
80. L. s. 243. Edward Zygmunt Motylewicz, emeryt. nauczyciel w Złoczowie, przez p. Jaworskiego o zmianę emerytury na jednorazową odprawę, równającą się trzechletniej płacy.
81. L. s. 244. Emilia Seroiczowska. b. nauczycielka w Mikulińcach, obecnie zamieszkała w Tarnopolu, przez p. Barwińskiego o stałe zaopatrzenie.
82. L. s. 245. Anna Jarosiewicz, wdowa po nauczycielu w Krechowie, przez p. Szeptyckiego, o przyznanie emerytury.

83. L. s. 246. Jerzy Jabłonowski, sekretarz Wydziału krajowego, przez Wydział krajowy, o rozłożenie spłaty obu płacę jego obciążających zaliczek.
84. L. s. 247. Józef Osiński, asystent techniczny Wydziału krajowego, przez p. Romera, o przyznanie mu lat służby uprawniających do emerytury.
85. L. s. 248. Stanisław Darowski, b. konduktor dróg krajowych, zamieszkały we Lwowie, przez JE. Stan. Badeniego o udzielenie mu posady konduktora I. klasy.
86. L. s. 249. Helena Rydlowa, wdowa po prymaryuszu szpitala św. Łazarza w Krakowie, przez p. Jordana, o przyznanie pensji wdowiej.
87. L. s. 250. Ks. Łukasz Bobrowicz, proboszcz szpitala powszechnego we Lwowie, o systemizowanie go na posadzie kapelana.
88. L. s. 253. Wanda Padkiewicz, we Lwowie, przez p. Dra Fr Smolkę, o subwencyę na kształcenie się w spiewie.
89. L. s. 254. Szymon Szalit w Drohobyczu, przez p. Wiśniewskiego, o zasiłek na kształcenie córki Pauliny w muzyce.
90. L. s. 255. Kamila Gąsiorowska, uczennica c. k. konserwatorium we Lwowie, przez p. Wereszczyńskiego, o stypendyum na dalsze kształcenie się w muzyce.
91. L. s. 256. Karolina Prochaska w Dreźnie, przez p. Wereszczyńskiego, o stypendyum na ukończenie nauki spiewu.
92. L. s. 257. Jan Olszewski w Kosowie, przez p. Rudrofa, o subwencyę na kształcenie się w szkole sztuk pięknych w Krakowie.
93. L. s. 258. Profesor Bujwid w Krakowie, przez p. Jordana o roczną dotacyę w kwocie 1200 zł. dla zakładu szczepienia wścieklizny.
94. L. s. 259. Tenże przez tegoż posła, o sybudyum na wytwarzanie surowicy przeciwbłonicznej dla szpitali krajowych bezpłatnie.
95. L. s. 260. Adela Czerwińska, przez p. Krzysztofowicza, o jednorazowe wsparcie.
96. L. s. 261. Komitet kościelny obrz. łać. w Żurowie, przez p. Mikołaja Torosiewicza, o zapomogę na odbudowanie spalonego kościoła w Żurowie.
97. L. s. 284. Rada miejska miasta Sokala, przez p. Wachnianina o poparcie sprawy utworzenia Sądu kolegiального I. instancyi w Sokalu.
98. L. s. 285. Rada szkolna miejscowa w Brzuchowich, przez p. Merunowicza, o przyznanie nauczycielowi dodatku drożyznianego.
99. L. s. 286. Towarzystwo ludoznawcze we Lwowie, przez p. Merunowicza, o subwencyę na cele wydawnictwa czasopisma miesięcznego „Lud“ i na cele założenia muzeum etnograficznego.
100. L. s. 287. Ks. Cyryl Sielecki w Żużelu, przez p. Wachnianina, o zapomogę dla SS. Służebniczek ruskich w Krystynopolu.

Wniesiono po dzień 4. stycznia 1896.

101. L. s. 306. Wydział powiatowy w Złoczowie, przez p. Gnoińskiego, o subwencyę na budowę drogi powiatowej Złoczów-Ożydów.
102. L. s. 307. Wydział powiatowy w Jarosławiu, przez p. Jahla, o wyższą subwencyę na budowę drogi z Bystrowie do cukrowni w Przeworsku.
103. L. s. 308. Wydział powiatowy w Myślenicach, przez p. Średniawskiego, o utworzenie w Myślenicach c. k. Sądu obwodowego dla spraw cywilnych.

104. L. s. 309. Magistrat m. Tarnopola, przez p. Pogoreckiego, o odpisanie zaległości należnej funduszowi szkolnemu krajowemu w kwocie 29.221 zł.
105. L. s. 310. Reprezentacja gminy m. Leżajska przez p. Żardeckiego, o uwolnienie od płacenia nadobowiązkowej prestacyi szkolnej w kwocie 670 zł.
106. L. s. 311. Gmina m. Łańcuta, przez p. Żardeckiego, o zniżenie prestacyi szkolnej.
107. L. s. 312. Reprerentacja miasta Żabna, przez p. Bojka, o wyjednanie u c. k. Rządu otwarcia apteki w Żabnie.
108. L. s. 313. Gmina Świniarsko, przez p. Potoczka, o zarządzenie lokalnej regulacji rzeki Dunajca w Świniarsku.
109. L. s. 314. Gmina i obszar dworski Janowice, przez p. Kramarczyka, o o przyjęcie nadwyżki kosztów budowy szkoły na fundusz krajowy.
110. L. s. 315. Zwierzchność gminy Medenice, przez p. Olpińskiego, o przyjęcie kosztów utrzymania w kwocie 92 zł. 42 ct. Jeli Taratajcio przyznanych gminie Kotar na fundusz krajowy.
111. L. s. 316. Zwierzchność gminy Brzezawy, przez p. Niebyłowca, o zapomogę na budowę szkoły.
112. L. s. 317. Gminy Łączki, Wojaszówka, Przybówka i Widacz, przez p. Datę, o zbudowanie mostu lub ławy na rzece Wisłoku w powiecie jasielskim.
113. L. s. 318. Włościanie gminy Dolnej wsi. przez p. Bojka, o zniesienie zaprowadzonych rewirów rybackich i dzierżawy takowych.
114. L. s. 319. Izraelicka gmina wyznaniowa w Tarnopolu, przez p. Pohoreckiego, o podwyższenie subwencji dla tarnopolskiej izraelickiej szkoły dla chłopców i dziewcząt.
115. L. s. 320. Rektorat c. k. szkoły politechnicznej we Lwowie, przez p. Piłata, o przyznanie głosu wirylnego rektorowi tej szkoły.
116. L. s. 321. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Drohobyczu, przez p. Wiśniewskiego, o subwencyę.
117. L. s. 322. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Rzeszowie. przez p. Pogoreckiego, o jednorazową zapomogę.
118. L. s. 323. Stowarzyszenie rękodzielników „Gwiazda“ w Zaleszczykach, przez p. Chamca, o subwencyę
119. L. s. 324. Stowarzyszenie rekodzielników „Jad Charuzim“, przez p. Goldmanna, o suwencyę.
120. L. s. 325. Towarzystwo opieki nad niemowlętami pod wezwaniem „Dzieciątka Jezus“ we Lwowie, przez p. Polanowskiego, o subwencyę.
121. L. s. 326. Towarzystwo muzyczne im. Moniuszki w Stanisławowie, przez p. Brykczyńskiego, o subwencyę na utrzymanie szkoły muzycznej.
122. L. s. 327. Takież Towarzystwo w Kołomyi, przez p. Zajączkowskiego, o subwencyę.
123. L. s. 328. Towarzystwo tatrzańskie w Krakowie, przez p. Zamoyskiego przedkłada prośbę gości zakopańskich w sprawie budowy dróg tatrzańskich.
124. L. s. 329. Towarzystwo „Proświta“ we Lwowie, przez p. Sawczaka, o zapomogę na wydawnictwo popularnych książeczek dla ludu.
125. L. s. 330. Towarzystwo Panien Ekonomie, mające opiekę nad ochronką w Tarnopolu, przez p. Pohoreckiego, o znaczniejszy datek na budowę nowej ochronki.
126. L. s. 331. Zgromadzenie SS. Miłosierdzia w Przeworsku, przez p. Żardeckiego, o zapomogę na rozszerzenie szkoły.
127. L. s. 332. Wydział bursy gimnazyalnej im. ś. p. ks. Feliksa Dymnickiego w Rzeszowie, przez p. Pogonowskiego, o zapomogę.

128. L. s. 333. Komitet internatu w Sokalu, przez p. Kraińskiego, o subwencyę.
129. L. s. 334. Rada zawiadowcza Towarzystwa Bursy przemyskiej, przez p. Dworskiego, o jednorazowy datek na rzecz Towarzystwa.
130. L. s. 335. Wydział Bursy Bractwa św. Mikołaja w Stanisławowie, przez p. Madyczewskiego, o zapomogę.
131. L. s. 336. Włoszanie gminy Kołkówki, przez p. Wójcika, o uwolnienie od płacenia prestacyi szkolnej.
132. L. s. 337. Jan Pawłowski, kasyer pocztowy w Bochni, przez Wydział krajowy, o zaopatrzenie dzieci po ś. p. Granatowskim, b. dyrektorze krajowego składu publicznego w Krakowie.
133. L. s. 338. Józef Kołakowski, dyetaryusz szpitala powszechnego we Lwowie, przez Wydział krajowy, o dożywotnie zaopatrzenie.
134. L. s. 339. Nauczyciele szkół ludowych w Przemyśle, przez p. Dworskiego, o przeniesienie ich z drugiej klasy płac do pierwszej.
135. L. s. 340. Julian Lityński, nauczyciel w Stynawie niższej, przez p. Karola Dzieduszyckiego, o wliczenie lat służby nauczycielskiej do emerytury.
136. L. s. 341. Stefan Kawczyński, nauczyciel w Roztoczkach, przez p. Niebyłowca, o zapomogę tudzież o zarządzenie śledztwa dyscyplinarnego przeciw niemu i mieszkańcom Woli zaderewackiej.
137. L. s. 342. Tenże przez tegoż posta o wliczenie lat służby nauczycielskiej do emerytury.
138. L. s. 343. Jakób Nabak, nauczyciel w Wietlinie, przez p. Barwińskiego j. w.
139. L. s. 344. Tomasz Markowski, nauczyciel we Lwowie, przez p. Michalskiego, j. w.
140. L. s. 345. Amalia Windykowa, b. nauczycielka w Bochni, przez p. Ho-
- szarda, o dodatkowe wliczenie 15 miesięcy spędzonych w zawodzie nauczycielskim do emerytury.
141. L. s. 346. Janina ze Złochowskich Labitzka, nauczycielka w Zaleszczykach, przez p. Chamca, o zaliczenie czasu przerwanego w służbie nauczycielskiej do służby stałej.
142. L. s. 347. Honorata Ziembowa, wdowa po nauczycielu, zamieszkała we Lwowie, przez p. Merunowicza, o stały dar z łaski.
143. L. s. 348. Sylwery Stroński, b. aptekarz szpitala św. Łazarza w Krakowie, przez p. Olpińskiego, o podwyższenie pensyi emerytalnej.
144. L. s. 349. Julianna Kukawska, wdowa po portyerze Wydziału krajowego we Lwowie, przez p. Michalskiego, o podwyższenie pensyi emerytalnej lub o zapomogę.
145. L. s. 350. Konstanty Albrycht, słuchacz akademii górniczej w Leoben, przez p. St. Jędrzejowicza, o zapomogę z funduszu przeznaczzonego na cele przemysłowe.
146. L. s. 351. Karol Rybiński, słuchacz akademii handlowej w Wiedniu, przez p. Wojciecha Dzieduszyckiego, o zapomogę lub stypendyum.
147. L. s. 352. Jadwiga Strokowa, redaktorka pisma „Polskiego ludu“, przez p. Członka Sejmu J. E. ks. Isakowicza, o subwencyę na wydawnictwo.
148. L. s. 353. Henryk Opieński w Paryżu, przez p. Romera, o zapomogę na kształcenie się w muzyce.
149. L. s. 354. Klementyna Ludkiewicz, we Lwowie, przez p. Brunickiego, o subwencyę na dalsze kształcenie się w spiewie.
150. L. s. 355. Marya Marczak we Lwowie, przez p. Niezabitowskiego, o stypendyum lub jednorazową zapomogę na kształcenie się w grze na fortepianie.
151. L. s. 356. Marya Żychlińska we Lwowie, przez p. Polanowskiego, o jednorazową zapomogę.

152. L. s. 357. Seńko Nebesny włościanin w Pleszowie, przez p. Dworskiego, o jednorazową zapomogę na odbudowanie spalonego domostwa.
153. L. s. 358. Zarząd głównego Towarzystwa pedagogicznego we Lwowie, przez p. Czartoryjskiego, o zmianę ustawy szkolnej o stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego.
154. L. s. 359. Wydział Towarzystwa „Ruślan“ we Lwowie, przez p. Barwińskiego, o jednorazową zapomogę.
155. L. s. 360. Rzym. kat. parafianie z Trościańca wielkiego, przez p. Barwińskiego, o wyjednanie podwyższenia dotacji rz. kat. duszpasterza w Trościańcu.
156. L. s. 361. Metody Biliński, nauczyciel w Dobrowlanach, przez p. Barwińskiego, o wliczenie 6 lat służby nauczycielskiej do emerytury.
157. L. s. 362. Julian Nasalski, c. k. profesor gimnazjalny i redaktor „Biblioteki dla ruskiej młodzieży“ w Kołomyi, o zapomogę w kwocie 500 zł. na cele wydawnictwa.
158. L. s. 363. Redakcja „Przedświtu“ i „szkółki domowej“ we Lwowie, przez p. Michalskiego, o subwencyę.
159. L. s. 373. Wydział Towarzystwa ruskich rzemieślników „Zoria“ we Lwowie, przez p. Okuniewskiego, o zapomogę.
160. L. s. 375. Anna z Zarębów Kowalska we Lwowie, przez p. Chamca, o zapomogę.
161. L. s. 376. Helena z książąt Sapiehów hr. Stadnicka w Nawojowej, przez p. Stadnickiego, o zarządzenie lokalnej regulacji rzeki Dunajca w gminie katastr. Brzezna.
162. L. s. 377. Ks. Adam Sapieha, Leszek Wiśniewski i hr. Żółtowski, przez p. Szczepanowskiego, o kolej lokalną Borysław-Truskawiec-Stebnik.

Wniesiono po dzień 9. stycznia 1896.

163. L. s. 389. Komaniewska Helena, wdowa po dyetaryuszu Wydziału krajowego we Lwowie, przez p. Marchwickiego, o zasiłek.
164. L. s. 390. Wydział powiatowy w Rohatynie, przez p. Mikołaja Tprosiwicza, popiera prośbę gminy m. Rohatyna, o przyzwolenie na pobór 65% dodatku do podatków bezpośrednich.
165. L. s. 391. Gmina Uście solne, przez p. Hoszarda, o ustanowienie c. k. Sądu powiatowego, z siedzibą w Uściu solnem.
166. L. s. 392. Gmina Olszanik, przez p. Sozańskiego, o przyjęcie kosztów utrzymania sierót Maryi i Pauliny Andruchów we Wiedniu na fundusz krajowy.
167. L. s. 393. Gmina Chyrów, przez p. Bielańskiego, o spowodowanie władz rządowych do załatwienia rekursu przed 9-ciu laty wniesionego w sprawie dostarczania przez obszar dworski 10 sągów drzewa dla szkoły w Chyrowie.
168. L. s. 394. Gmina Wólka pod lasem, przez p. Adama Jędrzejowicza, o udzielenie kwoty 320 zł. na wykonanie rowu odpływowego celem osuszenia gruntów włościańskich.
169. L. s. 395. Gmina Wolica, przez p. Wójcika, o połączenie obszarów dworskich z gminami w myśl wniosku p. Potoczka.
170. L. s. 396. Taż sama gmina, przez tegoż posła, o subwencyę na budowę szkoły.
171. L. s. 397. Wydział gal. Towarzystwa ochrony zwierząt we Lwowie, przez p. Goldmanna, o subwencyę na wydawnictwo pisma „Miesięcznik“.

172. L. s. 398. Wydział lwowskiego Towarzystwa oświaty ludowej, przez p. Wojciecha Dzieduszyckiego, o subwencyę na rok 1896.
173. L. s. 399. Wydział Towarzystwa „Szkiłna pomiecz“ w Kołomyi, przez p. Zajączkowskiego, o zapomogę.
174. L. s. 400. Towarzystwo wzajemnej pomocy dyaków cerkiewnych w Przemysłu, przez p. Sawczaka, o zapomogę dla biednych dyaków.
175. L. s. 401. Zgromadzenie SS. miłosierdzia św. Józefa im. Zakładu św. Józefa dla nieuleczalnych we Lwowie, przez p. Niezabitowskiego, o subwencyę
176. L. s. 402. Rektorat Uniwersytetu wiedeńskiego, przez p. Wereszczyńskiego, o subwencyę dla „mensa academica“.
177. L. s. 403. Mieszkańcy gminy Budziwoj, przez p. Styłę, o połączenie obszarów dworskich z gminami.
178. L. s. 404. Ludwik Erazm Weltze we Lwowie, przez p. Wereszczyńskiego, o subwencyę, celem ułatwienia rozpoczętego wydawnictwa buchalteryi.
179. L. s. 405. Nauczyciele i nauczycielki szkół ludowych „młodszy“ miasta Krakowa, przez p. Rottera, o zrównanie płac z nauczycielami starszymi.
180. L. s. 406. Józef Sendeki, nauczyciel w Podhajeach, przez p. Sawczaka, o podwyższenie dodatku za kierownictwo.
181. L. s. 407. Zofia Niedźwiecka, nauczycielka w Podhajeach, przez tegoż posła, jak wyżej.
182. L. s. 408. Franciszek Tułcki, nauczyciel w Zassowie, przez p. Gorayskiego, o podwyższenie płacy emerytalnej.
183. L. s. 409. Marya Michajluk, wdowa po nauczycielu, zamieszkała w Kołomyi, przez p. Zajączkowskiego, o stałe zaopatrzenie w drodze łaski.
184. L. s. 410. Julia Mareisz, wdowa po nauczycielu w Róży, przez p. Kle-
- mensiewicza, o stałą pensyę wdowe w drodze łaski.
185. L. s. 411. Malwina Sztokal, wdowa po nauczycielu, zamieszkała we Lwowie, przez p. Mandyczewskiego, o przyznanie wyższej pensyi wdowiej.
186. L. s. 412. Józef Dudziak, nauczyciel w Glisnem, przez p. Czartoryskiego, o dodatkowe wliczenie lat służby nauczycielskiej do emerytury.
187. L. s. 413. Natalia Łuniewska, wdowa po inżynierze Wydziału krajowego, zamieszkała we Lwowie, przez p. JE. Fr. Smolkę, o jednorazową zapomogę.
188. L. s. 414. Rozalia Dziakiewiczowa, wdowa po urzędniku Wydziału kraj. zamieszkała we Lwowie, o pozostawienie dodatku przyznanego dzieciom aż do ukończenia studyów.
189. L. s. 415. Emilia Sternalowa, wdowa po urzędniku kasowym Wydziału kraj. zamieszkała we Lwowie, przez p. Michalskiego. o dar z łaski.
190. L. s. 416. Julia Malwina Strojnowska, wdowa po dyetaryuszu Wydziału krajowego, przez p. Onyszkiewicza, jak wyżej.
191. L. s. 417. Honorata Sałamaszyńska, wdowa po sędzce gmachu sejmowego we Lwowie, przez p. Hoszarda, o zaopatrzenie dla sierót.
192. L. s. 418. Jan Kamiński, b. dozorca w zakładzie dla umysłowo chorych w Kulparkowie, zamieszkały we Lwowie, przez p. Michalskiego, o zapomogę.
193. L. s. 419. Marya Praszil, wdowa po notaryuszu w Kołomyi, przez p. Wereszczyńskiego o subwencyę lub stypendyum w celu dokończenia nauki gry na fortepianie.
194. L. s. 420. Aniela Dwornikiewicz, we Lwowie, przez p. Michalskiego, o zasiłek na dalsze kształcenie się w śpiewie
195. L. s. 421. Aleksander Koniewicz, właściciel pracowni koszykarskiej we Lwowie, przez p. Żardeckiego, o zapomogę na rozszerzenie pracowni.

196. L. s. 422. Dr. Stanisław Dunikowski we Lwowie, przez p. Romera o zasiłek dla córki Maryi na kształcenie się w rysunkach i malarstwie.
197. L. s. 423. Wydział bursy św. Michała Archaniola w Kołomyi, przez p. Zajączkowskiego, o zapomogę.
198. L. s. 242. Zarząd szkoły 5-klasowej w Starem mieście, przez p. Bielańskiego, o podwyższenie dodatku za kierownictwo.
199. L. s. 425. Zarząd szkoły 4-klasowej w Grzegórkach pod Krakowem, przez p. Cieleckiego, o przeniesienie nauczycieli do II klasy płac.
200. L. s. 426. Ks. Jędrzej Górniśiewicz, przeor klasztoru OO Dominikanów w Potoku Złotym, przez p. Cieleckiego o zapomogę na dokończenie budowy kościoła w Ściance.
201. L. s. 427. Leopold Brąglewicz, sekretarz, Zygmunt Kossowski, adjunkt rachunkowy, Leopold Hopezyc. protokolista rachunkowy, Marcin Sternal, praktykant rachunkowy i Władysław Chmielewski. pisarz manip. Wydziału kraj. przez Wydział kraj o zaliczki na płace.
202. L. s. 428. Teodor Turczan, nauczyciel w Hajworonce, przez p. Sawczaka, o dodatek osobisty.
203. L. s. 429. Stowarzyszenie rękodzielników „Gwiazda“ we Lwowie, przez p. Romanowicza, o subwencję na cele Stowarzyszenia.
204. L. s. 430. Zarząd główny Towarzystwa pedagogicznego we Lwowie, przez p. Romanowicza, o subwencję na wydawnictwo czasopisma „Szkoła“.
205. L. s. 431. Alfred Beer, w Wiedniu, przez p. Romanowicza, o jednorazową zapomogę.
206. L. s. 432. Gminy i obszary dworskie w Litwinowie, Rudnikach, Łysej, Nosowie i Zastawczu, przez p. Wereszczyńskiego, o regulację rzeki Złotej Lipy.
207. L. s. 433. Wydział towarzystwa kolonii wakacyjnych we Lwowie, przez p. Romanowicza, o przyznanie zasiłku.
208. L. s. 434. Tenże, przez tegoż posła, o jednorazową zapomogę na budowę własnego domu.
209. L. s. 435. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Krakowie, przez tegoż p., o przyznanie subwencji.
210. L. s. 436. Melania Struszkiewicz, wdowa po urzędniku Wydziału krajowego we Lwowie, przez tegoż p., o przyznanie w drodze łaski dożywotniego wsparcia.
211. L. s. 437. Andrzej hr. Dzieduszycki, pomocnik kasowy biura solnego Wydziału krajowego, przez Wydział krajowy, o veniam aetatis.
212. L. s. 438. Adam Didur, w Medyolanie, przez p. Romanowicza, o zasiłek na naukę śpiewu.
213. L. s. 446. Reprezentacya powiatowa w Krakowie, przez p. Paszkowskiego, o obwałowanie lewego brzegu Wisły od Krakowa do granicy rosyjskiej.
214. L. s. 447. Towarzystwo rolnicze okręgowe w Krakowie, przez tegoż p. jak wyżej.

Wniesiono po dzień 11. stycznia 1896.

215. L. s. 448. Adam Kratochwila, uczeń szkoły sztuk pięknych w Krakowie, przez p. Hoszarda, o zasiłek na kształcenie się w malarstwie.
216. L. s. 459. Wydział powiatowy w Łańcucie, przez p. Żardeckiego, o zwrócenie kaucyi złożonej przy zaciągnięciu pożyczki komunalnej I. Emisji w Banku krajowym w r. 1885.
217. L. s. 460. Wydział powiatowy w Limanowej, przez p. Ochrymowicza, popiera petycję Wydziału powiatowego

- w Myślenicach, w sprawie częściowej regulacji rzeki Raby.
218. L. s. 461. Wydział powiatowy w Żółkwi, przez p. Starzynskiego, popiera petycję gminy m. Żółkwi, o utworzenie Trybunału pierwszej instancji w Żółkwi.
219. L. s. 42. Gmina król. stoł. miasta Lwowa przez p. Goldmana o częściowy zwrot wydatków poniesionych wskutek restauracji sali teatralnej w gmachu hr. Skarbka we Lwowie
220. L. s. 463. Reprezentacja gminy miasta Rohatyna, przez p. Mikołaja Torosiewicza, o niżenie prestacyi szkolnej.
221. L. s. 464. Zarząd gminy miasta Halicza, przez p. Brykczyńskiego, o niżenie myta na drodze krajowej i na drodze powiatowej w Haliczu
222. L. s. 465. Gmina miasta Jordanowa, przez p. Średniawskiego, o zezwolenie na pobór dodatku konsumcyjnego od trunków spirytusowych oraz piwa i miodu w obrębie gminy m. Jordanowa.
223. L. s. 466. Gmina Zarównie i Zachwiejów, przez p. Krempe, o zniesienie dobrowolnego zobowiązania uiszczanego na płacę nauczyciela.
224. L. s. 467. Gmina Gorzyce, Motycze poduchowne i Zalesie gorzyckie, przez p. Potoczka, o reformę rozkładu konkurencyi parafialnej.
225. L. s. 468. Gmina Podegrodzie, przez p. Stadnickiego, o zarządzenie lokalnej regulacji rzeki Dunajca w Podegrodziu.
226. L. s. 469. Gmina Kupno, przez p. Stanisława Jędrzejowicza o uregulowanie prestacyi szkolnych.
227. L. s. 470. Gmina Michałówka, przez p. Czartoryskiego, o spowodowanie c. k. Rządu do wynagrodzenia za zajęte grunta pod regulację rzeki Wiszni.
228. L. s. 471. Gmina Karów, przez p. Franciszka Jędrzejowicza, o zapomogę dla pogorzalców.
229. L. s. 472. Gminy Niwiska, Hucisko i Zapole, przez p. Stanisława Jędrzejowicza, o zarządzenie, by grunta włóściańskie nie były rozdrabiane, aby robotnicy rolni ubezpieczani byli na wypadek choroby i t. d.
230. L. s. 473. Gmina Nieprzeźnia, przez p. Hoszarda, o przyjęcie kosztów utrzymania Rozalii Struzik, należnych Zakładowi pracy przymusowej w Mähr. Schönberg na fundusz krajowy.
231. L. s. 474. Gmina Hadykówka, przez p. Stanisława Jędrzejowicza, o zezwolenie użycia procentów narosłych od kasy gminnej pożyczkowej na zaspokojenie długu na budowę szkoły zaciągniętego.
232. L. s. 475. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Jaworowie, przez p. Szepetyckiego, o zapomogę.
233. L. s. 476. „Ojczyzna“ Stowarzyszenie kat. młodzieży rękodzielniczej i przemysłowej w Tarnowie, przez p. Vayhingera, o zapomogę.
234. L. s. 477. Stowarzyszenie rękodzielników i przemysłowców „Gwiazda“ w Tarnopolu, przez p. Pohoreckiego o zapomogę.
235. L. s. 478. Lwowskie ochotnicze Towarzystwo ratunkowe, przez p. Michalskiego, o subwencyę.
236. L. s. 479. Polskie Towarzystwo handlowo-geograficzne we Lwowie, przez p. Wojciecha Dzieduszyckiego, o subwencyę.
237. L. s. 480. C. k. Towarzystwo gospodarcze galicyj. we Lwowie, przez p. Stadnickiego. o subwencyę na podniesienie chowu bydła.
238. L. s. 481. Rada oddziału c. k. Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego w Rohatynie, przez p. Mikołaja Torosiewicza, w sprawie powstrzymania emigracyi ludu do Brazylii.

239. L. s. 482. Galicyjskie Towarzystwo muzyczne we Lwowie, przez p. Abrahamowicza, o podwyższenie dotychczasowej subwencji.
240. L. s. 483. Powiatowy Zarząd Kółek rolniczych w Mysłenicach, przez p. Średniawskiego, o zasiłek na podniesienie w okolicy rolnictwa i przemysłu.
241. L. s. 484. Wydział Towarzystwa „Ruska Besida“ przez p. Sawczaka, o subwencję w kwocie 8.000 zł. dla ruskiego teatru.
242. L. s. 485. Towarzystwo „Bratniej Pomocy słuchaczy Wszechnicy lwowskiej“ przez członka Sejmu Balzera, o subwencję.
243. L. s. 486. Towarzystwo „Bratniej Pomocy słuchaczy weterynaryi“ we Lwowie, o zapomogę.
244. L. s. 487. Towarzystwo oświaty ludowej w Tarnowie, przez p. Vayhingera, o zasiłek.
245. L. s. 488. Grono konserwatorów Galicyi zachodniej w Krakowie, przez p. Rottera, o podwyższenie subwencji do wysokości 2.000 zł.
246. L. s. 489. Konwent OO. Bernardynów w Przeworsku, przez p. Szeptyckiego, o subwencję na restaurację kościoła.
247. L. s. 490. Konwent PP. Bazylianek w Jaworowie, przez tegoż p., o podwyższenie dotychczasowej subwencji do wysokości 1.500 zł.
248. L. s. 491. Konwent Braci Miłosierdzia w Krakowie, przez p. Weigla, o subwencję na przebudowę szpitala i budynków klasztornych.
249. L. s. 492. Zgromadzenie Sióstr Miłosierdzia św. Wincentego à Paulo we Lwowie, przez p. JE. Stan. Badeniego, o subwencję na budowę szpitala dla ubogich chorych w Sądowej Wiszni.
250. L. s. 493. Męskie Towarzystwo Dobroczynności pod wezwaniem św. Wincentego à Paulo we Lwowie, przez członka Sejmu JE. Arcybiskupa Issakowicza o zasiłek pieniężny.
251. L. s. 494. Komitet opiekujący się „Domem pracy“ na Kaźmierzu w Krakowie, przez p. Jordana o subwencję na budowę pralni.
252. L. s. 495. Zgromadzenie Sióstr Felicjanek w Uhnowie, przez p. Franciszka Jędrzejowicza, o subwencję na utrzymanie Zgromadzenia.
253. L. s. 496. Te same, przez tegoż p., o subwencję w kwocie 3.000 na dokończenie budowy nowej szkoły.
254. L. s. 497. Towarzystwo Miłosierdzia pod godłem „Opatrzności“ we Lwowie, przez p. Michalskiego, o subwencję.
255. L. s. 498. Wydział centralny Katolickiego Związku szkolnego dla Austrii we Wiedniu, przez p. Ochrymowicza, o subwencję.
256. L. s. 499. Bursa ruska im św. Mikołaja w Przemyśle, przez tegoż p., o zapomogę.
257. L. s. 500. Bursa imienia Stefana Batoryego w Wadowicach, przez tegoż p. o subwencję.
258. L. s. 501. Komitet opieki nad Internatem przy seminarjum naucz. w Krakowie, przez p. Paszkowskiego, o zasiłek.
259. L. s. 502. Komitet Internatu dla kandydatów c. k. Seminarjum nauczycielskiego w Samborze, przez p. Słotwińskiego, o bezprocentową pożyczkę na budowę internatu
260. L. s. 503. Kuratoria Bursy św. Kazimierza w Tarnowie, przez p. Kozłowskiego, o stałą subwencję.
261. L. s. 504. Zarząd Towarzystwa Bursy nauczycielskiej w Tarnopolu, przez p. Pohoreckiego, o subwencję.
262. L. s. 505. Towarzystwo Bursy imienia Józefa Jakubowicza w Brzeżanach, przez p. Klemensa Dzieduszyckiego, o subwencję.

263. L. s. 506. Wydział gal. Towarzystwa weterynarskiego, przez p. Goldmanna, o subwencję na wydawnictwo „Przełądu weterynarskiego“.
254. L. s. 507. Towarzystwo nauczycieli szkół wyższych we Lwowie, przez Członka Sejmu Balzera o subwencję w kwocie 1.000 zł.
265. L. s. 508. Wydział „Ruskiego Towarzystwa pedagogicznego“ we Lwowie, przez p. Barwińskiego, o subwencję na wydawnictwo „Dzwinka“.
266. L. s. 509. Komitet Instytutu „Ruskiego Towarzystwa pedagogicznego“ we Lwowie, przez tegoż p., o zapomogę na cele instytutu.
267. L. s. 510. Wydział „Ruskiego Towarzystwa pedagogicznego“, przez tegoż p., o subwencję na wydawnictwo „Uczytela.“
268. L. s. 511. Mieszkańcy gminy Medenice i innych powiatu sądowego medenickiego, przez p. Ochrymowicza, o aktywowanie posady lekarza okręgowego.
269. L. s. 512. Lekarze szpitali prowincjonalnych, przez p. Jordana, o unormowanie stanowiska służbowego i polepszenie bytu.
270. L. s. 513. Izba lekarska w Krakowie, przez p. Jordana, o rewizję ustawy z 2. lutego 1891 o lekarzach miejskich w większych miastach Galicji, objętych ustawą z 13 marca 1889.
271. L. s. 514. Ta sama, przez tegoż p., o uchwalenie ustawy normującej stosunki szpitali prowincjonalnych.
272. L. s. 515. Grono nauczycieli i nauczycielek szkół brzeżańskich, przez p. Szeliskiego, o zaliczenie ich do II. klasy płac nauczycielskich.
273. L. s. 516. Nauczyciele młodszy szkół ludowych w Drohobyczu, przez p. Ochrymowicza, o dodatek na pomieszkowanie.
274. L. s. 517. Tomasz Ślusasek, nauczyciel w Cięcinie, przez p. Szweda, o dodatek drożyzniany.
275. L. s. 518. Aleksander Komarnicki, nauczyciel w Horucku, przez p. Ochrymowicza, o dodatkowe wliczenie lat służby.
276. L. s. 519. Franciszek Marszycki, nauczyciel w Łańcucie, przez p. Żardeckiego, o podwyższenie płacy.
277. L. s. 520. Antoni Ceremuga, nauczyciel w Drogini, przez p. Średniawskiego, o wliczenie 10 lat służby nauczycielskiej do emerytury.
278. L. s. 521. Emil Czyżda, nauczyciel w Telaczem, przez p. Klemensiewicza, o wliczenie lat służby nauczycielskiej uprawniających do emerytury.
279. L. s. 522. Józef Bielawski, nauczyciel w Brzeżanach, przez p. Szeliskiego, o przyznanie dodatku pięcioletniego.
280. L. s. 523. Kazimierz Puchała, nauczyciel w Krośnie przez p. Żardeckiego, o subwencję na utrzymanie ogrodu szkolnego
281. L. s. 524. Franciszek Szymański, nauczyciel w Różance niższej, przez p. Karola Dzieduszyckiego o zapomogę.
282. L. s. 525. Leopoldyna Pallo, nauczycielka w Pleśnianach, przez p. Merunowicza, o zasiłek.
283. L. s. 526. Wincenty Korol, em. nauczyciel w Olesku, przez p. Ochrymowicza, o przyznanie dodatku pięcioletniego.
284. L. s. 527. Paweł Mermon, b. nauczyciel w Strachocinie, przez p. Słoneckiego, o przyznanie płacy emerytalnej.
285. L. s. 528. Paweł Medwid, emerytowany nauczyciel w Nowosiółkach, przez p. Barwińskiego, o wliczenie jednego roku służby nauczycielskiej do służby stałej.
286. L. s. 529. Lew Dżułyński, proboszcz w Łabszynie, przez p. Wice-marszałka J.E. Sembratowicza, o subwencję na

- wydawnictwo „Posłannika“ i „Knyżoczok misyjnych“
287. L. s. 530. Paulina Łotocka, wdowa po inspektorze okręgowym w Kołomyi, przez p. Ochrymowicza, o zapomogę.
288. L. s. 533. Magistrat miasta Brodów, przez p. Sałę, o utworzenie przystanku kolejowego między Zabłotcami a Ożydowem.
289. L. s. 534. Gmina Perczów, przez p. Okuniewskiego, o zarządzenie aby od gruntów położonych w gminie Trościance a należących do mieszkańców gminy Perczowa były opłacane podatki gmin. gminie Perczów.
290. L. s. 535. „Praca“ Towarzystwo robotników katolickich w Tarnowie, przez p. Męcińskiego, o zapomogę.
291. L. s. 536. Towarzystwo ogrodnicze w Krakowie, przez p. Czecha, o stałą subwencję.
292. L. s. 537. Magistrowie farmacyi, zajęci w aptece kraj. szpitala powszechnego we Lwowie, przez p. Bernadzikowskiego, w sprawie wydalenia z zajęcia z powodu ukrajowienia tejże apteki.
293. L. s. 538. Celina Borzęcka, przełożona Zgromadzenia SS. Zmartwychwstank w Kętach, o uwolnienie Zgromadzenia od płacenia dodatków do podatków.
294. L. s. 539. Ks. Kazimierz Siemiaszko, przez p. Jordana, o zapomogę na utrzymanie Zakładu „Domoschronienia i dobrowolnej pracy dla opuszczonych i moralnie zaniedbanych chłopców w Krakowie.“
295. L. s. 540. Klementyna Alojza Picykowa, wdowa po nauczycielu we Lwowie, przez p. Michalskiego, o zaopatrzenie wdowie.
296. L. s. 541. Karolina Bunartowicz, wdowa po nauczycielu w Krakowie, przez p. Weigla, o przyznanie emerytury.
297. L. s. 542. Marya Indiszewska, wdowa po nauczycielu w Skale, przez p. Ochrymowicza, o zapomogę.
298. L. s. 543. Marya Buracek, wdowa po nauczycielu w Rohatynie, przez p. Mikołaja Torosiewicza, o jednorazową zapomogę.
299. L. s. 544. Wiktor Woyciechowski, emeryt. oficyał szpitala św. Łazarza w Krakowie, przez p. Jordana, o podwyższenie emerytury.
300. L. s. 545. Falina Ogonowska, wdowa po c. k. profesorze uniwersytetu lwowskiego, przez p. Wachnianina, o pensję wdowią.
301. L. s. 546. Zofia Kunisch, wdowa po protokoliście Wydziału krajowego, przez p. Brunickiego, o jednorazowy dar z łaski.
302. L. s. 547. Helena Stachów, b. posługaczka szpitala powszechnego we Lwowie, przez p. Jaklińskiego, o stałe zaopatrzenie.
303. L. s. 548. Zofia Gralewska, wdowa po kasyerze szpitala krajowego we Lwowie, przez p. Hoszarda, o stypendium dla córki na kształcenie się w muzyce.
304. L. s. 549. Eustachy Jezierski emeryt. urzędnik szpitala powszechnego we Lwowie przez p. Romanowicza o odpisanie reszty zaliczki i o zapomogę.
305. L. s. 550. Laura Szeliska, wdowa po konduktorze dróg krajowych, zamieszkała w Stanisławowie przez p. Michalskiego o zapomogę.
306. L. s. 551. Józefa Orzechowska wdowa po rewidencie rachunkowym Wydziału krajowego we Lwowie przez p. Goldmanna o udzielenie zapomogi.
307. L. s. 552. Salomea Lipińska wdowa po skrzypku, zamieszkała we Lwowie, przez p. Michalskiego o zapomogę.
308. L. s. 553 Julia Stankiewiczowa w Drohobyczu, o zapomogę.
309. L. s. 554. Mikołaj Faliński emeryt. członek orkiestry teatru hr. Skarbka

- we Lwowie przez tegoż p. o zasiłek na koszt leczenia.
310. L. s. 555. Julia Waśniewska we Lwowie przez tegoż p. o zapomogę dla córki Maryi na kształcenie w muzyce.
311. L. s. 556. Czesław Czechowski i Gustaw Szopiński, dzierżawcy dóbr Brzezna, przez p. Potoczka, o zwrot kwoty 500 zł, wydanej na naprawę wałów potoku dzikiego Brzeźnianki.
312. L. s. 557. Julia Sawicka wdowa po artyście malarzu we Lwowie przez p. Michalskiego, o dar z łaski.
313. L. s. 558. Wincenty Bielski w Wersalu przez p. Polanowskiego o stypendyum na kształcenie się w ogrodnictwie
314. L. s. 559. Bronisława z Filipowiczów Henisz w Medyolanie, przez p. Jordana, o subwencyę na dalsze kształcenie się w śpiewie.
315. L. s. 560. Jadwiga Wolska we Lwowie przez p. Pilata o subwencyę na kształcenie się w muzyce.
316. L. s. 561. Julian Krupski we Lwowie przez p. Michalskiego o stypendyum na ukończenie studyów malarstwa dekoracyjnego.
317. L. s. 562. Jan Kołodziejczyk sługa cerkiewny w Oparówce, przez p. Ochrymowicza o wsparcie.
318. L. s. 563. Grzegorz Szawłowski majster bednarski w Załóscach, przez tegoż p. o zapomogę.
319. L. s. 564. Paulina Mandel w Tarnopolu przez p. Goldmanna o subwencyę na rozszerzenie i prowadzenie zakładu wyrobów kilimarskich.
320. L. s. 565. Helena i Marcela Stadnickie w Stanisławowie, przez p. Merunowicza, o zapomogę.
321. L. s. 566. Franciszek Ruenbenbauer właściciel dóbr w Proszówkach przez p. Hoszarda, o subwencyę na wykonanie trzech opasek na rzece Rabie pod Proszówkami.
322. L. s. 567. Albina Stanisz we Lwowie przez p. Goldmanna o jednorazową zapomogę.
323. L. s. 568. Joachim Poselt emeryt. profesor gimnazyalny we Lwowie, przez p. Okuniewskiego o subwencyę na kształcenie się w muzyce.
324. L. s. 569. Zofia Hohenberger w Koźnie przez tegoż p. o subwencyę na dokończenie nauki śpiewu.
325. L. s. 570. Zgromadzenie SS. Miłosierdzia w Nowosiółkach przez p. Gnoińskiego o subwencyę dla szpitala w Nowosiółkach.
326. L. s. 571. Gmina Zawadów przez p. Niebyłowca, o przyjęcie kosztów leczenia Leizora Blumenkranza na fundusz krajowy.
327. L. s. 572. Wanda Czechowicz w Krakowie, przez p. Michalskiego o subwencyę na dalsze kształcenie się w malarstwie.
328. L. s. 581. Memoriał Rady miejskiej w Sokalu, przez p. Wachnianina w sprawie utworzenia nowego sądu kolegiального I. instancyi, w dotychczasowym okręgu trybunału lwowskiego.

Wniesiono po dzień 15. stycznia 1896.

329. L. s. 597. Wydział powiatowy w Przemyslu, imieniem gmin Cisowa, Brylińce, Rokszycze, Olszany i Krasice, przez p. Dworskiego, o uregulowanie potoku, przepływającego przez terytorjum tych gmin.
- 330 L. s. 598. Wydział powiatowy w Myślenicach, przez p. Kramarczyka, o re-

- gulację rzeki Raby i odpowiednią subwencję na ten cel.
331. L. s. 599. Gmina m. Żółkwi, przez p. Starzyńskiego, o utworzenie c. k. sądu obwodowego w Żółkwi.
332. L. s. 600. Gmina Grochowa, przez p. Czartoryskiego, o zniżenie datku opłaconego na nauczyciela.
333. L. s. 601. Gmina i obszar dworski Temerowce, przez p. Wojciecha Dzieduszyckiego, o regulację rzeki Łomnica.
334. L. s. 602. Gmina Targanice, przez p. Kramarczyka, o zapomogę na budowę szkoły.
335. L. s. 603. Gmina Dzikowiec, przez p. Stanisł. Jędrzejowicza, o zaniechanie ustanowienia akuszerki w Dzikowcu.
336. L. s. 604. Gmina Kozodrza, przez p. Michałowskiego, o zniżenie prestacji szkolnej
337. L. s. 605. Gmina Borki nizińskie przez p. Krempe, o zniesienie dobrowolnego zobowiązania uiszczanego na płacę nauczyciela.
338. L. s. 606. Gmina Opaka, przez p. Ochrymowicza, o zwolnienie od prestacji szkolnej
339. L. s. 607. Gminy: Rożniaty, Kliszów, Wola zdawkowska, Ostrówek, Młodochów, Borki nizińskie, Brzyście i Gawłuszowice, przez p. Krempe, o połączenie obszarów dworskich z gminami.
340. L. s. 608. Gmina Mokra strona, przez p. Żardeckiego, o przeniesienie myta drogowego, znajdującego się przy drodze krajowej Przeworsk-Kańczuga.
341. L. s. 609. Gmina Leśnica, przez p. Czeczka, o zapomogę na spłacenie należności gminy m. Budapesztu z tytułu kosztów żywienia Katarzyny Ciszek.
342. L. s. 610. Gmina Brzegi, przez tegoż p., o zapomogę na spłacenie należności gminy m. Budapesztu z tytułu kosztów żywienia i utrzymania Teresy Stokłosa.
343. L. s. 611. Gmina Stadło i Wyglanowice, przez p. Potoczka, o regulację rzeki Dunajca.
344. L. s. 612. Mieszkańcy gminy Piekary, przez p. Wójcika, przeciw założeniu gmin zbiorowych, a za przyłączeniem obszarów dworskich do gmin.
245. L. s. 613. Mieszkańcy gm. Dąbrowy, przez tegoż p. jak wyżej.
346. L. s. 614. Mieszkańcy gminy Brzegi, przez p. Czeczka, o odszkodowanie za grunta z powodu obwałowania prawego brzegu Wisły i dopływów od Podgórze do Niepołomic.
347. L. s. 615. Związek polskich gimnastycznych Towarzystw sokolich we Lwowie, przez p. Marchwickiego, o subwencję na wydawnictwo podręczników do nauki gimnastyki.
348. L. s. 616. Ruskie Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ we Lwowie, przez p. Barwińskiego, o zapomogę.
349. L. s. 617. Towarzystwa gimnastyczne „Sokół“ w Przemyślu, przez p. Dworskiego, o subwencję.
350. L. s. 618. Takież Towarzystwo w Jarosławiu, przez p. Jahła, o zasiłek na budowę własnej sali gimnastycznej.
351. L. s. 619. Takież Towarzystwo w Podgórzu, przez p. Czeczka, o zapomogę na pokrycie długów zaciągniętych na budowę własnego domu.
352. L. s. 620. Rada szkolna miejscowa Żeleznikowy, przez p. Romera, o zapomogę na wystawienie drugiej sali naukowej.
353. L. s. 621. Stowarzyszenie rękodzielników chrześcijańskich „Gwiazda“ w Tarnowie przez p. Vayhinger, o zasiłek.
354. L. s. 622. Towarzystwo śpiewackie „Echo we Lwowie przez p. Goldmanna, o stały zasiłek.

355. L. s. 623. Komitet c. k. Towarzystwa rolniczego krakowskiego, przez posła Czecha, o subwencyę na założenie stacji doświadczalnej.
356. L. s. 624. Toż samo, przez tegoż p. o subwencyę na koszta wydawnictwa „Tygodnika rolniczego“.
357. L. s. 625. Towarzystwo „Proświta“ we Lwowie, przez p. Sawczaka, o bezprocentową pożyczkę na subwencyonowanie kas pożyczkowych w kraju.
358. L. s. 626. Przełożony konwentu OO. Bernardynów w Leżajsku, przez p. Szeptyckiego, o subwencyę na restauracyę kościoła na Piaskach pod Leżajkiem.
359. L. s. 627. Towarzystwo dam dobroczynności w Śniatynie, przez p. Stanisława Dzieduszyckiego, o subwencyę dla ochronki Sióstr Felicjanek.
360. L. s. 628. Towarzystwo św. Józefa z Arymatei, we Lwowie, przez Wydział krajowy, o podwyższenie subwencyi.
361. L. s. 629. „Narodna Torhowla“, Stowarzyszenie zarejestrowane we Lwowie, przez p. Barwińskiego, o subwencyę, dla dwóch wędrownych nauczycieli kupiectwa.
362. L. s. 630. Członkowie komitetu cerkiewnego w Jazowie starym, przez p. Szeptyckiego, o subwencyę na restauracyę cerkwi.
363. L. s. 631. Ruski Instytut dla dziewcząt w Przemyślu, przez p. Barwińskiego, o zapomogę
364. L. s. 632. Komitet Internatu św. Jozafata dla uczniów seminarjum nauczycielskiego męskiego we Lwowie, przez p. Klemensa Dzieduszyckiego, o podwyższenie stypendyów lub o subwencyę.
365. L. s. 633. Wydział Towarzystwa pomocy naukowej w Przemyślu, przez p. Dworskiego, o subwencyę.
366. L. s. 634. Wydawnictwo „Przewodnika higienicznego“ w Krakowie, przez p. Rottera, o subwencyę.
367. L. s. 535. Towarzystwo historyczne we Lwowie, przez członka s. Balzera, o subwencyę na cele wydawnictw naukowych.
368. L. s. 636. Wydział Towarzystwa filologicznego we Lwowie, przez p. Pinińskiego, o zasiłek na wydawnictwo czasopisma filologicznego „Eos“.
369. L. s. 637. Dr. Teofil Ciesielski, redaktor „Bartnika postępowego“ we Lwowie, przez p. Goldmanna, o stały zasiłek na wydawnictwo.
370. L. s. 638. Kazimierz Pankowski i Dr. Roman Wawnikiewicz, profesorowie szkoły rolniczej w Dublanach, przez p. Stadnickiego, o podwyższenie płac i przyznanie pięcioleci.
371. L. s. 639. Marcin Frydel, nauczyciel przy szkole św. Maryi Magdaleny we Lwowie, przez p. Wachnianina, o wliczenie lat służby nauczycielskiej do emerytury.
372. L. s. 640. Grzegorz Augustyn, nauczyciel w Rozenburgu, przez p. d'Abancourta, jak wyżej.
373. L. s. 641. Florian Gardziel, nauczyciel w Sieniawie, przez p. Czartoryskiego, o podwyższenie dodatku za kierownictwo.
374. L. s. 642. Stanisław Kochaj, nauczyciel w Targanicach, przez p. Kramarczyka, o wliczenie lat służby nauczycielskiej do emerytury.
375. L. s. 643. Wojciech Piotrowski, nauczyciel w Żydaczowie; przez p. Abancourta, o zapomogę.
376. L. s. 644. Aniela Schrottmanówna, nauczycielka w Woli Drwińskiej, przez p. Hoszarda, o wliczenie lat służby nauczycielskiej do emerytury.
377. L. s. 645. Jan Zasadni, emerytowany nauczyciel w Prądniku, przez p. JE.

- Fr. Smolkę, o podwyższenie płacy emerytalnej.
378. L. s. 646. Henryk Ludwik, dwojga im. Lercel, b. nauczyciel w Ujsołach, przez p. Szweda, o przyznanie płacy emerytalnej.
379. L. s. 647. Seweryn Gudzio, emerytowany nauczyciel w Przemyślu, przez p. Dworskiego. o zapomogę.
380. L. s. 648. Ambroży Wróblewski, były nauczyciel, zamieszkały w Mikluszowicach, przez p. Hoszarda, o jednorazowe wsparcie.
381. L. s. 649. Marya Zielińska, wdowa po nauczycielu w Sokalu, przez p. Wachnianina, o jednorazową zapomogę
382. L. s. 650. Paulina Kosonacka, wdowa po nauczycielu w Lubeli, przez p. Sawczaka, o dożywotnie wsparcie.
383. L. s. 651. Cyryla Płoszczak, sierota po nauczycielu w Mikołajowie, przez p. d'Abancourta, o stałe wsparcie.
384. L. s. 652. Teodor Barkow, konduktor dróg krajowych w Tysmienicy, przez p. Zajączkowskiego, o zapomogę na kształcenie córki Emilii w muzyce.
385. L. s. 653. Sylwery Stroiński, b. aptekarz przy szpitalu św. Łazarza w Krakowie, przez p. Jordana, o podwyższenie emerytury.
386. L. s. 654. Julia Zielińska, wdowa po inżynierze Wydziału krajowego zamieszkała w Bochni, przez p. Romera, o zaopatrzenie córki Maryi.
387. L. s. 655. Tobiasz Goldenberg i Kalman Drommelschläger, dzierżawcy opłat konsumcyjnych w Komarnie, przez p. Jaklińskiego, o przyznanie ulg przy dzierżawie opłat konsumcyjnych.
388. L. s. 656. Leona vel Laura Rosenbaum w Krakowie, przez p. Rottera, o jednorazowy zasiłek na kształcenie się w spiewie.
389. L. s. 657. Tadeusz Rychter, uczeń szkoły sztuk pięknych w Krakowie, przez p. Wojciecha Dzieduszyckiego, o stypendyum lub zapomogę
390. L. s. 658. Wanda z Kapiszewskich Czajkowska w Nowej wsi, przez p. Czecha, o stypendyum dla córki na kształcenie w malarstwie.
391. L. s. 659. Kazimierz Homiński, właściciel pracowni przyrządów gimnastycznych w Krakowie, przez p. Jordana, o jednorazową zapomogę.
392. L. s. 660. Stanisław Reguła, rolnik w Kapnie, przez p. Stanisława Jędrzejowicza o wsparcie.
393. L. s. 661. Benedykt Graboś z Psar, przez p. Potockiego Andrzeja o wsparcie z powodu ubóstwa.
394. L. s. 664. Gmina Peczyńżyn, przez p. Okuniewskiego, o zwrot 37 zł. 84 ct. wypłaconych szpitalowi powszechnemu w Gracu za dostarczone dzieciom Dawida Auerhana środki leczenia.
395. L. s. 665. Gmina Korczynna, przez p. Gorayskiego, o utworzenie nowego c. k. Sądu z siedzibą w Korczynie.
396. L. s. 666. Wydział Towarzystwa gimnastycznego „Sokół“ w Złoczowie, przez p. Jaworskiego, o subwencyę na zakupno przyrządów gimnastycznych i budowę sali.
397. L. s. 667. Grono nauczycieli i nauczycielek w Krośnie, przez p. Gorayskiego o zaliczenie miasta Krosna do rzędu miast, stanowiących ognisko przemysłu górniczego.
398. L. s. 668. Marya Skibska, wdowa po dyetaryuszu szpitala św. Łazarza w Krakowie przez p. Weigla, o stałe zaopatrzenie w drodze łaski.
399. L. s. 669. Abraham Leib Gugig w Peczeniżynie, przez p. Okuniewskiego,

- o spowodowanie c. k. Dyrekcji funduszu propinacyjnego do oddania mu domu sprzedanego na licytacji.
400. L. s. 673. Zwierzchność gminy miasta Bukowska, przez p. Słoneckiego, o pożyczkę komunalną z Banku krajowego.
401. L. s. 674. Gmina Sokołów przez p. Stanisława Jędrzejowicza o odpisanie zaległej prestacyi drogowej.
402. L. s. 675. Towarzystwo literackie im Adama Mickiewicza we Lwowie, przez p. Stanisława Tarnowskiego, o subwencyę na wydawnictwo.
403. L. s. 676. Towarzystwo gorzelników polskich we Lwowie, przez p. Polanowskiego, o subwencyę na wydawnictwo pisma „Gorzelnik“.
404. L. s. 677. Nauczyciele w Podgórzu, przez p. Niezabitowskiego, o podwyższenie płacy.
405. L. s. 678. Edmund Banicki, nauczyciel w Woli rusinowskiej, przez p. Stanisława Jędrzejowicza, o wliczenie lat służby nauczycielskiej do emerytury.
06. L. s. 680. Wydział ruskiego Towarzystwo „Akademiczne Bractwo“ we Lwowie, przez p. Okuniewskiego, o zapomogę.
407. L. s. 682. Gmina Alwernia, przez p. A. Potockiego, o utworzenie c. k. Sądu powiatowego w Alwernie.
408. L. s. 691. Wydział powiatowy w Cieszanowie, przez p. J. Puzynę, o uznanie szpitala w Lubaczowie za szpital powszechny i publiczny.
409. L. s. 693. Wydział powiatowy w Tłumaczu, przez p. Zajączkowskiego, w sprawie rewizyi stemplowej przez c. k. Straż skarbową w księgach uchwał Rad gminnych.
410. L. s. 694. Wydział powiatowy w Krakowie, przez p. Paszkowskiego, o uzna-
- nie drogi powiatowej z Łobzowa do do Jaworzna za krajową.
411. L. s. 695. Wydział powiatowy w Myślenicach, przez p. Średniawskiego, o uzupełnienie instrukcyi dla weterynarzy powiatowych w sprawie leczenia chorób bydłych.
412. L. s. 696. Rada król. stoł. miasta Krakowa, przez p. Jordana, o pomnożenie liczby posłów z miasta Krakowa.
413. L. s. 697. Gmina Grabowca, przez p. J. Puzynę, o uwolnienie od opłaty myta względnie przesunięcie zapory mytniczej.
414. L. s. 698. Gmina Grabówka, przez tegoż posła o niższenie nadobowiązkowej prestacyi szkolnej.
415. L. s. 699. Gmina Zbora, przez p. Karatnickiego, o pobór surowicy ze źródeł solnych w Turzy Wielkiej.
416. L. s. 700. Gmina Żukotyń, przez p. Osuchowskiego, o zapomogę dla mieszczkańców z powodu klęsk elementarnych.
417. L. s. 701. Gmina Gwoździec i Ciszowlas, przez p. Kostheima, o zapomogę na dokończenie budowy szkoły.
418. L. s. 702. Włościanie gminy Kanna, przez p. Bojka, o połączenie obszarów dworskich z gminami.
419. L. s. 703. Włościanie gminy Wołczy dolnej, przez p. Wójcika, z zażaleniem przeciw Franciszkowi Zalańskiemu, dyrektorowi Towarzystwa ochrony ziemi w Wadowicach.
420. L. s. 704. Gminy i właściciele obszarów dworskich z południowo-wschodniej części powiatu kołomyjskiego przez p. Krzysztofowicza, o subwencyę na budowę mostu na Prucie.
421. L. s. 705. Mieszkańcy gminy Towarni, przez p. Wójcika, z zażaleniem prze-

- ciw Towarzystwu zaliczkowemu i ochrony ziemskiej własności w Wadowicach.
422. L. s. 706. Towarzystwo produkcyjne i handlowe w Łańcucie przez p. Żardeckiego, o spowodowanie Rządu do sprawiedliwego wymiaru podatków.
423. L. s. 707. To samo, przez tegoż pośła, o uwolnienie Towarzystwa, od opłacania dodatków krajowych do podatków.
424. L. s. 708. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół” w Wadowicach, przez p. Michalskiego o subwencję.
425. L. s. 709. Stowarzyszenie kat. młodzieży rękodzielniczej „Skala” we Lwowie, przez p. Merunowicza, o subwencję.
426. L. s. 710. Towarzystwo śpiewackie „Lutnia” we Lwowie, przez p. Marchwickiego o subwencję.
427. L. s. 711. Towarzystwo śpiewackie „Bojan” we Lwowie, przez p. Barwińskiego o subwencję.
428. L. s. 712. Towarzystwo przyjaciół muzyki „Harmonia” w Krakowie, przez p. Paszkowskiego o subwencję.
429. L. s. 713. Towarzystwo ochotniczej straży pożarnej w Sokołowie, przez p. Stanisława Jędrzejowicza, o zapomogę.
430. L. s. 714. Stowarzyszenie opieki nad uwolnionymi więźniami we Lwowie, przez p. członka Sejmu JE. Isakowicza, o subwencję.
431. L. s. 715. Oddział Czarnohorski Towarzystwa tatrzańskiego w Kołomyi, przez p. Krzysztofowicza, o jednorazową subwencję.
432. L. s. 716. Marya Salomea, Felicjanka, przełożona ochronki dla małych dzieci we Lwowie, przez członka Sejmu JE. Isakowicza, o subwencję.
433. L. s. 717. Zarząd ewangelickiej filialnej szkoły w Steinau, przez p. Kost-
- heima, o roczną subwencję na utrzymanie szkoły.
434. L. s. 718. Wydział Towarzystwa „Szkilna pomoc” we Lwowie, przez p. Okuniewskiego o zapomogę.
435. L. s. 719. Nauczyciele w Łobzowie, przez p. Cieleckiego, o zrównanie płac z nauczycielami szkół krakowskich.
436. L. s. 720. Zofia Łodzińska, nauczycielka w Koczynie, przez p. Gorayskiego, o wliczenie trzech lat służby nauczycielskiej do emerytury.
437. L. s. 721. Józef Hrankowski, nauczyciel w Lubiankach niższych, przez p. Okuniewskiego, o podwyższenie płacy.
438. L. s. 722. Antoni Zborowski, nauczyciel w Radoczy, przez p. Kramarczyka, o wliczenie 9 lat służby do emerytury.
439. L. s. 723. Tenże, przez tegoż pośła, o zasiłek pieniężny z powodu choroby.
440. L. s. 724. Erazm Ziółowski, były nauczyciel w Tarnowie, przez p. Okuniewskiego, o podwyższenie emerytury lub jednorazowe wsparcie.
441. L. s. 725. Klemens Gabryel, emerytowany nauczyciel w Glinianach, przez tegoż pośła o dar z łaski.
442. L. s. 726. Henryk Kochaniewicz, em. nauczyciel w Pacykowie, przez tegoż pośła, o podwyższenie emerytury lub o zapomogę.
443. L. s. 727. Karol Jabłoński, były nauczyciel w Rosochowcu, przez p. Szeliskiego, o podwyższenie emerytury.
444. L. s. 728. Agata Mazurek, wdowa po nauczycielu w Maszkowie, przez p. Wachnianina, o jednorazową zapomogę.
445. L. s. 729. Emilia Balicka, wdowa po nauczycielu w Chmielówce, przez p. Olpińskiego o zapomogę na kształcenie synów.
446. L. s. 730. Gerarda Michalina Łopatyńska, wdowa po nauczycielu w Sta-

- niślawowie, przez p. Okuniewskiego o jednorazową zapomogę.
447. L. s. 731. Karolina Szeptycka, wdowa po nauczycielu w Zamarstynowie, przez p. Michalskiego o jednorazowy dar z łaski.
448. L. s. 732. Józefa Biczay, wdowa po nauczycielu w Radziechowie, przez p. Okuniewskiego o zapomogę.
449. L. s. 733. Kamilla Gembarzewska, prywatna nauczycielka muzyki we Lwowie, przez p. Michalskiego, jak wyżej.
450. L. s. 734. Julian Misiakiewicz, inżynier asystent kraj. biura meliorac. we Lwowie, przez p. Klemensiewicza o wliczenie 2 lat spędzonych na posadzie asystenta w c. k. szkole politechnicznej do służby krajowej.
451. L. s. 735. Jan Pisz, inżynier adjunkt kraj. biura melioracyjnego we Lwowie, przez tegoż pośła o policzenie lat służby przy Radach powiatowych i i spółce wodnej rudnickiej do służby krajowej.
452. L. s. 736. Marya Głowacka, wdowa po dyetaryuszu kraj. szpitala św. Łazarza w Krakowie, przez pośła Okuniewskiego o zasiłek.
453. L. s. 737. Walerya Schmidt, wdowa po rządcy szpitala powszechnego w Przemyślu, przez p. Michalskiego o dar z łaski.
454. L. s. 738. Marya Grobłowa w Złotej, przez p. Bernadzikowskiego o zwrot wkładek emerytalnych złożonych przez syna Władysława, byłego nauczyciela.
455. L. s. 739. Marya Szelińska we Lwowie, przez p. Goldmanna o subwencyę na dalsze kształcenie się w spiewie.
456. L. s. 740. Aleksander Nosalewicz we Lwowie, przez p. Barwińskiego, jak wyżej.
457. L. s. 741. Feliks Szklarski w Podzamczku pod Buczaczem, przez p. Cieleckiego o zapomogę na kształcenie się w rzeźbiarstwie.
458. L. s. 742. Michał Gadziński w Gródku, przez p. Brunickiego o zaliczkę na założenie parowego zakładu stolarskiego w Gródku.
459. L. s. 743. Ananiasz Nawrocki w Wiedniu, przez p. Loewensteina o jednorazową zapomogę celem uzupełnienia studyów w zawodzie przemysłowym.
460. L. s. 744. Maksymilian Kalinicz, gr. kat. proboszcz w Żukotyń, przez p. Osuchowskiego o zapomogę.
461. L. s. 745. Henryk Christiani, właściciel dóbr Podgrodzie, przez p. Męcińskiego o zasiłek na naprawę robót ochronnych na Wisłocze.
462. L. s. 746. Mikołaj Rej, właściciel dóbr Chołowa i Głowaczowa, przez tegoż pośła, jak wyżej.
463. L. s. 747. Elżbieta Borkowska, właścicielka dóbr w Dołżance i Demamoryczy, przez p. Pohoreckiego u uwolnienie obszarów dworskich od opłaty myta w Zagrobeli na drodze krajowej Tarnopol Brzeżany.
464. L. s. 748. Jan Łagodziec w Bolechowie, przez p. JE. Smolkę o zapomogę.
465. L. s. 749. Franciszek Majchrowicz w Rymauiowie, przez p. Słoneckiego o pożyczkę z funduszu przemysłowego.
466. L. s. 750. Wydział powiat. w Żywcu, przez p. Szweda, o uznanie drogi gminnej od granicy Węgier do gościńca rządowego w Radziechowach za drogę krajową.
467. L. s. 751. Komitet budowy Internatu dla kandydatów nauczycielskich w Tarnopolu, przez p. Pohoreckiego o subwencyę na budowę.
468. L. s. 756. Wydawnictwo ruskiej historycznej Biblioteki we Lwowie, przez pośła Barwińskiego o zapomogę.

Wniesiono po dzień 17. stycznia 1896.

469. L. s. 766. Wydział powiatowy w Jarosławiu, przez p. Jahla przedkłada prośbę zwierzchności gminnej w Sieniawie o zezwolenie na pobór 20% dodatku od gorących napojów.
470. L. s. 767. Wydział powiatowy w Rohatynie, przez p. Mikołaja Torosiewicza, popiera petycję Rady szkolnej miejscowej w Rohatynie o zaliczenie nauczycieli do 3. klasy płac nauczycielskich.
471. L. s. 768. Wydział powiatowy w Kosowie, przez p. JE. Zaleskiego o podwyższenie subwencji na budowę nowej drogi powiatowej Kosów-Jasienów górny.
472. L. s. 769. Gmina Tarnopol przez p. Pohoreckiego, o uchwalenie ustawy, zaprowadzającej opłatę od psów w mieście Tarnopolu.
473. L. s. 770. Gmina Ottynia, przez p. Brykczyńskiego, o zezwolenie na pobór 4 ct od litra alkoholu w obrębie gminy Ottynii, potrzebowanego na rzecz budowy szkoły.
474. L. s. 771. Gmina Rudki, przez p. Jaklińskiego o subwencję na zakupno gruntu pod budowę szkoły.
475. L. s. 772. Gmina Rohatyn, przez p. Mikołaja Torosiewicza, o zaliczenie miasta do kategorii III. władz nauczycielskich.
476. L. s. 473. Gmina Maniowy, przez p. Czarkowskiego-Golejewskiego, o datkę na budowę szkoły.
477. L. s. 774. Gmina Sieniawa, przez p. Czarkowskiego-Golejewskiego, wnosi przedstawienie w sprawie budować się mającej kolei na terytorium tejże gminy.
478. L. s. 775. Gmina Waksmund, przez p. tegoż p. o zmianę ustawy o konkurencji kościelnej.
479. L. s. 776. Gmina Toporów, przez p. Kremę, o połączenie obszarów dworskich z gminami.
480. L. s. 777. Gmina Czajkowa, przez p. tegoż p. o połączenie obszarów dworskich z gminami.
481. L. s. 778. Gmina Pluty, przez p. tegoż p. o połączenie obszarów dworskich z gminami.
482. L. s. 779. Gmina Pławo, przez p. tegoż p. o połączenie obszarów dworskich z gminami.
483. L. s. 780. Gmina Dąbrówka Wisłocka, przez p. tegoż p. o połączenie obszarów dworskich z gminami.
484. L. s. 781. Wydział powiatowy w Chrzanowie, przez p. Wodzickiego, o przyjęcie kosztów utrzymania drogi wrocławskiej na fundusz krajowy.
485. L. s. 782. Członkowie wydziału Stowarzyszenia organistów galicyjskich, przez p. członka Sejmu JE. Morawskiego, o zapomogę i o ustalenie płac.
486. L. s. 783. Rada szkolna miejscowa w Rohatynie, przez p. Mikołaja Torosiewicza, o zaliczenie miasta Rohatyna do III. kategorii płac nauczycielskich.
487. L. s. 784. Takaż w Nisku, przez p. Kostheima, o podwyższenie płac nauczycielom.
488. L. s. 785. Zarząd wyższego zakładu naukowego żeńskiego w Rzeszowie, przez p. Okuniewskiego, o subwencję.
489. L. s. 786. Zarząd szkoły żeńskiej 6-klasowej w Nowym Targu, przez p. Czarkowskiego-Golejewskiego, o podwyższenie dodatku nauczycielom za kierownictwo.
490. L. s. 787. Zarząd szkoły 5-klasowej męskiej w Nowym Targu, przez p. tegoż p. o podwyższenie dodatku nauczycielom za kierownictwo.
491. K. s. 788. Towarzystwo uprawy tytoniu w Galicyi w Kołomyi, przez p. Stanisława Dzieduszyckiego, o podwyższenie subwencji.
492. L. s. 789. Lecznica powszechna we Lwowie, przez p. Olpińskiego, o nad-

- zwyczajny zasiłek na adaptacye sali operacyjnej.
493. L. s. 790. Towarzystwo rolnicze okręgowe w Nowym Targu, przez p. Czarkowskiego-Golejewskiego, o zapomogę na zakupno bydła wyniszczonego zarazą płucną.
494. L. s. 791. Gmina Pyzówka, przez tegoż posła, o przyjęcie kosztów utrzymania Józefa Romaniaka na fundusz krajowy.
495. L. s. 792. Gminy i obszary dworskie Grzęda-Sieciechów-Grzybowice i Dublany, przez p. Merunowicza, o subwencję na pogłębienie kanału i osuszenie łąk i pastwisk.
496. L. s. 793. Wiedeńskiego Uniwersytetu „Stowarzyszenie „Asilverein“, przez p. Okuniewskiego o subwencję.
497. L. s. 794. Zgromadzenie Sióstr Miłosierdzia w Czerwonogrodzie, przez tegoż posła, jak wyżej.
498. L. s. 795. Wydział centralny Towarzystwa wzajemnej pomocy rękodzielników i przemysłowców „Rodzina“ we Lwowie, przez p. Czarkowskiego-Golejewskiego o subwencję
499. L. s. 796. Zgromadzenie Sióstr Felicjanek w Besku, przez p. Gniewosza, o subwencję dla szkoły w Besku.
500. L. s. 797. Wydział Towarzystwa „Ruska Bursa“ w Tarnopolu, przez p. Pohoreckiego, o zapomogę.
501. L. s. 798. Kierownicy szkół 5-klasowej męskiej i żeńskiej w Chrzanowie, przez p. Czarkowskiego-Golejewskiego, o podwyższenie dodatku za kierownictwo.
502. L. s. 799. Nauczyciele i nauczycielki w Brodach, przez p. Sałę, o zaliczenie miasta Brodów do kategorii II. płac nauczycieli.
503. L. s. 800. Młodszy nauczyciele i nauczycielki szkół ludowych w Krakowie, przez p. Okuniewskiego, o zrównanie płac z płacami nauczycieli starszych.
504. L. s. 801. Grono nauczycieli szkół ludowych w Rohatynie, przez p. Mikołaja Torosiewicza, o zaliczenie tegoż miasta do III kategorii płac nauczycieli.
505. L. s. 802. Antoni Budziński, nauczyciel w Graziowej, przez p. Gniewosza o emeryturę lub zapomogę.
506. L. s. 803. Stanisław Kominkowski, nauczyciel w Myślenicach, przez p. Czarkowskiego-Golejewskiego, o podwyższenie dodatku za kierownictwo
507. L. s. 804. Jan Ujwary, nauczyciel w Kołaczycach, przez tegoż posła, jak wyżej.
508. L. s. 805. Michał Garbiar i Wilhelmina Lewicka, nauczyciele w Naddwórnej, przez tegoż posła, jak wyżej.
509. L. s. 806. Wawrzyniec Kabarowski, nauczyciel w Grąbkowcach, przez p. Wachnianina, o wliczenie 9 lat służby prowizorycznej do służby nauczycielskiej stałej.
510. L. s. 807. Walenty Januszkiewicz, nauczyciel w Górkach, przez p. Zdzisława Górskiego, o wliczenie 3 lat służby nauczycielskiej do emerytury.
511. L. s. 808. Władysław Medwedzki, nauczyciel w Niżankowicach, o wliczenie wszystkich lat służby nauczycielskiej do emerytury.
512. L. s. 809. Ignacy Maraszewski, emerytowany nauczyciel w Krakowie, przez p. Kostheima, o podwyższenie 2 dodatków pięcioletnich.
513. L. s. 810. Stefan Mazurkiewicz, emerytowany nauczyciel w Dolinie, przez p. Niebysłowca, o subwencję na kształcenie syna.
514. L. s. 811. Malwina Jasińska, wdowa po nauczycielu w Stanisławowie, przez p. Sawczaka.
515. L. s. 812. Wareg Masalski, instruktor mleczarstwa przy Wydziale krajowym we Lwowie, przez p. Scipio, o zapomogę na wydawnictwo „Gazety mleczarskiej“.

516. L. s. 813. Julian Polniak, stróż kraj. archiwum aktów grodzkich i ziemskich, przez członka Sejmu Balzera, o mundur, względnie o zapomogę na sprawienie tegoż.
517. L. s. 814. Marcyanna Zakrzewska, wdowa po sekretarzu Wydziału kraj., we Lwowie, przez p. Urbańskiego, o dar z łąski.
518. L. s. 815. Józef Surowiak, b. droźnik w Grywałdzie, przez p. Czarkowskiego-Golejewskiego, o zapomogę.
519. L. s. 816. Józef Kułaczkowski, b. leśnik kierujący zalesieniem wydym piaszczystych w powiecie niskim, przez p. Kostheima, o zapomogę z zaoszczędzonych przez niego funduszy.
520. L. s. 817. Bronowicz Józef, wydawca i redaktor „Ekonomisty narodowego“ w Krakowie, przez p. Okuniewskiego, o zapomogę.
521. L. s. 818. Ks. Piotr Pietrzycki, polski kaznodzieja przy kościele św. Ruprechta w Wiedniu, przez p. Okuniewskiego, o datek na rzecz kościoła polskiego we Wiedniu.
522. L. s. 819. Jan Kazimierz Olpiński w Monachium, przez p. Loewensteina, o subwencyę na dalsze kształcenie się w malarstwie.
523. L. s. 820. Irena Bohussówna we Lwowie, przez p. Wiktora, o subwencyę na dalsze kształcenie się w śpiewie solowym.
524. L. s. 821. Zygmunt Urbany w Samborze, przez p. Okuniewskiego, o subwencyę na kształcenie w muzyce we Wiedniu.
525. L. s. 822. Władysław Jan Druciak w Krakowie, przez p. Czarkowskiego-Golejewskiego, o stypendyum na uzupełnienie studyów rzeźbiarstwa.
526. L. s. 826. Gmina Brzuchowice, przez p. Merunowicza, o odpisanie kosztów szpitalnych w kwocie 639 zł. 75 ct.
527. L. s. 827. Gmina Budnik i okolice, przez p. Sawczaka, o ustanowienie nowego sądu powiatowego z siedzibą w Budniku.
528. L. s. 828. Gmina m. Kołomyi przez p. Szczepanowskiego, o upoważnienie Wydziału kraj. do eskontowania promesy na pożyczkę 190.000 zł tej gminie na budowę koszar udzielonej, kosztem funduszu krajowego.
529. L. s. 829. Gmina Krasów, przez p. Merunowicza o zapomogę na koszt zachowania cerkwi z Wystawy krajowej z r. 1894 jako wzoru stylowego.
530. L. s. 830. Siostry Felicjanki w Besku przez p. Trzecieckiego, o zapomogę na dalsze prowadzenie szkoły prywatnej dziewcząt w Besku.
531. L. s. 831. Gmina Drwińska, przez p. Hoszarda, o subwencyę dla biednej ludności tejże gminy.
532. L. s. 832. Polskie Towarzystwo handlowo-geograficzne we Lwowie, przez p. Sałę, w sprawie emigracyi o subwencyę dla swego delegata Dr. Kłobukowskiego na dalszy pobyt w Brazylji.
533. L. s. 833. Towarzystwo wzajemnej pomocy dyaków dyecezyi stanisławowskiej przez p. Okuniewskiego, o stałą subwencyę.
534. L. s. 834. Towarzystwo opieki szpitalnej dla dzieci w Krakowie, przez p. Scipio, o podwyższenie subwencyi za leczenie dzieci w szpitalu św. Ludwika.
535. L. s. 835. Stowarzyszenie, opiekujące się chorymi uczniami w Wiedniu przez p. Szczepanowskiego, o subwencyę.
536. L. s. 836. Stowarzyszenie niewiast izraelskich we Lwowie, przez p. Marchwickiego, o subwencyę.
537. L. s. 837. Wydział powiatowy w Sokalu, przez p. Polanowskiego, o utwo-

- rzenie Trybunału I. instancji z siedzibą w Sokalu.
538. L. s. 838. Nauczyciele i nauczycielki szkół ludowych we Lwowie, przez p. Loewensteina, o podwyższenie kwaterowego z 10% na 25%.
539. L. s. 839. Ci sami, przez tegoż p., o podwyższenie płacy.
540. L. s. 840. Aleksander Ficowski, nauczyciel w Zimnowódce, przez p. Goldmana, o dodatek miejscowy za czas od 1. września do końca roku 1894. w kwocie 33 zł. 33 ct.
541. L. s. 841. Jakób Topolnicki emerytowany nauczyciel w Samborze, przez p. Słotwińskiego, o jednorazową zapomogę.
542. L. s. 842. Piotr Koczynnyk, emerytowany nauczyciel w Zamarstynowie, przez członka sejmu JE. Sembratowicza, o wliczenie 7 lat służby nauczycielskiej do emerytury i przyznanie 2 dodatków pięcioletnich.
543. L. s. 843. Antoni Klebowicz, emerytowany nauczyciel w Mizuniu, przez p. Niebyłowca, o przyznanie drugiego dodatku pięcioletniego.
544. L. s. 844. Bolesław Stocki, emerytowany woźny Wydziału krajowego we Lwowie, przez p. Stadnickiego, o podwyższenie emerytury lub o zapomogę.
545. L. s. 845. Szymon Wojciechowski, b. stróż Wydziału krajowego we Lwowie przez p. Wereszczyńskiego, o zasiłek.
546. L. s. 846. Wanda Szymańska, wdowa pod dyktaryuszu Wydziału krajowego we Lwowie, przez p. Scipio, o jednorazowy zasiłek.
547. L. s. 847. Eleonora Rondewald, wdowa po konduktorze dróg krajowych we Lwowie, przez p. Koziębrodzkiego, o jednorazową zapomogę.
548. L. s. 848. Rozalia Piotrowska, wdowa po dyktaryuszu Wydziału krajowego we Lwowie, przez p. Skałkowskiego, o dar z łaski.
549. L. s. 849. Teofila Kulczycka, wdowa po gr. kat. parochu w Samborze przez p. Hamoraka o jednorazową zapomogę.
550. L. s. 850. Teofil Gedroic w Rzeszowie, przez p. Goldmana, o subwencyę dla córek Jadwigi i Stanisławy na ukończenie nauki w Seminarjum żeńskiem w Rzeszowie.
551. L. s. 855. Gmina Wrzawy, Pniów, Antoniów, Witkowice i Chwałowice przez p. Zdzisława Tarnowskiego, w sprawie budowy drogi z Gorzyc do Chwałowice.
552. L. s. 856. Gmina Baranów, przez tegoż p., o utworzenie nowego Sądu powiatowego z siedzibą w Baranowie.
553. L. s. 857. Jan Goliński w Dębicy, przez tegoż p., o subwencyę dla córki Heleny na kształcenie się w zakładzie koronkarskim w Zakopanem.
554. L. s. 858. Jan Siekierski, nauczyciel w Gołej Woli, przez tegoż p., o dodatkowe wliczenie lat służby nauczycielskiej do emerytury.
555. L. s. 859. Gmina Wrzawy, przez tegoż p., o zapomogę na urządzenie trzeciej sali szkolnej.
556. L. s. 860. Gmina Siedleszczany i Nagajów, przez tegoż p., o repartycyę kosztów budowy szkoły filialnej.
557. L. s. 861. Kazimierz Stępień, nauczyciel w Moszczenicy, przez tegoż p., o podwyższenie pensyi emerytalnej.

Wniesiono po dzień 20. stycznia 1896.

558. L. s. 866. Gm. m. Bochni, p. p. Hoszar-da, o pomnożenie liczby posłów z miast.
559. L. s. 867. Gmina król. stoł. miasta Lwowa, przez p. Michalskiego, o po-

- mnożenie liczby posłów z m. Lwowa i innych większych miast w Galicyi.
560. L. s. 868. Gmina miasta Wadowic, przez p. Weigla, o wydzielenie z okręgu wyborczego kuryi gmin wiejskich a przydzielenie do kuryi gmin miejskich.
561. L. s. 869. Gmina Kanna, przez posła Bojka, z zażaleniem na zarządzenia weterynarzy powiatowych.
562. L. s. 870. Gmina Ostrów i Białoboki, przez p. Żardeckiego, o zmianę ustawy łowieckiej.
563. L. s. 871. Gmina Ostrów i Białoboki przez p. Żardeckiego, o połączenie obszarów dworskich z gminami.
564. L. s. 872. Gmina Izbiska, przez p. Krempe, jak wyżej.
565. L. s. 873. Gmina Borowa, przez tegoż posła, jak wyżej.
566. L. s. 874. Gmina Piątkowiec, przez tegoż posła, jak wyżej.
567. L. s. 875. Wola mielecka, przez tegoż posła, jak wyżej.
568. L. s. 876. Gmina Grzybów, przez tegoż posła, jak wyżej.
569. L. s. 877. Gmina Hohenbach, przez p. Krempe, o połączenie obszarów dworskich z gminami.
570. L. s. 878. Gmina Padew narodowa i okoliczne, przez tegoż posła, jak wyżej.
571. L. s. 879. Gmina Łysaków, przez tegoż posła, jak wyżej.
572. L. s. 880. Gmina Schoenanger, przez tegoż posła, jak wyżej.
573. L. s. 881. Gmina Podborze, przez tegoż posła, jak wyżej.
574. L. s. 882. Gmina Rydzów, przez tegoż posła, jak wyżej.
575. L. s. 883. Gmina Książnice, przez tegoż posła, jak wyżej.
576. L. s. 884. Gmina Czermin, przez tegoż posła, jak wyżej.
577. L. s. 885. Gmina Trzciana, przez tegoż posła, jak wyżej.
578. L. s. 886. Gmina Ostrów i Białoboki przez p. Żardeckiego, o zmianę ustawy drogowej.
579. L. s. 887. Gmina Harta, przez posła Zdzisława Skrzyńskiego, o uchylenie nakazu Wydziału powiatow. w Brzozowie sprawienia przez gminę sikawki pożarnej.
580. L. s. 888. Gmina Izdebki, przez tegoż posła, o zwrot kwoty, złożonej na sprawienie sikawki pożarnej.
581. L. s. 889. Gmina Przysietnica, przez tegoż posła, o zwolnienie gminy od obowiązku zakupna sikawki pożarnej.
582. L. s. 890. Gmina Nowosiółki, pp. Sawczaka, o subwencyę na dalszą budowę drogi dojazdowej.
583. L. s. 891. Gmina miasta Myślenie pp. Weigla, o utworzenie c. k. Sądu obwodowego, dla spraw cywilnych w Myślenicach.
584. L. s. 892. Gmina Stawezany, pp. Okuniewskiego, o usunięcie przeszkód w sprawie utworzenia kasy zapomogowej.
585. L. s. 893. Gmina Grabowiec, pp. Kulczyckiego, o subwencyę na regulacyę rzeki Bystrzycy nadworniańskiej.
586. L. s. 894. Gmina Bieńkowa, pp. Średniawskiego, o zwolnienie od dobrowolnych zobowiązań na utrzymanie szkoły ludowej.
587. L. s. 895. Chrześcijańscy mieszkańcy gminy Borysławia, przez p. Bojka, o przeprowadzenie szkona kasy gminnej chrześcijańskiej i rozwiązanie urzędującej Rady gminnej.
588. L. s. 896. Towarzystwo ochotniczej straży pożarnej „Sokół“ w Janowicach, pp. Bojka o subwencyę.

589. L. s. 897. Towarzystwo politechniczne we Lwowie, pp. Rottera, o reformę szkół średnich
590. L. s. 898. Koło konserwatorów wschodniej Galicji we Lwowie, przez p. Wojciecha Dzieduszyckiego, o podwyższenie subwencji na cele konserwacji starych zabytków.
591. L. s. 899. Komitet budowy kościoła rzym. kat. w Iwanówce, przez p. Olpińskiego, o zapomogę na dokończenie budowy kościoła.
592. L. s. 900. Zarząd Towarzystwa Bursy gimnazjalnej w Samborze, przez p. Słotwińskiego, o zasiłek.
593. L. s. 901. Zarząd szkoły żeńskiej w Nowym Targu, przez p. Czarkowskiego-Golejewskiego, popiera petycję Jadwigi Tournelle, nauczycielki, o wliczenie lat służby prowizorycznej do służby stałej.
594. L. s. 902. Mieszkańcy przysiółka Sajków, przez p. Jaklińskiego, o wyłączenie przysiółka Sajkowa z gminy Werbiża, a przyłączenie do związku gminy Horożany małej.
595. L. s. 903. Mieszkańcy gminy Kornełówki, przez p. Abancourta, o jednorazową pożyczkę na cel budowy nowego budynku szkolnego.
596. L. s. 904. Mieszkańcy miasteczka Sokołówki, przez p. Stanisława Niezabitowskiego, o utworzenie przestanku kolejowego w Kontach.
597. L. s. 905. Naczelnicy i przedstawiciele kilkunastu gmin powiatu buczackiego, przez p. Cieleckiego, o zmianę ustawy łowieckiej.
598. L. s. 906. Nauczyciele szkół ludowych w Drohobyczu, przez p. Wiśniewskiego, o dodatek do płacy i na mieszkanie.
599. L. s. 907. Jan Filipowicz, nauczyciel w Oskrześnięcach, przez p. Okuniewskiego, o wliczenie lat służby wojskowej do stałej służby nauczycielskiej.
600. L. s. 908. Jan Sławiński, nauczyciel w Porąbce, przez p. Kramarczyka, o przyznanie pełnej emerytury.
601. L. s. 909. Wojciech Piotrowski, nauczyciel w Żydaczowie, przez p. Czarkowskiego-Golejewskiego, o podwyższenie dodatku za kierownictwo.
602. L. s. 910. Emilia Krystyna Kaczyńska, b. nauczycielka w Mikołajowie, przez p. Abancourta, o pensję stałą.
603. L. s. 911. Teofila Proskurnicka, wdowa po nauczycielu w Żydaczowie, przez p. Michalskiego, o podwyższenie pensji wdowiej.
604. L. s. 912. Rozalia Pauek, wdowa po nauczycielu w Samborze, przez p. Sozańskiego, o podwyższenie pensji wdowiej.
605. L. s. 913. Adela Zielańska, wdowa po nauczycielu w Olejowej Korolówce, przez p. Michalskiego, o zapomogę.
606. L. s. 914. Ks. Leon Sroczyński, proboszcz w Jasle, przez p. Datę, o remunerację dla księży wikarych, za funkcyę duchowne w szpitalu powszechnym w Jasle.
607. L. s. 915. Ludwik Głowacki, we Lwowie, przez p. Michalskiego, o jednorazową zapomogę.
608. L. s. 916. Walerya Matkowska we Lwowie, przez p. Dembowskiego, o wsparcie.
609. L. s. 917. Zofia Gołemberska we Lwowie, przez p. Chamca, o dar z łaski.
610. L. s. 918. Władysław Wołodkiewicz, dzierżawca dóbr w Wiśniowczyku, przez p. Cieleckiego, o wynagrodzenie za bydło wyginione z powodu zarazy wąglikowej.
611. L. s. 919. Wanda Zawistowska we Lwowie, przez p. Adama Jędrzejowicza, o subwencyę na kształcenie się w śpiewie.
612. L. s. 920. Salomon Urieh we Wiedniu przez P. Goldmana, jak wyżej.
613. L. s. 921. Władysław Rossdorfer we Wiedniu, przez p. Sozańskiego, o za-

- siłek na dalsze kształcenie się w malarstwie.
614. L. s. 922. Iwan Trusz w Krakowie, przez p. Salę, jak wyżej.
615. L. s. 923. Irena Serdówna w Tarnowie, przez p. Sozańskiego, jak wyżej.
616. L. s. 924. Jan Mikołaj Beck, weteran z r. 1831 we Lwowie, przez p. Romanowicza, o wsparcie.
617. L. s. 927. Gmina Wolica derewlańska, przez JE. Marszałka kraj. Badeniego, o zniżenie prestacji szkolnej.
618. L. s. 928. Właściciele dóbr z powiatu Złoczowskiego i Towarzystwo Łowieckie w Złoczowie, o zmianę ustawy łowieckiej.
619. L. s. 929. Olimpia Rubacka, wdowa po nauczycielu we Lwowie, przez p. Sawczaka, o zapomogę.
620. L. s. 930. Kornelia Strnad, wdowa po asystencie rachunkowym Wydziału krajowego we Lwowie, przez p. JE. Franciszka Smolkę, o dar z łaski dla córki.
621. L. s. 931. Ks. Ludwik Bikowski, proboszcz obrz. łac. w Laszkach, przez p. Klemensiewicza, o subwencyę na sprowadzenie SS. Służebniczek do ochrony w Mięksizu nowym
622. L. s. 932. Bronisław Błocki, adjunkt profesor kraj. szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie, przez p. Stadnickiego, o dodatek osobisty, względnie o wliczenie 5 lat służby prowizorycznej do służby stałej.
623. L. s. 933. Dr. Juliusz Bandrowski i Ludwik Heller w Krakowie, przez p. JE. Franciszka Smolkę, o subwencyę na urządzenie sezonowej opery polskiej w Krakowie.
624. L. s. 934. Komisya archeograficzna przy naukowem Towarzystwie im. Szewceńki we Lwowie, przez p. Barwińskiego, o zapomogę na wydawnictwo historycznych materyałów.
625. L. s. 935. Wydział naukowego Towarzystwa im. Szewceńki we Lwowie, przez tegoż p., o podwyższenie subwencyi na wydawnictwa.
626. L. s. 936. Wydział krajowy komunikuje Komisji budżetowej relacyę Kuratoryi szkoły rolniczej w Czernichowie, o podwyższenie dotacyi na pomoc kancelaryjną
627. L. s. 938. C. k. Towarzystwo gospodarskie we Lwowie, przez p. Stadnickiego, w sprawie utworzyć się mającej posady „instruktora hodowli“.

Wnieziono po dzień 21. stycznia 1896.

628. L. s. 950. Wydział pow. w Stryju, przez p. Karola Dzieduszyckiego, o subwencyę na budowę drogi gminnej z Synowódzka wyżnego do Schodnicy.
629. L. s. 951. Wydział powiatowy w Łańcucie, przez p. Żardeckiego, o podwyższenie subwencyi na budowę drogi z Przeworska do Markowy.
630. L. s. 952. Gmina król. stoł. miasta Krakowa, przez p. Jordana, o podwyższenie subwencyi na muzeum narodowe w Krakowie.
631. L. s. 953. Gminy i obszary dworskie pow. sokalskiego, przez p. Krańskiego, o utworzenie sądu kolegialnego I. instancyi w Sokalu.
632. L. s. 954. Gmina Sułkowice, przez p. Średniawskiego, o zaprowadzenie c. k. sądu powiatowego w Sułkowicach.
633. L. s. 955. Gmina Branice, przez p. Paszkowskiego, o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów utrzymania małoletnich ubogich Franciszka i Józefa Kamińskich, tudzież Piotra Sendora.

634. L. s. 956. Gmina Balice podróżne, przez p. d'Abancourta, o bezzwrotną zapomogę na dokończenie budowy nowej cerkwi.
635. L. s. 957. Gmina Tatarsko, przez p. Karola Dzieduszyckiego, o zapomogę na sporządzenie tamy na rzece Stryju.
636. L. s. 958. Gmina Balice podróżne, przez p. d'Abancourta, o regulację rzeki Świcy funduszem krajowym.
637. L. s. 959. Gmina Maryampol i Wołczków, przez p. Bryczyńskiego, o budowę mostu na Dniestrze pod Maryampolem.
638. L. s. 960. Gmina Czerwona Wola, przez p. Czartoryskiego, o zaniechanie egzekucyi za zaległości przy likwidacyi zbadanych.
639. L. s. 961. Gmina Chmieliska, przez p. Koziebrodzkiego, o zarządzenie, aby c. k. Rząd zwrócił nadwyżkę za roboty wykonane przy budowie drogi z Brzeżan do Podwołoczysk.
640. L. s. 962. Gmina Podmichale, przez p. Niebyłowca, o przywrócenie komunikacyi między gminą a dworem.
641. L. s. 963. Gmina Szczawnica wyżna i niżna, Szlachtowa, Jaworki, Biała woda, Czarna woda i Krościenko, przez p. Potoczka, o subwencyę na budowę drogi gminnej ze Szczawnicy wyżnej do Piwnicznej.
642. L. s. 964. Gmina Piwniczna, przez tegoż Połta, jak wyżej.
643. L. s. 965. Gmina Dobrylin, przez p. Krempę, o połączenie obszarów dworskich z gminami.
644. L. s. 966. Gmina Rzemień, przez tegoż Połta, jak wyżej.
645. L. s. 967. Gmina Ruża, przez tegoż Połta, jak wyżej.
646. L. s. 968. Gmina Biały bór, przez tegoż Połta, jak wyżej.
647. L. s. 969. Gmina Tuszyzna, przez p. Krempę, o połączenie obszarów dworskich z gminami.
648. L. s. 970. Gmina Dulcza wielka, przez tegoż Połta, jak wyżej.
649. L. s. 671. Gmina Blizna, przez tegoż Połta, jak wyżej.
650. L. s. 972. Gmina Kiełków, przez tegoż Połta, jak wyżej.
651. L. s. 973. Gmina Dulcza mała, przez tegoż Połta, jak wyżej.
652. L. s. 974. Teofil Górski, właściciel dóbr w Mełnie, przez p. Mikołaja Torosiewicza, o udzielenie koncesyi na pobór myta mostowego na rzece Świrzu.
653. L. s. 975. Stowarzyszenie rękodzielników „Gwiazda“ we Lwowie, przez p. Romanowicza, o subwencyę.
654. L. s. 976. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Żywcu, przez p. Romanowicza, o subwencyę na budowę sali gimnastycznej.
655. L. s. 977. Towarzystwo Bratniej pomocy uczniów szkoły sztuk pięknych w Krakowie, przez p. Michalskiego, o zapomogę.
656. L. s. 978. Akademickie Towarzystwo „Watra“ we Lwowie, przez p. Sawczaka, o zapomogę.
657. L. s. 979. Towarzystwo politechniczne we Lwowie, przez p. Rottera, o utworzenie krajowego biura dla spraw budowlanych.
658. L. s. 980. Towarzystwo Biblioteki uczniów Wydziału lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie przez p. Jordana, o subwencyę.
659. L. s. 981. Zarząd główny Towarzystwa kółek rolniczych we Lwowie, przez p. Cieleckiego, o stałą subwencyę na praktyczne kursa handlowe dla sklepikarzy kółek rolniczych.
660. L. s. 982. Tenże, przez tegoż Połta, o subwencyę, na luźniatorów handlowych sklepów wiejskich.

661. L. s. 983. Tenże, przez tegoż pośła, o podwyższenie funduszu pożyczkowego, uchwalonego przez Wys. Sejm dla działalności handlowo-przemysłowej „Kółek rolniczych“.
662. L. s. 984. Tenże, przez tegoż pośła, o subwencyę z funduszków krajowych.
663. L. s. 985. Zjednoczone galic. Towarzystwo dla ogrodnictwa i pszczelnictwa we Lwowie, przez p. Dębowskiego o subwencyę.
664. L. s. 986. Przełożona Sióstr słuźebniczek w Starej wsi, przez p. Stanisława Jędrzejowicza o subwencyę na ochronki.
665. L. s. 987. Komitet Internatu dla kandydatów c. k. seminaryum naucz. w Samborze, przez p. Słotwińskiego, o bezprocentową pożyczkę na budowę internatu.
666. L. s. 988. Ksawery Bosak, nauczyciel, w Jaślanach, przez p. Krempę o wliczenie wszystkich lat słuźby nauczycielskiej do słuźby stałej.
667. L. s. 989. Edward Dworzaczek, nauczyciel w Kuliczkowie, przez p. Wachnianina, o wliczenie wszystkich lat słuźby nauczycielskiej do słuźby stałej.
668. L. s. 990. Sozant Chodorowski, nauczyciel w Ryniowie, przez p. Barwińskiego, o wliczenie 3 lat słuźby nauczycielskiej do słuźby stałej.
669. L. s. 991. Wojciech Małysiak, nauczyciel w Zatorze, przez pośła Styłę, o zapomogę na poratowanie zdrowia.
670. L. s. 992. Tenże, przez tegoż pośła, o przyznanie pierwszego dodatku pięcioletniego.
671. L. s. 993. Stanisław Drozd, nauczyciel w Woli Rzędzińskiej, przez p. JE. Księcia Sanguszkę, o zapomogę.
672. L. s. 994. Mikołaj Michałowski, nauczyciel w Ostrowczyku polnym, przez p. Schnella o zapomogę.
673. L. s. 995. Piotr Litarowicz, nauczyciel w Równem, przez p. Stanisława Jędrzejowicza, o przyznanie dodatku miejscowego za czas od 1. lipca 1892 do 1. kwietnia 1893 w kwocie 37 zł. 50 ct.
674. L. s. 996. Antoni Groele, nauczyciel w Schönangrze, przez p. Reya, o przyznanie w drodze łaski jednego dodatku pięcioletniego.
675. L. s. 997. Stanisław Schallay nauczyciel w Dublinach przez p. Brykczyńskiego o wliczenie 6 lat słuźby do słuźby nauczycielskiej stałej.
676. L. s. 998. Daniela Pozdańska, nauczycielka w Woli Filipowskiej, przez p. Rottera, o wliczenie lat praktyki nauczycielskiej do słuźby stałej.
677. L. s. 999. Alojzy Domański, emeryt. nauczyciel w Tłumaczu, przez p. Wojciecha Dzieduszyckiego, o zapomogę.
678. L. s. 1000. Michał Malicz, emeryt. nauczyciel w Babińcach ad Krzywece, przez p. Borkowskiego, o podwyższenie emerytury.
679. L. s. 1001. Neonela Siemiłowicz, wdowa po nauczycielu we Lwowie, przez p. Niebyłowca, o zapomogę na poratowanie zdrowia.
680. L. s. 1002. Antonina Pajęczkowska, wdowa po nauczycielu w Rudkach, przez p. Michalskiego, o zapomogę.
681. L. s. 1003. Aniela Bałko, wdowa po nauczycielu w Waniawie, przez p. Wachnianina o zapomogę.
682. L. s. 1004. Ludwika Moroz, wdowa po słuźce szkoły kraj. gospodarstwa lasowego we Lwowie, przez p. Wereszczyńskiego, o dożywotni zasiłek.
683. L. s. 1005. Józefa Bojarska we Lwowie, przez p. Krańskiego o podwyższenie daru z łaski.
684. L. s. 1006. Julian br. Brunicki w Podhorecach, przez p. Karola Dzie-

- duszyckiego. o regulację rzeczki Żezawy.
685. L. s. 1007. Eufrozyna Nowakowska, wdowa po weteranie wojsk polskich z r. 1831 przez p. Michalskiego, o stałą zapomogę.
686. L. s. 1008. Marya Euder, we Lwowie, przez tegoż pośła, o zapomogę.
687. L. s. 1009. Władysław Dąbrowski w Dreznie, przez p. Chamca, o subwencję na dokończenie nauki spiewu.
688. L. s. 1013. Stowarzyszenie rękodzielników w Podkamieniu przez p. Barwińskiego, o zarządzenie, aby Magistrat m. Brodów nie zabraniał szewcom z Podkamienia sprzedawania obuwia na targach.
689. L. s. 1014. Gmina Ciszki przez t. p., o wyłączenie jej ze spółki wodnej dla osuszenia bagien Oleskich.

Wnieiono po dzień 23. stycznia 1896.

690. L. s. 1026. Gmina Krasnosielce, przez p. Skalkowskiego, o zasiłek na budowę szkoły.
691. L. s. 1027. Gmina Werbiż, przez p. Jaklińskiego, o zapomogę dla członków gminy z powodu klęsk elementarnych
692. L. s. 1028. Gmina Kuhajów, przez tegoż pośła, jak wyżej.
693. L. s. 1029. Gmina Honiatycze, przez tegoż pośła, jak wyżej.
694. L. s. 1030. Gmina Kutry, przez JE. p. Zaleskiego, o zapomogę na pokrycie reszty kosztów budowy nowej szkoły.
695. L. s. 1031. Gmina Babica, przez p. Adama Jędrzejowicza, o subwencję na uregulowanie rzeki Wisłoka w obrębie tejże gminy.
696. L. s. 1032. Gmina Wojsław, przez p. Krempe, o połączenie obszarów dworskich z gminami.
697. L. s. 1033. Gmina Górki, przez tegoż pośła, jak wyżej.
698. L. s. 1034. Gmina Złotniki, przez tegoż pośła, jak wyżej.
699. L. s. 1035. Gmina Surowa, przez tegoż pośła, jak wyżej.
700. L. s. 1036. Towarzystwo politechniczne we Lwowie, przez p. Gnoińskiego, o przyznanie głosu werylnego każdemu rektorowi Politechniki.
701. L. s. 1037. Bursa ruska im św. Mikołaja w Przemyślu, przez p. Okuniewskiego, o zapomogę.
702. L. s. 1038. Towarzystwo Bursy polskiej w Kołomyi, przez p. d'Abancourt'a, o wsparcie.
703. L. s. 1039. Towarzystwo opieki nad Internatem dla kandydatek Seminarjum nauczycielskiego żeńskiego we Lwowie, przez pośła Barwińskiego, o subwencję.
704. L. s. 1040. Komitet parafialny obrz. łac. w Bieczu, przez p. Skrzyńskiego, o subwencję na restaurację kościoła.
705. L. s. 1041. Gr. kat. Komitet parafialny w Haliczu, przez p. Zajączkowskiego, o zapomogę na restaurację cerkwi.
706. L. s. 1042. Grono nauczycielskie w Gródku, przez p. Brunickiego, o zaliczenie miasta Gródka do II-jej klasy płac nauczycielskich.
707. L. s. 1043. Grono nauczycielskie w Nowym Sączu, przez p. J. E. Dunajewskiego, o przeniesienie miasta Nowego Sącza z II-jej do I-jej klasy płac nauczycielskich.
708. L. s. 1045. 15 pogorzalców z gminy Połowej, przez J. E. Marszałka kraj. Stanisława Badeniego, o zapomogę.

709. L. s. 1046. Hipolit Kobyliński, nauczyciel w Sapohowie, o przyznanie odebranych pięcioleci.
710. L. s. 1047. Józef Adler, nauczyciel w Lipowej, przez tegoż posła, o zapomogę.
711. L. s. 1048. Ludwik Gorzka, nauczyciel w Kulikowie, przez p. Starzyńskiego, o podwyższenie emerytury.
712. L. s. 1049. Aleksander Moskwiński nauczyciel w Giermakówce, przez p. Borkowskiego, o wliczenie dwuletniej przerwy do stałej służby nauczycielskiej.
713. L. s. 1050. Jan Kluk, emerytowany nauczyciel w Kulikowie, przez p. Starzyńskiego, o podwyższenie emerytury.
714. L. s. 1051. Marya Kisielewska, wdowa po nauczycielu gimnazjalnym w Krakowie, przez p. Weigla, o stałe zaopatrzenie.
715. L. s. 1052. Marya Wojnowska, wdowa po nauczycielu w Sanoku, przez p. d'Abancourt'a, o stałe wsparcie na utrzymanie dzieci.
716. L. s. 1053. Tomasz Małaczyński, przewodniczący Rady szkolnej miejscowej w Płauczy małej, przez tegoż posła, o zapomogę za 24-letnią czynność przy szkole.
717. L. s. 1054. Walerya Łopuszańska, wdowa po urzędniku Wydziału krajow w Krakowie, przez p. Michalskiego, o podwyższenie pensji wdowiej.
718. L. s. 1055. Marya Ilnicka, wdowa po dyrektorze gimnazjum ruskiego we Lwowie, przez Wicemarszałka krajowego JE. Sembratowicza, o jednorazową zapomogę
719. L. s. 1056. Wilhelm Wachtel w Krakowie, przez p. Loewensteina, o wsparcie na dalsze kształcenie się w malarstwie.
720. L. s. 1057. Stanisław Sienkiewicz we Lwowie, przez p. Michalskiego, o zasiłek na kształcenie się w śpiewie.
721. L. s. 1058. Antoni Kozak we Lwowie, przez p. Michalskiego, o zarządzenie zatrzymania córki Zofii w Zakładzie kulparkowskim.
722. L. s. 1063. Gmina miasta Bochni, przez p. Hoszarda o ukrajowienie lub uznanie szpitala powszechnego w Bochni za powiatowy.
723. L. s. 1064. Gmina Zimnowódka, przez p. Merunowicza, o wypłacenie należitości za kwaterunek huzarów.
724. L. s. 1065. Gmina miasta Buska przez p. Barwińskiego, o utworzenie nowego okręgu politycznego w Busku.
725. L. s. 1066. Gmina Majdan Lipowiecki, przez p. Romana Potockiego, o zniżenie prestacyi szkolnej.
726. L. s. 1067. Towarzystwo „Biblioteka polska“ we Wiedniu, przez p. Czar-toryskiego, o subwencyę dla szkoły języka polskiego.
727. L. s. 1068. Komitet I. krajowej leczniczej kolonii rymanowskiej we Lwowie, przez p. Sawczaka, o podwyższenie stałej subwencyi.
728. L. s. 1069. Komitet budowy rzymsko-katolickiego kościoła w Harkłowej, przez p. Wiktora o wsparcie.
729. L. s. 1070. Ruska Bursa w Brzeżanach, przez p. Sawczaka, o subwencyę.
730. L. s. 1071. Grono nauczycieli i nauczycielek w Bochni, przez p. Hoszarda, o przeniesienie ich z III. do II. klasy płac nauczycielskich.
731. L. s. 1072. Julia Kossobudzka, emerytowana nauczycielka w Rzeszowie, przez p. Męcińskiego, o wliczenie 8 lat służby nauczycielskiej do emerytury.
732. L. s. 1073. Łucya Glińska, emerytowana nauczycielka w Miłkaszowie, przez p. Sawczaka, o dodatek do pensyi.
733. L. s. 1074. Marya Chmielewska we Lwowie, przez p. Goldmanna, o wsparcie.

734. L. s. 1075. Hersz Salater, nauczyciel religii mojżeszowej w Brzeżanach, przez tegoż p., o remunerację za sprawowanie funkcyi nauczycielskich.
735. L. s. 1076. Komitet cerkiewny w Bohorodczanach przez p. Kulczyckiego, o zapomogę na budowę cerkwi.
736. L. s. 1077. Gmina Kułaczkowce, przez posła Okuniewskiego, o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów utrzymania Herminy Kossowan.
737. L. s. 1078. Towarzystwo wzajemnej pomocy dyaków dyecezyi lwowskiej, przemyskiej i stanisławowskiej, przez tegoż p., o zmianę ustawy o konkurencyi kościelnej.
738. L. s. 1079. Zarząd Rady powiatowej w Kolbuszowie, przez p. Stanisława Jędrzejowicza, przedkłada prośbę Aleksandra Koblańskiego o zapomogę.
739. L. s. 1080. Tenże, przez tegoż posła, o subwencyę na budowę drogi powiatowej Kolbuszowa Mielec.
740. L. s. 1084. Helena Rojek, wdowa po dyrektorze Tabuli krajowej we Lwowie, przez p. Weigla, o zasiłek dla córki na kształcenie się w muzyce.
741. L. s. 1085. Janina Dydzińska, przełożona Zakładu wychowawczo-naukowego św. Heleny we Lwowie, przez p. Scipio, o zapomogę na cele zakładu

Wniesiono po dzień 24. stycznia 1896.

742. L. s. 1095. Wydział krajowy popiera petycyę gminy Boratycze, o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów leczenia Jana Dobrzańskiego.
743. L. s. 1096. Gmina Königsau, przez p. Ochrymowicza, o zmianę ustawy o konkurencyi kościelnej w tym kierunku, aby kościoły filialne nie konkurowały do kościołów macierzystych.
744. L. s. 1097. Przysiółek Ksawerówka, przez p. Kraińskiego, o wyłączenie z gminy Tartaków i utworzenie samostnej gminy.
745. L. s. 1098. Gminy Przydonica, Glinnik, Bartkowa, Posadowa, Gorowa, Podole, przez p. Potoczka, o uregulowanie potoku Przydonicy.
746. L. s. 1099. Gmina Tuchla, przez p. Karola Dzieduszyckiego, o subwencyę na regulacyę rzeki Oporu w Tuchli
747. L. s. 1100. Gmina Łomnica, przez p. Michalskiego, o wsparcie na pokrycie budowy szkoły.
748. L. s. 1101. Gminy powiatu łańcuckiego, przez p. Michalskiego, o przeniesienie siedziby c. k. starostwa do Przeworska.
749. L. s. 1102. Gminy powiatu nowotaraskiego, przez p. Czarkowskiego-Golejewskiego, w sprawie projektu kolei lokalnej z Chabówki do Zakopanego.
750. L. s. 1103. Obszar dworski i mieszkańcy gmin Kuhajów, Werbiż i Honiatycze, przez p. Merunowicza, o przydzielenie ich do okręgu c. k. sądu powiatowego w Szczercu i c. k. starostwa we Lwowie.
751. L. s. 1104. Gmina Przedmieście dynowskie, przez p. Zdzisława Skrzyńskiego, o zapomogę na budowę szkoły.
752. L. s. 1105. Gmina Wola jasienicka, przez p. Michalskiego, o wydział nie jej ze związku szkolnego w Jasienicy.
753. L. s. 1106. Gmina Konty i jej mieszkańcy, przez tegoż posła, o rekonstrukcyę drogi Olesko-Konty Sokółówka.
754. L. s. 1107. Mieszkańcy Oleska. przez tegoż posła, jak wyżej.

755. L. s. 1108. Gmina Oleksińce, przez p. Borkowskiego, o zapomogę dla mieszkańców z powodu klęsk elementarnych.
756. L. s. 1109. Gmina Dynów i okoliczne, przez posła Zdzisława Skrzyńskiego, w sprawie myt na drodze krajowej z Dynowa do Sanoka.
757. L. s. 1110. Gmina Załucze, przez p. Hamoraka, w sprawie ponownego oszacowania gruntów i zniżenia podatków.
758. L. s. 1111. Tasama, przez t. p. uprasza o zarządzenie, aby gmina posiadała i użytkowała te grunta, za które podatki opłaca.
759. L. s. 1112. Gmina Osieka, przez p. Krempe, o połączenie obszarów dworskich z gminami.
760. L. s. 1113. Gmina Ziempińów, przez t. p. j. w.
761. L. s. 1114. Gmina Szafranów, przez t. p. j. w.
762. L. s. 1115. Gmina Kawęczyn, przez t. p. j. w.
763. L. s. 1116. Gmina Breń osuchowski, przez t. p. j. w. do komisji gminnej.
764. L. s. 1117. Gmina Bieńczyce, przez p. Wójcika j. w.
765. L. s. 1118. Gmina Wyciąże, przez t. p. j. w.
766. L. s. 1119. Obywatele miasta Brzostka, o zarządzenie, aby Rada gminna ukonstytuowaną została.
767. L. s. 1120. Kontrybuenci podatkowi, opłacający podatek zarobkowy w Borysławiu, przez p. Michalskiego, o zniżenie dodatków do podatków.
768. L. s. 1121. Rada szkolna miejscowa w Półwsiu, przez p. Jordana, o zaliczenie tejże miejscowości do II-jej klasy płac nauczycielskich.
769. L. s. 1122. Rada szkolna miejscowa w Nadwornie, przez p. Michalskiego, o subwencyę na rozszerzenie budynków szkolnych.
770. L. s. 1123. Urząd parafialny obrz. rz. kat. w Podmichalu, przez t. p., o zaprowadzenie paralelek z językiem wykładowym polskim w szkole tamtejszej.
771. L. s. 1124. Urząd parafialny obrz. rz. kat. w Podmichalu, przez p. Michalskiego, o zasiłek na wewnętrzne urządzenie kościoła.
772. L. s. 1125. Stowarzyszenie rękodzielników „Gwiazda” w przemyśle, przez p. Dworskiego o subwencyę.
773. L. s. 1126. Towarzystwo leśne, we Lwowie, przez p. Zamoyskiego o subwencyę na wydawnictwo „Sylwana”.
774. L. s. 1127. Towarzystwo muzyczne w Samborze, przez p. Słotwińskiego, o stałą subwencyę na utrzymanie szkoły muzycznej.
775. L. s. 1128. Zarząd Towarzystwa opieki nad sługami im. św. Jadwigi we Lwowie, przez p. Marchwickiego, o subwencyę.
776. L. s. 1129. Gr. kat. komitet parafialny i gmina w Myślatyczach, przez p. Stadnickiego, o zapomogę na budowę cerkwi.
777. L. s. 1130. Komitet zawiązany dla niesienia pomocy zakładowi wychowawczemu dla niezamożnych dziewcząt w Łomnie, przez p. Osuchowskiego, o wsparcie.
778. L. s. 1131. Towarzystwo wzajemnej pomocy medyków we Lwowie, przez członka Sejmu Balzera, o subwencyę.
779. L. s. 1132. Filozoficzne stowarzyszenie wzajemnej pomocy we Wiedniu, przez p. Michalskiego, o zapomogę.
780. L. s. 1133. Stowarzyszenie pracy chłopców we Wiedniu, przez p. Michalskiego, o subwencyę.
781. L. s. 1135. Bursa im. św. Onufrego w Jarosławiu, przez t. p., o zapomogę.
782. L. s. 1135. Grono nauczycielskie w Borysławiu, przez t. p., o podwyższenie płac i przyznanie dodatku na mieszkanie.

783. L. s. 1136. Ludwik Urbański, nauczyciel w Wyciążach, przez p. Wójcika, o wliczenie 2 lat i 4 miesięcy do służby nauczycielskiej stałej.
784. L. s. 1137. Wilhelmina Wrońska, wdowa po nauczycielu w Bochni, przez p. Hoszarda, o zapomogę.
785. L. s. 1138. Ta sama, przez t. p., o podwyższenie pensji wdowiej.
786. L. s. 1139. Rochma Kister, wdowa po nauczycielu w Mościskach, przez p. Stadnickiego, o zarządzenie, aby Towarzystwo ubezpieczenia robotników od wypadków, wypłaciło jej synowi odszkodowanie.
787. L. s. 1140. Marya Kruszelnicka, wdowa po nauczycielu w Ładyczynie, przez p. Reya, o zapomogę.
788. L. s. 1141. Teresa Bałtarowicz, wdowa po nauczycielu w Glinianach, przez p. Michalskiego, o zapomogę.
789. L. s. 1142. Leokadya Markiewicz, wdowa po nauczycielu w Nowym Sączu, przez p. Potoczka, o stałe zaopatrzenie lub zapomogę.
790. L. s. 1143. Walerya Iwańska, wdowa po nauczycielu w Krakowie, przez p. Jordana, o podwyższenie daru z łaski
791. L. s. 1143. Mozes Grossfeld, dzierżawca myta drogowego w Dżurynie, przez p. Rudrofa, o niżenie czynszu dzierżawnego.
792. L. s. 1145. Wolf Engielberg, Ozyasz Zeisel i Mojżesz Rebhun, dzierżawcy kraj. opłat konsumcyjnych pow. tarnobrzeskiego, przez p. Stan. Jędrzejowicza, o rozwiązanie kontraktu.
793. L. s. 1146. Stanisław Reicher, emeryt. konduktor dróg kraj. we Lwowie, przez p. Jahla, o jednorazową zapomogę.
794. L. s. 1147. Lejzer Schiff i Dawid Forgacz, dzierżawcy kraj. opłat konsumcyjnych w okręgu sądowym frysztackim. przez p. Michalskiego, o obniżenie czynszu dzierżawnego.
795. L. s. 1148. Waleryan Krzczunowicz, właściciel dóbr w Prusach, przez p. Czezcza, o utworzenie przystanku kolejowego dla pociągów towarowych w Podborcach.
796. L. s. 1149. Józefa Gofryk w Bełzie, przez p. Michalskiego, o zapomogę.
797. L. s. 1150. Mikołaj Iwasiuk w Monachium, przez p. Barwińskiego, o subwencję na wykonanie większego obrazu historycznego.
798. L. s. 1151. Józef Tyran w Polance, przez p. Kramarczyka, o przyjęcie kosztów leczenia na fundusz krajowy.
799. L. s. 1152. Gmina Podkamień, przez p. Barwińskiego, o utworzenie c. k. Sądu powiatowego w Podkamieniu.
800. L. s. 1153. Peryodyczne wydawnictwo „Przemysłowo - handlowej Biblioteki“ we Lwowie, przez p. Merunowicza o subwencję na dalsze wydawnictwo.

Wniesiono po dzień 25. stycznia 1896.

801. L. s. 1160. Gmina Myszkowce przez p. Michalskiego o wyjednanie jej prawa tytoniu.
802. L. s. 1161. Gmina Chlebowice wielkie, przez p. Witolda Niezabitowskiego o zapomogę dla pogorzalców.
803. L. s. 1162. Gmina Horodysławice przez tegoż posła, jak wyżej.
804. L. s. 1163. Gmina Dobczyce przez p. Czeczca o przyznanie jej prawa poboru opłat od piwa i trunków spirytusowych na lat 12.
805. L. s. 1164. Gmina Gródek przez p. Michalskiego, o zasiłek na budowę szkoły.
806. L. s. 1165. Gmina Podgórze przez tegoż posła, o przyznanie jej prawa samostnego bezpośredniego wyboru posła na Sejm krajowy,
807. L. s. 1166. Gmina Muszyna przez p. Potoczka, o subwencję na cele szupaśnictwa.
808. L. s. 1167. Ta sama przez tegoż posła o subwencję na regulację Poprua i Muszynki i Szczawniczka.

809. L. s. 1168. Gmina Rzędzianowice przez p. Krempę, o połączenie obszarów dworskich z gminami.
810. L. s. 1169. Gmina Wołczyniec, przez p. Winniczuka o subwencję na regulację Bystrzycy.
811. L. s. 1170. Włościanie gminy Zielonki pod Krakowem, przez p. Michalskiego, z zażaleniem na nadużycia Rady gminnej oraz o niższenie dodatków gminnych i prestacyi szkolnej.
812. L. s. 1171. Rada powiatowa w Tarnobrzegu, przez p. Zdzisława Tarnowskiego, o utworzenie niższego gimnazyum z siedzibą w Tarnobrzegu.
813. L. s. 1172. Włościanie gminy Pawełcze, przez p. Winniczuka, o wyjednanie zezwolenia na pobór surowicy solnej dla bydła w Zawoju.
814. L. s. 1173. Rada szkolna miejscowa w Milnie, przez p. Barwińskiego, o drugi dodatek pięcioletni dla nauczyciela Antoniego Michałowskiego.
815. L. s. 1174. Gr. kat. kapituła biskupia w Stanisławowie, przez p. Brykczynskiego, o subwencję na restaurację katedry.
816. L. s. 1175. Stowarzyszenie pomocy uczniów c. k. akademii rolniczej w Wiedniu, przez p. Abrahamowicza, o subwencję.
817. L. s. 1176. „Stowarzyszenie nauczycielek“ we Lwowie, przez p. Marchwickiego, o subwencję na budowę domu.
818. L. s. 1177. Wizytatorka Sióstr Miłosierdzia w Krakowie, przez p. Weigla, o subwencję dla zakładów w Bursztynie, Czerwonogrodzie i Rozdole.
819. L. s. 1178. Jan Malik nauczyciel w Kłokowicach, przez p. Czartoryskiego, o zaliczkę na płacę.
820. L. s. 1179. Jerzy Kamar, nauczyciel w Bolechowcach, przez p. Barwińskiego, o wliczenie lat służby nauczycielsko emerytury.
821. L. s. 1180. Antoni Biliński, praktykant rachunkowy Wydziału krajowego, przez p. Wachnianina, o wliczenie lat służby spędzonych przy Radach powiatowych do służby krajowej.
822. L. s. 1181. Feliks Widy, konduktor dróg krajowych, przydzielony do biura rachunk. Wydziału krajowego, przez p. Szeliskiego, o „veniam aetatis et studiorum.“
823. L. s. 1182. Klementyna Denesowicz, wdowa po dyetaryuszu Zakładu kulturalnego, przez p. Michalskiego, o zapomogę.
824. L. s. 1183. Lejzor Strassberg i Lejba Strassberg, dzierżawcy kraj. opłat konsumcyjnych w Wielkich Oczach, przez p. Szeptyckiego, o zwrot kaucyi złożonych przez nich.
825. L. s. 1184. Tadeusz Pollo we Lwowie, przez p. Romanowicza, o subwencję na częściowe pokrycie kosztów założenia szkoły kroju we Lwowie.
826. L. s. 1185. Franciszek Matwój Oprysk w Sajkowie, przez p. Bernadzikowskiego, o odrzucenie petycji Matwija Kuziw w sprawie wyłączenia Sajkowy ze związku gminy Werbiż.
827. L. s. 1186. Antoni Krasuski w Piaskach, przez p. Michalskiego o zwrot kosztów konkurencyjnych, wyłożonych na budowę tamy na Dunajcu pod Piaskami.
828. L. s. 1187. Katarzyna Bodzińska we Lwowie, przez tegoż posła, o zapomogę.
829. L. s. 1188. „Klub rusinek“ we Lwowie, przez p. Barwińskiego, o zapomogę na wydawnictwo wzorów haftów i wyszywań.

Wniesiono po dzień 27. stycznia 1896.

830. L. s. 1204. Gmina Rawa ruska, przez p. Franciszka Jędrzejowicza, o utworzenie c. k. sądu obwodowego z siedzibą w Rawie ruskiej.

831. L. s. 1205. Gmina Wola Otałęska, przez p. Krempe, o połączenie obszarów dworskich z gminami.
832. L. s. 1206. Gmina Dojazdów, przez p. Wójcika, o zmianę ustawy łowieckiej, drogowej i o połączenie obszarów dworskich z gminami.
833. L. s. 1207. Gmina Kęblów, przez p. Krempe, jak wyżej.
834. L. s. 1208. Ta sama, przez tegoż posła, o zaprowadzenie rewirów bydłych w każdej gminie.
835. L. s. 1209. Gmina Staromieście, przez p. Adama Jędrzejowicza, o subwencję na ubezpieczenie brzegów Wisłoka.
836. L. s. 1210. Gmina Łany sokołowskie, przez p. Karola Dzieduszyckiego, o regulację rzeki Świcy.
837. L. s. 1211. Gmina miastecka Sokołowa, przez tegoż posła, o regulację rzeki Świcy.
838. L. s. 1212. Gmina Grywałd, przez p. Czarkowskiego-Golejewskiego, o zapomogę na dokończenie budowy szkoły.
839. L. s. 1213. Gminy: Ramowice, Bolechowce i okoliczne, przez p. Ochrymowicza, o wyjednanie pozwolenia na pobór ropy solnej dla bydła ze saliny w Drohobyczu.
840. L. s. 1214. Gmina Raków, Krasnosielce, Pleśniany i okoliczne przez p. JE. Jaworskiego, o zapomogę dla swych mieszkańców, z powodu nieurodzajów.
841. L. s. 1215. Edward Hodbod, nauczyciel w Woli mieleckiej, przez p. Reya, o przyznanie mu dodatku osobistego, w kwocie 100 zł.
842. L. s. 1216. Marek Singer, nauczyciel w Samborze, przez p. Słotwińskiego, o policzenie lat służby prowizorycznej.
843. L. s. 1217. Franciszek Wiśniewski, nauczyciel w Woli Batorskiej, przez p. Hoszarda, o przyjęcie kosztów leczenia syna jego Adama na fundusz krajowy.
844. L. s. 1218. Klaudya Markiewiczowa, nauczycielka muzyki we Lwowie, przez p. Tyszkowskiego, o stypendyum dla córki na kształcenie jej w muzyce.
845. L. s. 1219. Adam Kachnikiewicz, emerytowany nauczyciel we Lwowie, przez p. Goldmana, o przyznanie pełnej emerytury.
846. L. s. 1220. Łucyan Wincenty Bortkiewicz, asystent oddziału technicznego we Lwowie, przez Wydział krajowy, o veniam aetatis.
847. L. s. 1221. Felicja Flasińska, wdowa po pisarzu etat. szpitala św. Łazarza w Krakowie, przez p. Jordana, o jednorazowy zasiłek.
848. L. s. 1222. Franciszka Burkhart, wdowa po kontrolorze szpitala powszechnego we Lwowie, przez p. d'Abancourt'a j. w.
849. L. s. 1223. Karolina Ploder, wdowa po dyetaryuszu Wydziału krajowego we Lwowie, przez p. Dembowskiego, o jednorazowy dar z łaski.
850. L. s. 1224. Anna Michalska, wdowa po dróżniku dróg kraj. w Birczy, przez p. Dworskiego o stałą zapomogę
851. L. s. 1225. Józef Panek i Michał Panek, z Woli małej, przez p. Żardckiego o ubezpieczenie rzeki Wisłoka.
852. L. s. 1226. Ignacy Wasilkowski i Ign. Barwiński w Toustogłowach, przez p. JE. Jaworskiego, o zapomogę na odbudowanie spalonych budynków.
853. L. s. 1227. Mojżesz Rebhun, dzierżawca krajow. opłat konsumcyjnych, w Przemyśle, przez p. Dworskiego, o opust czynszu dzierżawnego.
854. L. s. 1228. Stanisław Borowiecki, organista w Grybowie, przez p. Klemensiewicza, o przyznanie wynagrodzenia za udzielanie nauki śpiewu w szkole Grybowskiej.

855. L. s. 1229. Jakób Biliński, rolnik w Sielcu, przez p. Sozańskiego, o zapomogę z powodu pożaru.
856. L. s. 1230. Jadwiga Biechońska, w Żarnowcu, przez p. Gorayskiego, o lokalną regulację Jasiółki.

Wniesiono po dzień 24. stycznia 1895.

857. L. s. 1234. Wydział powiat. w Mielcu, przez p. Reya, o ustanowienie Sadu obwodowego w Mielcu.
858. L. s. 1235. Wydział powiat. w Bohorodczanach, przez p. Kulczyckiego, o regulację rzeki Bystrzycy i o subwencyę na ten cel.
859. L. s. 1236. Gmina miasta Bełza, przez p. Wachnianina, o subwencyę na pokrycie niedoborów w dotowaniu nauczycieli przy szkołach ludowych w Bełzie.
860. L. s. 1237. Gmina Podkamień, przez p. Mikołaja Torosiewicza, o założenie szpitala z fundacyi śp. Dymitra i Józefa ksiąząt Jabłonowskich.
861. L. s. 1238. Gmina Żuraki, przez p. Kulczyckiego, o regulacją rzeki Bystrzycy.
862. L. s. 1239. Gmina Rożnów, przez p. Hamoraka, o wyjednanie wolnego poboru surowicy solnej dla bydła ze źródeł w Utoropach.
863. L. s. 1240. Gmina Padew, kolonia, przez p. Krempe, o zarządzenie odesłania kaleki, Jana Scholla do zakładu nieuleczalnych na koszt kraju.
864. L. s. 1241. Włościanie gminy Choczni, przez p. Styłę, o wyjednanie zezwolenia od c. k. Rządu na wyszynk wina w lokalu Kółka rolniczego w Choczni.
865. L. s. 1242. Towarzystwo politechniczne we Lwowie, przez p. Bojkę, o przyznanie głosu wrylnego każdemu rektorowi Politechniki lwowskiej.
866. L. s. 1243. Oddział Towarzystwa gospodarskiego w Przemyślu, przez p. Brykczyńskiego, w sprawie opłat mytnicznych fur z nawozami na drogach rządowych.
867. L. s. 1244. C. k. Towarzystwo gospodarskie galicyjskie we Lwowie, przez p. Pilata, o uchylenie zamierzonego podwyższenia podatku od spirytusu.
868. L. s. 1245. Dyrekcyja teatru im. Aleksandra hr. Fredry w Stanisławowie przez p. Brykczyńskiego, o podwyższenie dotychczasowej subwencyi.
869. L. s. 1246. Nauczyciele ludowi na kursie rolniczym w krajowej szkole rolniczej w Horodence, przez p. Olpińskiego, o zapomogę, jako zwrot kosztów podróży.
870. L. s. 1247. Albertyna Stachowska, wdowa po nauczycielu w Grochowcach, przez p. Michalskiego, o stypendyum dla syna, Longina Maryana słuchacza weterynaryi we Lwowie.
871. L. s. 1248. August Boraczek, we Lwowie, przez p. Stanisława Dzieduszyckiego, o subwencyę na dalsze kształcenie się w śpiewie.
872. L. s. 1252. Gmina Brzeżany i okoliczne, przez p. JE. Jaworskiego, o założenie stacyi towarowej w Zarwanicy.
873. L. s. 1253. Towarzystwo wzajemnej pomocy Dyaków dyecezyi lwowskiej, przez p. Barwińskiego, o subwencyę.
874. L. s. 1254. Towarzystwo „Oświaty ludowej“ w Krakowie, przez p. Paszkowskiego, o podwyższenie dotychczasowej subwencyi.

Wniesiono po dzień 29. stycznia 1896.

875. L. s. 1265. Wydział powiatowy w Buczaczu, przez p. Cieleckiego, o utworzenie c. k. Sądu obwodowego w Buczaczu.
876. L. s. 1266. Gmina Falkowa, przez p. Potoczka, o połączenie obszarów dworskich z gminami.
877. L. s. 1267. Gmina Mystków przez tegoż pośła, jak wyżej.
878. L. s. 1268. Włościanie gminy Morawicy, przez p. Wójcika jak wyżej.
879. L. s. 1269. Ci sami, przez tegoż pośła jak wyżej.
880. L. s. 1270. Ci sami, przez tegoż pośła, o zmianę ustawy łowieckiej.
881. L. s. 1271. Ci sami, przez tegoż pośła, o zmianę ustawy drogowej.
882. L. s. 1272. Gmina miasta Buczacza przez pośła Cieleckiego, o pomnożenie liczby pośłów z miast.
883. L. s. 1273. Ta sama, przez tegoż p. o utworzenie c. k. Sądu obwodowego w Buczaczu.
884. L. s. 1274. Gmina Łącko i okoliczne, przez p. Potoczka, przeciw utworzeniu c. k. Sądu powiatowego w Kamienicy.
885. L. s. 1275. Gmina miasta Buczacza, przez p. Cieleckiego, o subwencję na budowę szkoły męskiej i żeńskiej.
886. L. s. 1276. Gmina Dynów, przez pośła Zdzisława Skrzyńskiego o odpisanie bezprocentowej pożyczki w kwocie 500 zł.
887. L. s. 1277. Gmina Lachowce, przez p. Kulczyckiego, o regulację rzeki Bystrzycy Złotej.
888. L. s. 1278. Gmina Bohodczany, przez p. Kulczyckiego, o regulację rzeki Bystrzycy Złotej.
889. L. s. 1279. Gmina Manasterczany, przez tegoż pośła, jak wyżej.
890. L. s. 1280. Gmina Kurów, przez pośła Potoczka, o przyspieszenie regulacji Dunajca.
891. L. s. 1281. Gmina Sułkowice, przez p. Średniawskiego, o dalszą rekonstrukcję drogi krajowej na terytorium gminy Sułkowic.
892. L. s. 1282. Ornitologiczne Towarzystwo w Jarosławiu, przez p. Czartoryskiego, o subwencję.
893. L. s. 1283. Towarzystwo dla muzyki instrumentalnej „Harmonia“ we Lwowie, przez p. Michańskiego, o subwencję.
894. L. s. 1284. Spółka wodna w Nisku, przez p. Kostheima, o dodatkową subwencję.
895. L. s. 1285. Komitet budowy kościoła w Nisku, przez tegoż pośła, o subwencję na dokończenie budowy kościoła w Nisku.
896. L. s. 1286. Wydział ruskiego Towarzystwa pedagogicznego we Lwowie, przez p. Wachnianina, o polepszenie bytu nauczycieli ludowych.
897. L. s. 1287. Bursa im. Kraszewskiego w Stanisławowie, przez p. Okuniewskiego, o zapomogę.
898. L. s. 1288. Grono nauczycielskie w Mszanie Dolnej, przez p. Wodzickiego, o zaliczenie Mszany Dolnej do 4. klasy płac nauczycielskich.
899. L. s. 1289. Jan Gorlak, nauczyciel w Złotnikach, przez p. Reya, o podwyższenie płacy.
900. L. s. 1290. Bolesław Jasiński, nauczyciel w Mędrzychowie, przez pośła Okuniewskiego, o policzenie jednego roku służby nauczycielskiej.
901. L. s. 1291. Jan Kazimierz Kratzer, nauczyciel w Kentach, przez p. Okuniewskiego, o przyznanie odebranego dodatku pięcioletniego.

902. L. s. 1292. Sydonia Sikorska, nauczycielka przy c. k. Seminarium nauczycielskiem żeńskim w Przemyślu, przez tegoż posła, o policzenie lat służby prowizorycznej.
903. L. s. 1293. Albina Mordyniewiczowa, wdowa po nauczycielu w Ropczycach, przez p. Michałowskiego, o stałe zaopatrzenie dla siebie i syna.
904. L. s. 1294. Piotr Giermański, c. k. inspektor gorzeli w Lwowie, przez p. Jahla, o wynagrodzenie za 13 lat służby nauczycielskiej, spędzonych w szkole rolniczej w Czernichowie.
905. L. s. 1295. Abraham Brill, dzierżawca opłat konsumcyjnych w powiecie żydaczowskim i bobreckim przez p. Niezabitowskiego, o opust czynszu dzierżawnego.
906. L. s. 1296. Bronisława Szyszkowicz we Lwowie, przez p. Michalskiego, o wsparcie na kształcenie się w śpiewie.
907. L. s. 1297. Łucya Spitzerowa, prywatna nauczycielka we Lwowie, przez tegoż posła, o zapomogę dla córki Maryi na kształcenie jej w muzyce.
908. L. s. 1298. Mareyanna Marchwińska we Lwowie, przez p. Okuniewskiego o jednorazowe wsparcie.
909. L. s. 1299. Wojciech Zapalski z Witkowiska, przez p. Wodzickiego, o jednorazową zapomogę.
910. L. s. 1302. Karolina Orłowska, wdowa po nauczycielu ludowym, przez posła Wachnianina, o wypłatę kwartału pozgonnego.
911. L. s. 1303. Aniela Ryżewska, wdowa po nauczycielu w Pawełczu, przez JE. Marszałka krajowego Stanisława Badeniego, o zapomogę.
912. L. s. 1304. Wydział powiatowy w Horodence, przez p. Theodorowicza, o zatwierdzenie uchwały Rady powiatowej w przedmiocie zaciągnięcia pożyczki w kwocie 15.000 zł. na budowę drogi powiatowej.

Wniesiono po dzień 30. stycznia 1896.

913. L. s. 1314. Wydział powiatowy w Łańcucie, przez p. Żardeckiego o utworzenie c. k. Sądu powiatowego w Kańczudze.
914. L. s. 1315. Gmina Przewłoczna przez p. J. E. Jaworskiego, o zapomogę na restaurację cerkwi.
915. L. s. 1316. Gmina Cholerzyn, przez p. Wojcika, o połączenie obszarów dworskich z gminami.
916. L. s. 1317. Gmina Strutyn przez p. Niebyłowca, o pożyczkę na budowę szkoły.
917. L. s. 1318. Gmina Jalinkowate, przez p. Karola Dzieduszyckiego, o zwolnienie mieszkańców gminy od opłacania podatku dochodowego.
918. L. s. 1319. Gmina Nagoszyn, przez p. Michałowskiego, o przyjęcie kosztów utrzymania dziecka po zmarłej Józefie Płanucha, na fundusz krajowy.
919. L. s. 1320. Gmina Jasienica, przez p. Zdzisława Skrzyńskiego, o uchylenie nakazu sprawienia sikawki pożarnej.
920. L. s. 1321. Oddział Towarzystwa pedagogicznego w Krakowie, przez p. Jordana, o subwencję na utrzymanie szkoły zręczności.
921. L. s. 1322. Towarzystwo zachęty i wzajemnej pomocy w chowie koni w Rymanowie przez p. Gorayskiego, o subwencję.
922. L. s. 1323. Wojciech Zawada i inni imieniem służby dworskiej przez p.

- Kramarczyka, o pałożenie tamy nad-
użyciom biur wywiadowczych.
923. L. s. 1324. Józef Hanula, nauczyciel
w Przemyślu, przez p. Dworskiego, o
stypendyum dla syna Józefa.
924. L. s. 1325. Marcela Lysakowska, na-
uczycielka w Roźniatowie, przez p.
Merunowicza, o przyznanie jej dwóch
pięcioleci.
925. L. s. 1326. Bazyli Rakowski, b. na-
uczyciel w Podhorodcach, przez p.
Karola Dzieduszyckiego o przyznanie
emerytury.
926. L. s. 1327. Bolesław Zadorecki, se-
kretarz Dyrekcyi kraj. szkoły rolniczej
w Czernichowie, przez p. Viviena, o
podwyższenie płacy.
927. L. s. 1328. Karol Schmidt we Lwo-
wie, przez p. Michalskiego, o przyzna-
- nie emerytury za 23 letnią służbę
w Zakładzie dla um. chorych w Kul-
parkowie.
928. L. s. 1329. Marya Förster we Lwo-
wie, przez p. Goldmana, o jednorazową
zapomogę.
929. L. s. 1330. Bolesław Ebel we Lwo-
wie, przez p. Romanowicza, o zapo-
mogę na kształcenie się w śpiewie.
930. L. s. 1331. Gmina Brzuchowice przez
p. Merunowicza, o odpisanie kosztów
szpitalnych w kwocie 135 zł. 53¹/₂ ct.
931. L. s. 1335. Obszary dworskie i gmi-
ny: Filipowice, Stróże, Wesołów gór-
ny i dolny, Luśławice, Wróblowice
i Janowice, przez p. Męczińskiego, o
obwałowanie prawego brzegu Dunajca,
od Filipowic do ujścia Lublinki do
Dunajca.

Wniesiono po dzień 31. stycznia 1896.

932. L. s. 1342. Wydział powiatowy w Ni-
sku, przez p. Kostheima, sprzeciwia
się utworzeniu c. k. Sądu kolegiального
z siedzibą w Tarnobrzegu
933. L. s. 1343. Gmina Sołotwina, przez
p. Kulczyckiego, o regulację rzeki By-
strzycy.
934. L. s. 1344. Gmina Strutyn, przez p.
Niebyłowca, o zapomogę na regulację
rzeki Czechwy.
935. L. s. 1345. Wszystkie gr. kat. Ordy-
naryaty w Galicyi, przez p. J. Em.
Wicemarszałka kraj. Sembratowicza,
w sprawie komasacyi gruntów erek-
cyonalnych.
936. L. s. 1346. Rada Oddziału c. k. Towa-
rzystwa gospodarskiego galicyjskiego
w Rohatynie, przez p. Mikołaja Toro-
siewicza, o przyspieszenie przedłożenia
ustawy o regulacyi środkowej rzeki
Gniłej Lipy do Najwyższej sankcyi.
937. L. s. 1347. Czytelna akademicka we
Lwowie, przez p. Balzera, o subwencyę.
938. L. s. 1348. Zarząd chrześcijańskiej
Bursy w Brodach, przez p. Sałę o za-
siłek.
939. L. s. 1349. Nauczyciele i nauczycielki
w Żywcu, przez p. Szweda, o zalicze-
nie ich do II. klasy płac nauczyciel-
skich.
940. L. s. 1350. Grzegorz Car, nauczyciel
we Lwowie, przez p. Barwińskiego,
o przyznanie dwóch dodatków pięcio-
letnich.
941. L. s. 1351. Wasyl Kutny, nauczyciel
w Jatwięgach przez, p. Barwińskiego,
o wliczenie 19 lat służby nauczyciel-
skiej do emerytury.
942. L. s. 1352. Włodzimierz Markowski
i Zygmunt Ziemiański, nauczyciele
przy szkołach rolniczych w Horo-
dence i Jagielnicy, przez p. Rayskiego,
o podwyższenie płacy.
943. L. s. 1353. Barbara Zharska, wdowa
po nauczycielu w Dunajowie, przez p.
Sawczaka, o jednorazową zapomogę.

944. L. s. 1354. Ta sama, przez tegoż p., o stałe zaopatrzenie wdowie.
945. L. s. 1355. Marya Czornij we Lwowie, przez p. Mandyczewskiego, o zapomogę na dokończenie kursu położnic.
946. L. s. 1356. Honorata Prokieszówna we Lwowie, przez p. Michalskiego, o subwencyę na kształcenie się w grze na fortepianie.
947. L. s. 1357. Helena Prokieszówna we Lwowie, przez tegoż p. jak wyżej.
948. L. s. 1358. Leon Bilski w Białym Kamieniu, przez p. Barwskiego, o zapomogę.

Wniesiono po dzień 1. lutego 1896.

949. L. s. 1361. Gmina miasta Wieliczki, przez p. Czeczka, popiera petycyę gminy m. Bochni, o pomnożenie liczby posłów z miast.
950. L. s. 1362. Gmina miasta Rzeszowa, przez p. Pogonowskiego, o utworzenie państwowej szkoły realnej.
951. L. s. 1363. Ta sama p. t. p. o ukrajowienie szpitala powszechnego w Rzeszowie.
952. L. s. 1364. Gmina Horożanka i Byśzów, przez p. Kulczyckiego, o utworzenie c. k. Sądu powiatowego w Horożance.
953. L. s. 1365. Gmina Skala i okoliczne przez p. Borkowskiego, o utworzenie c. k. Sądu powiatowego w Skale.
954. L. s. 1366. Gminy Duliby, przez p. Witolda Niezabitowskiego, o zapomogę na zakupno ziarna do zasiewów jarych z powodu gradobicia.
955. L. s. 1367. Gmina Hrusiatycze p. t. p. j. w.
956. L. s. 1368. Towarzystwo św. Ap. Pawła we Lwowie p. p. J. Em. Wicemarszałka Sembratowicza o subwencyę na misye katolickie.
957. L. s. 1369. Mieszkańcy gminy Kobylnicy ruskiej p. p. Szeptyckiego o 6% pożyczkę z funduszów krajowych.
958. L. s. 1370. Szymon Płaksij nauczyciel w Kurdwanówce, przez p. Michalskiego o policzenie lat służby nauczycielskiej.
959. L. s. 1371. Albina Kazatel we Lwowie przez p. Bojkę o dar z łaski.
960. L. s. 1372. Marya Antoniewicz wdowa po słudze Wydziału krajowego we Lwowie przez p. JE. Franciszka Smolkę o dar z łaski.
961. L. s. 1373. Szczepan Wojtaszyk we Włosiennicy przez p. Kramarczyka o wyjednanie u sądu rozpatrzenia ponownie jego spraw karnych.
962. L. s. 1374. Emilia Grochowska w Krakowie przez p. Michalskiego o dar z łaski.
963. L. s. 1376. Gmina Dusowiec przez p. Nowakowskiego o regulacyę rzeki Sanu.
964. L. s. 1377. Albina Stebnicka wdowa po nauczycielu w Pietryczach przez p. JE. Jaworskiego o wyznaczenie stałej pensyi na utrzymanie dzieci.

Wniesiono po dzień 3. lutego 1896.

965. L. s. 1385. Gmina miasta Złoczowa, przez p. JE. Jaworskiego o pomnożenie liczby posłów z miast.
966. L. s. 1386. Gmina m. Sambora, przez p. Słotwińskiego, o bezprocentową pożyczkę w kwocie 73.000 zł. wa.

967. L. s. 1387. Gmina Wiśniowczyk, przez p. Romana Potockiego, o zapomogę dla pogorzelców.
968. L. s. 1388. Gmina Podgradzie, przez p. Mikołaja Torosiewicza, o regulację środkowej części Gniłej Lipy.
969. L. s. 1389. Gminy i obszary dworskie położone nad Gniłą Lipą, przez tegoż posła jak wyżej.
970. L. s. 1390. Gmina Jastkowice i Brandwica, przez p. Okuniewskiego, o regulację Sanu i Bukowy.
971. L. s. 1391. Gmina Zarzecze, przez p. Kulczyckiego, o regulację rzeki Bystrzycy.
972. L. s. 1392. Gmina Żuratin, przez p. Okuniewskiego, o utworzenie okręgu politycznego z siedzibą urzędową w Busku.
973. L. s. 1393. Gmina Ostrów, przez tegoż posła, jak wyżej.
974. L. s. 1394. Gmina Bodnarów, przez p. Winniczuka, o wyjednanie poboru surowicy w Zawoju.
975. L. s. 1395. Towarzystwo „Akademiczna Hromada“ we Lwowie, przez p. Sawczaka, o subwencję.
976. L. s. 1396. Petycja mieszkańców gminy Niewistki, przez p. Urbańskiego, przeciw zarzutom w interpelacji do Rządu p. Potoczka.
977. L. s. 1398. Gmina Tiapcze przez posła Niebyłowca, o wyjednanie u Rządu prawa rybołówstwa w Świcy.
978. L. s. 1399. Zarząd Oddziału Towarzystwa pedagogicznego we Lwowie przez p. Jordana, o subwencję na pokrycie kosztów wydawnictwa mapy powiatu lwowskiego.
979. L. s. 1400. Tenże, przez tegoż posła, o polepszenie bytu nauczycieli.
980. L. s. 1401. Gmina Czumale, przez posła Ostapczuka, o różne reformy.
981. L. s. 1402. Gmina i mieszkańcy Zbaraża starego przez tegoż posła, jak wyżej.
982. L. s. 1403. Mieszkańcy gminy Netreby, przez tegoż posła, jak wyżej.
983. L. s. 1404. Mieszkańcy gminy Sieniawy, przez tegoż posła, jak wyżej.
984. L. s. 1405. Mieszkańcy gminy Opryłowice, przez tegoż posła, jak wyżej.
985. L. s. 1406. Mieszkańcy gminy Kurnik, przez tegoż posła, jak wyżej.
986. L. s. 1407. Mieszkańcy gminy Huszczanki, przez tegoż posła, jak wyżej.
987. L. s. 1408. Mieszkańcy gminy Załuża, przez tegoż posła, jak wyżej.
988. L. s. 1409. Mieszkańcy gminy Zarudeczka, przez tegoż posła, jak wyżej.
989. L. s. 1410. Mieszkańcy gminy Łysyczyniec, przez tegoż posła, jak wyżej.
990. L. s. 1411. Mieszkańcy gminy Korszyłówki, przez tegoż posła, jak wyżej.
991. L. s. 1412. Mieszkańcy gminy Głęboczka małego, przez tegoż posła, jak wyżej.
992. L. s. 1413. Mieszkańcy gminy Skoryki przez tegoż posła jak wyżej.
993. L. s. 1414. Mieszkańcy gminy Kobylki, przez tegoż posła, jak wyżej.
994. L. s. 1415. Mieszkańcy gminy Ochrymowiec, przez tegoż posła, jak wyżej.
995. L. s. 1416. Mieszkańcy gminy Hołoszyniec, przez tegoż posła, jak wyżej.
996. L. s. 1417. Mieszkańcy gminy Iwanczan, przez tegoż posła, jak wyżej.
997. L. s. 1448. Mieszkańcy gminy Suchowiec, przez tegoż posła, jak wyżej.
998. L. s. 1419. Mieszkańcy gminy Dobromirki, przez tegoż posła, jak wyżej.
999. L. s. 1420. Mieszkańcy gminy Gniłicy, przez tegoż posła, jak wyżej.

1000. L. s. 1421. Mieszkańcy gminy Bazarzyniec, przez tegoż posła, jak wyżej.
1001. L. s. 1422. Mieszkańcy gminy Nowego Sioła, przez tegoż posła, jak wyżej.
1002. L. s. 1423. Mieszkańcy gminy Nowik, przez tegoż posła, jak wyżej.
1003. L. s. 1424. Mieszkańcy gminy Klebanówki, przez tegoż posła, jak wyżej.
1004. L. s. 1425. Mieszkańcy gminy Obodówki, przez tegoż posła, jak wyżej.
1005. L. s. 1426. Mieszkańcy gminy Koziań, przez tegoż posła, jak wyżej.
1006. L. s. 1427. Mieszkańcy gminy Tarasówka, przez tegoż posła, jak wyżej.
1007. L. s. 1428. Mieszkańcy gminy Dobrowód, przez tegoż posła, jak wyżej.
1008. L. s. 1429. Mieszkańcy gminy Czernichowiec, przez tegoż posła, jak wyżej.
1009. L. s. 1430. Mieszkańcy gminy Szyły, przez tegoż posła, jak wyżej.
1010. L. s. 1431. Mieszkańcy gminy Medyny, przez tegoż posła, jak wyżej.
1011. L. s. 1432. Mieszkańcy gminy Lubianek niższych, przez tegoż posła, jak wyżej.
1012. L. s. 1433. Wydział powiatowy w Zaleszczykach, przez p. Chamca, o odpisanie podatku niektórym gminom z powodu nieurodzaju.
1013. L. s. 1434. Gmina Kutry przez p. Barwińskiego, o wyłączenie jej ze spółki wodnej dla osuszenia bagien oleskich.
1014. L. s. 1435. Gmina i obszar dworski w Chocimierzu, przez p. Brykczyńskiego, o wyłączenie ich z okręgu politycznego w Horodence i sądowego w Obertynie, a przyłączenie do Tłumacza.
1015. L. s. 1436. Przytulisko polskie w Wiedniu, przez p. JE. Madeyskiego, o subwencję.
1016. L. s. 1437. Stowarzyszenie wzajemnej pomocy słuchaczy prawa w Wiedniu, przez p. Okuniewskiego, o subwencję.
1017. L. s. 1438. Jakób Feder, patron chirurgii w Mariampolu, przez p. Winniczuka, o veniam studiorum.
1018. L. s. 1439. Antonina Babirecka przez p. JE. Franciszka Smolkę o zapomogę.
1019. L. s. 1440. Aurelia Żurowska we Lwowie, przez p. Sawczaka o jednorazową zapomogę.
1020. L. s. 1441. Jurko Hranyczka w Uszni, przez p. Okuniewskiego, o systemizowanie posady gr. kat. parocha w Uszni.

Wniesiono po dzień 4. lutego 1895.

1021. L. s. 1449. Wydział powiatowy w Jarosławiu pp. Czartoryskiego przedkłada petycję gminy Próchnika, o zezwolenie jej na pobór dodatku gminnego od mięsa, wina i gorących napojów.
1022. L. s. 1450. Gmina miasta Jaworowa pp. Szeptyckiego, o utworzenie c. k. Sądu obwodowego z siedzibą w Jaworowie.
1023. L. s. 1451. Gmina Dąba pp. Krempe o połączenie obszarów dworskich z gminami.
1024. L. s. 1452. Gmina Terpiłówka przez p. Ostapczuka o różne reformy.
1025. L. s. 1453. Gmina Dobrowlany przez p. Karatnickiego o wyjednanie poboru surowicy solnej dla bydła.
1026. L. s. 1454. Obszar dworski w Niegowcach p. t. p. o przyspieszenie budowy drogi z Kałusza do Żurawna.
1027. L. s. 1455. Emil Obertyński i inni właściciele dóbr powiatu Żółkiewskiego pp. Starzyńskiego o budowę nowej drogi.

1028. L. s. 1456. Zarząd powiatowy Kółek rolniczych w Limanowy przez p. Wodzickiego o zapomogę dla ludności powiatu limanowskiego, z powodu kłęski nieurodzaju.
1029. L. s. 1457. Stowarzyszenie szewców w Bukowsku przez p. Potoczka, o wyjednanie u Rządu zezwolenia na dostawę obuwia dla c. k. wojska.
1030. L. s. 1458. Wydział Towarzystwa wzajemnej pomocy nauczycieli i nauczycielek szkół ludowych okręgu żółkiewskiego przez p. Starzyńskiego o subwencję
1031. L. s. 1459. Jacewiuk Piotr nauczyciel w Białoberezce przez p. JE. Zaleskiego o jednorazową zapomogę.
1032. L. s. 1460. Feliks Wyrzywański w Monachium przez p. Romanowicza, o zasiłek na dalsze kształcenie się w malarstwie.
1033. L. s. 1461. Józef Połomski w Dąbrowy, przez p. Potoczka, o przyjęcie sieroty Stanisława Fałowskiego do zakładu hr. Skarbka w Drohowyżu.
1034. L. s. 1463. Wydział powiatowy w Drohobyczu przez p. Stanisława Niezab-
- towskiego przedkłada petycję obszaru dworskiego w Rolowie o subwencję na budowę drogi gminnej z Rolowa do Dobrowlan.
1035. L. s. 1464. Gmina m. Zaleszczyk p. Chamca, o utworzenie Sądu obwodowego w Zaleszczykach.
1036. L. s. 1465. Gmina Ustrzyki dolne p. Wiktora, o uregulowanie prestacyi szkolnej.
1037. L. s. 1466. Gmina i obszar dworski Lubla przez p. Adama Skrzyńskiego o wyłączenie gminy i obszaru dworskiego z pod jurysdykcji c. k. Sądu powiatowego w Frysztaku a przydzielenie do okręgu Sądu miej. del, w Jaśle.
1038. L. s. 1467. Mieszkańcy przysiółka Biały las ad Turynka przez p. Żardckiego, o wydzielenie tegoż przysiółka ze związku gminy Turynka i utworzenie samoistnej gminy.
1039. L. s. 1468. Towarzystwo gimnastyczne „Sokol” w Łańcucie, przez tegoż posta o jednorazowy zasiłek.
1040. L. s. 1469. Takież w Zagórz, przez p. Słoneckiego jak wyżej.

Wniesiono po dzień 5. lutego 1896.

1041. L. s. 1473. Wydział pow. w Dolinie, przez p. Ochrymowicza, o założenie kosztem krajowym fachowej szkoły przemysłowej w Dolinie.
1042. L. s. 1474. Gmina miasta Stanisławowa, przez tegoż p., o ukrajowienie szpitali powszechnych i prowincjonalnych.
1043. L. s. 1475. Gmina miasta Rohatyna, przez p. Mikołaja Torosiewicza, o regulację rzeki Gniłej Lipy.
1044. L. s. 1476. Gmina Rożnów, przez p. Hamoraka, o regulację rzeki Rybnicy.
1045. L. s. 1477. Gmina miasta Buska p. Barwińskiego, o budowę dróg krajowych z Buska do Zakomarza i Ozydowa
1046. L. s. 1478. Gmina Załocze, przez t. p., o budowę dróg komunikacyjnych.
1047. L. s. 1479. Gmina Sokal, przez p. Wachnianina, o ustanowienie osobnego pociągu osobowego na linii kolejowej Lwów-Żółkiew-Rawa-Sokal.
1048. L. s. 1480. Gmina Rożnów, przez p. Hamoraka, o zaliczenie jej do rzędu miasteczek.
1049. L. s. 1481. Gmina Gołogóry, przez p. Gnoińskiego, o utworzenie c. k. Sądu powiatowego z siedzibą w Gołogórach.

1050. L. s. 1482. Gmina Łęg, przez p. Wójcika, o połączenie obszarów dworskich z gminami.
1051. L. s. 1483. Gmina Czeluźnica, przez p. Datę, o pożyczkę na budowę szkoły.
1052. L. s. 1484. Gmina Lipnica górna i Borowa, przez p. Hoszarda, o rozmaite ulgi.
1053. L. s. 1485. Gmina Czołhany, przez p. Niebyłowca, o wolny pobór surowicy solnej dla bydła ze źródeł solnych w Bolechowie.
1054. L. s. 1486. Gmina Dąbie, przez p. Wójcika, o połączenie obszarów dworskich z gminami.
1055. L. s. 1487. Gmina Chałupki dusowskie, przez p. Ochrymowicza o zniesienie podatków.
1056. L. s. 1488. Gmina Podbereż, przez p. Niebyłowca, o prawo rybołówstwa na rzece Świcy.
1057. L. s. 1489. Gmina Korszów, przez p. Ochrymowicza, o zapomogę dla mieszkańców z powodu zeszłorocznego gradobicia.
1058. L. s. 1490. Obszary dworskie w Podłużu i Wołczyńcu, przez p. Brykczyńskiego, o regulację rzeki Bystrzycy nadworniańskiej.
1059. L. s. 1491. Stowarzyszenie wzajemnej pomocy słuchaczy medycyny na ck. uniwersytecie w Wiedniu, przez p. Ochrymowicza, o subwencję.
1060. L. s. 1492. Rada szkolna miejscowa w Gdowie, przez p. Czeczka, o przeniesienie nauczycieli w Gdowie do IV. klasy płac nauczycielskich.
1061. L. s. 1493. Michał Kuszniereńko, nauczyciel w Jezierzanach, przez p. Cieleckiego, o wliczenie 8 lat służby do stałej służby nauczycielskiej.
1062. L. s. 1494. Tenże, przez tegoż p., o zapomogę.
1063. L. s. 1495. Marya Busztyn, wdowa po nauczycielu w Bochni, przez p. Ochrymowicza, o podwyższenie emerytury.
1064. L. s. 1496. Malwina Hawrylinkowa, wdowa po nauczycielu w Kozłowie, przez p. Szeliskiego, o dodatek do pensji na wychowanie dzieci.
1065. L. s. 1497. Władysława Kotłowska we Lwowie, przez p. Ochrymowicza, o subwencję na dalsze kształcenie się w śpiewie.
1066. L. s. 1498. Jan Rużyczka we Lwowie, przez p. Michałskiego, o bezprocentową pożyczkę na założenie warstata pilnikarskiego.
1067. L. s. 1499. Alojza Żabińska, w Bochni, przez p. Ochrymowicza, o zapomogę.
1068. L. s. 1500. Michał Blejarski we Lwowie, przez p. Michalskiego o zapomogę.
1069. L. s. 1506. Gmina Nowosiółki, przez p. JE Marszałka krajowego St. Badińskiego, o utworzenie nowego okręgu politycznego w Busku.

Wniesiono po dzień 6. lutego 1896.

1070. L. s. 1512. Wydział pow. w Starem mieście, przez p. Bielańskiego, przedkłada prośbę gminy Stare miasto o zmianę nazwy na Stary Sambor.
1071. L. s. 1513. Gmina Czermin, Hohenbach i inne, przez p. Krempę, o połączenie drogi Szczucin-Otałęż z drogą Radomyśl-Tarnów.
1072. L. s. 1514. 13 gmin powiatu ropczyckiego, przez [posła Krempę, o połączenie obszarów dworskich z gminami.

1073. L. s. 1515. Gmina Kębłów, przez p. Krempe, o połączenie obszarów dworskich z gminami.
1074. L. s. 1516 Gmina Lanckorona, przez p. Styłę, o utworzenie nowego ck. sądu powiatowego.
1075. L. s. 1517. Przysiółek Niecew, przez p. Klemensiewicza, o wyłączenie ze związku gminy Lipnicy wielkiej, a przyłączenie do gminy Korzenny.
1076. L. s. 1518. Jan Cieluch, Piotr Igielski i inni włościanie gminy Stróże, przez tegoż posła, o wyjednanie pożyczki na kupno gruntów.
1077. L. s. 1519. Wydział powiatowy w Jaworowie, przez p. Szeptyckiego, przedkłada petycję gmin i obszarów dworskich o utworzenie nowego sądu w Wielkich Oczach.
1078. L. s. 1520. Gmina Metnycz i Dubrawka, przez p. Okuniewskiego, o regulację rzeki Swicy.
1079. L. s. 1521. Anna Srokowska, wdowa po nauczycielu we Lwowie, przez p. Gołuchowskiego, o stałe zaopatrzenie wdowie.
1080. L. s. 1522. Ks. Tomasz Bukowski, przewodniczący Stowarzyszenia młodzieży rękodzielniczej „Praca“ w Krakowie, przez p. Jordana, o subwencję dla Stowarzyszenia.
1081. L. s. 1525. Gmina Błozew dolna i okoliczne, przez p. Skałkowskiego, o regulację rzeki Dniestru i jego dopływów.
1082. L. s. 1526. Gmina Gołcowa, przez p. Zdzisława Skrzyńskiego, o uwolnienie gminy od obowiązku sprawienia sikawki.
1083. L. s. 1527. Komitet Internatu dla uczniów Seminarjum nauczycielskiego męskiego w Stanisławowie, przez p. Brykczyńskiego, o subwencję.
1084. L. s. 1528. Józef Trznadel, nauczyciel w Brzozowie, przez p. Zdzisława Skrzyńskiego, o podwyższenie płacy.

Wniesiono po dzień 7. lutego 1896.

1085. L. s. 1547 Wydział powiatowy w Starem mieście przez p. Bielańskiego, przedkłada petycję gminy Starego miasta o dozwoleńie podwyższenia dotychczas pobieranego dodatku komunalnego od napojów spirytusowych.
- 1086 L. s. 1548. Gmina miasta Sanoka przez p. Słoneckiego, o pomnożenie liczby posłów z miast.
1087. L. s. 1549. Gmina Strzelcze wielkie przez p. Bernadzikowskiego, o zapomogę i pożyczkę na budowę nowej szkoły.
1088. L. s. 1550. Gmina Grabno przez tegoż posła, o zniesienie myta na drodze od Zakliczyna do Wojnicza w gminie Zamość.
1089. L. s. 1551. Gmina Dąbrowa i okoliczne przez p. Bojkę, o połączenie obszarów dworskich z gminami.
1090. L. s. 1552. Gmina Podegrodzie i okoliczne przez p. Potoczka jak wyżej.
1091. L. s. 1553. Gmina Stryjówka przez p. Ostapczuka o różne reformy.
1092. L. s. 1054. Gmina i obszar dworski w Łapanowie przez p. Hoszarda o utworzenie c. k. Sądu powiatowego z siedzibą w Łapanowie.
1093. L. s. 1555. Mieszkańcy Strzelisk nowych przez p. Witołda Niezabitowskiego o utworzenie Sądu powiatowego w Strzeliskach nowych.
1094. L. s. 1556. Gmina Pietrzykowice i okoliczne przez p. Ochrymowicza o zmienienie postanowienia c. k. Namiestnictwa dotyczącego postępowania z wieprzami chorymi.
1095. L. s. 1557. Gmina Tarasówka przez p. Ostapczuka o przyjęcie na fundusz

- krajowy kosztów utrzymania Magdaleny Stanis.
1096. L. s. 1558. Towarzystwo zaliczkowe w Mikulińcach przez p. Ochrymowicza o pożyczkę w kwocie 3.000 zł.
1097. L. s. 1559. Komitet budowy cerkwi w Serednem przez tegoż poślą, o bezprocentową pożyczkę.
1098. L. s. 1060. Wydział stowarzyszenia bursy im. Kopernika w Jarosławiu, przez p. Zamoyskiego o subwencyę.
1099. L. s. 1061. Koło gimnastyczno-spiewackie nauczycieli szkół ludowych we Lwowie, przez p. Michalskiego, o subwencyę.
1100. L. s. 1062. Aleksander Wielkopolski nauczyciel w Rozdżałowie przez p. Mandyczewskiego o wliczenie 14. lat służby nauczycielskiej do służby stałej.
1101. L. s. 1063. Aleksander Dawidowicz, konduktor dróg krajowych w Tłumaczu, przez p. Paszkowskiego, o zasiłek na kształcenie syna Edwarda w grze na skrzypcach.
1102. L. s. 1064. Eugenia Halbritter we Lwowie przez p. Steckiego, o zapomogę.
- Wniesiono po dzień 8. lutego 1896.*
1103. L. s. 1576. Wydział pow. w Bochni przez p. Hoszarda, popiera petycją gm. Wola drwińska o zapomogę dla mieszkańców z powodu grożącej klęski głodowej.
1104. L. s. 1577. Gmina Chodowice przez p. Karola Dzieduszyckiego o zapomogę na budowę cerkwi.
1105. L. s. 1578. Gmina Sokółówka przez p. Witolda Niezabitowskiego o zapomogę na dokończenie budowy szkoły.
1106. L. s. 1579. Gmina Dunajów przez p. Okuniewskiego, o zaliczenie gminy do rzędu miast.
1107. L. s. 1580. Gmina Biskowice przez p. Sozańskiego o bezprocentową pożyczkę na budynki szkolne.
1108. L. s. 1581. Gmina Dunajów przez p. Okuniewskiego, o ustanowienie lekarza okręgowego z siedzibą w Dunajowie.
1109. L. s. 1582. Gmina Stawczany przez p. Abrahamowicza o przeniesienie zapory mytniczej na drodze Zimnawoda-Hoszany z 8 kilometra do przysiółka Ferdynandówka.
1110. L. s. 1583. Gmina Patylicz przez p. Okuniewskiego sprzeciwia się utworzeniu Sądu obwodowego w Żółkwi lub Sokalu, a o utworzeniu tegoż w Rawie.
1111. L. s. 1584. Gmina Magierów p. t. p. jak wyżej.
1112. L. s. 1585. Gmina Uhnów p. t. p. jak wyżej.
1113. L. s. 1586. Gmina Lubycza p. t. p. jak wyżej.
1114. L. s. 1587. Gmina Brzozdowce i Hranki-Kuty przez p. Witolda Niezabitowskiego o utworzenie szkoły tkackiej w Brzozdowcach.
1115. L. s. 1588. Stowarzyszenie polityczne „Proletaryat“ we Lwowie przez p. Nowakowskiego o reformę ordynacyi wyborczej.
1116. L. s. 1589. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Samborze, przez p. Słotwińskiego o subwencyę.
1117. L. s. 1590. Gmina miasta Stanisławowa przez p. Okuniewskiego o przeniesienie Izby handlowo-przemysłowej z Brodów do Stanisławowa.
1118. L. s. 1591. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Nowym Targu przez p. Czarkowskiego-Golejewskiego o stałą subwencyę.

1119. L. s. 1592. Związek młynarzy galicyjskich we Lwowie p. t. p. w sprawie zawierania ugody z Węgrami, a uwzględnienia interesów galicyjskich.
1120. L. s. 1593. Komitet parafialny obrz. gr. kat. w Stojanowie przez p. Michalskiego o subwencję na budowę cerkwi.
1121. L. s. 1594. Jan Pucher w Ochotnicy przez p. Czarkowskiego-Golejewskiego o zarządzenie wypłacania należności za roboty wykonane na drodze kraj. w Tyłmanowy.
1122. L. s. 1595. Mikołaj Horeszko nauczyciel w Kuryłówce, przez p. Okuniewskiego o przyznanie czwartego dodatku pięcioletniego.
1123. L. s. 1596. Stanisław Rudnicki, b. nauczyciel w Nowym Sączu przez p. Potoczka o stałe dożywotnie zaopatrzenie.
1124. L. s. 1597. Bronisława Mareczek, wdowa po nauczycielu w Samborze przez p. Karola Dzieduszyckiego o podwyższenie pensyi wdowiej.
1125. L. s. 1598. Zofia Malicka, wdowa po nauczycielu w Jasle, przez p. Okuniewskiego o bezpowrotną zapomogę.
1126. L. s. 1599. Ks. Łukasz Bobrowicz, proboszcz przy szpitalu powszechnym we Lwowie o równouprawnienie kapelanii gr. kat. z rzym. kat.
1127. L. s. 1600. Danyło Pachmerski, b. droźnik przy drodze kraj. w Wodnikach przez p. Witolda Niezabitowskiego o wsparcie.
1128. L. s. 1601. Lejba Fass z Nieładowej przez p. Michalskiego o zniesienie orzeczenia Wydziału kraj. nakładającego opłatę za niezwykle zużywanie dróg transportami.
1129. L. s. 1602. Matwij Kozak, pogorzelec z gminy Romanowa, przez p. Witolda Niezabitowskiego o pożyczkę bezprocentową.
1130. L. s. 1603. Wybranowski przez p. Okuniewskiego z zażaleniem da nadużycia Dyrektora dla umysł. chorych w Kulparkowie.
1131. L. s. 1605. Wydział powiat. w Kosowie przez JE. Zaleskiego o uchwalenie budowy kolei lokalnej z Kołomyi do Kut.
1132. L. s. 1606. Gmina Serebnica przez p. Wiktora o zapomogę na dokończenie budowy szkoły.
1133. L. s. 1607. Mieszkańcy Chorostkowa przez p. Horodyskiego o zaliczenie tejże miejscowości do spisu miasteczek objętych nową ustawą gminną.
1134. L. s. 1608. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół” w Gródku, przez p. Brunickiego o subwencję.
1135. L. s. 1609. Wydział Tow. leśnego we Lwowie przez p. Zamoyskiego o utworzenie biura lasowego przy Wydziale krajowym.
1136. L. s. 1610. Gmina Milno przez p. Barwińskiego o wyjednanie, aby mieszkańcom mającym grunta przy pasie granicznym, nie stawiano żadnych przeszkód w pasaniu bydła.
1137. L. s. 1611. Gmina Roniów przez p. Barwińskiego, o wyjednanie opustu w podatkach za łąki zalewane wodą rzeki Seretu.
1138. L. s. 1612. Wilhelmina Winter, była nauczycielka we Lwowie przez p. Michalskiego o jednorazowe wsparcie.
1139. L. s. 1613. Przełożona PP. Bernardynek w Krakowie, przez p. Rothera o wsparcie na restaurację kościoła.
1140. L. s. 1614. Wydział nadzorczy Kasy chorych m. Lwowa, przez p. Michalskiego w sprawie opłat szpitalnych.
1141. L. s. 1616. Gmina Kopyczyńce przez p. Bernadzikowskiego o zaliczenie tejże miejscowości do rzędu objętych nową ustawą gminną.

1142. L. s. 1617. Gmina m. Dukla przez p. Gorajskiego w sprawie wezwania c. k. Rządu skarb. o usunięcie zapor mytniczych w Dukli.
1143. L. s. 1618. Gmina Gdów p. p. Czecza o przyznanie jej tytułu miasteczka.
1144. L. s. 1619. Gminy i obszary dworskie Chrewt z Olchowcem i Leobratem i okoliczne p. p. Wiktora o utworzenie ck. Sądu powiat. z siedzibą w Chrewcie.
1145. L. s. 1620. Gmina Uścieczko przez p. Hamoraka o uwolnienie jej od opłaty myta na drodze powiatowej prowadzącej z Uścieczka do Jazłowca.
1146. L. s. 1621. Gmina miasta Jasła przez p. Skrzyńskiego o pomnożenie liczby posłów z miast.
1147. L. s. 1622. Ta sama przez tegoż p. o ukrajowanie szpitala powszechnego w Jasle.
1148. L. s. 1624. Mieszkańcy gminy Orzechowiec przez p. Koziebrodzkiego o zapomogę na budowę kapliczki.
1149. L. s. 1625. Gmina Bodzów przez p. Czecza o zwrot kosztów poniesionych na stłumienie cholery.
1150. L. s. 1631. Gmina Sokolniki przez p. Zdzisława Tarnowskiego o ponowne oszacowanie gruntów i niżenie podatków.
1151. L. s. 1632. Gmina Rozalin przez tegoż posła, o utworzenie z niej samostnej gminy.

Protokół

1. posiedzenia I. sesyi VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 28. grudnia 1895.

Początek o godzinie 12 minut 20 po południu.

Obecnych posłów 130.

Ze strony Rządu: c. k. Namiestnik JE. Eustacy ks. Sanguszko.

JE. c. k. Namiestnik zabiera głos i zawiadamia Izbę, iż Najwyższem postanowieniem z dnia 31. października 1895 r., Najj. Pan zamianował J. E. Stanisława hr. Badeniego Marszałkiem Sejmu krajowego, w którym to charakterze przedstawia Go Izbie. JE. c. k. Namiestnik zaprasza JE. Marszałka krajowego Stanisława hr. Badeniego do złożenia przyrzeczenia i objęcia przewodnictwa obrad

JE. Marszałek krajowy Stanisław hr. Badeni złożwszy przyrzeczenie, zajmuje krzesło przewodniczącego.

JE. p. Namiestnik zawiadamia Izbę, iż Najwyższem postanowieniem z dnia 20. grudnia 1895, Najj. Pan zamianował JEm. ks. Kardynała Sylwestra Sembratowicza, zastępcą Marszałka Sejmu.

JE. Marszałek odczytuje patent Cesarzowski z dnia 12. grudnia, zwołujący Sejm galicyjski na dzień 28. grudnia 1895 r.

JE. Marszałek konstatuje, że komplet jest dostateczny i otwiera pierwsze posiedzenie I. sesyi VII. peryodu Sejmu galicyjskiego.

Celem tymczasowego ukonstytuowania biura, zaprasza JE. Marszałek na prowizorycznych sekretarzy pp.: Słoneckiego, Zdzisława Tarnowskiego, Karatnickiego i Stanisława Niezabitowskiego, wzywając ich do zajęcia swych miejsc

JE. Marszałek przemawia do Izby i kończy okrzykiem na cześć Najjaśniejszego Pana, który Izba trzykrotnie powtarza.

Z kolei przemawia JE. p. Namiestnik i przedstawia Izbie c. k. Radcę dworu Włodzimierza hr. Łosia, jako komisarza rządowego.

JE. Marszałek zawiadamia Izbę, iż ks. biskup Kuiłowski i ks. biskup Łobos, ze względów zdrowia i zajęć dyecezyalnych, nie wezmą udziału w pracach Sejmu.

Następnie zawiadamia JE. Marszałek, że udzielił urlopów pp. Rotterowi do 2. stycznia 1896, Mycielskiemu na 8 dni, Czarkowskiemu - Golejewskiemu na 1 dzień, Trzeciekiemu na 4 dni, Szeliskiemu na 8 dni

JE. Marszałek podaje następnie do wiadomości Izby, iż próśby o urlopy wniosli: JE. p. Prezydent Ministrów hr. Kaź. Badeni i JE. p. Minister Skarbu Biliński do 18 stycznia 1896 r.

Izba w głosowaniu udziela powyżej wymienionym posłom żądanych urlopów.

JE. Marszałek zawiadamia dalej, że p. Siemiginowski wniósł prośbę o 3-tygodniowy urlop.

Izba w głosowaniu udziela żądanego urlopu.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego, oznajmia JE. Marszałek, iż usuwa z dzisiejszego porządku sprawozdania Wydziału krajowego o wyborach posłów na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatów: Czortkowskiego, Turczańskiego i Złoczowskiego, albowiem przeciw tym wyborom wniesione zostały protesty.

P. Abrahamowicz przemawia pod względem formalnym i wnosi, ażeby co do tych wyborów, przeciw którym nie ma żadnych zarzutów, odczytywano tylko nazwiska wybranych posłów.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Przystąpiono do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Kamioneckiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór J. E. Stanisława hr. Badeniego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Kamioneckiego, uznać za ważny.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Bocheńskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Dra Franciszka Hoszarda na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Bocheńskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Brodzkiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Aleksandra Barwińskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Brodzkiego uznać za ważny.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Brzeskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Dra Szymona Bernadzikowskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Brzeskiego uznać za ważny.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Buczackiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Artura Zaremby Cieleckiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Buczackiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Chrzanowskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Andrzeja hr. Potockiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Chrzanowskiego uznać za ważny.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Cieszanowskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Juliana kniazia Puzyny na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Cieszanowskiego uznać za ważny.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Dąbrowskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi;

Wysoki Sejm raczy wybór p. Jakóba Bojki z kuryi gmin wiejskich powiatu Dąbrowskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Dobromilskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Pawła Tyszkowskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Dobromilskiego uznać za ważny.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Dolińskiego:

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór ks. Bazylego Niebyłowca na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Dolińskiego uznać za ważny.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Drohobyckiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Xenofonta Ochrymowicza na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Drohobyckiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Husiatyńskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Adama hr. Gołuchowskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Husiatyńskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Jasielskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Jana Daty na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Jasielskiego uznać za ważny.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Jaworowskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Jana hr. Szeptyckiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Jaworowskiego uznać za ważny.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Kołomyjskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. dra Teofila Okuniewskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Kołomyjskiego uznać za ważny

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Kosowskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór JE. Filipa Zaleskiego, na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Kosowskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Lwowskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Teofila Merunowicza, na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Lwowskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Łańcuckiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Bolesława Żardeckiego, na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Łańcuckiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich okręgu wyborczego Nadwórniańskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór ks. Kornela Mandyczewskiego, na posła sejmowego z gmin wiejskich powiatu Nadwórniańskiego uznać za ważny.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Niskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. dra Klemensa Kostheima na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Niskiego, uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Nowosanddeckiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Stanisława Potoczka na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Nowosanddeckiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Pilzneńskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Macieja Warzechy na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Pilzneńskiego, uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Podhajeckiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. dra Damiana Sawczaka na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Podhajeckiego, uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Przemyślańskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Romana hr. Potockiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Przemyślańskiego, uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Rawskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Franciszka Jędrzejowicza na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Rawskiego, uznać za ważny.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Rudeckiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. dra Leona Jaklińskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Rudeckiego, uznać za ważny.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Skałackiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Szczęsnego hr. Koziembrodzkiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Skałackiego, uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Sokalskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Anatola Wachnianina na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Sokalskiego, uznać za ważny.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Tarnowskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór JE. Eustachego ks. Sanguszki na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu tarnowskiego, uznać za ważny.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Trembowelskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. dra Juliana Olpińskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Trembowelskiego, uznać za ważny.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Żywieckiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Wojciecha Szweda na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Żywieckiego, uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze trzech posłów na Sejm krajowy z okręgu wyborczego większych posiadłości byłego obwodu Czortkowskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór pp. Bronisława Horodyskiego, Władysława Czaykowskiego i Włodzimierza Siemiginowskiego na posłów z kuryi większych posiadłości byłego obwodu Czortkowskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze dwóch posłów na Sejm krajowy z okręgu wyborczego większych posiadłości byłego obwodu Kołomyjskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór pp. Dra. Mikołaja Krzysztofowicza i Stanisława hr. Dzieduszyckiego na posłów z kuryi większych posiadłości byłego obwodu Kołomyjskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze jednego posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego większych posiadłości byłego obwodu Lwowskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Dawida Abrahamowicza na posła z kuryi większych posiadłości byłego obwodu Lwowskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze trzech posłów na Sejm krajowy z okręgu wyborczego większych posiadłości byłego obwodu Przemyskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór pp. Dra Włodzimierza Kozłowskiego i Stefana hr. Zamoyskiego na posłów z kuryi większych posiadłości byłego obwodu Przemyskiego uznać za ważny.

Izba ten wniosek uchwała bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o uzupełniającym wyborze jednego posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego większych posiadłości byłego obwodu Przemyskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Zygmunta Dembowskiego na posła z kuryi większych posiadłości byłego obwodu Przemyskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze dwóch posłów na Sejm krajowy z okręgu wyborczego większych posiadłości byłego obwodu Rzeszowskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór pp. Edwarda Jędrzejowicza i Karola hr. Scipiona na posłów z kuryi większych posiadłości byłego obwodu Rzeszowskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze dwóch posłów na Sejm krajowy z okręgu wyborczego większych posiadłości byłego obwodu Sądeckiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór pp. Dra Tadeusza Pilata i Dra Gustawa Romera na posłów z kuryi większych posiadłości byłego obwodu Sądeckiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze trzech posłów na Sejm krajowy z okręgu wyborczego większych posiadłości byłego obwodu Samborskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór pp. Dra Skałkowskiego Tadeusza, Niezabitowskiego Stanisława, Rayskiego Albina na posłów z kuryi większych posiadłości byłego obwodu Samborskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze trzech posłów na Sejm krajowy z okręgu wyborczego większych posiadłości byłego obwodu Sanockiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór pp. Stanisława Gniewosza, Jana Trzecieskiego i Mieczysława Urbańskiego na posłów z kuryi większych posiadłości byłego obwodu Sanockiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze dwóch posłów na Sejm krajowy z okręgu wyborczego większych posiadłości byłego obwodu Stanisławowskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór pp. Stanisława Brykczyńskiego i Wojciecha hr. Dzie duszyckiego na posłów z kuryi większych posiadłości byłego obwodu Stanisławowskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze dwóch posłów na Sejm krajowy z okręgu wyborczego większych posiadłości byłego obwodu Stryjskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór pp. Klemensa hr. Dzie duszyckiego i Franciszka Rozwadowskiego na posłów z kuryi większych posiadłości byłego obwodu Stryjskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze trzech posłów na Sejm krajowy z okręgu wyborczego większych posiadłości byłego obwodu Tarnopolskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór pp. Leona hr. Pinińskiego, Jana Viviena i Eustachego Zagórskiego na posłów z kuryi większych posiadłości byłego obwodu Tarnopolskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze trzech posłów na Sejm krajowy z okręgu wyborczego większych posiadłości byłego obwodu Tarnowskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór pp. Józefa Męcińskiego, Franciszka hr. Mycielskiego, Mieczysława hr. Reya na posłów z kuryi większych posiadłości byłego obwodu Tarnowskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze trzech posłów na Sejm krajowy z okręgu wyborczego większych posiadłości byłego obwodu Żółkiewskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór pp. Stanisława Polanowskiego, Zdzisława Obertyńskiego i Dra Wincentego Kraińskiego na posłów z kuryi większych posiadłości byłego obwodu Żółkiewskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze czterech posłów na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Lwowa.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór pp. JE. Dr. Franciszka Smolki, Tadeusza Romanowicza, Michała Michalskiego i Dra Bernarda Goldmanna na posłów z miasta Lwowa, uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Brodów.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Oktawa Sali na posła z okręgu wyborczego miasta Brodów, uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Jarosławia.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. dra Władysława Jahla na posła z okręgu wyborczego miasta Jarosławia, uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Kołomyi.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Stanisława Szczepanowskiego na posła z okręgu wyborczego miasta Kołomyi, uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Przemyśla.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór dra Aleksandra Dworskiego na posła z okręgu wyborczego miasta Przemyśla, uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Nowego Sącza.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór JE. dra Juliana Dunajewskiego na posła z okręgu wyborczego miasta Nowego Sącza, uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Sambora.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi :

Wysoki Sejm raczy wybór p. Ludwika Słotwińskiego na posła sejmowego z miasta Sambora, uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Stanisławowa.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi :

Wysoki Sejm raczy wybór JE. Dra Leona Bilińskiego, c. k. Ministra skarbu na posła z okręgu wyborczego miasta Stanisławowa, uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Stryja.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi :

Wysoki Sejm raczy wybór Dra Filipa Fruchtmanna na posła z okręgu wyborczego miasta Stryja, uznać za ważny.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Tarnopola.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi :

Wysoki Sejm raczy wybór p. Szczęsnego Pohoreckiego na posła z okręgu wyborczego miasta Tarnopola, uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Tarnowa.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi :

Wysoki Sejm raczy wybór p. Adolfa Vayhingera na posła z okręgu wyborczego miasta Tarnowa, uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie o wyborze posła na Sejm krajowy z ciała wyborczego Izby handlowej i przemysłowej w Brodach.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi :

Wysoki Sejm raczy uznać za ważny wybór Dra Natana Löwensteina na posła z ciała wyborczego Izby handlowej i przemysłowej w Brodach.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi :

Wysoki Sejm raczy wybór Dra Arnolla Rapoporty na posła z Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie, uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy w ciele wyborczem Izby handlowej i przemysłowej we Lwowie.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi :

Wysoki Sejm raczy uznać za ważny wybór Dra Zdzisława Marchwickiego na posła z ciała wyborczego Izby handlowej i przemysłowej we Lwowie.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Zaleszczyckiego.

Sprawozdawca p. Edward Jędrzejowicz wnosi :

Wysoki Sejm raczy wybór p. Antoniego Jaxy Chamca na posła z kuryi gmiu wiejskich powiatu Zaleszczyckiego, uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

JE. Marszałek wzywa posłów, których wybór na dzisiejszem posiedzeniu spraw-

dzęce zostały, do złożenia przyrzeczenia poselskiego.

Na wezwanie JE. Marszałka odczytuje sekretarz p. Zdzisław Tarnowski rotę przyrzeczenia po polsku, a następnie sekretarz p. Karatnicki rotę przyrzeczenia po rusku.

Posłowie, których wybór został na dzisiejszem posiedzeniu sprawdzony, składają przyrzeczenie poselskie.

Przed przystąpieniem do dalszego porządku dziennego przemawia p. Barwiński.

Przemawia następnie p. Okuniewski.

Izba przystępuje do dalszego porządku dziennego

P. Wereszczyński wnosi imieniem Wydziału krajowego wybór następujących komisij :

gminnej	z	9	członków
budżetowej	z	19	"
gospodarstwa krajowego	z	19	"
administracyjnej	z	15	"
przemysłowej	z	11	"
górnictwej	z	9	"
szkolnej	z	17	"
kolejowej	z	15	"
drogowej	z	15	"
sanitarnej	z	9	"
bankowej	z	11	"
petycyjnej	z	23	"
solnej	z	9	"
prawniczej	z	9	"

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

P. Wereszczyński wnosi następnie imieniem Wydziału krajowego, powołując się na §. 49 i 50 regulaminu sejmowego, by przedłożenia Wydziału krajowego w przedmiotach mniejszej wagi, a należące do administracyjnego zakresu działania, przedkładane i załatwiane były bez drukowania wprost w drugim czytaniu.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje z porządku :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie ustawy gminnej dla miast nieobjętych ustawą gminną z dnia 13. Marca 1889 Nr. 24. Dz. u. kr. i dla miasteczek.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi odesłanie tego przedłożenia do komisji gminnej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zmiany §. 26. ustawy o Reprezentacji powiatowej.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi odesłanie tego przedłożenia do komisji gminnej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie prośby gminy Lencze górne (pow. Wadowicki) o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów utrzymania nieletniej Maryanny Zabłockiej w kwocie 150 złr. w. a.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie prośby gminy Brzezinki o przyjęcie na fundusz krajowy kwoty 59 złr. należące się w części gminie m. Lwowa a w części gminie miasta Morawskiej Ostrawy z tytułu kosztów utrzymania Anny Bojdakowej.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie prośby gminy Zbylitowska góra o przyjęcie na fundusz krajowy kwoty 72 złr. należące się gminie m. Tarnowa z tytułu kosztów utrzymania nieletniej Zofii Podlaskiej.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie prośby gminy Łostówki (w pow. Limanowskim) o przyjęcie na fundusz krajowy kwoty 341 złr. 46 ct. a. w. należące się gminie miasta Budapesztu z tytułu kosztów utrzymania nieletnich Katarzyny i Reginy Farganusów.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, uwolniony od czytania powyższych sprawozdań, wnosi, aby wymienione powyżej cztery sprawozdania odesłano do komisji budżetowej.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o zarządzie krajowych wolnych składów publicznych dla zboża i spirytusu we Lwowie i Krakowie.

Sprawozdawca, p. Wereszczyński, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi odeślanie tego przedłożenia do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o administracji kraj. funduszu pożyczkowego i kraj. funduszu byłego galic. korpusu ochotników — na budowę koszar i szpitali dla wojska.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi odeślanie tego przedłożenia do komisji administracyjnej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowych zakładach w Dublinach.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi odeślanie tego przedłożenia do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o kraj. średniej szkole rolniczej i folwarku w Czernichowie.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi odeślanie tego przedłożenia do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z petycji śp. Maryi Karpuszkowej o zaopatrzenie sierót po zmarłym inżynierze Wydziału krajowego Sewerynie Karpuszcze.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi odeślanie tego przedłożenia do komisji budżetowej.

Izba uchwała wnioszek powyższy bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o popieraniu kultury krajowej na polu budowlı wodnych.

Sprawozdawca, p. Wereszczyński, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi odeślanie tego przedłożenia do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowym praktycznym kursie dozorców melioracyjnych.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi odeślanie tego przedłożenia do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie prowizoryum budżetowego na I. kwartał roku 1896.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z preliminarzem funduszu krajowego na rok 1896.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z zamknięciem rachunków funduszu krajowego za rok 1894.

Sprawozdawca p. Romanowicz, uwolniony od czytania powyższych sprawozdań wnosi, aby wymienione powyżej trzy sprawozdania przekazano komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z czynności w zakresie przemysłu krajowego.

Sprawozdawca p. Romanowicz, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi odesłanie tego przedłożenia do komisji przemysłowej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z czynności w zakresie spraw rolniczych przydzielonych Dep. II.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie powiększenia etatu referentów fachowych dla spraw rolniczych w Wydziale krajowym.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z czynności odnoszących się do podniesienia hodowli bydła w Galicyi w r. 1895.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie tępienia myszy polnych.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w sprawie dalszej subwencji na zalesienie wydm piaszczystych w kraju.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z czynności krajowych wędrownych nauczycieli gospodarstwa wiejskiego, weterynaryi i mleczarstwa.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowych niższych szkołach rolniczych w Horodence, Jagielnicy i Kobiernicach, tudzież o krajowej szkole uprawy i wyprawy lnu i konopi w Gródku.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowej szkole gospodarstwa lasowego we Lwowie.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowej szkole ogrodniczej w Tarnowie.

Sprawozdawca p. Romanowicz, uwolniony od czytania powyższych sprawozdań, wnosi, aby wymienione powyżej dziewięć

sprawozdań odesłane zostały do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie spraw górniczych.

Sprawozdawca p. Romanowicz, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi odesłanie tego przedłożenia do komisji górniczej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie rachunków z administracji funduszu korpusu ochotników z r. 1859 odebranego na rzecz Skarbu krajowego.

Sprawozdawca p. Romanowicz, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi odesłanie tego przedłożenia do komisji budżetowej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie niektórych postanowień ustawy krajowej „O stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego w publicznych szkołach ludowych“.

Sprawozdawca p. Romanowicz, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi odesłanie tego przedłożenia do komisji szkolnej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

P. Romanowicz wnosi upoważnienie komisji budżetowej, ażeby przedłożyła ustne sprawozdanie w przedmiocie prowizoryum budżetowego na I. kwartał 1895 r.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje z porządku:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z czynności jego urzędowych za czas od grudnia 1894 do listopada 1895.

Sprawozdawca p. Chamiec, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi odesłanie: sprawozdania z I. departamentu do komisji gminnej; sprawozdania z II. departamentu do komisji budżetowej; sprawozdania z III. departamentu do komisji szkolnej; sprawozdania z IV. departamentu w części do komisji drogowej a w części do komisji kolejowej; sprawozdania z V. departamentu do komisji sanitarnej; sprawozdania z VI. departamentu do komisji prawniczej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie petycji emerytowanych nauczycieli, tudzież wdów po nauczycielach o udzieleniu lub podwyższeniu emerytury, pensji wdowiej lub daru z łaski.

Sprawozdawca p. Chamiec, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi odesłanie tego przedłożenia do komisji budżetowej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o petycyach kilku gmin w sprawieniżenia prestacyi na płace nauczycieli.

Sprawozdawca p. Chamiec, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi odesłanie tego przedłożenia do komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z projektem zmiany §-fu 12 ustawy z dnia 15. sierpnia 1866 Nr. 28 Dz. u. kraj. „O konkurencyi kościelnej“.

Sprawozdawca p. Chamiec, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi odesłanie tego przedłożenia do komisji administracyjnej.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie uregulowania należytości, dyet i kosztów podróży urzędników Wydziału krajowego i zakładów krajowych.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie subwencji na restauracyę katedry na Wawelu.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie subwencji na restauracyę wewnętrzną kościoła parafialnego w Bielinach.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o urządzeniu oświetlenia elektrycznego w gmachu sejmowym.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o fundacyi hr. Stanisława Skarbka za lata 1893 i 1894. Sprawozdawca poseł Chamiec, uwolniony od czytania powyższych sprawozdań, wnosi, aby Izba odesłała wymienione powyżej pięć sprawozdań do komisji budżetowej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie uwolnienia od myta kopytkowego w mieście Lwowie zaprzęgów woźących potrzebne materyały do budowy i konserwacyi dróg powiatowych i gminnych powiatu Lwowskiego.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie petycji gmin Szczawnica wyżna, Szczawnica niżna, Szlachtowa, Jaworek, Biała woda i Czarna woda o uchylenie myta pobieranego od pieszych przechodzących przez most na rzece Dunajcu na drodze krajowej Szczawnicko-Krościeńskiej.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie petycji gminy i obszaru dworskiego Kreców i innych o przełożenie drogi krajowej Przemyśko-Sanockiej na przestrzeni od Tyrawy wołoskiej do Wujskiego (Załuża)

Sprawozdawca poseł Edward Jędrzejowicz, uwolniony od czytania powyższych sprawozdań, wnosi, aby Izba odesłała wymienione wyżej trzy przedłożenia do komisji drogowej.

Izba uchwała bez dyskusji powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o Banku krajowym.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zmiany §. 89. statutu Banku krajowego i podwyższenia gwarancji kraju za wkładki oszczędności lokowane w Banku krajowym, tudzież za ich oprocentowanie do wysokości 4 milionów złr. a. w.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z organizacji kredytu włościańskiego i o kredycie włościańskim Banku krajowego do spółek parcelacyjnych.

Sprawozdawca poseł Edward Jędrzejowicz, uwolniony od czytania powyższych sprawozdań, wnosi, aby Izba odesłała wymienione wyżej trzy przedłożenia do komisji bankowej.

Izba uchwała bez dyskusji powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z projektem ustawy zarządzającej stosunki prawne szpitali powszechnych i publicznych w kraju.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie utworzenia dalszej seryi okręgów sanitarnych w r. 1896.

Sprawozdawca poseł Hoszard, uwolniony od czytania powyższych sprawozdań,

wnosi, aby Izba wymienione wyżej dwa przedłożenia odesłała do komisji sanitarnej.

Izba uchwała ten wniosek bez dyskusji.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie objęcia w własny zarząd apteki kraj. szpitala powszechnego we Lwowie z dniem 1. stycznia 1896.

Sprawozdawca poseł Hoszard, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi odesłanie tego przedłożenia do komisji budżetowej.

Izba uchwała ten wniosek bez dyskusji.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie budowy nowego domu na szpital powszechny w Tarnopolu.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie powiększenia przestrzeni szpitala powszechnego w Białej.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o potrzebie powiększenia przestrzeni w szpitalu powszechnym w Rzeszowie.

Sprawozdawca poseł Hoszard, uwolniony od czytania powyższych sprawozdań, wnosi, aby Izba odesłała wymienione wyżej trzy przedłożenia do komisji sanitarnej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie utworzenia w szpitalu św. Łazarza w Krakowie posady szóstego sekundaryusza II. klasy i pisarza dla izby przyjmowania chorych.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie objęcia szpitala św. Ludwika w Krakowie w zarząd kraju.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z usprawiedliwieniem niektórych kredytów wstawionych do preliminarza budżetu kraj. na r. 1896.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w sprawie przyjęcia na ciężar funduszu kraj. kosztów leczenia i utrzymania Katarzyny Korwinowej w zakładach wiedeńskich.

Sprawozdawca poseł Hoszard, uwolniony od czytania powyższych sprawozdań, wnosi, aby Izba odesłała pomienione wyżej cztery przedłożenia do komisji budżetowej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z projektem ustawy łowieckiej.

Sprawozdawca poseł Sawczak, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi odesłanie tego przedłożenia do komisji administracyjnej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie ustawodawstwa podatkowego i należności prawnych

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie utworzenia nowego Sądu powiatowego w Kamienicy.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie wyłączenia gminy i obszaru dworskiego w Czyżowicach z okręgu sądowego w Sądowej Wieszni a przydzielenia do okręgu sądowego w Mościskach.

Sprawozdawca p. Sawczak, uwolniony od czytania powyższych sprawozdań, wnosi, aby Izba wymienione wyżej trzy przedłożenia odesłała do komisji prawniczej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie założenia nowych niższych szkół rolniczych.

Sprawozdawca p. Romanowicz, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Po wyczerpaniu porządku dziennego JE. Marszałek wzywa sekretarza p. Zdzisława Tarnowskiego do odczytania złożonego do łaski marszałkowskiej wniosku.

Sekretarz p. Zdzisław Tarnowski czyta następujący wniosek:

W n i o s e k.

posłów Pinińskiego i towarzyszy.

Podpisani posłowie wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd ażeby:

1. w czasie jak najbliższym wniósł w Radzie państwa przyrzeczoną już przez pana Ministra Skarbu ustawę rozszerzającą postanowienia noweli o należnościach z dnia 31. marca 1890 r. Dz. u. p. l. 53 i w ustawie tej przyznał dalsze ulgi w należnościach od przeniesienia własności gruntów włościańskich i mniejszych realności nie tylko w wypadkach nabycia na wypadek śmierci, lecz także i przy czynnościach prawnych między żyjącymi, o ile pozbywający i nabywca podpadają pod pojęcie określone w §. 1 przytoczonej noweli;

2. zastanowił się bliżej nad reformą postępowania spadkowego, oraz w związku z tem całej instytucji Notaryatu i wniósł projekta ustaw mające na oku zmniejszenie ciężarów połączonych z postępowaniem spadkowym szczególnie na korzyść właścicieli mniejszych posiadłości;

3. wniósł w najbliższym czasie w Radzie Państwa nowelę do ustawy karnej bądź dla całej monarchii bądź to dla Królestwa Galicyi zaostrzającą i rozszerzającą przepisy przeciw lichwie, w szczególności zaś podciągającą pod pojęcie karygodnej lichwy wyzyskiwanie przy wykupywaniu gruntów włościańskich.

Pod względem formalnym proponują podpisanie odesłanie niniejszego wniosku do komisji prawniczej.

Lwów 28. grudnia 1896.

Piniński.

Wnioskodawca.

Wojciech Dzieduszycki, Koziobrodzki, Szeptycki, Kozłowski, F. Vivien, Stanisław Dzieduszycki, Schnell, A. Brunicki, Gnięwosz, Sala, Artur Z. Cielecki, Wodzicki, Karol Czecz, Korytowski, A. Potocki, Mikołaj Torosiewicz, Zaleski, Jaworski, Abrahamowicz, Fr. Rozwadowski, Michałowski, Paszkowski, St. Tarnowski, Bielański, Osuchowski, Kramarczyk, Potoczek, W. Szwed, J. Data.

JE. Marszałek oznajmia, że z wnioskiem tym postąpi regulaminowo.

JE. Marszałek wzywa sekretarza p. Stanisława Niezabitowskiego do odczytania drugiego wniosku złożonego do łaski marszałkowskiej.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski czyta następujący wniosek;

W n i o s e k.

Zważywszy, że podwaliną wszelkiego samorządu jest gmina, że samorząd tam nie może mieć pełnego rozwoju, gdzie jego instytucje lokalne, pozbawione warunków żywotności, potrzebują ustawicznej pomocy z zewnątrz i nie mogą spełniać swych zadań o własnych siłach;

zważywszy, że w dzisiejszej organizacyi gminy wiejskiej w Galicyi zachodzi rażąca sprzeczność między szerokim zakresem zadań i obowiązków, jakie na gminę nakłada ustawa, a zasobem sił i środków, jakie ma do ich wypełnienia obecna jednostka gminna, że nasza gmina wiejska nie jest w stanie wykonać swych zadań i że nawet to niedostateczne wypełnianie obowiązków połączone jest z nadmiernym wysiłkiem i przeciążeniem jej słabego organizmu;

zważywszy, że wartość administracyi polega na poprawnym i równomiernym wy-

konaniu ustaw na całej przestrzeni kraju i wobec wszystkich jego obywateli, że wykonywanie ustaw w gminach wiejskich powierzonych jest organom, nie mającym po większej części możności ich wykonania, że przeto daremne byłoby mnożenie ustaw, skoro dziś obowiązujące ustawy nie są należycie wykonywane;

zważywszy, że od samego początku wprowadzenia w życie ustawy z 12 sierpnia 1866 r. d. u. kr. Nr. 19 nieustannie podnoszone zarzuty zarówno przeciw prawnej jak i materialnej organizacyi, którą to ustawa nadała gminie wiejskiej;

zważywszy, że niedostatki dzisiejszej organizacyi i funkcji gminy oddziałują wzajemnie na cały ustrój instytucji samorządu, na dobrobyt kraju i rozwój cywilizacyjny ludności;

zważywszy wreszcie, że gdy chodzi o tak doniosłą zmianę urządzeń administracyjnych, jaką jest reforma ustawy gminnej, wypracowanie projektu ustawodawczego wychodzić powinno od władzy rządowej, albowiem rząd przedewszystkiem rozporządza takim zasobem sił pracujących i materiałów, który jest potrzebny, aby odpowiedny wszystkim tak rozlicznym względom, projekt do ustawy wypracować, że przeto tą drogą można najłatwiej osiągnąć zmianę obowiązującej dziś ustawy gminnej;

Wysoki Sejm uchwalić raczy;

Wzywa się c. k. Rząd, aby po zasięgnięciu zdania Wydziału krajowego przedłożył projekt zmiany ustaw z 12 sierpnia 1866 r. dz. u. kr. Nr. 19 i 20 w kierunku stworzenia gmin okręgowych, w których skład weszłyby dotychczas oddzielnie istniejące gminy wiejskie i obszary dworskie w celu spełnienia zbiorowymi siłami zadań administracyi publicznej, z zachowaniem indywidualnej odrębności i wzajemnej niezależności dotychczasowych jednostek w skład tejsze gminy okręgowej wejść mających.

We Lwowie dnia 28 grudnia 1895.

D u n a j e w s k i
wnioskodawca.

Andrzej Potocki, St. Tarnowski, G. Romer, Stanisław Jędrzejowicz. Zamoyski, Stanisław Smolka, Karol Scipio, F. Paszkowski, Adam Skrzyński, Fr. Jędrzejowicz A Wodzicki, Dr. H. Jordan, Józef Michałowski, Arnold Rappoport. Karol Czech, Bobrzyński, A. Jędrzejowicz, Zdzisław Skrzyński, Piotr Górski, Roman Potocki, Koziebrodzki, Gorayski.

JE. Marszałek oznajmia, że z wnioskiem tym postąpi regulaminowo.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

JExc. Marszałek zamyka posiedzenie i naznacza następne na dzień 30. grudnia 1895, godzinę 10 rano.

Koniec posiedzenia o godzinie 2. minut 3 po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze :

Zdzisław Tarnowski w. r.

Stanisław Niezabitowski w. r.

Protokół

2. posiedzenia, 1. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 30. grudnia 1895.

Początek posiedzenia o godzinie 10. min. 30. przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Mieczysław Urbański, Zdzisław Tarnowski.

Obeecných posłów 126.

Ze strony c. k. Rządu: c. k. Radca dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek zawiadamia Izbę, iż protokół pierwszego posiedzenia jest złożony w biurze sejmowem do przejrzenia.

Marszałek zawiadamia, iż udzielił urlopów: rektorowi Smolce na dni 6, posłom: Paszkowskiemu na 2 dni, Czarkowskiemu-Golejewskiemu na 8 dni, Czaykowskiemu na 8 dni, Korytowskiemu na 1 dzień, Pohoreckiemu na 1 dzień, Madeyskiemu na 8 dni. Następnie zawiadamia Marszałek Izbę, iż prośbę o dłuższy urlop wniósł J. E. Dunajewski, mianowicie na dni 10.

Izba w głosowaniu udziela J. E. Dunajewskiemu żadanego urlopu.

Marszałek podaje do wiadomości Izby, iż ks. biskup Pełesz z powodu zajęć dycezyalnych dopiero po świętach obrządku gr. kat. weźmie udział w pracach Sejmu.

Sekretarz p. St. Niezabitowski odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 30. grudnia 1895, które Izba przydziela następującym komisjom:

Komisji drogowej, L. s. 132, 183.

Komisji budżetowej, L. s.: 133, 134, 136, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 148, 149, 151, 152, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 164, 166, 167, 184, 185, 186, 187, 189, 190, 191.

Komisji szkolnej, L. s.: 135.

Komisji petycyjnej, L. s.: 137.

Komisji szkolnej, L. s.: 146, 147, 150, 153, 154.

Komisji gospodarstwa kraj., L. s.: 163.

Komisji przemysłowej, L. s.: 165.

Komisji prawniczej, L. s.: 188.

Marszałek zawiadamia Izbę, iż wpłynęły do Sejmu protesty przeciw wyborom posłów z kurii mniejszej własności: Osuchowskiego z pow. Turczańskiego; Sozańskiego z pow. Samborskiego; Hamoraka z powiatu Śniatyńskiego; Teodorowicza z pow. Horodeńskiego; Michałowskiego z pow. Ropczyckiego; Zdzisława Skrzyńskiego z pow. Brzozowskiego.

Marszałek zawiadamia Izbę, iż powyższe protesty udzielił Wydziałowi krajowemu do zbadania i przedłożenia sprawozdania.

Marszałek zawiadamia następnie Izbę, iż nadto weszły do Wydziału krajowego protesty przeciw wyborom posłów z kurii mniejszej własności, Klemensiewicza z pow. Grybowskiego; Karatnickiego z pow. Kałuskiego; Borkowskiego z pow. Borszczowskiego; Nowakowskiego z pow. Przemyskiego; Winniczuka z pow. Stanisławowskiego; Starzyńskiego z pow. Żółkiewskiego; d'Abancourt'a z pow. Żydaczowskiego; Korytowskiego z pow. Tarnopolskiego; Czartoryskiego z pow. Jarosławskiego; Skrzyńskiego Adama z pow. Gorlickiego; Rudrofa z pow. Czortkowskiego; Jaworskiego z pow. Złoczowskiego; Pogonowskiego z miasta Rzeszowa i Wiśniowskiego z miasta Drohobycza.

Sekretarz p. Zdzisław Tarnowski czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

I n t e r p e l a c y a

do JW. Pana Komisarza rządowego.

Podpisani niżej zapytują na jakiej podstawie świetna c. k. Dyrekcya Skarbu w Wadowicach wezwaniem płatniczem z dnia 8. sierpnia 1895 r. B. 897 wymierzyła należność w kwocie 10 zł 50 ct. od spadku czystego 124 zł. 52 $\frac{1}{2}$ ct. oraz od kosztów kuracyi zmarłego 20 zł. czyli razem od całego spadku w wysokości 144 zł. 52 $\frac{1}{2}$ ct. i czy tak wysoki wymiar od tak małego spadku a tem bardziej od kosztów kuracyi zmarłego jest prawnie uzasadniony?

Dalej z jakiego powodu ta sama powiatowa Dyrekcya Skarbu w Wadowicach wezwaniem płatniczem z dnia 12. grudnia 1895 r. B. 1696 od jednego i tego samego spadku w wartości 232 zł. z którego spadkodawca zapisał na budowę pewnego kościoła kwotę 200 zł. i na nabożeństwa 22 zł. zaś na rzecz pozostałej żony kwotę 10 zł. wymierzyła dwa równobrzmiące wezwania płatnicze I. dla pozostałej żony spadkodawcy, II. dla komitetu kościelnego i to w wysokości po 25 zł. tak że obie strony od jednego i tego samego spadku wynoszącego wartość zaokrągloną 240 zł. muszą

zapłacić kwotę 49 zł 12 $\frac{1}{2}$ ct. i czy znów tak wysokie i podwójne wymiary należności bezpośrednich od spadków tak małych są uprawdliwione i co w obec tego Wysoki Rząd uczynić zamierza i jaki wpływ wywrzeć na powiatowe Dyrekcye Skarbu, aby się podobnych nadużyć nie dopuszczały, a dalej czy nie byłoby na czasie aby przyspieszyć wprowadzenie w życie uchwały tutejszego Sejmu krajowego z dnia 17. maja 1893 o reformie postępowania sądowego w sprawach nie spornych, gdzie Wysoki Sejm wzywa Rząd, ażeby się postarał o uwolnienie od należności spadkowych w wypadkach przewidzianych w §. 1. ustawy z 31. marca 1890 r., l. 53. Dz. p. p. wszystkich spadków, których czysta wartość kwoty 500 zł. nie przenosi.

Lwów dnia 28. grudnia 1895.

Interpelujący:

F. Kramarczyk.

Potoczek, W. Szwed, Data, Żardecki, Okuniewski, Nowakowski, Ostapczuk, Baz. Niebyłowiec, Nazar Winniczuk, Fr. Krempa, Antoni Styła, Jakób Bojko, Dr. Bernardzikowski, A. Średniawski, Fr. Wójcik, Klemensiewicz.

Marszałek oznajmia, że interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Zdzisław Tarnowski odczytuje następujący, złożony do łaski marszałkowskiej wniosek:

W n i o s e k

Zważywszy, że J. Eks. Pan Minister Skarbu przedkładając preliminarz budżetu na r. 1896 Radzie Państwa zapowiedział, iż c. k. Rząd celem uzyskania nowych dochodów dla Skarbu Państwa zamierza podnieść podatek od spirytusu:

zważywszy, że wszelkie podwyższenie dotychczasowego opodatkowania spirytusu, nader ujemnie musiałyby oddziaływać na przemysł gorzelniany i ściśle z nim związane interesa produkcji rolniczej;

zważywszy wreszcie na niezmiernie trudne stosunki i położenie rolnictwa w ogóle:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wzywa c. k. Rząd, by przy obmyślaniu nowych źródeł dochodu dla Skarbu Państwa nie brał w rachubę podwyższenia podatku spirytusowego.

Lwów, dnia 28. grudnia 1895.

Wnioskodawca
Stanisław Stadnicki

Stanisław Brykczyński, Zygmunt Dembowski, Zagórski, S. Polanowski, J. Męciński, Kozłowski, Vivien, Pilat, Skalkowski, Chamiec, Cielecki, Wincenty Gnoiński, Onyszkiewicz, D. Słonecki, Zdzisław Obertyński, Wojciech Dzieduszycki, Gniewosz, Stanisław Dzieduszycki.

Marszałek zawiadamia, iż z wnioskiem tym postąpi regulaminowo.

Z porządku dziennego następuje:

1) Wybór 4 sekretarzy, 4 kwestorów i 12 rewidentów.

2) Wybór komisyj, a mianowicie:

komisji budżetowej . . .	z 19 członków
„ gminnej . . .	9 „
„ administracyjnej . . .	15 „
„ prawniczej . . .	9 „
„ szkolnej . . .	17 „
„ gospodarstwa kraj . . .	19 „
„ kolejowej . . .	15 „
„ drogowej . . .	15 „
„ przemysłowej . . .	11 „
„ sanitarnej . . .	9 „
„ górniczej . . .	9 „
„ solnej . . .	9 „
„ bankowej . . .	11 „
„ petycyjnej . . .	23 „

Zabiera głos w kwestyi formalnej p. Koziębrodzki i wnosi powiększenie liczby członków komisyj, które mają być wybrane, a mianowicie: budżetowej o 2 członków; gminnej o 6 członków i bankowej o 2 członków.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

W sprawie formalnej przemawia p. Stadnicki i wnosi, aby na dzisiejszem posiedzeniu wybrano także komisję podatkową, złożoną z 11 członków.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Marszałek powołuje na skrutatorów pp. Karola Dzieduszyckiego, Steckiego, Bernardzikowskiego, Wachnianina, Rozwadowskiego, Michalskiego i Obertyńskiego.

Marszałek wzywa do oddania równocześnie kartek głosowania na sekretarzy, kwestorów, rewidentów, oraz na wszystkich członków komisyj.

Po zebraniu kart głosowania Izba przystępuje do następnego punktu porządku dziennego, którym jest:

Pierwsze czytanie wniosku p. Pinińskiego w sprawie reformy ustawy o należytościach, postępowania spadkowego, noweli karnej przeciw lichwie i wyzyskowi przy wykupywaniu gruntów włościańskich.

P. Piniński uzasadnia swój wniosek a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała zgodnie z powyższym wnioskiem.

Marszałek udziela głosu p. Rozwadowskiemu celem zdania sprawy z wyniku głosowania przy wyborze sekretarzy, kwestorów, rewidentów i wszystkich komisyj.

P. Rozwadowski zdaje sprawę ze skrutynium powyższych wyborów.

Na 98 głosujących wybrani sekretarzami pp. Karatnicki, Niezabitowski Stan., Tarnowski Zdzisław, Urbański.

Na 98 głosujących wybrani kwestorami pp.: Korytowski, Stadnicki Stanisław, Torosiewicz Emil, Wachnianin.

Na 98 głosujących wybrani rewidentami pp.: Data, Dzieduszycki Klemens, Goldmann, Merunowicz, Niebyłowiec, Olpiński, Rudrof, Siemiginowski, Stecki, Szeliski, Vayhinger, Zajączkowski.

Na 98 głosujących wybrani zostali do komisji budżetowej pp.: Abrahamowicz, Barwiński, Dunajewski, Goldmann, Jędrzejowicz Stanisław, Jordan, Kozłowski, Ma-deyski, Marchwicki, Niezabitowski Stanisław, Paszkowski, Piniński, Potoczek, Potocki Andrzej, Rotter, Scipio, Skrzyński Adam, Skalkowski, Szczepanowski, Zagórski, Zajączkowski.

Na 98 głosujących wybrani zostali do komisji gminnej pp.: Bojko, Brunicki, Dzieduszycki Wojciech, Fruchtmann, Górski, Jaworski, Kuleczycki, Michałowski, Merunowicz, Pilat, Pogonowski, Romer, Stadnicki, Torosiewicz Mikołaj, Zaleski.

Na 98 głosujących wybrani zostali do komisji administracyjnej pp.: Czaykowski, Dzieduszycki Klemens Dworski, Horodyski Bronisław, Jędrzejowicz Adam, Koziebrodzki, Onyszkiewicz, Okuniewski, Pilat, Rozwadowski, Szeptycki, Trzecieski, Wiktor, Wodzicki, Wójcik.

Na 98 głosujących wybrani zostali do komisji prawniczej pp.: Fruchtmann, Jahl, Karatnicki, Klemensiewicz, Paszkowski, Piniński, Rudrof, Stecki, Weigel.

Na 98 głosujących wybrani zostali do komisji szkolnej pp.: d'Abancourt, Balzer, Brunicki, Cielecki, Czartoryski, Dzieduszycki Karol, Dzieduszycki Wojciech, Kramarczyk, Madeyski, Biskup Puzyna, Rayski, Rey, Smolka, Solecki, Tarnowski Stanisław, Wachnianin, Wodzicki.

Na 98 głosujących wybrani zostali do komisji gospodarstwa krajowego pp.: Bryczyński, Czecz, Data, Dzieduszycki Stanisław, Gorayski, Jędrzejowicz Franciszek, Kraiński, Mycielski, Nowakowski Obertyński, Polanowski, Puzyna Julian, Potocki Roman, Rayski, Stadnicki Stanisław, Schnell, Tarnowski Zdzisław, Vivien, Zamoyski.

Na 98 głosujących wybrani zostali do komisji kolejowej pp.: Czarkowski, Czecz, Jędrzejowicz Adam, Korytowski, Męciński, Merunowicz, Niebyłowiec, Osuchowski, Potocki Andrzej, Skrzyński Zdzisław, Sozański, Szczepanowski, Vayhinger, Vivien, Zaleski.

Na 98 głosujących wybrani zostali do komisji drogowej pp.: Borkowski, Gniwosz, Gnoiński, Jędrzejowicz Stanisław, Krzysztofowicz, Męciński, Ochrymowicz, Romer Gustaw, Sala, Skrzyński Zdzisław, Starzyński, Szwed, Torosiewicz Emil, Urbański, Wiśniewski.

Na 98 głosujących wybrani zostali do komisji przemysłowej pp.: Czaykowski,

Goldmann, Michalski, Michałowski, Niezabitowski Witold, Ostapczuk, Rotter, Słonecki Duklan, Szczepanowski, Weigel, Żardecki.

Na 98 głosujących wybrani zostali do komisji sanitarnej pp.: Bernadzikowski, Gołuchowski, Jakliński, Jordan, Kozłowski, Olpiński, Onyszkiewicz, Pohorecki, Trzecieski.

Na 98 głosujących wybrani zostali do komisji górniczej pp.: Bielański, Gorayski, Marchwicki, Obertyński, Ochrymowicz, Skrzyński Adam, Szczepanowski, Wiktor, Wiśniewski.

Na 98 głosujących wybrani zostali do komisji solnej pp.: Czartoryski, Dzieduszycki Klemens, Korytowski, Merunowicz, Mandyczewski, Słotwiński, Słonecki Duklan, Warzecha, Winniczuk.

Na 98 głosujących wybrani zostali do komisji bankowej pp.: Abrahamowicz, Dembowski, Dworski, Gorayski, Mandyczewski, Marchwicki, Loewenstein, Polanowski, Rapoport, Scipio, Skałkowski, Weigel, Żardecki.

Na 98 głosujących wybrani zostali do komisji petycyjnej pp.: d'Abancourt, Bojko, Dzieduszycki Karol, Dzieduszycki Klemens, Hamorak, Klemensiewicz, Kostheim, Krempa, Krzysztofowicz, Michalski, Niezabitowski Witold, Nowakowski, Ochrymowicz, Okuniewski, Siemiginowski, Słotwiński, Średniawski, Styła, Teodorowicz, Tyszkowski, Urbański, Winniczuk, Żardecki.

Na 98 głosujących wybrani zostali do komisji podatkowej pp.: Abrahamowicz, Gołuchowski, Jaworski, Jędrzejowicz Adam, Kraiński, Loewenstein, Okuniewski, Skałkowski, Szeliski, Szeptycki, Średniawski.

Marszałek po skonstatowaniu rezultatu wyborów do każdej z wymienionych komisji osobno, wzywa wybrane komisje aby udały się do wyznaczonych sal w celu ukonstytuowania się. W tym celu o godzinie 11. min. 30. zawieszają Marszałek na 20. minut posiedzenie.

Po przerwie otwiera Marszałek na nowo posiedzenie o godzinie 12. w połu-

dnie, zawiadamiając Izbę, iż komisye ukonstytuowały się w sposób następujący:

Komisya budżetowa: Przewodniczący JE. Dunajewski, zastępcy przewodniczącego pp. Abrahamowicz i Madeyski, sekretarze pp. Scipio i Paszkowski.

Komisya gminna: Przewodniczący JE. Jaworski; zastępca przewodniczącego p. JE. Zaleski; sekretarze pp.: Brunicki i Górski.

Komisya administracyjna. Przewodniczący: p. Koziębrodzki; zastępcy przewodniczącego: Adam Jędrzejowicz i Wodzicki; sekretarze: pp. Rozwadowski i Trzeciński.

Komisya prawnicza. Przewodniczący: p. Weigel; zastępca przewodniczącego: p. Piniński; sekretarz: p. Klemensiewicz.

Komisya szkolna. Przewodniczący: p. J. E. Czartoryski; zastępca przewodniczącego: p. Stanisław Tarnowski; sekretarze: pp. Rayski i Wachnianin.

Komisya gospodarstwa kraj. Przewodniczący: p. Polanowski; zastępcy przewodniczącego: pp. Gorayski i Stadnicki; sekretarz: Schnell.

Komisya kolejowa. Przewodniczący: p. J. E. Zaleski; zastępca przewodniczącego: p. Męciński; sekretarz: Merunowicz.

Komisya drogowa. Przewodniczący: p. Męciński; zastępca przewodniczącego: p. Romer, sekretarz: Starzyński.

Komisya przemysłowa. Przewodniczący: p. Szczepanowski; zastępca przewodniczącego: p. Michałowski; sekretarz: p. Goldmann.

Komisya sanitarna: Przewodniczący: p. Jordan; zastępca przewodniczącego: p. Gołuchowski; sekretarz: p. Jakliński.

Komisya górnicza. Przewodniczący: p. Gorayski; zastępca przewodniczącego: p. Adam Skrzyński; sekretarz: p. Ochrymowicz.

Komisya solna: Przewodniczący: p. Mandyczewski; zastępca przewodniczącego: p. Klemens Dzieduszycki; sekretarz: p. Słonecki.

Komisya bankowa. Przewodniczący: p. Polanowski; zastępca przewodniczącego: p. Dembowski; sekretarz: p. Loewenstein.

Komisya petycyjna: Przewodniczący: p. Klemensiewicz; zastępca przewodniczącego: p. Karol Dzieduszycki; sekretarze: pp. Hamorak i Żardecki.

Komisya podatkowa: Przewodniczący: J. E. Jaworski; zastępca przewodniczącego: Abrahamowicz; sekretarz: Loewenstein.

Marszałek wzywa komisye, aby dziś w godzinach po południowych zebrały się, w celu rozdania referatów.

Przystąpiono do dalszego punktu porządku dziennego którym jest:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Bialskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, kończące się następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Franciszka Kramarczyka na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Bialskiego uznać za ważny.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Gródeckiego.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, kończące się następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Adolfa br. Brunickiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Gródeckiego uznać za ważny.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Kolbuszowskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, kończące się następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy wybór p. Stanisława Jędrzejowicza na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Kolbuszowskiego uznać za ważny.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Liskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec czyta sprawozdania Wydziału krajowego kończące się następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy wybór p. Józefa Wiktora na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Liskiego uznać za ważny.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Mieleckiego.

Sprawozdawca p. Chamiec czyta sprawozdanie Wydziału krajowego, kończące się następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy wybór p. Franciszka Krempe na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Mieleckiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Mościskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, kończące się następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy wybór p. Stanisława hr. Stadnickiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Mościskiego uznać za ważny.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Rohatyńskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec czyta sprawozdanie Wydziału krajowego, kończące się następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy wybór p. Mikołaja Torosiewicza na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Rohatyńskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Ropeczyckiego.

Marszałek usuwa ten punkt porządku dziennego, albowiem przeciw wyborowi posła Józefa Michałowskiego wniesiony został protest.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Sanockiego.

Sprawozdawca p. Chamiec czyta sprawozdanie Wydziału krajowego, kończące się następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy wybór p. Jana Duklana Słoneckiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Sanockiego uznać za ważny.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Staromiejskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec czyta sprawozdanie Wydziału krajowego, kończące się następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy wybór p. Kazimierza Bielańskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Staromiejskiego uznać za ważny.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kurii gmin wiejskich powiatu Tłumackiego.

Sprawozdawca p. Chamiec czyta sprawozdanie Wydziału krajowego, kończące się następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Tytusa Zajączkowskiego na posła z kurii gmin wiejskich powiatu Tłumackiego uznać za ważny.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z przedłożeniem sprawozdania Rady szkolnej krajowej o stanie szkół średnich w r. szk. 1894/5.

Sprawozdawca p. Chamiec, uwolniony od czytania sprawozdania wnosi odesłanie tego przedłożenia do komisji szkolnej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z przedłożeniem sprawozdania Rady szkolnej krajowej o stanie szkół ludowych i seminariów nauczycielskich w roku szkolnym 1894/5.

Sprawozdawca p. Chamiec, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi odesłanie tego przedłożenia do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z przedłożeniem sprawozdania Rady szkolnej krajowej o stanie szkół państwowych dla nauki przemysłowej w roku szkolnym 1894/95.

Sprawozdawca p. Chamiec, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi odesłanie tego przedłożenia do komisji przemysłowej.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o zamknięciu rachunko-

wem galicyjskiego funduszu propinacyjnego za rok 1894, tudzież preliminarzu tegoż funduszu na rok 1896.

Sprawozdawca p. Sawczak, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi odesłanie tego przedłożenia do komisji budżetowej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o prowizoryum budżetowym na I. kwartał r. 1896.

Sprawozdawca p. Skałkowski zdaje sprawę w powyższym przedmiocie ustnie, w myśl uchwały sejmowej z dnia 28. grudnia 1895 i kończy to sprawozdanie następującym wnioskiem:

1) Sejm upoważnia Wydział krajowy do czynienia wydatków zwyczajnych z funduszu krajowego na rachunek roku budżetowego 1896 na podstawie budżetu na rok 1895 uchwalonego.

2. Sejm upoważnia c. k. Rząd do pobierania na rzecz funduszu krajowego dodatków do podatków bezpośrednich w wysokości 61 centów od każdego 1 zł. należności państwowej.

W mieście Krakowie, tudzież w powiatach Krakowskim i Chrzanowskim dodatek ten tylko w wysokości 47 ct. policzonym być ma.

3) Upoważnienia, pod 1 i 2 udzielone, mają moc prawną do 31. marca 1896.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy, głosując nad każdym ustępem wniosku oddzielnie.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpienie do trzeciego czytania bez czytania, przyjmuje Izba całą powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Wobec wyczerpania porządku dziennego odczytuje sekretarz p. Stanisław Niezabitowski następującą interpelację do ck. Komisarza rządowego:

Interpelacya
do Pana Komisarza rządowego.

Pod Nowym Sączem od strony Chełmca było myto mostowe tuż przed mostem na Dunajcu.

Od r. 1892 ustawą uchwaloną przez Radę państwa zniesione zostały wszystkie rządowe myta mostowe.

Wspomniane jednak myto mostowe pod Nowym Sączem zostało na miejscu, tuż przed mostem, a doznało tylko przemiany w nazwie — i odtąd nazywa się ono „mytem drogowym“ z nieznacznym opustem 4 centów od pary koni.

Zważywszy, że wskutek tego wszystkie gminy, które wjeżdżają do miasta na most z bocznych dróg gminnych, zmuszone są opłacać wysokie myto, obecnie nazwane drogowym za drogę, której wcale nie używają;

zważywszy, że to jest właściwie obejściem ustawy ze strony organów rządowych i zatrzymaniem myta mostowego;

zważywszy, że po drugiej stronie tego mostu jest drugie myto od strony miasta, zwane „kopytkowem“, a w ten sposób most zamknięty jest aż podwójnym mytem;

zważywszy, że z tych powodów Wydział Rady powiatowej, tudzież 2. gmin i obszarów dwyrskich, wniosło jeszcze w dniu 4. lutego 1893, a więc trzy lata temu podanie do c. k. Dyrekcji Skarbu we Lwowie przez c. k. Dyrekcję Skarbu powiatową w Nowym Sączu L. 3.372 z prośbą o cofnięcie zapory myta drogowego z miejsca bezpośrednio do mostu przytykającego w stronę zachodnią gminy Chełmiec.

Niżej podpisani mają zaszczyt zapytać Wysoki Rząd:

1) o wyjaśnienie, dlaczego c. k. Dyrekcya skarbu nie uważała stosownie odpowiedzieć na podanie 3 lata temu wniesione;

2) jakie to względy spowodowały c. k. Dyrekcję Skarbu do pozostawienia zapory myta drogowego na miejscu myta mostowego?

3) czy Wysoki Rząd nie byłby skłonny podzielać tego przekonania ludności, że niesłusznem i niesprawiedliwym jest pobierać opłaty przez ustawę zniesione, a przez fiskus pod inną nazwą zatrzymane;

4) czy więc Wysoki Rząd nie byłby łaskaw przychylić się do słusznej prośby gmin i obszarów dworskich i zarządzić przeniesienie zapory myta drogowego z bezpośredniego sąsiedztwa mostu pod Heleną zwanego o jeden kilometr w stronę zachodnią gminy Chełmca w miejsce zwane „Siciem“?

Lwów dnia 30. grudnia 1895.

Stanisław Potoczek.

Kramarczyk, Data, Żardecki, Klemensiewicz, Maciej Warzecha, W. Szwed, Fr. Wójcik, Franciszek Krempa, Dr. Bernadzikowski, Antoni Styła, Jakób Bojko, Stefan Nowakowski, Dmytro Ostapczuk, Andrzej Średniawski.

Marszałek oznajmia, że i interpelacyę tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Urbański czyta złożony do łaski marszałkowskiej następujący wniosek:

W n i o s e k.

Zważywszy, iż żywsze niż dotąd zajęcie się Rad powiatowych sprawami ekonomicznymi swoich powiatów samo przez się znakomicie rozszerzyłoby zakres ich działania w sposób wielce pożyteczny zarówno dla interesowanej ludności, jako też i dla dobra kraju w ogóle;

że mianowicie przed Reprezentacyami powiatów stoi otworem szerokie pole pożytecznej działalności w zakresie popierania w swoich okolicach interesów, rolnictwa, przemysłu i racjonalnych urządzeń handlowych, odjęcia szerzącemu się w kraju ruchowi emigracyjnemu społecznie szkodliwej cechy, zapobiegania sztucznemu obniżaniu ceny ziemi przez spekulantów, popierania zdrowo pojętej parcelacyi gruntów, jakoteż wspierania przedsięwzięć meliora-

cyjnych, odpowiedniej organizacji kredytu włościańskiego, szerzenia w masach mniej oświeconej ludności zwyczaju asekuracji ogniowej i na życie ludzkie, organizowania ochrony pożarnej i t. p.

zważywszy, że chociaż w niektórych powiatach dają już ich reprezentacye uznania i naśladowaniu godny wzór zajmowania się ekonomicznymi sprawami ludności — i że tylko brak systemu i planu stoi na przeszkodzie wydatniejszemu rozwinięciu ich czynności w tym kierunku w całym kraju jednolicie,

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby starał się zachęcać Reprezentacye powiatowe do zajmowania się ekonomicznymi sprawami ich powiatów w duchu postanowień §. 21 ust. o repr. pow. i dzia-

łalność ich w tym zakresie ażeby czynnie i jak najgorliwiej wspierał.

Lwów dnia 30. grudnia 1895.

Teofil Merunowicz
wnioskodawca.

Albin Rayski, Romanowicz, Dworski, Dr. Olpiński, Fruchtmann, L. Wiśniewski, Vayhinger, Klemensiewicz, Brykczyński, d'Abancourt. Dr. Bernadzikowski, Michalski, Słotwiński, Balzer, Jahl, Dr. Jakliński.

Marszałek zawiadamia, że z wnioskiem tym postąpi regulaminowo.

Marszałek zamyka posiedzenie, oznajmiając, iż najbliższe posiedzenie odbędzie się w piątek dnia 3. stycznia 1896 r. o godz. 10 przed południem i że porządek dzienny rozesłany zostanie pocztą.

Koniec posiedzenia o godz. 12 min. 45 popołudniu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Zdzisław Tarnowski w. r.
Stanisław Niezabitowski w. r.

Protokół

3. posiedzenia, 1. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 3. stycznia 1896.

Początek posiedzenia o godzinie 10. min. 30. przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy JE. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Mieczysław Urbański, Zdzisław Tarnowski.

Obecnych posłów 103.

Ze strony c. k. Rządu: c. k. Radca dworu Włodzimierz hr. Łoż.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, że protokół pierwszego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów. Protokół drugiego posiedzenia jest złożony w biurze sejmowem do przejrzania.

Marszałek zawiadamia Izbę, iż udzielił urlopów następującym posłom: Weiglowi na 7 dni, Wodziekiemu na 2, Klemensowi Dzieduszyckiemu na 2, Kostheimowi na 2, Górskiemu na 2, Zdzisławowi Skrzyńskiemu na 2, Witołdowi Niezabitowskiemu na 2, Stanisławowi Tarnowskiemu na 3, Stanisławowi Dzieduszyckiemu na 2, Jordanowi na 2, Michałowskiemu na 2, Pinińskiemu na 2, Andrzejowi Potockiemu na 2, Scipionowi na 2 i Zagórskiemu na 2 dni.

Marszałek zawiadamia Izbę, iż o dłuższe urlopy prosili pp. Borkowski na 10 dni, Rey na 14 dni.

Izba uchwała udzielenie powyższych urlopów.

Marszałek oznajmia, iż na ostatniem posiedzeniu podał do wiadomości Izby na podstawie otrzymanego telegramu, że wniesiony został protest przeciw wyborowi p. Czeza. Dziś otrzymał jednakowoż pismo od podpisanego na telegramie Macieja Szarka, w którem oświadcza, że żadnego telegramu nie wysyłał, że zatem telegram uważać trzeba jako sfałszowany. Wskutek tego oświadcza Marszałek, że wybór p. Czeza postawi na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń, a za pośrednictwem Dyrekcyi poczt i telegrafów wdroży dochodzenie w jaki sposób telegram ów został sfałszowany.

Marszałek zawiadamia że otrzymał od c. k. Sądu powiatowego w Myślenicach odezwę o zezwolenie na karno-sądowe ściąganie posła Średniawskiego i prosi p. sekretarza o odczytanie tej odezwę.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski czyta pomienioną odezwę.

L. 3440/k

Do Wysokiego Sejmu krajowego we Lwowie.

O d e z w a.

Załączając pod ./ doniesienie ck. Starostwa w Myślenicach de pr. 29 grudnia 1895 r., l. 344) z załącznikiem przeciw Andrzejowi Średniawskiemu z Górnej wsi, posłowi na Sejm krajowy z powiatu Myślenickiego o przekroczenie z §. 487, 488, 491 i 492 u. k. uprasza się Wysoki Sejm krajowy we Lwowie o zezwolenie na karno-sądowe ściganie Andrzeja Średniawskiego za przekroczenie z §§. 487, 488, 491 i 492 u. k. w czasie obecnie trwającej sesji sejmowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Myślenice dnia 30. grudnia 1895.

Rotschek m. p.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski wnosi, aby odezwe powyższą odesłać do komisji prawniczej.

Izba uchwała ten wniosek.

P. Średniawski prosi, aby Izba zezwoliła na ściganie jego w drodze sądowo-karnej.

Marszałek objaśnia pod względem formalnym, że postawienie wniosku w tej mierze należy do komisji.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycji wniesionych po dzień 3. stycznia 1896 r., które przydzielono następującym komisjom.

Komisji drogowej L. s.: 207, 213, 234, 235, 247, 248.

Komisji gospodarstwa kraj. L. s.: 208

Komisji petycyjnej L. s.: 209, 250.

Komisji budżetowej L. s.: 210, 211, 215, 216, 217, 219, 220, 222, 223, 224, 225, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 239, 240, 241, 243, 244, 246, 249, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 285, 286, 287.

Komisji prawniczej L. s.: 214, 284.

Komisji administracyjnej L. s.: 218.

Komisji przemysłowej L. s.: 226.

Komisji szkolnej L. s.: 236, 237, 238, 242, 245.

Po odczytaniu petycji L. s. 218, przemawia p. Barwiński, popierając tę petycję

Marszałek wzywa p. sekretarza do odczytania złożonych interpelacyj i wniosków.

Sekretarz p. Karatnicki czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

Interpelacya

do c. k. Komisarza rządowego.

Dzienniki krajowe w wydaniach swoich z zeszłego tygodnia podały wiadomość o nieodpowiednim postępowaniu organów policyjnych w Tarnopolu w dniach 20 i 22 grudnia roku bieżącego w obec włościan wybierających się w drogę do Brazylii.

W dniu 20. grudnia zjawiło się do 100 emigrantów na dworcu kolejowym tarnopolskim celem udania się w drogę do Brazylii. Policya miejscowa zawróciła ich z dworca i do 50 ludzi z pośród nich uwięziła w miejscowych aresztach, gdzie ich trzymano bez chleba i wody całych 28. godzin.

Przy uwięzieniu o godzinie pół do 2-giej w dniu 20 grudnia po południu dopuszczaly się organy bezpieczeństwa różnych nadużyć i tak poświadczają naoczni świadkowie włościanie: Józko Błoszczyński ze Skomoroch, Jurko Melnyk i Marko Słobodzian z Zazdrości, Tymoteusz Doskocz z Łuczki i Mikołaj Litwin z Toustołuha że:

1) Dwaj policyjanci wlekli jednego włościanina do więzienia, a trzeci pchał go z tyłu, kopiając go kolanami.

2) Drugi policyjant chwycił starą wynędzniałą kobietę i włókł ją prawie po ziemi.

3) Dwaj policyjanci obstąpili matkę z dziećciem na rękach. Jeden chwycił dziecko, spowite w chustce, i wydierał je matce, drugi zaś szturchał nieszczęsną kobietę w plecy.

4) Jedną brzemienną kobietę pobito tak silnie, że trzeba ją było oddać do szpitalu celem odbycia przedwczesnego porożu.

Wśród policyjantów uwijał się inspektor policyi miejscowej, Skulski, i wydawał rozporządzenia.

Dnia 22. grudnia powtórzyły się sceny pobicia emigrantów. Tym razem zwrócono się przeciw kobietom, które domagały się w c. k. Starostwie paszportów. Policya dopuszczała się tego bicia na schodach wewnątrz budynku c. k. Starostwa.

Naprowadzamy tu fakta, podane w dziennikach, a poświadczone przez poprzednich świadków.

I tak:

1) Jeden policyant włókł kobietę Eudoksyę Moch z Nastasowa za nogi po schodach na dół.

2) Justynę Kaparską z Ludwikówki potłuczono tak silnie, że trzeba ją było odlewać wodą i odcierać.

3) Katarzynę Szpataj rzucił policyant o ziemię.

4) Anieli Zawadzkiej z Nastasowa kręcił policyant bez miłosierdzia ręce i podarł na niej kabat.

5) Franke Firman z Ludwikówki pobił policyant silnie po twarzy.

Dopiero po tych operacjach krzyknął policyant na ludzi, oznajmiając im, że c. k. Starostwo postanowiło wydać emigrantom paszporty i dopiero po tych nadużyciach i znęcaniach się policji puszczone emigrantów na dworzec kolejowy.

Podpisani zapytują przeto:

1) Czy wiadome są c. k. Rządowi te nadużycia policji miejscowej pod okiem c. k. Starostwa w Tarnopolu?

2) Czy pociągnął c. k. Rząd, albo czy zamysła pociągnąć winnych do surowej odpowiedzialności?

3) Co zamierza c. k. Rząd na przyszłość rozporządzić, by podobnego rodzaju nadużycia więcej się nie powtarzały?

Lwów dnia 3. stycznia 1896.

Wachnianin w. r.

Dr. Sawczak, Ostapeczuk, Nowakowski, Okuniewski, Karatnicki, Barwiński, Niebyłowiec, Kuleczycki, Zajączkowski, Ochrymowicz, Hamorak, Ł. Winniczuk, Kramarczyk, Data, Mandyczewski.

Ma szalek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Karatnicki odczytuje następujący wniosek:

W n i o s e k.

Wobec faktu, że w ostatnim roku, zwłaszcza we wschodniej części kraju, ruch emigracyjny przybrał znaczne rozmiary i prawie charakter epidemii;

ze względu, że główną przyczyną emigracyi są: nędza, brak życzliwej opieki nad włościanami i ich nieporadność;

ze względu, że środki, jakie Rząd dotychczas w tej sprawie przedsięwziął, skierowane były tylko do powstrzymania emigracyi, bez zbadania kwestyi, czy lud nie jest zniewolony koniecznością do porzucania swojej ziemi, że te środki były bardzo nierównomierne i chwiejne;

zważywszy w końcu, że gorączka emigracyjna gotowa z wiosną przybrać jeszcze szersze rozmiary,

Wysoki Sejm krajowy raczy uchwalić: wybiera się komisję, złożoną z 15 członków, posłów Sejmu krajowego:

celem gruntownego i wszechstronnego zbadania rzeczywistych przyczyn masowej emigracyi włościan z naszego kraju;

celem obmyślenia środków do jak najskuteczniejszego usunięcia tych przyczyn;

celem obmyślenia odpowiednich środków do powstrzymania lekkomyślnej emigracyi, a w końcu:

celem otoczenia emigrantów opieką prawną zarówno podczas podróży, jak i w nowych siedzibach amerykańskich.

Lwów dnia 3. stycznia 1896.

Wnioskodawca:

A. Wachnianin w. r.

Bazyli Niebyłowiec, Dr. Sawczak, Ostapeczuk, Nowakowski, Karatnicki, Okuniewski, Barwiński, Brykczynski, Kuleczycki, Mandyczewski, Dr. Bernadzikowski, Wójcik, Bojko, A. Styła, Fr. Krempa, Zajączkowski, Hamorak.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku postawi na porządku dziennym jutrzejszego posiedzenia.

Sekretarz p. Zdzisław Tarnowski, odczytuje następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego.

I n t e r p e l a c y a

do J. Wielmożnego Komisarza rządowego.

Włościanie powiatu Liskiego w liście do nas wystosowanym żalą się, że tamtejszy Urząd podatkowy przesyła karty upominające na ręce Zwierzchności gminnych, które je następnie interesowanym bezpłatnie doręczyć mają.

Nierzadko trafia się, że Zwierzchność gminna zaniedba skutecznie to doręczenie, do czego zresztą nie jest obowiązana.

Urząd podatkowy po tak doręczonem lub wcale niedoręczonem upomnieniu liczy koszta egzekucyjne od chwili nadania na pocztę upomnień.

Podobne praktyki dzieją się i gdzie indziej.

W powiecie Niskim n. p. zamiast rozesłania upomnień przez egzekutorów, urząd podatkowy ogłasza to afiszami, rozlepianymi w mieście powiatowem i po karczmach.

Zważywszy, że taki sposób doręczeń upomnień chybia celu i przyczynia się do zwiększenia kosztów egzekucyjnych, ze szkodą ludności płacącej wysokie podatki a także rządowi;

zważywszy, że takie obciążanie wójtów doręczaniem kart upominających źle wpływa na ich wzięcie u ludu, a także powoduje zaniedbywanie innych, właściwych ich czynności;

zważywszy, że na to są egzekutorzy i na to zalicza się egzekutne, aby egzekutor upomnienia osobiście doręczał i niepiśmiennych ustnie o tekście karty upominającej pouczał.

Zapytujemy Wysoki Rząd, czy niewłaściwości te są Mu wiadome i co zamierza uczynić, aby one jak najrychlej ustały.

We Lwowie dnia 3. stycznia 1896.

Interpelant
Franciszek Krempa

Jakób Bojko, Fr. Wójcik, Antoni Styła, Andrzej Średniawski, A. Wachnianin, St. Nowakowski, D. Ostapczuk, Winniczuk, Kramarczyk, Żardecki, Warzecha, Data, Bazyli Niebyłowicz, Barwiński.

Marszałek oświadcza, że interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski odczytuje następującą interpelację do p. Komisarza rządowego.

I n t e r p e l a c y a

Do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Podpisani niżej zapytują Wysoki Rząd kiedy stanie się zadość uchwale Wysokiego Sejmu z miesiąca stycznia 1895 roku na wniosek p. Kramarczyka w sprawie zmiany przepisów o wydawanie paszportów bydłych w pasie pozagranicznym, na mocy którego wniosku Wysoki Sejm uchwali następujące rezolucje:

Wzywa się c. k. Rząd, aby nie naruszając ustawy o księgosuszu z dnia 29. lutego 1880 w każdej gminie w pasie poza granicznym leżącej o ile przedstawi odpowiedniego kandydata ustanowił podrewizora, którego obowiązkiem byłoby prowadzenie duplikatu księgi katastralnej dla bydła oraz wydawanie w miejscu paszportów.

Lwów 2. stycznia 1896.

Interpelujący
Maciej Warzecha

Kramarczyk, Potoczek, Żardecki. A. Styła, Wójcik, F. Krempa, A. Średniawski, Data, Nowakowski, Ostapczuk, Teodorowicz, Artur Z. Cielecki, Okuniewski, Dzie duszycki Karol.

Marszałek oświadcza, że interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski odczytuje następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego.

Interpelacya

Do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Podpisani niżej zapytują, kiedy Wysocki Rząd uczyni zadość uchwale Sejmowej z roku 1890 powziętej w tym kierunku, ażeby rozstrzyganie spraw o czyny karygodne wedle ustawy z dnia 29. lutego 1880 Dz. p. p. Nr. 35, 37 o chorobach bydłych za zaniedbanie obowiązku meldowania przybytku lub ubytku bydła, wyjęte zostało z pod atrybucy i Sądów obwodowych a przydzielone Sądom powiatowym.

Lwów 2. stycznia 1896.

Interpelujący
Jan Data

Kramarczyk, Potoczek, A. Styła, Wójcik, Okuniewski, Wachnianin, Warzecha, A. Średniawski, Franciszek Krempa, Ostapczuk, Baz. Niebyłowiec, A. Winniczuk, Żardecki, Karol Dzieduszycki, Artur Z. Cielecki.

Marszałek oświadcza, że interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Urbański. odczytuje następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego.

Interpelacya

Do Pana Komisarza rządowego.

Na dzień 28. sierpnia 1895 r., godzinę 9. rano wezwano gospodarza Gerarda Stepka z Haczowa do c. k. Starostwa w Brzozowie.

Wezwanie doręczono mu dopiero 27. sierpnia 1895 późnym wieczorem, a nie powiedziano w niem, po co ma się stawić. Nie przewidując nic nagłego, ponieważ nie miał nic do czynienia z c. k. Starostwem, a mając w tym dniu gdiendziej się stawić, nie przybył Gerard Stepek na oznaczony termin. Po myśli przepisów ustawy doręczono mu powtórne wezwanie. Gdy przybył do c. k. Starostwa dnia 9. września 1895 r. nie powiedziano mu nawet, po co był 28. sierpnia 1895 r. wezwany,

tylko zasądono go orzeczeniem z tegoż dnia l. 66 za rzekome przekroczenie §. 9. ces. patentu z 20 kwietnia 1854 r. N. 96 Dz. p. p. po myśli §. 11. tegoż patentu na dni 5 aresztu.

Nadmienić wypada, że 28 sierpnia spotkał c. k. Starosta hr. August Dzieduszycki tegoż Gerarda Stepka, a tak samo i c. k. komisarz Mądziel. Mogli zatem wezwanemu powiedzieć o co chodzi, albo przymusowo go dostawić przez asystującego im żandarma jak to przewidziano w ustawie.

Zważywszy, że w §. 11. powołanego patentu ces. z 20. kwietnia 1854 r. Nr. 96 Dz. p. p. wyraźnie powiedzianem jest, że z reguły dwukrotnie wzywać należy, a dopiero potem inne zastosować środki, jak w tym wypadku powinno się było stać.

Zważywszy, że takie postępowanie c. k. Starostwa w Brzozowie wygląda na prostą szykanę, poniża powagę władzy odbiera ludowi ufność w bezstronność tejże władzy i naraża lud na zupełnie niezasłużone kary.

Zapytujemy Wysoki Rząd, co zamierza uczynić, aby tym niewłaściwościami zaradzić.

Zarazem podajemy do wiadomości Wysockiego c. k. Namiestnictwa, że c. k. Starosta Brzozowski, hr. August Dzieduszycki zawsze jeszcze mieszka o milę w Jasionowie, przez co urzędowanie Jego doznaje przeszkody ze szkodą ludności, albowiem w nagłych wypadkach porozumienie z c. k. Starostą jest niemożliwe.

Tu nadmieniamy także, że c. k. Starosta w Brzozowie z zasady, jak powiada, nie wydaje ludziom paszportów i zmusza ich tem do emigrowania bez paszportów, co znów naraża ludność na niepowetowane szkody i utrapienia.

Czy i tym niewłaściwościami, niezgodnym z przepisami, ani z ustawami zasadniczymi, raczy Wysoki Rząd jak najrychlej zapobiedz?

Wo Lwowie dnia 3. stycznia 1896.

Interpelant
Fr. Wójcik

Antoni Styła, J. Bojko, Franciszek Krempa, Andrzej Średniawski, St Nowakowski, Ostapczuk Winniczuk, Warzecha, Kramarczyk, Data, Żardecki, Potoczek, Okuniewski, Baz. Niebyłowiec, Hamorak, Dr. Bernadzikowski.

Marszałek oznajmia, że interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

I n t e r p e l a c y a

do JW. Pana Komisarza rządowego.

Według wiadomości z pewnego źródła otrzymanych c. k. Starosta Gubatta w Goricach wzywa urzędownie wyborców podpisanych na proteście przeciwko wyborowi p. Adama Skrzyńskiego i wymaga od nich podpisu na cofnięcie protestu.

Wobec tego zapytują podpisani c. k. Komisarza rządowego:

Czy wiadomem jest c. k. Rządowi to postępowanie p. Starosty, ewentualnie czem c. k. Rząd to wytłumaczy i jakie zarządzenia poczynić zamierza, aby dochodzeniom i sprawdzeniom faktów w proteście zawartym zapewnić bezwarunkową bezstronność i przedmiotowość?

Lwów dnia 3. stycznia 1895.

Interpelanci: Dr. Bernadzikowski, Jakób Bojko, A. Rayski, L. Wiśniewski, Vayhinger, Fruchtmann, T. Merunowicz, Fr. Krempa, Goldmann, Dworski, Romanowicz, Klemensiewicz, Dr. Olpiński Wójcik, M. Michalski, Szczepanowski, A. Średniawski, Dr. Loewensteiu.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Karatnicki odczytuje następującą interpelację, wystosowaną w pierwszej części do c. k. Komisarza rządowego, zaś w drugiej części do Wydziału krajowego.

I n t e r p e l a c y a w sprawie emigracyi.

1) Zważywszy, że emigracya włościan galicyjskich stała się w ostatnich latach najważniejszą sprawą w życiu naszego włościanstwa i każde zarządzenie władz w tej sprawie może dla ludu zdziałać wiele dobrego, ale też i wiele złego;

2) zważywszy, że emigracya, o ile jest czasową i ma na celu wyszukanie sobie zarobku, jest korzystną dla naszego kraju nawet wtedy, gdy jest skierowaną do Ameryki, gdyż ludzie przysyłają swoim rodzinom znaczne sumy pieniędzy, zarobionych za morzem, a czasem i sami wracają, nabrawszy w cudzym kraju więcej znajomości ludzi i świata;

3) zważywszy, że emigracya naszych włościan z rodzinami do Brazylii jest niekorzystną nie tylko dlatego, że ci ludzie przeważnie przepadają i znajdują za morzem jeszcze większą nędzę, niż w domu, a nieraz nawet prawdziwą niewolę;

4) zważywszy, że oprócz Brazylii emigracya naszych włościan zaczyna się zwracać i do Kanady, gdzie stan emigrantów ma być lepszym niż w Brazylii;

5) zważywszy, że jako główne przyczyny emigracyi, zwłaszcza ze wschodnich powiatów, musimy uważać zanadto wysokie podatki, rozdrobienie gruntów włościańskich, brak zarobku, brak lasów i brak dostatecznej opieki prawnej dla włościan;

6) zważywszy, że wobec tego samopowstrzymywanie emigracyi za pomocą bagnetów albo przez niewydawanie paszportów emigrantom złemu nie zaradzi, a wobec tego, co powiedziano pod 2), jest nawet szkodliwym dla kraju;

Podpisani zapytują Jego Ekscelencyę Pana Namiestnika:

1) Czy i co zamysła c. k. Rząd uczynić celem zwiększenia, ułatwienia i uregulowania korzystnej dla kraju emigracyi czasowej zarobkowej, głównie do Stanów Zjednoczonych Północnej Ameryki?

2) Jak wytłumaczy Rząd niejednolite postępowanie swoich podwładnych organów, które emigrującym do Brazylii raz wydają paszporty, drugi raz nie wydają, które emigrantów takich raz puszczają bez paszportów, drugi raz zatrzymują nawet takich, którzy mają karty okrętowe i pieniądze na drogę?

3) Jak usprawiedliwi Rząd swoje rozporządzenie o wydawaniu paszportów tylko tym, którzy mają karty okrętowe chociaż takie rozporządzenie jest sprzeczne z zasadniczą ustawą konstytucyjną o swobodzie przechodzenia z miejsca na miejsce?

4) Co uczynił Rząd celem zapewnienia opieki prawnej naszym emigrantom w drodze za morze w krajach, gdzie oni się osiedlają, przynajmniej do tego czasu, do kąd oni według ustawy nie przestali być poddanymi austriackimi?

5) Jak zapatruje się Rząd na emigrację naszych włościan do Kanady, czy zamierza ją popierać, czy także powstrzymywać?

6) Jak wytłumaczy rząd swój stosunek do Towarzystwa św. Rafała, którego działalność początkowo pochwalał i popierał, a później uznał ją za szkodliwą?

7) Czy i co zamierza c. k. Rząd czynić celem usunięcia tych przyczyn emigracji, które leżą w przeciążeniu podatkami i w braku dostatecznej opieki prawnej dla włościanstwa?

Również zapytujemy Jego Ekscelencyę Marszałka krajowego Naczelnika Wydziału krajowego:

1) Jak wytłumaczy to, że sprawozdanie Wydziału krajowego o jego czynnościach w sprawie emigracji zupełnie przemilczało o Kanadzie, chociaż jest to przecież wiadomą rzeczą, że nasi włościanie już od 4. lat zaczynają emigrować do tego kraju?

2) Jak wytłumaczy stosunek Wydziału krajowego do Towarzystwa św. Rafała, które wprowadzie dawało opiekę emigrującym włościanom, ale skierowując emigrację do kraju, który sam Wydział krajowy

uznaje jako niekorzystny, tem samem więcej szkodliwie naszemu krajowi, niżeli pomagało, a nadto przyczyniło się do wytworzenia nader szkodliwej gorączki brazylijskiej wśród naszego ludu?

3) Ile jest prawdy w tej pogłosce, że w ostatnich miesiącach zeszłego roku, gdy już Towarzystwo św. Rafała rozwiązało się Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem miał zająć się jego reaktywowaniem, co oczywiście przyczyniło by się do ogromnego rozszerzenia gorączki brazylijskiej z wiosną bieżącego roku, gdyż nadałoby emigrującym do Brazylii taki pozór, że tę emigrację popierają władze polityczne i autonomiczne?

4) Co zamierzają władze autonomiczne uczynić w swoim zakresie działania celem usunięcia głęboko leżących przyczyn emigracji, a przynajmniej celem zwrócenia jej na drogę pożyteczną dla naszego kraju i narodu?

Lwów dnia 3. stycznia 1896.

Interpelujący
Dymitr Ostapczuk

St. Nowakowski, Ł. Winniczuk, Wachnianin, Barwiński, Niebyłowiec, Kulczycki, Zajączkowski, Hamorak, Okuniewski, Data, Fr. Krempa, A. Styła, Wójcik, Potoczek.

Marszałek oznajmia, iż pierwszą część interpelacji udzieli p. Komisarzowi rządowemu, zaś drugą część Wydziałowi krajowemu.

Sekretarz p. Karatnicki odczytuje następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

I n t e r p e l a c y a

do p. Komisarza rządowego.

C. k. Starosta Stryjski przeprowadza teraz osobiście i za pośrednictwem żandarmerji śledztwo przeciw tym włościanom powiatu Stryjskiego, którzy wzięli udział w deputacji do Najjaśniejszego Pana.

W Stynawie wyżnej nakazało Starostwo Stryjskie urzędowi gminnemu, by złożył relację, jakim kosztem jeździli tamtejsi włościanie do Wiednia.

W Lisiatyczach dnia 20. grudnia 1895 komendant żandarmeryi Żak przy sposobności prowadzenia takiego śledztwa w sprawie deputacyi nazwał tych włościan z Lisiatycz, którzy jeździli do Najjasniejszego Pana do Wiednia: „łajdakami, psia krew chłopska, kryminalnicy“. Świadcami tego byli: Michał Struk, Michał Stanisław, Michał Snichur, Andrzej Tyźbir z Lisiatycz.

Zważywszy, że przez takie postępowanie c. k. Starostwa Stryjskiego i podwładnych mu organów przedstawia się deputacyę do Cesarza jako coś nielegalnego, szerzy się w powiecie niepokój, rozdrażnia się umysły, ponadto zaś narusza się tem konstytucyjne prawo swobodnego petycyonowania do swego Monarchy i podkopuje się zaufanie do Najjasniejszego Pana, zapytują podpisani:

Czy wie o tem Wysoki c. k. Rząd?

Co zamierza c. k. Rząd uczynić, by takiemu postępowaniu c. k. Starostwa Stryjskiego koniec położyć?

Lwów dnia 3. stycznia 1896.

Interpelujący
Dr. Okuniewski w. r.

Nowakowski, Data, Ostapczuk, Warzecha, Bazyli Niebyłowiec, Wójcik, Hamorak, Żardecki, Styła, Fr. Krempa, Potoczek, Kulczycki, Kramarczyk, Bojko, Dr. Olpiński.

Marszałek oznajmia, iż interpelacyę tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Przystąpiono do porządku dziennego którego pierwszym punktem jest:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Bobreckiego.

Sprawozdawca p. Chamiec czyta sprawozdanie Wydziału krajowego, kończące się następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Witolda Niezabitowskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Bobreckiego uznać za ważny.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Bohorodczańskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, kończące się następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Michała Kulczyckiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Bohorodczańskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Brzeżańskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec czyta sprawozdanie Wydziału krajowego, kończące się następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Henryka Szeliskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Brzeżańskiego uznać za ważny.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Krakowskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec, czyta sprawozdanie Wydziału krajowego, kończące się następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Franciszka Wójcika, włościanina z Wyciąż na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Krakowskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Limanowskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, kończące się następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Antoniego hr. Wodzickiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Limanowskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Nowotarskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, kończące się następującym wnioskiem:

Wybór p. Tadeusza Czarkowskiego-Golejewskiego na posła z okręgu wyborczego gmin wiejskich powiatu Nowotarskiego uznaje Sejm za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Wadowickiego.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, kończące się następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Antoniego Styły młodszego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Wadowickiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Zbarazkiego.

Sprawozdawca p. Chamiec czyta sprawozdanie Wydziału krajowego, kończące się następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Dmytra Ostapczuka na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Zbarazkiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze sześciu posłów na Sejm krajowy z większych posiadłości byłego obwodu krakowskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, kończące się następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór JE. Kazimierza hr. Badeniego, Dra Stanisława hr. Tarnowskiego, Dra Franciszka Paszkowskiego, JE. Dra Stanisława Madeyskiego, Dra Michała Bobrzyńskiego i Dra Piotra Górskiego na posłów do Sejmu krajowego z większej posiadłości byłego obwodu krakowskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Drohobycza.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, kończące się następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Leonarda Wiśniewskiego na posła z okręgu wyborczego miasta Drohobycza, uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania roty przyrzeczenia w języku polskim i ruskim.

Sekretarz p. Zdzisław Tarnowski odczytuje rotę przyrzeczenia w języku polskim.

Sekretarz p. Karatnicki odczytuje rotę przyrzeczenia w języku ruskim.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski odczytuje nazwiska posłów, których wybory

uznane zostały za ważne na ostatniem i dzisiejszem posiedzeniu.

Marszałek wzywa tych posłów do złożenia w jego ręce przyrzeczenia.

Przyrzeczenie złożyli pp.: Kramarczyk, Brunicki, Stanisław Jędrzejowicz, Wiktor, Krempa, Stanisław Stadnicki, Mikołaj Torosiewicz, Bielański, Kulczycki, Wójcik, Styła, Ostapczuk, Bobrzyński i Wisniewski.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Nawojowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Kamienicy pod Nawojową w Łęgu.

Sprawozdawca p. Elward Jędrzejowicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Nawojowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Kamienicy pod Nawojową w Łęgu.

Art I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się obszarowi dworskiemu w Nawojowej powiatu Nowosądeckiego prawo do poboru opłat mytniczych od mostu na rzece Kamienicy pod Nawojową w Łęgu, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego własnym kosztem w dobrym stanie, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct ;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i kont wierzchowych 2 (dwa) ct ;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego zaś cielęta, zrebęta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytosci.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub zniesieniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie powyższego projektu uchwały *en bloc*.

Izba przyjmuje wniosek przyjęcia powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych, a mianowicie:

1) na drodze powiatowej Zborowicko-Grybowskię, na drodze powiatowej z Grybowa do Krzyżówki i od mostu na rzece Białej między Wojnurową a Wilczyskami, w powiecie Grybowskiem;

2) od mostu na rzece Mlecze, pomiędzy Przeworskiem a Grodziskiem i Leżajskiem, w powiecie Łańcuckim;

3) na drodze powiatowej Hodyńsko-Samborskiej w powiecie Mościskim.

Sprawozdawca p. Elward Jędrzejowicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych, a mianowicie:

1) na drodze powiatowej Zborowicko-Grybowskiej, na drodze powiatowej z Grybowa do Krzyżówki i od mostu na rzece Białej między Wojnarową a Wilczyskami, w powiecie Grybowskim;

2) od mostu na rzece Mlecze pomiędzy Przeworskiem a Grodziskiem i Leżajskiem, w powiecie Łańcuckim;

3) na drodze powiatowej Hodyńsko-Samborskiej w powiecie Mościskim.

Art. I.

Radom powiatowym w Grybowie, Łańcucie i Mościskach nadaje się na lat pięć, od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie kosztem właściwych funduszków powiatowych, a mianowicie:

1) Radzie powiatowej w Grybowie prawo do pobierania myta na drogach powiatowych Zborowicko-Grybowskiej i z Grybowa do Krzyżówki oraz od mostu na rzece Białej między Wojnarową a Wilczyskami, według następującego wymiaru:

A) Na drodze Zborowicko-Grybowskiej.

1) Na stacyi w Siedliskach, myto drogowe:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.,
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.,
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

2) Na stacyi w Białej niższej, myto mostowe:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.,
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct.;

myto drogowe:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

B) Na drodze z Grybowa do Krzyżówki na stacyi w Kąclowej, myto drogowe:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

C) od mostu na rzece Białej między Wojnarową a Wilczyskami:

1) przy każdym wozie od jednego bydła zaprzęzonego 3 (trzy) ct.;

2) od bydła przepędzanych:

- a) od każdego koma, dorosłego bydła rogatego, osła, muła 3 (trzy) ct.;
- b) od pięciorga świń albo cieląt 1 (jeden) ct.;
- c) od dziesięciorga owiec 1 (jeden) ct.

2) Radzie powiatowej w Łańcucie prawo do pobierania myta od mostu na rzece Mlecze pomiędzy Przeworskiem a Grodziskiem i Leżajskiem podług następującej taryfy:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;
- c) od pięciu świń lub cieląt, od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

3) Radzie powiatowej w Mościskach prawo do pobierania myta drogowego w Kru-

kienicach na drodze powiatowej Hudyńsko-Samborskiej według następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świny do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej, lub o znizeniu tejże opłaty.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie powyższego projektu uchwały *en bloc*.

Izba przyjmuje wniosek przyjęcia powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu, uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drogach powiatowych a mianowicie: Mielec-Radomyśl w powiecie Mieleckim i Radomyśl-Lisiągóra w powiecie Tarnowskim i Mieleckim.

Sprawozdawca p. Edward Jędrzejowicz czyta sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drogach powiatowych a mianowicie Mielec - Radomyśl w powiecie Mieleckim i Radomyśl-Lisiągóra w powiecie Mieleckim i Tarnowskim.

Art. I.

Radom powiatowym w Mielcu i Tarnowie nadaje się na lat pięć, od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie kosztem właściwych funduszków powiatowych a mianowicie:

1) Radzie powiatowej w Mielcu prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Mielec-Radomyśl podług następującej taryfy:

A) Myto drogowe:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego 1 (jeden) ct.

B) Myto mostowe.

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.
 - b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct
 - c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct
- 2) Radom powiatowym w Mielcu i Tarnowie prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Radomyśl-Lisiągóra, na jednej stacji mytniczej w terytorium powiatu Mieleckiego podług następującej taryfy:
- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.
 - b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzo-

nego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Dochód z myta wpływać ma w $\frac{7}{10}$ częściach do funduszu drogowego powiatu Mieleckiego, a w $\frac{2}{10}$ częściach do funduszu drogowego powiatu Tarnowskiego.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kczy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczególnej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie powyższego projektu uchwały *en bloc*:

Izba przyjmuje wniosek przyjęcia powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Rabę w Cikowicach.

Sprawozdawca p. Edward Jędrzejowicz czyta sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej uchwały.

U c h w a ł a

o udzieleniu opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Rabę w Cikowicach.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych gminie w Cikowicach powiatu Bocheńskiego od przewozu przez rzekę Rabę w Cikowicach pod warunkiem utrzymywania przewozu w dobrym stanie i własnym kosztem według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu $2\frac{1}{2}$ (dwa i pół) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów i od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tego rodzaju $2\frac{1}{2}$ (dwa i pół) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 (jeden) ct.

d) od każdej osoby pieszej, jadącej, powozem, wyjąwszy woźnicę, lub jadącej wierzchem 1 (jeden) ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o znizeniu tejże

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczególnej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie powyższego projektu uchwały *en bloc*.

Izba przyjmuje wniosek przyjęcia powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych:

1) Radzie powiatowej w Buczaczu na drodze powiatowej Buczacz-Potok złoty.

2) Radzie powiatowej w Rudkach od mostu powiatowego na jeziorze w Błóżwi dolnej;

3) Radzie powiatowej w Limanowej na drodze powiatowej Kamienicko-Stopnickiej;

4) Radzie powiatowej w Trembowli na drodze powiatowej Trembowla - Iławcze-Skałat;

5) Radzie powiatowej w Nadwórnej od mostu powiatowego na rzece Prucie.

Sprawozdawca p. Edward Jędrzejowicz czyta sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych:

1) Radzie powiatowej w Buczaczu na drodze powiatowej Buczacz-Potok złoty;

2) Radzie powiatowej w Rudkach od mostu powiatowego na jeziorze w Błóżwi dolnej;

3) Radzie powiatowej w Limanowej na drodze powiatowej Kamienicko-Stopnickiej;

4) Radzie powiatowej w Trembowli na drodze powiatowej Trembowla Iławcze-Skałat;

5) Radzie powiatowej w Nadwórnej od mostu powiatowego na rzece Prucie

Art. I.

Radom powiatowym w Buczaczu, Rudkach, Limanowej, Trembowli i Nadwórnej, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymania przedmiotów omyconych w dobrym stanie. kosztem właściwych funduszów powiatowych, a mianowicie:

1) Radzie powiatowej w Buczaczu prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Buczacz-Potok złoty, na dwóch stacyach mytniczych, a to na jednej stacyi

pod Buczaczem i na drugiej stacyi pod P'otokiem;

2) Radzie powiatowej w Rudkach prawo do pobierania myta od mostu powiatowego na jeziorze w Błóżwi dolnej.

Od każdego z tych dwóch myt (pod poz. 1 i 2 poszczególnionych), pobierać należy opłaty według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

3) Radzie powiatowej w Limanowej prawo do pobierania myta drogowo-mostowego przy drodze powiatowej Kamienicko-Stopnickiej na dwu stacyach mytniczych;

4) Radzie powiatowej w Trembowli prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Trembowla-Iławcze-Skałat.

Od każdego z tych dwóch myt (pod poz. 3 i 4 poszczególnionych) pobierać należy opłaty według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

5) Radzie powiatowej w Nadwórnej prawo do pobierania myta od mostu powiatowego na rzece Prucie według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.

c) od każdej sztuki bydła pociągowego drobnego 1 (jeden) ct.

Art. II

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie powyższego projektu uchwały *en bloc*.

Izba przyjmuje wniosek przyjęcia powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie przyznania Janowi Czupielowi b. droźnikowi drogi krajowej Przemysł-Sanok zaopatrzenia w drodze łaski.

Sprawozdawca p. Edward Jędrzejowicz, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi odesłanie tego przedmiotu do komisji budżetowej

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie wyłączenia osad Pawłowa, Krzywe i Capłapy w pow. Jarosławskim ze związku gminy Majdan i utworzenia z nich samoistnej gminy.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi odesłanie tego przedmiotu do komisji administracyjnej.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku posła Stadnickiego w przedmiocie opodatkowania spirytusu.

P. Stadnicki uzasadnia swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi odesłanie swego wniosku do komisji podatkowej.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku posła Merunowicza o polecenie Wydziałowi krajowemu, aby zachęcał Rady powiatowe do zajmowania się sprawami ekonomicznymi swoich powiatów.

P. Merunowicz uzasadnia swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi odesłanie swego wniosku do komisji gminnej.

Wobec wyczerpania porządku dziennego, Marszałek wzywa sekretarza p. Niezabitowskiego do odczytania zgłoszonego do łaski Marszałkowskiej wniosku.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski odczytuje następujący wniosek :

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby na najbliższej sesji sejmowej przedłożył projekt do ustawy, zmieniającej względnie uzupełniającej alinę 3. artykułu 16. ustawy z dnia 24. kwietnia 1894 Nr. 49 dz. u. kr. o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół ludowych w tym kierunku, aby obowiązek miast i miasteczek posiadających własny majątek zakładowy do ponoszenia wydatków na utrzymanie nauczycieli szkół ludowych. samą ustawą ściśle był określony i by mieszkańcy tych miast i miasteczek co do obowiązku ponoszenia ciężarów szkolnych z innymi obywatelami kraju byli zrównani.

Wnioskodawca :

Fruchtmann.

Dworski, Pohorecki, Słotwiński, Żardecki, Wiśniewski, A. Rayski, Klemensiewicz, d'Abancourt, Goldman, Michalski, Dr. Olpiński, Vayhinger, Szczepanowski, Jahl, Dr. Leowenstein, Romanowicz.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku postawi na porządku dziennym jutrzejszego posiedzenia.

Marszałek wzywa sekretarza p. Urbańskiego do odczytania drugiego wniosku.

Sekretarz p. Urbański czyta następującą wniosek:

W n i o s e k.

Obwałowanie Wisły uskutecznia się w ten sposób, że sypią wały z jednej strony, t. j. z prawej na przestrzeni pomiędzy Podgórzem i Niepołomicami.

Zważywszy, że zanim ukończone zostanie obwałowanie prawego brzegu, lewy brzeg w powiecie Krakowskim zupełnie zalany zostanie podczas powodzi, która często się powtarza, a tem samem grunta ludności na lewym brzegu zostaną zupełnie zniszczone i ludność popadnie w ostateczną nędzę.

Podpisani posłowie wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu aby wygotował plany i kosztorysy obwałowania lewego brzegu Wisły w powiecie

Krakowskim i z wiosną 1896 roku aby rozpoczęto roboty.

Lwów dnia 3. stycznia 1896.

Franciszek Wójcik.
Wnioskodawca.

Karol Czech, Potoczek, Data, Warzecha, Kramarczyk, Słotwiński, Hamorak, Klemensiewicz, Dr. Bernadzikowski, J. Bojko, Franciszek Krempa, Antoni Styła, Andrzej Średniawski, Dr. Olpiński, Dworski, Niebyłowiec, Winniczuk, Nowakowski.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku, zgodnie z intencją wnioskodawcy postawi na jednym z najbliższych posiedzeń.

Następnie uprasza Marszałek komisye, ażeby zechciały dostarczyć na najbliższe posiedzenie po ruskich świętach materyału do obrad.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia sejmowego.

Marszałek zamyka posiedzenie i nazyacza następne na dzień 4. stycznia 1896, godzinę 11 rano.

Koniec posiedzenia o godzinie 12. minut 30 po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Zdzisław Tarnowski w. r.
Stanisław Niezabitowski w. r.

Protokół

4. posiedzenia I. sesyi VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 4. stycznia 1896.

Początek posiedzenia o godzinie 11. min. 40. przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Mieczysław Urbański, Zdzisław Tarnowski.

Obecnych posłów 89.

Ze strony c. k. Rządu: c. k. Radca dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, że przeciw protokołowi z drugiego posiedzenia nie wniesiono żadnych zarzutów, więc uważa go za przyjęty; protokół trzeciego posiedzenia jest złożony do przejrzenia w biurze sejmowem.

Sekretarz p. Zdzisław Tarnowski odczytuje spis wniesionych po dzień 4. stycznia b. r. petycyj, które przydzielono następującym komisjom:

Komisji drogowej, L. s. 306, 307, 317, 328.

Komisji prawniczej, L. s. : 308, 320.

Komisji budżetowej, L. s.: 309, 310, 311, 314, 315, 316, 319, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 347, 348, 349, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 359, 362, 363, 373, 375.

Komisji petycyjnej, L. s.: 312.

Komisji gospodarstwa kraj., L. s.: 313, 318, 376.

Komisji szkolnej, L. s.: 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 358, 361.

Komisji przemysłowej, L. s.: 350, 351.

Komisji petycyjnej, L. s.: 360.

Komisji kolejowej, L. s. : 377.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacyj.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

Interpelacya

do JW. Pana Komisarza rządowego.

Drogą rozporządzenia wyłącznie tylko w jedynym kraju koronnym, to jest w Galicyi, zmuszeni są uczniowie szkół średnich nosić mundurki szkolne.

Zważywszy, że przymus noszenia mundurków szkolnych wprost czyni trudnem, a częstokroć uniemożliwia korzystanie z nauk uczniom biedniejszym, zwłaszcza pochodzącym ze stanu włościańskiego, przeto podpisani zapytują:

1) Czy wiadomem jest c. k. Rządowi, że mniej zamożni i biedni rodzice, nie mogą synów do szkół średnich wysłać

wskutek zaprowadzenia przymusu noszenia munduru szkolnego.

2) Wobec znanej i tylekrotnie podnoszonej w Radzie państwa biedy u naszego ludu, czy i kiedy zamysła c. k. Rząd znieść przymus noszenia munduru szkolnego.

Lwów 4. stycznia 1896.

Interpelant:
W. Szwed.

St. Nowakowski, A. Styła, Ostapczuk, Bojko, Okuniewski, A. Średniawski, Fr. Wójcik, Żardecki, Winniczuk, Krempa, Kramarczyk, Potoczek, Data, A. Z. Cielecki, Dr. Olpiński, Wachnianin.

Marszałek oznajmia, że interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski czyta następujący wniosek;

W n i o s e k.

Podpisani posłowie wnoszą:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Wzywa się c. k. Rząd ażeby:

1) w czasie jak najbliższym wniósł w Radzie państwa ustawę, zmieniającą postanowienia §. 21 rozporządzenia ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu z dnia 3. lipca 1854 (D. p. p. 169) i §. 2 rozporządzenia tychże ministerstw z 28. września 1858 (D. p. p. 166) w ten sposób, iż *znosi się opłatę za doręczenia sądowe w kwocie po 17¹/₂ ct. dotychczas pobieraną i że doręczenia sądowe w sprawach cywilnych uskuteczniane być mają bezpłatnie;*

2) równocześnie wniósł ustawę, zmieniającą postanowienia § 380 procedury karnej w ten sposób, iż *skargi w sprawach karnych o przekroczenia z §. 487 do 497 u. k. mają być zaopatrywane odpowiednim stemplem w drodze rozporządzenia ustanowić się mającym i że dochodem tych opłat stemplowych mają być pokrywane wydatki na utrzymywanie posłańców sądowych.*

Pod względem formalnym proponują podpisani odesłanie tego wniosku do komisji prawniczej.

Lwów dnia 4. stycznia 1896.

d'Abancourt.
Wnioskodawca.

Jahl, T. Merunowicz, Dr. Jakliński, Vayhinger, Romanowicz, Fruchtmann, Szczepanowski, Dworski, Dr. Olpiński, Rotter, Loewenstein, Słotwiński, L. Wisniewski, Pohorecki, Goldmann, Michalski, Pogonowski.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie tego wniosku postawi na porządku dziennym następnego posiedzenia.

Sekretarz p. Karatnicki czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego.:

I n t e r p e l a c y a

posła Okuniewskiego i towarzyszy
do c. k. Komisarza rządowego.

Przed 40 laty budowano gościniec strategiczny z Brzeżan do Podwołoczysk Gminy odrobiły swoją część konkurencyjną, ale oprócz tego były zmuszane do nadwyżki w robocie, za którą to nadwyżkę obiecano im zapłatę dawszy arkusze, ile każdej gminie się należy Należytość tę wypłacano maleńkimi częściami, ale największej części jeszcze i dotąd nie wypłacono. Na petycyę, wniesione z tego powodu przez niektóre gminy, Wysoki Sejm uchwałą z dnia 5. lutego 1895 wezwał c. k. Rząd krajowy, by tę sprawę zbadał i stosownie załatwił. Jednakże c. k. Namiestnictwo załatwiło ją w ten sposób, że tylko tym gminom, których uależytość nie dosięga sumy 100 zł. w. a. może być ta należytość w całości wypłaconę, zaś takim gminom, których należytość przewyższa kwotę 100 zł. w. a., mogłoby być wynagrodzenie teraz tylko w takim razie wypłaconem, jeżeli gmina deklaracją notaryalną zrzeknie się 40% z należącej się jej sumy i wszystkich zresztą

pretensyj; bez takiej zaś deklaracji nie mogłaby ta należność być wypłaconą z powodu braku funduszków, ale gminy musiałyby jeszcze długi czas czekać na wypłatę, która mogłaby nastąpić dopiero wtedy, gdy wszystkie zaległości czynne tego funduszu zostaną ściągnięte.

Jakkolwiek to postanowienie c. k. Namiestnictwa przyznaje formalnie prawność pretensyj gmin, to jednak co do swej istoty jest ono niesprawiedliwe i niesłuszne. Gminom, które swoją pracę, do jakiej nie były obowiązane dały jeszcze przed 40 laty za przyobiecaną i pisemnie zagwarantowaną im zapłatę, należy się ta zapłata bez względu na to, czy i kiedy władze ściągają wszelkie zaległości, które do ściągnięcia mogłyby władze w nieskończoność przewlekać, albo i zupełnie go zaniechać. Władze nie mogą tu być uważane jedynie za pośredników w ściąganiu zaległości od drugich stron, z którymi gminy nie miały nic do czynienia, ale muszą być uważane za rzeczywistych zapłaty. Żądanie, by gminy zrzekły się 40% z należącej się im sumy, podrywa zaufanie w bezpieczeństwo prawne i jest tem bardziej niesprawiedliwe, że gminy te już 40 lat czekają na zapłatę i że inaczej należałaby się im wypłata nie tylko całej sumy, ale i odsetek od tejże, przez którą suma ta wzrosłaby do pięciokrotnej wielkości, pomijawszy już to, że gminy, oprócz przymusowych robót, jakie na nich nałożono, doznawały wtedy, jak stwierdzają żyjący jeszcze dziś świadkowie, różnych nieuprawnionych zdzierstw, a nawet ciężkich znęcań się, zwłaszcza ze strony dozorców budowy dróg. Wspomniane żądanie c. k. Namiestnictwa jest tem bardziej niesłuszne i niepolityczne, że gminy, do których to żądanie jest stawiane, znajdują się przeważnie w złym położeniu materialnym, i nie są w stanie opędzić swoich najpilniejszych potrzeb, wskutek czego członkowie gminy przeciążeni są nadmiernymi ciężarami, którym nie mogą już wydołać tak, że ta okoliczność pomiędzy innymi przyczynia się też do masowej emigracji naszego ludu i do jego największego niezadowolenia.

Z tych powodów zapytują podpisani: Czy i co zamysła c. k. Rząd uczynić, by należność, przypadającą gminom za roboty nadobowiązkowe przy wspomnianych drogach, została im bezzwłocznie i w całości wypłaconą.

Lwów dnia 3. stycznia 1896.

Dr. Okuniewski.

T. Zajęczkowski, St. Nowakowski, Ostapczuk, Niebydowiec, Data, Bojko, A. Średniawski, A. Styła, Wachnianin, Kulczycki, Barwiński, Karatnicki, Kramarczyk, Dr. Olpiński, Żardecki.

Marszałek oznajmia, że interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Karatnicki czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

Interpelacya

w sprawie miejscowej regulacji Sanu koło Torek i t. d.

Pismem z dnia 20. września 1894 r. l. 2306 zawiadomił Wydział Rady powiatowej Przemyskiej Zwierzchność gminną w Torkach, że Wydział krajowy reskryptem z dnia 13. sierpnia 1894 l. 23166 oznajmił, iż subwencya z krajowego funduszu powiatowego, przyznana na regulację Sanu koło Torek, Pozdziejca, Nakła, Stubna i Stubienka, nie może być zużytkowaną w tymże roku 1894, gdyż c. k. Namiestnictwo z powodu braku planów nie mogło zarządzić budowy do końca czerwca 1894 r. Z tego powodu Wydział krajowy odniósł się do c. k. Namiestnictwa o sporządzenie potrzebnego projektu, by ta miejscowa regulacya mogła być przeprowadzoną przynajmniej w przyszłym roku, t. j. w roku 1895. Tymczasem minął już rok 1895, a nieuregulowany San wyrządza we wspomnianych wsiach co roku olbrzymie szkody, w ostatnich zaś czasach, t. j. w dwóch (ostatnich) latach w samych Torkach podmuliała woda i zabrała co najmniej 10 mor-

gów gruntu, co zostało sprawdzone przez geometra powiatowego. A ponieważ subwencya krajowa na tę miejscową regulację już od roku 1894 leży bez użytku, przeto podpisani zapytują Jego Ekscelencyę Pana Namiestnika:

Jaka jest przyczyna tak długiego przewlekania tej sprawy w c. k. Namiestnictwie i czy zamierza c. k. Rząd w jaknajkrótszym czasie poczynić wszelkie od niego zależące kroki, by zaraz z początkiem wiosny roku 1896 przystąpiono do tej regulacji, by tym sposobem ochroniono wspomniane wsie od dalszych szkód?

Lwów dnia 4. stycznia 1896.

Stefan Nowakowski.

Andrzej Średniawski, Fran. Krempa, Bojko, Wójcik, Styła, Winniczuk, Ostapczuk, Potoczek, Data, Wachnianin, Kramarczyk, Karatnicki, Okuniewski, T. Zajączkowski, Kuleczycki.

Marszałek oznajmia, że interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Urbański, czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego.

I n t e r p e l a c y a

Do Pana Komisarza rządowego.

Na posiedzeniu z dnia 4. lutego 1895 po wziął Sejm następującą uchwałę:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem wzywa c. k. Rząd, aby się do Najwyższego postanowienia z dnia 4 czerwca 1869 i całego ministwa z dnia 5. czerwca 1869 (Dz. u. kr. Nr. 24) po myśli i duchu tych rozporządzeń ściśle i bez uchylania się od tych postanowień stosował.

Gdy dotąd nie wiadomo, jaki skutek ta uchwała odniosła — zapytują podpisani:

Co uczynił c. k. Rząd wskutek powyższej uchwały i jakie w tym przedmiocie poczynił zarządzenia.

Interpelujący:
M. Michalski.

Jahl, Fruchtmann, Żardecki, Vayhinger, A. Rayski, Romanowicz, Rotter, T. Merunowicz, Dr. Bernadzikowski, Wójcik, Dworski, Dr. N. Loewenstein, Pogonowski, L. Wiśniewski, Słotwiński, Pohorecki, Szczepanowski, Dr. Jakliński, Dr. Olpiński, d'Abancourt.

Marszałek oznajmia, że interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Urbański, czyta następujący wniosek:

W n i o s e k.

Zważywszy, że obowiązująca ustawa drogowa w skutek nierównego rozkładu ciężarów jest niesprawiedliwą;

zważywszy, że do równomiernych opłat jako podstawa obliczenia służyć może jedynie wysokość opłacanych podatków bezpośrednich.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby na najbliższej sesji sejmowej przedłożył projekt ustawy drogowej, oparty na następujących zasadach:

1. Prestacje w naturze zuosi się w zupełności.

2. Do budowy i utrzymania dróg gminnych przyczyniać ma się tak gmina jak również i obszar dworski opłatą w gotowych pieniądzech.

3) Gmina i obszar dworski płaci należytość rozłożoną równomiernie jako dodatek do podatków bezpośrednich.

4. Przypadającą zapłatę w gotowiznie wolno będzie odrobić w naturze i w tym celu Rada powiatowa oznaczy corocznie wartość dnia roboczego.

5. Obowiązek obszarów dworskich wydawania materiału drzewnego o ile przeciętna wartość tegoż nie przewyższa w ciągu roku 5% dodatków do opłacanych przez obszar dworski podatków bezpośrednich, zuosi się w zupełności.

6. Budowa i utrzymanie mostów należy pod bezpośredni zarząd Wydziału powiatowego.

7. Fundusz powiatowy dróg gminnych powstaje z dodatków do podatków nałożonych przez Radę powiatową.

Lwów dnia 3. stycznia 1896.

Bolesław Żardecki.

Wnioskodawca.

Kramarczyk, Warzecha, Dworski, Goldmann, Fruchtmann, Dr. Bernadzikowski, Fr. Krempa, Vayhinger, Wójcik, Löwenstein, Data, Potoczek, Dr. Olpiński, Klemensiewicz, Słotwiński, L. Wiśniewski, M. Michalski, A. Styła, A. Średniawski, Jahl, Bojko.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku postawi na porządku dziennym następnego posiedzenia.

Przystąpiono do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie wniosku p. Wachnianina w sprawie emigracji ludu.

P. Wachnianin uzasadnia swój wniosek a pod względem formalnym wnosi odesłanie wniosku do osobnej, wybrać się mającej komisji emigracyjnej złożonej z 15 członków.

Izba uchwała wybór komisji emigracyjnej, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała, iż komisya ta składać się ma z 15 członków.

Marszałek oznajmia, iż wybór tej komisji postawi na porządku dziennym następnego posiedzenia.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Fruchtmanna w sprawie prestacji gmin miejskich na płace nauczycieli szkół ludowych.

P. Fruchtmann uzasadnia swój wniosek a pod względem formalnym wnosi odesłanie wniosku do komisji szkolnej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Krośnieńskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec czyta sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Augusta Gorayskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Krośnieńskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Mysłenickiego.

Sprawozdawca p. Chamiec czyta sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Andrzeja Średniawskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Mysłenickiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Rzeszowskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec czyta sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Adama Jędrzejowicza na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Rzeszowskiego, uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Tarnobrzckiego.

Sprawozdawca p. Chamiec czyta sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem.

Wysoki Sejm raczy wybór p. Zdzisława Tarnowskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Tarnobrzckiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich okręgu wyborczego Wielickiego.

Sprawozdawca p. Chamiec czyta sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Karola Czeczka na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Wielickiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze trzech posłów na Sejm krajowy z kuryi większych posiadłości byłego obwodu Brzeżańskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec czyta sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór pp. Dra Józefa Wereszczyńskiego, Emila Torosiewicza i Mieczysława Onyszkiewicza na posłów z kuryi większych posiadłości byłego obwodu Brzeżańskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze trzech posłów na Sejm krajowy z okręgu wyborczego większych posiadłości byłego obwodu Złoczowskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec czyta sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór pp. Wincentego Gnoińskiego, Oskara Schnella i Alfreda Steckiego na posłów z kuryi większych posiadłości byłego obwodu Złoczowskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze trzech posłów na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Krakowa.

Sprawozdawca p. Chamiec czyta sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór pp. Dra Ferdynanda Weigla, Dra Henryka Jordana i Jana Rottera na posłów do Sejmu krajowego z okręgu wyborczego miasta Krakowa uznać za ważny.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Marszałek wzywa sekretarza p. Zdzisława Tarnowskiego do odczytania roty przyrzeczenia, zaś posłów, których wybór został dziś sprawdzony, do złożenia przyrzeczenia

Sekretarz p. Zdzisław Tarnowski odczytuje rotę przyrzeczenia.

Przyrzeczenie składają na ręce Marszałka pp. Gorayski, Średniawski, Adam Jędrzejowicz, Zdzisław Tarnowski, Wereszczyński, Onyszkiewicz, Schnell, Gnoiński, Stecki i Rotter.

Następuje:

Propozycja Wydziału krajowego w sprawie wyboru 3 członków Rady nadzorczej Banku krajowego.

Sprawozdawca p. Edward Jędrzejowicz czyta sprawozdanie Wydziału krajowego.

Marszałek zwraca uwagę, że można głosować tylko na kandydatów, zaproponowanych przez Wydział krajowy, albo wstrzymać się od głosowania, głosowanie na innych kandydatów nie jest dopuszczalne.

Marszałek powołuje na skrutatorów pp. Kraińskiego, Jahla, Kramarczyka, Hamoraka i Stanisława Dzieduszyckiego.

Po zebraniu kartek głosowania, wzywa Marszałek komisję skrutacyjną, aby dokonała skrutynium, a tymczasem prosi sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacji.

Sekretarz p. Urbański czyta następujący wniosek:

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić następującą ustawę:

U s t a w a

z dnia dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o pisarzach gminnych w gminach wiejskich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam co następuje:

Art. I.

Do załatwiania czynności pisarskich, wpływających z własnego i poruczonego zakresu działania, obowiązana jest Rada gminna dodać Zwierzchności gminnej uzdolnionego pisarza gminnego.

Jeśli który z członków Zwierzchności gminnej czynności pisarskie sam załatwiać się zobowiąże, może Wydział powiatowy uwolnić gminę od obowiązku utrzymywania osobnego pisarza na tak długo, dopóki ten członek Zwierzchności gminnej te obowiązki pełnić będzie. Uwolnienie to może Wydział powiatowy każdego czasu cofnąć.

Art. II.

Pisarzem gminnym może być tylko ten, kto

- a) jest obywatelem austriackim i
- b) pozyskał świadectwo uzdolnienia, wydane przez komisję egzaminacyjną, do egzaminowania kandydatów na pisarzy gminnych ustanowioną, albo uwolnienie od egzaminu w myśl art. VII.

Art. III.

Dla uzyskania świadectwa uzdolnienia winien kandydat na pisarza gminnego złożyć na egzaminie przed Komisją egzami-

nacyjną dowody znajomości ustaw i przepisów, odnoszących się do całego zakresu działania Zwierzchności gminnych tak własnego jak poruczonego oraz znajomości manipulacyi urzędowej i kasowej.

Art. IV.

Komisya przypuści do egzaminu tylko tego kandydata, który złoży świadectwo nienagannego życia, wydane przez Zwierzchność gminną jego zamieszkania, a potwierdzone przez jego władzę duchowną i c. k. polityczną władzę powiatową.

Art. V.

Komisye egzaminacyjne dla kandydatów na pisarzy gminnych ustanowione będą we Lwowie, Krakowie, Bochni, Tarnowie, Nowym Sączu, Jasle, Sanoku, Rzeszowie, Przemyśle, Samborze, Stryju, Stanisławowie, Kołomyi, Czortkowie, Tarnopolu, Złoczowie, Brzeżanach i Żółkwi.

Każda z tych komisyj składać się ma z przewodniczącego lub jego zastępcy, których mianować będzie c. k. Namiestnik w porozumieniu z Wydziałem krajowym i z dwóch członków lub ich zastępców. Jednego członka komisyi i tegoż zastępcę mianowhé będzie c. k. Namiestnik, drugiego zaś i jego zastępcę Wydział krajowy.

Przewodniczący i członkowie komisyi, tudzież ich zastępcy, mianowani będą na rok jeden.

Egzamina odbywać się mają dwa razy do roku w dniach, które każda komisya oznaczać i ogłaszać będzie.

Art. VI.

Osobne rozporządzenie, wydane przez c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym, określi bliższe szczegóły co do przyjmowania zgłoszeń kandydatów i przypuszczania ich do egzaminu, co do przedmiotów egzaminu, sposobu egzaminowania i klasyfikowania kandydatów, oraz wydawania im świadectw.

Art. VII.

Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem może w uwzględnieniu szczególnych okoliczności uwolnić od zdawania egzaminu osoby, które za zdolne do pełnienia obowiązków pisarza gminnego uzna.

Art. VIII.

Kto z powodu czynów karygodnych wykluczonym jest od obieralności do Rady gminnej, nie może być pisarzem gminnym.

Art. IX.

O każdej zmianie w osobie pisarza gminnego, powinna Zwierzchność gminna Wydziałowi powiatowemu, przy załączeniu odpisu powziętej przez Radę gminną uchwały w 14 dniach donieść i świadectwa jego uzdolnienia, życia nienagannego, oraz dotychczasowego zatrudnienia przedłożyć i przytem podać, jakie Rada gminna wynagrodzenie mu przyznała.

Art. X.

Za zezwoleniem Wydziału powiatowego, w porozumieniu z polityczną władzą powiatową wydanem, może pisarz gminny pełnić urząd pisarski w kilku gminach, należących do tego samego powiatu.

Art. XI.

Osoby, pełniące już obecnie urząd pisarzy gminnych, mogą być pozostawione i nadal na swoich posadach lub inne posady pisarskie uzyskać, winny jednak do dwóch lat od wejścia w życie niniejszej ustawy, złożyć dowód uzyskanego świadectwa uzdolnienia albo uwolnienia od egzaminu. (Art. II i VII).

Art. XII.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie w sześć miesięcy po jej ogłoszeniu w dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych.

Art. XIII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wnioskodawca
Fruchtman.

Romanowicz, L. Wiśniewski, Vayhinger, Klemensiewicz, Dworski, T. Merunowicz, Szczepanowski, Goldmann, d'Abancourt, Dr. Jakliński, Pogonowski, Rayski, Pohorecki, Słotwiński, Rotter, Dr. Loewenstein.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku zamieści na porządku dziennym następnego posiedzenia.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski czyta następujący wniosek:

W n i o s e k.

Przywilej Banku austro-węgierskiego kończy się z dniem 31. grudnia 1897 r., zatem kwestya przedłużenia tego przywileju będzie wkrótce traktowaną przez c. k. Rząd, a następnie przez Radę państwa.

W obec potężnego wpływu, jaki wywiera Bank, wyposażony przywilejem emisji not bankowych, na stosunki ekonomiczne, korzystać należy ze sposobności, którą następczają rokowania o odnowienie przywileju bankowego, i żądać należy takich zmian w statutach i organizacji Banku, jakie w interesie normalnego ukształtowania i rozwoju stosunków kredytowych kraju naszego są pożądane.

Z tych powodów wnoszą podpisani:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:
następującą rezolucję:

Wzywa się c. k. Rząd, aby przy rokowaniach w sprawie przedłużenia przywileju Banku austro-węgierskiego i przy rewizji statutów Banku miał na uwadze potrzebę zmiany organizacji Banku w tym kierunku.

a) aby zapewnionym został c. k. Rządowi stanowczy wpływ na wykonanie postanowień statutu, tudzież ingerencya w zarządzie centralnym Banku (Geschäftsleitung) w tym celu, aby uprawnione potrzeby kre-

dytowe wszystkich krajów monarchii należycie były uwzględnione;

b) aby w postanowieniach statutowych o głównym kierownictwie i kontroli interesów bankowych, które sprawuje obecnie Rada generalna, zastrzeżony został taki skład tego naczelnego organu administracji Banku, któryby umożliwił zastępywanie interesów i potrzeb kredytowych naszego kraju przez osoby z naszymi stosunkami obeznane;

c) aby interesa rolnictwa i przemysłu rolniczego zostały należycie uwzględnione w dziale kredytu wekslowego, przez Bank udzielanego, tudzież aby zawodowym reprezentacyom rolników przyznano stosowny wpływ na nominację cenzorów.

Lwów dnia 4. stycznia 1896.

Wnioskodawca
Skałkowski.

Dworski, d'Abancourt, Goldmann, Szczepanowski, T. Merunowicz, Dr. Olpiński, Rayski, Fruchtmann, Dr. N. Loewenstein, Klemensiewicz, Słotwiński, Pohorecki, L. Wiśniewski, Vayhinger, Rotter, Balzer, St. Niezabitowski, Pilat, Fr. Rozwadowski, Onyszkiewicz, Stadnicki, A. Dembowski, Brykczyński, Gnoiński, Stanisław Dzieduszycki Krzysztofowicz, Mikołaj Torosiewicz, Stanisław Polanowski, Starzyński, Fr. Jędrzejowicz, Wincenty Kraiński, Gorayski, Romanowicz.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku zamieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego.

I n t e r p e l a c y a

Do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Ponieważ indywidualny pobór podatków od kontrybuentów przez miejscowe organa Zwierzchności gminnych został zniesiony, natomiast przydzielony c. k. Urzę-

dom podatkowym wskutek czego w powiecie Białskim miasto Kęty wniosło przed dwoma laty prośbę o otwarcie nowego c. k. Urzędu podatkowego w Kętach, a to z powodu, iż miasto powiatowe Biała z główną siedzibą c. k. urzędu podatkowego jest położone na samym krańcu Galicji a tem samem i samegoż powiatu, wskutek czego bardzo znaczna ilość gmin a osobiwie okręgu sądowego Kęckiego musi udawać się o 2—4 mile do powiatowego miasta Białej z podatkiem narażając się przeto na bardzo znaczne straty.

Dla tego podpisani zapytują a zarazem proszą o ile Wysoki Rząd nie byłby łaskaw jak najrychlej przyspieszyć otwarcie nowego c. k. Urzędu podatkowego w Kętach?

Lwów dnia 3. stycznia 1896.

Interpelujący
Fr. Kramarczyk.

Warzecha, Potoczek, Data, Okuniewski, Bösner, Zardecki, Klemensiewicz, Nowakowski, Bojko, A. Styła, F. Krempa, Ostapczuk, Wójcik, Winniczuk.

Marszałek oświadcza, że interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następujący wniosek:

W n i o s e k.

Zważywszy, że rozszerzenie wiedzy rolniczej najdzielniej może przyczynić się do podźwignienia rolnictwa i stanu rolniczego

zważywszy, że szkoły rolnicze są u nas nieliczne, gęstszego zaś ich zakładania w najbliższym czasie nie pozwala względ na konieczność utrzymania równowagi w budżecie krajowym jak też brak sił nauczycielskich,

zważywszy, że należyte zorganizowanie nauki wędrowniej tudzież urządzania kursów specjalnych kilku lub kilkunastu dniowych zdolne są wywołać w doraźny sposób znaczny rozwój rolnictwa w całym kraju

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Poleca się Wydziałowi krajowemu :

1) Aby przeprowadził organizację nauki wędrowniej i ujął ją w pewien system, tak aby nauczyciele wędrowni krajowi i wyznaczeni ze strony poszczególnych towarzystw gospodarskich działać mogli podług programu z góry postanowionego i aby w tym celu zwoływał corocznie konferencje dla ułożenia szczegółowego planu czynności tak dla nauczycieli wędrownych jak też lustratorów gospodarstw włościańskich.

2) Aby wziął pod rozwagę i ewentualnie w życie wprowadził kursa z różnych działów rolnictwa, mianowicie kursa wakacyjne dla nauczycieli ludowych.

3) Aby wszedł w rokowania z c. k. Rządem co do ponoszenia kosztów urzędzenia kursów specjalnych

Lwów dnia 4. stycznia 1896.

Wnioskodawca :

Krzysztofowicz,

Gniewosz, Tyszkowski, Theodorowicz, B. Horodyski, J. Puzyna, Sala, Sozański, Schnell, Onyszkiewicz, Stanisław Dzieduszycki, Rudrof, Kozłowski, Stecki, Mikołaj Torosiewicz, D. Słonecki.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku zamieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Marszałek wzywa komisję skrutacyjną do podania wyniku wyboru trzech członków Rady nadzorczej Banku krajowego.

Sprawozdawca p. Hamorak zdaje sprawę ze skrutynium tego wyboru.

Na 86 głosujących, wybrani zostali jednogłośnie pp. : Hipolit Bochdan, Henryk Kieszkowski i Karol Schayer.

Marszałek konstatuje rezultat powyższego wyboru.

Po wyczerpaniu porządku dziennego Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając najbliższe z powodu świąt obrz. gr. kat. na czwartek 9. stycznia b. r., godzinę 11. przed południem i oznajmia, że porządek dzienny zostanie posłom rozesłany do domów. Zarazem zapowiada Marszałek, że na porządku dziennym najbliższego posiedzenia postawione zostaną pierwsze czytania wszystkich dotąd zgłoszonych wniosków.

Koniec posiedzenia o godzinie 1. minut 30 po południu.

Marszałek krajowy :

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze :

Zdzisław Tarnowski w. r.
Stanisław Niezabitowski w. r.

Protokół

5. posiedzenia, 1. sesyi, VII. peryodu Sejnu galicyjskiego z dnia 9. stycznia 1896.

Początek posiedzenia o godzinie 11. min. 20. przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy JE. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Mieczysław Urbański, Zdzisław Tarnowski.

Obečných posłów 108.

Ze strony c. k. Rządu: c. k. Radca dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, że protokół trzeciego posiedzenia uważa za przyjęty, nie wniesiono bowiem przeciw niemu żadnych zarzutów; protokół czwartego posiedzenia złożony jest do przejrzania w biurze marszałkowskiem.

Marszałek zawiadamia Izbę, że udzielił krótszych urlopów pp.: Puzynie na 1, rektorowi Smolce na 1 dzień, Rayskiemu na 3, Koziebrodzkiemu na 3, Trzeciekiemu na 3, Witołdowi Niezabitowskiemu na 8 dni.

Marszałek zawiadamia, że o dłuższy urlop na 10 dni prosił p. Mycielski.

Izba w głosowaniu udziela p. Mycielskiemu żadanego urlopu.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 9. stycznia

1896, które Izba przydziela następującym komisjom:

Komisji budżetowej, L. s.: 389, 392, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 404, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 422, 423, 424, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 433, 434, 435, 436, 438.

Komisji gminnej, L. s.: 390, 395, 403.

Komisji prawniczej, L. s.: 391.

Komisji petycyjnej, L. s.: 393, 437.

Komisji gospodarstwa kraj, L. s.: 394, 432, 446, 447.

Komisji szkolnej, L. s.: 405, 412, 425.

Komisji przemysłowej, L. s.: 421.

Po odczytaniu pet. sejm. L. 447, przemawia p. Paszkowski. popierając tę petycję.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie prośby gminy Lipowa (w pow. Żywieckim) o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów utrzymania Zuzanny Zuziak w zakładzie ubogich św. Elżbiety w Peszcie w kwocie 166 zł. 40 ct.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi

przekazanie tego przedmiotu do komisji budżetowej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia gminie miasta Sambora uprawnienia do poboru opłaty gminnej od czynszów najmu.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia do komisji gminnej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o zamknięciu rachunkowym fundacji Skarbkowskiej za lata 1892 i 1893

Sprawozdawca p. Chamiec uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia do komisji budżetowej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie rozszerzenia budynku dla c. k. żandarmeryi we Lwowie.

Sprawozdawca p. Sawczak uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia do komisji budżetowej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Przed przystąpieniem do dalszego porządku dziennego przemawia c. k. Komisarz rządowy Radca dworu Włodzimierz hr. Łoś i udziela odpowiedzi:

1) na interpelację pp.: Bernadzikowskiego i towarzyszy w sprawie postępowa-

nia starosty gorlickiego przy badaniu protestu przeciw wyborowi p. Adama Skrzyńskiego;

2) na interpelację pp. Daty i towarzyszy w przedmiocie przekazania sądom powiatowym rozstrzygnięcia spraw o czyny karygodne przy chorobach bydłych;

3) na interpelację pp. Warzechy i towarzyszy w przedmiocie wydawania paszportów na bydło w pasie granicznym;

4) na interpelację pp. Kramarczyka i towarzyszy w sprawie utworzenia nowego urzędu podatkowego w Kętach;

5) na interpelację pp. Wachnianina i towarzyszy w sprawie postępowania organów policyjnych w Tarnopolu z emigrantami udającymi się do Brazylii.

Przystąpiono do dalszego punktu porządku dziennego, którym jest:

Pierwsze czytanie wniosku p. Wójcika w przedmiocie obwałowania lewego brzegu Wisły w powiecie Krakowskim.

P. Wójcik uzasadnia swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. d'Abancourta w przedmiocie należytości za doręczanie uchwał sądowych.

P. d'Abancourt uzasadnia swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi odesłanie tego wniosku do komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Fruchtmanna z projektem ustawy o pisarzach gminnych.

P. Fruchtmann uzasadnia swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi odesłanie tego wniosku do komisji gminnej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku posła Żardeckiego w sprawie reformy ustawy drogowej.

P. Żardecki motywuje swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku do komisji drogowej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku posła Skałkowskiego w sprawie zmian w organizacyi Banku austro-węgierskiego.

P. Skałkowski motywuje swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku do komisji bankowej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku posła Krzysztofowicza w sprawie organizacyi nauki wędrowniej i specjalnych kursów rolnictwa.

P. Krzysztofowicz motywuje swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Wybór komisji emigracyjnej z 15 członków.

P. Męciński wnosi, aby wybór tej komisji odroczyć do następnego posiedzenia.

Marszałek po skonstataowaniu, iż nikt temu wnioskowi się nie sprzeciwia, usuwa ten punkt z porządku dziennego.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytnicznych :

a) na drodze powiatowej Chrzanowsko-Oświęcimskiej :

b) na drodze powiatowej Trzebińsko-Lgockiej ;

c) na drodze powiatowej z Chrzanowa do Alwerni ;

d) na drodze powiatowej z Jaworzna do Wysokiego Brzegu ;

e) na drodze powiatowej Wrocławskiej z Chrzanowa do Jaworzna ;

f) na drodze powiatowej Gliniany-Zadwórze ;

g) na drodze powiatowej ze Stradca do Mszany ;

h) na drodze powiatowej Rawa-Uhnów ;

i) na drodze powiatowej Uście Biskupie-Jezierzany.

Sprawozdawca p. Edward Jędrzejowicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej uchwały :

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytnicznych :

1) na drodze powiatowej Chrzanowsko-Oświęcimskiej ;

2) na drodze powiatowej Trzebińsko-Lgockiej ;

3) na drodze powiatowej z Chrzanowa do Alwerni ;

4) na drodze powiatowej z Jaworzna do Wysokiego Brzegu ;

5) na drodze powiatowej Wrocławskiej z Chrzanowa do Jaworzna ;

6) na drodze powiatowej Gliniany-Zadwórze ;

7) na drodze powiatowej Stradcz-Mszana ;

8) na drodze powiatowej Rawa Uhnów ;

9) na drodze powiatowej Uście Biskupie Jezierzany.

Art. I.

Radom powiatowym w Chrzanowie, Przemyślanach, Gródku, Rawie i Borszczo-

wie nadaje się na lat pięć, od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie kosztem właściwych funduszków powiatowych a mianowicie:

1) Radzie powiatowej w Chrzanowie prawo do pobierania myta na drogach powiatowych, a to:

A. 1) na drodze powiatowej Chrzanowsko - Oświęcimskiej przy dwóch stacjach myta drogowego:

- a) w Libiążu małym około Leśniczówki;
- b) w Bóbrku na Budzowach.

2) na drodze powiatowej Trzebińsko-Lgockiej przy jednej stacji myta drogowego w Myślachowicach;

3) na drodze powiatowej z Chrzanowa do Alwerni, przy dwóch stacjach myta drogowego:

- a) w Kościeku;
- b) w Oblaszkach;

4) na drodze powiatowej z Jaworzna do Wysokiego brzegu. będącej przedłużeniem drogi powiatowej Wrocławskiej, przy dwóch stacjach:

- a) myta drogowego w Pechinku;
- b) myta mostowego w Łączkach na Wysokim brzegu.

Od każdego z sześciu myt drogowych i jednego myta mostowego pod 1, 2, 3, 4 poszczególnionych, pobierać należy opłatę według następującej taryfy:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

B) na drodze powiatowej Wrocławskiej z Chrzanowa do Jaworzna na stacji w Korzeńcu, według następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

2) Radzie powiatowej w Przemyślanach prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Gliniany-Zadwórze.

3) Radzie powiatowej w Gródku prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Stradcz-Mszana.

Od każdego z tych dwóch myt (pod poz. 2 i 3 poszczególnionych) pobierać należy opłaty według następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

4) Radzie powiatowej w Rawie prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Rawa-Uhnów na jednej stacji mytniczej.

5) Radzie powiatowej w Borszczowie prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Uście biskupie - Jezierzany na dwóch stacjach mytniczych.

Od każdego z tych dwóch myt (pod poz. 4 i 5 poszczególnionych) pobierać należy opłatę według następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które są i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczególnej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie całego projektu uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższego projektu *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu przyjmuje cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba cały projekt powyższej uchwały w trzeciem czytaniu.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania:

- a) drogi gminnej Rudnik-Tarnogóra;
- b) drogi gminnej Nisko-Ulanów-Rudnik;
- c) mostu należącego do publicznego dojazdu kolejowego w Sokalu na rzece Bugu;
- d) drogi gminnej Dżuryn-Bazar;
- e) drogi gminnej Grzymałów-Touste.

Sprawozdawca p. Edward Jędrzejowicz czyta sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania:

- 1) drogi gminnej Rudnik-Tarnogóra;
- 2) drogi gminnej Nisko-Ulanów-Rudnik;
- 3) mostu należącego do publicznego dojazdu kolejowego w Sokalu na rzece Bugu;
- 4) drogi gminnej Dżuryn-Bazar
- 5) drogi gminnej Grzymałów-Touste.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych a mianowicie:

1.

Na drogach gminnych Rudnik-Tarnogóra i Nisko Ulanów-Rudnik Wydziałowi powiatowemu w Nisku, jako władzy nadzorującej, na rzecz tychże dróg, do utrzymania których obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycone drogi przechodzą, uiszczają prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta drogowego pobierać należy według następującego wymiaru:

- 1) Na drodze Rudnik-Tarnogóra.
 - a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.
 - b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.
 - c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct.
- 2) Na drodze Nisko Ulanów Rudnik:
 - a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.
 - b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.
 - c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

2.

Od mostu publicznego dojazdu kolejowego w Sokalu, na rzece Bugu, Wydziałowi powiatowemu w Sokalu, na rzecz funduszu konserwacyjnego wspomnianego mostu, do utrzymywania którego obowiązane są strony konkurencyjne rzeczzonego dojazdu, w myśl postanowień ustawy z dnia 15. kwietnia 1881 (Dz. u. kr. Nr. 46, tudzież noweli z dnia 9. marca 1888 Dz. u. kr. Nr. 38), o ile dochód mytniczy nie wystarczy na pokrycie kosztów utrzymania względnie rekonstrukcyi lub nowej budowy mostu.

Opłatę myta mostowego pobierać należy według następującego wymiaru:

- 1) przy każdym wozie od jednego bydła zaprzęzonego 3 (trzy) ct.;
- 2) od bydła przepędzanych:
 - a) od każdego konia dorosłego, bydła rogatego, osła, muła 3 (trzy) ct.;
 - b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.;
 - c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

3.

Na drodze gminnej Dżuryn Bazar, Wydziałowi powiatowemu w Czortkowie, jako władzy nadzorującej na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta drogowego pobierać należy według następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła

pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świny do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej

4.

Na drodze gminnej Grzymałów-Touste, Wydziałowi powiatowemu w Skałacie, jako władzy nadzorującej na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta drogowego pobierać należy według następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świny do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej, lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie całego projektu uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższego projektu uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu, przyjmuje cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czynia bez czytania, uchwała Izba cały projekt uchwały w trzeciem czytaniu.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytnicznych od przewozu przez rzekę Bug w Ulwówku i od przewozów przez rzekę Dunajec w Bobrownikach i Gumniskach, tudzież od mostu na rzece Dniestrze w Spasie.

Sprawozdawca p. Edward Jędrzejowicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytnicznych, od przewozu przez rzekę Bug w Ulwówku i od przewozów przez rzekę Dunajec w Bobrownikach i Gumniskach, tudzież od mostu na rzece Dniestrze w Spasie.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do poboru opłat mytnicznych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem a mianowicie:

1) Obszarowi dworskiemu w Ulwówku, powiatu Sokalskiego, od przewozu przez rzekę Bug w Ulwówku według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tego rodzaju 2 (dwa) ct.

Wyjątek stanowią bydłeta ssące wszelkiego rodzaju przy matkach, za które nie opłaca się myta;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 (jeden) ct.

d) od każdej osoby pieszej, jadącej powozem, wyjąwszy woźnicę, lub jadącej wierzchem 1 (jeden) ct.

2) Obszarowi dworskiemu w Bobrownikach powiatu Tarnowskiego, od przewozu przez rzekę Dunajec przy drodze z Tarnowa do Radłowa.

3) Obszarowi dworskiemu w Gumniskach powiatu Tarnowskiego, od przewozu przez rzekę Dunajec pomiędzy Świerzchowem a Ostrowem.

Od każdego z tych dwóch myt (pod poz. 2 i 3 poszczególnionych) pobierać należy opłaty podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

d) od każdej osoby bez różnicy wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 2 (dwa) ct.

4) Obszarowi dworskiemu w Spasie powiatu Staromiejskiego, od mostu na rzece Dniestrze w Spasie podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 3 (trzy) ct.,

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła

pędzonego ciężkiego i koni wierz-
chowych 3 (trzy) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego
drobnego 2 (dwa) ct.;

Mieszkańcy gminy Spas wolni są od
opłaty myta, ile razy most przejeżdżać
będą w celach gospodarskich.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zacho-
wane ogólne przepisy o uwolnieniu od
opłaty myta lub o znizeniu teje.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie
żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy
szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie powyż-
szego projektu uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższego pro-
jektu *en bloc*, poczem w oddzielnem gło-
sowaniu przyjmuje cały projekt uchwały
en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek
sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czy-
tania bez czytania, uchwała Izba cały pro-
jekt powyższej uchwały w trzecim czy-
taniu.

Wobec wyczerpania porządku dzien-
nego, Marszałek wzywa sekretarzy do od-
czytania interpelacyj i wniosku.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski
czyta następującą interpelację do c. k.
Komisarza rządowego.

Interpelacja

do J. Wielmożnego Komisarza rządowego.

W roku 1889 przy wydzierżawianiu
prawa polowania w gminie Cyrance w po-
wiece Mieleckim, przy przeprowadzaniu
licytacji w c. k. Starostwie w Mielcu nie
dopuszczono do licytacji gospodarzy, po-
nieważ nie mieli karty na broń. Gospoda-
rze dawali 15 zł., a zastępca obszaru dwor-
skiego wydzierżawił to samo polowanie za
2 zł. 30 ct.

Gospodarze chcieli wydzierżawić to
polowanie na swoich gruntach, aby się

móźdz obronić od szkód. Dzierżawca bowiem
nie chce szkód wynagradzać. W roku 1894
taksatorowie ocenili szkody przez dziką
zwierzynę zrządzone na 266 zł., a gdy
dzierżawca polowania p. Oborski nie chciał
zapłacić, wniesli zażalenie do c. k. Staro-
stwa w Mielcu jeszcze w r. 1894, ale na
to do dziś dnia nie otrzymali żadnej od-
powiedzi

To spowodowało gospodarzy, że gdy
na dzień 2. grudnia 1895 r. wyznaczono
nowy termin licytacyjny, postanowili licy-
tować choćby najwyżej, byle się utrzymać,
a dawnego dzierżawcę niedopuszczyć.

Na termin dnia 2. grudnia 1895 r. sta-
nął do licytacji wójt gminy Cyranka i za-
stępca obszaru dworskiego. Utrzymał się
przy licytacji wójt jako najwyżej licytu-
jący i przeprowadzający licytację urzędnik
Kraśniński polecił mu złożyć dwukrotną na-
leżytość w kwocie 25 zł. 40 ct. co tenże
uczynił. Spokojnie poszedł do domu, pewny,
że jest dzierżawcą polowania. Tymczasem
dnia 21. grudnia 1895 r., nadseła mu c. k.
Starostwo ogłoszenie licytacji ponownej na
dzień 11. stycznia 1896 r. W ogłoszeniu
tem nie wspomina o licytacji z dnia
2. grudnia, ani dlaczego unieważniono po-
przedni akt licytacji, tylko wzywa wójta
aby sobie odebrał należytość 25 zł. 40 ct.

Zapytujemy przeto Wysoki Rząd, czy
podobnym nadużyciom raz na zawsze ze-
chce koniec położyć, a szczególnie, czy we-
zwie c. k. Starostwo w Mielcu, aby wójta
przy dzierżawie zgodnie z wynikiem licy-
tacji z dnia 2. grudnia 1895 przy polowa-
niu utrzymało, a termin ponownej licytacji
na 11. stycznia 1896 zniosło.

We Lwowie dnia 9. stycznia 1896.

Interpelant
Franciszek Krempa

Dr. Bernadzikowski, A. Styła, W. Szwed,
Nowakowski, Bojko, Wójcik, A. Średniaw-
ski, Kramarczyk, J. Data, Potoczek, Żarde-
cki, Barwiński, Klemensiewicz, Hamorak.

Marszałek oświadcza, że interpelację
tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski czyta następującą interpelację do Wydziału krajowego.

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego Wydziału krajowego.

Dnia 20. września 1895 wniósł Celestyn Lipczyński, inżynier Wydziału powiatowego w Jasle do tamtejszego Sądu doniesienie, że naczelnik gminy Czeluśnica, Wawrzyniec Drewniak, jako dostawca kamienia na rzecz Wydziału Rady powiatowej w Jasle, dopuścił się przy tej dostawie przesto oszustwa, że zamiast kamieni wkładał rumowisko bez wartości w stopy kamieni. Szkoda wskutek tego postępowania oszukańczego — opiewało doniesienie — powstała, wynosi 16 zł.

Pan Lipczyński podał nawet świadków tego nadużycia. Na podanie to c. k. Sąd w Jasle rezolucją z tego samego dnia 20. września wyznaczył rozprawę główną przeciw Drewniakowi o oszustwo na 23. września 1895. Przy rozprawie okazało się, że rzecz działa się jeszcze w maju 1894 r., że skarżący inżynier Lipczyński sam dostawę kamienia odbierał i przy ustawianiu stosów był obecnym i pisemnie należytą dostawę potwierdził. Cała skarga była niegodnym podejściem Wawrzynca Drewniaka, aby obalić kandydaturę tegoż do Sejmu. Sędzia wyrokujący nie tylko Drewniaka uwolnił, ale w uzasadnieniu wyraźnie podniósł, że jeżeliby takie sprawy ścigano w drodze sądowej, to prawie wszystkich dostawców naprzód już należałoby do kryminałów pozanykać. Fakt powyższy rzuca charakterystyczne światło na postępowanie urzędników Wydziałów powiatowych. Lud uważa dziś biura Rad powiatowych za główne siedlisko wszelkich agitacji wyborczych. Sekretarz Rady powiatowej w Krośnie Sikorski, lustrator Szoltera w Rzeszowie, sekretarz Górski, inżynier Ullmann w Grybowie, inżynier Gruszczyński w Brzozowie, inżynier Bociański w Krakowie, to byli głównymi agitatorami wyborczymi przy tegorocznych wyborach

Zważywszy, że agitacya nie leży w zakresie działania Rad powiatowych, a tem mniej urzędników Rad,

zważywszy, że na agitacyi tej cierpi właściwe urzędowanie, które nie rzadko zupełnie nie domaga,

zważywszy, że takie nadużycia są powodem powszechnej niechęci włościan do Rad powiatowych i nieufności do urzędników tychże Rad,

Zapytujemy Wysoki Wydział krajowy:

1) Czy mając wiadomość o postępku Lipczyńskiego przedsięwziął kroki właściwe do ukarania go,

2) Czy nie uznaje potrzeby zapobieżenia podobnym nadużyciom, raz na zawsze, a to przez wydanie odpowiedniego okólnika do wszystkich Rad powiatowych. Okólnik taki podanym być powinien do wiadomości publicznej.

We Lwowie dnia 10. stycznia 1896.

Interpelujący:

J. Bojko.

F. Krempa, Antoni Styła, A. Średniawski, Data, Kramarczyk, Hamorak, W. Szwed, Warzecha, Żardecki, Klemensiewicz, Karatnicki, Wójcik, Nowakowski, Barwiński, Dr. Olpiński.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli Wydziałowi krajowemu.

Sekretarz p. Zdzisław Tarnowski czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

I n t e r p e l a c y a

do JW. Pana Komisarza rządowego.

Powszechne rozgoryczenie pośród ludności spowodowały zesłoroczne zakazy wieców ludowych, pod najróżniejszymi pozorami wydawane. I tak c. k. Starostwo w Grybowie reskryptem z dnia 14 czerwca 1895 r. l. 22/pr. zabroniło odbycia wiecu w Stróżach „ponieważ wobec pojawiającego się podrażnienia ludności wiejskiej wiec ten zagraża bezpieczeństwu i dobru po-

wszecznemu“ jak powiedziano dosłownie w reskrypcie.

C. k. Starostwo w Brzozowie reskryp-tem z dnia 15. czerwca 1895 r. l. 42 odmówiło zezwolenia na odbycie wzięcu w Domaradzu z powodu „wybuchu chorób zaraźliwych w Domaradzu i okolicy“ jak oznajmiło; tego samego dnia odbył się w Domaradzu wiec żydowski bez przeszkody.

C. k. Starostwo w Kolbuszowej reskryp-tem z dnia 8. lipca 1895 r., l. 12.698 zakazało wiec w Majdanie na 14. lipca 1895 zwołany także ze względu na rzekomo w gminie panujący dur brzuszny. Tak samo uczyniło dwukrotnie c. k. Starostwo w Tarnowie i w Wieliczce. Nadmienić wypada, że choroby te jak sprawdzono ograniczały się do zwykłych w każdym czasie wydarzających się wypadków.

Pomimo wyraźnego brzmienia ustawy o zgromadzeniach, że odpowiedź na wniesione zawiadomienie natychmiast dać należy, c. k. Starostwa trzymały zawiadomienia po miesiącu bez odpowiedzi. Na podanie wniesione 12. czerwca 1895 odpowiedziało c. k. Starostwo w Kolbuszowej dopiero 8. lipca 1895 r.; c. k. Starostwo w Brzozowie trzymało podanie od 4. do 16. czerwca bez odpowiedzi.

Zakazy takie sprzeciwiają się zasadniczym ustawom o wolności obywatelskiej, niweczą ustawę o zgromadzeniach i są bezprawiem, przeszkodą w szerzeniu oświaty i narażają ludność na przykry zawód, bo wobec zakazu dopiero w ostatniej chwili wydanego, zaproszonych nie można o zakazie uwiadomić. Rekursy przeciw tym zakazom do Wysokiego c. k. Namiestnictwa, pomimo iż wykazano, że słałości nie ma, nie odnosiły skutku.

Zapytujemy c. k. Rząd, czy raczy rozporządzić, iżby te praktyki c. k. Starostw na przyszłość ustały.

Interpelant
Antoni Styła

F. Krempa, A. Średniawski, Data Dr. Bernadzikowski, Kramarczyk, Potoczek, Żardecki, Dr. Olpiński, Hamorak, Bojko, Wójcik, Nowakowski, W. Szwed, Klemensiewicz, Ochrymowicz.

Marszałek oznajmia, że interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekreterz p. Urbański czyta następujący wniosek:

W n i o s e k.

Zważywszy, iż stosunki spadkowe i sierocińskie są w wielkiem zaniedbaniu a przyczyna złego nie leży w ustawie t. j. w cesarskim patencie z dnia 9. sierpnia 1854 r. lub też w dotyczących działach ustawy cywilnej, ale w sposobie wykonywania tych ustaw;

zważywszy, że w sprawach spadkowych i sierocińskich główna ingerencya przysłuża c. k. notaryuszom i w tem spoczywa według naszego przekonania główna przyczyna złego, i najniekorzystniejszych stosunków dla włościan;

zważywszy, iż żyjemy w czasach, w których rolnik upada pod ciężarem podatków, długów hipotecznych i niekorzystnych stosunków ekonomicznych, a obok tego pod różnymi pozorami świeże wałą się na ten stan włościański ciężary, a do tych należy niezaprzeczenie sprawowanie czynności spadkowych i sierocińskich przez c. k. notaryuszów, dlatego

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby przedłożył ustawę państwową o zniesieniu notaryatów w Królestwie Galicyi w tym kierunku, iż na to miejsce ustanawia się przy każdym c. k. Sądzie powiatowym nową posadę c. k. adjunkta sądowego, któryby oprócz z urzędu przeprowadzania spraw spadkowych, wszystkie dzisiejsze czynności notaryatów jako to: kontrakty kupna i sprzedaży, zapisy, cesye, darowizny, intabulacje, extabulacje oraz wszelkie legalizacje dokumen-

tów prawnych z urzędu bezpłatnie w krótkiej drodze stronom załatwiał.

Lwów dnia 9. stycznia 1896.

Wnioskodawca

Fr. Kramarczyk.

A. Styła, F. Krempa, Hamorak, Potoczek, Szwed, Data, Bojko, A. Wachnianin, Ochrymowicz, Żardecki, Wójcik, A. Średniawski, Warzecha, Nowakowski, Barwiński.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku postawi na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Marszałek wzywa komisye, ażeby dla najbliższych posiedzeń przygotowały materiały a przynajmniej, ażeby załatwiły sprawy mniejszego znaczenia.

Sekretarz p. Urbański czyta porządek dzienny następnego posiedzenia.

Marszałek zamyka posiedzenie i nazyacza następne na dzień 11. stycznia b. r. godz 11. przed południem.

Koniec posiedzenia o godz. 2. min 30 po południu.

Marszałek krajowy :

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze :

Zdzisław Tarnowski w. r.
Stanisław Niezabitowski w. r.

Protokół

6. posiedzenia I. sesji VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 11. stycznia 1896.

Początek posiedzenia o godzinie 11. min. 20. przed południem.	498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 517, 519, 523,
Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.	524, 525, 529, 530, 535, 536, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 557, 559, 560, 561, 562, 563, 565, 567, 568, 569, 570, 571, 572
Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Mieczysław Urbański, Zdzisław Tarnowski.	
Obecnych posłów 122.	Komisji petycyjnej, L. s.: 459, 470, 533, 534, 537, 538.
Ze strony c. k. Rządu: c. k. Radea dworu Włodzimierz hr. Łoś.	Komisji gospodarstwa kraj., L. s.: 460, 468, 480, 483, 556, 558, 566.
Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.	Komisji prawniczej, L. s.: 461, 581.
Marszałek zawiadamia, że protokół czwartego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów; zaś protokół piątego posiedzenia złożony jest w biurze marszałkowskiem do do przejrzenia.	Komisji drogowej, L. s. 464.
Marszałek zawiadamia, że udzielił urlopów pp.: Osuchowskiemu na 3, Zamoyowskiemu na 8 dni, Cieleckiemu ponownie na 1 dzień.	Wydziałowi krajowemu, jako komisiyi, L. s.: 465.
Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycji, wniesionych po dzień 11. stycznia b. r., które przydzielono następującym komisjom:	Komisji administracyjnej, L. s.: 467, 472.
Komisji budżetowej, L. s.: 448, 463, 463, 466, 471, 473, 475, 476, 477, 478, 479, 482, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497,	Komisji szkolnej, L. s.: 469, 515, 516, 518, 520, 521, 522, 526, 527, 528.
	Komisji gminnej, L. s.: 474.
	Komisji emigracyjnej, L. s. 481.
	Komisji sanitarnej, L. s.: 511, 512, 513, 514.
	Komisji przemysłowej, L. s.: 564.
	Marszałek po odczytaniu petycji L. s.: 491 udziela głosu p. Weiglowskiemu dla poparcia tej petycji.
	Ponieważ p. Weigel jest nieobecnym w Izbie, sekretarz odczytuje w dalszym ciągu spis petycji.

Marszałek wzywa p. sekretarza Urbańskiego do odczytania złożonego do łaski marszałkowskiej wniosku.

Sekretarz p. Urbański czyta następujący wniosek:

W n i o s e k.

Interpelacya wniesiona w ubiegłej kadencji sejmowej do Wysokiego Rządu, aby baczniejszym przestrzeganiem obowiązujących ustaw zapobiegł rabunkowemu trzebieniu lasów, nie odniosła skutku. Pełno zewsząd skarg, że jeśli tak dalej pójdzie, to niezadługo znikną lasy z powierzchni Galicyi.

Wszystkie lasy kapituły Przemyskiej są już na ukończeniu. Podkarpacie świeci pustkami, a piaszczyska na całej przestrzeni między Wisłą a Sanem zamieniają się w pustynie.

Usiłowania Wydziału krajowego około zalesienia wydm nie na wiele się przydadzą, jeżeli w ślad za niemi niszczyć będzie siekiera wszystko co się da. Taka gospodarka jak dzisiejsza leśna prowadzi kraj do ruiny zupełnej.

Aby złemu zapobiedz, upraszają podpisani:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:
następujące wnioski:

1. Sejm wzywa Rząd, aby bacznie i stanowczym przestrzeganiem odnośnych przepisów zapobiegł dalszemu trzebieniu lasów;

2. poleca się Wydziałowi krajowemu, aby okólnikiem do Rad powiatowych zazawezwał je do współdziałania w tym kierunku z Rządem, a to zwracając uwagę jego na pustoszenie lasów;

3. poleca się Wydziałowi krajowemu, aby rok rocznie przedkładał Sejmowi statystyczne dane co do drzewostanu i powierzchni obszarów zajętych pod kulturę leśną.

Lwów dnia 9. stycznia 1896.

Wnioskodawca:
Franciszek Krempa

Dr. Bernadzikowski, Antoni Styła, A. Średniawski, Data, Kramarczyk, W. Szwed, Weigel, Dworski, Szczepanowski, Goldman, Romanowicz, Bojko, Wójcik, Nowakowski, Klemensiewicz, Vayhinger.

Marszałek oznajmia, że wniosek ten postawi na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

P. Klemensiewicz przemawia pod względem formalnym i wnosi, ażeby petycję Ls. 459, Wydziału powiatowego w Łańcucie o zwrócenie kaucyi złożonej przy zaciągnięciu pożyczki komunalnej w Banku krajowym, przydzieloną komisji petycyjnej, przekazano komisji bankowej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Przystąpiono do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w sprawie zmiany statutu miasta Lwowa.

Sprawozdawca uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi odesłanie tego przedłożenia do komisji gminnej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Dunajewskiego w przedmiocie zmiany ustawy gminnej w kierunku stworzenia gmin okręgowych.

P. Dunajewski motywuje swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi odesłanie tego wniosku do komisji gminnej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Kramarczyka o zniesienie instytucji notaryatu.

P. Kramarczyk motywuje swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku do komisji prawniczej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Brzozowskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec czyta sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Zdzisława Skrzyńskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Brzozowskiego uznać za ważny.

Przemawia p. Styła i wnosi, aby za twierdzenia tego wyboru odroczyć aż do przeprowadzenia dochodzeń co do nadużyć przy wyborach dokonanych.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia c. k. Komisarz rządowy Radea Dworu hr. Włodzimierz Łoś.

Po zamknięciu dyskusji przemawia p. sprawozdawca Chamiec.

Izba w głosowaniu odrzuca wniosek p. Styły, a następnie w oddzielnem głosowaniu przyjmuje powyższy wniosek Wydziału krajowego.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Ropczyckiego.

Sprawozdawca p. Chamiec czyta sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Józefa Michałowskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Ropczyckiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Samborskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec czyta sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem.

Wysoki Sejm raczy wybór p. Feliksa Sozańskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Samborskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Turczańskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec czyta sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Bronisława Osuchowskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Turczańskiego uznać za ważny.

Przemawia p. Okuniewski i stawia następujący wniosek:

Wybór posła Osuchowskiego z powiatu Turczańskiego uznaje się za nieważny.

Gdyby ten wniosek nie otrzymał większości, stawia p. Okuniewski ewentualny drugi wniosek; ażeby weryfikację wyboru posła z mniejszych posiadłości pow. Turczańskiego odroczyć aż do zbadania protestu przez c. k. Namiestnictwo.

Izba popiera te wnioski.

Przemawia c. k. Komisarz rządowy Radea dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Po zamknięciu dyskusji przemawia sprawozdawca p. Chamiec.

Izba w głosowaniu odrzuca pierwszy wniosek p. Okuniewskiego, następnie w oddzielnem głosowaniu odrzuca ewentualny drugi wniosek p. Okuniewskiego, a wreszcie w oddzielnem głosowaniu przyjmuje powyższy wniosek Wydziału krajowego.

Marszałek wzywa pp. sekretarzy do odczytania roty przyrzeczenia po polsku i po rusku.

Sekretarz p. Zdzisław Tarnowski odczytuje rotę przyrzeczenia po polsku.

Sekretarz p. Karatnicki odczytuje rotę przyrzeczenia po rusku.

Marszałek wzywa sekretarza p. Stan. Niezabitowskiego do odczytania tych posłów, których wybory uznano za ważne, a którzy jeszcze nie złożyli przyrzeczenia.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski odczytuje spis.

Przyrzeczenie składają na ręce Marszałka posłowie: Czecz, Weigel, Jordan, Zajączkowski, Szeliski, Wodzicki, Tarnowski Stanisław, Paszkowski, Madeyski, Górski, Skrzyński Zdzisław, Michałowski i Sozański.

Marszałek oznajmia, że jeżeli Izba nie ma nic przeciw temu, weźmie wprzód pod obrady punkt 6. porządku dziennego, z powodu, że sprawozdawca p. Vivien będzie później przeszkodzony.

Ponieważ nikt się temu nie sprzeciwia Marszałek oznajmia, iż przystępuje do punktu szóstego porządku dziennego, którym jest:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie kraj. szkoły rolniczej i folwarku w Czernichowie.

Sprawozdawca p. Vivien, na wniosek sekretarza p. Urbańskiego uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o krajowej średniej szkole rolniczej i folwarku w Czernichowie.

2. Sejm upoważnia Wydział krajowy do sprzedania karczmy wraz z gruntem, położonej przy przewozie na Wiśle.

3. Dotychczasowy etat osób i płac grona nauczycielskiego w krajowej szkole średniej rolniczej w Czernichowie przestaje obowiązywać z dniem 1-szym stycznia 1896 i z tym dniem wchodzi w życie następujący:

I.

Grono nauczycielskie krajowej średniej szkoły rolniczej w Czernichowie składa się:

1. Z dyrektora, kapelana i co najwyżej ośmiu nauczycieli do wykładu nauk zasadniczych i ogólnie kształcących;

2. Z nauczyciela instruktora do robót praktycznych;

3. Z prefekta internatu;

4. Z odpowiedniej liczby nauczycieli niestałych, tj. adjunktów i docentów.

II.

Wymienieni pod 1. 2. 3. są urzędnikami krajowymi ze wszystkimi prawami i obowiązkami, określonymi w ustanowie służby krajowej i w statucie emerytalnym.

III.

1. Dyrektor otrzymuje wolne pomieszkanie i pobiera: roczną stałą płacę w kwocie 2000 zł., dodatek aktywalny w rocznej kwocie 320 zł., i dodatek pięcioletni w kwocie 200 zł. rocznie.

2. Kapelan i nauczyciele do nauk zawodowych, zasadniczych i ogólnie kształcących otrzymują wolne pomieszkanie i pobierają roczną stałą płacę w kwocie 1400 zł. dodatek aktywalny o rocznych 260 zł i dodatek pięcioletni w kwocie 200 zł. rocznie.

3. Nauczyciel instruktor otrzymuje wolne pomieszkanie i pobiera roczną stałą płacę w kwocie 800 zł. dodatek aktywalny w rocznej kwocie 140 zł. i dodatek pięcioletni w kwocie 100 zł. rocznie.

4. Prefek otrzymuje wolne kawalerskie pomieszkanie, wikt w naturze i światło i pobiera roczną stałą płacę 800 zł. i dodatek pięcioletni w kwocie 100 zł.

IV.

1. Dodatek pięcioletni nadaje Wydział krajowy każdemu z tych nauczycieli podług powyżej oznaczonej stopy, skoro tenże pełnił na jednej i tej samej posadzie służbę przez pięć lat nieprzerwanie.

Służba pełniona przy innych urzędach lub szkołach niekrajowych, chociażby przyjąta została do emerytury, nie będzie poli-

czona przy wymiarze dodatku pięcioletniego. Dodatek pięcioletni nie może być udzielony jednemu i temu samemu nauczycielowi na tej samej posadzie częściej jak 5 razy t. j. za 25 lat nieprzerwanej służby. Dodatek ten stanowi część płacy i będzie doliczony do stałej płacy przy wymiarze emerytury.

2. Dodatek aktywalny nie może być policzony do emerytury.

V.

1. Nauczyciele niestali krajowej średniej szkoły rolniczej w Czernichowie nie są urzędnikami krajowymi i nie mają prawa do emerytury a o wysokości ich wynagrodzenia stanowi każdorazowy budżet funduszu krajowego.

2. Stanowisko nauczycieli niestałych ich prawa i obowiązki określają bliżej statut organizacyjny szkoły Czernichowskiej, tudzież regulamina i instrukcje, wydane na podstawie statutu.

W rozprawie ogólnej nie zabiera nikt głosu, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i głosując oddzielnie nad każdym ustępem wniosku, uchwała cały wniosek komisji w brzmieniu powyżej podanem.

Sprawozdawca wnosi przystąpienie do trzeciego czytania bez czytania.

Izba przyjmuje ten wniosek a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała w całości wniosek komisji w trzeciem czytaniu.

Następuje teraz punkt piąty porządku dziennego, któryu jest:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania drogi gminnej Tuchów-Olszyna.

Sprawozdawca czyta sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania drogi gminnej Tuchów-Olszyny.

Art. I

Na przeciąg lat pięciu, od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Tuchów-Olszyny, Wydziałowi powiatowemu w Tarnowie, jako władzy nadzorującej na rzecz tejże drogi, do utrzymania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytorium omyconą droga przechodzi, uiszczając prestacje w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Myto drogowe:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

2. Myto mostowe na rzece Białe.

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.,
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.,
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o znizeniu tejże

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie powyższego projektu uchwały *en bloc*.

Izba przyjmuje wniosek przyjęcia powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnym głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu.

Następuje:

Wybór komisji emigracyjnej z 15 członków.

Na skrutatorów powołuje Marszałek pp. Teodorowicza, Szeliskiego, Kulczyckiego, Bielańskiego i Średniawskiego.

Po zebraniu przez skrutatorów kartek głosowania, Marszałek wzywa pp. sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacji.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski czyta następujący wniosek:

W n i o s e k.

Zważywszy, że ustawa z dnia 23 maja 1883 r., Nr. 83 Dz. p. p. normująca postępowanie celem utrzymania zgodności faktycznego stanu posiadania gruntów z księgami gruntowymi i katastrem, a w szczególności §. 56. alinea III. tejże ustawy nadająca pewne uwzględnienia w opłatach stempowych i należnościach prawnych wyraźnie postanawia: że zmiany w stanie posiadania gruntów, co do których spisane dokumentu nie nastąpiło, przy pierwszej sposobności dochodzeń przez urzędników pomiarowych (geometrów ewidencyjnych) zgłoszone nie mogą być przedmiotem przypisania wyższych należności prawnych nawet wtedy, gdyby się władza o zawarciu rzeczzonego interesu zkąd inną dowiedziała;

zważywszy, że urzędnicy pomiarowi przyjmując zgłoszenia co do zaszłych zmian posiadania gruntów włościąńskich, przedkładają sformowane w tym przedmiocie przez siebie „arkusze zgłoszeń“ c. k. Sądowi hipotecznym i c. k. urzędowi podatkowym, — pierwszym w tym celu, aby przynaglały strony do uregulowania hipoteki, to jest do żądania wpisu prawa własności i zaprowadzenia zgodności faktycznego posiadania z księgą gruntową, drugim, celem przypisania podatku gruntowego i wymiaru należności prawnej od przeniesienia tytułu własności;

zważywszy dalej, że c. k. urzędy podatkowe po przesłuchaniu i zbadaniu tytułu nabycia, arkuszyki zgłoszeń wraz z protokołem dochodzenia przesekają właściwej władzy wymiarowej, która wbrew przepisowi §. 56. powołanej ustawy, powołując się na przepis §. 80 ces. pat. z 9. lutego 1850, Nr. 50 Dz. pp. wymierzają dwukrotną należność przenośną;

zważywszy wreszcie, że gdy następuje dokument prawny co do tegoż samego przedmiotu spisany i c. k. urzędowi podatkowemu w odpisie przedłożonym zostanie, następuje zwyczajnie (dla braku ewidencji) znów ponowny wymiar należności, że zatem strony miasto jednorazowej płacą trzechkrotną należność;

zważywszy, że postępowanie takie jest bezprawnem a dla ludności wiejskiej bardzo dotkliwym i krzywdzącym,

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby polecił wszystkim urzędowi wymiarowemu, iżby się ściśle do przepisu §. 56. ust. z dnia 23. maja 1883 r., Nr. 83 Dz. p. p. stosowały, w danych wypadkach zawsze tylko pojedynczą należność przenośną przypisywały i ściągają, aby wpłaconą należność w dokładnej utrzymywano ewidencji tak, iżby po złożeniu odpisu dokumentu prawnego ponowny wymiar nie miał już miejsca, wreszcie aby przypis podwyższonej należności według §. 80. ces. pat. z dnia 9 lu-

tego 1850 r. wtedy tylko miał miejsce, jeśli zamiar ukrócenia wysokiego Skarbu przez zatajenie interesu jest udowodnionym.

Lwów dnia 11. stycznia 1896.

Wnioskodawca:
Klemensiewicz.

Dworski, Dr. Loewenstein, Romanowicz, Vayhinger, Fruchtman, T. Merunowicz, Weigel, Słotwiński, Żardecki, Goldmann, Jahl, Pohorecki, Warzecha, Potoczek, Dr. Olpiński, Pogonowski, Kramarczyk, J. Data, W. Szwed, Wójcik, Bojko, Styła, A. Średniawki, F. Krempa, Dr. Bernadzikowski

Marszałek zawiadamia, iż pierwsze czytanie tego wniosku zamieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

I n t e r p e l a c y a

Do Pana Komisarza rządowego.

Zważywszy, że dziś kupno i sprzedaż bydła i świń na targach odbywa się na chybitraf — a ceny ustanawiają między sobą handlarze będący najczęściej w zмовie ze sobą;

zważywszy, że w krajach, gdzie się prowadzi porządne gospodarstwo publiczne, na targowicach są wagi do ważenia bydła.

Zapytujemy Pana Komisarza rządowego, czy Wysoki Rząd nie byłby skłonny w porozumieniu z Wydziałem krajowym wydać okólnik zarządzający, aby na wszystkich targowicach w kraju były wagi bydłce, a nadto, aby na tychże targowicach umieszczone były wykazy cen targowych z większych targów krajowych i pozakrajowych, pod nadzorem Władz.

Lwów dnia 11. stycznia 1896.

Stanisław Potoczek.

Kramarczyk, W. Szwed, Data, Warzecha, Klemensiewicz, Żardecki, Hamorak,

J. Bojko, Wójcik, A. Styła, Krempa, Dr. Bernadzikowski, Okuniewski, A. Średniawski, Ostapczuk, Dr. Olpiński.

Marszałek oświadcza, że interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Zdzisław Tarnowski czyta następujący wniosek:

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby w drodze właściwej zarządził: że od bydła, które z powodu nieszczęśliwych wypadków odróżnione być muszą, a w tejże samej graninie skonsumowane zostaną, nie należy się żadna opłata podatku konsumcyjnego i że warunek ten w kontraktach między c. k. Skarbem a dzierżawcami podatku konsumcyjnego od mięsa zawieranych na przyszłość zamieszczanym być ma.

Lwów dnia 11. stycznia 1895.

Wnioskodawca:
Klemensiewicz.

Romanowicz, Rotter, Vayhinger, Dworski, Warzecha, Żardecki, Potoczek, Kramarczyk, Data, W. Szwed, Wójcik, Bojko, A. Styła, A. Średniawski, Krempa, Dr. Bernadzikowski.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku postawi na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Sekretarz p. Karatnicki czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

I n t e r p e l a c y a

do Pana Komisarza rządowego.

Jeszcze w jesieni 1893, a następnie na wiosnę w r. 1894 wyrządziły dziki, hodowane w lesie p. Romaszkana w Repużyńcach, w powiecie Horodeńskim, ogromne szkody w ziemiopłodach włościanom Repużyńskim.

Poszkodowani włościanie Repużyńscy wniosli jeszcze w r. 1893 prośbę do c. k.

Starostwa Horodeńskiego o przyznanie odszkodowania i przy przesłuchaniu ich następnie w starostwie wykazali, że p. Romaszkan z ich szkodą rzeczywiście hoduje kukurudzą i ściernem dzikie świnię w swoim lesie.

Od tego czasu mija już dalej trzeci rok, a Starostwo Horodeńskie, pomimo kilkakrotnych prośb osobistych i pomimo przyrzeczeń, że sprawę już raz załatwi, dotychczas nic nie zrobiło.

Zapytujemy przeto Wysoki Rząd, jak on usprawiedliwia takie lekceważenie krzywd włościańskich z równoczesnem protegowaniem sportu pańskiego ze strony c. k. Starostwa i kiedy już raz nastąpi rozstrzygnięcie powyższej sprawy?

Dr. Okuniewski.

Barwiński, T. Zajączkowski, Bazyli Niebyłowiec, Nowakowski, Ostapczuk, Wójcik, Styła, A. Średniawski, Bojko, Potoczek, Data, Warzecha, Kramarczyk, W. Szwed, Karatnicki.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Karatnicki czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

Interpelacya

do Pana Komisarz rządowego.

W sprawie przedkładania przez urzędy parafialne c. k. Starostwom spisów młodzieży, obowiązanej do służby wojskowej, odpowiedział Komisarz rządowy na posiedzeniu sejmowem dnia 18. maja 1893 na interpelację posłów ruskich, że c. k. Rząd krajowy „nie widzi powodu, dlaczegoby język ruski miał być wykluczony przy przedkładaniu takich spisów“.

Pomimo tego c. k. Starostwo w Stryju pozwracało w roku bieżącym wielu urzędom parafialnym spisy, zestawione w języku ruskim, jak naprzykład urzędowi pa-

rafialnemu w Hrebenowie, w Dołhem, w Górnem, Tuchli i Uhersku z nakazem pod dniem 12. października 1895 do l. 21.758, by wykazy ruskie zamienione zostały na wykazy w języku łacińskim, a to pod grozą odpowiedzialności dotyczącego proboszcza.

Ponieważ p. Komisarz rządowy oświadczył, że „c. k. Namiestnictwo nie omieszką odpowiednio pouczyć Starostwa Galicyi wschodniej pod tym względem“, — przeto podpisani zapytują:

I. Czy c. k. Namiestnictwo wydało już od r. 1893 takie pouczenie c. k. Starostwom Galicyi wschodniej?

II. Jeżeli wydało, to jak usprawiedliwi takie postępowanie c. k. Starostwa w Stryju z językiem ruskim, postępowanie, sprzeciwiające się ustawom zasadniczym i rozporządzeniom władzy wyższej?

III. Co zamierza Wysoki Rząd uczynić, by zniewolić c. k. Starostwo Stryjskie, do poszanowania praw języka ruskiego, a w szczególności zaś, by zniewolić je do przyjmowania wspomnianych spisów ruskich i do odpowiadania na ruskie podania po rusku, a ruskich proboszczy uwolnić od „grozy odpowiedzialności za używanie języka ruskiego i od niepotrzebnych rekursów.

Dr. Okuniewski.

Tytus Zajączkowski, St. Nowakowski, Al. Barwiński, Ostapczuk, Kulczycki, Bazyli Niebyłowiec, Wójcik, Styła, Bojko, F. Krempa, A. Średniawski, Sawczak, Hamorak, Karatnicki.

Marszałek oznajmia, że interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Urbański czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

Interpelacya

do JW. Pana Komisarza rządowego.

Ponieważ o regulacją rzeki Soły upominano się w Wysokim Sejmie już kilka-

kakrotnie, wskutek czego zapadł projekt w r. 1893, iż regulacja rzeki Soły począwszy od Żywca aż pod Oświęcim do ujścia Wisły ma być przeprowadzoną a narzeczcie na ostatniej sesji ubiegłego peryodu zapadła uchwała Sejmowa tej treści:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby zaprojektowaną regulację rzeki Soły w ciągu roku 1895 przeprowadził, a pomimo tego regulacja owa ani przeprowadzoną ani nawet rozpoczętą nie została.

Przeto podpisani zapytują, dlaczego uchwała dotycząca wykonaną nie została i o ile i kiedy Wysoki Rząd jest skłonny do przystąpienia i rozpoczęcia tychże robót regulacyjnych około rzeki Soły i Koszanawy z wszelkimi dopływami.

Lwów dnia 3. stycznia 1896.

Interpelujący
W. Szwed.

T. Kramarczyk, Potoczek, Data, Wazrecha, Wójcik, Klemensiewicz, Theodorowicz, J. Bojko, A. Styła, Krempa, Nowakowski, Dr. Bernadzikowski, Ostapczuk, Żardecki.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

Interpelacja

Do JW. Pana Komisarza rządowego.

Przed czterema laty powierzona była w Urzędzie podatkowym Jarosławskim czynność odbierania podatku od włościan adjunktowi podatkowemu Bazylemu Kulczyckiemu, który pobierał podatki przez 2 lata i obracał te kwoty na swoje potrzeby, kwity na pobrane pieniądze podsuwał kierownikom Urzędu podatkowego (poborcy i kontrolorowi) do podpisu i doręczał kontrzybentom. Sprzeniewierzywszy w ten sposób około 4.000 zł. umknął do Ameryki.

Krajowa Dyrekcyja Skarbu zarządziła natychmiast na wiosnę 1893 r. dochodzenie przeciw kierownikom Urzędu podatkowego, jednakże co do odpisania podatków ściągniętych i formalnie pokwitowanych nie postanowiła, lecz owszem nakazała ponownie ściągnąć od włościan raz już uiszczone daniny. W myśl ustaw za malwersacye urzędnika podatkowego popełnione na kontrzybentach, skarb sam ponosić ma szkodę skoro się okaże, że z majątku przestępcy nie można ściągnąć odnośnych kwot. Krajowa Dyrekcyja Skarbu winna przystąpić stanowczo do odpisania zapłaconych i formalnie pokwitowanych podatków a nie narzązać najbiedniejszej ludności na takie krzywdy.

Zapytujemy Wysoki Rząd, czy nadużycia te podniesione publicznie w pismach sprawdził lub sprawdzi i czy uczynił względnie uczyni co należy dla ochrony poszkodowanych aby drugi raz nie płacili raz już zapłaconych podatków.

We Lwowie dnia 11. stycznia 1896.

Interpelujący:
A. Średniawski

F. Krempa, A. Styła, Bojko, Wójcik, Data, Nowakowski, W. Szwed, Kramarczyk, Żardecki, Hamorak, Weigel, Dworski, Szczepanowski, Romanowicz, Goldmann, Klemensiewicz.

Marszałek oznajmia, że interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Urbański czyta następujący wniosek:

Wniosek

Zważywszy, że w naszym kraju w przedsiębiorstwach finansowych, przemysłowych i handlowych daje się uczuwać dotkliwie brak pracowników, do zajęć handlowych fachowo wykształconych;

zważywszy, że dla prawidłowego rozwoju spółek produkcyjnych i innych przed-

siębiorstw przemysłowych — zwłaszcza zaś tych, które są subwencyonowane z krajowego funduszu przemysłowego, koniecznem jest lepsze zorganizowanie zbytu ich wyrobów, i w ogóle zaopiekowanie się ich czynnością handlową;

zważywszy, że coraz liczniej powstające sklepiki wiejskie, które nastroczają ludności włościańskiej korzystną sposobność zarobku, potrzebują nietylko finansowego poparcia, ale bardziej jeszcze instrukcyjnej pomocy i fachowej kontroli;

zważywszy, że w interesie pomyslnego rozwoju produkcji rolniczej i przemysłowej w ogólności wypada także otoczyć i handel równomierną opieką kraju:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm upoważnia Wydział krajowy do prowizorycznego utworzenia już w r. 1896 fachowego organu doradczego dla spraw handlowych — bądź samoistnego, albo też w połączeniu z istniejącą „Komisją krajową dla spraw przemysłowych.“

II. Do rozporządzenia Wydziału krajowego wstawia się w budżet krajowy na rok 1896 kwotę 15.000 złr. na cele popierania rozwoju handlu krajowego. Z tego kredytu miałby mianowicie Wydział krajowy pokrywać następujące wydatki:

- a) udzielać stypendya na kształcenie sił nauczycielskich dla szkół handlowych, tudzież specjalistów do zawodów handlowych;
- b) subwencyonować szkolnictwo handlowe i pokrywać koszty wydawnictwa odpowiednich podręczników szkolnych;
- c) udzielać zasiłków na koszt utrzymania fachowych lustratorów sklepików wiejskich;
- d) wspierać kredytem bezprocentowym działalność handlową Towarzystwa Kółek rolniczych;

III. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby przyspieszył utworzenie we Lwowie na ra-

zie jednej przynajmniej wyższej szkoły handlowej, jako zakładu państwowego, tudzież ażeby zapewnił zasiłki ze skarbu państwa dla mogących powstawać w Galicyi niższych szkół handlowych.

Lwów dnia 11. stycznia 1896.

Teofil Merunowicz
Wnioskodawca.

Słotwiński, Dworski, Klemensiewicz, Vayhinger, Szczepanowski, L. Wiśniewski, Dr. Bernadzikowski, Rotter, Marchwicki, Weigel, Pohorecki, Dr. Olpiński, d'Abancourt, Dr. Jakliński, Żardecki.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku postawi na porządku dziennym następnego posiedzenia.

Sekretarz p. Urbański, czyta następujący wniosek:

W n i o s e k.

Zważywszy, że powszechnie w kraju czuć się daje brak zarobku dla naszej ludności włościańskiej, także często wśród rzemieślników, oficyalistów i t. p.;

zważywszy, że natomiast trafia się często brak robotników i służby w niektórych okolicach kraju.

Dotychczasowe prywatne bióra stręczeń nie odpowiadają celowi, bo działając w ciasnym zakresie, nie mogą zaspokoić ani w tysiącznej części ogólnej potrzeby, pomimo kosztów jakie z tym są połączone.

Rozwiązanie tej kwestyi, leży w interesie kraju i jego najżywotniejszych potrzeb socyalnych.

Tę ważną kwestyą udało się rozwiązać pomyslnie księstwu Luksemburskiemu w sposób nader dogodny i niekosztowny przez zaprowadzenie giełdy pracy: połączonej ściśle z urzędami pocztowymi.

Podobna instytucya byłaby niezmiernie użyteczną i dla naszego kraju, dlatego

załączając broszurkę Tow. handlowo-geograficznego z wzorami postanowień giełdy i objaśnieniami, upraszamy:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Wzywa się Rząd, ażeby wydał odpowiednie postanowienia co do zaprowadzenia w Galicyi pocztowej giełdy pracy, na wzór takiejże giełdy zaprowadzonej w księstwie Luksemburskiem i takową jak najrychlej wprowadził w życie.

Lwów dnia 11. stycznia 1896.

Wnioskodawca
A. Średniawski.

Bojko, F. Krempa, Wójcik, Hamorak, Potoczek, Kramarczyk, W. Szwed, Warzecha, Dr. Bernadzikowski, Ostapczuk, Nowakowski, Okuniewski, Żardecki.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie tego wniosku postawi na porządku dziennym następnego posiedzenia.

Sekretarz p Stanisław Niezabitowski czyta następujący wniosek:

W n i o s e k.

Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby przy układach z rządem węgierskim w sprawie odnowienia traktatu cłowo-handlowego, strzegąc najstaranniej interesów ekonomicznych tej połowy monarchii, a w jej obrębie także Galicyi, dążył w szczególności do tego:

1) aby stanowczo uchylone zostały niekorzyści, wynikające dla krajów austriackich, a w szczególności także dla Galicyi z nierównego w obu połowach monarchii wykonywania przepisów odnoszących się:

- a) do podatków konsumcyjnych,
- b) do zaraz bydłych,
- c) do obrotu z mlewem.

2) aby uchylone zostały nadzwyczajne ulgi, udzielane przez koleje węgierskie

przy wywozie produktów węgierskich a w szczególności płodów rolniczych i wyrobów mącznych do krajów austriackich.

Sejm wzywa c. k. Rząd, aby przez odpowiednią politykę kolejową w obrębie własnego państwa a nadto w drodze porozumienia na podstawie wznowionego art. VIII. traktatu cłowo-handlowego dążył do tego, iżby uchylone zostało dla krajów austriackich, a w szczególności dla Galicyi wielkie utrudnienie w konkurencyi z produkcją węgierską, tak na targach zagranicznych jak przedewszystkiem na własnych targach krajowych ztąd wynikające, że taryfy towarowe austriackie są wyższe od węgierskich.

Lwów dnia 10. stycznia 1896.

Wnioskodawca
Tadeusz Pilat.

Stan. Stadnicki, J. Męciński, St. Bryczyński, F. Rozwadowski, Gnoiński, St. Polanowski, Z. Dembowski, Skałkowski, Zdzisław Obertyński, Starzyński, Stanisław Dzieduszycki, Szeptycki, Gniewosz, Sala, J. Puzyna, Bielański, Schnell, Horodyski, Klemens Dzieduszycki, Piniński, Stecki, Theodorowicz, Rudrof, Onyszkiewicz, Urbanski, Wł. Kozłowski, Krzysztofowicz, Kraiński, Abrahamowicz, Jaworski, Szeliński, Sozański.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku zamieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Marszałek wzywa sprawozdawcę komisji skrutacyjnej do ogłoszenia rezultatu głosowania do komisji emigracyjnej.

Sprawozdawca p. Szeliński zdaje sprawę ze skrutynium wyboru komisji emigracyjnej:

Na 100 głosujących, wybrani zostali pp.: Data, Dzieduszycki Stanisław, Jędrzejowicz Franciszek, Kramarczyk, Merunowicz, Męciński, Nieabitowski Witold, Os-

tapczuk, Pilat, Piniński, Sala, Vivien i Wachnianin jednogłośnie; Bernadzikowski 59 głosami, Zagórski 68 głosami.

Marszałek konstatuje, że powyżej wymienieni wybrani zostali i wzywa komisję tę do ukonstytuowania się.

Wobec wyczerpania porządku dziennego sekretarz poseł Urbański odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Marszałek zamyka posiedzenie i назнача następne na dzień 14. stycznia b. r. godzinę 10. przed połud.

Koniec posiedzenia o godzinie 2. minut 5 po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Zdzisław Tarnowski w. r.
Stanisław Niezabitowski w. r.

Protokół

7. posiedzenia, I. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 14. stycznia 1896.

Początek o godzinie 10 minut 25 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Mieczysław Urbański, Zdzisław Tarnowski.

Obecnych posłów 120.

Ze strony c. k. Rządu: c. k. Radca dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół piętego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów; protokół szóstego posiedzenia złożony jest do przejrzania w biurze marszałkowskiem.

Marszałek oznajmia, iż udzielił p. Theodorowiczowi urlopu na 4 dni.

Członek Wydziału krajowego p. Sawczak odpowiada na interpelację p. Ostapczuka i towarzyszy w sprawie emigracji ludu włościańskiego.

Komisarz rządowy Radca dworu hr. Łoś odpowiada na interpelację:

a) p. Szweda i towarzyszy w sprawie zaprowadzenia mundurków szkolnych;

b) p. Potoczka i towarzyszy w sprawie ustawienia zapory mytniczej w Chełmcu;

c) p. Okuniewskiego i tow. w sprawie śledztwa przeprowadzonego przez starostę w Stryju przeciw włościanom, którzy jeździli z deputacją do Najjaśniejszego Pana;

d) Nowakowskiego i tow. w sprawie regulacji Sanu pod Torkami.

Marszałek zawiadamia Izbę, iż Sąd powiatowy w Myślenicach nadesłał dodatkowo odezwę Prokuratorji państwa i protokoły przesłuchania świadków w sprawie karnej przeciw posłowi Średniawskiemu. Akta te zostaną udzielone komisji prawniczej.

Marszałek wzywa sekretarza p. Stanisława Niezabitowskiego do odczytania odezwy Sądu pow. miej. deleg. karnego w Krakowie o zezwolenie na sądowe ściganie posła Wójcika.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski czyta pomienioną odezwę:

Do Wysokiego Prezydium
Sejmu krajowego królestwa Galicyi
we Lwowie.

O d e z w a !

Franciszek Wójcik z Wyciąż, poseł na Sejm krajowy został w tutejszym c. k. Sądzie oskarżony o przekroczenie z §. 19. ustawy z dnia 15. listopada 1867, L. 135,

Dz. pp. popełnione przez to, że dnia 22. grudnia 1895, do budynku szkolnego w Wyciążach zwołał zwołał zgromadzenie włościan a o urządzeniu tego zgromadzenia nie zawiadomił c. k. Starostwa w Krakowie, jakto wymaga tego przepis § 2. powołanej ustawy z dnia 15. listopada 1867, L. 135, Dz. p. p.

Uprasza się zatem Wysoki Sejm krajowy o zezwolenie na karno-sądowe ściganie tegoż posła Franciszka Wójcika.

C. k. Sąd pow. miej. del. karny.

Kraków, dnia 11. stycznia 1896.

Sznitzel m. p.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski wnosi, aby odezwę tę przekazano komisyi prawniczej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacyj.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski czyta następujący wniosek:

W n i o s e k.

Na podstawie licznych próśb, jakie z powiatów brzeskiego i bocheńskiego zostały w międzyczasie wniesione do Wydziału krajowego w przedmiocie regulacyi rzeki Uszwicy z dopływami zarządził Wydział krajowy w r. 1886 przeprowadzenie zdjęć niwelacyjnych i wypracowanie odnośnego projektu technicznego na koszt funduszu krajowego.

Z uwagi, że — w myśl tego zarządzenia — prowadzone przez 6 lat tj. od roku 1886—1892 zdjęcia techniczne nie zostały ukończone i nie wiadomo kiedy znowu podjęte zostaną, aby dzieło regulacyi przyszło do skutku;

z uwagi, że ludność, zamieszkująca okolicę tych rzek, pozostawiona jest na pastwę częstych wylewów i z każdym rokiem popada coraz bardziej w nędzę i niedostatek;

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby rozpoczęte w r. 1886 zdjęcia niwelacyjne około rzeki Uszwicy i jej dopływów jeszcze w bieżącym roku na nowo podjęte zostały a to celem rychłego przygotowania projektu technicznego i dotyczącej ustawy, któraby po uchwaleniu przez Sejm zapewniła przyjscie do skutku regulacyi rzek: Uszwicy, Borówki, Uszewki i Gróbki.

Lwów dnia 14. stycznia 1896

Dr. Bernadzikowski
wnioskodawca.

Fr. Wójcik, Bojko, Styła, Klemensiewicz, Potoczek, Data, Warzecha, A. Średniawski, Kramarczyk, Weigel, Dworski, Słotwiński, Rotter, F. Krempa, Michalski, Goldman.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku postawi na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń.

Sekretarz p. Urbański czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

I n t e r p e l a c y a

Do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Ponieważ na dniu 30. stycznia 1895 r. padła uchwała Wysokiego Sejmu następującej treści:

„Wzywa się rząd aby po porozumieniu się z Ordynarytami naszego kraju, w jak najbliższym czasie przedłożył w myśl ustawy państwowej z dnia 31. grudnia 1894 D. p. Nr. 7. projekt noweli do Ustawy konkurencyjnej z dnia 15. sierpnia 1866 w którymby uwzględnione były życzenia Wysokiego Sejmu dążące przedewszystkiem do zmiany §. 8. i 9. tejże ustawy w tym kierunku, aby kościoły filialne mające swojego kapłana nie konkurowały na budynki parafialne do kościołów macierzystych“.

Dla tego podpisani zapytują kiedy stanie się zadość życzeniu Wysokiego Sejmu

z dnia 30. stycznia 1895. i przez to samo słusznym żądaniom i potrzebom ludności.

W. Szwed
Interpelant.

Średniawski, Dr. Bernadzikowski, Nowakowski, Wójcik, Fr. Krempa, Winniczuk, Kramarczyk, Potoczek, Warzecha, Data, Bojko, Styła, Dr. Olpiński, Żardecki.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Urbański czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

Interpelacya

Do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza Rządowego.

Gmina Łęki, Bielany, Osiek i Kańczuga powiatu Bialskiego już kilkakrotnie udawały się z prośbą do Wysokiego Sejmu w celu wykończenia rozpoczętego kanału dla odpływu znaczniejszej ilości wody pomiędzy rzeką Sałą a Macochą.

Na ostatniej sesyi szóstego peryodu Sejmowego zostało uchwalone wezwanie do Rządu o uwzględnienie tychże ciągle zagrożonych i pokrzywdzonych wylewami wód gmin, w celu przyspieszenia wykończenia kanału tegoż.

Przeto podpisani zapytują a zarazem proszą o ile Wysoki Rząd nie byłby łaskaw jak najrychlej przyspieszyć z pomocą finansową na dokończenie kanału tegoż.

Lwów dnia 9. stycznia 1896.

Interpelujący
Fr. Kramarczyk.

Potoczek, W. Szwed, Dr. Bernadzikowski, Data, Warzecha, Nowakowski, Bojko, Winniczuk, Kulczycki, A. Styła, Krempa, Wójcik, Ostapczuk, Barwiński, Zajaczkowski.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski czyta następujący wniosek:

Wniosek.

Zważywszy, że uchwały Sejmu Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z 14. lipca 1880 i 17. stycznia 1888, w których Sejm wypowiedział swoją opinię o niezbędnej reformie szkoły średniej i o kierunku, w jakimby ta reforma odpowiednio do potrzeb kraju dokonaną być powinna, — dotychczas nie odniosły skutku;

zważywszy, że według §. 11 lit. i ustawy zasadniczej o reprezentacyi państwa z 21. grudnia 1867 w związku z §. 12 tejeże ustawy do zakresu Rady państwa należy tylko uchwalanie zasad nauczania w gimnazyach, zaś do Sejmów krajowych całe ustawodawstwo o szkołach realnych, a co do gimnazyów taki sam zakres ustawodawczy, jaki Sejmom służy w sprawie szkół ludowych;

zważywszy, że odrębność historyczna i narodowa kraju naszego i właściwości charakteru narodowego domagają się z wielu względów odmiennego naukowego i wykonawczego kierownictwa szkół średnich;

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1) Sejm uznaje niezbędną potrzebę takiej reformy szkół średnich, któraby uwzględniła odrębne właściwości kraju naszego, umożliwiła wybór kierunku technicznego lub akademickiego po ukończeniu wspólnej szkoły średniej, a na urządzenie i prowadzenie szkół średnich zapewniła jak największy wpływ czynnikom krajowym, tak ustawodawczym, jak i administracyjnym.

2) Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby w porozumieniu z Radą szkolną krajową powołał ankietę w celu ustanowienia planu takiej reformy szkół średnich, któraby, uwzględniając kierunek w uchwale 1. wytknięty, interesom i właściwościom kraju odpowiadała. O wynikach obrad tej ankiety Wydział krajowy zawiadomi c. k. Rząd i zda sprawę Sejmowi.

3) Sejm wzywa c. k. Rząd, aby korzystając z prac ankiety, według uchwały ad 2. powołanej, projekt reformy przedłożył właściwym ciałom ustawodawczym.

We Lwowie, dnia 14. stycznia 1896.

Wnioskodawca
Jan Rotter

Słotwiński, Romanowicz, Klemensiewicz, Goldmann, Dr. Jakliński, Pogonowski, Rayski, Weigel, Dworski, d'Abancourt Michalski, Dr. Bernadzikowski, Vayhinger Dr. Olpiński, Fruchtman, T. Merunowicz.

Marszałek zawiadamia, iż pierwsze czytanie tego wniosku postawi na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

P. Komisarz rządowy Radca dworu hr. Łoś, odpowiada i interpelację, wniesioną na dzisiejszem posiedzeniu przez p. Szweda i towarzyszy w sprawie przedłożenia noweli do ustawy kraj. o konkurencji kościelnej.

Sekretarz p. Karatnicki czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

Interpelacya

do Jego Ekscelencyi Pana Marszałka krajowego

Na podstawie listu, otrzymanego z gminy Prałkowce i podpisanego przez członków Rady gminnej, wnosimy my podpisani następującą interpelację:

Gmina Prałkowce posiada na swoim pastwisku kamieniołom, a pieniądze za placowe składają przedsiębiorcy do Rady powiatowej. Z powodu kamieniołomu pastwisko upada i gmina musi sobie wynajmować pastwisko u właściciela dóbr i musi za nie odrabiać u dziedzica za dwa woły 20. dni ciągłych, albo zapłacić 40 zł. za lato, a od jednej krowy 7 zł. w. a.

Jeden gospodarz sprzedawał gminie całe swoje gospodarstwo, ale Rada powiatowa nie chciała dać pieniędzy, przeto kupił żyd 6 morgów za 2.200 zł. i zarobił na tym gruncie drugich 2000 zł. w. a.

Drugi gospodarz chce także sprzedać 3 morgi i gmina chce je kupić, udawała się kilka razy pisemnie do Rady powiatowej, a włościanie już od roku chodzą i proszą, jednak Rada powiatowa nie chce dać gminie jej własnych pieniędzy gminnych. Także chce gmina kupić ogród na cmentarz, ale nie kupi, gdyż Rada powiatowa nie da pieniędzy.

Z tego powodu zapytują podpisani Jego Ekscelencyę Pana Marszałka krajowego, jako zwierzchnika Wydziału krajowego, który ma nadzór i kontrolę nad Radami powiatowymi, czy znane jest Jemu takie postępowanie Rady powiatowej w Przemyśle i co zamierza zarządzić, by Rada powiatowa przemyska wydała gminie Prałkowice należące się jej pieniądze, i w ogóle by władze autonomiczne powiatowe nie tylko nie przeszkadzały gminom w powiększaniu ich dobra gminnego, ale przeciwnie by im do tego dopomagały.

Lwów dnia 14. stycznia 1896.

Stefan Nowakowski.

Okuniewski, Ostapczuk, Winniczuk, Kulczycki, Styła, Zajączkowski, Warzecha, W. Szwed, Fr. Krempa, Dr. Bernadzikowski, Kramarczyk, Data, A. Średniawski, Barwiński, Bojko

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli Wydziałowi krajowemu.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie wniosku p Krempy w sprawie ochrony lasów.

P. Krempa przemawia uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Klemensiewicza w sprawie należytości prawnych od przeniesienia własności.

P. Klemensiewicz przemawia uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi odesłanie tego wniosku do komisji prawniczej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Klemensiewicza o przyznanie pewnych ulg w opłacie podatku konsumcyjnego od mięsa.

P. Klemensiewicz przemawia uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi odesłanie tego wniosku do komisji podatkowej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Średniawskiego o zaprowadzenie w Galicyi pocztowej giełdy pracy.

P. Średniawski przemawia uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Merunowicza w sprawie utworzenia przy Wydziale krajowym organu doradczego dla spraw handlowych i popierania szkolnictwa handlowego.

P. Merunowicz przemawia uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji przemysłowej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Pilata w sprawie ugody austro-węgierskiej.

P. Pilat przemawia uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej o przedłożeniu Wydziału krajowego z projektem zmiany §. 12. ustawy kraj. z 15. sierpnia 1866 Nr. 28. Dz. ust. kraj. „o konkurencyi kościelnej“.

Przemawia pod względem formalnym p. Kramarczyk i wnosi usunięcie tego sprawozdania z porządku dziennego.

Przemawia pod względem formalnym p. Okuniewski sprzeciwiając się wnioskowi p. Kramarczyka.

Przemawia p. Komisarz rządowy rada dworu hr. Łoś, prosząc o usunięcie tego przedmiotu z porządku dziennego.

Przemawia sprawozdawca p. Wiktor.

Izba w głosowaniu uchwała wniosek p. Kramarczyka.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie petycji gminy i obszaru dworskiego Kreców o przedłożeniu drogi krajowej Przemysko-Sanockiej na przestrzeni od Tyrawy do Wujskiego.

Sprawozdawca p. Stanisław Jędrzejowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Stan. Niezabitowskiego od czytania tego sprawozdania, czyta następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

„Sejm przechodzi do porządku dziennego nad petycją gmin i obszarów dworskich Krecowa, Kuźminy i innych o przedłożenie drogi krajowej Przemysko-Sanockiej między Tyrawą włoską a Wiejskiem“.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej o petycji Wydziału powiatowego w Nadwórnej w sprawie przyznania subwencji krajowej w wysokości 70% ogólnych kosztów budowy dla bróg gminnych Nazawizów-Winograd, Nadwórna-Łanczyn i Delatyn-Łuczki.

Sprawozdawca p. Gnoiński uwolniony na wniosek sekretarza p. Stan. Niezabitowskiego od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję Wydziału powiatowego w Nadwórnej o przyznanie 70% zasiłku na budowę dróg gminnych Nazawizów-Winograd, Delatyn-Łuczki i Nadwórna-Łanczyn odstępuje Wydziałowi krajowemu do załatwienia po myśli Okólnika Wydziału krajowego z dnia 22. grudnia 1882 i dodatkowej instrukcji z dnia 20. lipca 1890 r.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności Dep. VI.

Sprawozdawca p. Klemensiewicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Stan. Niezabitowskiego od czytania powyższego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności Departamentu VI. za czas od 1. stycznia do końca października 1895 przyjmuje się do wiadomości.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji urzędu parafialnego obrz. łac. w Wojniłowie o wyjednanie u c. k. Namiestnictwa utworzenia parafii obrz. łac. w Dołhej wojniłowskiej.

Sprawozdawca p. d'Abancourt czyta powyższe sprawozdanie zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję urzędu parafialnego obrz. łac. w Wojniłowie o wyjednanie od c. k. Namiestnictwa, aby utworzyło i udotowało z funduszu relig. osobną stację parafialną obrz. łac. w Dołhej wojniłowskiej odstępuje się c. k. Namiestnictwu do zbadania i do możliwego uwzględnienia.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji ks. Łukasza Bobrowicza gr. kat. kapelana przy szpitalu powszechnym we Lwowie o podwyższenie płacy i systemizowanie na zajmowanej posiadzie z prawem do emerytury.

Sprawozdawca p. Żardecki czyta powyższe sprawozdanie zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję ks. Łukasza Bobrowicza gr. kat. kapelana przy szpitalu powszechnym we Lwowie L. s. 250 o podwyższenie płacy i systemizowanie na zajmowanej posiadzie, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania z poleceniem zdania sprawy Sejmowi jeszcze na bieżącej sesji

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji Wydziału Rady powiatowej w Brodach o utworzeniu przystanku kolejowego pomiędzy stacyami Zabłotce a Ożydowem.

Sprawozdawca p. Żardecki czyta powyższe sprawozdanie zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję Wydziału Rady powiatowej w Brodach l. s 209 o utworzenie przy-

stanku kolejowego pomiędzy stacyami Zablótce a Ożydowem odstępuje Sejm c. k. Rządowi do możliwego uwzględnienia.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Na tem wyczerpano porządek dzienny.

Marszałek zawiadamia Izbę, iż komisya emigracyjna ukonstytuowała się, wybierając pp. Pilata przewodniczącym, Pinińskiego zastępcą przewodniczącego, Merunowicza sekretarzem.

Marszałek zawiadamia Izbę, iż udzielił urlopów pp. Szczepanowskiemu na 2 dni, Czaykowskiemu do 18 b. m.

Marszałek wzywa sekretarza p. Stan. Niezabitowskiego do odczytania złożonej interpelacyi.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski czyta następującą interpelacyę do c. k. Komisarza rządowego.

Interpelacya

do J. Wielm. Pana Komisarza rządowego.

Na posiedzeniu Sejmu z dnia 28. stycznia 1895 roku zapowiedział pan Komisarz rządowy, iż c. k. Rząd przygotowuje projekta ustaw krajowych uzupełniających ustawy państwowe z 7 czerwca 1883 o komasacyi gruntów w myśl uchwały Wysokiego Sejmu z r. 1887 i że odnośne projekta po przeprowadzeniu przedwstępnych prac będą Wysokiemu Sejmowi przedłożone.

Gdy ankieta w tej sprawie odbyła się jeszcze w r. 1891 i gdy mimo powyższego

oświadczenia p. Komisarza rządowego odnośne przedłożenia rządowe dotychczas do Wysokiego Sejmu nie wpłynęły, pozwalają sobie podpisani ze względu na ważność sprawy zapytać, kiedy c. k. Rząd zamierza przedłożyć projekta ustaw krajowych, uzupełniających ustawy państwowe z r. 1887 o komasacyi gruntów.

Lwów 14. stycznia 1896 r.

F. Paszkowski.

Koziebrodzki, Krzysztofowicz, Czech, Górski, Z. Obertyński, Jordan, Wodzicki, St. Tarnowski, K. Scipio, Stan. Jędrzejowicz, Czarkowski-Golejewski, Wiktor, Fr. Jędrzejowicz, Rapoport, Kozłowski, F. Vi-
vian, Schnell.

Marszałek oświadcza, że interpelacyę tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

P. Gorayski przemawia pod względem formalnym, wnosząc, aby przydzieloną komisji gospodarstwa krajowego petycyę Ls. 483 Zarządu Kółek rolniczych w Myślenicach o zasiłek na podniesienie rzemiosła i rolnictwa, przekazano komisji budżetowej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Marszałek zamyka posiedzenie i naznacza następne na dzień 15 stycznia b. r. godz. 10. przed południem.

Koniec posiedzenia o godz. 1. po południu.

Marszałek krajowy :

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze :

Zdzisław Tarnowski w. r.
Stanisław Niezabitowski w. r.

Protokół

8. posiedzenia, 1. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 15. stycznia 1896.

Początek posiedzenia o godzinie 10. min. 30. przed południem.	618, 619, 620, 621, 622, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634,
Przewodniczący: Marszałek krajowy JE. Stanisław hr. Badeni.	635, 636, 637, 638, 641, 643, 645, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 664, 666, 668, 675, 676, 677, 680, 698, 700, 701, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 721, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 736, 737, 739, 740, 741, 744, 748, 751, 756.
Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Mieczysław Urbański, Zdzisław Tarnowski.	
Obecnych posłów 124.	
Ze strony c. k. Rządu: c. k. Radca dworu Włodzimierz hr. Łoś.	
Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.	Komisji sanitarnej L. s.: 603, 691.
Marszałek zawiadamia, że protokół szóstego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów; protokół siódmego posiedzenia złożony jest w biurze marszałkowskiem do przejrzenia.	Komisji gminnej, L. s.: 607, 612, 613, 702.
Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 15. stycznia b. r., które przydzielono następującym komisjom:	Komisji drogowej L. s.: 608, 694, 697, 704, 747.
Komisji gospodarstwa kraj, L. s.: 597, 598, 601, 611, 614, 623, 695, 699, 745, 746.	Komisji szkolnej, L. s.: 639, 640, 642, 644, 646, 667, 678, 719, 720, 722, 738.
Komisji prawniczej, L. s.: 599, 665 682.	Komisji petycyjnej, L. s.: 655, 669, 673, 693, 703, 705, 734, 735.
Komisji budżetowej, L. s.: 600, 602 604, 605, 606, 609, 610, 615, 616, 617,	Komisji drogowej L. s.: 674, 750.
	Komisji administracyjnej L. s.: 695.
	Komisji podatkowej, L. s.: 706, 707.
	Komisji przemysłowej L. s.: 742, 743, 749.
	Po przeczytaniu petycji L. s. 751 komitetu budowy internatu dla kandydatów nauczycielskich w Tarnopolu, przemawiał p. Pohorecki dla poparcia tej petycji.

Po przeczytania petycyi L. s. 682, gminy Alwernia o utworzenie w tej miejscowości sądu powiatowego, przemawiał p. Andrzej Potocki dla poparcia tej petycyi.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie wniosku posła Rottera w sprawie reformy szkół średnich.

P. Rotter przemawia, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi, aby wniosek jego przekazano komisji szkolnej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Czortkowskiego.

Z powodu nieobecności w Izbie sprawozdawcy p. Chamca, zarządza Marszałek przystąpienie w pierw do 3-go punktu porządku dziennego, którym jest:

Sprawozdanie komisji budżetowej o zamknięciu rachunkowem funduszu krajowego za rok 1894.

Sprawozdawca p. Goldman uwolniony na wniosek sekretarza p. Stan. Niezabitoskiego od czytania tego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Uchwała pierwsza.

Sejm udziela Wydziałowi krajowemu absolutoryum z rachunków funduszu krajowego, funduszków dotowanych ze skarbu krajowego i funduszków samoistnych budżetem objętych, złożonych za rok budżetowy 1894.

Uchwała druga.

Powyzsze absolutoryum udzielone Wydziałowi krajowemu obejmuje także abso-

lutoryum dla c. k. Rady szkolnej krajowej z działu wydatków funduszu szkolnego krajowego.

Uchwała trzecia.

Pozostałość z rachunków roku 1894 w sprawdzonej wysokości 335.941 zł. przenosi się na rok 1896 i wstawia do budżetu roku 1896 jako pozycyę I dochodów.

W rozprawie ogólnej przemawia członek Wydziału krajowego p. Edward Jędrzejowicz.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia sprawozdawca.

W rozprawie szczegółowej nikt głosu nie zabiera, poczem Izba przyjmuje wszystkie trzy projektowane przez komisję uchwały, głosując nad każdą z nich oddzielnie.

Izba przystępuje teraz do 2-go punktu porządku dziennego, którym jest:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Czortkowskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec czyta sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Stanisława Rudrofa na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Czortkowskiego uznać za ważny.

Przemawia p. Okuniewski, wnosząc, ażeby protest przeciw wyborowi z kuryi mniejszej własności powiatu Czortkowskiego, odstąpić Namiestnictwu w celu dochodzenia popełnionych przy wyborach nadużyć ze strony urzędników Czortkowskiego Starostwa i żandarmeryi.

Izba popiera ten wniosek.

Przemawia p. Komisarz rządowy Rada dworu hr. Łoś.

Po zamknięciu dyskusyi przemawia sprawozdawca.

Marszałek podaje do głosowania wniosek odraczający p. Okuniewskiego.

P. Okuniewski przemawia pod względem formalnym, oświadczając, iż wniosek jego nie jest odraczający. Zgadza się mowca na to, aby powyższy wybór uznany został za ważny, a wniosek swój stawia tylko jako dodatkowy.

Marszałek podaje tedy do głosowania wniosek Wydziału krajowego, który Izba uchwała, a następnie w oddzielnem głosowaniu odrzuca Izba dodatkowy wniosek p. Okuniewskiego.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Śniatyńskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec czyta sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór ks. Cyryła Hamoraka na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Śniatyńskiego uznać za ważny.

Przemawia p. Nowakowski, wnosząc, aby protest przeciw temu wyborowi odstąpić Namiestnictwu w celu dochodzenia, a po sprawdzeniu faktów, aby winni urzędnicy Starostwa zostali ukarani.

Izba nie popiera tego wniosku.

Po zamknięciu dyskusji przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała następnie powyższy wniosek Wydziału krajowego.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Złoczowskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec czyta sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór J. E. p. Apolinarego Jaworskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Złoczowskiego uznać za ważny.

Przemawia p. Ostapczuk.

Marszałek przerywa p. Ostapczukowi wzywając go, aby posiłkował się czytaniem z notatek o tyle tylko, by mógł zarazem głośniej mówić.

P. Ostapczuk przemawia dalej i wnosi w końcu, aby protest przeciw temu wyborowi odstąpić Namiestnictwu do dochodzenia.

Nikt nie popiera tego wniosku,

Przemawia p. komisarz rządowy Radca Dworu hr Łoś.

Przemawia p. Karol Dzieduszycki.

Przemawia p. Okuniewski.

Po zamknięciu dyskusji przemawia p. sprawozdawca.

Izba w głosowaniu przyjmuje powyższy wniosek Wydziału krajowego.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie administracji funduszków na budowę koszar i szpitali dla wojska.

Sprawozdawca p. Dworski uwolniony na wniosek sekretarza p. Stan. Niezabitowskiego, od czytania tego sprawozdania, prosi przede wszystkim omyłkę druku. Mianowicie na końcu sprawozdania ma być zamiast „Przemysł, dnia...” — „Lwów dnia...”

Sprawozdawca odczytuje następnie następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sprawozdanie Wydziału krajowego o zarządzie krajowego funduszu pożyczkowego i krajowego funduszu byłego galic. korpusu ochotników na budowę koszar

i szpitali dla wojska za czas od 1. grudnia 1894 do 30. listopada 1895 przyjmuje się do wiadomości.

2. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby czuwał nad korzystnym załatwieniem odezwę do c. k. Prezydium Namiestnictwa wystósowanej z dnia 2. lipca 1895, LW. 10.443.

3. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby po myśli postanowienia §. 5. ustawy z dnia 25. czerwca 1895, l. 100. dz. u. p. koszta budowy koszar na pomieszczenie nowych oddziałów wojska potrzebnych pokrywał ze Skarbu Państwa, za poborem opłaty za pomieszczenie wojska w tak zbudowanych koszarach ze skarbu wojskowego.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej, w której przyjmuje wszystkie trzy punkta wniosku komisji bez rozprawy, głosując nad każdym punktem oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji bankowej o przedłożeniu Wydziału krajowego o Banku krajowym i podwyższeniu gwarancji kraju za lokowane w tym Banku wkładki oszczędnościowe.

Sprawozdawca p. Abrahamowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Stanisława Niezabitowskiego od czytania tego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1) Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o Banku krajowym.

2) Sejm udziela Dyrekcji Banku krajowego absolutoryum z rachunków za czas od 1. stycznia do 31. grudnia 1894 r.

3) Zwrot wkładek oszczędności lokowanych w Banku krajowym Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem i spłata odsetek od tychże poręczone zostają posiadaczom książeczek

wkładowych przedewszystkiem aktywami i funduszem rezerwowym Banku a w dal- szym rzędzie aż do wysokości czterech milionów zł w. a. gwarancją funduszu krajowego.

4) Sejm postanawia następującą zmianę statutu Banku krajowego.

Dotychczasowe brzmienie ustępu 2 i 4 §. 89 statutu Banku krajowego uchyla się, a ustępy te na przyszłość opiewać mają:

Ustęp drugi §. 89. „Najmniejsza wkładka może wynosić 5 zł. w. a., a ogólna suma wkładek oszczędności łącznie z zapadłemi odsetkami nie może przenosić czterech milionów zł.

Ustęp czwarty §. 89. „Zwrot wkładek oszczędności i spłata odsetek od tychże poręczone zostają posiadaczom książeczek wkładowych aktywami i funduszem rezerwowym Banku krajowego, a w dal- szym rzędzie (subsdyarnie) do wysokości czterech milionów zł. a. w. gwarancją fun- duszu krajowego.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i głosując oddzielnie nad każ- dym punktem wniosku komisji, uchwała wszystkie cztery punkta powyższego wnio- sku bez rozprawy, z tych cztery *en bloc*.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski wnosi przystąpienie do trzeciego czytania bez czytania trzeciego i czwartego punktu wniosku komisji.

Izba uchwała bez rozprawy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania a nastę- pnie w odzdzelnem głosowaniu przyjmuje trzeci i czwarty punkt wniosku komisji w trzeciem czytaniu.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gminnej o wnio- sku posła Merunowicza w przedmiocie działalności ekonomicznej Rad powiatowych.

Marszałek oznajmia, iż ten punkt uchyla z porządku dziennego, albowiem sprawozdawca z powodu zajęć sejmowych nieobecny jest w Izbie.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o krajowej szkole ogrodniczej w Tarnowie.

Sprawozdawca p. Franciszek Jędrzejowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Stan. Niezabitowskiego od czytania tego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o krajowej szkole ogrodniczej w Tarnowie z r. 1895 przyjmuje się do wiadomości.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z przedłożenia Wydziału krajowego o krajowym kursie praktycznym dozorów melioracyjnych.

Sprawozdawca p. Gorayski uwolniony na wniosek sekretarza p. Stan. Niezabitowskiego od czytania tego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 10. grudnia 1895 roku l. 75.142 o krajowym kursie praktycznym dozorów melioracyjnych.

II. Sejm upoważnia Wydział krajowy do otwarcia z dniem 1. grudnia 1896 roku nowego trzyletniego kursu praktycznego dla wykształcenia dozorów melioracyjnych oraz do podwyższenia liczby stypendyów dla uczniów tego kursu z 15 na 25.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i głosując oddzielnie nad każdym punktem wniosków komisji, uchwała oba punkty powyższego wniosku komisji bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie komisji prawniczej w sprawie petycji Wydziału powiatowego w Tłumaczu o spowodowaniu zmiany przepisu §. 11. reskr. Ministerstwa Skarbu z dnia 3. maja 1850 r. l. 181. Dz. u. p.

Sprawozdawca p. Karatnicki czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Sejm uznaje petycję Wydziału powiatowego w Tłumaczu o wyjednanie zmiany przepisu §. 11. reskr. m. sk. z 3. maja 1850 l. 181. Dz. p. p. za załatwioną rozporządzeniem Prezydium c. k. krajowej Dyrekcji Skarbu we Lwowie z 20. kwietnia 1895 l. 1419/pr. alegat 2 sprawozdania Wydziału krajowego z 19. listopada 1895 l. 70371.

Izba przyjmuje ten wniosek bez rozprawy.

W obec wyczerpania porządku dziennego, Marszałek wzywa sekretarza p. Stan. Niezabitowskiego do odczytania wniesionej interpelacji.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski czyta następującą interpelację do Wydziału krajowego.

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego Wydziału krajowego
we Lwowie.

W roku 1893 podczas otwarcia sesji sejmowej wniosło kilkanaście gmin powiatu Bialskiego i Wadowickiego, prośbę o budowę drogi powiatowej od gościńca rządowego

wego Kęcko-Oświęcimskiego przez Osiek, Kłębowice, Wieprz, Frydrychowice i Chocznie do Wadowic.

Gdy jednakże do tejże chwili nic stanowczego Wysoki Wydział krajowy nie zarządził a droga owa coraz bardziej z każdym dniem staje się pożądaną a i pod względem strategicznym ma bezwarunkowo doniosłe znaczenie.

Dlatego podpisani zapytują, o ile Wysoki Wydział krajowy jest skłonny wpłynąć silniej na dotyczące Wydziały powiatowe t. j. Biański i Wadowicki aby budowa owej drogi jak najrychlej już rozpoczętą została.

Lwów dnia 15. stycznia 1896.

Interpelujący:
Antoni Styła

Średniawski, Wójcik, Okuniewski, F. Krempa, Klemensiewicz, Warzecha, W. Szwed, Data, Bojko, Kramarczyk, Dr. Bernadzikowski, Winniczuk, Nowakowski, Ostapczuk.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli Wydziałowi krajowemu.

Marszałek zawiadamia Izbę, iż od JE. ks. Namiestnika otrzymał pismo, którem złożono do łaski Marszałkowskiej jako przedłożenie rządowe projekt zmiany ustawy o konkurencji kościelnej.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego przedłożenia postawi na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Marszałek krajowy wzywa sekretarza p. Karatnickiego do odczytania złożonych do łaski marszałkowskiej wniosków.

Sekretarz p. Karatnicki czyta następujący wniosek:

W n i o s e k.

Zważywszy, że szkoły publiczne, a w szczególności także szkoły średnie, przeznaczone są dla młodzieży wszelkiego stanu;

zważywszy, że uboższej młodzieży wiejskiej i małomiejskiej już obecnie jest nauka w szkołach średnich przez to utrudnioną, że musi opłacać nie tylko wygórowane czesne, i zmieniające się co roku książki szkolne, ale też musi ponosić koszt pobytu w większych miastach;

zważywszy, że z początkiem roku szkolnego 1896/97 przepisaniem jest dla młodzieży szkół średnich przymusowe umundurowanie co młodzież uboższą, noszącą ubiór włościański lub mieszczański, musi do reszty zgniebić albo i usunąć ze szkół średnich;

zważywszy, że podobne umundurowanie dotychczas w innych bogatszych prowincjach nie jest zaprowadzonym; wnoszą podpisani:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. wzywa się c. k. Rząd, by należytość za czesne w szkołach średnich zniżył do połowy teraźniejszej wysokości;

2. wzywa się c. k. Rząd, by zarządził co należy, ażeby książki szkolne w szkołach średnich nie były tak często zmieniane;

3. wzywa się c. k. Rząd, ażeby rozporządzenie c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 14. marca 1894 Nr. 26 zmienił w ten sposób, że umundurowanie młodzieży w szkołach średnich ma być tylko fakultatywnem a nie przymusowem

Lwów dnia 15. stycznia 1896.

Tytus Zajączkowski
wnioskodawca.

Kulezycki, Ostapczuk, Nowakowski, Okuniewski, Mandyczewski, Niebyłowiec, Winniczuk, Wójcik, Styła, Dr. Sawczak, Karatnicki, F. Krempa, Bernadzikowski, Klemensiewicz, Dr. Olpiński.

Marszałek oznajmia, że z wnioskiem tym postąpi regulaminowo.

Sekretarz p. Karatnicki czyta następujący wniosek:

W n i o s e k

w sprawie smiany §. 30. ordynacyi wyborczej do Sejmu krajowego.

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Paragraf 30. ordynacyi wyborczej do Sejmu krajowego zostaje zmieniony w ten sposób, że do ustępu pierwszego dodaje się słowa: „Każdemu prawyborcy pozostawia się do woli, czy ma głosować ustnie, czy też kartką“.

Lwów dnia 15. stycznia 1896.

Dymitr Ostapczuk
wnioskodawca.

Okuniewski, T. Zajączkowski, St. Nowakowski, Kulczycki, Wójcik, W. Szwed,

Data, B Niebyłowicz, Winniczuk, Wachnianin, Kazatnicki, F. Krempa, Styła, Kramarczyk, Warzecha.

Marszałek oznajmia, że z wnioskiem tym postąpi regulaminowo.

Sekretarz p Stan. Niezabitowski czyta porządek dzienny następnego posiedzenia.

Marszałek zamyka posiedzenie i naczynia następnego na dzień 17. stycznia b. r., godzinę 10. przed południem.

Koniec posiedzenia o godz. 1 min. 20 popołudniu.

Marszałek krajowy :

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze :

Zdzisław Tarnowski w. r.
Stanisław Niezabitowski w. r.

Protokół

9. posiedzenia I. sesji VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 17. stycznia 1896.

Początek posiedzenia o godzinie 10. min. 30. przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Mieczysław Urbański, Zdzisław Tarnowski.

Obecnych posłów 125.

Ze strony c. k. Rządu: c. k. Radca dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek zawiadamia, że protokół siódmego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów; protokół ósmego posiedzenia złożony jest w biurze marszałkowskiem do przejrzenia.

Sekretarz p. Zdzisław Tarnowski czyta spis petycji, wniesionych po dzień 17. stycznia b. r., które Izba przydziela następującym komisjom:

Komisji budżetowej, L. s.: 771, 773, 782, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 802, 803, 804, 805, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 826, 829, 830, 831, 833, 834, 835, 836, 840, 841, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 859, 861.

Komisji drogowej, L. s.: 768, 781, 855.

Wydziałowi krajowemu, jako komisji, L. s.: 766, 770.

Komisji szkolnej, L. s.: 767, 772, 783, 784, 799, 800, 801, 806, 807, 808, 809, 838, 839, 842, 843, 858, 860.

Komisji gminnej, L. s.: 769, 776, 777, 778, 779, 780.

Komisji kolejowej, L. s.: 774.

Komisji administracyjnej, L. s.: 775, 828.

Komisji gospodarstwa kraj., L. s.: 792, 816.

Komisji prawniczej, L. s.: 827, 837, 856.

Komisji emigracyjnej, L. s. 832.

Komisji przemysłowej, L. s. 857.

Po odczytaniu petycji L. s. 789, Leżnicy powszechnej o nadzwyczajny jednorazowy datek na adaptację sali operacyjnej, przemawiał p. Olpiński, popierając tę petycję.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie przedłożenia rządowego w przedmiocie zmiany niektórych po-

stanowień ustawy krajowej z dnia 15. sierpnia 1866 o konkurencyi kościelnej.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski, wnosi odesłanie tego przedłożenia do komisji administracyjnej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie prośby gminy Bortiatyna (pow. Mościski) o przyjęcie na fundusz krajowy kwoty kwoty 154 zł. należące się gminie miasta Lwowa z tytułu kosztów utrzymania Fewronii Pańków w miejskim zakładzie dla nieuleczalnych.

W zastępstwie sprawozdawcy p. Wereszczyńskiego, p. Sawczak uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedmiotu komisji budżetowej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zmiany postanowienia uchwały sejmowej z 8. lutego 1895 co do poparcia projektowanej kolei lokalnej Jaworzno-Piła.

Sprawozdawca p. Edward Jędrzejowicz, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji kolejowej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Bernadzikowskiego w sprawie regulacji rzeki Uszwicy.

P. Bernadzikowski przemawia uzasadniając swój wniosek, a pod względem

formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji gospodarstwa krajowego.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Zajęzkowskiego o ułatwienie klasom mniej zamożnym korzystania ze szkół średnich.

P. Zajęzkowski przemawia uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji szkolnej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Ostapczuka o zmianę §. 30. sejmowej ordynacji wyborczej.

P. Ostapczuk przemawia uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji administracyjnej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzielenie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania dróg gminnych Wielicko-Świątnickiej i Przybyszówka-Zgłobień.

Sprawozdawca p. Edward Jędrzejowicz czyta sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania dróg gminnych Wielicko-Świątnickiej i Przybyszówka-Zgłobień.

Art I.

Na przeciąg lat pięciu, od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych a mianowicie:

1. Wydziałowi powiatowemu w Wieliczce, jako władzy nadzorującej na rzecz utrzymania drogi gminnej Wielicko-Świątnickiej i na trakcie tejże drogi znajdującego się mostu na rzece Wildze z zastrzeżeniem, że gminy i obszary dworskie, przez których terytorium omycona droga przechodzi, przyczyniać się będą do jej utrzymania prestacyami w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.,
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.,
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

2. Wydziałowi powiatowemu w Rzeszowie jako władzy nadzorującej na rzecz utrzymania drogi gminnej Przybyszówka-Zgłobień z zastrzeżeniem, że gminy i obszary dworskie, przez których terytorium omycona droga przechodzi, przyczyniać się będą do jej utrzymania prestacyami w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{3}$ (pół) ct.

Pobór myta na drodze Przybyszówka-Zgłobień rozpocznie się dopiero po oddaniu tej drogi do użytku publicznego na długości ośmiu kilom.

Art II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, zrebęta, owce, kozy i świnię do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie powyższego projektu uchwały *en bloc*.

Izba przyjmuje ten wniosek, poczem uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba cały projekt uchwały w trzeciem czytaniu.

Następny punkt porządku dziennego, t. j : Sprawozdanie komisji gminnej z projektem zmiany statutu miasta Lwowa, usuwa Marszałek na życzenie komisji gminnej z porządku dziennego i oznajmia, iż przedmiot ten zamieści na porządku dziennym następnego posiedzenia.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gminnej o wniosku p. Merunowicza w przedmiocie działalności ekonomicznej Rad powiatowych.

Sprawozdawca p. Merunowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Stan. Niezabitowskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby czynnie i jaknajgorliwiej wspierał działalność Reprezentacyi powiatowych w zakresie spraw ekonomicznych ich powiatów.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji górniczej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie spraw górniczych.

Sprawozdawca p. Szczepanowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Stan. Niezabitowskiego od czytania tego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

I. Sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności w sprawach górniczych w ciągu roku 1895 przyjmuje Sejm do wiadomości.

II. Sejm wzywa c. k. Rząd: ażeby czyniąc zadość nieodzownej potrzebie dostarczenia kopalniom nafty i wosku ziemnego, odpowiednich dozorców i kierowników robót, przyczynił się dostatecznymi środkami do zorganizowania niższych szkół górniczych, dotąd wyłącznie kosztem kraju utrzymywanych.

III. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu prowadzenie z c. k. Rządem dalszych rokowań mających na celu przez zarządzenie badań naukowych i przez ustanowienie specjalnego komitetu dla zbadania warunków bezpieczeństwa w kopalniach wosku ziemnego i nafty, zmniejszyć ilość nieszczęśliwych wypadków zdarzających się w tych kopalniach.

IV. Sejm wzywa c. k. Rząd: ażeby przy sposobności układów z Węgarami o odnowienie przymierza handlowo-cłowego, powziął takie postanowienia, któreby usunęły import falsyfikatu naftowego kaukas-

kiego jako szkodliwego dla rozwoju przemysłu naftowego w Galicji, oraz uzyskał silniejszą ochronę dla pobocznych produktów destylacyi nafty.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i głosując oddzielnie nad każdym ustępem wniosku komisji, uchwała wszystkie cztery ustępy powyższego wniosku bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego w sprawie tępienia myszy polnych.

Sprawozdawca p. Stanisław Dzieduszycki uwolniony na wniosek sekretarza p. Stan. Niezabitowskiego od czytania tego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o akcji tępienia myszy polnych w r. 1895.

II. Sejm otwiera Wydziałowi krajowemu kredyt na r. 1896 w kwocie 5.000 zł. celem pokrycia kosztów dalszych prób i doświadczeń w tępieniu myszy polnych przedsiębranych.

III. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by poczynił starania, aby c. k. Rząd w roku bieżącym przyczynił się kwotą najmniej 5.000 zł. wynoszącą do dalszego prowadzenia prób i doświadczeń w tępieniu myszy polnych.

IV. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by się postarał o wydanie projektowanego rozporządzenia ministerjalnego, aby równocześnie przygotował podstawy i materiały potrzebne do stworzenia ustawy o przymusowym tępieniu myszy polnych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i głosując oddzielnie nad ka-

żnym ustępem wniosku komisji, uchwała wszystkie cztery ustępy powyższego wniosku bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego w sprawie powiększenia etatu referentów fachowych dla spraw rolniczych w Wydziale krajowym.

Sprawozdawca p. Krański uwolniony na wniosek sekretarza p. Stan. Niezabitowskiego, od czytania tego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

1) Sejm uchyla uchwałę swoją z dnia 29. listopada 1890, mocą której powiększył etat urzędników Wydziału krajowego o jednego urzędnika referenta dla spraw rolniczych.

2) Sejm pomnaża etat urzędników konceptowych Wydziału krajowego o trzy posady fachowo rolnicze, a mianowicie:

- a) jednego z rangą i poborami sekretarza Wydziału krajowego;
- b) jednego z rangą i poborami wicesekretarza Wydziału krajowego;
- c) jednego z rangą i poborami konceptysty Wydziału krajowego.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i głosując oddzielnie nad każdym ustępem wniosku komisji, uchwała oba ustępy powyższego wniosku bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie komisji drogowej z petycji Rady powiatowej w Rzeszowie o subwencję na przełożenie i rekonstrukcję drogi Tyczyn-Jawornik.

Sprawozdawca p. Urbański czyta sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję Rady powiatowej w Rzeszowie l. 132 o subwencję na rekonstrukcję drogi Tyczyn-Jawornik przekazuje się Wydziałowi krajowemu do przychylnego załatwienia po myśli uchwały sejmowej z 13. października 1882 i okólnika Wydziału krajowego z 22. grudnia 1882.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji Andrzeja hr. Dzieduszyckiego pomocnika kasowego przy zarządzie sprzedaży soli w Wydziale krajowym o veniam aetatis.

Sprawozdawca p. Urbański czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Potentowi Andrzejowi hr. Dzieduszyckiemu udziela się veniam aetatis.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje :

Sprawozdanie komisji sanitarnej z przedłożenia Wydziału krajowego w przedmiocie utworzenia dalszej seryi okręgów sanitarnych w r. 1896.

Sprawozdawca p. Olpiński na wniosek sekretarza p. Stan. Niezabitowskiego uwolniony od czytania tego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o istniejących okręgach sanitarnych.

Sejm upoważnia Wydział krajowy do utworzenia w roku 1896 dalszych 23 okręgów sanitarnych w powiatach.

III. Sejm postanawia wstawić w preli-minarzu krajowym na rok 1896 pod rubr. V. kwotę 18.000 zł. na koszta podróży lekarzy okręgowych tudzież subwencye dla powiatów przewidziane § 12 ustawy z dnia 2. lutego 1891 Nr. 17. Dz. u. kraj. tak dla istniejących już, jak i nowo powstać mających okręgów sanitarnych w roku 1896.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i głosując oddzielnie nad każdym ustępem wniosku komisji, uchwała wszystkie trzy ustępy powyższego wniosku bez rozprawy.

Wobec wyczerpania porządku dziennego Marszałek wzywa sekretarza do odczytania złożonych wniosku i interpelacyi.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski czyta następujący wniosek:

W n i o s e k.

Loterya liczbowa przyprawia szczególnie lud wiejski i małomiejski o wielkie straty majątkowe, a nieraz o zupełną ruinę.

Nieświadomi sprawy, a podnieceni przez chciwych zysku kolektantów, pisarzy pokątnych i lichwiarzy, cały swój majątek albo zarobek tracą na loteryi.

Szkody stąd wyniknięte są stokroć większe, aniżeli dochody państwa.

Dlatego upraszam

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Wzywa się c. k. Rząd, aby loteryę liczbową jak najrychlej zniósł.

We Lwowie. dnia 17. stycznia 1896.

Wnioskodawca
Antoni Styła.

Dr. Bernadzikowski, W. Szwed, F. Krempa, Kramarczyk, Data, Warzecha, Potoczek, Żardecki, Ostapczuk, Okuniewski,

Hamorak, Kuleczycki, Dr. Olpiński, Pohorecki, Średniawski, Wójcik.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku postawi na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

I n t e r p e l a c y a
do JW. Pana Komisarza rządowego.

P. Starosta Laskowski w Krakowia reskryptem z dnia 3. października 1895 r. l. 30.464 nakazał aby oborniki okalać parkanami i nawóz wywieść w pole do 20. października z. r.

zważywszy, że okalanie parkanami gnojowisk jest nowym znowu ciężarem dla ludności zwłaszcza biednej;

zważywszy, że nie każdy był w stanie wywieść obornik do wyznaczonego terminu gdyż jeszcze pod ten czas były inne pilniejsze roboty i czasem nie możność najęcia zaprzęgu, mimo to p. Starosta ukarał wielu gospodarzy w Liszkach za niewypełnienie tego polecenia karą pieniężną.

zważywszy, że wywożenie na większe kupy nawozu dzieje się ze szkodą gospodarzy i rolnictwa, a przecież to musiano czynić, aby uniknąć kary i tak, Piotr Wlazło z Liszek musiał wywieść nawóz na niewykopane jeszcze ziemiołody. Czyż i takie postępowanie Władz należy do podniesienia się materialnego gospodarzy?

Wobec tego zapytujemy Wysokie c. k. Namiestnictwo, czy zaradzi na przyszłość takim postępowaniom niższej swojej Władzy, które ludność doprowadzają do zubożenia, rozgoryczenia i nieufności.

Lwów dnia 17. stycznia 1896.

Interpelant:
Fr. Wójcik.

Styła, F. Krempa, Dr. Bernadzikowski, Okuniewski, Kramarczyk, W. Szwed, Żardecki, Warzecha, Potoczek, Data, Ostapczuk, Niebyłowicz, Hamorak, Średniawski, Bojko.

Marszałek oznajmia, że interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Marszałek zamyka posiedzenie i назнача następne na dzień 20. stycznia b. r., godzinę 10. przed południem.

Koniec posiedzenia o godz. 12 min. 50 popołudniu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Zdzisław Tarnowski w. r.
Stanisław Niezabitowski w. r.

Protokół

10. posiedzenia, 1. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 20. stycznia 1896.

Początek posiedzenia o godzinie 10. min. 35. przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy JE. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Mieczysław Urbański, Zdzisław Tarnowski.

Obecnych posłów 124.

Ze strony c. k. Rządu: c. k. Rada dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, że protokół ósmego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów; protokół dziewiątego posiedzenia złożony jest w biurze marszałkowskiem do przejrzania.

Marszałek zawiadamia, iż udzielił urlopów pp.: Madeyskiemu na 2, Szeptyckiemu na 1, Polanowskiemu na 2 dni.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski odczytuje spis petycyj, które przydzielono następującym komisjom:

Komisji administracyjnej L. s.: 866, 867, 868, 870, 887, 888, 889, 902, 905, 928.

Komisji petycyjnej, L. s.: 869, 904, 914, 918.

Komisji gminnej, L. s.: 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 892, 895.

Komisji drogowej L. s.: 886, 890.

Komisji prawniczej, L. s.: 891.

Komisji gospodarstwa kraj, L. s.: 893, 938.

Komisji budżetowej, L. s.: 894, 896, 898, 899, 900, 903, 906, 909, 910, 911, 912, 913, 915, 916, 917, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 927, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936.

Komisji szkolnej, L. s.: 897, 901, 907, 908.

Po przeczytaniu petycji L. s.: 887, gminy Harta, L. s. 888 gminy Izdebki i L. s. 889 gminy Przysietnica pow. Brzozowskiego, o uchylenie nakazu wydanego tym gminom przez Wydział powiatowy w Brzozowie, sprawienia sikawek pożarnych, przemawiał p. Zdzisław Skrzyński, wnosząc, aby petycye te przekazano komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwala ten wniosek.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacyj i wniosku.

Sekretarz p. Niezabitowski czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

Z a p y t a n i e

Do JW. Pana Komisarza rządowego.

Pomimo tylu upominań się Sejmu i społeczeństwa, ażeby dostawy wojskowe odbywały się ze sprawiedliwym uwzględnieniem przemysłu krajowego, władza wojskowa zawsze samowolnie naraża ten przemysł i poprostu lekceważy odnośne wezwania i rezolucye Sejmu.

Właśnie w ostatnich dniach zaszedł wypadek, że władze wojskowe oddały dostawy wyrobów stolarskich, ślusarskich i blacharskich w obrębie lwowskiego korpusu nie krajowemu przemysłowcowi, ale niejakiemu Fr. Merschellinger niefachowemu przedsiębiorcy z Bukowiny — w Czerniowcach.

Wobec tego, że jest to widocznem podkopywaniem przemysłowców krajowych, podpisani zapytują:

1) Na jakiej podstawie uczynił to rząd wojskowy.

2) Co zamysła rząd uczynić, ażeby na przyszłość zapobiedz podobnym postępowaniom władz wojskowych.

Lwów dnia 20. stycznia 1896.

M. Michalski.

Goldmann, Rayski, Klemensiewicz, Rotter, Vayhinger, Romanowicz, T. Merunowicz, Fruchtmann, Słotwiński, Żardecki, Weigel, Loewenstein, d'Abaucourt, Pogonowski, Szczepanowski, Dr. Jaklinski, Jahl, Dworski.

Marszałek oznajmia, że interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Zdzisław Tarnowski czyta następujący wniosek:

W n i o s e k.

Zważywszy, że Urzęda gminne są niesłychanie obciążone poruczonym zakresem działania;

zważywszy, że prócz straty czasu wójtów, wydatków na pisarzy, muszą prócz tego Urzęda gminne nawet wszystkie druki do tego potrzebne za własne fundusze kupować.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby wniósł ustawę o wynagrodzeniu Urzędów gminnych za sprawowanie czynności z poruczonym zakresem działania połączonych, tudzież aby potrzebnych do tej czynności druków dostarczał bezpłatnie Urzędem gminnym.

Lwów dnia 20. stycznia 1896.

Wnioskodawca:

J. Bojko.

Fr. Wojcik, Średniawski, Styła, Ostapczuk, Niebyłowiec, Data, Hamorak, Okuniewski, Zajączkowski, Bernadzikowski, Kramarczyk, Szwed, Warzecha, Klemensiewicz.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku postawi na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Sekretarz p. Urbański czyta następującą interpelację do Wydziału krajowego:

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego Wydziału krajowego.

Wydział Rady powiatowej w Krakowie, ogłosił licytację na wydzierżawienie myta na drodze powiatowej Liszki-Czernichów na dzień 3. grudnia 1895.

W dniu tym, na licytacji w Wydziale Rady powiatowej wniósł Józef Budziaszek z Liszek ofertę na kwotę 251 zł. a Jan

Rozpąd z tejże gminy na 225 zł. pomimo tego Jan Rozpąd utrzymał się ze swoją niższą ofertą, a -gdy się zapytał oferent Józef Budziaszek inżyniera Wydziału powiatowego Bocińskiego Jana, dlaczego nie otrzymał dzierżawy myta, tenże oświadczył mu, że Radzie powiatowej przysługuje prawo oddać dzierżawę i za niższą cenę komu Jej się podoba.

Zważywszy, że takie postępowanie narzą fundusze powiatu na szkody, oraz że wchodzi tu w grę sprawa wyborów z powodu których, Józef Budziaszek stał się osobistością niesympatyczną dla Wydziału Rady powiatowej i p inżyniera Bocińskiego, który jest zawodowym agitatorom podczas każdych odbywających się wyborów wbrew woli i przekonaniom ludu.

Zważywszy, że takie postępowanie jest stronnice, gdyż Józef Budziaszek był już poprzednio przez sześć lat dzierżawcą wspomnianej rogatki i rzetelnie uiszczał należność, a gdy się uskarżał, że mu w tym wypadku krzywdę uczyniono, p. Jan Bociński oświadczył mu niech idzie na skargę do Pana Boga.

Wobec tego zapytujemy Wysoki Wydział krajowy, czy zaradzi takim nieusprawiedliwionym nadużyciom i jakie poczyni kroki, aby fundusze powiatowe dla jakiegoś widzimisę inżyniera i Rady powiatowej nie były na szkodę narażane.

Lwów dnia 20. stycznia 1896.

Interpelant:
Fr. Wójcik.

Bojko, Średniawski, Styła, Okuniewski, Zajączkowski, Hamorak, Brykczyński, Dr. Bernadzikowski, F. Krępka, Kramarczyk, Winniczuk, Data, W. Szwed, Warzecha, Ostapczuk, Niebyłowiec.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli Wydziałowi krajowemu.

Sekretarz p. Urbański czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

Interpelacya

Do W-go Pana Komisarza rządowego.

W dniach 10 i 11 kwietnia 1894 r. przeprowadzono wybory rady gminnej w Rymanowie w powiecie Sanockim.

Wypadły one na niekorzyść dawniejszej rady, a szczególnie usunięci zostali od zarządu gminą izraelici, którzy też wnieśli protest do c. k. Namiestnictwa. Namiestnictwo odrzuciło protest w styczniu 1895 r.

Niezadowoleni wytoczyli sprawę przed Najwyższy Trybunał we Wiedniu.

W myśl obowiązujących ustaw, obowiązaniem było c. k. Starostwo w Sanoku wezwać nowo wybraną Radę gminną do natychmiastowego ukonstytuowania się, skoro c. k. Namiestnictwo odrzuciło rekurs, albowiem zażalenie do Najwyższego Trybunału nie wstrzymuje sprawy.

Tymczasem dopiero wskutek reskryptu c. k. Namiestnictwa z d. 28. listopada 1895 L. 97.146 wezwało c. k. Starostwo w Sanoku pod dniem 5-go grudnia 1895, L. 27.088 do wyboru Zwierzchności gminnej. Wezwanie to zbył naczelnik dawnej Rady doniesieniem, że niema spisu członków nowej Rady i wezwaniu zadość uczynić nie może.

Dwa lata zatem mija od wyborów, a urzędują jeszcze zawsze usunięci od zarządu członkowie. Niektórzy z nich nawet twierdzą, że sześć lat minie, a nowa Rada nie przyjdzie do zarządu.

Wina takiego stanu rzeczy spada w pierwszym rzędzie na c. k. Starostwo w Sanoku, które sprawę przewlekać pozwala.

Wobec tego podpisani zapytują Wysoki Rząd:

Czy odpowiedniem zarządzeniem nie raczy jak najrychlej zaradzić nieporządkom w Rymanowie?

Lwów dnia 20. stycznia 1896.

Interpelujący:
J. Bojko.

Wójcik, Ostapczuk, Niebyłowiec, Data, Hamorak, Okuniewski, Zajączkowski, Dr. Bernadzikowski, F. Krempa, Styła, Kramarczyk, W. Szwed, Warzecha, Klemensiewicz.

Marszałek oznajmia, że interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Zdzisław Tarnowski czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

Interpelacja

do JW. Pana Komisarza rządowego.

W r. 1889 wniósł do Wysokiego Sejmu Jan Kaszycki, nauczyciel szkoły ludowej w Mikuszowicach powiat Biała petycję o wydanie mu procentów od kapitału 210 zł. który Dyrekcya kolei północnej za zajęty grunt szkolny pod kolej wypłaciła jeszcze w r. 1876.

Ponieważ Wysoki Sejm wówczas uchwalił przyznanie temuż nauczycielowi procentów od złożonego kapitału, a pomimo tego tenże po dzień dzisiejszy takowych nie otrzymał.

Przeto podpisany zapytuje, dlaczego procenta od złożonego kapitału za grunt szkolny mimo tak osławionej nędzy nauczycielskiej oraz uchwały Wysokiego Sejmu dotychczas za lat 20 Rada szkolna krajowa proszącemu nie wypłaciła:

Lwów dnia 20. stycznia 1896.

Interpelujący:
Kramarczyk.

Bojko, W. Szwed, Warzecha, Data, Sozański, Klemensiewicz, Okuniewski, Potoczek, Ostapczuk, Styła, F. Krempa, Wójcik, Niebyłowiec, Cielecki, Brunicki.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie wniosku posła Styły o zniesienie loteryi liczbowej.

P. Styła przemawia uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji administracyjnej.

Izba uchwala ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytnicznych, a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Stryju na drodze powiatowej Słobódka-Sokołów;
2. Radzie powiatowej w Drohobyczu na drodze powiatowej Drohobycko-Borysławskiej;
3. Radzie powiatowej w Husiatynie na drodze powiatowej z Husiatyna do Probużny.

Sprawozdawca p. Edward Jędrzejowicz czyta sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

Uchwała

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytnicznych, a mianowicie:

- 1) Radzie powiatowej w Stryju na drodze powiatowej Słobódka-Sokołów;
- 2) Radzie powiatowej w Drohobyczu na drodze powiatowej Drohobycko-Borysławskiej.
- 3) Radzie powiatowej w Husiatynie na drodze powiatowej z Husiatyna do Probużny.

Art. I.

Radom powiatowym w Stryju, Drohobyczu i Husiatynie nadaje się na lat pięć, od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania opłat mytnicznych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omy-

onych w dobrym stanie kosztem właścicieli funduszy powiatowych, a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Stryju prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Słobódka-Sokołów na dwóch stacyach, a to na jednej myto drogowe zaś na drugiej myto drogowe i mostowe według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

Z dniem wejścia w wykonanie niniejszej uchwały traci moc obowiązującą koncesya z dnia 10. kwietnia 1895 (dz. ust. kraj. Nr. 28), którą nadanem było Radzie powiatowej w Stryju prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Słobódka-Sokołów.

2. Radzie powiatowej w Drohobyczu prawo do pobierania myta drogowego na drodze powiatowej Drohobycko-Borysławskiej według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

3. Radzie powiatowej w Husiatynie prawo do pobierania myta drogowego na drodze powiatowej z Husiatyna do Probużny, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Pobór myta na drodze z Husiatyna do Probużny rozpocznie się dopiero po wykończeniu całej drogi to jest po oddaniu do użytku publicznego także przestrzeni pomiędzy Tłusteńkiem a Probużną.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świny do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie powyższego projektu uchwały *en bloc*.

Izba przyjmuje ten wniosek, poczem uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gminnej w przedmiocie zmiany statutu miasta Lwowa.

Sprawozdawca p. Zaleski uwolniony na wniosek sekretarza p. Stan. Niezabitowskiego od czytania tego sprawozdania, prosi o omyłkę druku zasłał w projekcie ustawy, mianowicie, że w §. 72 projektu ustawy w drugiej alinei po słowach: „Dyrektor i Rady Magistratu“, należy dodać

wypuszczone słowa: „Naczelnik urzędu budowniczego“.

Sprawozdawca odczytuje następnie następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić dołączony projekt ustawy, zmieniającej niektóre postanowienia ustawy krajowej z dnia 14. października 1870 Nr. 79 dz. u. kr. nadającej statut miejski król. stoł. miastu Lwowa.

U s t a w a

z dnia zmieniająca niektóre postanowienia ustawy krajowej z dnia 14. października 1870 Nr. 79 dz. u. kr., nadającej statut miejski król. stoł. miastu Lwowa.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

Art. I.

Postanowienia §§. 20, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 42, 53, 63, 72 i 112 ustawy krajowej z dnia 14. października 1870 Nr. 79, dz. u. kr. nadającej statut miejski król. stoł. miastu Lwowa a mianowicie oddziału A. ustawy gminnej, zostają uchylone; w ich miejsce obowiązują następujące postanowienia:

§. 20.

Skład, wybór Rady miejskiej i jej okres wyborczy.

Rada miejska składa się ze stu członków (Radnych miejskich).

Członków Rady miejskiej gmina wybiera na lat sześć.

Co trzy lata ustępuje 50 radnych, a w miejsce ustępujących nowy wybór będzie przedsięwziętym.

Po upływie trzech lat od pierwszego wyboru, dokonanego po wejściu w życie niniejszej ustawy, tudzież po upływie trzech lat od wyboru wszystkich stu członków rady miejskiej dokonanego skutkiem rozwiązania

Rady (§. 112) losowanie oznaczy tych radnych, którzy mają ustąpić.

Jeżeliby w ciągu pierwszego trzechlecia od wyboru pełnej rady zmniejszyła się liczba radnych wskutek śmierci, ustąpienia lub z innej przyczyny, natenczas wylosowaną będzie tylko taka ilość radnych, ażeby liczba wylosowanych razem z tymi, którzy ubyli, dosięgła liczby 50.

Wylosowani radni mogą być ponownie wybrani.

Szczegółowe przepisy co do sposobu przeprowadzenia losowania oznaczy regulamin czynności Rady miejskiej, który Rada miejska uchwali.

Prezydent miasta i pierwszy Wiceprezydent w żadnym razie nie podlegają losowaniu.

Na przyszłość ustępować będą w liczbie 50 ci radni, którzy przed 6 laty zostali wybrani, jakoteż ci dla których z końcem trzechlecia upłynął czas, na jaki przy uzupełniającym wyborze w myśl §. 24 zostali wybrani.

Ustępujący mogą być ponownie wybrani.

Ustępujący radni będą urzędować aż do przeprowadzenia nowych wyborów.

Radni, przed sześciu laty wybrani, którzy w ciągu kadencji wskutek śmierci, dobrowolnego złożenia mandatu lub z innej przyczyny przestali być członkami Rady miejskiej, mają być zaliczeni do liczby tych radnych, na których przypada kolej ustąpienia.

Oprócz tego co trzy lata przeprowadzonym zostanie także wybór w miejsce tych przed trzema laty wybranych radnych, którzy w ciągu kadencji wskutek śmierci, dobrowolnego złożenia mandatu lub z innej przyczyny przestali być członkami rady miejskiej. Wybór ten przedsięwziętym będzie na lat trzy.

Bliższe postanowienia o uprawnieniu do wyboru, o obieralności i postępowaniu przy wyborach zawiera ordynacya wyborcza dla miasta Lwowa.

§. 21.

Wybór Prezydenta, Wiceprezydentów i Delegatów miejskich.

Rada miejska wybiera ze swojego grona Prezydenta, pierwszego i drugiego Wiceprezydenta oraz delegatów.

Przy wyborze delegatów miejskich oznacza Rada miejska także ich liczbę.

Blizsze postanowienia o wyborze Prezydenta, Wiceprezydentów i Delegatów zawiera ordynacya wyborcza dla m. Lwowa.

§. 23.

Okres urzędowania Prezydenta, Wiceprezydentów i Delegatów.

Prezydent i pierwszy Wiceprezydent obierani będą na lat sześć, drugi Wiceprezydent na lat trzy.

Jeżeli Prezydent lub pierwszy Wiceprezydent wybrany będzie w ciągu kadencji, w takim razie urzędowanie ich trwa tak długo, jak długo trwać ma jeszcze sześciomiesięczny okres mandatu radnego. Wybrany w ciągu kadencji drugi Wiceprezydent urzędować będzie tylko do końca trzechlecia.

Jednak po upływie tego czasu, jak i w razie wcześniejszego ustąpienia z Rady (§. 20), pozostaje Prezydent w urzędowaniu aż do zaprzysiężenia nowego wybranego Prezydenta, Wiceprezydenci zaś aż do ponownego wyboru Wiceprezydentów.

Delegatów miejskich wybiera Rada na trzy lata.

Ustępujący mogą być ponownie wybrani.

Prezydent i Wiceprezydenci obejmują urząd z dniem złożenia przysięgi, delegaci od dnia ich wyboru.

Członek Rady miejskiej, nie może być związany żadną instrukcją.

§. 24.

Wybory uzupełniające.

W razie opróżnienia posady Prezydenta lub Wiceprezydentów w ciągu okresu wyborczego, winna Rada najpóźniej do 14 dni przedsięwziąć w ich miejsce nowy wybór.

Ustępujący mogą być ponownie wybrani.

Jeżeliby w ciągu trzechletniego okresu ubyło co najmniej 20 radnych, wtedy dla uzupełnienia Rady rozpisze Prezydent na podstawie ostatniej listy wyborczej nowy wybór na taki czas, przez jaki ci, w których miejsce nowo wybrani wstępują mieli urzędować.

§. 25.

Zatwierdzenie i przysięga Prezydenta i Wiceprezydentów.

Wybór Prezydenta wymaga zatwierdzenia cesarskiego.

Skoro zatwierdzenie nastąpi, Prezydent w obecności Rady miejskiej i radnego ciała Magistratu złoży przysięgę do rąk Namiestnika kraju na wierność i posłuszeństwo Monarsze, stosowanie się do ustaw i sumienne wypełnianie swoich obowiązków. Wiceprezydenci składają taką samą przysięgę do rąk Prezydenta na Zgromadzeniu Rady miejskiej.

§. 26.

P ł a c e.

Drugi Wiceprezydent, delegaci i inni członkowie Rady urzędują bezpłatnie.

Za sprawozdanie interesów Gminy po za jej obrębem mogą ani żądać wynagrodzenia.

Płace i inne emolumenta Prezydenta i pierwszego Wiceprezydenta ustanawia Rada miejska na cały czas ich urzędowania.

Prezydentowi, który przez 15 lat nieprzerwanie urząd Prezydenta piastował, może Rada miejska po jego ustąpieniu z urzędu, wyznaczyć stosowną emeryturę. —

To samo stosuje się do pierwszego Wiceprezydenta.

Jeżeli drugi Wiceprezydent przez czas dłuższy zastępować będzie Prezydenta lub pierwszego Wiceprezydenta, pobierać będzie dyetyienne, odpowiadające płacy pierwszego Wiceprezydenta.

§. 27.

Prezydent i Wiceprezydenci muszą mieć we Lwowie stałe zamieszkanie.

§. 28.

Ustąpienie z urzędu.

Prezydent, Wiceprezydenci i Delegaci nie mogą bez zezwolenia Rady złożyć urzędowania swojego.

Prezydent, Wiceprezydenci, Delegaci i radni tracą swe urzędy, jeżeli zajdzie lub wiadomą się stanie okoliczność, któraby pierwotnie ich obieralności stała na przeszkodzie.

Jeżeli który z nich popadnie w śledztwo lub zostanie oskarżonym sądownie z powodu jednego z czynów karygodnych w §§. 3. i 11. ordynacyi wyborczej miasta Lwowa wskazanych, lub jeżeli do jego majątku konkurs ogłoszony albo postępowanie ugodowe zostanie zarządzone, wtedy nie będzie mógł sprawować swego urzędowania, dopóki trwa to postępowanie karne, krydalne lub ugodowe.

Wiceprezydenci i Delegaci miejscy mogą być także suspendowani lub usunięci z urzędu, jeżeli się okażą winnymi zaniebdania obowiązków urzędowych. O takim usunięciu lub zuspendowaniu orzeka Rada miejska ostatecznie.

Radnych, którzy bez ważnych powodów przez trzy miesiące na posiedzenia nie przybywają, może Rada miejska uznać za występujących.

§. 42.

Inne sprawy należące do zakresu działania Rady miejskiej.

Do zakresu działania Rady miejskiej należą jeszcze sprawy następujące :

a) wybór Prezydenta miasta, pierwszego i drugiego Wiceprezydenta;

b) nadawanie prawa przynależności do gminy; nadawanie obywatelstwa miejskiego i honorowego, tudzież rozstrzyganie co do utraty obywatelstwa (§. 9); ustanawianie opłaty za nadanie prawa przynależności i obywatelstwa miejskiego, niemniej uwolnienie od niej (§§. 4 i 6);

c) czuwanie nad dokładnem prowadzeniem metryk gminy i spisu wyborców;

d) wykonanie przysługującego gminie prawa patronatu lub prezentowania, tudzież rozdawania stypendyów, jakoteż innych miejsc fundacyjnych;

e) zawiadywanie, nadzorowanie, zakładanie i utrzymywanie szkół ludowych i średnich w granicach ustawą oznaczonych;

f) wybór mężów zaufania do jednania stron (§. 30 m.);

g) uchwalanie wniosków do zmian statutu miejskiego, lub zmiany granic miasta (§. 2 m.).

Taka jednak uchwała, aby była ważną, musi być powziętą na dwóch nie prędzej jak w ośm dni po sobie następujących posiedzeniach.

Zmiany statutu jedynie w drodze ustawodawstwa krajowego nastąpić mogą.

§. 53.

Władza Prezydenta i jego zastępców w ogólności.

Prezydent jest przełożonym Magistratu i urzędów miejskich, kieruje ich czynnościami i czynności te nadzoruje.

W razie przeszkody zastępuje Prezydenta pierwszy Wiceprezydent, a tego ostatniego drugi Wiceprezydent.

Prezydent i pierwszy Wiceprezydent urzędują stale.

§. 63.

O składzie i zakresie działania Magistratu i innych urzędów miejskich.

Magistrat składa się z Prezydenta, pierwszego i drugiego Wiceprezydenta, Delegatów- miejskich, z Dyrektora, Radców Magistratu i urzędników pomocniczych.

Prezydent, Wiceprezydenci i Delegaci miejscy wchodząc w skład Magistratu, nie przestają być członkami Rady miejskiej.

Pod kierownictwem Prezydenta zarządza Magistrat bezpośrednio sprawami gminy i zostających pod jej zarządzeniem zakładów i funduszy i załatwia czynności bieżące w sprawach jemu przekazanych.

W sprawach poruczonego zakresu gminy mianowicie w sprawach administracji politycznej jest Magistrat pod przewodnictwem Prezydenta pierwszą instancją w obrębie miasta.

Kollegialnym posiedzeniom w Magistracie przewodniczy Prezydent lub jego Zastępca.

Bez przewodnictwa Prezydenta lub jego Zastępcy Magistrat ważnej uchwały powziąć nie może.

§. 72.

Mianowanie urzędników.

Rada miejska mianuje Dyrektora Magistratu, jakoteż wszystkich urzędników Izby obrachunkowej na przedstawienie Prezydenta, innych zaś urzędników gminy i zakładów gminnych na przedstawienie Magistratu.

Dyrektor i Radcy Magistratu, Naczelnik urzędu budowniczego, Naczelnik Izby obrachunkowej i Kasyer są stałymi urzędnikami.

Rada miejska postanowi, jakie inne posady służbowe mają być stałymi urzędnikami obsadzone.

Stali urzędnicy miejscy złożą do rąk Prezydenta w obecności ciała radnego Magistratu przysięgę na wierność i posłuszeństwo Monarsze, stosowanie się do ustaw i sumienne pełnienie swoich obowiązków.

Dyrektor i Radcy Magistratu, Naczelnik urzędu budowniczego, Naczelnik Izby obrachunkowej i Kasyer nie mogą być w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa między sobą aż do czwartego stopnia włącznie. W takimże stosunku nie mogą także zostawać między sobą i ze swymi podwładnymi Naczelnicy biur urzędów pomocniczych.

Konceptowi urzędnicy Magistratu, używani do załatwiania spraw poruczonego zakresu działania, muszą się wykazać z odbytych egzaminów praktycznych, jakie dla urzędników państwa tej kategorii są przepisane.

§. 112.

Rozwiązanie Rady miejskiej.

Namiestnik może rozwiązać Radę miejską.

Gminie służy rekurs do Ministerstwa spraw wewnętrznych. Rekurs ten nie ma mocy wstrzymującej.

Najdalej w 6 tygodni po rozwiązaniu nowy wybór rozpisany być musi.

Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym zarządzi co potrzeba dla tymczasowego załatwiania spraw aż do wprowadzenia nowej Rady miejskiej.

Zanim wybór nowej Rady miejskiej dokonany będzie, Prezydent i Wiceprezydenci pozostają na swych posadach, sprawują bieżące interesa gminy i wykonują służące Radzie miejskiej przy wyborach prawa.

Rada miejska, którą Namiestnik rozwiązał, może, lecz tylko celem wniesienia rekursu zgromadzić się na posiedzenie tajne.

Art. II.

Postanowienia tej ustawy wchodzą w życie z dniem jej ogłoszenia w dzienniku ustaw krajowych.

Wybory nowej Rady na lat sześć zarządzi jednak Prezydent dopiero z upływem obecnej kadencji.

Art. III.

Postanowienia ordynacyi wyborczej miasta Lwowa dotyczące wyboru pierwszego Wiceprezydenta, zastosowane będą także do wyboru drugiego Wiceprezydenta.

Art. IV.

Pod powołaną w §§. 22 i 25 ordynacyi wyborczej miasta Lwowa ilością trzech czwartych części radnych rozumieć należy siedmdziesięciu pięciu radnych.

Przy wyborach co trzy lata się powtarzających, do liczby siedmdziesięciu pięciu należy policzyć tych radnych, których mandat jeszcze nie wygasł i taką ilość nowowybranych radnych, jaka się okaże potrzebną do uzupełnienia liczby siedmdziesięciu pięciu radnych.

Przy pierwszym wyborze dokonanym po wejściu w życie niniejszej ustawy urzędować będzie dotychczasowa Rada miejska aż do uznania ważności wyboru przynajmniej siedmdziesięciu pięciu nowowybranych Radnych.

Art. V.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej, w której uchwała bez rozprawy cały powyższy projekt ustawy, głosując nad każdym paragrafem oddzielnie, a w końcu przyjmuje tytuł i wstęp projektu ustawy.

Sprawozdawca wnosi przystąpienie do trzeciego czytania tego projektu ustawy bez czytania.

Izba bez rozprawy uchwała przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, a na-

stępnie w oddzielnem głosowaniu przyjmuje cały projekt ustawy w trzeciem czytaniu.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o przedłożeniu Wydziału krajowego w sprawie objęcia apteki przy szpitalu powszechnym we Lwowie w zarząd kraju.

Sprawozdawca p. Marchwicki uwolniony na wniosek sekretarza p. Stanisława Niezabitowskiego od czytania tego sprawozdania. odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości i zatwierdza objęcie apteki szpitalu lwowskiego we własny zarząd z dniem 1. stycznia 1896.

II. Sejm zatwierdza wstawione do preliminarza budżetu na rok 1896 kredyty w Rubr. I. poz. 17, Rubr. II. poz. 24, Rubr. VIII. poz. 66, 67 i 68.

III. Sejm uchwała, iż w etacie osób i płac kraj. szpitala powszechnego we Lwowie uchwalonym dnia 22. maja 1875 w ustępie B. „służba lekarska“ wstawiona być ma p. 4, względnie p. 8 d. „Aptekarz“ z płacą 800 zł., dodatkiem na pomieszkanie 200 zł., dodatki pięcioletnie po 100 zł.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Okuniewski.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Hoszard.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia sprawozdawca p. Marchwicki.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej, w której głosując nad każdym punktem wniosku komisji oddzielnie, uchwała bez rozprawy wszystkie trzy punkty wniosku komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przed-

miocie rozszerzenia gmachu żandarmeryi we Lwowie.

Sprawozdawca p. Zajączkowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Stan. Niezabitowskiego od czytania powyższego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Wysoki Sejm odstępuje od udzielonego Wydziałowi krajowemu uchwałami z d. 28. października 1889 i 19. marca 1892 upoważnienia do zaciągnięcia pożyczki w kwocie 19.000 zł., a natomiast upoważnia go do zaciągnięcia pożyczki na hipotekę realności pod l. k. 70 I. dzielnicy, wykazu hypot. 50 gminy katastr. Lwów, stanowiącej własność funduszu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w Banku krajowym w wysokości 100.000 zł., z której to kwoty ma być też pokryty koszt zakupu części realności pod l. k. 71¹/₄ od Magistratu we Lwowie za kwotę 14.000 zł. i postawiony na zakupionym placu, oraz na tym placu jaki jeszcze pozostał przy gmachu żandarmeryi we Lwowie, dom na cele zakwaterowania c. k. żandarmeryi.

II. Upoważnia się Wydział krajowy do przeprowadzenia tej budowy wedle przedłożonych szkiców.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej, w której przyjmuje bez rozprawy wniosek komisji, głosując nad każdym punktem tego wniosku oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o przedłożeniu Wydziału krajowego w sprawie rachunków z administracyi rządowej fundacyi korpusu ochotników z r. 1859.

Sprawozdawca p. Abrahamowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Stan. Niezabitowskiego od czytania tego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 19. listopada 1895 l. 66.559 w przedmiocie rachunków z administracyi gal. funduszu korpusu ochotników z roku 1859 odebranego od c. k. Rządu na rzecz skarbu krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej o petycyi gminy m. Tartakowa w przedmiocie utworzenia Sądu powiatowego w Tartakowie.

Sprawozdawca p. Jahl, uwolniony na wniosek sekretarza p. Stan. Niezabitowskiego od czytania tego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem przekazuje ponowną petycyę gminy miasteczka Tartakowa o utworzenie tamże Sądu powiatowego Wydziałowi krajowemu do dalszego zbadania z poleceniem, ażeby postarał się o przyspieszenie stanowczego załatwienia tej sprawy i wnioski swe w tej mierze na najbliższej sesji sejmowej przedłożył.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie utworzenia Sądu powiatowego w Kamienicy.

Sprawozdawca p. Jahl, uwolniony na wniosek sekretarza p. Stan. Niezabitowskiego, od czytania tego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w myśl ustawy z 11. czerwca 1868 l. 59 Dz. pp. wyraża c. k. Rządowi opinię, że w interesie należytego wymiaru sprawiedliwości oraz dla korzyści interesowanej ludności potrzebnem jest utworzenie nowego sądu powiatowego, bądź w Łącku, bądź w Kamienicy i że do tego utworzyć się mającego sądu powiatowego przydzieliby należało gminy: 1) Czarny Potok, 2) Czerniec, 3) Kicznia, 4) Łącko, 5) Łączki, 6) Maszkowice, 7) Szczerez, 8) Wola kosnowa, 9) Wola Piskulina, 10) Zagórzyn, 11) Zarzecze, 12) Zabrzeź, z okręgu sądu powiatowego w Starym Sączu i powiatu politycznego w Nowym Sączu, dalej 13) Kamienica, 14) Szczawa, 15) Zbłudza, 16) Zalesie, 17) Zasadne z okręgu sądu powiatowego i starostwa w Limanowej i 18) gminę Ochotnica z okręgu sądu powiatowego w Krościenku i Starostwa w Nowym Targu.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej o przedłożeniu Wydziału krajowego w sprawie wydzielenia gminy Czyżowice z okręgu sądowego w Sądowej Wiszni a przydzielenia do okręgu sądowego w Mościskach.

Sprawozdawca p. Jahl uwolniony na wniosek sekretarza p. Stan. Niezabitoskiego od czytania tego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w myśl uchwały z 11. czerwca 1868 l. 59 Dz. u. p. udziela c. k. Rządowi opinię, iż dla dobra mieszkańców gminy i obszaru dworskiego w Czyżowicach, jest wydzielenie ich z okręgu c. k. Sądu powiatowego w Sądowej Wiszni, a przydzielenie do c. k. Sądn powia-

towego w Mościskach — pożądanę i pożyteczną.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie zniesienia nadanego funduszowi krajowemu prawa poboru przy moście w Szczawnicy, na drodze krajowej Krościenko-Szczawnica dodatkowej opłaty mytniczej od osób.

Sprawozdawca p. Gniewosz, uwolniony na wniosek sekretarza p. Stan. Niezabitoskiego od czytania tego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący projekt ustawy.

U s t a w a

o zniesieniu nadanego funduszowi krajowemu prawa do poboru przy moście w Szczawnicy na drodze krajowej Krościenko-Szczawnica dodatkowej opłaty mytniczej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Ustawa z dnia 17. maja r. 1874 Dz. u. kr. Nr. 44 o udzieleniu funduszowi krajowemu prawa do poboru przy moście w Szczawnicy na drodze krajowej Krościenko-Szczawnickiej dodatkowej opłaty mytniczej od osób traci moc obowiązującą z dniem 31. grudnia 1896.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie całego projektu ustawy *en bloc*.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek przyjęcia całego projektu ustawy *en bloc*,

poczem w oddzielnem głosowaniu przyjmuje cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba cały projekt ustawy w trzeciem czytaniu.

Następuje :

Sprawozdanie komisji drogowej o petycji Rady powiatowej w Brodach w przedmiocie uchylecia prawa poboru myta prywatnego od mostu w Toporowie na rzece Radosławce.

Sprawozdawca p. Gniewosz czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Petycję Rady powiatowej w Brodach o uchylene prawa poboru myta prywatnego przez obszar dworski w Toporowie od mostu w Toporowie odstępuje się Wysockiemu Rządowi do załatwienia.

P. Barwiński stawia poprawkę, aby w słowach: „Rządowi do...“ dodano „przychylnego“.

Sprawozdawca zgadza się na tę poprawkę.

Izba uchwała następnie wniosek komisji z poprawką p. Barwińskiego.

Następuje :

Sprawozdanie komisji drogowej w sprawie budowy dróg Tatrzańskich.

Sprawozdawca p. Krzysztofowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Stan. Niezabitowskiego od czytania tego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

1. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby wypracował projekt drogi z Łysej Po-

lany do Morskiego Oka i przedstawił wniośki co do jej budowy.

2. Upoważnia się Wydział krajowy do subwencyonowania drogi powyższej do 70% kosztów ogólnych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej, w której uchwała oba punkta powyższego wniosku komisji bez rozprawy, głosując nad każdym punktem tego wniosku oddzielnie.

Następuje :

Sprawozdanie komisji drogowej o petycji gmin Łączki, Wojaszówka i innych o zbudowanie ławy lub mostu na rzece Wiśłoku.

Sprawozdawca p. Krzysztofowicz czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Petycję niniejszą odstępuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie komisji drogowej z petycji Wydziału powiatowego w Złoczowie w sprawie subwencji na budowę drogi powiatowej Złoczów-Ożydów.

Sprawozdawca p. Urbański czyta sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Petycję Wydziału powiatowego w Złoczowie o podwyższenie subwencji krajowej z 40 na 50% kosztów budowy drogi powiatowej Złoczów-Ożydów przekazuje się Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji Zwierzchności gminnej w Chyrowie, o wyjednanie u c. k. Rządu załatwienia rekursu, wniesionego przez obszar dworski w Chyrowie, w sprawie zwolnienia od obowiązku dostarczania drzewa na rzecz szkoły.

Sprawozdawca p. Urbański czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję Zwierzchności gminnej Chyrowa l. 393 odstępuje się c. k. Radzie szkolnej krajowej do załatwienia.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji rz. kat. parafian Trościańca wielkiego powiatu Brody o uwolnienie ich od konkurencji na utrzymanie rz. kat. duszpaste-rza roczną kwotą 100 zł.

Sprawozdawca p. Hamorak czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycję gminy Trościańca wielkiego w powiecie Brody o uwolnienie od konkurencji na utrzymanie rz. kat. ekspozytu, odstępuje się c. k. Rządowi do możliwego uwzględnienia.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji miasteczka Żabna w powiecie Dąbrowskim o otwarciu apteki w Żabnie.

Sprawozdawca p. Hamorak czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję Reprezentacji miasteczka Żabna w powiecie Dąbrowskim o otwarciu apteki odstępuje się Wysokiemu c. k. Rządowi do uwzględnienia.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej o petycji gminy Michałówka w powiecie Jarosławskim o wynagrodzenie szkód z powodu przekopu łączącego Wisznę z Sanem pod Michałówką.

Sprawozdawca p. Kostheim czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję gminy Michałówki l. 470 w powiecie Jarosławskim o wynagrodzenie szkód z powodu przekopu łączącego Wisznę z Sanem pod Michałówką wyrządzonych, odstępuje się c. k. Rządowi z wezwaniem do jak najrychlejszego załatwienia.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej o petycji magistrów farmacyi zajętych w aptece krajowego powszechnego szpitala we Lwowie w sprawie wydalenia z dotychczasowego zajęcia z powodu objęcia apteki w zarząd kraju.

Sprawozdawca p. Kostheim czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję do l. 537 magistrów farmacyi zajętych dawniej w aptece kraj. szpitala powszechnego we Lwowie — odstępuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

Przemawia p. Bernadzikowski przeciw wnioskowi komisji i w końcu stawia następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby petycję byłych funkcyonaryuszów przy aptece szpitalnej we Lwowie t. j. pp.: Fryderyka Haydera i Kazimierza Czajkowskiego jak najprzychylniej ocenił i o ile możności przyznał im ewikycę czy to w formie jednorazowego wynagrodzenia, czy też przez udzielenie im odpowiedniego zajęcia przy instytucjach krajowych.

Izba nie popiera tego wniosku.

Przemawia p. Okuniewski.

Przemawia członek Wydziału kraj. p. Hoszard.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Romanowicz.

Po zamknięciu dyskusji przemawia sprawozdawca, poczem Izba uchwała wniosek komisji.

W obec wyczerpania porządku dziennego, Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacyj i wniosków.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

Interpelacya

do J. Wielm. Pana Komisarza rządowego.

Dobra Trzeciewina-Biczycze w powiecie Nowy Sącz kupił pewien kapitalista moźszeszowego wyznania — a gospodarkę prowadzi taką, że tnie wszystko od kołka i tyczki i w ten sposób pustoszy las.

Czy Wysokiemu Rządowi wiadoma jest ta gospodarka? i czy W. Rząd pozwala na to? względnie czy W. Rząd zamierza położyć tamę tej niszczącej gospodarce i zmusić nowego nabywcę do prowadzenia prawidłowej gospodarki lasowej.

Lwów dnia 20. stycznia 1896.

Interpelujący:

Potoczek

Kramarczyk, W. Szwed, Warzecha, Data, Bojko, Okuniewski, Dr. Bernadzikowski, Styła, Klemensiewicz, Wójcik, F. Krem-pa, Średniawski, Dr. Olpiński, Ostapczuk, Hamorak.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Zdzisław Tarnowski czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

Interpelacya

Do J. W. c. k. Komisarza Rządowego.

Na posiedzeniu z 6. lutego 1895 powziął Wysoki Sejm następującą uchwałę w sprawie statutu wzorowego dla Kas oszczędności.

„Wzywa się c. k. Rząd ażeby 1) z nowego wzorowego statutu dla gminnych i powiatowych Kas oszczędności wydanego reskryptem c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 19. maja 1892 r. L. 1139 uchylił dodatkowe postanowienie zamieszczone w drugim ustępie §. 2 podług którego Kasy oszczędności nie mogą być zakładami gminnymi względnie powiatowymi lecz instytucjami samodzielnymi jedynie tylko pod kontrolą państwową zostającemi“.

W ustępach 2, 3 i 4 powyższej uchwały mieszczą się mniej doniosłe postulata Wys. Sejmu odnoszące się do ważności i zapadania uchwał Wydziału, do pożyczek udzielanych krajom, powiatom i gminom, wreszcie do wysokości wkładek.

Uchwała powyższa sejmowa zakomunikowana c. k. Rządowi wywołała decyzję c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 14. lipca 1895 L. 8127 intymowaną Wydziałowi krajowemu odezwą c. k. Prezydium Namiestnictwa we Lwowie z 31 lipca 1895 L. 7943, z której to decyzji c. k. Ministerstwa wypływa, że c. k. Rząd zgadza się na mniej doniosłe zmiany statutu wzorowego żądane uchwałą sejmową, obstaje zaś przy utrzymaniu ustępu drugiego §. 2 tegoż statutu

zawierającego zasadnicze określenie charakteru Kas oszczędności.

W ostatnim jednak czasie nadeszła wiadomość, która znalazła także odgłos w dziennikach krajowych, że c. k. Rząd jest skłonny uczynić zadość także zasadniczemu żądaniu Wys. Sejmu objętemu ustępem 1 uchwały z dnia 6 lutego 1895 choćby tylko w każdym poszczególnym wypadku założenia Kasy oszczędności.

Gdy ewentualność powyższa, wysoce przez kraj pożądana, jest zdolna ożywić wielce zbawienny ruch od r. 1892 zatamowany — w kierunku zakładania Kas oszczędności powiatowych i gminnych zapytują podpisani Pana c. k. Komisarza rządowego czy i o ile wiadomość powyższa jest zgodną z istotnym stanem sprawy.

Lwów dnia 20. stycznia 1896.

Interpelujący
Krzysztofowicz

Stan. Stadnicki, Ant. Theodorowicz, Okuniewski, E. Torosiewicz, Fr. Rozwadowski, Krański, Gnoiński, Sala, Stecki, Schnell, Rudrof, Bielański, A. Rayski, Brunicki, Paszkowski.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

☛ Sekretarz p. Urbański czyta następujący wniosek:

W n i o s e k.

Zważywszy, że choroby zaraźliwe pojawiające się nader często między nierogacizną, stają się dla ludności włościańskiej coraz dotkliwszą klęską, a to mianowicie dla tego, że chore sztuki giną, — zdrowych zaś całemi czasem miesiącami sprzedawać nie wolno, a środki ochronne lub zaradcze okazują się częścią niewystarczającymi, częścią zbytecznie uciążliwymi.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby wydał rozporządzenie, a względnie spowodował

zmianę obowiązujących ustaw w tym kierunku:

1. aby w czasie zarazy rejony obejmujące zarażone gminy ustanowione były bez względu na granice powiatu;

2. aby w czasie zarazy targi były zamknięte tylko w tych miastach i miasteczkach, które znajdują się w obrębie zarażonego rejonu;

3. aby w miejscowościach zarażonych rozkazano wybijać nierogaciznę, za wynagrodzeniem z funduszków państwowych w wysokości 50% wartości szacunkowej za chore sztuki, a 80% za zdrowe.

Lwów dnia 20. stycznia 1896.

wnioskodawca.
Czartoryski

F. Krempa, Kramarczyk, Wiśniewski, W. Szwed, Winniczuk, Z. Tarnowski, Warzecha, Data, Styła, Dr. Sawczak, Żardecki, Średniawski, Bojko, Onyszkiewicz, Dr. Bernadzikowski, Wójcik, Rey, Niebyłowiec, Potoczek, Stadnicki.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku zamieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Sekretarz p. Urbański czyta następujący wniosek:

W n i o s e k.

Zważywszy, że uchwałą zeszłoroczną Wysokiego Sejmu polecono Wydziałowi krajowemu, aby jak najrychlej przedłożył projekt regulacji Dniestru z odpowiednimi wnioskami:

że według sprawozdania Wydziału krajowego do L. 78.875/1895 zapowiedzianem jest przedłożenie projektu i wniosków na najbliższej sesji, lecz tylko warunkowo, a mianowicie o ile c. k. Rząd zgodzi się na subwencyonowanie tych robót regulacyjnych;

że zatem jest rzeczą nader pilną, aby rzeczony projekt był wypracowany już

w pierwszej połowie roku bieżącego, tak aby mógł być przedłożony c. k. Rządowi do zbadania, tudzież celem wstawienia odpowiedniej kwoty w budżecie państwowym na rok 1897.

Podpisani wnoszą :

Wysoki Sejm uchwalić raczy :

Poleca się Wydziałowi krajowemu przyspieszyć ukończenie projektu regulacji górnego Dniestru i przeprowadzić rokowania z c. k. Rządem tak, aby kwoty potrzebne na rozpoczęcie tej regulacji mogły być wstawione w budżecie państwowym na rok 1897.

Lwów 16. stycznia 1896 r.

Wnioskodawca :
Skałkowski.

Stan. Niezabitowski, A. Rayski Sozański, Karol Dzieduszycki, d'Abancourt, Bielański, Dr. Jakliński, Osuchowski, Stecki,

Abrahamowicz, Szeliski, Horodyski, Zagórski, Krzysztofowicz, Dworski, Weigel, D. Słonecki, Borkowski, Rudrof, Gniewosz, Tyszkowski, Cielecki, Wojciech Dzieduszycki, Szeptycki, Witołd Niezabitowski, Urbański, Kozłowski, Vivien, Rotter, Brunicki, Jahl, Szczepanowski, Romanowicz, Pogonowski, Fruchtmann, Niebyłowiec, Michalski, Goldman, Trzecieski, Emil Torosiewicz, Scipio, Kraiński, Rozwadowski, Schnell, Sala, Onyszkiewicz, Merunowicz, Wiśniewski, Vayhinger, Bernadzikowski, Bojko, Krempa, Wójcik, Loewenstein.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku postawi na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski czyta porządek dzienny następnego posiedzenia.

Marszałek zamyka posiedzenie i naczynia następnego na dzień 21. stycznia b. r. godz. 10. przed południem.

Koniec posiedzenia o godz. 12. min. 25. po południu.

Marszałek krajowy

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze :

Zdzisław Tarnowski w. r.
Stanisław Niezabitowski w. r.

Protokół

11. posiedzenia I. sesji VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 21. stycznia 1896.

Początek posiedzenia o godzinie 10. min. 30. przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Mieczysław Urbański, Zdzisław Tarnowski.

Obecnych posłów 124.

Ze strony c. k. Rządu: c. k. Radca dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół dziesiątego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów; protokół dziesiątego posiedzenia złożony jest w biurze marszałkowskiem do przejrzania.

Marszałek zawiadamia iż udzielił urlopu p. Stanisławowi Tarnowskiemu na 1 dzień.

Sekretarz p. Zdzisław Tarnowski czyta spis petycji, wniesionych po dzień 21. stycznia b. r., które przydzielono następującym komisjom:

Komisji drogowej, L. s.: 950, 951, 959.

Komisji budżetowej, L. s.: 952, 955, 956, 975, 976, 977, 978, 980, 985, 986,

987, 991, 993, 994, 995, 999, 1000, 1001, 1002, 1003, 1004, 1005, 1007, 1008, 1009.

Komisji prawniczej, L. s. 953, 954.

Komisji gospodarstwa kraj., L. s.: 957, 958, 1006, 1014.

Komisji podatkowej, L. s.: 960.

Komisji drogowej, L. s.: 961, 962, 963, 964.

Komisji gminnej, L. s.: 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973.

Wydziałowi krajowemu, jako komisji, L. s.: 974.

Komisji administracyjnej, L. s.: 979.

Komisji przemysłowej, L. s.: 981, 982, 983, 984, 1013.

Komisji szkolnej, L. s.: 988, 989, 990, 992, 996, 997, 998.

Po odczytaniu petycji L. s. 979, Towarzystwa politechnicznego we Lwowie o utworzenie kraj. bióra dla spraw budowlanych, przemawiał p. Rotter dla poparcia tej petycji.

Po odczytaniu petycji L. s. 1013, Stowarzyszenia rękodzielników w Podkamieniu o zarządzenie, aby Magistrat w Brodach nie zabraniał szewcom sprzedawać obuwia na targach, przemawiał p. Barwiński, popierając tę petycję.

Po odczytaniu petycji L. s.: 1014, gminy Ciszki o wyłączenie jej ze spółki wodnej dla osuszenia bagien Oleskich, przemawiał p. Barwiński, popierając tę petycję.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie wniosku posła Bojki o wyjednanie u c. k. Rządu wynagrodzenia dla gmin za spełnianie funkcji w poruczonym zakresie działania.

P. Bojko przemawia, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi, aby wniosek ten przekazać komisji administracyjnej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Skałkowskiego w sprawie regulacji górnego Dniestru.

P. Skałkowski przemawia uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji gospodarstwa krajowego.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Czartoryskiego o zmianę przepisów obowiązujących podczas zarazy na nierogaciznę.

P. Czartoryski przemawia, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji gospodarstwa krajowego.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi

gmin wiejskich okręgu wyborczego Stryjskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec wnosi, aby wobec wniesionego w ostatniej chwili protestu przeciw temu wyborowi, sprawę tę usunąć z dzisiejszego porządku dziennego, a postawić go na jednym z najbliższych posiedzeń.

Przemawia p. Wojciech Dzieduszycki.

Marszałek zwraca uwagę, iż rozprawa może być prowadzoną tylko pod względem formalnym.

Przemawia p. Okuniewski.

Przemawia p. Komisarz rządowy Radca dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Izba uchwała wniosek postawiony przez sprawozdawcę.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia gminie miasta Brodów koncesji do pobierania opłat kopytkowego.

Sprawozdawca p. Edward Jędrzejowicz czyta sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia o udzieleniu gminie miasta Brodów prawa do poboru myta kopytkowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim, postanawiam co następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, udziela się gminie miasta Brodów prawo pobierania myta kopytkowego na trzy lata pod następującymi warunkami.

Art. II.

Gmina miasta Brodów pobierać ma myto kopytkowe na siedmiu rogatach a mianowicie:

a) przy drodze wiodącej na ulicę Leszniowską;

b) przy drodze wiodącej na ulicę Lwowską;

c) przy drodze do Wielkich folwarków, obok starego okopiska;

d) przy drodze do Małych folwarków obok skarbowego chmielnika;

e) na Jurydyce w miejscu dawnego wału miejskiego;

f) na Podzamczu naprzeciw skarbowego browaru;

g) przy drodze do dworca kolei żelaznej obok mostu na Suchowólce.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta a to podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 5 (pięć) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła prowadzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Zwierzęta, które są i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych wogóle w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyi a względnie ekwiwalentu w pieniądzach według postanowień ustawy drogowej z dnia 7. lipca 1885, Dz. u. kr. Nr. 39 część XV. i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 24. września 1886 Dz. u. i r. kr. Nr. 80.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego, wykaże gmina pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu czyli i o ile roboty preliminowane na ten rok z funduszu myta kopytkowego, oraz z innych zasobów ustawą drogową i regulaminem drogowym wskazanych, zostały uskutecznione i czy cały dochód, który z tych źródeł wpłynął do miejscowego funduszu dróg gminnych, był na powyższe roboty obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich pokrywanymi z funduszu poboru myta kopytkowego wykonuje Wydział powiatowy a względnie Wydział krajowy w myśl §. 25 ustawy drogowej z dnia 7. lipca 1885, przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosowych środków zaradczych na koszt gminy pobierającej opłatę kopytkową.

Art. X.

Gdyby gmina m. Brodów pobierająca myto kopytkowe wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe wskazane ustawą drogową z dnia 7. lipca 1885 i wykonawczym regulaminem drogowym z 24. września 1886 r, Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały, a organa miejskie nieutrzymywały ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie lub używały w sposób nieodpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego, lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej wymienionych dróg, ulic i placów, niemniej też funduszków w myśl postanowienia §. 28 ust. 5 ustawy drogowej.

Art. XI.

Od zwierząt w art. III. poszczególnionych t. j. opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina miasta Brody pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarków.

Art. XII.

Wykonanie powyższej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnątrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie całego projektu ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższego projektu *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu przyjmuje cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba cały projekt powyższej ustawy w trzecim czytaniu.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o założeniu nowych niższych szkół rolniczych.

Sprawozdawca p. Stadnicki, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania tego sprawozdania, prostuje omyłkę druku we wniosku, mianowicie pod lit. C. dwa razy umieszczony jest ustęp 3. o płacach nauczycieli ; Sprawozdawca czyta następnie wniosek komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

I. Sejm upoważnia Wydział krajowy do otwarcia I-go roku nauki w krajowej niższej szkole rolniczej w Bereźnicy z początkiem roku szkolnego 1896/7.

II. Sejm ustanawia następujący etat osób i płac grona nauczycielskiego krajowej niższej szkoły rolniczej w Bereźnicy.

A) Grono nauczycielskie krajowej niższej szkoły rolniczej w Bereźnicy składa się :

1. Z kierownika, zarazem nauczyciela fachowego, drugiego nauczyciela fachowego i nauczyciela do nauk elementarnych.

2. Z nauczycieli niestałych t. j. katechetów obrz. łac. i obrz. gr. i instruktora do robót praktycznych.

B) Wymienieni pod A 1) są urzędnikami krajowymi z wszystkimi prawami,

określonymi w ustanowie służby krajowej i w statucie emerytalnym.

C) 1. Pierwszy nauczyciel fachowy a zarazem kierownik szkoły otrzymuje wolne pomieszkanie i pobiera roczną stałą płacę w kwocie 1.300 zł., dodatek aktywalny o rocznych 140 zł. i dodatek pięcioletni w rocznej kwocie 200 zł.

2. Drugi nauczyciel fachowy otrzymuje wolne pomieszkanie i pobiera roczną stałą płacę w kwocie 1.000 zł., dodatek aktywalny o rocznych 100 zł. i dodatek pięcioletni w rocznej kwocie 100 zł.

3. Nauczyciel do nauk elementarnych otrzymuje wolne pomieszkanie i pobiera roczną stałą płacę w kwocie 500 zł., dodatek aktywalny o rocznych 50 zł. i dodatek pięcioletni w rocznej kwocie 50 zł.

D) Dodatek pięcioletni nadaje Wydział krajowy każdemu z tych nauczycieli podług powyżej oznaczonej stopy, skoro tenże pełnił na jednej i tej samej posadzie służbę przez pięć lat nieprzerwanie.

Dodatek pięcioletni nie może być udzielony na tej samej posadzie częściej jak pięć razy, t. j. za 25 lat nieprzerwanej służby. Dodatek ten stanowi część płacy i będzie doliczony do stałej płacy przy wymiarze emerytury.

E) Stanowisko nauczycieli niestałych, którzy nie są urzędnikami krajowymi i nie mają prawa do emerytury, określi bliżej statut organizacyjny szkoły, tudzież regulamina i instrukcje wydane na podstawie statutu.

O wysokości ich wynagrodzenia stanowi każdorazowy budżet krajowy.

III. Sejm otwiera Wydziałowi krajowemu kredyt w kwocie 2.867 zł. na koszt utrzymania szkoły w Bereźnicy w roku 1896, a kredyt do wysokości 9.223 zł. na koszt jej urządzenia.

IV. Sejm upoważnia Wydział krajowy do budowy niższej szkoły rolniczej w Suchodole kosztem nieprzekraczalnym 44.722 zł.

i otwiera mu w tym celu na rok 1896 kredyt do wysokości 30.000 zł.

W ogólnej rozprawie przemawia p. Wachnianin.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Romanowicz.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia p. sprawozdawca.

W rozprawie szczegółowej nikt głosu nie żąda, poczem Izba uchwała cały powyższy wniosek komisji, głosując nad każdym z ustępów oznaczonych I, II, III, IV oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej o wniosku p. Średniawskiego w sprawie zaprowadzenia pocztowej giełdy pracy.

Sprawozdawca p. Trzeciecki uwolniony na wniosek sekretarza p. Stan. Niezabitowskiego od czytania tego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm odstępuje wniosek p. Średniawskiego o zaprowadzeniu giełdy pracy Wydziałowi krajowemu do zbadania w kierunku wskazanym w sprawozdaniu komisyjnym.

P. Średniawski stawia poprawkę do wniosku komisji, aby na końcu dodać: i do przedłożenia odpowiednich wniosków na najbliższej sesji.

Izba popiera tę poprawkę.

Po zamknięciu dyskusji przemawia sprawozdawca.

Izba uchwała wniosek komisji, a następnie w oddzielnem głosowaniu odrzuca poprawkę p. Średniawskiego.

Następuje:

Sprawozdanie komisji sanitarnej z przedłożenia Wydziału krajowego w przedmiocie

budowy nowego domu na szpital powszechny w Tarnopolu.

Sprawozdawca p. Olpiński, uwolniony na wniosek sekretarza p. Stanisława Niezabitowskiego od czytania tego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm Królestwa Galicji i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim zezwala na budowę nowego gmachu szpitalnego w Tarnopolu na 100 łóżek.

2. Na częściowe pokrycie kosztów tej budowy, poleca Sejm Wydziałowi krajowemu zaciągnąć pożyczkę w kwocie 38.900 zł., ubezpieczoną mającą na hipotecę tego budynku, której odsetki i raty amortyzacyjne opłacane być mają przez podniesienie taksy tego szpitala, pod warunkiem, że fundusz szpitala będzie intabulowany właścicielem.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej, w której głosując nad każdym punktem wniosku komisji oddzielnie uchwała wniosek komisji bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o petycji gminy Zbora pow. Kałuskiego o bezpłatny pobór surowicy ze źródeł solnych w Turze wielkiej.

Sprawozdawca p. Brykczyński czyta sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Petycję gminy Zbora do L. 699 odstępuje się c. k. Rządowi do możliwego uwzględnienia.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycji p. Wincentego Bielskiego o nadanie mu stypendyum na kształcenie się w ogrodnictwie.

Sprawozdawca p. Franciszek Jędrzejowicz czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Petycję p. Wincentego Bielskiego przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i załatwienia.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej w przedmiocie petycji gminy Grabownica powiatu brzozowskiego o uwolnienie od opłaty myta w Grabownicy na drodze krajowej Dynów-Sanok.

Sprawozdawca p. Zdzisław Skrzyński czyta sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem:

Komisja drogowa wnosi:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Prośbę gminy Grabownica o wolny przejazd przez zaporę mytniczą na drodze krajowej w Grabownicy albo o przesunięcie tejże zapory mytniczej na granicę wsi Grabownica w kierunku ku Sanokowi, Sejm odstępuje Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego przychylnego załatwienia.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Wobec wyczerpania porządku dziennego Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacji i wniosków.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

Interpelacja

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza Rządowego.

W dniu 7. grudnia 1895 o godzinie 12 w nocy przybył żandarm z posterunku w Boratynie do wójta w gminie Rokietnicy w powiecie Jarosławskim i wezwał go, aby szedł z nim do Marcina Niemczyckiego gospodarza w tejże gminie. Na zapytanie wójta, co za interes tak nagły ma do Niemczyckiego, odpowiedział żandarm, iż z polecenia c. k. Starostwa w Jarosławiu ma tegoż odstawić natychmiast do Starostwa do Jarosławia. Daremnie tłumaczył wójt, że Niemczycki jest poważnym gospodarzem, że i sam się stawi na wezwanie, że wstydu takiego gospodarzowi robić nie należy, że żona i dzieci przełkną się, gdy o północy zaczną budzić, ale to wszystko nie pomogło. Poszli więc i wśród płaczu dzieci i żony przełkniętej, nie powiedziawszy, o co chodzi, ani nie pokazawszy żadnego polecenia, zabrał żandarm Niemczyckiego i pognął przeszło 11 kilometrów do Jarosławia do c. k. Starostwa.

C. k. Starosta p. Szczurowski zaczął rozmowę z przystawionym w te słowa: „mam cię ptaszku, ty mi ludzi buntujesz“. „Czy pojedziesz do Wiednia z deputacją ruską?“ Potem odesłał Niemczyckiego do c. k. komisarza Brunickiego. Ten wypytywał się, czy Niemczycki nie podburza chłopów, spisał protokół, poczem Niemczycki odszedł do domu, bo niczego mu nie dowiedziono.

Nadmienić wypada, że gospodarz Niemczykowski jeździł wraz z innymi w deputacji do c. k. Namiestnika i Marszałka krajowego do Lwowa, z prośbą o dochodzenia w sprawie nadużyć wyborczych, po-

pełnionych na rzecz ks. Jerzego Czartoryskiego.

Takimi sposobami nęka się tych z ludu, którzy idąc za głosem sumienia i zapatrywania ośmielili się w powiecie Jarosławskim i gdzieindziej głosować przeciw urzędowym kandydatom.

Zważywszy, że takie postępowanie c. k. starosty Szczurowskiego jest oczywiście nadużyciem władzy urzędowej, a więc zbrodnią, którą c. k. Prokurator państwa z urzędu ścigać powinna

Zważywszy, że takie postępowanie urąga prawom obywatelskim zagwarantowanym każdemu obywatelowi w ustawach zasadniczych.

Zważywszy, że krzywda gospodarza Niemczyckiego jest oczywistą, ale jemu samemu ani środki majątkowe, ani zajęcie gospodarskie nie pozwala jej dochodzić, a zresztą kosztowne wyniki dochodzenia w terażniejszych warunkach są wątpliwe.

Zapytujemy c. k. Rząd:

1) Czy wiadome mu jest powyższe nadużycie, czy sprawdziwszy je raczy winnych surowo ukarać?

2) Czy raczy c. k. Rząd odnieść się do c. k. Prokurator państwa, aby wdrożyła śledztwo karne przeciw c. k. Staroście Szczurowskiemu w Jarosławiu o nadużycie władzy urzędowej.

We Lwowe, 21. stycznia 1896.

Interpelant
Franciszek Krempa.

Bojko, Styła, Wójcik, Wachnianin, Średniawski, Potoczek, Okuniewski, Kramarczyk, Dr. Bernadzikowski, W, Szwed, Kulczycki, Zajączkowski, Hamorak, Warzecha, Barwiński, Winniczuk, Data.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę przesłał p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Urbański czyta następujący wniosek:

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujące dwie ustawy:

I. U s t a w a.

z dnia obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz Wielkiem Księstwem Krakowskiem o wcieleniu obszarów dworskich do gmin

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Art. I.

Ustawa o obszarach dworskich z dnia 12. sierpnia 1866 Dz. u. kr. Nr. 20, tudzież ustawa z dnia 21. marca 1888, Dz. ust. kr. Nr. 41. przestają obowiązywać.

Art. II.

Obszary dworskie zostają wcielone do tych gmin, z któremi tworzą jedną gminę. W razie wątpliwości, do której gminy obszar dworski ma być wcielony, rozstrzyga po wysłuchaniu posiadacza obszaru dworskiego i naczelników i interesujących gmin, ich polityczna władza powiatowa w porozumieniu z Wydziałem powiatowym.

Przeciw takiemu orzeczeniu służy stronom interesowanym, prawo wniesienia rekursu w terminie 14-dniowym do c. k. Namiestnictwa, które w porozumieniu z Wydziałem krajowym ostatecznie rozstrzyga.

Art. III.

Posiadacze obszarów dworskich w myśl niniejszej ustawy do gmin wcielonych, stają się członkami gminy. Mają oni udział we wszelkich sprawach i korzyściach, jako też w obowiązkach i ciężarach gminy, w tym samym stosunku i w ten sam sposób, jak wszyscy inni członkowie gminy,

nie nabywając jednak prawa użytkowania z dobra gminnego.

Art. IV.

Postanowienia §. 16. ustawy gminnej z dnia 12. sierpnia 1866 (Dz. ust. kraj. Nr. 19.) Radnych bez wyboru odnosi się także do posiadaczy obszarów dworskich, w myśl niniejszej ustawy do gminy wcielonych.

Art. V.

§ 5 ustawy gminnej z dnia 12. sierpnia 1866 (Dz. ust. kr. Nr. 19.) w dzisiejszem swem brzmieniu przestaje obowiązywać i ma opiewać jak następuje:

§. 5. Każda nieruchomości musi należeć do związku pewnej gminy. Wyjęte są rezydencye, zamki i inne budynki z przynależnymi ogrodami i parkami, przeznaczone na mieszkanie lub tylko na czasowy pobyt Cesarza i Najwyższego dworu.

Art. VI.

§. 40. lit. d) ustawy gminnej z dnia 12. sierpnia 1866 (Dz. ust. kr. Nr. 19.) w dzisiejszem swem brzmieniu przestaje obowiązywać i ma opiewać jak następuje:

lit. d) Uchwalenie w sprawach, odnoszących się do umów z innymi gminami co do stosunków, wskazanych w §§. 2, 3, 4, 95, 96, 97 tej ustawy.

Art. VII.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1897.

Art. VIII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

II. U s t a w a

z dnia obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księ-

stwem Krakowskiem o zmianie §§. 95, 96 i 97 ustawy gminnej z dnia 12. sierpnia 1866. Dz. u. kr. Nr. 19.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Art. I.

§§. 95, 96 i 97. ustawy gminnej z dnia 12. sierpnia 1866. Dz. u. p. Nr. 20. w dotychczasowym brzmieniu przestają obowiązywać i mają brzmieć jak następuje:

§. 95. Gminom należącym do tego samego powiatu politycznego, wolno jest łączyć się z innymi gminami dla wspólnego zawiadywania wszystkimi, albo tylko niektórymi sprawami tak własnego (§. 27) jak poruczonego (§. 28) zakresu działania. Umowa co do sposobu wspólnego zawiadywania sprawami, potrzebuje zatwierdzenia politycznej władzy powiatowej, która tego zatwierdzenia udzieli w porozumieniu z Radą powiatową.

§. 96. Gminy nie posiadające środków do wypełnienia obowiązków wpływających czy to z własnego czy poruczonego zakresu działania mają być drogą ustawy krajowej połączone z innymi gminami tego samego politycznego powiatu w jedną gminę.

Członkowie gmin połączonych stają się członkami tej jednej gminy, a połączone gminy stają się częściami jednej gminy przyczem nienaruszone zostają prywatne stosunki prawne, prawo własności i użytkowania tak jak przysługiwało członkom złączonych gmin.

§. 97. Jeżeli gminy, które się z innymi gminami dla założenia lub utrzymywania wspólnych zakładów w specjalnych celach ich zakresu działania, interesowane strony ustanowią organa, potrzebne do zawiadywania temi zakładami i oznaczają zakres działania tych gmin.

Gdyby strony interesowane nie mogły się pogodzić w tej mierze, Wydział powiatowy wyda stosowne rozporządzenie.

Wszelkie przepisy ustawy gminnej, odnoszące się do zakładów gminnych, obowiązują także i co do tych wspólnych zakładów.

Lwów dnia 21. stycznia 1896.

Wnioskodawca:
St. Potoczek.

Kramarczyk, W. Szwed, Data, Warzecha, Bojko, Wójcik, Fr. Krempa, Styła, Średniawski, Dr. Bernadzikowski, Dr. Olpiński, Weigel, Jakliński, Rayski, Romanowicz, Rotter, Goldmann, Słotwiński, Michalski, Żardecki, Jahl, Dworski, Klemensiewicz, Wiśniewski, Hamorak, Dr. Sawczak, Okuniewski, Ostapczuk, Niebyłowiec, Winniczuk.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku postawi na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Sekretarz p. Karatnicki czyta następujący wniosek:

W n i o s e k.

Zważywszy, że zarówno stosunki krajowe jak i potrzeby praktyczne w życiu wymagają znajomości obydwóch języków krajowych; zważywszy, że i względy oświaty przemawiają za tem, by młodzież szkolna w kraju naszym znała obydwie języki krajowe;

wnoszą podpisani:

wzywa się c. k. Rząd, by w szkołach średnich w Królestwie Galicyi i Lodomeryi zaprowadził obowiązkową naukę obydwóch języków krajowych, ruskiego i polskiego.

Lwów dnia 21. stycznia 1896.

Wnioskodawca
Barwiński

Sylwester Sembratowicz, Okuniewski Hamorak, Karatnicki, Wachnianin, Kulczycki, Dr. Sawczak, Niebyłowiec, T. Zajączkowski, Ostapczuk, Czartoryski, Mandyczewski, Ochrymowicz, Dr. Olpiński, Dr. Bernadzikowski, Bojko, Fr. Krempa, Średniawski, d'Abancourt.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku postawi na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Sekretarz p. Karatnicki czyta następujący wniosek:

W n i o s e k.

Zważywszy, że podstawą rozrostu i siłą każdego narodu jest wychowanie w duchu narodowym;

zważywszy, że wychowanie w duchu narodowym da się osiągnąć tylko za pośrednictwem instytucyj, w których nauka podana jest w języku ojczystym; ze względu na to, że prawie trzymilionowy naród ruski w Galicyi posiada dla kształcenia swojej młodzieży tylko dwa całe gimnazyja i jedno nie całe;

zważywszy, że liczba uczniów narodowości ruskiej wzrosła w ostatnim roku szkolnym do poważnej cyfry 2.263. i że z tej liczby zaledwie 900 uczniów pobiera naukę w języku ojczystym;

zważywszy dalej, że z pomiędzy gimnazyjów, istniejących w Galicyi wschodniej, gimnazyum polskie w Stanisławowie ma największą frekwencyę (609 uczniów), a w niem liczba uczniów — Rusinów od ostatnich lat pięciu dochodzi do 150;

zważywszy w końcu, że w gimnazyum stanisławowskim trzeba było z powodu wielkiej liczby młodzieży obok ośmiu klas głównych otworzyć już siedm klas równorzędnych (paralelek),

wnoszą podpisani:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

wzywa się c. k. Rząd do poczynienia odpowiednich kroków, by z rokiem szkol-

nym 1896/7 otwarto przy polskiem gimnazjum w Stanisławowie stopniowo klasy równorzędne z językiem wykładowym ruskim.

Lwów dnia 21. stycznia 1896.

Wnioskodawca.
Wachnianin.

Sylwester Sembratowicz, Karatnicki, Kulczycki, Dr. Sawczak, Niebyłowiec, Hamorak, Ostapczuk, T. Zajączkowski, Okuniewski, Barwiński, Mandyczewski, Dr. Olpiński, Dr. Bernadzikowski, Bojko, Fr. Krempa, Styła.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku postawi na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Sekretarz p. Karatnicki czyta następujący wniosek:

W n i o s e k.

Zważywszy, że każdy urzędnik państwowy i autonomiczny powinien znać obydwaj języki krajowe ruski i polski w piśmie i w mowie;

zważywszy, że urzędnicy zarówno państwowi jak i autonomiczni nie mają odpowiedniej sposobności do przyswojenia sobie znajomości języka ruskiego w piśmie i w mowie;

zważywszy, że i kandydaci zawodów urzędowych nie mają sposobności do nabywania znajomości języka ruskiego w mowie, piśmie i nie mogą wykazać się potrzebną w tym względzie kwalifikacyą;

zważywszy, że z tego powodu powstają w urzędowaniu różne trudności i przeszkody, a obowiązujące postanowienia ustawowe co do języka ruskiego w sądach i urzędach administracyjnych pozostają w znacznej części niewykonanemi, wnoszą podpisani:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Wzywa się c. k. Rząd:

1) by dla kandydatów zawodu urzędniczego zaprowadzone zostały na uniwersytecie kursa praktyczne języka ruskiego;

2) by zostały ustanowione komisje egzaminacyjne, któreby miały uzdolnionym kandydatom wystawiać świadectwa znajomości języka ruskiego w mowie i piśmie;

3) by dla urzędników, którzy dotąd nie mieli sposobności do nabycia znajomości języka ruskiego w piśmie i mowie, urządzano praktyczne kursa nauki języka ruskiego po miastach, gdzie znajdują się potrzebne ku temu warunki;

4) by wyznaczono termin, w jakim mają sobie przyswoić znajomość języka ruskiego, w piśmie i mowie, ci urzędnicy, którzy dotąd nie mieli sposobności nauczyć się języka ruskiego.

Wzywa się Wydział krajowy, by ewentualnie tam, gdzie kursa praktyczne nauki języka ruskiego dla urzędników zostaną urządzone, polecił urzędnikom autonomicznymi, ażeby uczęszczali na te kursa praktyczne, i by wyznaczył termin, do którego urzędnicy autonomiczni mają przyswoić sobie znajomość języka ruskiego w piśmie i mowie.

We Lwowie, dnia 21. stycznia 1896.

Wnioskodawca.
Barwiński.

Sylwester Sembratowicz, Okuniewski, Hamorak, Karatnicki, Kulezycki, dr. Sawczak, Niebyłowiec, T. Zajączkowski, Wachnianin, Ostapczuk, Mandyczewski, Ochrymowicz, Dr. Olpiński, Dr. Bernadzikowski, Bojko, Fr. Krempa, Średniawski, d'Abancourt.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku postawi na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Przemawia pod względem formalnym p. Koziębrodzki wnosząc, aby przydzielone

komisji administracyjneje ztery petycje: L. s. 696, Rady miasta Krakowa o pomnożenie liczby posłów m. Krakowa; L. s. 866, gminy m. Bochni o pomnożenie liczby posłów z miast; L. s. 857, gminy m. Lwowa o pomnożenie liczby posłów z m. Lwowa i innych większych miast w Galicyi, wreszcie L. s. 868 gminy m. Wadowice o wydzielenie z kuryi gmin wiejskich i przydzielenie do kuryi gmin miejskich, przekazać komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Sekretarz p. Karatnicki czyta następującą interpelację do Wydziału krajowego.

Interpelacya

do Wysokiego Wydziału krajowego.

Zważywszy, że odkąd lasy Nadwórniańskie i Sołotwińskie zostały zakupione przez Towarzystwa dla eksploatacyi materiału budowlanego i odkąd wskutek tego lasy w Karpatach zrzedniały, od tego czasu zaczęły Bystrzyce od gór Karpackich nagle na doły spadać i przylegające do tych rzek okolice często zalewać;

zważywszy, że z tych Bystrzyce porobiły się rwące rzeki, które podczas powodzi coraz bardziej brzegi łamią, zabierają urodzajną ziemię, a pozostawiają natomiast nieurodzajne szutrowiska i przy każdej powodzi tworzą sobie nowe koryta;

zważywszy, jak nieszczęsnem jest położenie tych wsi, gdzie Bystrzyce pozabierały ogrody cerkiewne, a nawet zagrażają i wsiom i w niedługim czasie musiałyby gminy swoje cerkwie przestawiać w inne miejsce, co mianowicie odnosi się do wsi Zagwoździa i Knihynina w powiecie Stanisławowskim.

Z tych powodów zapytują podpisani: Czy Wysoki Wydział krajowy zamierza przystąpić do regulacyi tych rzek i co w tej sprawie już uczyniono?

Lwów dnia 21. stycznia 1896.

Interpelant.
Łazarz Winniczuk.

Niebyłowiec, Ostapczuk, Okuniewski, Wachnianin, Zajączkowski, Kuleczycki, Mandyczewski, Hamorak, F. Krempa, Barwiński, Karatnicki, Warzecha, Kramarczyk, W. Szwed, Styła, Data, Wójcik.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli Wydziałowi krajowemu.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Marszałek zamyka posiedzenie i назнача następne na dzień 23. stycznia b. r., godzinę 10. przed południem.

Koniec posiedzenia o godz. 12 min. 25 popołudniu.

Marszałek krajowy

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Zdzisław Tarnowski w. r.

Stanisław Niezabitowski w. r.

Protokół

12. posiedzenia, 1. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 23. stycznia 1896.

Początek posiedzenia o godzinie 10. min. 25. przed południem.	1068, 1069, 1070, 1073, 1074, 1075, 1076, 1077, 1079, 1084, 1085.
Przewodniczący: Marszałek krajowy JE. Stanisław hr. Badeni.	Komisji gospodarstwa kraj, L. s.: 1031.
Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Mieczysław Urbański, Zdzisław Tarnowski.	Komisji gminnej, L. s.: 1032, 1033, 1034, 1035.
Obecnych posłów 134.	Komisji administracyjnej L. s.: 1036, 1065, 1078.
Ze strony c. k. Rządu: c. k. Radca dworu Włodzimierz hr. Łoś.	Komisji szkolnej, L. s.: 1042, 1043, 1046, 1049, 1071, 1072.
Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.	Komisji petycyjnej, L. s.: 1058, 1064.
Marszałek oznajmia, że protokół dziesiątego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów; protokół jedenastego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzania.	Komisji sanitarnej, L. s.: 1063.
Izba uchwała udzielenie czternastodniowego urlopu p. Madeyskiemu.	Komisji drogowej L. s.: 1080.
Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 23. stycznia b. r., które przydzielono następującym komisjom:	Po odczytaniu petycji L. s. 1076, komitetu cerkiewnego w Bohorodczanach o zapomogę na budowę cerkwi, oznajmia Marszałek, że do petycji tej zażądał pod względem formalnym głosu p. Kulczycki. Ponieważ p. Kulczycki jest nieobecnym w Izbie, odczytano w dalszym ciągu spis petycyj.
Komisji budżetowej, L. s.: 1026, 1027, 1028, 1029, 1030, 1037, 1038, 1039, 1040, 1041, 1045, 1047, 1048, 1050, 1051, 1052, 1053, 1054, 1055, 1056, 1057, 1066, 1067,	Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:
	Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie subwencji na wykupno szczątków kościoła i klasztoru poddominikańskiego w Oświęcimie.

Sprawozdawca p. Chamiec nieobecny w Izbie, w zastępstwie referuje p. Romanowicz. Uwolniony od czytania sprawozdania wnosi przekazanie tego przedmiotu komisji budżetowej.

P. Kramarczyk przemawia, krytykując sprawozdanie Wydziału krajowego.

Marszałek przerywa mowcy, zwracając jego uwagę, iż dyskusja możliwą jest tylko pod względem formalnym.

Przemawia dalej p. Kramarczyk.

Marszałek przerywa ponownie mowcy, wzywając go, aby przemawiał tylko pod względem formalnym.

P. Kramarczyk stawia wniosek, aby powyższe sprawozdanie zwrócić Wydziałowi krajowemu do ponownego zbadania.

Po zamknięciu dyskusji przemawia sprawozdawca p. Romanowicz.

Izba odrzuca wniosek p. Kramarczyka, a następnie w oddzielnym głosowaniu uchwała przekazanie powyższego sprawozdania Wydziału kraj. komisji budżetowej.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie petycji ks. Łukasza Bobrowicza, kapelana obrz. gr. kat. przy szpitalu Lwowskim o systemizowanie na tej posadzie i podwyższenie płacy

Marszałek oznajmia, iż jest to właściwie drugie czytanie gdyż Wydział krajowy zdaje sprawę z polecenia udzielonego mu przez Sejm.

Sprawozdawca p. Hoszard uwolniony od czytania sprawozdania odczytuje następujący wniosek Wydziału krajowego:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad petycją ks. Łukasza Bobrowicza o systemizowanie go na posadzie kapelana szpitala powszechnego i podwyższenie płacy przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku p. Barwińskiego o wprowadzenie w szkołach średnich obowiązkowej nauki obu języków krajowych.

P. Barwiński przemawia, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku p. Potoczka z projektem ustawy o wcieleniu obszarów dworskich do gminy i o tworzeniu gmin zbiorowych.

P. Potoczek przemawia, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji gminnej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku p. Barwińskiego o zaprowadzenie praktycznych kursów nauki języka ruskiego dla urzędników państwowych i autonomicznych, i kandydatów na urzędników.

P. Barwiński przemawia, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji administracyjnej.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku p. Wachnianina o utworzenie klas praktycznych z ruskim językiem wykładowym przy c. k. gimnazjum w Stanisławowie.

P. Wachnianin przemawia, uzasadniając swój wniosek a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu koncesji do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Brody-Załośnie-Tarnopol.

Sprawozdawca p. Edward Jędrzejowicz czyta sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesji do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Brody-Załośnie-Tarnopol.

Art. I.

Radzie powiatowej w Brodach nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych, na drodze powiatowej Brody-Załośnie-Tarnopol, na trzech stacjach mytniczych, pod warunkiem utrzymania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego, a to na każdej stacji według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Urbański wnosi przyjęcie powyższego projektu *en bloc*.

Izba przyjmuje wniosek przyjęcia powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnym głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sekretarza p. Urbańskiego przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba cały projekt uchwały w trzecim czytaniu.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o przedłożeniu Wydziału krajowego w sprawie dalszej subwencji na zalesienie wydm piaszczystych w kraju.

Sprawozdawca p. Zdzisław Tarnowski, uwolniony od czytania tego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm uchyla uchwałę swoją z dnia 12. lutego 1894, którą wyznaczył na koszt dalszego zalesienia wydm piaszczystych w powiecie Niskim kwotę 2.480 zł. płatną w 4-ech rocznych ratach po 620 zł. począwszy od 1. stycznia 1894 r.

II. Sejm uchyla uchwałę swoją z dnia 29. listopada 1890 roku, którą wyznaczył na koszt zalesienia wydm piaszczystych i nieużytków dla okręgu roboczego jaro-

sławsko - cieszanowskiego kwotę 2.800 zł. rozłożoną na lat 7, począwszy od roku 1891 po 400 zł. rocznie.

III. Sejm wyznacza na koszt dalszego zalesienia wydm piaszczystych w powiatach: Cieszanów, Jaworów, Mościska, Rawa, Sokal, Nisko i Tarnobrzeg kwotę 25.000 zł płatną w 10-ciu ratach rocznych po 2.500 zł. począwszy od 1. stycznia 1896 roku.

IV. Na wypłatę wyżej wymienionej subwencji otwiera Sejm Wydziałowi krajowemu kredyt do wysokości 2.500 zł. i kwotę tę wstawia do rubryki XV. budżetu na rok 1896.

V. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wypłacenia subwencji powyższej pod warunkiem że:

1) właściciele wydm piaszczystych, które mają być zalesione, dostarczą bezpłatnie potrzebnej robocizny do wykonania wszelkich prac około projektowanych zalesień niemniej grunt pod szkółki i potrzebny do ogrodzenia materiały,

2) że c. k. Rząd będzie utrzymywał swoim kosztem pomocników lasowych fachowo wykształconych, którzyby pod nadzorem c. k. techników inspekcji leśnej pracami około zalesienia kierowali, a nadto Wydziałowi krajowemu zastrzega się prawo ingerencji i kontroli co do sposobu użycia subwencji z funduszu krajowego niniejszą uchwałą wyznaczonego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji, głosując nad każdym punktem I, II, III, IV i V oddzielnie.

Sprawozdawca p. Zdzisław Tarnowski prosi o zezwolenie przedstawienia sprawozdania komisji gospodarstwa kraj. o petycji Józefa Kułaczkowskiego (L. s. 816) byłego leśnika przy zalesieniu wydm piaszczystych w pow. Niziańskim o zasiłek.

Ponieważ nikt się temu nie sprzeciwia, Marszałek wzywa p. Zdzisława Tarnowskiego do odczytania tego sprawozdania.

Sprawozdawca p. Zdzisław Tarnowski czyta sprawozdanie komisji gospodarstwa kraj. zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję L. s. 816 Józefa Kułaczkowskiego odstępuje Sejm do zbadania i załatwienia Wydziałowi krajowemu.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gminnej o przedłożeniu Wydziału krajowego z projektem ustawy zezwalającej gminie m. Sambora na pobór opłaty od czynszów najmu.

Sprawozdawca p. Pogonowski uwolniony od czytania tego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony przez Wydział krajowy przedstawiony projekt ustawy, zezwalającej gminie miasta Sambora na pobór opłaty gminnej od czynszów najmu.

U s t a w a

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim o zezwoleniu gminie miasta Sambora na pobór opłaty od czynszów najmu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim postanawiam:

Art. I.

Gminie miasta Sambora zezwala się pobierać przez lat dziesięć opłatę od czynszów najmu każdej nieruchomości znajdującej się w obrębie miasta, a podlegającej podatкови domowo-czynszowemu.

Art. II.

Opłata wynosić ma pięć procent (5%) od sta od czynszu najmu w kwocie urzędownie sprawdzonej, a wynoszącej co najmniej 50 zł. rocznie i wyżej. Czynsz najmu poniżej 50 zł. rocznie wolny jest od powyższej 5% opłaty czynszowej.

Art. III.

Wolne od gminnej opłaty czynszowej są: budynki rządowe, krajowe, powiatowe i miejskie na publiczne urzędy i cele wojskowe użyte, dalej kościoły, klasztory, bożnice, szkoły, szpitale i zakłady humanitarne we własnych budynkach umieszczone, wreszcie te lokalności w budynkach rządowych, które służą na pomieszkania bezpłatne dla osób wojskowych lub urzędników i służ państwa.

Jeżeli jednak budynki tego rodzaju całkowicie lub częściowo wynajmowane bywają za opłatą czynszu, natenczas lokalności takie podlegają również opłacie gminnej czynszowej.

Art. IV.

Bliższe postanowienia co do przeprowadzenia poboru opłaty gminnej czynszowej uchwali Rada miejska.

Art. V.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie od pierwszego półroczu roku administracyjnego po jej ogłoszeniu.

Art. VI.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Urbański wnosi przyjęcie powyższego projektu ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższego projektu ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowniu przyjmuje cały projekt ustaawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sekretarza p. Urbańskiego przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba cały projekt powyższej ustawy w trzecim czytaniu.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej o wniosku posła Klemensiewicza w sprawie ścisłego przestrzegania §. 56. ustawy z d. 23. Maja 1883, Nr. 83 Dz. u. p.

Sprawozdawca p. Klemensiewicz uwolniony od czytania tego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zwywa c. k. Rząd, aby polecił wszystkim c. k. urzędom wymiarowym, iżby się ściśle do przepisu §, 56 ustawy z d. 23. maja 1883, Nr. 83 Dz. p. p. stosowały, w przewidzianych paragrafem tym wypadkach zawsze tylko pojedynczą należność prawną (przenośną) przypisywały i ściągaly, aby wpłaconą należność w dokładnej utrzymywały ewidencji tak, iżby przy złożeniu odpisu dokumentu prawnego, co do tego samego przedmiotu ponowny wymiar nie miał już miejsca, wreszcie aby przypis podwyższonej należności według §. 80 ces. pat. z d. 9. lutego 1850 Nr. 50 Dz. p. p. wtedy tylko miał miejsce, jeżeli zamiar ukrócenia Wysokiego Skarbu, przez zatajenie interesu jest udowodnionym.

Izba uchwala ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej w sprawie petycji Zwierzchności gminnej

w Ujściu Solnem powiatu Bocheńskiego o utworzenie nowego c. k. Sądu powiatowego z siedzibą w Ujściu Solnem.

Sprawozdawca p. Karatnicki czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycę Zwierzchności gminnej miasteczka Ujście solne o utworzenie nowego c. k. Sądu powiatowego z siedzibą w tej miejscowości udziela się Wydziałowi krajowemu do wszechstronnego zbadania w porozumieniu z c. k. Władzami sądowymi i przedłożenia sprawozdania na najbliższej sesji sejmowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej w przedmiocie prośby p. Jana Pizsa inżyniera adjunkta krajowego biura melioracyjnego o policzenie lat służby spędzonych przy Radach powiatowych i spółce wodnej Rudnickiej od 1. sierpnia 1886 do 11. października 1892 do służby krajowej

Sprawozdawca p. Michalski czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Komisya petycyjna wnosi:

Wysoki sejm upoważnia Wydział krajowy, ażeby p. Janowi Piszowi inżynierowi adjunktowi krajowego biura melioracyjnego wliczył czas spędzony przy Radach powiatowych, osuszaniu bagien, spółkach wodnych od 1. sierpnia 1886 do 11. października 1892, do służby krajowej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej w przedmiocie prośby p. Juliana Misiakie-

wicza inżyniera asystenta krajowego biura melioracyjnego o policzenie mu lat służby spędzonych na posadzie asystenta w c. k. szkole politechnicznej we Lwowie i akademii rolniczej w Poppelsdorf.

Sprawozdawca p. Michalski czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Komisya petycyjna wnosi:

Wysoki Sejm upoważnia Wydział krajowy, ażeby p. Julianowi Misiakiewiczowi inżynierowi asystentowi krajowego biura melioracyjnego — wliczył czas spędzony w c. k. szkole politechnicznej jako asystent i w akademii rolniczej w Poppelsdorf — razem dwuletni do służby krajowej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej o petycji Abrahama Leiby dwojga im. Gugiga z Peczyniżyna wniesionej do L. 669. do Wysokiego Sejmu, w sprawie o zarządzenie oddania mu domu sprzedanego przez c. k. Dyrekcyę galicyjskiego funduszu propinacyjnego, za dług Saniego Heifermana.

Sprawozdawca p. Kosthein czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Komisya petycyjna wnosi:

Wysoki Sejm raczy nad petycją Abrahama Leiby dwojga im. Gugiga wniesionej do Wysokiego Sejmu do L. 669/96 w sprawie zarządzenia oddania domu Saniego Heifermana, w drodze egzekucji przez c. k. Dyrekcyę gal. funduszu propinacyjnego sprzedanego, przejść do porządku dziennego.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o sprawozdaniu Rady szkolnej krajowej o stanie

szkół średnich galicyjskich w roku szkolnym 1894/5.

Sprawozdawca rektor Balzer uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sprawozdanie Rady szkolnej krajowej o stanie szkół średnich galicyjskich w roku szkolnym 1894/5 przyjmuje się do wiadomości.

II. Wzywa się c. k. Rząd, ażeby w najbliższym czasie przystąpił do założenia VI. gimnazjum we Lwowie, tudzież szkół realnych w Tarnowie, Jarosławiu i Stryju.

III. Wzywa się c. k. Rząd, ażeby w szkołach średnich uczynił naukę historii kraju rodzinnego przedmiotem obowiązkowym.

VI. Wzywa się c. k. Rząd ażeby przy zamierzonej ogólnej regulacji płac urzędników państwowych podniósł odpowiednio dodatek funkcyjny dyrektorów, płace nauczycieli i remuneracje zastępców nauczycieli, tudzież dodał dyrektorom pomocników do czynności kancelaryjnych; następnie, ażeby liczbę posad nauczycieli w VIII. randze podniósł do wysokości co najmniej jednej trzeciej części ogólnej liczby stałych nauczycieli; wreszcie, ażeby rozważył, czyby nie należało w niektórych gimnazjach przyznać dyrektorom i nauczycielom wyższej, aniżeli w innych tego rodzaju zakładach płacy.

V. Wzywa się c. k. Rząd, ażeby rozszerzając instytucją praktycznego kształcenia kandydatów stanu nauczycielskiego, pomnożył liczbę stypendyów dla nich przeznaczonych.

VI. Wzywa się c. k. Rząd, ażeby przystąpił do załatwienia reformy egzaminów nauczycielskich na podstawie przedstawionych mu w r. 1893 wniosków.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Szczepanowski.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przystąpiono do rozprawy szczegółowej, w której Izba uchwaliła bez rozprawy cały powyższy wniosek komisji, głosując nad każdym punktem powyższego wniosku oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gminnej z projektem ustawy gminnej dla miast nie objętych ustawą z 13. marca 1889 nr. 24. dz. u. kr. i znaczniejszych gmin.

Sprawozdawca p. Fruchtmann uwolniony od czytania sprawozdania, prostuje przede wszystkim następujące omyłki druku w projekcie ustawy, a mianowicie:

W art. I. należy wykreślić miejscowość „Dobrotwór“, natomiast dopisać miejscowość „Szczakowa“.

Art. III. ma brzmieć: „Ordynacya wyborcza dla gmin z 12. sierpnia 1866 obowiązująca będzie i nadal miasta i miasteczka w art. I. wymienione z tą zmianą, że obywatele honorowi także we wszystkich tych gminach mają prawo wybierania w myśl §. 1. ustęp 3. tejże ordynacyi wyborczej dla gmin.

W §. 10., wierszu drugim od góry, zamiast słów „w miasteczkach“ ma być „w innych gminach“

W §. 12., wierszu 1-szym od góry, po słowie „miasteczka“ dodać „i wsi“.

W §. 67. w alinei drugiej, po słowach „lub dobra“ dodać słowo „gminnego“.

W §. 88. drugą alinę od słowa „Tylko“ aż do „pobierane“ należy wykreślić.

W §. 90, wierszu trzecim od góry zamiast słów „posiadania i używania“ ma być „posiadaniu i używaniu“.

W §. 91, w alinei ostatniej, wierszu drugim od góry, zamiast słowa „uzupełnienia“ ma być „uzupełniona“.

Sprawozdawca odczytuje następujący wniosek Komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Ustawę załączoną:

U s t a w a

z dnia zaprowadzająca ustawę gminną dla miast nieobjętych ustawą z dnia 13. marca 1889 l. 24. Dz. u. kr. i znacniejszych gmin w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

Art. 1.

Załączona ^{*/} ustawa gminna obowiązować będzie następujące gminy:

Andrychów, Baryż, Baranów, Bełz, Biecz, Biały Kamień, Błażowa, Bóbrka, Bohorodczany, Bolechów, Bołszowce, Borszczów, Brzozów, Brzostek, Brzesko, Budzanów, Bursztyn, Busk, Chrzanów, Chodorów, Chorostków, Chyrów, Ciężkowice, Cieszanów, Czortków, Dąbrowa, Delatyn, Dębica, Dolina, Dobezyce, Dobromil, Dukla, Gliniany, Grzymałów, Grybów, Halicz, Horodenka, Husiatyn, Jagielnica, Janów (powiat Gródek), Jaryczów nowy, Jazłowiec, Jezierzany (powiat Borszczów), Jezierna, Jordanów, Kalwarya, Kałusz, Kańczuga, Kamionka strumiłowa, Kęty, Kolbuszowa, Komarno, Kozowa, Kopeczyńce, Kossów, Krakowiec, Kulików, Kutry, Leżajsk, Lisko, Limanowa, Lubaczów, Łańcut, Łopatyn, Maków, Mielec, Mielnica, Mikulińce, Mikołajów (powiat Żydaczów), Mościska, Monasterzyska, Mosty wielkie, Muszyna, Myślenice, Nadwórna, Niepołomice, Niemirów, Nisko, Niżankowice, Nowy Targ, Obertyn, Olesko, Oświęcim, Ottynia, Peczeniżyn, Pilzno, Piwniczna, Pomorzany, Podwoleczyska, Podhajce, Przeworsk, Przemyślany, Radymno, Radziechów, Rawa ruska, Radomyśl (powiat Mielec), Rohatyn, Ropczyce, Roźniatów, Rozdół, Rozwadów, Rudki, Rudnik (powiat Nisko), Rymanów, Sasów,

Sądowa Wisznia, Sędziszów, Sieniawa, Skała, Skałat, Skawina, Skole, Sokołów (powiat Kolbuszowa), Strzyżów, Stary Sącz, Starasól, Stare miasto, Sucha, Szczakowa, Szczerzec, Tarnobrzeg, Tłumacz, Tłuste, Tuchów, Turka, Tyśmienica, Tyczyn, Uhnów, Ułaszki, Ustrzyki dolne, Wilamowice, Wiśnicz nowy, Wojnicz, Wojniów, Założce, Zabłotów, Zator, Zaleszczyki Zbaraż, Zborów, Żurawno, Żydaczów, Żywiec.

Art. II.

Ustawa gminna tu załączona wejdzie w wykonanie po upływie sześciu miesięcy od dnia jej ogłoszenia, a w tym samym czasie traci ustawa gminna z 12. sierpnia 1866 Dz. ust. kraj l. 19. w gminach w art. I. wymienionych, moc obowiązującą.

Art. III.

Ordynacya wyborcza dla gmin z 12. sierpnia 1866 obowiązująca nadal miasta i miasteczka w art. I. wymienione z tą zmianą, że obywatele honorowi także we wszystkich tych gminach mają prawo wybierania w myśl §. 1. ust. 3. tejże ordynacyi wyborczej dla gmin.

Art. IV.

Stosunki obszarów dworskich ustawą z 12. sierpnia 1866 Nr. 20. Dz. u. kr. określone, zostają nienaruszone.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

DZIAŁ I.

O gminie w ogólności.

§. 1.

Każde miasto i każde miasteczko niniejszej ustawie podlegające, stanowi w do-

tychczasowych granicach swoich osobną gminę miejską lub mało-miejską.

Zmiana granic.

§. 2.

Granice gminy zmienione być mogą tylko za uchwałą Rady gminnej.

Uchwała taka do swej ważności wymaga potwierdzenia Rady powiatowej, które może być udzielone tylko za poprzedniemi oświadczeniem politycznej władzy krajowej, że przeciw temu ze względów publicznych nie ma nic do zarzucenia.

DZIAŁ II.

O członkach gminy.

Członkowie gminy i obcy.

§. 3.

Członkami gminy są :

- a) przynależni do gminy, t. j. osoby mające w gminie prawo przynależności;
- b) uczestnicy, t. j. osoby nie mające w gminie prawa przynależności, jeżeli w granicach gminy majątek nieruchomy posiadają, lub jeżeli od przedsiębiorstwa zarobkowego samoistnie wykonywanego, albo od dochodu bezpośredni podatek w gminie opłacają.

Pod tymi warunkami należą do uczestników gminy także korporacje, stowarzyszenia, zakłady i fundacje.

Wszystkie inne osoby w gminie są obcemi.

Przynależność do gminy.

§. 4.

Stosunki przynależności do gminy, określone są ustawą z 3. grudnia 1863, l. 105. dz. pr. p.

Za nadanie prawa przynależności do gminy może gmina pobierać opłatę nie przewyższającą sumy 30 złr. w. a.

Obywatele.

§. 5.

Obywatelami są ci, którym gmina prawo obywatelstwa nadała.

Obywatelstwo tylko przynależnym do gminy nadawanem być może.

Za nadanie obywatelstwa może gmina pobierać opłatę.

Gminy mogą w uznaniu zasług publicznych nadawać obywatelstwo honorowe osobom będącym obywatelami państwa austriackiego.

Prawa i obowiązki członków gminy.

§. 6.

Członkom gminy służy prawo swobodnego pobytu w gminie. Mają oni udział podług postanowień niniejszej ustawy w prawach i korzyściach, jako też w obowiązkach i ciężarach gminy.

Przynależni do gminy mają nadto w razie zubożenia i niezdolności do pracy prawo do wsparcia stosownie do ustawy z dnia 3. grudnia 1863, l. 105 dz. pr. p.

Obywatelom zastrzega się prawo do udziału w fundacjach i zakładach osobno dla nich utworzonych.

Obywatelstwie honorowe nadaje prawa uczestników gminy, ale nie nakłada udziału w ich obowiązkach.

Prawo pobytu w gminie.

§. 7.

Obcym, którzy przynależność swoją do pewnej gminy wykażą, lub przynajmniej dowiodą, iż poczynili potrzebne kroki ku wykazaniu przynależności, nie może gmina wzbronić pobytu w swym obrębie, dopóki tak oni jak i mieszkający z nimi członkowie ich rodzin nieskazitelny żywot prowadzą i nie stają się ciężarem dobroczynności publicznej.

Jeżeli obcy rozporządzeniem gminy w tym względzie czuje się pokrzywdzonym,

służy mu prawo odwołania się do politycznej władzy powiatowej.

Utrzymanie prywatnych stosunków prawnych.

§. 8.

Niniejsza ustawa nie narusza prywatnych stosunków prawnych w ogóle, a w szczególności praw własności i użytkowania, służących bądź członkowi gminy, bądź też częściom gminy lub całym klasom mieszkańców.

DZIAŁ III.

O Reprezentacji gminnej.

§. 9.

Gminę reprezentuje we wszystkich jej sprawach Rada gminna.

Rada zawiaduje sprawami gminy przez Zwierzchność gminną.

A) Rada gminna.

Skład Rady gminnej.

§. 10.

Rada gminna składa się w miastach z radnych, wybranych przez członków gminy czynne prawo wyboru mających, w innych gminach z radnych, wybranych przez członków czynne prawo wyboru mających, a nadto z członków bez wyboru do niej wchodzących (§. 12.).

W gminach, w których liczba członków do wyboru Rady gminnej uprawnionych nie przenosi 400, wybranych będzie 18 radnych, w gminach zaś liczących:

401 do 600 wyborców	24
601 „ 1000 „	30
a nad 1000 „	36

radnych.

Do zastępowania radnych ubyłych lub nie mogących brać udziału w czynnościach

radny, wybrani będą równocześnie zastępcy, których liczba wynosić ma połowę liczby radnych.

Bliższe postanowienia o uprawnieniu do wyboru, obieralności i postępowaniu przy wyborach, zawiera ordynacja wyborcza dla gmin.

§. 11.

Wstępując do Rady, składają radni i zastępcy do rąk naczelnika gminy przyrzeczenie sumiennego pełnienia przyjętych obowiązków

Radni bez wyboru.

§. 12.

Każdy członek gminy miasteczka i wsi, opłacający przynajmniej szóstą część całej sumy podatków bezpośrednich w gminie do opłaty przypisanych, ma prawo nawet bez wyboru być członkiem Rady gminnej, jeżeli jest obywatelem państwa austriackiego i nie zachodzi względem niego żadna okoliczność wykluczająca lub wyłączająca, wskazana w ordynacji wyborczej dla gmin.

Za osobę nie używającą własnowolności, wykonywa to prawo jej prawny zastępca lub tegoż pełnomocnik.

Wojskowi w czynnej służbie i kobiety jeżeli chcą z tego prawa korzystać, muszą, wszystkie zaś inne osoby mające to prawo, mogą je wykonywać przez pełnomocników.

Współposiadacze realności umocowują do wejścia w skład Rady gminnej jednego z pośród siebie lub inną osobę.

Radnego bez wyboru nie może zastępować kto nie jest obywatelem państwa austriackiego, nie używa własnowolności lub w myśl ordynacji wyborczej dla gmin od prawa wybierania i obieralności do Rady gminnej jest wykluczonym lub wyłączonym.

Zastępca może tylko jedną osobę zastępować.

Jeżeli zastępca już co do swojej osoby należy do Rady gminnej, głos jego przy głosowaniu podwójnie ma być liczony.

Radni bez wyboru nie będą wliczani do liczby radnych w §. 10. ustanowionej.

Radny bez wyboru, który także przez wybór został do Rady powołany, ma albo przyjąć wybór albo korzystać z prawa, przysługującego mu podług niniejszego paragrafu.

Peryod wyborczy.

§. 13.

Radni i ich zastępcy wybierani będą na lat sześć. Co trzy lata jednak ustępują połowa radnych i zastępców z każdego koła wyborczego a w miejsce ustępujących wybrani będą nowi radni i zastępcy.

Po upływie trzech lat od pierwszego wyboru po wejściu w życie niniejszej ustawy dokonanego, tudzież po upływie trzech lat od wyboru Rady gminnej wskutek rozwiązania Rady (§. 109) dokonanego, losowanie oznaczy tych radnych i zastępców, którzy mają ustąpić.

Gdyby w czasie losowania wskutek śmierci ustąpienia lub innej przyczyny liczba radnych i zastępców była mniejszą od liczby w §. 10. przepisanej, natenczas wylosowaną będzie w każdym kole wyborczem tylko taka ilość radnych i zastępców, aby liczba wylosowanych z doliczeniem liczby tych, którzy ubyli, dosięgła w każdym kole połowy liczby radnych i zastępców w §. 10. przepisanej.

Naczelnik gminy losowaniu nie podlega.

Sposób przeprowadzenia losowania oznaczy regulamin przez Radę gminną dla swych czynności uchwalony (§§. 25 lit. a i 36.).

Na przyszłość ustępować będą ci radni i zastępcy, którzy przed sześciu laty zostali obrani, tudzież ci, których okres na jaki przy uzupełnianiem wyborze w myśl §. 14. zostali wybrani, już upłynął.

Tak wylosowani jak i ustępujący radni i zastępcy urzędować będą aż do ukończenia nowego wyboru. Mogą oni być ponownie wybrani.

Wybór uzupełniający

§. 14.

W miejsce radnego, ubywającego przed końcem peryodu wyborczego, powoła Rada gminna do grona swego na wniosek naczelnika gminy zastępcę z tego samego koła wyborczego, z którego radny ubył. Z pomiędzy zastępców ten będzie powołany, który przy wyborach największą ilość głosów otrzymał. W razie równości głosów rozstrzyga los. Jeżeli radny dłużej niż przez trzy miesiące nie może brać udziału w czynnościach Rady, powoła Rada gminna w sposób wyżej oznaczony zastępcę na czas, przez który ów radny w czynnościach Rady gminnej udziału brać nie może.

Gdyby jednak tylu radnych ubył, iżby liczby radnych z jednego koła wyborczego nawet przez powołanie wszystkich z tego koła zastępców uzupełnić nie można będzie niezwłocznie na podstawie ostatniej listy wyborczej rozpisany wybór uzupełniający z tegoż koła wyborczego.

Radni i zastępcy w wyborze uzupełniającym wybrani urzędować będą tylko do końca okresu wyborczego tych radnych i zastępców, w których miejsca zostali wybrani.

B) Zwierzchność gminna.

Skład Zwierzchności gminnej.

§. 15

Zwierzchność gminna składa się z naczelnika gminy, jego zastępcy i dodanych do pomocy naczelnikowi gminy dwóch asesorów.

W razie potrzeby wolno wybrać i większą liczbę asesorów, jednak nie więcej jak 5.

Naczelnik gminy, otrzymuje stałe wynagrodzenie z funduszków gminy. Minimum tego wynagrodzenia oznacza Wydział krajowy dla każdej z gmin tej ustawie podle

gających, po wysłuchaniu Rad gminnych. Naczelnikowi gminy nie wolno zrzec się swego wynagrodzenia ani w całości, ani częściowo.

Zastępca naczelnika pobierać będzie wynagrodzenie z funduszków gminnych, jeżeli przez czas dłuższy zastępować będzie naczelnika.

Urząd asesora, radnego i zastępcy radnego jest bezpłatny.

Wszystkim członkom Rady i Zwierzchności gminnej należy się od gminy zwrot wszystkich wydatków z powodu ich urzędowania rzeczywiście poniesionych.

Wybór Zwierzchności gminnej.

§. 16.

Naczelnika gminy, jego zastępcę i asesorów wybiera Rada gminna na lat sześć.

Warunki obieralności na te urzędy i sposób dokonania wyboru oznacza ordynacja wyborcza.

Wybór uzupełniający.

§. 17.

W razie opróżnienia posady naczelnika gminy, jego zastępcy lub asesora w ciągu okresu wyborczego, Rada gminna dokona w jego miejsce nowego wyboru najdalej do dni 14. Wybrany przy wyborze uzupełniającym naczelnik gminy, zastępca naczelnika lub asesor, urzędować będzie do końca sześćdziesiątego swego poprzednika.

Przyrzeczenie.

§. 18.

Naczelnik gminy, jego zastępca i asesorowie winni przy objęciu urzędu w obe-

ności delegata Wydziału powiatowego i wobec delegata Rady gminnej złożyć w ręce naczelnika politycznej władzy powiatowej lub jego delegata, w miejsce przysięgi przyrzeczenie, iż zachowają Cesarzowi wierność i posłuszeństwo, przestrzegać będą ustaw i wypełniać sumiennie obowiązki swoje.

C) Postanowienia ogólne.

Ustąpienie z posady.

§. 19.

Za przyzwoleniem Rady gminnej może naczelnik gminy, jego zastępca lub asesor radny lub zastępca radnego urząd swój złożyć. Naczelnik gminy, zastępca naczelnika, asesor radny, lub zastępca radnego traci swój urząd, jeśli zajdzie lub wiadomą się stanie okoliczność, któraby pierwotnie jego obieralność na członka Rady lub Zwierzchności gminnej była wykluczyła, lub jeżeli się do innej gminy przesiedli.

Jeżeli naczelnik gminy, zastępca naczelnika, asesor, radny lub zastępca radnego popadnie w śledztwo sądowe z powodu zbrodni, przekroczenia lub przestępstwa z chciwość popełnionego, lub jednego z przekroczeń w §. 501, 504, 511, 512, 515 i 516 ustawy karnej wskazanych, lub jeżeli do jego majątku konkurs ogłoszony zostanie, wtedy nie będzie on mógł sprawować swego urzędu, dopóki trwa to postępowanie karne lub krydalne.

Jeżeli radny lub zastępca wchodzi w stosunki prawne z gminą, jako przedsiębiorca, dostawca lub dzierżawca, nie będzie on mógł sprawować swego urzędu, dopóki ten stosunek trwa i rachunki stąd wynikłe ostatecznie załatwione nie będą.

Obowiązek przyjęcia wyboru.

§. 20.

Każdy podług przepisów wybrany członek gminy, winien przyjąć wybór bądź na

członka Rady gminnej, lub też zastępcę, bądź na asesora.

Prawo wymówienia się od przyjęcia wyboru lub też od dalszego sprawowania urzędu służy tylko:

a) duchownym wszelkiego wyznania i nauczycielom publicznym;

b) urzędnikom i sługom c. k. Dworu, państwa, kraju, powiatów, zakładów i funduszów publicznych, dopóki w czynnej służbie zostają;

c) wojskowym, chociażby w czynnej służbie nie zostają;

d) osobom liczącym przeszło 60 lat życia;

e) tym, którzy przez cały jeden okres wyborczy piastowali posady w Zwierzchności gminnej, jednak tylko na okres bezpośrednio następujący;

f) tym, którym ułomność fizyczna lub znacznie i trwale nadwątlone zdrowie nie pozwalają obowiązków urzędowych wykonywać;

g) tym, którzy z powodu zwykłego zatrudnienia corocznie, często lub przez dłuższy czas nie bywają w gminie obecni;

h) zostającym w służbie prywatnej, jeżeliby przez przyjęcie wyboru w stosunku swoim służbowym uszczerbku doznać mogli;

i) tym, którzy bez wyboru do Rady gminnej należą (§. 12).

Kto bez takiego uwalniającego powodu wzbrania się przyjąć wyboru, lub przyjęty urząd dalej sprawować, podpada karze pieniężnej, którą Rada gminna aż do wysokości 20 zł. wymierzyć może.

Przeciw takiemu orzeczeniu Rady służy odwołanie się do Wydziału powiatowego; kara pieniężna wpływa do kasy gminnej na fundusz ubogich.

DZIAŁ IV.

O zakresie działania gminy.

ROZDZIAŁ I

O zakresie działania gminy w ogóle.

§. 21.

Zakres działania gminy jest:

- a) własny i
- b) poruczony.

Własny zakres działania.

§. 22.

Własny zakres działania t. j. zakres, w którym gmina z zachowaniem ustaw samodzielnie zarządzać i rozporządzać może, obejmuje wogóle wszystko, co bezpośrednio dotyczy interesu gminy i w jej granicach własnymi jej siłami załatwionem i przeprowadzonem być może.

W myśl tego należą do własnego zakresu działania gminy w szczególności:

a) wolny zarząd majątkiem gminnym i załatwianie spraw odnoszących się do związku gminy;

b) czuwanie nad bezpieczeństwem osób i ich mienia;

c) staranie o zakładanie i utrzymywanie gminnych dróg, mostów, ulic i placów, niemniej o bezpieczeństwo i łatwość komunikacji po drogach i wodach;

d) policja polowa;

e) dozór policyjny nad przedmiotami żywności, nad targami, nad miarą i wagą;

f) policja zdrowia;

g) policja nad czeladzią i wyrobnikami niemniej wykonywanie przepisów o czeladzi służebnej;

h) policyjny dozór nad obyczajnością publiczną;

i) sprawy ubogich, opieka nad zakładami dobroczynnymi gminy, zapobieganie żebractwu;

k) policja ogniowa, policja budownictwa, wykonywanie przepisów porządku budowniczego i udzielanie policyjnego pozwolenia na budowę;

l) ustawą oznaczyć się mający wpływ na szkoły średnie, przez gminę utrzymywane i na szkoły ludowe; staranie o zakładanie, uposażenie i utrzymywanie szkół ludowych z uwzględnieniem istniejących jeszcze patronatów szkolnych i przepisów o konkurencji do szkół;

m) jednanie stron w sporze będących przez mężów zaufania z gminy wybranych;

o) przedsięwzięcie dobrowolnej sprzedaży ruchomości drogą licytacji.

Z wyższych względów państwa mogą być pewne czynności policji miejscowej w pojedynczych gminach, w drodze ustawy krajowej, przekazane osobnym organom rządowym.

Poruczony zakres działania.

§. 23.

Ustawy określają poruczony zakres działania gminy, tj. jej obowiązek do współdziałania w sprawach publicznej administracji.

ROZDZIAŁ II.

O zakresie działania Rady gminnej.

§. 24.

Rada gminna ma w sprawach gminy władzę uchwalania i nadzoru.

Władza wykonawcza jej nie służy.

Rada gminna zastępuje gminę w wykonywaniu jej praw i obowiązków, wydaje w granicach ustawami oznaczonych imieniem gminy postanowienia obowiązujące

i uchwała sposób ich wykonania. Ona jest władzą zwierzchnią gminy w wszystkich sprawach gminy, obowiązana strzedz dobra gminy i starać się o zaspokojenie jej potrzeb.

§ 25.

Rada gminna obraduje i uchwała o wszystkich sprawach gminy, jej majątku, dobra lub zakładów w granicach ustaw obowiązujących.

W szczególności należy do zakresu działania Rady gminnej:

a) zmiana granic gminy (§. 2);

b) ustanawianie zasad zarządu, tudzież sposobu użytkowania majątku i dobra gminy i zakładów gminnych;

c) sprawy należące do zwyczajnego zarządu majątkiem, które Rada gminna osobną uchwałą sobie zastrzegła (§. 26);

d) nabywanie lub pozbywanie nieruchomości lub praw, według ustaw za nieruchomości uważanych, obciążanie majątku gminy, zaciąganie pożyczek i lokowanie kapitałów;

e) stawianie kosztem gminy nowych budowli, przekształcanie lub znoszenie istniejących, tudzież inne przedsięwzięcia, nakładem gminy wykonywać się mające;

f) zaprowadzenie nowych zakładów gminnych, lub zwiniecie istniejących;

g) zawieranie, rozwiązywanie, zmiany kontraktów najmu i dzierżaw;

h) uchwalanie budżetu rocznego, wydatków budżetem nieprzewidzianych i kredytów dodatkowych, przyzwalanie na przenoszenie uchwalonych kredytów z jednej rubryki do drugiej, uchwalanie wszelkich zmian w budżecie, staranie się o pokrycie niedoboru, uchwalanie dodatków do podatków, opłat, prestacji i usług i oznaczanie dziennych cen takich prestacji i robót;

i) sprawdzanie i załatwianie rachunków rocznych;

k) przyzwalanie na rozpoczęcie sporów prawnych i na odstąpienie od nich, zatwierdzenie ugód spór umarzających, ustanawianie zastępców prawnych;

l) zatwierdzanie wyników wszelkich licytacji;

m) wybór naczelnika gminy, jego zastępcy i asesorów;

n) uchwalanie etatu i płac urzędników i służb gminnych, jakoteż instrukcyj służbowych i statutu emerytalnego dla tychże;

o) wyznaczenie wynagrodzenia dla naczelnika gminy i jego zastępcy (§. 15);

p) mianowanie i oddalanie urzędników i wymiar emerytury dla nich, na wniosek naczelnika gminy;

q) nadzór i kontrola nad czynnościami Zwierzchności gminnej;

r) nadawanie prawa przynależności do gminy i obywatelstwa, tudzież obywatelstwa honorowego, ustanawianie opłat za nadawanie prawa przynależności i obywatelstwa;

s) wykonywanie służącego gminie prawa patronatu lub prezentowania, rozdawania miejsc fundacyjnych, nie uwłaczając prawom na różnicy wyznań opartym;

t) wybór mężów zaufania do jednania stron;

u) uchwalanie regulaminów dla własnych czynności;

w) udzielanie zdania swego władzom wyższym na ich żądanie;

z) rozstrzyganie zażaleń przeciw zarządzeniom naczelnika gminy.

Zwyczajny zarząd majątkiem.

§. 26.

Zwyczajny zarząd majątkiem nie należy do zakresu działania Rady gminnej, lecz Rada może poszczególne sprawy tego

zarządu, na wniosek lub po wysłuchaniu Zwierzchności gminnej swojej uchwale zastrzedz.

Ustanawianie służby.

§. 27.

Rada winna przydać Naczelnikowi gminy służbę potrzebną do załatwiania czynności, wypływających z własnego i poruczonego zakresu działania.

Jeżeli Rada uzna potrzebę ustanowienia posad urzędowych lub służbowych, wtedy uchwali liczbę i płacę urzędników i służb, orzecze o warunkach i sposobie ich mianowania i ich zaopatrzeniu.

Uchwały te poda naczelnik gminy za pośrednictwem Wydziału powiatowego do wiadomości Wydziału krajowego.

Gdyby Rada gminna się wzbraniała uchwalić etat urzędników i służb, lub gdyby się okazało, że uchwalony przez Radę gminną etat nie wystarcza do należytego załatwiania czynności własnego i poruczonego zakresu działania, a Rada gminna mimo wezwania wskazanych jej braków nie uzupełniła, Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem orzec może, jakiej kategorii urzędników i w jakiej liczbie gmina ustanowić i opłacać ma.

Nadzorowanie Zwierzchności gminnej.

§. 28.

Rada gminna ma prawo i obowiązek urzędowanie Zwierzchności gminnej ciągle nadzorować. Nadzór ten wykonywa Rada gminna za pomocą jednej lub kilku komisyj z grona swego wybranych, które obowiązane będą o każdej dostrzeżonej nieprawidłowości lub wadliwości w urzędowaniu Zwierzchności gminnej bezzwłocznie Radę gminną zawiadomić i poczynić wnioski o usunięcie złego, zaś po upływie każdego roku administracyjnego przedłożyć Radzie

gminnej sprawozdanie o swoich czynnościach z wnioskami, jakie uznają za stosowne.

Skoro Rada gminna przekona się o nieprawidłowościach lub wadliwościach, winna się postarać o bezzwłoczne ich usunięcie, a gdyby to nie odniosło skutku, donieść o tem Wydziałowi powiatowemu.

Dla komisyj kontrolujących uchwali Rada gminna osobne instrukcje i przedłoży je Wydziałowi powiatowemu do wiadomości.

Naczelnik gminy winien najdalej do dni 30 po upływie każdego roku administracyjnego przedłożyć Wydziałowi powiatowemu odpisy sprawozdań komisyj kontrolujących w ubiegłym roku, jakoteż odpisy uchwał Rady gminnej na podstawie tych sprawozdań zapadłych, lub donieść w tym terminie o zachodzących przeszkodach.

Rada gminna może także ustanowić osobne komisje do nadzorowania przedsiębiorstw gminnych, tudzież do udzielania zdań i przedstawiania wniosków w sprawach gminnych.

Do takich komisyj Rada gminna powołać może mężów zaufania z poza grona swego.

Ani komisja kontrolująca, ani specjalne komisje w myśl niniejszego paragrafu ustanowione, władzy wykonawczej nie mają, a zatem ani same nie zarządzić, ani Zwierzchności gminnej poleceń wydawać nie mogą.

Rewizya kasy.

§. 29.

Rada gminna winna wybrać osobną komisję, której obowiązkiem będzie przynajmniej cztery razy do roku przedsięwziąć rewizję kasy gminnej i kas zakładów i funduszów pod zarządem gminy zostających i o każdej rewizyi Radzie gminnej zdać

sprawę na ręce naczelnika gminy, który odpis każdego sprawozdania do dni 8 Wydziałowi powiatowemu przedłożyć ma.

Jeżeli członkowie komisji szkONUjującej obowiązkowi w niniejszym paragrafie na nich włożonym zadość nie uczynią, może Wydział powiatowy przeprowadzić szkONTO kasy na koszt gminy. Oprócz tego winien Wydział powiatowy ód czasu do czasu kasę gminną niespodziewanie szkONTOwać.

Sprawy policyi miejscowej.

§. 30.

O ile sprawowanie policyi miejscowej nie jest mocą ustawy przekazane organom rządowym, może Rada gminna w granicach ustaw wydawać obowiązujące w obrębie gminy przepisy co do policyi miejscowej i za przekroczenie tychże zagrażać karą pieniężną aż do wysokości 50 zł., lub w razie niemożności uiszczenia kary pieniężnej, karą aresztu do dni 10.

Uchwały takie Rada gminna powziąć może tylko na wniosek lub po wysłuchaniu naczelnika gminy.

§. 31.

Rada gminna winna uchwalić środki pieniężne na utrzymanie zakładów i urzędów policyi miejscowej i jest odpowiedzialną za wszelkie zaniedbania w tej mierze, pochodzące z jej winy.

Odpowiedzialność gminy.

§. 32.

Gdyby kto poniósł szkodę z powodu zaniedbania przez gminę obowiązków względem policyi miejscowej na niej ciężących, winna gmina poniesioną szkodę wynagro-

dzieć szkodę wyrządzoną w jej obrębie przez gwałt publiczny przy zbiegowisku dokonany, jeżeliby ani jeden ze sprawców nie był schwytanym, a na gminie ciążyła wina niedbałości w zapobieżeniu temn gwałtowi.

Orzeczenie względem obowiązku wynagrodzenia szkody, wyda polityczna władza powiatowa za poprzedniem wysłuchaniem Wydziału powiatowego.

Jeżeli co do wysokości wynagrodzenia porozumienie się pomiędzy gminą a poszkodowanym nie nastąpi, wynagrodzenie to ma być poszukiwanem zwykłą drogą prawa.

Zaopatrywanie ubogich.

§. 33.

Rada gminna ma czuwać nad tem, aby ubodzy według ustaw zaopatrzeni byli. Gdyby zakłady i fundusze na ten cel przeznaczone nie wystarczały, Rada postara się o potrzebne środki i oznaczy sposób ich użycia.

Udzielanie zdania.

§. 34.

Na żądanie władz rządowych lub autonomicznych winna Rada gminna udzielać im swojego zdania.

Rozstrzygnięcie zażaleń.

§. 35.

Rada gminna rozstrzyga zażalenia przeciw rozporządzeniom naczelnika gminy, w sprawach dotyczących się majątku i dobra gminnego lub zakładów gminnych, niemniej w tych sprawach. w których naczelnik

gminy tylko uchwały Rady gminnej wykonywa

We wszystkich innych sprawach własnego zakresu działania rozstrzygnięcie rekursów przeciw postanowieniom naczelnika gminy należy do Wydziału powiatowego, zaś w sprawach poruczonego zakresu działania do politycznej władzy powiatowej

Regulamin.

§. 36.

Wydział krajowy wyda regulamin dla czynności Rad gminnych, tudzież instrukcję dla czynności Zwierzchności gminnych we własnym zakresie działania, i dla kas gminnych uwzględniając różnice potrzeb i stosunków zachodzących między gminami większemi i mniejszemi.

Rada gminna może jednak uchwalić inny regulamin dla własnych czynności i instrukcję dla swej Zwierzchności gminnej co do spraw własnego zakresu działania i swojej kasy gminnej, winna jednak regulamin dla własnych czynności i instrukcji dla Zwierzchności gminnej przedłożyć za pośrednictwem Wydziału powiatowego Wydziałowi krajowemu do wiadomości.

Instrukcyja dla kasy gminnej, przez Radę gminną uchwalona, wymaga zatwierdzenia przez Wydział krajowy.

Dopóki Rada gminna nie uchwali i nie przedłoży Wydziałowi krajowemu osobnego regulaminu dla swoich czynności i osobnej instrukcji dla Zwierzchności gminnej, obowiązująco będą regulamin i instrukcyja przez Wydział krajowy wydana.

Instrukcyja dla kasy gminnej przez Wydział krajowy wydana obowiązująco będzie tak długo, dopóki uchwalona przez Radę gminną osobna instrukcyja dla swej kasy nie uzyska zatwierdzenia Wydziału krajowego.

Zwoływanie Rady.

§. 37.

Rada gminna zbiera się na posiedzenie, ile razy zajdzie tego potrzeba, najmniej zaś raz na miesiąc. Naczelnik gminy lub jego zastępca zwołuje Radę na posiedzenie. Każde posiedzenie, które nie jest tym sposobem zwołane, jest nieprawne, a powzięte na nim uchwały są nieważne.

Naczelnik gminy musi zwołać Radę, jeżeli tego zażąda przynajmniej trzecia część radnych, polityczna władza powiatowa albo też Wydział krajowy, lub Wydział powiatowy.

O nastąpić mającemu posiedzeniu naczelnik gminy w każdym razie winien zawiadomić wszystkich w gminie obecnych radnych.

Komplet do uchwał.

§. 38.

Rada gminna nie może powziąć uchwały, jeżeli więcej niż połowa radnych nie jest na posiedzeniu obecna.

Do uchwały ustanawiającej budżet, jakoteż do uchwały podlegającej wyższemu zatwierdzeniu, potrzebna jest obecność dwóch trzecich radnych.

Jeżeli na posiedzenie nie zbierze się ilość radnych potrzebna do powzięcia uchwał winien naczelnik gminy najdalej do trzech dni zwołać Radę powtórnie i zarazem wezwać zastępców.

Na każdego radnego i zastępcę, który nie stawi się na to drugie posiedzenie i nie usprawiedliwi swej nieobecności, winien naczelnik gminy nałożyć karę pieniężną aż do 10 zł.

Przeciw takiemu orzeczeniu służy odwołanie się do Wydziału powiatowego.

Grzywnę tę ściągnie naczelnik gminy.

Radnego lub zastępcę, który bez usprawiedliwienia się na trzech po sobie nastę-

pujących posiedzeniach się nie jawi, może Rada gminna na czas oznaczony, lub też na cały w toku będący peryod wyborczy od udziału w obradach i uchwałach Rady wykluczyć. Przeciw tej uchwale służy wykluczonemu rekurs do Wydziału powiatowego w terminie dni 14, licząc od dnia doręczenia mu zawiadomienia o dotyczącej uchwale Rady gminnej.

Przeszkody uczestnictwa w obradach.

§. 39.

Członek Zwierzchności gminnej lub Rady gminnej nie może być obecnym na posiedzeniu, jeżeli przedmiot obrady lub uchwały dotyczy jego urzędowania, jego własnych interesów prywatnych, lub też interesów jego żony, albo osób z nim w pierwszym lub drugim stopniu spokrewnionych lub spowinowaconych; winien jednak na żądanie Rady stawić się dla udzielenia żądanych wyjaśnień.

§. 40

Członkowie Zwierzchności gminnej są obowiązani być obecnymi na każdym posiedzeniu Rady i mogą w każdym czasie głos zabrać. W głosowaniu przy sprawdzeniu rachunków i udzieleniu Zwierzchności gminnej absolutorium nigdy udziału brać nie mogą.

Przewodniczenie na posiedzeniach.

§. 41.

Na posiedzeniach Rady gminnej przewodniczy naczelnik gminy, a w razie przeszkody jego zastępca. Każde posiedzenie odbyte z pominięciem tego przepisu jest nieważne. Naczelnik gminy lub jego zastępca zwołuje Radę, zagaja i zamyka posiedzenie, układa porządek dzienny, kieruje rozprawami i przestrzega porządku w zgromadzeniu.

Sekretarz Rady.

§. 42.

Rada gminna wybiera sekretarza swego bądź z grona swego, bądź z pomiędzy urzędników gminy.

Warunki ważności uchwał.

§. 43.

Do ważności uchwały potrzebną jest bezwzględna większość głosów obecnych radnych. W razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący. W innych wypadkach przewodniczący nie głosuje, z wyjątkiem wyborów. Głosowanie odbywa się jawnie; wolno jest jednak Radzie uchwalić głosowanie tajne.

Jawność posiedzeń.

§. 44.

Posiedzenia Rady odbywają się w lokalu urzędowym publicznie, wyjątkowo jednak może Rada uchwalić tajne posiedzenie. Posiedzenia na których przedmiotem obrad jest budżet lub zamknięcia rachunków, w każdym razie będą publiczne.

Gdyby publiczność mieszała się do obrad lub w inny sposób przeszkadzała obradom, przewodniczący ma prawo i obowiązek po poprzednim bezskutecznym napomnieniu, nakazać wydalenie publiczności z miejsca posiedzeń.

Protokół posiedzenia.

§. 45.

Z każdego posiedzenia spisany będzie w księdze na to przeznaczonej protokół, obejmujący nazwiska radnych, wnioski na posiedzeniu czynione i zapadłe uchwały. Protokół ma być stwierdzony podpisem przewodniczącego, dwóch obecnych na posiedzeniu radnych i sekretarza.

Każdemu członkowi gminy wolno przeglądać protokoły.

ROZDZIAŁ III.

O zakresie działania Zwierzchności gminnej.

§. 46.

Naczelnik gminy w sprawach gminy jest organem zarządzającym i wykonawczym.

W razie przeszkody zastępuje naczelnika gminy jego zastępca, tego zaś jeden z asesorów. Rada gminna na początku każdego roku oznaczy, który asesor w razie przeszkody zastępcy ma zastępować naczelnika gminy.

§. 47.

Do zakresu działania naczelnika gminy należy w szczególności :

a) przewodniczenie w Radzie gminnej i przygotowanie wniosków do uchwał Rady;

b) wykonywanie ustaw i rozporządzeń we własny zakres działania gminy wchodzących;

c) wykonywanie wszelkich uchwał i zarządzeń Rady gminnej;

d) kierownictwo urzędem gminnym, nadzór nad urzędnikami i sługami;

e) wykonywanie policyi miejscowej;

f) zarządzanie w razach nagłych, za następnem usprawiedliwieniem w obec Rady gminnej;

g) przedstawianie do mianowania i odwołania urzędników gminy i wykonywanie władzy dyscyplinarnej nad urzędnikami i sługami;

h) zarząd majątkiem, dobrem i dochodami gminy, zakładów i funduszków gminnych, lub pod zarząd gminy zostających;

i) prowadzenie kasowości i rachunkowości gminy;

k) wykonywanie wszelkich spraw poruczonego zakresu działania.

§. 48.

Naczelnik gminy reprezentuje gminę na zewnątrz.

Dokumenta, mocą których gmina przyjmuje zobowiązania względem osób trzecich, muszą być podpisane przez naczelnika gminy i jednego asesora.

Dokument dotyczący interesu, do którego zawarcia potrzebne jest przyzwolenie Rady lub wyższe zatwierdzenie, musi być nadto podpisanym przez dwóch radnych i powołać się na to przyzwolenie lub zatwierdzenie. W każdym razie dokument wydany imieniem gminy musi być zaopatrzone pieczęcią gminną.

Sprawowanie policji miejscowej.

§. 49.

Do naczelnika gminy należy odpowiednie ustawom sprawowanie policji miejscowej, o ile pojedyncze jej czynności nie są przekazane w drodze ustawy krajowej organom rządowym.

W nagłych wypadkach nieszczęścia, n. p. przy pożarach lub powodziach i t. p. naczelnik gminy ma prawo zarządzić wykonanie robót wszelkiego rodzaju, o ile są niezbędne do usunięcia niebezpieczeństwa chwilowego i zmusić do tych robót każdego zdolnego do nich członka gminy, a nawet i obcych. Gdyby środki policji miejscowej nie były dostateczne do zabezpieczenia dobra publicznego, (jak n. p. w razie epidemii), lub gdyby własne siły gminy nie wystarczały do odwrócenia grożącego niebezpieczeństwa, naczelnik gminy winien zawiadomić o tem natychmiast polityczną władzę powiatową.

Zagrażanie karami

§. 50.

Naczelnik gminy ma wyjątkowo prawo zagrażania karą pieniężną do 10 zł., lub w razie niemożności jej uiszczenia karą aresztu do dwóch dni, jeżeli tego wymaga wykonanie przepisu tymczasowego policji miejscowej niedopuszczającego zwłoki.

Wykonywanie władzy karnej.

§ 51.

O ile w ustawach i przepisach, które dotyczą policji miejscowej należącej do zakresu działania gminy, wyrażoną jest sankcja karna, i o ile przekroczenia tych ustaw i przepisów nie podlegają ustawie karnej, służy prawo orzekania kar za takie przekroczenia naczelnikowi gminy, a względnie jego zastępcy.

W ten sposób mają być także orzekane kary, oznaczone przez Radę gminną (§. 30).

Tylko kary pieniężne, lub w razie niemożności ich uiszczenia kary aresztu mogą być orzekane.

Wszelkie orzeczenia kar muszą być w osobną księgę wpisywane.

Tok instancyi.

§. 52.

Od orzeczeń, wydanych według §. 51. odwołać się można do politycznej władzy powiatowej.

Jeżeli orzeczenia tyczą się duchownych wyznań religijnych, nauczycieli publicznych, urzędników rządowych lub krajowych, zostających w czynnej służbie, albo członków Sejmu krajowego, natenczas winien naczelnik gminy przedłożyć to orzeczenie politycznej władzy powiatowej do poprzedniego zbadania i potwierdzenia.

Przeznaczenie kar.

§. 53.

Kary pieniężne, orzeczone podług §. 51., wpływają do kasy gminnej na fundusz ubogich gminy.

Przedstawienie urzędników do mianowania i przeniesienia w stan spoczynku.

§. 54.

Na podstawie etatu przez Radę gminną uchwalonego, lub na podstawie orzeczenia

Wydziału krajowego w myśl ostatniego ustępu §. 27. w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem wydanego, naczelnik gminy przedstawia Radzie gminnej urzędników gminy do mianowania. Mianowani urzędnicy posiadać muszą przepisaną kwalifikacyę.

Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem oznaczy jakie kwalifikacye do każdej kategorii posad są potrzebne z uwzględnieniem różnicy potrzeb i stosunków gmin większych a mniejszych, z pozostawieniem odpowiedniego czasu przejściowego

Naczelnik gminy przedstawia Radzie gminnej wnioski o przeniesienie urzędników w stan spoczynku i wymierzenie emerytury dla nich.

Naczelnik gminy mianuje i oddala sługi gminne i przedstawia Radzie gminnej wnioski co do ich zaopatrzenia.

Sledztwo dyscyplinarne.

§. 55.

Naczelnik gminy wdraża i przeprowadza sledztwa dyscyplinarne przeciw urzędnikom i sługom gminnym i orzeka o karach dyscyplinarnych.

Naczelnik może w drodze dyscyplinarnej urzędnika suspendować. Oddalenie urzędnika ze służby w drodze dyscyplinarnej nastąpić może tylko za uchwałą Rady gminnej.

Orzeczenie dyscyplinarne przeciw rachmistrzowi, kasyerowi i kontrolorowi tylko Rada gminna po wysłuchaniu naczelnika gminy wydawać może.

Zarząd majątkiem.

§ 56.

Naczelnik gminy zarządza majątkiem gminy, nadzoruje użytkowanie i zarząd dobra gminnego, kieruje przedsiębiorstwami gminy, czuwa nad ich wykonaniem i załatwia sprawy ubogich według ustaw.

Naczelnik zawiaduje zakładami gminnymi i nadzoruje zakłady własny zarząd mające, o ile akt fundacyi lub umowy innych nie zawierają postanowień

W szczególności winien naczelnik gminy starać się o ściąganie wszystkich wierzytelności gminy, zakładów i funduszków gminnych lub pod zarządem gminy zostających, tudzież wszelkich czynnych zaległości. Gdyby naczelnik obowiązku tego należycie nie wypełniał, a Rada gminna mimo upomnienia ze strony Wydziału powiatowego temubycie nie zaradziła, Wydział powiatowy będzie miał prawo zarządzić środki zaradcze, jakie uzna za stosowne, a nawet ustanowić na koszt gminy zastępcę prawnego, który imieniem gminy wierzytelności zaległości w drodze właściwej poszukiwać będzie.

Przepis ten odnosi się także do pretenzji gminy, któreby jej z mocy §§. 63—65 do członków Zwierzchności gminnej przysługiwały.

Kolaudacya.

§. 57.

Naczelnik gminy zarządza wszelkie roboty i dostawy dla gminy, rozpisuje i przeprowadza licytacye, odbiera i kolauduje wykonane roboty lub dostawy. Do każdego odbioru i do każdej kolaudacyi winien naczelnik gminy zawiadzać komisję kontrolującą Rady gminnej, a to w takim czasie, aby komisya czynność tę ze swej strony nadzorować mogła.

Komisye.

§. 58.

Rada gminna może na wniosek lub po wysłuchaniu naczelnika gminy uchwalić, aby sprawowanie poszczególnych czynności ogólnego zarządu gminnego lub policyi miejscowej powierzone zostało osobnym komisjom.

Każda taka komisya składa się z jednego członka Zwierzchności gminnej, jako przewodniczącego i kilku członków przez Radę gminną z jej grona lub z poza jej grona wybranych.

Dla takich komisyj winna Rada gminna uchwalić osobne instrukcje.

Komisye te podlegają naczelnikowi gminy i polecenie jego wykonywać ściśle są obowiązane.

Dobrowolne licytacje.

§. 59.

Naczelnik gminy zezwala na przedsięwzięcie dobrowolnej sprzedaży ruchomości drogą licytacji i czuwa nad zachowaniem i ściśle wypełnieniem istniejących w tej mierze przepisów.

Kasowość i rachunkowość.

§. 60.

Naczelnik gminy jest odpowiedzialny za należyte prowadzenie kasowości i rachunkowości, jest przeto obowiązany kasę przynajmniej raz na miesiąc szkontować.

Poruczony zakres działania.

§. 61.

Naczelnik gminy załatwia wszelkie sprawy należące do poruczonego zakresu działania gminy w sposób ustawami przepisany lub przez władzę wskazany. Jeżeli oznaczenie sposobu wykonania pozostawione jest w całości lub częściowo gminie, naczelnik winien zastosować się w tym względzie do uchwały Rady gminnej.

Wszakże w razach nadzwyczaj nagłych, gdyby uchwała Rady bez szkody lub niebezpieczeństwa poprzednio nie mogła być zasiągnięta, może naczelnik gminy działać według własnego zdania, winien jednak

następnie w jak najkrótszym czasie wyjednać sobie zatwierdzenie Rady.

Rząd może polecić na swój koszt załatwienie spraw, należących do poruczonego zakresu działania w całości lub części organom władzy.

Wstrzymywanie wykonania uchwał.

§. 62.

Jeżeli naczelnik gminy sądzi, że uchwała przez Radę gminną powzięta, narusza ustawę, przekracza zakres działania Rady lub jest szkodliwą interesom gminy, winien wstrzymać wykonanie takiej uchwały i najdalej do trzech dni po jej powzięciu odnieść się do wyższej władzy o rozstrzygnięcie, czy uchwała wykonaną być ma, czy nie.

Orzeczenie to należy do politycznej władzy powiatowej, jeżeli naczelnik sądzi, że uchwała narusza ustawę lub przekracza zakres działania gminy, zaś do wydziału powiatowego, jeżeli sądzi, że uchwała jest szkodliwą interesom gminy.

Władza wyższa winna wydawać swoje orzeczenie w ciągu dni ośmiu, a jeżeli sprawa należy do własnego zakresu działania gminy, polityczna władza powiatowa zawiadomi o swoim orzeczeniu Wydział powiatowy.

Orzeczenie tych władz jest dla naczelnika gminy stanowczem i nie służy mu prawo wyższego odwołania się.

Rada gminna ma jednak prawo wnieść rekurs od takiego orzeczenia do Namiestnictwa a względnie do Wydziału krajowego w terminie 14-dniowym.

O wstrzymaniu wykonania uchwał naczelnik ma Radę gminną na najbliższem posiedzeniu zawiadomić. Jeżeli naczelnik gminy nie przedłoży władzy wyższej w terminie 3-dniowym uchwały wstrzymanej do rozstrzygnięcia, uchwała ta staje się prawnocną i bezwzględnie wykonaną być musi o ile nie zachodzi wypadek w §. 104. przewidziany.

Odpowiedzialność naczelnika gminy.

§. 63.

Naczelnik gminy jest za swoje czynności urzędowe odpowiedzialnym gminie. Od tej odpowiedzialności uwolnić nie może naczelnika gminy ustanowienie komisyj dla poszczególnych spraw (§. 58).

Co do poruczonego zakresu jest on odpowiedzialnym Rządowi.

Pretensye gminy co do wynagrodzenia szkód, pochodzące z odpowiedzialności orzeczonej w tym paragrafie, mają być poszukiwane zwykłą drogą prawa.

§. 64.

Jeżeli zastępca naczelnika gminy lub jeden z asesorów powołanym zostaje do zastępowania naczelnika gminy, względnie jego zastępcy, natenczas zastępca naczelnika gminy, względnie asesor, wchodzi we wszystkie prawa i obowiązki naczelnika gminy i są odpowiedzialnymi za swoje czynności urzędowe tak samo jak naczelnik gminy.

§. 65.

Asesorowie dodani są naczelnikowi gminy dla pomocy w urzędowaniu. Asesorowie winni naczelnika wspierać w urzędowaniu i mają według jego zarządzenia i pod jego odpowiedzialnością wykonywać czynności, które im poruczy.

Każdy asesor odpowiedzialny jest gminie za zaniedbanie lub nie należyte wykonanie czynności przez ustawę niniejszą w ogóle, przez naczelnika gminy lub przez Radę gminną w szczególności mu poruczonych.

Pretensye gminy do wynagrodzenia szkód z odpowiedzialności tym paragrafem orzeczonej, mają być dochodzone zwykłą drogą prawa.

DZIAŁ V.

O gospodarstwie gminnem i nakładaniu ciężarów na minę.

Inwentarz majątku.

§. 66.

Wszelka ruchoma i nieruchoma własność, niemniej wszelkie prawa i przywileje gminy i jej zakładów winny być utrzymywane w ciągłej widoczności zapomożą dokładnego inwentarza.

Inwentarz ten ma być spisany w ciągu pierwszego roku po zaprowadzeniu niniejszej ustawy. Każda następna zmiana ma być w nim uwidoczniiona.

Każdemu członkowi gminy wolno jest przejrzeć inwentarz.

Zakładanie i utrzymywanie inwentarza należy do naczelnika gminy, który ma także starać się o wpisanie do ksiąg hipotecznych wszystkich praw gminy względem nieruchomości. Pierwszy inwentarz przedłożony będzie Radzie gminnej do zatwierdzenia, a dwa odpisy zatwierdzonego inwentarza przedłoży naczelnik gminy Wydziałowi powiatowemu, który jednem z tych odpisów przesze Wydziałowi krajowemu.

Utrzymywanie majątku zakładowego.

§. 67.

Zakładowy majątek i dobro gminy i ~~jego~~ zakładów mają być utrzymane w całości i w dobrym stanie.

Do podziału zakładowego majątku lub dobra gminnego między członków gminy, potrzebną jest uchwała Sejmu krajowego.

Użytkowanie majątku gminnego.

§. 68.

Majątek gminy i jej zakładów ma być w ten sposób administrowany, aby przyniósł

ile możności największy stały dochód. Nadwyżki roczne mają być użyte do pokrycia potrzeb w roku następnym, o ile by zaś na ten cel nie były potrzebne, należy je ulokować pożytecznie i do majątku zakładowego przyłączyć.

§. 69.

Dotychczasowy niezaprzeczoną zwyczaj roztrzyga. którzy członkowie gminy i w jakim wymiarze w użytkach dobra gminnego udział mają.

Rada gminna uwzględniając ten zwyczaj i istniejące specjalne tytuły prawne, uchwali postanowienia regulujące to uczestnictwo, przyczem ustanowić może opłatę za użytkowania z dobra gminnego.

Nadwyżka dochodów z dobra gminnego, pozostająca po zaspokojeniu osób uprawnionych, wpływa do kasy gminnej.

Rada gminna uchwali także sposób użytkowania z dobra gminnego.

Uchwały Rady gminnej, zaprowadzające nowe opłaty za użytkowanie z dobra gminnego, lub podwyższające już istniejące tego rodzaju opłaty, tudzież uchwały dotyczące sposobu użytkowania z dobra gminnego wymagają zatwierdzenia Rady powiatowej.

Rok administracyjny.

§. 70.

Rok administracyjny gminy zaczyna się i kończy się równocześnie z rokiem administracyjnym państwa

Budżet i rachunki roczne.

§. 71.

Naczelnik gminy winien corocznie ułożyć budżet gminny i zakładów gminnych na następny rok administracyjny i przedłożyć go Radzie gminnej na trzy miesiące przed rozpoczęciem roku administracyjnego.

Rada gminna ma budżet uchwalić najpóźniej na miesiąc przed rozpoczęciem roku administracyjnego.

Rachunki z przychodów i wydatków gminy, funduszków i zakładów gminnych, lub pod zarządem gminy zostających, winien naczelnik gminy najpóźniej w miesiąc po upływie roku administracyjnego przedłożyć Radzie gminnej, która obowiązana jest rachunki najdalej do dwóch miesięcy po ich przedłożeniu rozpoznać i załatwić.

Tak budżet jak i rachunki roczne, zanim Radzie do rozpoznania przedstawione zostaną, winny być poprzednio najmniej przez dwa tygodnie złożone do przejrzenia przez członków gminy, których spostrzeżenia przy rozpoznaniu budżetu i rachunków wzięte będą pod rozwagę.

Gdyby Rada gminna nie wstawiła w swój budżet należności, którą gmina uiścić jest obowiązana, bądź na mocy ustawy, bądź na mocy wyroku lub dokumentu mającego wedle ustaw moc egzekucyjną, ma Rada powiatowa prawo i obowiązek wstawić te należności w budżet gminny i nałożyć na ich pokrycie dodatki do podatków.

§. 72.

O dniu, w którym projekt budżetu i rachunki roczne Radzie gminnej przedłożone zostały, zawiadomi naczelnik gminy Wydział powiatowy.

Uchwalony przez Radę budżet i sprawdzone przez nią rachunki przedłożyć należy w dwóch odpisach Wydziałowi Rady powiatowej, który jeden odpis przedłoży Wydziałowi krajowemu.

§. 73.

Do sprawdzenia rachunków w §. 71. wymienionych Rada gminna wybrać ma komisję, która sprawozdanie i wnioski swoje Radzie gminnej najdalej do 6 tygodni przedłożyć ma.

Jeżeli komisya obowiązkom na nią w niniejszym paragrafie włożonym, w oznaczonym tu terminie zadość nie uczyni i zwłoki należyście nie usprawiedliwi, zarządzi Wydział powiatowy wybór innej komisji, wyznaczając nowy termin do sprawdzenia i załatwienia rachunków.

Gdyby i to zarządzenie skutku nie odniosło, lub gdyby Wydział powiatowy się przekonał, że rachunki nie są należyście sprawdzone, Wydział powiatowy z ramienia swego zarządzi sprawdzenie rachunków na koszt gminy.

Od takiego rozporządzenia Wydziału powiatowego służy rekurs do Wydziału krajowego.

§. 74.

W zarządzie gminy i przy zawiadywaniu jej majątkiem należy trzymać się ściśle uchwalonego budżetu. Na wydatki, które odłożyć się nie dadzą, a we właściwej rubryce budżetu nie znajdują całkowicie lub w części pokrycia, potrzebne jest przyzwolenie Rady.

W razach nagłych, w których poprzednie przyzwolenie bez szkody i bez niebezpieczeństwa nie może być uzyskane, może naczelnik gminy opędzić potrzebny wydatek, winien jednak pod własną odpowiedzialnością wyjednać sobie w przeciągu ośmiu dni zatwierdzenie Rady

Pokrycie wydatków.

1. Z dochodów.

§ 75.

Wydatki na cele gminne mają być przedewszystkiem pokrywane z dochodów gminy.

Z majątku osobnego.

§. 76.

Jeżeli na pokrycie pewnych wydatków przeznaczony jest majątek, należy przede-

wszystkiem dochody z tego majątku na ten cel obracać.

Przeznaczenie tych dochodów nie może być zmienionem.

Wydatki połączone z posiadaniem dobra gminnego.

§. 77.

Podatki i inne opłaty, tudzież koszta dozoru i uprawy z posiadaniem i używaniem dobra gminnego połączone, o ile do ich pokrycia dochody z dobra gminnego do kasy gminnej wpływające (§. 69.) nie wystarczają, mają być ponoszone przez uczestniczących w pożytkach z dobra gminnego, a to w miarę tego uczestnictwa.

Wydatki odrębne.

§. 78.

Wydatki dotyczące tylko interesu pewnych klas mieszkańców lub posiadaczy gruntów lub domów, mają być ponoszone przez same tylko strony interesowane, o ile nie istnieją inne urządzenia obowiązujące.

2. Prestacje.

§. 79.

O ile dochody w §. 75. oznaczone nie wystarczają do pokrycia wydatków na cele gminne, może Rada gminna nakładać:

a) dodatki do podatków bezpośrednich lub do podatku konsumcyjnego;

b) inne opłaty nie należące do kategorii dodatków do podatków;

c) posługi i roboty na cele gminne.

a) Dodatki do podatków.

§ 80.

Dodatki do podatków bezpośrednich mają być zazwyczaj nakładane na wszyst-

kie w gminie przypisane podatki bezpośrednie, a to na wszystkie równo, to jest podług tej samej stopy procentowej. Dodatki te mają być rozkładane równo w całym obrębie gminy. Wyjątki od tych przepisów objęte są w §. 85. i 86.

§. 81.

Dodatkiem do podatku konsumcyjnego można obciążać tylko konsumpcję w obrębie gminy, nie można nim obciążać produkcji i obrotu handlowego.

§. 82.

Do nałożenia dodatków przenoszących 20% do 50% podatków bezpośrednich lub podatku konsumcyjnego, potrzebne jest przyzwolenie Rady powiatowej.

Do nałożenia dodatków do podatków bezpośrednich, lub podatku konsumcyjnego, przenoszących 50% do 100%, potrzebnem jest zezwolenie Wydziału krajowego za zgodą c. k. Namiestnictwa. Takie zezwolenie udzielonem być może tylko na lat pięć.

Gdyby porozumienie między Wydziałem krajowym a c. k. Namiestnictwem do najbliższej sesji sejmowej nie nastąpiło, sprawa winna być przedłożoną do uchwały Sejmu krajowego.

Dodatki na dłuższy okres aniżeli lat pięć lub przenoszące 100% podatków bezpośrednich albo podatku konsumcyjnego, nakładane być mogą tylko na podstawie uchwały sejmowej i za Najwyższem zezwoleniem.

b) Inne opłaty.

§. 83.

Do zaprowadzenia opłat nie należących do kategorii dodatków do podatków bezpośrednich lub do podatku konsumcyj-

nego, jako też do podwyższenia istniejących już opłat tego rodzaju, potrzebną jest ustawa krajowa.

Zezwolenie na dalszy pobór tego rodzaju opłat po zgaśnięciu mocy obowiązującej ustawy, którą zaprowadzone zostały, udzielone być może przez Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa, jednakże zawsze nie w wyższym wymiarze i nie na dłuższy okres czasu, jak dotyczącą ustawą dotąd dozwolone były.

Odmowa na prośby tego rodzaju może nastąpić tylko za uchwałą Sejmu krajowego.

Pobór taks gminnych za pojedyncze przez Reprezentację gminną w zakresie jej kompetencji udzielone uprawnienia, tudzież za używanie zakładów gminnych i za inne w interesie stron przez organa gminne podejmowane czynności urzędowe, dozwolony być może przez Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa, jednakże bez naruszenia już dawniej dla poszczególnych poborów tego rodzaju istniejących postanowień prawnych.

c) Posługi i roboty.

§. 84.

Za uchwałą Rady gminnej mogą być wymagane posługi i roboty tak ciągłe jak i ręczne.

Rada winna rok rocznie na następujący rok administracyjny oznaczyć cenę dziennych posług i robót.

Posługi będą wymagane kolejno. Wyjąwszy nagłe wypadki wskazane w §. 49, wolno jest każdemu wymagane od niego posługi lub roboty albo osobiście albo przez zdolnego zastępcę wykonać albo też wykupić się od nich, składając do kasy gminnej ich wartość, obliczoną podług cen przez Radę ustanowionych.

Wyjątki.

§. 85.

Do opłacenia dodatków do podatków bezpośrednich, niemniej do posług i robót nie mogą być pociągani:

a) urzędnicy i słudzy c. k. Dworu, państwa, kraju, powiatu, gminy, zakładów krajowych, powiatowych i gminnych, nauczyciele publiczni, wojskowi, jako też wdowy i sieroty tych osób co do ich płac służbowych i pochodzących ze stosunku służbowego, pensyj, prowizyj, zapomóg i innych poborów.

b) pasterze dusz co do ich kongruy

§. 86.

Do rozkładu dodatków na podatki bezpośrednie podług rozmaitej stopy procentowej potrzebne jest przyzwolenie Wydziału krajowego.

Ogłoszenie uchwał dotyczących prestacyj.

§. 87.

Uchwała Rady dotycząca prestacyi musi być w gminie ogłoszona. Jeżeli jaka uchwała potrzebuje wyższego zatwierdzenia, wolno natenczas każdemu członkowi gminy wnieść względem niej w ciągu ośmiu dni uwagi, które przy zasiąganiu wyższego zatwierdzenia przedłożone być mają.

Pobór prestacyj.

§. 88.

Dodatki do podatków mają być pobierane przez te same organa i ściągane za pomocą tych samych środków, co podatki.

Inne należności pieniężne na cele gminne nałożone na podstawie ustawy lub prawomocnej uchwały Rady gminnej, nie-

mniej kary pieniężne orzeczone podług niżej ustawy, pobiera naczelnik gminy przez swoje organa, w razie nieuiszczenia ściąga je w drodze egzekucyi na ruchomości w taki sam sposób, jak zaległości podatkowe

Jeżeli obowiązany nie wykupiwszy się z posługi lub roboty wzbrania się jej wykonać, naczelnik gminy poleci wykonanie takiej posługi lub roboty trzeciej osobie na koszt obowiązanego i ściągnie wydaną kwotę w sposób, przepisany dla ściągania innych należności pieniężnych.

W nagłych wypadkach, wskazanych w §. 49., mogą obowiązani wprost być zmuszeni do wypełnienia posług albo robót.

Konkurencyje.

§. 89.

Konkurencyja do budowli kościelnych, parafialnych i szkolnych tudzież do budowy dróg jest przedmiotem osobnych ustaw.

Konkurencyje do pewnych potrzeb, oparte na specjalnych tytułach prawnych, pozostają w swej mocy.

DZIAŁ VI.

O zawiadywaniu specjalnemi sprawami ludności chrześcijańskiej i izraelickiej.

Prawa ludności chrześcijańskiej i izraelickiej.

§. 90.

W gminach składających się z ludności chrześcijańskiej i izraelickiej, pozostaje, tak chrześcijańska jak i izraelicka, ludność przy własności, posiadaniu i używaniu zakładów i funduszków, przeznaczonych wyłącznie na swoje własne cele religijne, naukowe i dobroczynne i opęda z własnych zasobów wydatki na takie

zakłady i inne cele religijne, naukowe i dobroczynne, w których wyłączny udział tylko jej samej służy.

O ile jednak te wydatki dotychczas opędzane były z ogólnych dochodów gminy powinny one i nadal z tychże dochodów być opędzane.

Zawiadywanie specjalnymi sprawami ludności chrześcijańskiej.

§. 91.

Specjalne sprawy ludności chrześcijańskiej (§. 92) o ile zawiadywanie nimi podług ustaw należy do Rady gminnej lub Zwierzchności gminnej, zawiadywane będą przez Radę lub Zwierzchność podług przepisów niniejszej ustawy z tem jednak ograniczeniem, że izraelicy członkowie Rady gminnej i Zwierzchności gminnej w głosowaniu nad temi sprawami i w załatwianiu tychże spraw w ogólności udziału mieć nie będą.

Gdyby jednak liczba chrześcijańskich członków Rady gminnej nie wynosiła przynajmniej połowy wszystkich jej członków, wybierają chrześcijańscy wyborcy gminy w sposób ordynacją wyborczą oznaczony, dla załatwiania spraw ludności chrześcijańskiej tylu chrześcijan, ile będzie potrzeba dla uzupełnienia tej połowy.

Do ważności uchwał Rady gminnej w sprawach tego rodzaju, potrzebną jest obecność więcej niż połowy chrześcijańskich członków Rady i bezwzględna większość głosów tychże członków.

Jeżeli naczelnikiem gminy jest niechrześcijanin, wybiera chrześcijańska część Rady gminnej, a wedle potrzeby uzupełniona ze swego grona przewodniczącego i jego zastępcę, któremu służyć będą co do załatwiania spraw ludności chrześcijańskiej te same prawa i obowiązki, które na mocy ustawy służą naczelnikowi gminy.

§. 92.

Do specjalnych spraw ludności chrześcijańskiej należą:

a) sprawy kościołów i innych miejsc religijnych, sprawy obrzędowe, wykonywanie prawa patronatu, prezentowanie lub mianowanie pasterzy dusz, nauczycieli religii i sług kościelnych;

b) sprawy zakładów, fundacyj, stypendyów i innych funduszków przeznaczonych dla chrześcijan lub na cele, w których tylko chrześcijanie udział mają;

c) sprawy majątku, stanowiącego wyłączną własność ludności chrześcijańskiej lub przeznaczonego wyłącznie dla tej ludności lub też zostającego w wyłącznym jej używaniu.

Zawiadywanie specjalnymi sprawami ludności izraelskiej.

§. 93.

Zawiadywanie specjalnymi sprawami ludności izraelskiej pozostaje przy dotychczasowej zwierzchności religijnej tej ludności.

Do tych spraw należą:

a) sprawy bóżnic, cmentarzy, sprawy obrzędowe, mianowanie rabinów, nauczycieli religii i sług obrzędowych;

b) sprawy zakładów, fundacyj, stypendyów i innych funduszków, przeznaczonych dla izraelitów lub na cele, w których tylko izraelici udział mają;

c) sprawy majątku, stanowiącego wyłączną własność ludności izraelskiej lub przeznaczonego wyłącznie dla tej ludności lub też zostającego w jej wyłącznym używaniu.

Prawo nadzoru Rady gminnej.

§. 94.

Prawo Rady gminnej do nadzoru, o ile takowy służy jej wogóle na mocy ustaw,

pozostaje nienaruszonym także względem przedmiotów w §§. 92. i 93. wymienionych.

§. 95.

Nakładanie dodatków do podatków, jakoteż ~~do~~ innych prestacyj na członków gminy na cele w §§. 92. i 93. wskazane nastąpić może tylko za przyzwoleniem Rady gminnej, o ile ustawy specjalne nie stanowią inaczej.

Jeżeli jednak w Radzie gminnej nie ma dwu trzecich chrześcian, nakładanie dodatków do podatków i innych prestacyj na chrześcijańskich członków gminy na cele w §. 92. wskazane nastąpić może za zezwoleniem Wydziału powiatowego.

Przeciw uchwałom w tej mierze, tak Rady gminnej jak i Wydziału powiatowego, służą te same środki, co i przeciw innym uchwałom tych władz.

DZIAŁ VII.

O łączeniu gmin.

§. 96.

Do gminy, niniejszej ustawie podlegającej, wcieloną być może granicząca z nią gmina wiejska lub małomiejska lub część takiej gminy, jeżeli Reprezentacye obu tych gmin na to się zgodzą, a Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem na wcielenie zezwoli.

Wcielenie takie nastąpić może w drodze ustawy krajowej nawet wbrew woli gminy, jeżeli należyte wykonywanie polityki miejscowej tego wymaga.

W razie takiego wcielenia należy w drodze dobrowolnej zgody między gminami a w razie nieudania się takiej zgody, w drodze ustawy krajowej uregulować stosunki co do posiadania i użytkowania własności gmin połączonych.

DZIAŁ VIII.

O nadzorze nad gminami.

§. 97.

Rada powiatowa a w jej zastępstwie Wydział powiatowy czuwa nad tem, aby zakładowy majątek i zakładowe dobro gmin i zakładów gminnych nie zostały uszczuplone.

Sejm a w jego zastępstwie Wydział krajowy ma najwyższy nadzór nad całością zakładowego majątku i zakładowego dobra gmin i zakładów gminnych.

Wydział krajowy może w tym celu żądać objaśnień i usprawiedliwień od Rady gminnej i Zwierzchności gminnej, albo za pośrednictwem Wydziału powiatowego, albo też bezpośrednio, może również i przez delegowanie komisji zarządzić dochodzenia na miejscu.

W wykonaniu tego prawa nadzoru upoważniony jest Wydział krajowy, w razie potrzeby, użyć stosownych środków zaradczych.

Zatwierdzanie uchwał przez Radę powiatową.

§. 98.

Do spraw, w których uchwały Rady gminnej muszą być przedkładane Radzie powiatowej do zatwierdzenia, należą prócz spraw wymienionych w §§ 2., 69., 82 ~~86~~ także następujące:

a) pozbywanie, zamiana, przeistaczanie, zastawianie lub stałe obciążanie rzeczy należącej do zakładowego majątku lub dobra gminy albo jej zakładów;

b) zaciąganie pożyczki lub przyjmowanie zobowiązania, jeżeli kwota pożyczki

lub wartości ciężaru wynikającego ze zobowiązania, łącznie z długami już istniejącymi, przewyższa roczne dochody gminy a względnie zakładów gminnych;

c) nabytki i przedsiębiorstwa nie należące do zwykłego zarządu, jeżeli dla pokrycia wynikającego ztąd wydatku potrzeba zaciągnąć pożyczkę lub obciążyć gminę prestacjami;

d) wydzierżawienie na dłuższy czas niż na lat sześć lub w inny sposób, niż przez publiczną licytację najwięcej ofiarującemu;

e) opuszczanie czynszu najmu lub dzierżawy w części lub w całości i wogóle opuszczanie i odpisywanie wierzytelności i pretensyj gminnych.

§. 99.

Uchwały Rady gminnej, do których ważności potrzeba przyzwolenia Sejmu, mają być podawane do Rady powiatowej, która je wraz z swoim zdaniem przez Wydział krajowy Sejmowi przedłoży.

Rekurs do Wydziału powiatowego.

§. 100.

Wydział powiatowy rozstrzyga rekursy przeciw uchwałom Rady gminnej i Zwierzchności gminnej we wszystkich sprawach własnego zakresu działania.

Przeciw dodatkom do podatków rekurs wnoszonym być może, o ile dodatki te przechodzą wysokość ustawami dozwoloną, lub o ile w granicach tej wysokości nastąpił niestosowny rozkład.

Każdy rekurs ma być wnoszonym na ręce naczelnika gminy w nieprzekraczalnym terminie 14 dni od dnia obwieszczenia uchwały lub zawiadomienia o niej.

Władza dyscyplinarna nad Zwierzchnością gminną.

§. 101.

W sprawach własnego zakresu działania może Wydział powiatowy pojedynczym członkom Zwierzchności gminnej dawać upomnienia i nakładać kary pieniężne do wysokości 20 zł. w. a.

Kary te wpływają do kasy gminnej na fundusz ubogich gminy.

W razie cięższego przekroczenia lub ciągłego zaniebywania obowiązków, może członek Zwierzchności gminnej na wniosek Wydziału powiatowego być zawieszonym w urzędowaniu przez polityczną władzę powiatową.

W razie niezgodności tych władz orzeka polityczna władza krajowa za zgodą Wydziału krajowego.

Po przeprowadzonym śledztwie dyscyplinarnem może polityczna władza krajowa za zgodą Wydziału krajowego złożyć z urzędu członka Zwierzchności gminnej a nawet na przeciąg czasu nie przekraczający lat trzech uznać go niezdolnym do piastowania tej posady.

Członek Zwierzchności gminnej, uznany winnym, ponosi kosztą dochodzenia.

Władza dyscyplinarna, służąca Wydziałowi powiatowemu, trwa jeszcze przez lat trzy po zgaśnięciu mandatu członka Zwierzchności gminnej w tym celu, aby go zagnęć do zdania urzędu i złożenia rachunków z czasów urzędowania jego.

Mianowanie zastępcy dla gminy.

§. 102.

Jeżeli w sprawie prywatnej spornej między gminą a pewną klasą członków gminy lub pojedynczymi jej członkami, Rada gminna ze względu na prywatny interes radnych nie byłaby bezstronną, Wy-

dział powiatowy starać się będzie spowodować dobrowolną ugodę, gdyby zaś ta do skutku nie przyszła, przeczyna dla gminy zastępcę do przeprowadzenia sprawy drogą prawa.

Prawo Rządu do nadzoru i wstrzymania uchwał.

§. 103.

Rządowi służy prawo nadzoru nad gminami w tym kierunku, aby swego zakresu działania nie przekraczały i nie działały wbrew ustawom.

To prawo nadzoru wykonywa polityczna władza powiatowa. W tym celu może ona żądać udzielenia sobie uchwał Rady gminnej i potrzebnych wyjaśnień.

Przełożony władzy politycznej lub jego delegowany ma także prawo być obecnym na posiedzeniach Rady gminnej, może jednak zabierać głos tylko wtenczas, gdyby Rada zamierzała naruszać ustawę lub przekroczyć swój zakres działania.

§. 104.

Polityczna władza powiatowa ma prawo i obowiązek zakazać wykonania uchwały powziętej przez Radę gminną, jeżeli ta uchwała przekracza zakres działania Rady lub sprzeciwia się ustawom.

Przeciw takiemu zakazowi służy rekurs do politycznej władzy krajowej.

Jeżeli sprawa należy do własnego zakresu działania gminy, winna polityczna władza powiatowa o wydanym zakazie uwiadomić równocześnie Wydział powiatowy.

§. 105.

Polityczna władza powiatowa ma także rozstrzygać zażalenia przeciw zarządzeniom

naczelnika gminy, naruszającym lub mylnie zastosowującym ustawy, o ile te rozporządzenia nie są oparte na takich uchwałach Rady gminnej, względem których rozstrzygnięcie rekursów należy do Wydziału powiatowego.

W sprawach poruczonego zakresu działania rekurs w każdym razie ma być wniesiony do politycznej władzy powiatowej.

Środki zaradcze na koszt gminy.

§. 106.

Jeżeli Rada gminna zaniedbuje albo wzbrania się dopełnić obowiązków w moc ustaw na gminie ciężących, polityczna władza powiatowa ma na koszt i stratę gminy zarządzić środki zaradcze.

Jeżeli sprawa należy do własnego zakresu działania gminy a nie zachodzi przypadek nagłego niebezpieczeństwa, polityczna władza powiatowa winna przed zarządzeniem środków zaradczych porozumieć się z Wydziałem powiatowym.

§. 107.

Polityczna władza powiatowa ma prawo nałożyć na naczelnika gminy lub jego zastępcę, przekraczającego lub zaniedbującego swe obowiązki, w sprawach poruczonego zakresu działania, karę aż do 20 zł. w. a.

Kara ta wpływa do kasy gminnej na fundusz ubogich gminy.

Jeżeli uchybienie obowiązków jest tego rodzaju, że sprawowanie czynności poruczonego zakresu działania nie może być dłużej zostawione naczelnikowi gminy bez narażenia dobra publicznego i jeżeli Rada gminna na wezwanie temu nie zaradzi, może polityczna władza powiatowa na czas trwania tego stanu ustanowić na koszt gminy organ do sprawowania rzeczonych czynności.

Tak w tym razie, jak i w razach wskazanych w §. 106. należy postępować z wszelką możliwą oględnością tak, aby gmina więcej nad konieczną potrzebę obciążoną nie była.

§. 108.

Jeżeli naczelnik gminy wykonywanie policji miejscowej do własnego zakresu działania gminy należącej zaniedbuje lub ją wadliwie albo niedostatecznie wykonywa, a Rada gminna na wezwanie złemu nie zaradzi, natenczas może polityczna władza powiatowa za zgodą Wydziału powiatowego na koszt gminy poruczyć sprawowanie całej tej policji miejscowej lub pewnej jej części na czas z góry oznaczony komisarzowi, przez polityczną władzę powiatową za zgodą Wydziału powiatowego mianowanemu.

Jeżeli zgoda między polityczną władzą powiatową a Wydziałem powiatowym co do ustanowienia takiego komisarza nie nastąpi, rozstrzygnie o tem c. k. Namiestnictwo za zgodą Wydziału krajowego.

Przeciw ustanowieniu komisarza w myśl ustępu pierwszego niniejszego paragrafu służy gminie rekurs do c. k. Namiestnictwa, które sprawę za zgodą Wydziału krajowego rozstrzygnie. W braku takiej zgody ustanowienie komisarza uważanem będzie za uchylone.

Rekurs ten, który do dni 14 wniesiony być ma, mocy wstrzymującej nie ma.

Mianowany w powyższy sposób komisarz wchodzi we wszystkie prawa i obowiązki naczelnika gminy i Rady gminnej co do spraw policji miejscowej jemu poruczonych; jemu też podlegać będą organa policyjne tej gminy.

Za sprawowanie swego urzędu będzie komisarz odpowiedzialny tak samo, jak to niniejsza ustawa dla naczelnika gminy przepisuje.

Tylko uchwalenie środków pieniężnych do sprawowania policji miejscowej potrze-

bnych, do Rady gminnej należeć będzie. Przeciw uchwale Rady gminnej, odmawiającej dostarczenia żądanych przez komisarza środków pieniężnych, służy komisarzowi rekurs do Wydziału powiatowego.

Wydział powiatowy oznaczy wysokość płacy komisarza i sposób, w jaki on taką pobierać będzie z funduszków gminy.

Gdyby c. k. powiatowa władza polityczna uważała oznaczoną przez Wydział powiatowy wysokość płacy za nieodpowiednią, rozstrzygnie o tem c. k. Namiestnictwo za zgodą Wydziału krajowego.

Odpowiedzialność gminy w §. 32. unormowana i prawa bezpośredniego zarządzenia środków zaradczych w §. 106. władzy państwowej zastrzeżone zostają nienaruszone.

Rozwiązanie Rady gminnej.

§. 109.

Namiestnik może Radę gminną rozwiązać. Gminie służy rekurs do właściwego Ministerstwa.

Rekurs taki musi być podpisany przez naczelnika lub przynajmniej przez jedną trzecią część członków rozwiązanej Rady gminnej.

Rekurs ten nie ma mocy wstrzymującej.

Najdalej w sześć tygodni po rozwiązaniu winien być rozpisany nowy wybór. Tymczasowy zarząd może być poruczony naczelnikowi z przydanymi mężami zaufania, których c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym wyznaczy.

Jeżeli ze strony c. k. Namiestnictwa lub Wydziału krajowego podniesiony został zarzut przeciw powierzeniu tymczasowego zarządu naczelnikowi gminy, natenczas Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym zarządzi, co potrzeba, dla tymczasowego załatwiania spraw bieżących.

Sprawy w §. 98. wymienione nie należą do zakresu działania tymczasowego zarządu.

Sprawozdawca p. Fruchtmann, odczytuje drugi punkt wniosku komisji, którym jest następująca rezolucya:

- I. ustawę /~~/~~ załączoną;
- II. następującą rezolucyę;

Zważywszy, że według postanowień ustawy gminnej z dnia 12. sierpnia 1886 i nowo uchwalonej ustawy gminnej dla 30 miast, specjalne sprawy ludzkości izraelskiej załatwione być mają przez zwierzchności religijne tej ludności, a zatem przez reprezentacyę li tylko przez ludność izraelską wybieraną, zaś specjalne sprawy ludności zawiadywane być mają przez chrześcijańskich członków Rady gminnej, w których wyborze biorą udział także wyborcy izraelscy;

zważywszy, że postanowienia takie tworzą zasadniczą nierówność w traktowaniu specjalnych spraw ludności chrześcijańskiej i takichże spraw ludności izraelskiej —

zważywszy dalej, że nierówność ta zasadniczo usprawiedliwić się nie da i w danym razie mogłaby za sobą pociągnąć skutki niezgodne z duchem i zamiarami ustawy —

zważywszy nareszcie, że usunięcie tej nierówności wymagałoby daleko sięgającej zmiany w ustroju reprezentacyjnym gminy i dlatego właśnie dorywczo uchwalić się nie da.

Sejm poleca ponownie Wydziałowi krajowemu aby zbadał, jakie zmiany poczynićby należało w postanowieniach krajowego ustawodawstwa gminnego, co do sposobu zawiadywania specjalnymi sprawami ludności chrześcijańskiej i ludności izraelskiej i aby porozumiewszy się w tym przedmiocie z c. k. Rządem, na następnej sesji sejmowej wnioski swoje Sejmowi przedłożył.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Andrzej Potocki.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca p. Fruchtmann.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Marszałek oznajmia, że wprzód przystąpimy do rozprawy nad samą ustawą, a następnie nad artykułami ustawą tą wprowadzającymi.

P. Merunowicz wnosi, aby tylko nad tymi paragrafami przeprowadzono osobną dyskusyę, do których ktoś zgłosi jakie poprawki, inne zaś wszystkie paragrafy, aby przyjęto *en bloc*.

Na wezwanie Marszałka zgłasza p. Abrahamowicz poprawkę do §. 27.

Izba przyjmuje wniosek p. Merunowicza, przyjęcia wszystkich paragrafów ustawy, z wyjątkiem §. 27 *en bloc*, poczem uchwała cały projekt ustawy z wyjątkiem §. 27 *en bloc*.

Sprawozdawca p. Fruchtmann odczytuje §. 27. projektu ustawy.

Przemawia p. Abrahamowicz, stawiając poprawkę, aby §. 27 opiewał jak następuje:

Rada winna przydać Naczelnikowi sekretarza, tudzież służbę potrzebną do załatwiania czynności wpływających z własnego i poruczonego zakresu.

(Alinea druga i trzecia wedle tekstu komisyjnego).

Gdyby Rada gminna obowiązkom wymienionym w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu nie czyniła zadość, lub uchwalony przez Radę gminną etat urzędników i sług okazał się niewystarczającym do należytego załatwienia czynności własnego i poruczonego zakresu działania, a Rada gminna, mimo wezwania, wskazanych jej braków nie uzupełniła, Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiest-

nictwem orzec może, jakiej kategorii urzędników i w jakiej liczbie gmina ustanowić i opłacać ma.

Po zamknięciu dyskusji przemawia sprawozdawca p. Fruchtmann, sprzeciwiając się poprawce p. Abrahamowicza, o ile dotyczy pierwszej alinei, natomiast zgadza się z poprawką czwartej alinei.

P. Abrahamowicz zgadza się ze sprawozdawcą.

Izba uchwała w głosowaniu alinę pierwszą, drugą i trzecią §. 27 w brzmieniu proponowanym przez komisję, zaś alinę czwartą w brzmieniu zaproponowanym przez p. Abrahamowicza, na którą zgodził się sprawozdawca.

Sprawozdawca p. Fruchtmann czyta art. I. projektu ustawy zaprowadzającej ustawę gminną dla miast i miasteczek.

W rozprawie nad tym artykułem przemawia p. Trzeciecki.

Przemawia p. Wodzicki i wnosi art. I. projektu ustawy zwrócić napowrót komisji z poleceniem, aby zasiągnąwszy zdania Rządu i Wydziału krajowego, na jutrzejszem posiedzeniu zdała ustnie sprawę z życzeń objawionych co do oznaczenia miejscowości, które obowiązywać ma projektowana ustawa.

Przemawia p. Jahl.

Przemawia p. Żardecki.

Przemawia członek Wydziału kraj. p. Wereszczyński.

Przemawia p. Borkowski, żądając wyłączenia miasteczka Borszczowa z art. I.

Przemawia p. Jaworski, żądając zawieszenia dyskusji nad art. I.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca p. Fruchtmann.

Przystąpiono do głosowania, w którym Izba uchwała wniosek odraczający p. Wodzickiego.

Sprawozdawca p. Fruchtmann odczytuje następnie artykuły II, III, IV i V, które Izba bez rozprawy uchwała, głosując nad każdym z powyżej wymienionych artykułów oddzielnie.

Sprawozdawca odczytuje tytuł i wstęp.

Izba bez rozprawy uchwała tytuł i wstęp projektowanej ustawy.

Członek Wydziału krajowego p. Edward Jędrzejowicz odpowiada na interpelację wystosowaną przez p. Styłę i tow. do Wydziału krajowego, w sprawie budowy drogi z Wadowic do gościńca rządowego Kęty-Oświęcim.

P. Bojko przemawia pod względem formalnym, wnosząc, aby jego wniosek w sprawie wynagrodzenia gmin za sprawowanie czynności poruczonego zakresu działania, który w dniu 21 b. m. odesłany został do komisji administracyjnej — przekazano komisji gminnej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacji.

Sekretarz p. Zdzisław Tarnowski czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

Interpelacya

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Ponieważ w całym kraju dzieją się wielkie nadużycia, a szczególnie przez weterynarzy fungujących przy rzeźniach miejskich, a to w ten sposób, że jeżeli kupiec a względnie rzeźnik miejski, zakupiwszy kilka sztuk trzody chlewnej czyli świń, odda ich do rzeźni celem zabicia na publiczny użytek, naówczas musi cały swój towar powierzyć na los złej lub dobrej opinii tegoż weterynarza i formalnie zależeć od jego woli,

wedle której decyduje tenże, czy trzoda oddana na rzeź ma być uznaną za dobrą, lub też za zarażoną chorobą tak zwaną „wągry“, a w danym razie sztuka ta zupełnie przepada, gdyż z woli i polecenia weterynarza zostaje zakopaną lub zniszczoną, tak, że właściciel nierogacizny traci jej całą wartość, wskutek czego znów handlarz czy kupiec, lub rzeźnik za niby posiadanym paszportem poszukuje pierwotnego właściciela, od którego owa sztuka pochodzić miała i zmusza takowego do zwrotu wartości sprzedanej sztuki, jak to miało miejsce obecnie w Żywcu, gdzie telegraficznie zawezwano gospodarza z Polanki wielkiej Jana Wądrzyka do zwrócenia całej należności za zapłaconą sztukę, nie zwracając mu jednak jego choęby i zabitej trzody tylko takową na zniszczenie przeznaczono.

Wiele w taki sam sposób niszczone bywa nierogacizny w Żywcu, bo w przeciągu tylko kilkunastu dni w miesiącu styczniu br. już 5 wieprzów w wartości 250 zł. zniszczono, które zupełnie kwalifikowały się do użycia domowego, a mimo tego nie pozwolono ich zabrać na własny użytek kupcowi, tylko kazano zakopać, a sprzedawców włościan kazano do Sądu zapażować o odszkodowanie.

Otóż wskutek tego nie tylko handlarze i rzeźnicy, ale cała ludność rolnicza narażona jest na nieobliczone straty, szkody i wszelkie nieprzyjemności stąd wynikające.

Dlatego podpisani zapytują, na jakiej podstawie Wysokie c. k. Namiestnictwo we Lwowie wydało rozporządzenie pod dniem 28. czerwca 1888 r. L. 57.594, aby wszelkie mięso i słoninę z wieprzów wągrowa tych zaraz w krótkiej drodze niszczyć nie obmyślając natomiast środków i funduszków do zaspokojenia i odszkodowania tak kupców jako i chodowców trzody, a tembardziej wiedząc o tem, że słonina taka dobrze przegotowana jest zupełnie nie szkodliwą i dla domowego użytku może być

znakomicie użytą i czy Wysoki c. k. Rząd nie byłby łaskaw cofnąć w tej mierze wydanego rozporządzenia — a na to miejsce obmyśleć środki zaradcze ratowania włościactwa naszego jako chodowców i producentów tegoż towaru? a w razie skonstatowania choroby tejże zwrócić właścicielowi ów towar w całości tak, aby tenże mógł takowy zachować na swój własny użytek.

Lwów dnia 22. stycznia 1896.

Interpelanci:

Kramarczyk i W. Szwed.

Potoczek, Warzecha, Data, Nowakowski, Ostapczuk, Winniczuk, Dr. Olpiński, A. Średniawski, Bojko, Wójcik, Dr. Bernardzikowski, Styła, Żardecki, F. Krempa.

Marszałek oznajmia, że interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Karatnicki czyte następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

I n t e r p e l a c y a

do Pana Komisarza rządowego.

Dnia 25. września 1895, przy wyborach posła sejmowego z gmin wiejskich w Żydaczowie, na rozkaz c. k. Starosty żydaczowskiego, p. Władysława Gałęckiego zostali przez żandarmów aresztowani następujący wolni obywatele i wyborcy: Seń Korecki, wyborca z Krupka, Hryń Sierant, wyborca z Demni, Dmytro Zajszyły, wyborca z Brzeziny, Zachary Winniczek, wyborca z Brzeziny, Wasyl Kostiów, wyborca z Rozwadowa, Jakób Marków, wyborca z Balicz podróżnych, Iwan Łomysz, wyborca z Monasterca, Antoni Jakymyszyn, wyborca z Pobereża, Danyło Sałdan, wyborca z Łowczye, Hnat Pitula, wyborca z Łowczye, Dmytro Wołoszyn, wyborca z Iłowa.

Wszyscy ci wyborcy zostali aresztowani podczas aktu wyborczego, a to w mniejszej części bezpośrednio przed głosowaniem a w większej części z samej sali wyborczej.

Wszyscy ci wyborcy zostali aresztowani na wyraźny i bezpośredni rozkaz Starosty Gałęckiego w mundurze urzędowym i działającego w pełnieniu służby urzędowej, a bez podania przyczyn aresztowania i bez doręczenia nakazu sądowego, w sposób gwałtowny, brutalny, połączony ze słowną i czynną zniewagą aresztowanych.

Aresztowanie wyborcy Sieranta Hrynia nastąpiło n. p. w ten sposób, że starosta Gałęcki w sali wyborczej sam kopnął go nogą i krzyknął do żandarmów: „Bierście tego psa!”

Wszyscy ci aresztowani wyborcy zostali zaraz po ukończeniu aktu wyborczego wypuszczeni z więzienia na wolność i nie wdrożono przeciw nim żadnego śledztwa karnego, z wyjątkiem Senia Koreckiego, przeciw któremu wdrożono wprawdzie śledztwo karne, jednak to śledztwo wykazało całkowitą jego niewinność.

Wszyscy ci wyborcy byli więc aresztowani niewinnie i bezpodstawnie, i przez to aresztowanie odebrano im możliwość głosowania na posła, tak, że ci wyborcy wiedzą wprawdzie bardzo dobrze, na co byli aresztowani, jednak ani oni sami, ani w ogóle nikt nie wie, za co ich aresztowano, ani nawet nikt nie jest w stanie domyśleć się na jakiej podstawie prawnej te aresztowania nastąpiły.

Zważywszy, że wyżej opisane aresztowania są faktem notorycznym, znanym powszechnie z dzienników, dotąd urzędownie nie zaprzeczonym, a nawet w wypadku takiego zaprzeczenia wszyscy wyżej wymienieni wyborcy i oprócz tego następujący świadkowie: Andrzej Senyszyn z Drohowyża, Pańko Prociow z Rozwadowa, Iwan Łoziński z Demni, Ołeksza Storożnyk z Krupska, Wasyl Gulij z Krupska, Matwij Pawłow z Drohowyża, Fed Muzyka z Werynia, Pawło Chytrowski z Monasterca

Hnat Chytrowski z Monasterca, Filip Łotocki z Protes, Michał Prysłak z Mikołajowa, Antoni Stadnik z Brzeziny, Andrzej Słuzar z Dubrawki, dalej c. k. żandarmi: Waszek z Rozdołu, Parniak z Tucholki, Konwicki z Rożniatowa, Tarkowski i Karwan z Mikołajowa, w końcu ks. Iwan Szpytko, proboszcz z Wołeniowa i ks. Iwan Sawiuk, proboszcz z Zabłociec, gotowi są pod przysięgą potwierdzić prawdziwość wszystkich wyżej opisanych faktów;

zważywszy, że te masowe bezpodstawne i brutalne aresztowania, zarządzone przez p. starostę Gałęckiego, same przez się, a nadto w połączeniu z okolicznościami, wśród jakich zostały dokonane, dowodzą aż nadto wymownie, że p. Starosta Gałęcki działał w pełnieniu swego urzędu i w złym zamiarze nie tylko dopuścił się ograniczenia osobistej swobody, ale też i odebrał wyborcom możliwość wykonania najważniejszego prawa konstytucyjnego.

zważywszy, że takie bezprawne, w wykonywaniu urzędu i w złym zamiarze przez urzędnika zarządzone aresztowania uważane są wedle postanowienia §. 6. ustawy o ochronie swobody osobistej z dnia 27. października 1862 r. l. 87. Dz. u. p. i §. 101. kodeksu karnego za zbrodnię nadużycia władzy urzędowej, która to zbrodnia wedle §. 103. u. k. podlega karze ciężkiego więzienia od 1 do 5 lat, a w miarę złośliwości i szkody nawet do 10 lat;

zważywszy, że wedle postanowienia §. 84. proc. kar. wszystkie władze i urzędy publiczne obowiązane są donieść natychmiast prokuratorowi państwa, urzędującemu przy właściwym sądzie, o przestępstwach, które albo same zauważyły, albo o których się dowiedziały;

zważywszy, że wyżej opisane aresztowania wyborców w Żydaczowie wywołały nie tylko w powiecie Żydaczowskim, ale i w całym kraju z jednej strony wielkie rozjątrzenie umysłów, z drugiej zaś strony niepewność stanu prawnego, swobody obywatelskiej i przytępienie poczucia prawnego u obywateli i urzędników;

zważywszy, że przeciw c. k. staroście Władysławowi Gałęckiemu za powyżej opisaną zbrodnię nadużycia władzy urzędowej pomimo upływu 4 miesięcy nie wdrożono dotychczas ani postępowania karnego ani nawet dochodzenia urzędowego, i że tenże Starosta, choć stoi pod zarzutem ciężkiej notorycznej zbrodni, pozostaje i nadal na swoim urzędzie ku oczywistemu zgorszeniu i jakby na urąganie ze stanu prawnego i poczucia sprawiedliwości u ludności;

zważywszy w końcu, że bezkarność zbrodni c. k. starosty Gałęckiego jest groźnym, gorszącym przykładem dla innych urzędników politycznych w kraju;

zapytują podpisani Wysoki c. k. Rząd:

1) Z jakiego powodu nie wdrożono dotychczas postępowania karnego przeciw c. k. Staroście w Żydaczowie, p. Władysławowi Gałęckiemu, o wyżej opisaną zbrodnię nadużycia władzy urzędowej;

2) dlaczego ten c. k. Starosta, chociaż znajduje się pod zarzutem notorycznej i ciężkiej zbrodni nadużycia władzy urzędowej, urzęduje dalej i dotąd na tem samym stanowisku służbowym;

3) czem i w jaki sposób usprawiedliwi Wysoki c. k. Rząd swoją pobłażliwość wobec tej zbrodni;

4) co zamierza Wys. c. k. Rząd zarządzić w sprawie wyżej opisanej zbrodni c. k. starosty Gałęckiego;

5) co zamierza Wysoki c. k. Rząd uczynić, by takie zbrodnie nadużycia władzy ze strony urzędników państwowych w przyszłości się nie zdarzały.

Lwów 23. stycznia 1896 r.

Interpelujący:
Dr. Okuniewski.

Nowakowski, Ostapczuk, Hamorak, Zajączkowski, Kulczycki, Dr. Sawczak, Ochrymowicz, Winniczuk, Dr. Bernadzikowski, Bojko, Fr. Krempa, Styła, Wójcik, Dr. Olpiński.

Marszałek oznajmia, że interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Karatnicki czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

Interpelacja

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza Rządowego.

Zważywszy, że gminy wiejskie i właściciele bydła rogatego w powiecie Stanisławowskim materialnie podupadają, a nader ważną przyczyną tego stanu rzeczy jest to, że nie mogą utrzymać większej ilości bydła rogatego z powodu braku soli surowicy, chociaż powiat Stanisławowski sąsiaduje z dwoma powiatami, Bohorodczańskim i Kałuskim, gdzie znajdują się żupy czyli saliny solne z surowicą, a niewolno jej ztamtąd gospodarzom rolnikom wiejskim pobierać do powiatu Stanisławowskiego, chociaż najodpowiedniejsza i najbliższa dostawa dla rolników wiejskich powiatu Stanisławowskiego byłaby w takim razie, gdyby mogli pobierać sól surowicę z żup solnych w Zawoju, powiatu Kałuskiego, albo w Staruni, powiatu Bohorodczańskiego, po cenie niższej.

Z tego powodu zapytują podpisani Wysoki c. k. Rząd, czy i kiedy zezwoli gospodarzom wiejskim, posiadającym bydło rogate na pobór surowicy z powyżej wymienionych żup solnych albo całkiem bezpłatnie wobec strasznej nędzy, w jaką popadło gospodarstwo wiejskie, albo choćby po znacznie niższej cenie.

Lwów dnia 23. stycznia 1896.

Interpelant.
Łazarz Winniczuk.

Zajączkowski, Fr. Krempa, Hamorak, Bojko, Wójcik, Potoczek, W. Szwed, Okuniewski, Kulczycki, Ostapczuk, Nowakowski, Kramarczyk, Warzecha, Data, Dr. Bernadzikowski, Ochrymowicz, Styła.

Marszałek oznajmia, że interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski czyta następujący wniosek:

W n i o s e k.

Zważywszy, że północne powiaty kraju między Wisłą i Sanem położone, już od 20-tu lat przeszło upominają się o utworzenie w tej okolicy sądu kolegiального, czego dowodem petycje w archiwum Wydziału krajowego złożone;

zważywszy, że słuszność tych żądań uznały wszystkie władze kompetentne, a tylko co do miejsca nie było zgody, bo Rady powiatowe zapytane przez Wydział krajowy, nie porozumiały się pod tym względem li tylko dlatego, że każdy Wydział powiatowy pragnie mieć sąd kolegialny na miejscu; a to niczem nie dające się usunąć nieporozumienie, jest powodem zwłoki w sprawie tak ważnej i pilnej;

zważywszy, że c. k. Sąd wyższy krajowy, c. k. Sąd krajowy w Krakowie, oraz c. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie z całą stanowczością uznały Tarnobrzeg jako jedynie odpowiednią w tej okolicy miejscowość na siedzibę Trybunału I. instancyi;

zważywszy, że Wydział krajowy po wieloletniem i dokładnem rozpatrywaniu rzeczy, uchwałą z dnia 26. stycznia 1894 roku, L. 3.881, stanowczo za ustanowieniem sądu kolegiального w Tarnobrzegu się oświadczył.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby o ile można w jak najkrótszym czasie utworzył Trybunał Sądu obwodowego I. instancyi w Tarnobrzegu.

Lwów dnia 23. stycznia 1896.

Wnioskodawca
Z. Tarnowski.

Andrzej Potocki, Fr. Jędrzejowicz, Górski, Zaleski, Starzyński, Szeptycki, Woźnicki, Polanowski, Scipio, St. Jędrzejowicz,

Zamoyski, F. Paszkowski, Czecz, St. Tarnowski, Adam Skrzyński

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku postawi na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Sekretarz p. Urbański czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

Interpelacya

Do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

W ubiegłym roku postawił poseł Dr. Paszkowski wniosek, wzywający c. k. Rząd aby przeprowadził reformę przepisów co do tak zwanych rewersów demolacyjnych i zakazał budowy w rejonach fortyfikacyjnych, które dla mieszkańców okolic położonych w rejonach fortecznych są nader uciążliwe i niezgodne z przepisami ustawy cywilnej.

Wniosek został przydzielony komisji administracyjnej i na 20. posiedzeniu z dnia 8. lutego 1895 przyjął Wysoki Sejm sprawozdanie tejże komisji z dnia 4 lutego 1895, L. 1302 w brzmieniu:

Wzywa się c. k. Rząd aby na właściwej drodze przeprowadził reformę tych przepisów w duchu zgodnym z przepisami ustawy czwilnej i przy słusznem uwzględnieniu interesów mieszkańców okolic położonych w rejonach fortecznych, zanim zaś ustawodawcze uregulowanie tej kwestyi nastąpi, złagodził surowe wykonanie obowiązujących przepisów.

Gdy c. k. Rząd dotychczas na to wezwanie Wys. Sejmu nie dał odpowiedzi, a uciążliwości wynikające z tych przepisów nader dotkliwe dla ludności miejsc fortecznych dalej trwają — przeto podpisani mają zaszczyt się zapytać kiedy Wys. c. k.

Rząd zamierza przystąpić do reformy tych przepisów.

Lwów dnia 23. stycznia 1896.

Interpelant:
Karol Czech.

Wodzicki, Roman Potocki, Fr. Jędrzejowicz, St. Tarnowski, St. Polanowski, Paszkowski, G. Romer, Z. Tarnowski, Fr. Rozwadowski, J. Męciński, Górski, Z. Dembowski, Jordan, Kraiński, Zamoyski.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Marszałek zamyka posiedzenie i назнача następne na dzień 24. stycznia b. r., godzinę 10. przed południem.

Koniec posiedzenia o godz. 1 min. 50 popołudniu.

Marszałek krajowy

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Zdzisław Tarnowski w. r.
Stanisław Niezabitowski w. r.

Protokół

13. posiedzenia, 1. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 24. stycznia 1896.

Początek posiedzenia o godzinie 10. min. 40. przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy JE. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Mieczysław Urbański, Zdzisław Tarnowski.

Obecnych posłów 127.

Ze strony c. k. Rządu: c. k. Radea dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, że protokół jedenaścigo posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów; protokół dwunastego posiedzenia złożony jest w biurze marszałkowskiem do przejrzenia.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 24. stycznia b. r., które przydzielono następującym komisjom:

Komisji budżetowej, L. s.: 1095, 1100, 1104, 1108, 1122, 1124, 1125, 1126, 1127, 1128, 1129, 1130, 1131, 1132, 1133, 1134, 1135, 1137, 1138, 1140, 1141, 1142, 1143, 1146, 1149, 1150, 1151, 1153.

Komisji administracyjnej L. s.: 1096, 1097, 1103.

Komisji gospodarstwa kraj, L. s.: 1098, 1099.

Komisji petycyjnej, L. s.: 1101, 1119, 1139, 1145, 1147, 1148.

Komisji kolejowej, L. s.: 1102.

Komisji szkolnej, L. s.: 1105, 1121, 1123, 1136.

Komisji drogowej L. s.: 1106, 1107, 1109, 1144.

Komisji podatkowej, L. s.: 1110, 1111, 1120.

Komisji gminnej, L. s.: 1112, 1113, 1114, 1115, 1116, 1117, 1118.

Komisji prawniczej, L. s.; 1152.

Po odczytaniu petycji L. s. 1108 gminy Oleksińce o zapomogę dla mieszkańców z powodu klęsk elementarnych, przemawiał p. Borkowski dla poparcia tej petycji.

Po odczytaniu petycji L. s. 1099 gminy Tuchli o subwencję na regulację rzeki Oporu w Tuchli, przemawiał p. Karol Dzeduszycki, popierając te petycję.

Po odczytaniu petycji L. s. 1152 gminy Podkamień o utworzenie nowego sądu po-

wiatowego w Podkamieniu przemawiał p. Barwiński, popierając tę petycję.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie wniosku posła Zdzisława Tarnowskiego o utworzeniu Sądu obwodowego w Tarnobrzegu.

P. Zdzisław Tarnowski przemawia, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi, aby wniosek ten przekazano komisji prawniczej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji sanitarnej z przedłożenia Wydziału krajowego o potrzebie rozszerzenia przestrzeni w szpitalu powszechnym w Rzeszowie.

Sprawozdawca p. Jakliński, uwolniony od czytania sprawozdania, prosi o błąd zaszły w sprawozdaniu. mianowicie, iż we wierszu 10-tym mają być zamiast słów: „10 łózkach“ słowa „100 łózkach“. Sprawozdawca odczytuje następnie wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zezwala na powiększenie przestrzeni w szpitalu powszechnym w Rzeszowie i najęcie za odpowiednim czynszem osobnego domu na pomieszczenie chorych dotkniętych zakaźnymi chorobami.

Przemawia p. Trzeciecki.

Przemawia członek Wydziału kraj. p. Hoszard.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca.

Izba uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji sanitarnej o przedłożeniu Wydziału krajowego w sprawie powiększenia szpitala powszechnego w Białej.

Sprawozdawca p. Bernadzikowski, uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zezwala na powiększenie przestrzeni szpitala powszechnego w Białej kosztem 3.405 zł. 38 ct.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego o krajowych zakładach naukowych rolniczych, o gorzelnii, folwarku i eksploatacji torfu w Dublanach.

Sprawozdawca p. Brykczyński, uwolniony od czytania sprawozdania, prosi o omyłkę druku w sprawozdaniu, mianowicie na pierwszej stronie w wierszu 6-tym od dołu mają być zamiast słów „300 zł.“, słowa „270 zł.“ — Sprawozdawca po tem sprostowaniu odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z d. 13. grudnia 1895 do l. 80.778 o krajowych zakładach rolniczych w Dublanach, tudzież o gorzelnii i folwarku dublańskim.

II. Sejm uchyla dotychczasowe postanowienie o przyznawaniu dodatków pięcioletnich członkom grona nauczycielskiego szkoły wyższej dublańskiej i rozporządza co następuje:

Dodatek pięcioletni nadaje Wydział krajowy każdemu z członków grona nauczycielskiego krajowej wyższej szkoły rolniczej w Dublanach podług stopy oznaczonej etatem płac, skoro tenże pełnił na jednej i tej samej posadzie służbę przez pięć lat nieprzerwanie. Dodatek pięcioletni nie może być udzielony na tej samej posadzie częściej jak 5 razy, t. j. za 25 lat nieprzerwanej służby. Dodatek ten stanowi część płacy i będzie doliczony do stałej płacy przy wymiarze emerytury.

Służba pełniona przy innych szkołach niekrajowych, chociażby przyjęta była do emerytury, nie będzie policzoną przy wymiarze dodatku pięcioletniego.

III. Sejm ustanawia następujący etat administracyjny w szkołach rolniczych Dublańskich:

a) Kasyer rachmistrz otrzymuje wolne pomieszkanie i pobiera roczną stałą płacę 1.200 zł., dodatek pięcioletni 150 zł.

b) Sekretarz w biurze dyrekcyi otrzymuje wolne pomieszkanie i pobiera roczną stałą płacę 1.000 zł., dodatek pięcioletni 120 zł.

Funkcyonaryusze ci są urzędnikami krajowymi z prawami objętymi ustanową służby krajowej i statutem emerytalnym.

IV. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby na najbliższej sesyi sejmowej przedłożył stanowczy wniosek w celu zaradzenia brakowi pomieszkań dla pp. profesorów dublańskich.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Krzysztofowicz.

Przemawia członek Wydziału kraj. p. Wereszczyński.

Po zamknięciu ogólnej rozprawy przemawia sprawozdawca, poczem Izba uchwała bez rozprawy cały powyższy wniosek komisji, głosując nad każdym punktem tego wniosku, oznaczonym liczbami I, II, III, i IV oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o niższych szkołach rolniczych.

Sprawozdawca p. Czecz, uwolniony od czytania sprawozdania, oświadcza, że komisya gospodarstwa kraj. postanowiła zmienić punkt IV swego wniosku. Sprawozdawca odczytuje wniosek komisji w następującem brzmieniu:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdania Wydziału krajowego za rok 1895 o krajowych niższych szkołach rolniczych w Horodence, Jagielnicy i Kobiernicach, tudzież o krajowej szkole uprawy i wyprawy lnu i konopi w Gródku.

II. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wykonania potrzebnych robót adaptacyjnych w budynku szkolnym, do przebudowania stajni, urządzenia gnojarni i do wykonania drewni, stelmacharni i mlecarni w krajowej niższej szkole w Jagielnicy kosztem 3.600 zł.

III. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wykonania potrzebnych przeróbek w budynku głównym, oficynie i stajni w krajowej niższej szkole rolniczej w Kobiernicach kosztem 1.360 zł.

IV. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu poczynienie przygotowawczych kroków do nabycia lub wydzierżawienia około 30 morgów gruntu w celu dostarczenia szkole niższej rolniczej w Horodence odpowiedniego obiektu gospodarczego.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej, w której uchwała cały powyższy wniosek komisji bez rozprawy, głosując nad każdym punktem tegoż wniosku oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej względem żądania c. k. Sądu pow. miejsko-del.

dla spraw karnych w Krakowie o zezwolenie na karno sądowe ściganie pośła Franciszka Wójcika.

Sprawozdawca p. Weigel uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem raczy uchwalić:

Odmawia się zezwolenia na karno-sądowe ściganie pośła Franciszka Wójcika, jakiego się c. k. Sąd powiatowy miejski delegowany karny w Krakowie odezwał z dnia 11. stycznia b. r. do L. 449/96 domagał.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji przemysłowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności w zakresie przemysłu krajowego (krajowe szkoły zawodowe i warsztaty instruktoryjne).

P. Żardecki, uwolniony od czytania sprawozdania, prostuje następujące omyłki druku, a mianowicie: W punkcie II. 1. wiersz pierwszy zamiast słowa „uchwałę“ ma być „uchwałę“; w punkcie VI-tym w ostatniej alinie, zamiast „służba pobieralna“, ma być „służba policzalna“; ostatni punkt wniosku ma być oznaczony zamiast „XI“ cyfrą „IX“. Sprawozdawca czyta następujący wniosek komisji w tekście poprawionym:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 13. grudnia 1895 l. 80581 i dołączone do niego sprawozdanie z czynności krajowej komisji dla spraw przemysłowych w zakresie szkół i warsztatów zawodowych.

II. 1. Sejm uchyla uchwałę swą z d. 9. lutego 1895, mocą której przeznaczono

do rozporządzenia Wydziału krajowego kwotę 5000 zł. tytułem ryczałtowego czynszu względnie odszkodowania dla gminy miasta Żywca za umieszczenie tamtejszego krajowego naukowego warsztatu stolarskiego i wyrobu zabawek drewnianych w budynku gminnym wystawionym podług planu przez Wydział krajowy zatwierdzonego, oraz wstawiono tę sumę do Rubr. XVI. wydatków preliminarza budżetu krajowego na r. 1896.

2. Sejm przeznaczą natomiast do rozporządzenia Wydziału krajowego kwotę 6.500 zł. na umieszczenie krajowego naukowego zakładu stolarskiego w Kalwarii Zebrzydowskiej i wstawienia na ten cel kwoty 6500 zł. do Rubr. XVI. wydatków budżetu krajowego na r. 1896. Tem samym zostaje załatwiona petycja l. s. 216.

III. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby stabilizował Stanisława Anczyca na posadzie kierownika i nauczyciela zawodowego krajowej szkoły sukieniczej w Rakszawie nadanej mu prowizorycznie dekretem Wydziału krajowego z d. 25. sierpnia 1893 l. 43709 przyznał mu stałą płacę w kwocie 1500 zł. rocznie oraz przyznał mu prawo do emerytury na równi z innymi stabilizowanymi urzędnikami krajowymi wymienionymi w §. 12. ustawy 2 lit. b) statutu emerytalnego, uchwalonego przez Sejm dnia 21. stycznia 1889, tudzież z zastosowaniem uchwały sejmowej z dnia 3. stycznia 1874 i pod warunkami tą uchwałą określonymi, wymierzał Stanisławowi Anczycowi trzy pięciolecia po 200 zł. w miarę ukończenia 5, 10 i 15 lat służby pełnionej przy tych samych stałych poborach na posadzie kierownika i nauczyciela zawodowego krajowej szkoły sukieniczej w Rakszawie.

Służba policzalna do emerytury poczyna się liczyć od dnia 1. września 1893 do kwinkweniów zaś od 1. stycznia 1896.

IV. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby stabilizował Franciszka Ksawerego Daniszewskiego na posadzie nau-

czyciela rysunków w krajowej szkole tkackiej w Krośnie, nadanej mu prowizorycznie dykretem Wydziału krajowego z dnia 10. grudnia 1890 l. 43.860 przyznał mu stałą płacę w kwocie 1.200 zł. rocznie oraz przyznał mu prawo do emerytury na równi z innymi stabilizowanymi urzędnikami krajowymi wymienionymi w §. 12. ust. 2 lit. b) statutu emerytalnego uchwalonego przez Sejm dnia 21. stycznia 1889 tudzież z zastosowaniem uchwały sejmowej z dnia 3. stycznia 1874 i pod warunkami tą uchwałą określonymi, wymierzał Franciszkowi Ksaweremu Daniszewskiemu trzy pięciolecia po 150 zł. w miarę ukończenia 5, 10 i 15 lat służby pełnionej przy tych samych stałych poborach na posadzie nauczyciela rysunków w krajowej szkole tkackiej w Krośnie.

Służba policzalna do emerytury poczyna się liczyć od dnia 1. stycznia 1891, do kwinkweniów zaś od d. 1. stycznia 1895.

V. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby stabilizował Bazylego Pyptiuka na posadzie kierownika i instruktora zawodowego w krajowym naukowym warsztacie tkackim w Łańcucie, nadanej mu prowizorycznie dekretem Wydziału krajowego z d. 2. listopada 1889, l. 47.861, przyznał mu stałą płacę w kwocie 720 zł. rocznie, oraz przyznał mu prawo do emerytury na równi z innymi stabilizowanymi urzędnikami krajowymi wymienionymi w §. 12. ust. 2 lit. b) statutu emerytalnego uchwalonego przez Sejm dnia 21. stycznia 1889, tudzież z zastosowaniem uchwały sejmowej z dnia 3. stycznia 1874 i pod warunkami tą uchwałą określonymi wymierzał Bazylemu Pyptiukowi trzy pięciolecia po 80 zł. w miarę ukończenia 5, 10 i 15 lat służby pełnionej przy tych samych stałych poborach na posadzie kierownika i instruktora zawodowego w krajowym naukowym zakładzie tkackim w Łańcucie.

Służba policzalna do emerytury poczyna się liczyć od dnia 1. listopada 1889 do kwinkweniów zaś od 1. stycznia 1895.

VI. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby stabilizował Stefana Skrypniczuka na posadzie instruktora zawodowego w krajowej szkole garncarskiej w Kołomyi, nadanej mu prowizorycznie dekretem Wydziału krajowego z d. 24. lipca 1890, l. 31.783 przyznał mu stałą płacę w kwocie 720 zł. rocznie oraz przyznał mu prawo do emerytury na równi z innymi stabilizowanymi urzędnikami krajowymi wymienionymi w § 12 ust. 2 lit. b) statutu emerytalnego, uchwalonego przez Sejm d. 21. stycznia 1889, tudzież z zastosowaniem uchwały sejmowej z dnia 3. stycznia 1874 i pod warunkami tą uchwałą określonymi, wymierzał Stefanowi Skrypniczukowi trzy pięciolecia po 80 zł. w miarę ukończenia 5, 10 i 15 lat służby pełnionej przy tych samych stałych poborach na posadzie instruktora zawodowego w krajowej szkole garncarskiej w Kotomyi.

Służba policzalna do emerytury poczyna się liczyć od dnia 16. sierpnia 1890, do kwinkweniów od 1. stycznia 1895.

VII. Poleca się Wydziałowi krajowemu ażeby przez komisję krajową dla spraw przemysłowych przeprowadził studia i zebrał materiały mogące posłużyć do ułożenia programu zakładania szkół zawodowych, i program taki Sejmowi we właściwym czasie przedłożył, uwzględniając w nim potrzeby i właściwości poszczególnych okolic kraju.

VIII. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby w porozumieniu z krajową komisją dla spraw przemysłowych, zbadał czy i dla jakich kategorii przemysłu kursa wędrownie można zaprowadzić, a z wyników badań zdał sprawę Sejmowi na najbliższej sesji.

IX. Wzywa się c. k. Rząd, aby na rzecz utrzymania szkół zawodowych w kraju przyznał wyższe dotacje.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Na wniosek p. Urbańskiego Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji *en bloc*.

Następuje:

Sprawozdanie komisji przemysłowej z petycji Kółka rolniczego w Radziszowie, w sprawie przesłania nauczyciela koszykarstwa na koszt kraju na przeciąg dwóch lat od 1. sierpnia 1896.

Sprawozdawca p. Żardecki czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję Kółka rolniczego w Radziszowie L. s. 266 odstępuje się Wydziałowi krajowemu względnie krajowej komisji dla spraw przemysłowych do możliwego uwzględnienia.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji sanitarnej o petycji mieszkańców gminy Medenice i innych gmin powiatu sądowego Medenickiego o utworzenie okręgu sanitarnego z siedzibą lekarza okręgowego w Medenicach.

Sprawozdawca p. Olpiński czyta sprawozdanie, zakończone następującym wnioskiem komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję mieszkańców gminy Medenice i innych gmin powiatu sądowego medenickiego o utworzenie okręgu sanitarnego z siedzibą lekarza okręgowego w Medenicach odstępuje się Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji sanitarnej o petycji Izby lekarskiej w Krakowie, o rewizję ustawy z dnia 2. lutego 1891 o lekarzach miejskich w większych miastach Galicji, objętych ustawą z d. 13. marca 1889.

Sprawozdawca p. Olpiński czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję Izby lekarskiej zach.-galicyjskiej odstępuje się Wydziałowi krajowemu z poleceniem, aby ją zbadał, a w szczególności, aby zastanowił się, czy zachodzi konieczna potrzeba wprowadzenia jakich zmian w ustawie z dnia 2. lutego 1891 — a gdyby w istocie tak było, aby odpowiednie wnioski na następującej sesji sejmowej przedłożył.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o petycjach Reprezentacji miejskiej, Rady szkolnej miejscowej, Wydziału Rady powiatowej i grona nauczycielskiego 5-klasowej szkoły męskiej i 6-klasowej żeńskiej w Rohatynie o zaliczenie miasta Rohatyna do III. klasy płac nauczycielskich.

Sprawozdawca p. Karol Dzieduszycki czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję Reprezentacji miejskiej, Rady szkolnej miejscowej, Wydziału Rady powiatowej i grona nauczycielskiego V-klasowej szkoły męskiej i VI-klasowej szkoły żeńskiej w Rohatynie o zaliczenie miasta Rohatyna do III. klasy płac nauczycieli, odsyła się do Wydziału krajowego do zbadania i załatwienia.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje :

Sprawozdanie komisji szkolnej o petycji Rady szkolnej miejscowej wraz z Radą gminną w Nisku o przyznanie nauczycielom 5-klasowej szkoły w Nisku płacy, jaką pobierają nauczyciele w miasteczkach.

Sprawozdawca p. Karol Dzieduszycki czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Petycję Rady szkolnej miejscowej wraz z Radą gminną w Nisku o przyznanie nauczycielom szkoły 5-klasowej w Nisku płacy szkół miasteczkowych, odsyła się do Wydziału krajowego do możliwego uwzględnienia.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie komisji drogowej z petycji Wydziału powiatowego w Sokalu, o przyznanie mu na budowę dróg powiatowych rocznej subwencji w kwocie 12.000 zł.

Sprawozdawca p. Urbański czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Petycję Wydziału powiatowego w Sokalu L. s. 213, o podwyższenie subwencji na budowę dróg powiatowych z 7.000 na 12.000 zł. rocznie, przekazuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

Przemawia p. Kraiński, stawiając do wniosku komisji poprawkę, aby na końcu zamiast słów „do załatwienia“ dodać „do możliwego uwzględnienia.

Izba popiera tę poprawkę.

Po zamknięciu dyskusji przemawia sprawozdawca.

Izba odrzuca poprawkę p. Kraińskiego, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Sprawozdanie komisji drogowej z petycji dwudziestu kilku obszarów dworskich gmin i właścicieli folwarków w powiecie kołomyjskim o subwencję na budowę mostu na Prucie i rekonstrukcję drogi z Bezowa do Mykietyniec.

Sprawozdawca p. Krzysztofowicz czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Petycję o budowę drogi Pererów-Mykietyńce-Pistyń odstępuje się Wydziałowi krajowemu do wdrożenia porozumienia z Wydziałem powiatowym w Kołomyi i załatwienia jej po myśli okólnika Wydziału krajowego z dnia 22. grudnia 1882 i dodatkowej instrukcji z dnia 20. lipca 1890.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie komisji drogowej o petycji gmin Wszawy, Pniów, Antoniów, Wilkowice i Chwałowice o budowę drogi z Gorzyc do Chwałowic.

Sprawozdawca p. Krzysztofowicz czyta sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Petycję niniejszą o budowę drogi z Chwałowic do Gorzyc odstępuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia w kierunku zainicjowanym uchwałą Wysokiego Sejmu z dnia 31. stycznia 1895.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie komisji drogowej o petycji asystenta technicznego Józefa Oksińskiego o przyjęcie mu lat spędzonych w służbie krajowej do emerytury.

Sprawozdawca p. Wiśniewski czyta sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Petycję Józefa Oksińskiego odstępuje się Wydziałowi krajowemu do możliwie przychylnego załatwienia.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie komisji drogowej z petycji Stanisława Grzegorza Weryhy Darowskiego o reaktywowanie go na posadę konduktora dróg krajowych.

Sprawozdawca p. Wiśniewski, czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Petycję Stanisława Grzegorza Weryhy Darowskiego odstępuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie komisji szkolnej z petycji Zwierz. gminnej m. Starego Sącza o założenie w tem mieście seminarjum nauczycielskiego męskiego.

Sprawozdawca p. Brunicki czyta sprawozdanie komisji szkolnej, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm zechce odstąpić niniejszą sprawę c. k. Radzie szkolnej krajowej do możliwego uwzględnienia.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie komisji prawniczej o petycji gminy miasta Alwerni w powiecie Chrzanowskim o utworzenie w Alwerni c. k. Sądu powiatowego.

Sprawozdawca p. Weigel czyta sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Petycję gminy miasta Alwerni w politycznym powiecie Chrzanowskim (Wielkiego Księstwa Krakowskiego) o utworzenie w Alwerni c. k. Sądu powiatowego odstępuje się c. k. Rządowi do możliwego uwzględnienia.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Dalszy ciąg dyskusji szczegółowej nad ustawą gminną dla miast nieobjętych ustawą z 13 marca 1889 i znaczniejszych gmin w Galicyi.

Sprawozdawca p. Fruchtmann stosownie do uchwały powziętej przez Sejm na posiedzeniu dnia 23. stycznia b. r. zdaje ustnie sprawę z uchwalonego przez komisję gminną art. I projektu ustawy zaprowadzającej ustawę gminną dla miast nieobjętych ustawą z dnia 13. marca 1889 l. 24 dz u. kr. i znaczniejszych gmin w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Ks. Krakowskiem. Sprawozdawca przedstawia art. I w następującym brzmieniu :

Art. I.

Załączona ./• ustawa gminna obowiązująca będzie następujące gminy :

Andrychów, Baryż, Baranów, Bełz, Biecz, Błażowa, Bóbrka, Bohorodczany,

Bolechów, Bołszowce, Borszczów, Brzozów, Brzostek, Brzesko, Budzanów, Bursztyn, Busk, Chrzanów, Chodorów, Chorostków, Chyrów, Ciężkowice, Cieszanów, Czortków, Dąbrowa, Delatyn, Dębica, Dolina, Dobczyce, Dobromil, Dukla, Gliniany, Grzymałów, Grybów, Halicz, Horodenka, Husiatyn, Jagielnica, Janów (powiat Gródek), Jaryczów nowy, Jazłowiec, Jordanów, Kalwarya, Kałusz, Kańczuga, Kamionka strumiłowa, Kęty, Kolbuszowa, Komarno, Kozowa, Kopeczyńce, Kossów, Krakowiec, Kulików, Kutry, Leżajsk, Lisko, Limanowa, Lubaczów, Łańcut, Łopatyn, Maków, Mielec, Mikulińce, Mikołajów (powiat Żydaczów), Mościska, Monasterzyska, Mosty wielkie, Muszyna, Myślenice, Nadwórna, Niepołomice, Niemirów, Nisko, Niżankowice, Nowy Targ, Oświęcim, Peczeniżyn, Pilzno, Piwniczna, Pomorzany, Podwołoczyska, Podhajce, Przeworsk, Przemyślany, Radymno, Radziechów, Rawa ruska, Radomyśl (powiat Mielec), Rohatyn, Ropeczyce, Rożniatów, Rozdół, Rozwadów, Rudki, Rudnik (powiat Nisko), Rymanów, Sasów, Sądowa Wisznia, Sędziszów, Sieniawa, Skałat, Skawina, Skole, Sokołów (powiat Kolbuszowa), Strzyżów, Stary Sącz, Starasól, Stare miasto, Sucha, Szezakowa, Szczerzec, Tarnobrzeg, Tłumacz, Tuchów, Turka, Tyśmienica, Tyczyn, Uhnów, Ustrzyki dolne, Wilamowice, Wiśnicz nowy, Wojnicz, Załóżce, Zabłotów, Zator, Zaleszczyki, Zbaraż, Zborów, Żurawno, Żydaczów, Żywiec.

Przemawia p. Gnoiński, i wnosi, aby w art. tym zamieścić miasteczko Olesko.

Przemawia p. Gołuchowski i wnosi, aby z art. tego wykreślić miejscowości Kopeczyńce i Chorostków,

Przemawia p. Jahl i wnosi, aby w art. tym zamieścić miasteczka Pruchnik i Głogów.

Przemawia p. Wojciech Dzieduszycki.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca p. Fruchtman.

Przemawia p. Jahl dla faktycznego sprostowania.

Żąda głosu członek Wydziału krajowego p. Wereszczynski.

Marszałek prosi mówcę, aby trzymał się ściśle w granicach faktycznego sprostowania, gdyż dyskusya już zamknięta.

Przemawia p. Wereszczyński dla sprostowania faktu.

Przemawia sprawozdawca p. Fruchtman dla sprostowania faktu.

Przystąpiono do głosowania.

Izba uchwała art I. w brzmieniu przez komisję proponowanem z opuszczeniem miasteczek Kopeczyńce i Chorostków.

Następnie uchwała Izba wniosek p. Gołuchowskiego, aby z art. I. wykreślić miasteczko Chorostków, a w oddzielnem głosowaniu, aby z art. tego wypuścić miasteczko Kopeczyńce.

Następnie uchwała Izba 50 głosami przeciw 47 wniosek p. Gnoińskiego, aby art. I. projektu ustawy, objętem było także miasteczko Olesko.

Następnie odrzuca Izba wniosek p. Jahla co do zamieszczenia w art. I. miejscowości Pruchnika, a w oddzielnem głosowaniu odrzuca zamieszczenie miejscowości Głogowa.

Sprawozdawca p. Fruchtman odczytuje następnie zaproponowaną przez komisję rezolucję:

Zważywszy, że według postanowień ustawy gminnej z dnia 12. sierpnia 1886 i nowo uchwalonej ustawy gminnej dla 30 miast, specjalne sprawy ludności izraelskiej załatwiane być mają przez zwierzchności religijne tej ludności, a zatem przez reprezentację li tylko przez ludność izraelską wybieraną, zaś specjalne sprawy ludności zawiadywanych być mają przez chrześcijańskich członków Rady gminnej, w których wyborze biorą udział także wyborcy izraelscy;

zważywszy, że postanowienia takie tworzą zasadniczą nierówność w traktowa-

niu specjalnych spraw ludności chrześcijańskiej i takichże spraw ludności izraelskiej —

zważywszy dalej, że nierówność ta zasadniczo usprawiedliwić się nie da i w danym razie mogłaby za sobą pociągnąć skutki niezgodne z duchem i zamiarami ustawy —

zważywszy nareszcie, że usunięcie tej nierówności wymagałoby daleko sięgającej zmiany w ustroju reprezentacyjnym gminy i dlatego właśnie dorywczo uchwalić się nie da.

Sejm poleca ponownie Wydziałowi krajowemu aby zbadał, jakie zmiany po czynićby należało w postanowieniach krajowego ustawodawstwa gminnego, co do sposobu zawiadywania specjalnymi sprawami ludności chrześcijańskiej i ludności izraelskiej i aby porozumiewszy się w tym przedmiocie z c. k. Rządem, na następnej sesji sejmowej wnioski swoje Sejmowi przedłożył.

Izba bez rozprawy uchwała tę rezolucję.

Sprawozdawca p. Fruchtman wnosi przystąpienie do trzeciego czytania uchwalonej ustawy gminnej dla miast nieobjętych ustawą z dnia 13 marca 1889, l. 24 Dz. u. kr. i znaczniejszych gmin w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Ks. Krakowskiem, bez czytania.

Izba uchwała ten wniosek, a następnie w oddzielnem głosowaniu przyjmuje całą ustawę w trzecim czytaniu.

Wobec wyczerpania porządku dziennego Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacji i wniosku.

Sekretarz p. Zdźisław Tarnowski czyta następującą interpelację do Wydziału krajowego:

Interpelacya

do Wysokiego Wydziału krajowego.

Zważywszy, że w myśl §. 65 ustawy gminnej wszelka ruchoma i nieruchoma

własność niemniej wszelkie prawa i przywileje gminy i jej zakładów winne być utrzymywane w ciągłej widoczności za pomocą dokładnego inwentarza, a inwentarz ten miał być już w ciągu roku 1867 spisany i każda następna zmiana ma być w nim uwidoczniiona.

Zważywszy, że w myśl §. 98. ustawy gminnej Sejm a w jego zastępstwie Wydział krajowy ma najwyższy nadzór nad całością zakładowego majątku i zakładowego dobra gmin i zakładów gminnych.

Zapytujemy Wydział krajowy czy posiada dokładny inwentarz majątków gminnych w całym kraju? i czy każda zmiana jest w nim uwidoczniiona?

Lwów dnia 24. stycznia 1896.

Interpelujący:

Jan Data

Potoczek, Kramarczyk, Winniczuk, Warzecha, W. Szwed, Wójcik, Styła, Dr. Bernadzikowski, A. Średniawski, Bojko, Hamorak, Żardecki, Theodorowicz, Barwiński, Nowakowski, Dr. Olpiński.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli Wydziałowi krajowemu.

Sekretarz p. Karatnicki czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

I n t e r p e l a c y a

pośła Nowakowskiego i tow.

Z miasteczka Niżankowic, powiatu Przemyskiego, otrzymałem opis następującego faktu: Przed 4 laty odbywały się w Niżankowicach wybory do Rady gminnej W skład nowej Rady wszedł Dr. Ruczka, stabilizowany lekarz miejski. Jako Radny został on wybrany zastępcą burmistrza i kasyerem miejskim i tym sposobem pobiera trzy pensye. Przeciw takiemu nielegalnemu wyborowi wnieśli mieszczanie

w przepisany terminie rekurs, ale i do dnia dzisiejszego nie doczekali się jego załatwienia. Dr. Ruczka gospodaruje w kasie miejskiej w ten sposób, że przed kilkunastu laty było tam kilkadziesiąt tysięcy majątku gminnego i miasto opłacało z procentów wszystkie dodatki gminne, obecnie zaś będą mieszczanie musieli płacić te dodatki z własnej kieszeni. Pięć razy, a to 4. kwietnia 1895, 6. września 1865, 2. października 1895 20 listopada 1895 i 15. grudnia 1895 udawali się mieszczanie do różnych władz politycznych i administracyjnych, donosząc o tej nielegalności, że stabilizowany lekarz miejski jest zarazem zastępcą burmistrza i kasjerem, ale wszystkie dotychczasowe próby i przedstawienia co do złej gospodarki dra Ruczki nie zostały wysłuchane. Co prawda na ostatnie podanie z dnia 15. grudnia 1895 miała nadejść jakaś rezolucya z c. k. Namiestnictwa do Starostwa, mieszczanie: Demkowicz, Bielecki, Łapiczak i inni udawali się dwa razy do Starostwa, ale tam odprawiono ich dosyć ostro, ażeby zaczęli, aż odpowiedź nadejdzie. Odpowiedź nie nadeszła i dotąd mieszczanie są w rozpacz i proszą, by Wysokie c. k. Władze przynajmniej zastosowały do nich te same ustawy, jakie obowiązują w Dobromilu, gdzie lekarz miejski został wybrany na burmistrza, a w skutek wniesionego rekursu musiał zrezygnować z posady urzędnika miejskiego.

Wobec tych faktów stwierdzonych własnoręcznymi podpisami mieszczan: Jana Demkowicza, Jana Bieleckiego, Michała Łapiczaka, Dymitra Żukowskiego, Dymitra Fenika, Jana Demiaka, Józefa Neofity, Jana Sidorskiego, Piotra Fenika, Aleksego Jarosiewicza, Teodora Trusza, Jana Neofity, Piotra Bila, Aleksego Kukury, Tomasz Smolińskiego, Bazylego Płachetki, podpisani zapytują c. k. Komisarza rządowego:

Czy wie Rząd o tej krzyczącej nielegalności, która pomimo wszelkich rekursów trwa już 4 lata?

Czy Rząd zamierza zastosować do terazniejszej Rady gminnej w Niżankowicach, a zwłaszcza do jej Wiceburmistrza, kasjera Dra Ruczki wyraźne przepisy ustawy?

Czy Rząd zamierza celem uczynienia zadość słusznym domaganiom się mieszczan przeprowadzić ścisłe i dokładne skontrum gospodarki kasowej dra Ruczki?

Lwów dnia 24. stycznia 1896.

Interpelujący:
Stefan Nowakowski.

Wójcik, Data, Zajączkowski, Kulczycki, Hamorak, Barwiński, Wachnianin, Niebyłowiec, Kramarczyk, Styła, Bernadzikowski, Bojko, F. Krempa, Żardecki, W. Szwed, Warzecha, Potoczek.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Karatnicki czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

I n t e r p e l a c y a

posła Ostapczuka i towarzyszy.

W sierpniu r. z. zwołali włościanie powiatu Zbarazkiego poufne zgromadzenie za osobistymi zaproszeniami do Zbaraża, jednakże c. k. Starostwo zabroniło tego zgromadzenia pisemną rezolucją na tej podstawie, że Starostwo o tem zgromadzeniu nie zostało zawiadomione. W skutek tego zgromadzenie nie mogło się odbyć. Z tego powodu zwołali włościanie w kilka dni później takie same zgromadzenie poufne do wsi Łozówki, w powiecie Zbarazkim. Tym razem zostało Starostwo ustnie zawiadomione o zgromadzeniu i przysłało żandarma na miejsce zgromadzenia. Żandarm przekonawszy się, że wszyscy obecni mają zaproszenia, oświadczył, że zgromadzenie nie może się odbyć i zażądał, by mu pokazano statuta. Gdy mu wyjaśniono,

że §. 2. ustawy o zgromadzeniach dozwala zbierać się za osobistemi zaproszeniami bez zawiadomienia Władzy politycznej, tenże po długich pertraktacjach ustąpił z izby, ale do samej północy patrolował na podwórzu.

Wobec tego zapytują podpisani c. k. Komisarza rządowego :

Jak usprawiedliwi Rząd nielegalny postępek c. k. komisarza w Zbarażu, który wbrew wyraźnemu przepisowi §. 2 ustawy o zgromadzeniach zabronił zgromadzenia. zwołanego za osobistemi zaproszeniami.

Czy Rząd zamierza pouczać swoje podwładne organa o ustawach obowiązujących, by też organa na zgromadzeniu, zwołanem za osobistemi zaproszeniami nie czeptały się do jakichś statutów, których ustawa w takim razie wcale nie wymaga.

Lwów dnia 24. stycznia 1896.

Interpelujący:
Dmytro Ostapczuk.

Nowakowski, Kulczycki, Niebyłowiec, Dr. Bernadzikowski, Wójcik, F. Krempa, Potoczek, Hamorak, Barwiński, Zajączkowski, Kramarczyk, W. Szwed, Warzecha, Żardecki, Data, Bojko.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Urbański czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

Interpelacya

Do JW. Pana Komisarza rządowego.

Wójt z gminy Wyciąż Jan Miecik skarżył Jana Kosteckiego z tejże gminy o obrazę czci wrzekomej do c. k. Starostwa w Krakowie.

Kosteckiemu Janowi wyznaczono termin na dzień 31. października 1895. Ko-

misarz Starostwa p. Dobrowolski przesłuchawszy Jana Kosteckiego oświadczył mu iż skazuje go na 6 dni aresztu. Pomimo że skazany zgłosił rekurs, p. Komisarz kazał go zaraz zamknąć nie zważając że Kostecki spraszał się, że ma konie w mieście, i nie ma kim ich do domu odesłać, nie to jednak nie pomogło. Na wysłany w ten dzień przez podpisanego telegram do Prezydium c. k. Namiestnictwa dotąd nie nadeszła interesowanemu żadna odpowiedź.

Pomijając już tę okoliczność, że sprawa ta nie należała do kompetencji Władz administracyjnych lecz Sądowych, jako też że wymiar kary był w tej sprawie stanowczo za wysoki, zapytać należy Wysoki c. k. Rząd, na jakiej podstawie, według jakiego przepisu prawnego, komisarz p. Dobrowolski nie uwzględnił zgłoszenia rekursu i skazanego bezzwłocznie kazał zamknąć, skoro w §. 15. cesarskiego rozporządzenia z dnia 20. kwietnia 1854 r., Nr. 94 Dz u p. wyraźnie przepisuje, iż w razie skazania o przekroczenie §. 12. lit. b. tegoż rozporządzenia zgłoszenie rekursu wstrzymuje wykonanie orzeczenia, gdyż nie ubliżył urzędnikowi w Starostwie lecz wójtowi na wsi, i to nie w Urzędzie gminnym i nie w sposób niepohamowany.

Postępowanie p. Komisarza Dobrowolskiego jak z powyższego przedstawienia wynika było bezwarunkowo bezprawne.

Zapytujemy przeto Wysoki c. k. Rząd, co uczyni, aby takie bezprawia nie powtarzały się nadal i jakie poczyni kroki co do p. Komisarza Dobrowolskiego.

Lwów dnia 24. stycznia 1896.

Interpelant:
Fr. Wójcik.

Styła, Fr. Krempa, Bojko, A. Średniawski, Winniczuk, Warzecha, Dr. Bernadzikowski, W. Szwed, Data, Potoczek, Hamorak, Nowakowski, Żardecki, Okuniewski, Kramarczyk, Niebyłowiec, Ostapczuk.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Urbański czyta następujący wniosek:

W n i o s e k.

Zważywszy, iż społeczeństwo nasze odczuwa potrzebę zakładu wychowawczego dla ubogich dziewcząt, któryby oprócz nauki udzielał potrzebnych wiadomości gospodarstwa i pracy domowej;

zważywszy, że w Wysokim Sejmie sprawa ta niejednokrotnie była przedmiotem poważnych rozpraw, a nawet pewien fundusz na taki zakład w Iwoniczu przeznaczono:

zważywszy, że internat Rodziny Maryi w Łomnie odpowiada wszelkim wymogom co do wychowania dziewcząt;

zważywszy, że w powiecie Turczańskim istnieje tylko 14 szkół otwartych, na 74 gmin z ludnością 62.578 dusz;

zważywszy, że z braku funduszy gmach mieszkalny i kościół, należący do zakładu, ukończonym być nie może i że internat Rodziny Maryi o własnych siłach istnieć nie jest w stanie,

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1) Jednorazowy datek na dokończenie gmachu i kościoła w wysokości 2000 zł.

2) Stałą roczną subwencję dla internatu w Łomnej w kwocie 500 zł.

Lwów dnia 24. stycznia 1896.

Wnioskodawca:
Osuchowski.

Wojciech Dzieduszycki, Sozański, Gniewosz, Rudrof, B. Horodyski, D. Słonecki, Urbański, Kraiński, Klemens Dzieduszycki, St. Niezabitowski, Piniński, Trzeciecki, Kozłowski, Zagórski, Siemiginowski, Witołd Niezabitowski, Karol Dzieduszycki, J. Puzyna, Stecki, Cielecki, Vivien, A. Brunicki, Sala, Schnell, Korytowski, Gołuchowski, Bielański, Borkowski, Wiktor, Tyszkowski, Theodorowicz, Rayski.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku postawi na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Marszałek zamyka posiedzenie i nazyacza następne na dzień 25. stycznia b. r. godz. 10. przed południem.

Marszałek podaje zarazem do wiadomości Izby, iż sprawozdanie komisyjne z projektem ustawy łowieckiej, przed chwilą rozdane, zamieszczone zostanie na porządku dziennym poniedziałkowego posiedzenia.

Sekretarz p. Urbański czyta porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia o godz. 12. min. 45. po południu.

Marszałek krajowy

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Zdzisław Tarnowski w. r.
Stanisław Niezabitowski w. r.

Protokół

14. posiedzenia, I. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 25. stycznia 1896.

Początek posiedzenia o godzinie 10. minut 35 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Mieczysław Urbański Zdzisław Tarnowski.

Obecnych posłów 133.

Ze strony c. k. Rządu: c. k. Radea dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół dwunastego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów; protokół trzynastego posiedzenia złożony jest w biurze marszałkowskiem do przejrzania.

Sekretarz p. Urbański czyta spis petycyj, wniesionych po dzień 25. stycznia br., które przydzielono następującym komisjom:

Komisji petycyjnej, L. s.: 1160, 1170, 1180, 1181, 1183.

Komisji budżetowej, L. s.: 1161, 1162, 1164, 1166, 1174, 1175, 1176, 1177, 1178, 1182, 1187.

Wydziałowi krajowemu, jako komisji, L. s.: 1163.

Komisji administracyjnej, L. s.: 1165, 1185.

Komisji gospodarstwa kraj., L. s.: 1167, 1169, 1172, 1186.

Komisji gminnej, L. s.: 1168.

Komisji szkolnej, L. s.: 1171, 1173, 1179.

Komisji przemysłowej, L. s.: 1184, 1188.

Po odczytaniu petycyj L. s. 1161 gminy Chlebowice wielkie i L. s. 1162 gminy Horodysławice o zapomogę dla pogorzalców, przemawiał p. Witold Niezabitowski, popierając te petycje.

Po odczytaniu petycji L. s. 1174 gr. kat. Kapituły biskupiej w Stanisławowie, o subwencyę na restauracyę katedry, przemawiał p. Brykczyński, popierając tę petycyę.

Przemawia pod względem formalnym p. Klemensiewicz, wnosząc, aby przekazaną komisji petycyjnej petycyę L. s. 1101 gmin powiatu Łańcuckiego o ustanowienie Starostwa w Przeworsku, odesłano do komisji administracyjnej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie wniosku posła Osuchowskiego o udzielenie subwencji dla Zakładu „Rodziny Maryi“ w Łomnie.

P. Osuchowski przemawia, usadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi, aby wniosek ten przekazano komisji budżetowej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Surochowie.

Sprawozdawca p. Edward Jędrzejowicz czyta sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Surochowie.

Art. I.

Obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Surochowie powiatu Jarosławskiego, od mostu na rzece Szkle nadaje się na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Gmina i obszar dworski w Surochowie wolni są od opłaty myta.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o niżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski wnosi przyjęcie całego projektu uchwały *en bloc*.

Izba przyjmuje ten wniosek, poczem uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sekretarza p. Stan. Niezabitowskiego przystąpienie do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba cały projekt uchwały w trzecim czytaniu.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania mostu na rzece Sanoczku w Trepczy.

Sprawozdawca p. Edward Jędrzejowicz czyta sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania mostu na rzece Sanoczku w Trepczy.

Art. I.

Wydziałowi powiatowemu w Sanoku, jako władzy nadzorującej nadaje się na

przeciąg lat pięciu, od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na rzecz utrzymania mostu na rzece Sanoczku w Trepczy, z zastrzeżeniem, że gmina i obszar dworski w Trepczy przyczyniać się będą do tego utrzymania, prestatycjami w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydła zaprzężonego 2 (dwa) ct.;

2. Od bydłał przepędzanych:

a) od każdego konia dorosłego, bydła rogatego, osła, muła 2 (dwa) ct.;

b) od pięciu świu albo cieląt 1 (jeden) ct.;

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Mieszkańcy gminy i obszaru dworskiego w Trepczy wolni są od opłaty myta.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólnie obowiązujące przepisy co do uwolnienia od opłaty mytniczej lub znizienia tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski wnosi przyjęcie całego projektu uchwały *en bloc*.

Izba przyjmuje ten wniosek, poczem uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sekretarza p. Stanisława Niezabitowskiego przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba cały projekt w trzecim czytaniu.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o przedłożeniu Wydziału krajowego

w sprawie nauczycieli wędrownych gospodarstwa wiejskiego, weterynaryi i mleczarstwa, oraz o wniosku p. Krzysztofowicza.

Sprawozdawca p. Obertyński, uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1) Sprawozdanie Wydziału krajowego o czynnościach nauczycieli wędrownych gospodarstwa wiejskiego, weterynaryi i mleczarstwa za r. 1895 przyjmuje się do wiadomości.

2) Poleca się Wydziałowi krajowemu, by się odniósł do Rady Szkolnej krajowej, celem uzyskania pozwolenia, używania budynków szkół ludowych w godzinach popołudniowych, do pouczeń nauczycieli wędrownych, z obowiązkiem uczestniczenia chłopców nauki dopełniającej, oraz wprowadzenie w życie kursów wakacyjnych w dziale rolnictwa i sadownictwa dla nauczycieli ludowych.

3) Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby wszedł w rokowania z c. k. Rządem co do ponoszenia kosztów urządzenia tych kursów specjalnych.

4) Wzywa się Wydział krajowy, aby się starał upatrzeć odpowiednią osobistość na posadę krajowego inspektora mleczarstwa i aby na najbliższej sesji sejmowej przyszedł z odpowiednim wnioskiem w sprawie systemizowania podobnej posady.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Krzysztofowicz.

Przemawia p. Średniawski.

Przemawia członek Wydziału kraj., p. Romanowicz.

Przemawia p. Olpiński, stawiając poprawkę do punktu drugiego wniosku komisji, mianowicie, aby w trzecim wierszu

po słowach „do pouczeń“ dodać słowo „przez“.

Po zamknięciu dyskusji przemawia sprawozdawca, zgadzając się z poprawką p. Olpińskiego.

Izba uchwała cały powyższy wniosek komisji wraz z poprawką p. Olpińskiego, bez rozprawy, głosując nad każdym punktem tegoż wniosku oddzielnie

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności odnoszących się do podniesienia hodowli bydła w Galicyi.

Sprawozdawca p. Seimell uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności w sprawie podniesienia hodowli bydła.

2. Sejm otwiera Wydziałowi krajowemu kredyt na rok 1896 do wysokości 4.000 zł. na pokrycie kosztów komisji licencyjonujących w myśl §. 4 ustawy z d. 20. lipca 1892 i wstawia tę kwotę do rubryki XV. budżetu krajowego na rok 1896.

3) Sejm wstawia do rubryki XV. pozycja 241 budżetu krajowego na rok 1896, kwotę 2.000 zł. dla c. k. galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego na posadę instruktora hodowli bydła.

4) Sejm poleca Wydziałowi krajowemu by odniósł się do c. k. Rządu z wezwaniem, ażeby zarządził ściśle przestrzeganie postanowień §. 16. ustawy z dnia 20 lipca 1892 r., Nr. 52 Dz. ust. kraj. i §. 13. ust. 4 przepisów wykonawczych odnoszących się do tej ustawy. (Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 2. lipca 1894, L. 58.567) Nr. 72 Dz. ust. i rozp. kraj. z 10. października 1894 r.

Petycja l. 938 zostaje niniejszem sprawozdaniem załatwiona.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji, głosując nad każdym punktem tegoż wniosku oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji przemysłowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności w zakresie spraw przemysłowych. (Szkoly przemysłowe uzupełniające).

Sprawozdawca p. Słonecki uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje sprawozdanie Wydziału krajowego z działalności na polu szkół przemysłowych uzupełniających do wiadomości.

II. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby ponownie wydał polecenie władzom politycznym pierwszej instancji, iżby jako władze przemysłowe przynaglały majstrów do posyłania regularnie terminatorów na uzupełniającą naukę przemysłową.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek, głosując nad każdym punktem tegoż wniosku oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie objęcia szpitala św. Ludwika w Krakowie na rzecz kraju oraz o petycji Towarzystwa opieki szpitalnej dla dzieci w Krakowie o powiększenie ryczałtu wypłacanego szpitalowi św. Ludwika dla dzieci w Krakowie.

Sprawozdawca p. Paszkowski uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby zbadał i szczegółowo uzasadnił wysokość kosztów, jakieby pociągnęło za sobą przejęcie szpitala św. Ludwika w Krakowie na rzecz kraju oraz wysokość potrzebnych w tymże szpitalu wydatków inwestycyjnych i ażeby wyniki tych badań jak również wyniki rokowań poleconych uchwałą Sejmu z dnia 24. stycznia 1895 roku wraz z ewentualnymi wnioskami na najbliższej sesji Sejmowi przedłożył.

2. Ryczałt opłacany przez szpital św. Łazarzowi szpitalowi św. Ludwika w Krakowie za umieszczenie i leczenie chorych dzieci od 1 do 12 roku życia, z wyłączeniem mamek i dzieci karmionych piersią, obecnie kwotę 14.000 zł. rocznie wynoszący, podnosi się czasowo, aż do zapadnięcia postanowienia co do ewentualnego przejęcia przez kraj szpitala św. Ludwika, na kwotę 16.000 zł. rocznie i tak podwyższoną kwotę wstawia się do rubryki XV. budżetu wydatków krajowego szpitala św. Łazarza w Krakowie na r. 1896.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy, głosując nad każdym punktem tegoż wniosku oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej z petycji gminy miasta Kołomyi o upoważnienie Wydziału krajowego do eskontowania promesy na pożyczkę 190 000 zł na budowę koszar dla wojska tej gminie udzielonej, kosztem funduszu krajowego.

Sprawozdawca p. Dworski uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad petycją gminy miasta Kołomyi z dnia 16. Stycznia 1896 L. s. 828 przechodzi Sejm na teraz do porządku dziennego.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji sanitarnej z petycji Wydziału Rady powiatowej w Cieszanowie o uznanie szpitala powiatowego w Lubaczowie powszechnym i publicznym.

Sprawozdawca p. Gołuchowski, uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm upoważnia Wydział krajowy na podstawie artykułu II. ustawy z dnia 12. grudnia 1869 dz. ust. kraj. Nr. 8 z r. 1870 do uznania szpitala w Lubaczowie za powszechny i publiczny pod warunkiem:

a) Jeżeli Rada powiatowa cieszanowska umontuje szpital stosownie do przyjęć się mającego aktu fundacyjnego, opatrzy szpital we wszystkie potrzebne przyrządy i sprzęty, bieliznę i pościel na 40 łóżek, a z tego się wykaże przed Wydziałem krajowym.

b) Jeżeli wykaże się Rada powiatowa cieszanowska przed Wydziałem krajowym legalizowanym aktem fundacyjnym na rzecz szpitala w Lubaczowie zatwierdzonym przez Wysokie c. k. Namiestnictwo, jako najwyższą władzę fundacyjną.

c) Jeżeli c. k. Namiestnictwo potwierdzi, że lokalności szpitalne odpowiadają obowiązującym sanitarno-policijnym przepisom.

d) Wreszcie, jeżeli Rada powiatowa cieszanowska zabezpieczy kosztą utrzymania w pierwszym półroczu.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gminnej w przedmiocie uprawnienia gminy miasta Tarnopola do poboru opłaty gminnej od psów.

Sprawozdawca p. Pogonowski czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Petycję gminy miasta Tarnopola o uprawnienie do poboru opłaty gminnej od psów, odstępuje się do załatwienia Wydziałowi krajowemu, jako właściwej w tej sprawie Władzy według §. 2 ustawy z dnia 9. stycznia 1891 L. 9. Dz. u. k.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje :

Pracownice komisji drogowej w przedmiocie petycji gminy Mokra strona powiatu łańcuckiego o przeniesienie zapory mytniczej na drodze krajowej Przeworsk-Kańczuga.

Sprawozdawca p. Zdzisław Skrzyński czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm uchwalić raczy :

Petycję gminy Mokrastrona powiatu łańcuckiego o przeniesienie zapory mytniczej z 7 na 2 klm. drogi krajowej Przeworsk-Kańczuga Sejm odsyła Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego urzędowego załatwienia.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie komisji drogowej w przedmiocie petycji Zwierzchności gminnej miasta Piwniczna powiatu Nowosądeckiego i petycji Zwierzchności gminnych Szczawnica-Szlachtowa, Jawork, Białawoda, Czarnawoda i Krościenko powiatu Nowotarskiego o subwencyę na budowę drogi z Piwnicznej do Szczawnicy.

Sprawozdawca p. Zdzisław Skrzyński czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm uchwalić raczy :

Nad petycją Zwierzchności gminnej miasta Piwniczna i petycją Zwierzchności gminnych Szczawnica, Szlachtowa, Jawork, Białawoda, Czarnawoda i Krościenko o subwencyę krajową na drogę z Piwnicznej do Szczawnicy przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Przemawia p. Stadnicki, stawiając zamiast wniosku komisji, następujący wniosek :

Wysoki Sejm uchwalić raczy :

Petycje gmin : Piwnicznej, Szczawnicy, Szlachtowej, Jaworki, Białawoda, Czarnawoda i Krościenko o subwencyę na drogę z Piwnicznej do Szczawnicy, odsyła się do Wydziału krajowego z poleceniem, by w drodze ponowne rokowania z Reprezentacjami powiatów Nowosądeckiego, Nowotarskiego i stronami interesowanymi, celem zapewnienia z ich strony odpowiedniego udziału w kosztach budowy drogi gminnej z Piwnicznej do Szczawnicy i przedstawił na przyszłej sesji sejmowej rezultat swych badań.

Przemawia p. Stanisław Tarnowski.

Przemawia p. Męciński.

Przemawia p. Czarkowski-Golejewski.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Edward Jędrzejowicz.

Przemawia p. Potoczek.

Po zamknięciu dyskusji przemawia sprawozdawca p. Zdzisław Skrzyński, który imieniem komisji godzi się na wniosek p. Stadnickiego.

W głosowaniu Izba uchwała wniosek p. Stadnickiego.

Wobec wyczerpania porządku dziennego Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacyj i wniosków.

Sekretarz p. Zdzisław Tarnowski czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego :

Interpelacya

do JW-go Pana Komisarza rządowego.

Rada szkolna okręgowa w Krośnie wydała przed kilku tygodniami następujące rozporządzenie :

„Zarządy szkół ludowych w Krośnie mogą (sic!) uwolnić młodzież od nauki szkolnej, jeżeli mróz dochodzi 20° R., wszelako będzie rzeczą gorliwych i pilnych nauczycieli (względnie nauczycielek), aby zachęcali (sic!) młodzież do uczęszczania na naukę szkolną nawet w czasie najostrejszych mrozów“.

Oprócz tego wydał polecenie inspektor szkolny powiatu Krośnieńskiego ks. Kazimierz Dutkiewicz, aby młodzież szkolna uczęszczała na wspólne nabożeństwo bez względu na porę roku i stan powietrza.

Wobec tego mamy zaszczyt zapytać się Wielmożnego Pana Komisarza :

1) Czy istnieją przepisy o uregulowaniu uczęszczania na naukę szkolną w szkołach ludowych i średnich w czasie ostrych mrozów i upałów?

2) Czy zarządzenie c. k. Rady szkolnej okręgowej w Krośnie i polecenie Inspektora okręgowego uważa c. k. Rząd za właściwe i usprawiedliwione a jeżeli nie, co zamierza uczynić c. k. Rząd, aby się takie anomalie nie powtarzały w naszym kraju.

Lwów dnia 25. stycznia 1896.

Interpelanci :

Dr. Bernadzikowski

Potoczek, W. Szwed, Warzecha, Styła, Wójcik, Bojko, Średniawski, Dr. Olpiński, Dworski, Winniczuk, Rotter, Pohorecki, Słotwiński, L. Wisniewski, F. Krempa.

Marszałek oznajmia, że interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Zdzisław Tarnowski czyta następującą interpelację do Wydziału krajowego :

Interpelacya

do Wydziału krajowego.

Zważywszy, że troska o ubogich jest obowiązkiem ludzi lepiej się mających, troska o chorych jest rzeczą ludzi zdrowych — a wogóle obowiązkiem społeczeństwa jest wspólnymi siłami dbać o ubogich, chorych, kaleki i starców, niemogących zarobić na chleb powszedni, a nie mających zkad inną opieki —

zważywszy, że w zakresie Sejmu i Wydziału krajowego leży kierować tą sprawą utrzymywać co było, poprawiać i stosować do wymagań terażniejszości —

zważywszy, że z dawnych czasów pozostał ślad tej troski w tak zwanych szpitalach, a właściwie domach ubogich przy parafiach i kościołach wiejskich —

zważywszy, że wiele tych zakładów podupadło, albo nie spełnia swego przeznaczenia, a tem mniej odpowiada potrzebom dzisiejszego czasu —

Zapytujemy : Czy Wydziałowi krajowemu znany jest stan tych zakładów w kraju? Czy utrzymane są w ciągłej widoczności co do swego stanu i sposobu gospodarki? a w danym razie, gdyby tu do Wysokiego Sejmu wszedł wniosek dotyczący tej sprawy, czy Wydział krajowy może przyjść z pomocą swoją znajomości stanu rzeczy?

Lwów dnia 25. stycznia 1896.

Interpelant :

St. Potoczek.

W. Szwed, Kramarczyk, Data, Okuniewski, Warzecha, Bojko, Styła, Wójcik, Klemensiewicz, Średniawski, Żardecki, Hamorak, Niebyłowiec, Winniczuk, Dr. Bernadzikowski, Nowakowski, Ostapczuk.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli Wydziałowi krajowemu.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski czyta następującą interpelację do Wydziału krajowego:

Interpelacya

do Wysokiego Wydziału krajowego.

Zważywszy, że w sporze granicznym przy Morskiem Oku, obchodzącym tak żywo kraj cały, Wydział krajowy w pierwszym rządzie, nie szczędząc kosztów i zabiegów zebrał wszechstronny materiał dowodowy i wydał w tym względzie swoją opinię.

Zważywszy, że już w komisji mieszanej dla załatwienia sporu w r. 1883 Wydział krajowy był reprezentowany przez swego delegata,

zważywszy, że na mocy uchwały sejmowej z dnia 10. września 1884 r. delegat taki ma brać udział we wszystkich komisjach dotyczących sporu o granicę,

zważywszy, że piecza nad całością i nietykalnością granic kraju jest obowiązkiem Władz krajowych,

Podpisani zapytują Wysoki Wydział krajowy:

W jakim stadium znajduje się obecnie sprawa o granicę między Galicyą a Węgrami przy Morskiem Oku?

Czy prawdą jest, że ten spór o odwieczną własność polskiego narodu ma być rozstrzygnięty w drodze sądu polubownego i jakie są informacje Wysokiego Wydziału krajowego co do szczegółów owego sądu dotyczących?

Czy prawdą jest, jak o tem głoszą dzienniki polskie, niemieckie i węgierskie, że wyrok sądu polubownego ma obowiązywać Przedlitawią bezwarunkowo, a stronę przeciwną dopiero po odpowiedniej uchwale Sejmu Zalitawskiego?

A jeżeli jest prawdą, to ze względu, że taka niezwykła procedura narusza wymagalną równość warunków dla stron obu zapytujemy:

Czy Wysoki Wydział krajowy zechce poczynić stosowne kroki aby wyrok sądu polubownego podlegał na równi zatwierdzeniu ze strony parlamentu przedlitawskiego jak i zalitawskiego?

Wreszcie czy Wysoki Wydział krajowy zechce poczynić stosowne kroki, aby delegat kraju, obeznany dokładnie z całą sprawą sporną wziął udział w obradach poprzedzających wydanie wyroku jako doradca arbitra przedlitawskiego i rzecznik interesów kraju?

We Lwowie dnia 25. stycznia 1896.

Interpelujący
J. Bojko.

Dr. Bernadzikowski, Wójcik, Styła, Średniawski, Nowakowski, Potoczek, Warzecha, Data, Hamorak, Żardecki, Czarkowski-Golejewski, Niebyłowiec, Klemensiewicz, Ostapczuk, Zajączkowski, Kulczycki.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli Wydziałowi krajowemu.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski czyta następujący wniosek:

W n i o s e k.

Zważywszy, że w kraju koronnym tak znacznym co do obszaru i ludności, jak Galicya, nie ma urzędownie ustanowionych stałych organów wojskowych, upoważnionych do zawierania układów i odbioru artykułów potrzebnych dla umundurowania armii;

zważywszy, że przemysł w kraju rozwija się nieustannie, wskutek czego rękodzielnicy i przemysłowcy wszelkie gotowe wyroby wykonać mogą;

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby ustanowił w kraju komisye odbiorcze dla wszelkich dostaw do armii.

Wnioskodawca
Bolesław Żardecki.

M. Michalski, Wójcik, Słotwiński, Pohorecki, L. Wisniewski, Dr. Jakliński, Loewenstein, Dr. Bernadzikowski, Bojko, Potoczek, Weigel, Goldmann, Rotter, Fruchtmann, Klemensiewicz, d'Abancourt, Warzecha

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku postawi na porządku dziennym najbliższego posiedzenia sejmowego.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski czyta następujący wniosek:

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby zezwolił raczył na zaprowadzenie uprawy rośliny tytoniowej w tych gminach okolicy Winnik w powiecie Lwowskim, gdzie znajduje się odpowiednia ku temu gleba.

Lwów dnia 25. stycznia 1896.

Teofil Merunowicz
wnioskodawca.

Abrahamowicz, Romanowicz, M. Michalski, Dworski, Weigel, d'Abancourt, Loewenstein, Rotter, Vayhinger, Słotwiński, Dr. Olpiński, Wójcik, Średniawski, Jahl, Dr. Jakliński, Dr. Bernadzikowski.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku postawi na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Sekretarz p. Urbański czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

I n t e r p e l a c y a

Do Wysokiego Rządu.

Od czasu wejścia w życie konstytucyi a nawet jeszcze i wcześniej domagał się lud zaprowadzenia krajowej asekuracyi przymusowej powszechnej od ognia.

I tak dnia 29. listopada 1865 postawił w Sejmie galicyjskim włościanin poseł Kobylarz wniosek o przymusowe ubezpieczenie od ognia wszystkich budynków włościańskich. Wniosek ten odesłany do komisji administracyjnej, nie przyszedł już pod obrady Sejmu.

Na próżno w roku 1868 kołatały do Sejmu powiaty Sanocki, Brzeski i inne. Na próżno wносиły petycje Wydziały powiatowe, miasta i miasteczka w latach 1871, 1872, 1873, 1874; a później w roku 1878 i 1882. Petycje owe zawsze doznawały tego losu co wniosek posła Kobylarza: były grzebane w komisji administracyjnej.

Kiedy wreszcie łuny pożarów lepiej objaśniły co znaczy asekuracja od ognia, kiedy kraj coraz silniej począł objawiać wolę załatwienia sprawy — Sejm dnia 19. stycznia 1888 roku wniosek o powszechne ubezpieczenie uchwalił. Wszystkie te jednak wieloletnie zabiegi zostały udaremnione oświadczeniem c. k. Rządu z dnia 19. listopada 1889 roku, że ustawa zaprowadzająca przymusową asekurację krajową nie będzie przedłożoną do sankcyi cesarskiej, ponieważ wykracza poza zakres ustawodawstwa krajowego.

Na wezwanie Sejmu c. k. Rząd przyrzekł dnia 27. października 1890 roku przedłożyć projekt przymusowej krajowej asekuracyi Radzie Państwa.

Od tego czasu mija rok szósty, a mimo rezolucyj sejmowych z 15 stycznia 1890, z 23. marca 1892, 20. maja 1893 i 8. lutego 1894 r.; przyrzeczenie c. k. Rządu pozostaje niespełnionem.

Zważywszy, że brak przymusowej powszechnej asekuracyi od ognia naraża kraj na ogromne straty zwłaszcza lud wiejski i miejski, który nie jest w stanie opłacać wysokich premij w towarzystwach prywatnych i dlatego nieubezpieczony w razie pożaru popada w ostatnią nędzę.

Zważywszy, że wskutek pożarów kraj ubożeje na sumę blisko 4 milionów zł. a. w. rocznie.

Zważywszy, że wobec oświadczenia c. k. Rządu z dnia 19. listopada 1889 Sejmniczego w tej sprawie przedsięwziąć nie może, dopóki Rada państwa sprawy tej nie rozstrzygnie.

Zważywszy, że winę za to ponosi c. k. Rząd, który zastrzegł dla siebie przeprowadzenie tej sprawy, a nie przeprowadza jej i złe w nieskończoność się przewleka.

Zapytujemy Wysoki Rząd czem usprawiażliwia że dotychczas przyrzeczenia danego dnia 27. października 1890 r. co do przedłożenia Radzie Państwa projektu przymusowej asekuracji nie spełniła

Zapytujemy także c. k. Rząd, czy wobec klęsk ogniowych w Galicyi zechce już w czasie najbliższej sesyi Rady państwa przedłożyć projekt przymusowej powszechnej asekuracji od ognia zgodnie z wolą ludu i najżywotniejszymi interesami kraju.

Lwów dnia 23. stycznia 1896.

Interpelant.

Franciszek Krempa.

Wójcik, Styła, Bojko, A. Średniawski, Winniczuk, Warzecha, Potoczek, Data, Okuniewski, Nowakowski, Ostapczuk, Barwiński, Wachnianin, Kramarczyk, W. Szwed, Dr. Bernadzikowski.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Urbański czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

Interpelacya

Do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Na dzień 11. września 1895 zapowiedziano prawyborzy w gminie Cholerzyn w powiecie Krakowskim. C. k. wachmistrz żandarmeryi Franciszek Michowski prowadził

już od wczesnego rana agitacją za urzędowymi kandydatami na wyborców, którymi mieli być Naczelnik gminy Błażej Matysik i Wacław Korzeniak, t. j. właśnie ci, do których mieszkańcy nie mieli zaufania. C. k. wachmistrz groził Franciszkowi Lorkowi, Mateuszowi Lipiarzowi, Jakóbowi Trębaczowi i innym, że zapisze ich do czarnej książki i będzie ich przesładował, jeżeli wójt i Korzeniak nie zostaną wybrani, a Piotrowi Kaczorowi powiedział, że gdy nie będzie głosował na tych, co on każe, to musi płacić od syna którego ma w szkołach, po 20 zł. kary co roku.

Dodać należy, że wachmistrz Michowski jest plagą okolicznego ludu. Jadącym furami każe zjeżdżać na bok, gdy on idzie środkiem drogi, aby miał wolne przejście, inaczej biada im i za to razu jednego, gdy mu 2 gospodarzy, t. j. Mikołaja Kosycarza z Liszek i Sebastjana Buczka z Kaszowa zaprowadził do wójta. To też i podczas rzeczonych prawyborów pogrożki znienawidzonego c. k. wachmistrza odniosły wręcz przeciwny od zamierzonego skutek. Prawyborcy stawili się licznie i postanowili wybrać innych, niż on sobie życzył wyborców. Do przeprowadzenia prawyborów zjechał c. k. komisarz p. Dobrowolski znany powszechnie w Krakowskim agitator wyborczy, który traktując wolność wyborczą niekonstytucyjnie, nie przeprowadzał prawyborów inaczej, jak tylko w asystencyi żandarmów. Pomimo wyzywającego zachowania się c. k. komisarza p. Dobrowolskiego i obecności c. k. wachmistrza w sali, prawyborzy odbywały się spokojnie. Jak dalece wyzywającym było postępowanie c. k. komisarza rządowego, to najlepiej dowodzi fakt, iż za podpowiedzenie Walentemu Żelaznemu nazwiska „Lipiarz” którego nie mógł rychło wymówić, kazał natychmiast aresztować Michała Piórkę, który jak się okazało, wcale nie podpowiedział Żelaznemu Krzycał przytem c. k. komisarz Dobrowolski na obecnych w ten sposób, że wszystkim się wydawało, ja-

koby widząc, iż urzędowi kandydaci na wyborców przypadną, chciał wywołać zaburzenie i prawybory odroczyć, aby je potem innym sposobem po swojej myśli przeprowadzić, nadmienia się, że w złości swej p. c. k. komisarz wyjął szpadę z pochwy do połowy. C. k. wachmistrz areztował rzeczywiście Michała Piórkę, wprowadził go do sieni i w obecności Andrzeja Matysika uderzył areztowanego dwa razy w twarz. Zgromadzeni znieśli i to spokojnie. Prawybory się skończyły, i wybrani zostali kandydaci nieurzędowi.

Zabrawszy akta, odjechał c. k. komisarz Dobrowolski do Krakowa, a c. k. wachmistrz miał niewinnie areztowanego Piórkę odstawić do areztów w Liszkach. Rozchodzący się prawyborcy, a między nimi Jan Bartyzel byli świadkami, jak c. k. wachmistrz tłukł głową Piórka o ścianę i znęcał się nad nim w okropny sposób. Gdy w dodatku żonę areztowanego uderzył że się aż zatoczyła, gospodarze przypatrujący się tym okrucieństwom, chcąc zapobiedz dalszym nadużyciom, rozbili wachmistrza. Ze ten, a nie inny był cel rozbicia i że rozbijający nie spodziewali się nietylko zarzutu zbrodni, ale przeciwnie, uznania za ukrócenie bezprawia c. k. wachmistrza, tego dowodzi choćby ta okoliczność, że Piórko sam natychmiast odniósł broń do c. k. Starostwa, gdzie jednak zamiast uznania, spotkało go areztowanie.

Rozbrojony c. k. wachmistrz poszedł do Liszek, skąd zaraz wrócił z c. k. komisarzem Dobrowolskim i 3 żandarmami. Teraz dopiero rozpoczęły się sceny hańbiące nietylko sprawców, przynoszące ujmę i c. k. Rządowi, który w gronie swych funkcyonaryuszów takich cierpi stróżów bezpieczeństwa publicznego. Areztowano każdego, kto się nawinął. Skuto więc; Jakóba Kruka, Jana Lipiarza, Jana Grzechackiego i Józefa Kruka, który kosę klepał i pognali ich do areztu sądowego. Potem jeszcze komisarz Dobrowolski kazał skuć Tomasza Lorka i Wojciecha Wróbla,

a gdy Tomasz Lorek pytał, za co go areztują, komisarz odrzekł: „za to cię areztuję i będę ci na karku jeździł, żeś dał głos Janowi Lipiarzowi i Józefowi Bartyzelowi“ i tłukł go pięścią po ramieniu. Jakóba Kruka skuł żandarm Słobodzian, skutego uderzył w twarz, aż mu kapelusz spadł. Kruk krzyczał, „za co mnie kujecie, ja niewinny“, wtedy żandarm uderzył go znów i skuł w tył ręce, że Kruk krzyczał z bólu. Potem żandarm uderzył go 3-ci raz, aż mu się krew puściła, to poświadczy Katarzyna Marchewczykowa. Jana Lipiarza, który wbrew woli wachmistrza został co tylko wybrany wyborcą, skuł wachmistrz, przyczem powiedział: „miałeś być wyborcą, dzisiaj w łańcuchach pojedziesz“ i uderzył go kolbą w bok. Następnie przykuli go do Jakóba Kruka, którego już skutego prowadzili. Gdy przechodzili koło chłopów, co klepali kosy, jeden żandarm odezwał się: „No będziecie się bić“. Gdy przeszli, jeden z chłopów powiedział; „za co oni tych ludzi skuli i prowadzą?“ Wtedy 3-ech żandarmów zwróciło się z karabinami, kosiarze uciekli, a pozostał Józef Kruk siedzący, a c. k. żandarm Sokołowski przyszedł do niego, chwycił go za ramię, kazał odrzucić kosę i powiedział: „wstań durniu“, a gdy Kruk zapytał, „gdzie panie?“ uderzył go 2 razy w kark, skuł i zabrał. Kruka bolała ręka, mówił, że go boli, a żandarm przyłożył mu bagnet do boku. Po skuciu Kruka szedł Jan Grzechacki drogą spokojnie, żandarm złapał go, stargał mu koszulę, przykuł i poprowadził. Ludzie podają, że Kruka bili c. k. żandarmami przez drogę często nawet kolbami i Kruk chory leżał w areście. Poświadczy to Petronela Lipiarz.

Przy areztowaniu powkładali c. k. żandarmami na areztowaaych płaszcze, a wachmistrz Michnowski mówił do nich: „wy będziecie siedzieć w kryminale za takie głosowanie, a wasze dzieci i żony z głodu zdechną“. Nawet dzieci nie zostawili w spokoju c. k. funkcyonaryusze. Jeden z żandarmów uderzył 8-letniego chłopca

Jana Kadulę pięścią w krak tak silnie, że dostał wielkiej choroby.

Aby miara nieprawości i krzywdy się spełniła, ci sami c. k. funkcyonaryusze oskarżyli skatowane ofiary o gwałt publiczny, zbrodnię udaremnienia czynności urzędowej, podburzanie i t. p.

Na podstawie aktu oskarżenia c. k. Prokuratorji Państwa odbędzie się też przed Trybunałem c. k. Sądu krajowego karnego w Krakowie rozprawa przeciw 23 oskarżonym o powyższe zbrodnie. Tymczasem ek. komisarza Dobrowolskiego, ek. wachmistrza Michniewskiego i żandarmów zestawiono w spokoju. Pomimo iż sprawa ta została szczegółowo podana w pismach codziennych (Kuryer Lwowski z d. 21/9 1895) a jak z powyższego wynika, zbrodnia nadużycia władzy urzędowej niewątpliwie spełnioną została tak przez c. k. komisarza p. Dobrowolskiego, jak przez c. k. wachmistrza Michnowskiego i c. k. żandarmów Mularkiewicza, Sokołowskiego i Słobodziana pomimo że wiadomość o spełnionej zbrodni posiadał c. k. Rząd i przełożeni wspomnianych, to jednak ani c. k. Namiestnictwo, ani c. k. Starostwo w Krakowie, ani c. k. Komenda żandarmeryi ani wreszcie c. k. Prokuratorja Państwa, nikt jednym słowem nie uznał za stosowne wystąpić przeciw dręczycielom. Takie postępowanie ośmiela c. k. komisarza p. Dobrowolskiego i jemu podobnych urzędników do spełniania dalszych bezpraw. Taka pobłażliwość c. k. komendy żandarmeryi musi złe wpłynąć na karność korpusu. Co więcej, skoro już po spełnieniu tych zbrodni, publicznie w Krakowie z ust J. E. Prezydenta Ministrów hr. Kazimierza Badeniego padły słowa, że wybory odbyły się legalnie i nie było żadnych nadużyć, to u ludności w ogóle, a u c. k. komisarza p. Dobrowolskiego, c. k. wachmistrza Michniewskiego i żandarmów w szczególności zaciera się granica prawna, a bezprawia i gwałty w takich warunkach mnożyć się muszą.

Któż będzie się mógł dziwić temu, jeżeli oskarżeni włóścianie, zwątpią o po-

wadze prawa, sprowokowani przez Reprezentanta c. k. władzy p. Dobrowolskiego i zastępców c. k. władzy bezpieczeństwa publicznego, za zniesione brutalne zniewagi jeszcze przed kratkami sami za zbrodnię odpowiadać mają. Właściwi zaś sprawy zbrodni, wezwani są jako świadkowie do tej rozprawy. W interesie powagi i poszanowania prawa, jesteśmy zmuszeni zapytać Wysoki c. k. Rząd:

1) Dlaczego, jakkolwiek fakta powyżej opowiedziane podane zostały w drodze publicystycznej do wiadomości publicznej a ze strony urzędowej nie sprostowane, przeto były notorycznymi, nie wdrożyła c. k. Prokuratorja Państwa w Krakowie przeciw c. k. komisarzowi powiatowemu Dobrowolskiemu dochodzeń karnych w kierunku zbrodni nadużycia władzy urzędowej?

2) Dlaczego c. k. Rząd nie zarządził suspensji komisarza Dobrowolskiego we własnym zakresie działania?

3) Dlaczego c. k. Rząd, używając do nadużyć wyborczych funkcyonaryuszy publicznych, obowiązanych do przestrzegania wobec wszystkich obywateli państwa równomiernie przepisów prawnych, demoralizuje w ten sposób całą administrację publiczną i tak ważny czynnik jak c. k. żandarmeryę, która folgując bezprawiu podczas sezonu wyborczego, zatracą tem samem na przyszłość wszelką miarę w swem urzędowem postępowaniu i ustanowioną dla obrony porządku prawnego, nadaną jej władzę urzędową wprost bezprawie wspiera?

4) Czy nie uznaje Wysoki c. k. Rząd za wskazane we właściwej drodze termin rozprawy sądowej odroczyć i przedtem zarządzenia pod 1. 2. i 3 wskazane poczynić.

Lwów 25. stycznia 1896 r.

Interpelujący:
Fr. Wójcik

Bojko, F. Krempa, Nowakowski, Winiczuk, Średniawski, Styła, Potoczek, Żardecki, Warzecha, Data, Hamorak, Niebyłowiec, Dr. Bernadzikowski, Ostapczuk.

Marszałek oznajmia, że interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Marszałek zamyka posiedzenie i naczyna następne na dzień 27. stycznia b. r., godzinę 10. przed południem.

Koniec posiedzenia o godz. 12 min. 45 po południu.

Marszałek krajowy

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze :

Zdzisław Tarnowski w. r.
Stanisław Niezabitowski w. r.

Protokół

15. posiedzenia 1. sesji VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 27. stycznia 1896.

Początek posiedzenia o godzinie 10. min. 25. przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Mieczysław Urbański, Zdzisław Tarnowski.

Obecnych posłów 114.

Ze strony c. k. Rządu: c. k. Radca dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół trzynastego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów; protokół czternastego posiedzenia złożony jest do przejrzenia w biurze marszałkowskiem.

Sekretarz p. Urbański czyta spis petycyj, wniesionych po dzień 27. stycznia b. r. które przedzielono następującym komisjom:

Komisji prawniczej L. s.: 1204.

Komisji gminnej L. s.: 1205.

Komisji petycyjnej, L. s.: 1206, 1207, 1220, 1227.

Komisji gospodarstwa kraj. L. s.: 1208, 1209, 1210, 1211, 1213, 1225, 1230.

Komisji budżetowej, L. s.: 1212, 1214, 1215, 1217, 1218, 1221, 1222, 1223, 1226, 1228, 1229.

Komisji szkolnej, L. s.: 1216, 1219.

Komisji drogowej, L. s.: 1224.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie wniosku posła Żardeckiego o ustanowienie w kraju komisji odbiorczych dla wszelkich dostaw dla c. k. armii.

P. Żardecki przemawia uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi, przekazanie tego wniosku komisji przemysłowej.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje.

Pierwsze czytanie wniosku posła Merunowicza o zaprowadzenie uprawy tytoniu w okolicy Winnik.

P. Merunowicz przemawia uzasadniając swój wniosek a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji gospodarstwa kraj.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji podatkowej o prośbie Towarzystwa produkcyjnego i handlowego w Łańcucie o uwolnienie od opłaty dodatków krajowych do podatków.

Sprawozdawca p. Kraiński uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Zważywszy, że prośzone przez Towarzystwo produkcyjne, oraz handlowe uwolnienie w opłacie dodatków do podatków w ramach powołanej ustawy krajowej pomieścić się nie da; zważywszy następnie, że raz uczyniony wyłom w ustawie tworzyłby dla następnych wypadków precedens; zważywszy wreszcie, że podobna praktyka dotkliwe konsekwencye pod względem budżetowym dla Skarbu krajowego pociągnąć by mogła — jest komisya podatkowa zdania, że nie powinna polecać prośby Towarzystwa produkcyjnego i handlowego w Łańcucie względem Wysokiego Sejmu i stawia wniosek:

Nad powyższą petycją przechodzi się do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji podatkowej o wniosku p. Klemensiewicza w sprawie ulg w opłacie podatku konsumcyjnego od mięsa.

Sprawozdawca p. Kraiński uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd by z uwagi na uciążliwość i straty wynikające z poboru podatku konsumcyjnego przy obrocie mię-

snym dla stron nie trudniących się przemyślem tej kategorii w tych wypadkach w których mięso pochodzi z bydła dorzniętych w skutek nieszczęśliwego wypadku, — wziął pod ścisłą rozwagę, czyli i pod jakimi warunkami dałyby się wprowadzić ulgi podatkowe w kierunku wskazanym i by takowe drogą ustawodawstwa państwowego przeprowadził.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji podatkowej o petycji Towarzystwa produkcyjnego i handlowego w Łańcucie o zawezwanie Rządu do sprawiedliwego wymiaru podatków.

Sprawozdawca p. Kraiński czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Prośbę Towarzystwa produkcyjnego i handlowego w Łańcucie o sprawiedliwy wymiar podatków odstępuje się c. k. Rządowi do możliwego przychylnego załatwienia.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej o petycjach Wydziałów powiatowych w Krakowie i w Chrzanowie w sprawie uznania drogi powiatowej z Łobzowa do Jaworzna za krajową.

Sprawozdawca p. Gnoiński uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad petycjami powiatów Chrzanowskiego i Krakowskiego, o przyjęcie kosztów utrzymania drogi powiatowej z Łobzowa do Jaworzna na fundusz krajowy, Sejm przechodzi do porządku dziennego.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej z petycji Zwierzchności gminnej w Baranowie o utworzenie nowego c. k. Sądu powiatowego z siedzibą w Baranowie.

Sprawozdawca p. Karatnicki czyta sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem:

Petycję Zwierzchności gminnej Baranowa o utworzenie nowego c. k. Sądu powiatowego z siedzibą w Baranowie, udziela się Wydziałowi krajowemu do wszechstronnego zbadania potrzeby i zaciągnięcia opinii c. k. władz administracyjnych i sądowych i przedłożenia sprawozdania na najbliższej sesji sejmowej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej z petycji Zwierzchności gminnej miasteczka Korczyny o utworzenie nowego c. k. Sądu powiatowego z siedzibą w Korczynie.

Sprawozdawca p. Karatnicki czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

- Petycję gminy Korczyny o utworzenie nowego c. k. Sądu powiatowego z siedzibą w Korczynie udziela się Wydziałowi krajowemu do wszechstronnego zbadania potrzeby w porozumieniu z c. k. Władzami sądowymi i przedłożenia sprawozdania na najbliższej sesji sejmowej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej z petycji miasteczka Rudnik i okolicznych miej-

scowości o utworzenie nowego c. k. Sądu powiatowego z siedzibą w Rudniku.

Sprawozdawca p. Karatnicki czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję gminy Rudnik i okolicznych miejscowości o utworzenie nowego c. k. Sądu powiatowego z siedzibą w miasteczku Rudniku udziela się Wydziałowi krajowemu z poleceniem wszechstronnego zbadania potrzeby w porozumieniu się z c. k. Władzami sądowymi i przedłożenia sprawozdania na najbliższej sesji sejmowej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej o petycji Wydziału powiatowego Żółkiewskiego, Rady miejskiej Żółkiewskiej, Wydziału powiatowego Sokalskiego, Rady miejskiej Sokalskiej, gmin i obszarów dworskich w powiecie Sokalskim w przedmiocie utworzenia Trybunału sądowego I. instancji w Żółkwi a względnie w Sokalu.

Sprawozdawca p. Stecki czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim, uznając utworzenie trybunału Iszej instancji w stosownej miejscowości dawnego obwodu Żółkiewskiego za koniecznie potrzebne, odstępuje petycyę wydziałów powiatowych oraz rad miejskich w Żółkwi i Sokalu Wydziałowi krajowemu do zbadania. Niniejszem sprawozdaniem załatwione są petycyę Nr. 284, 461, 581, 599, 837, 953.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie ustawy łowieckiej.

Marszałek oznajmia, iż ten punkt porządku dziennego musi odłożyć z powodu że wczoraj nadesłano z Ministerstwa rolnictwa uwagi do tego projektu, nad którymi komisja administracyjna w tej chwili obraduje.

Następuje:

Sprawozdanie komisji bankowej w przedmiocie organizacji kredytu włościańskiego i stosunku Banku krajowego do spółek parcelacyjnych.

Marszałek oznajmia, iż z powodu chwilowej nieobecności sprawozdawcy punkt ten przyjdzie pod obrady na końcu po załatwieniu wpieryw następujących punktów porządku dziennego.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji gminy m. Bukowska o polecenie Dyrekcyi Banku krajowego, aby udzieliła pożyczkę komunalną w kwocie 4000 zł. w. a.

Sprawozdawca p. Michalski czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Komisja petycyjna wnosi:

Wysoki Sejm poleca Wydziałowi krajowemu ażeby petycję gminy m. Bukowska szczegółowo zbadał i jeżeli nabieże przekonania, że należy przyjść w pomoc, a gmina m. Bukowska daje dostateczną gwarancję — polecił Dyrekcyi Banku krajowego do przychylnego załatwienia.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji wniesionej przez mieszkańców gminy

Kanna pow. Dąbrowskiego, w sprawie nadużyć popełnionych przez c. k. weterynarza powiatowego.

Sprawozdawca p. Theodorowicz czyta sprawozdanie komisji petycyjnej, zakończone następującym wnioskiem.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Prosbę gminy Kanna odstępuje się c. k. Rządowi do zbadania i wydania odpowiednich zarządzeń.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Nastąpiło:

Sprawozdanie komisji petycyjnej o petycji p. Władysława Wołodkiewicza dzierżawcy dóbr Wiśniowczyk pow. podhajeckiego, o wynagrodzenie szkody poniesionej skutkiem zarazy na bydło.

Sprawozdawca p. Theodorowicz czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić, nad petycją p. Władysława Wołodkiewicza przechodzi się do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji ks. Leona Sroczyńskiego proboszcza w Jasle o udzielenie remuneracyi dla księży wikarych za spełnianie funkcyi w szpitalu powszechnym.

Sprawozdawca p. Theodorowicz czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić, nad petycją ks. Leona Sroczyńskiego przechodzi się do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje :

Sprawozdanie komisji drogowej z petycji gminy miasta Halicza i okolicznych mieszkańców, o zniesienie myta na drodze krajowej i powiatowej w Haliczu, względnie o przeniesienie zapory mytniczej.

Sprawozdawca p. Starzyński czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Petycję gminy miasta Halicza i okolicznych mieszkańców odstępuje się Wydziałowi krajowemu do urzędowania.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje :

Sprawozdanie komisji drogowej z petycji Hrabiny Elżbiety Dunin Borkowskiej, względem uwolnienia obszarów dworskich w Dołżance i Demamoryczy od opłaty myta krajowego na rogatce w Zagrobeli.

Sprawozdawca p. Starzyński czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Petycję Hrabiny Elżbiety Dunin Borkowskiej o uwolnienie obszarów dworskich w Dołżance i Demamoryczy od opłaty myta krajowego w Zagrobeli odstępuje się Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia przy najbliższym odnowieniu kontraktu dotyczącego dzierżawy niniejszego myta.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie komisji podatkowej z petycji zwierzchności gminnej w Czerwonej woli, względem powstrzymania egzekucji za podatki rządowe, rzekomo już zapłacone.

Sprawozdawca p. Loewenstein czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy achwalić :

Petycję Zwierzchności gminnej w Czerwonej woli 7 dnia 20. stycznia 1896. l. 960 odstępuje się c. k. Rządowi do zbadania i możliwego uwzględnienia.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Nastąpiło :

Sprawozdanie komisji gminnej z petycji chrześcijańskich mieszkańców gminy Borysławia o szkonto kasy.

Sprawozdawca w zastępstwie nieobecnego p. Jaworskiego, p. Kraiński zdaje ustnie sprawozdanie, zakończone następującym wnioskiem komisji :

Petycję gminy Borysławia o szkonto kasy odstępuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Marszałek oznajmia, iż przystępuje teraz do punktu 12 porządku dziennego, którym jest :

Sprawozdanie komisji bankowej w przedmiocie organizacji kredytu włościańskiego i stosunku Banku krajowego do spółek parcelacyjnych.

Przemawia pod względem formalnym p. Bernadzikowski i wnosi, aby sprawę tę odroczone do najbliższego posiedzenia, albowiem sprawozdanie zostało dopiero w tej chwili rozdane i nie było czasu zastanowić się dostatecznie nad jego treścią.

Marszałek przyznając słuszność uwadze p. Bernadzikowskiego, usuwa ten punkt z porządku dziennego.

W obec wyczerpanego porządku dziennego wzywa Marszałek sekretarza do odczytania złożonej interpelacji.

Sekretarz p. Urbański czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego.

I n t e r p e l a c y a.

Do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza Rządowego.

Ponieważ w wielu powiatach kraju naszego przy c. k. Starostwach dzieją się te nadużycia że naczelnikom gmin nie chcą w Starostwie wydawać zeszytów paszportowych na bydło i trzodę w tej chwili kiedy naczelnik gminy tego zażąda z powodu koniecznej potrzeby tylko żądają ażeby przedpłaty na zeszyty paszportowe składać z góry rocznie lub miesięcznie.

Dla tego podpisani zapytują o ile takie wymagania ze strony c. k. Starostw są usprawiedliwione i czy Wysokie c. k. Namiestnictwo nie byłoby łaskawe nadsyłać zeszyty paszportowe do c. k. Starostw bez przedpłaty z góry gdzieby w każdej chwili za gotówkę pożądaną ilość zakupić można a co lepsze czy Urzęda gminne nie mogłyby w drodze urzędowej za poprzedniem

wysłaniem gotówki otrzymywać paszporty z c. k. ekonomatu Namiestnictwa.

Lwów dnia 27. stycznia 1896.

Interpelujący
Maciej Warzecha.

Data Potoczek, Bojko, Styła, W. Szwed, Cielecki, Hamorak, Theodorowicz, Sredniawski, Kramarczyk, Klemensiewicz, F. Krepa, Żardecki, Ostapeczuk, Dr. Bernadzikowski.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Marszałek oznajmia, że wybory do Wydziału krajowego umieści na porządku dziennym posiedzenia poniedziałkowego tj. od dziś za tydzień w dniu 3. lutego b. r.

Marszałek odczytuje porządek dziennego następnego posiedzenia.

Marszałek zamyka posiedzenie, zaznaczając następne na dzień 28. stycznia b. r. godzinę 10. przed połud.

Koniec posiedzenia godz. 11. min. 5. przed połud.

Marszałek krajowy :

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze :

Zdzisław Tarnowski w. r.
Stanisław Niezabitowski w. r.

Protokół

16. posiedzenia, 1. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 28. stycznia 1896.

Początek posiedzenia o godzinie 10.
min. 25. przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy
JE. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stani-
sław Niezabitowski, Mieczysław Urbański,
Zdzisław Tarnowski.

Obecnych posłów 135.

Ze strony c. k. Rządu: c. k. Radea
dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość
posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, że protokół czterna-
stego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie
wniesiono przeciw niemu żadnych zarzu-
tów; protokół piętnastego posiedzenia zło-
żony jest w biurze marszałkowskiem do
przejrzenia.

Marszałek oznajmia, iż udzielił urlopu
p. Barwińskiemu na 1 dzień.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski
odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień
24. stycznia b. r., które przydzielono nastę-
pującym komisjom:

Komisji prawniczej, L. s.: 1234.

Komisji gospodarstwa kraj., L. s.: 1235,
1238, 1239, 1243.

Komisji budżetowej, L. s.: 1236, 1245,
1246, 1247, 1248, 1253, 1254.

Komisji administracyjnej L. s.: 1237,
1242.

Komisji petycyjnej, L. s.: 1240, 1241,
1252.

Komisji podatkowej, L. s.: 1244.

Po odczytaniu petycji L. s. 1235 Wy-
działu powiatowego w Bohorodczanach o
regulację rzeki Bystrzycy i o subwencję
na ten cel, przemawiał p. Kulczycki, po-
pierając tę petycję.

Po odczytaniu petycji L. s. 1239,
gminy Rożnów o wyjednanie wolnego po-
boru surowicy solnej dla bydła ze źródeł
w Utoropach, przemawiał p. Hamorak,
popierając tę petycję.

Przemawia p. Komisarz rządowy Radea
dworu Włodzimierz hr. Łoś i odpowiada
na interpelacje: 1) p. Franciszka Krempy
i tow. w sprawie wydzierżawienia pola-
wania gminnego w Cyrance pow. Mielec-
kiego; 2) p. Franciszka Krempy i tow.
w sprawie nieuprawnionego aresztowania
gospodarza Marcina Niemczyckiego w Ro-

kietnicy przez starostwo w Jarosławiu; 3) p. Stanisława Potoczka i tow. w sprawie urzędzenia wag bydłych na wszystkich targowicach w kraju; 4) p. Bojki i tow. w sprawie nieukonstytuowania się Rady gminnej w Rymanowie

Przemawia pod względem formalnym p. Abrahamowicz, jako zastępca przewodniczącego komisji budżetowej, oznajmiając, iż komisya, dziś lub najdalej jutro ukończy swe prace nad budżetem i dlatego wnosi, aby odtąd petycje, obciążające budżet, nie były przekazywane komisji budżetowej, ale odsyłane do Wydziału krajowego.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Sprawozdanie komisji administracyjnej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie wyłączenia osad Pawłowa. Krzywe i Capłapy (pow. Jarosławski), ze związku gminy Majdan i utworzenie z nich samostnej gminy.

Sprawozdawca p. Okuniewski uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić dołączony poniżej projekt ustawy.

U s t a w a

z dnia dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o wyłączeniu osady Pawłowy z Krzywem i Capłapami ze związku gminy Majdanu i utworzenie z nich osobnej gminy.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam:

Art. I.

Osada Pawłowa z Krzywem i Capłapami, stanowiąca osobną gminę katastralną w powiecie jarosławskim, wyłącza się z gminy Majdanu tegoż powiatu i ma stanowić w granicach dotychczasowej gminy katastralnej osobną gminę dla siebie.

Art. II.

Co do podziału majątku i dobra gminnego obowiązuje dobrowolna umowa, zawarta między Reprezentacyami interesowanych miejscowości.

Art. III.

Do dni sześćdziesięciu po ogłoszeniu ustawy rozpisane zostaną wybory do nowych Reprezentacyj gminnych Majdanu i Pawłowy z Krzywem i Capłapami.

W dniu, w którym nowe Reprezentacje gminne w Majdanie i Pawłowej z Krzywem i Capłapami ukonstytuują się, wchodzi w życie niniejsza ustawa.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy porucza Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski wnosi przyjęcie powyższego projektu ustawy *en bloc*.

Izba uchwała wniosek przyjęcia powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sekretarza p. Stan. Niezabitowskiego przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, Izba uchwała cały projekt ustawy w trzecim czytaniu.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej w przedmiocie wydzielenia przysiółka „Ksawerówka“ z gminy Tartaków w powiecie Sokalskim.

Sprawozdawca p. Okuniewski czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję przysiółka Ksawerówka o wyłączenie z gminy Tartakowa i utworzenie samostnej gminy odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i postawienia wniosku na najbliższej sesyi.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej z petycji gminy Janowice pow. Bialskiego wraz z obszarem dworskim o zezwolenie na wybudowanie własnej szkoły jednoklasowej z zastosowaniem ustawy szkolnej z dnia 24. kwietnia 1894, Nr. 49 Dz. ust. kr. o kosztach zakładania i budowy szkół.

Sprawozdawca p. Kramarczyk uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję gminy Janowice odstępuje się Radzie szkolnej krajowej do uwzględnienia.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji bankowej w przedmiocie organizacji kredytu włościańskiego i stosunku Banku krajowego do spółek parcelacyjnych.

Sprawozdawca p. Skałkowski uwolniony od czytania tego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie kredytu włościańskiego, tudzież w przedmiocie stosunku Banku krajowego do spółek parcelacyjnych przyjmuje Sejm do wiadomości.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby podjął starania około poprawienia kredytu włościańskiego w tych powiatach, gdzie dotychczas niema wcale instytucji, zajmujących się kredytem włościańskim, lub gdzie istniejące takie instytucje nie czynią zadość rzeczywistym potrzebom kredytowym włościan.

Wydział krajowy użyje zatem swego wpływu na dotyczące Reprezentacje powiatowe, aby wzięły inicyatywę w zakładaniu towarzystw zaliczkowych, z poręką ograniczoną, lub przystąpiły do zakładania powiatowych kas oszczędności.

Na koszta zakładania i pierwszego urządzenia towarzystw zaliczkowych lub kas oszczędności, utworzonych za inicyatywą Reprezentacji powiatowych, wyznacza się do dyspozycji Wydziału krajowego kredyt w sumie 10 000 zł.

Połowę tej sumy t. j. kwotę 5.000 zł. wstawia się do budżetu na rok 1896 i poleca się Wydziałowi krajowemu, aby drugą połowę tego kredytu t. j. kwotę 5.000 zł. wstawił w preliminarz budżetu na rok 1897.

III. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby ułożył normy udzielania Towarzystwom zaliczkowym tudzież powiatowym i gminnym kasom oszczędności pożyczek w obligacjach komunalnych Banku krajowego, za poręką powiatów lub gmin i przedłożył Sejmowi wnioski do potrzebnych w tym celu zmian statutu bankowego.

W postanowieniach tych należy mieć na oku zarówno bezpieczeństwo pożyczek, jak też rękojmię użycia funduszków pożyczkowych odpowiednio do ich przeznaczenia.

IV. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu udać się do c. k. Rządu z przedstawieniem potrzeby zmiany postanowień reskryptu z c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 19. maja 1892 r., l. 1139 celem uchylecia przeszkód zakładania gminnych i powiatowych kas oszczędności, stosownie do kilkakrotnych w tym przedmiocie rezolucyj sejmowych.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Wachnianin.

Przemawia p. Merunowicz, stawiając do drugiej alinei punktu II. wniosku komisji następujący dodatek:

O ile zaś chodziłoby o zakładanie Towarzystw zaliczkowych, popieranie istniejących i o kontrolę nad nimi, będzie Wydział krajowy działał w porozumieniu ze Związkiem stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Podczas przemówienia p. Merunowicza, obejmuje przewodnictwo J. E. ks. Kardynał Sylwester Sembratowicz.

Przemawia p. Średniawski i stawia następującą poprawkę do wniosku komisji:

W punkcie II. wniosku komisji po słowach „powiatowych kas oszczędności“ dodać: „i kas systemu Reiffeisena“.

W tym samym ustępie na końcu dodać:

„Sejm wyraża zdanie, że procenta od pożyczek włościańskich nie powinny wynosić 6⁰/₁₀“.

Od instytucji kredytowych zasilanych kredytem Banku krajowego, wyraźnie dopełnienia tego warunku żądać należy.

Pożyczki włościańskie do sumy 200 zł. udzielone być winne za zwykłym skryptem

podpisanym przez 2 ręcycieli (nie notaryalnym)“.

Przemawia p. Zdzisław Tarnowski.

Izba popiera poprawkę p. Merunowicza.

Izba popiera poprawkę p. Średniawskiego.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia sprawozdawca p. Skałkowski.

Podczas przemówienia p. Skałkowskiego przewodnictwo obejmuje J. E. Marszałek krajowy Stanisław hr. Badeni.

Izba uchwała bez rozprawy punkt I. wniosku komisji w następującem brzmieniu proponowanem przez komisję:

I. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie kredytu włościańskiego, tudzież w przedmiocie stosunku Banku krajowego do spółek parcelacyjnych, przyjmuje Sejm do wiadomości.

Następnie uchwała Izba bez rozprawy punkt II. alineę pierwszą wniosku, w następującem brzmieniu proponowanem przez komisję:

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby podjął starania około poprawienia kredytu włościańskiego w tych powiatach, gdzie dotychczas niema weale instytucji, zajmujących się kredytem włościańskim, lub gdzie istniejące takie instytucje nie czynią zadość rzeczywistym potrzebom kredytowym włościan.

Następnie uchwała Izba bez rozprawy alineę drugą punktu II-go wniosku, w następującem brzmieniu proponowanem przez komisję:

Wydział krajowy użyje zatem swego wpływu na dotyczące Reprezentacje powiatowe, aby wzięły inicjatywę w zakładaniu towarzystw zaliczkowych z poręką ograniczoną, lub przystąpiły do zakładania powiatowych kas oszczędności.

W oddzielnem głosowaniu odrzuca Izba poprawkę postawioną przez p. Średniawskiego do tej alinei, aby po słowach „kas oszczędności dodać: „i kas systemu Reiffeisena“.

Następnie odrzuca Izba dodatek zaproponowany przez p. Merunowicza do powyższej alinei wniosku komisji.

W oddzielnem głosowaniu przyjmuje Izba bez rozprawy jako dalszą alinę II-go punktu wniosku komisji następujący dodatek p. Średniawskiego: Sejm wyraża zdanie, że procenta od pożyczek włościańskich nie powinny przenosić 6°/o.

Dalsze dwa ustępy dodatku p. Średniawskiego do punktu II-go wniosku komisji odrzuca Izba, głosując nad każdym z nich oddzielnie.

Izba uchwała następnie bez rozprawy alinę trzecią punktu II-go wniosku komisji, która po przyjęciu dodatku p. Średniawskiego stanowi alinę czwartą, w następującem brzmieniu:

Na koszta zakładania i pierwszego urządzenia towarzystw zaliczkowych lub kas oszczędności, utworzonych za inicjatywą Reprezentacji powiatowych, wyznacza się do dyspozycyi Wydziału krajowego kredyt w sumie 10 000 zł

Izba uchwała następnie jako dalszą piątą alinę II-go punktu wniosku w następującem przez komisję zaproponowanem brzmieniu:

Połowę tej sumy t. j. kwotę 5.000 zł. wstawia się do budżetu na rok 1896 i poleca się Wydziałowi krajowemu, aby drugą połowę tego kredytu t. j. kwotę 5.000 zł. wstawił w preliminarz budżetu na r. 1897.

Wreszcie uchwała Izba bez rozprawy punkta III i IV wniosku komisji, głosując nad każdym punktem oddzielnie, w następującem brzmieniu:

III. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby ułożył normy udzielania Towarzystwom zaliczkowym tudzież powiatowym i gminnym kasom oszczędności pożyczek w obligacjach komunalnych Banku krajowego, za poręką powiatów lub gmin i przedłożył Sejmowi wnioski do potrzebnych w tym celu zmian statutu bankowego.

W postanowieniach tych należy mieć na oku zarówno bezpieczeństwo pożyczek jak też rękojmię użycia funduszków pożyczkowych odpowiednio do ich przeznaczenia.

IV. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu udać się do c. k. Rządu z przedstawieniem potrzeby zmiany postanowień restryktu c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 19 maja 1892 r. l. 1139 celem uchylenia przeszkód zakładania gminnych i powiatowych kas oszczędności, stosownie do kilkakrotnych w tym przedmiocie rezolucyi sejmowych.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej o rządowym projekcie noweli do ustawy o konkurencji kościelnej.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, prostuje przede wszystkim omyłki druku, zaszcze w przedstawionym przez komisję projekcie ustawy a mianowicie:

W §. 8 *b*, w czwartej alinei, wierszu piątym od góry, po słowach: „w kilku okręgach“ należy dodać słowo: „parafialnych“.

W §. 10 w drugiej alinei, wierszu trzecim od dołu, zamiast słów: „kościółów parafialnych“ ma być kościołów filialnych“.

W §. 12 alinei drugiej, wierszu trzecim od góry należy wykreslić słowo: „samoistnie“.

W §. 13 *a*, alinei drugiej, wierszu szóstym od góry, zamiast słowa: „patroni“, ma być „patron“.

Sprawozdawca odczytuje następnie następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy:

U s t a w a

z dnia . . . dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim, którą zmienia się niektóre postanowienia ustawy krajowej z dnia 15. sierpnia 1866 Dz. u. kraj. Nr. 28 o pokrywaniu kosztów stawiania i utrzymywania budynków kościelnych i plebańskich w parafiach wyznania katolickiego, tudzież dostarczaniu przyrządów i sprzętów kościelnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim postanawiam co następuje:

Art. I.

Postanowienia §§. 2, 8, 9, 10, 12, 13, i 15, ustawy z dnia 15. sierpnia 1866 Dz. ust. kraj. Nr. 28. o pokrywaniu kosztów stawiania i utrzymywania budynków kościelnych i plebańskich w parafiach wyznania katolickiego, tudzież dostarczania przyrządów i sprzętów kościelnych przestają w dotychczasowym brzmieniu obowiązywać, a natomiast obowiązywać będą następujące postanowienia:

§. 2.

Jeżeli nie ma wymienionych w §. 1. ustawy z dnia 15. sierpnia 1866 Dz. u. kraj. Nr. 28 źródeł, przeznaczonych na pokrycie kosztów stawiania, utrzymywania i najmowania budynków kościelnych i plebańskich w parafiach wyznania katolickiego albo jeśli z tych źródeł da się pokryć tylko pewną część kosztów, należy w pierwszym wypadku na pokrycie wszystkich, w drugim wypadku na pokrycie reszty ściśle kościelnych potrzeb użyć przedewszystkiem

bieżącego dochodu kościelnego, jako to: dochodu z obnoszonej podczas nabożeństwa tacy lub woreczka, dochodu za użycie świateł, paramentów i sprzętów kościelnych, dochodu za użycie dzwonów i t. p., dalej rozporządzalnego ściśle kościelnego majątku lub dochodu, a gdyby i te źródła nie wystarczyły na pokrycie rzeczonych kosztów, to na cel wyżej omówiony, pozwala się użyć ściśle kościelnego majątku zakładowego, o ile nie ma wskazanego sobie innego przeznaczenia i nie jest potrzebny do pokrycia innych wydatków, które z dochodu majątku kościelnego opędzać się mają, z zachowaniem wszakże przepisów ustawicznych o sprzedaży i obciążaniu mienia kościelnego.

Kościół filialne wolne są od konkrowania z własnym dochodem lub majątkiem zakładowym na rzecz kościoła macierzystego i parafii macierzystej.

§. 8.

Wydatki, nie pokryte środkami określonymi w §§. 1, i 3—7, ustawy z dnia 15. sierpnia 1866 Dz. u. kraj. Nr. 28 i w §. 2 tej ustawy mają ponosić:

- 1) parafianie tego samego obrządku;
- 2) katolicy tego samego obrządku nie zamieszkli w okręgu parafialnym;
- 3) osoby prawne, (skarb państwa, fundusz publiczny, gmina), spółki i stowarzyszenia, które według swej ustanowy nie służą wyłącznie lub przeważnie celom innego wyznania lub innego obrządku, — strony wymienione pod 2) i 3) pod warunkiem, jeżeli mają przypisany podatek gruntowy lub domowy od realności położonych w okręgu parafialnym, albo jeżeli w okręgu parafialnym znajduje się siedziba lub zarząd ich przedsiębiorstwa lub zatrudnienia od którego mają przypisany podatek zarobkowy lub dochodowy w gminie podatkowej, położonej w całości lub w części w okręgu parafialnym.

§. 8. a)

Rozkład wydatków przypadających na należących do parafii członków gminy, wymienionych w §. 8. pod l. 1) nastąpić ma według postanowień Działu V. ustawy gminnej w ten sam sposób, jak rozkład innych wydatków gminnych.

Jeżeli parafia składa się z kilku gmin, obszarów dworskich lub części tychże, nateczas należy, jeśli nie ma innej umowy, rozłożyć koszta na każdą gminę i na każdy obszar dworski w stosunku do podatków bezpośrednich, uiszczanych przez należących do dotyczącego obrządku właścicieli tych obszarów dworskich lub ich części, tudzież przez członków gmin lub części gmin wcielonych do parafii.

Gminie wolno z funduszów własnych pokryć w całości lub w części wydatki przypadające na jej członków.

§. 8. b)

Miarę dla współdziału stron konkurujących, wymienionych w §. 8. pod liczbą 2. i 3. stanowi co do podatku gruntowego i domowego podatek rządowy od realności leżących w okręgu parafialnym, co do budynków czasowo od podatku uwolnionych, niepłatny podatek domowo-czynszowy i domowo-klasowy.

Co do podatku zarobkowego i dochodowego stanowi miarę rozkładu z reguły cała kwota podatkowa wraz z dodatkiem nadzwyczajnym przypisana stronie konkurującej w gminie podatkowej oznaczone w §. 8.

Co do osób prawnych, spółek i stowarzyszeń należy jednak brać w rachubę tylko część podatków oznaczonych w obu porzedzających ustępach, odpowiadającą stosunkowi, jaki zachodzi w gminie podatkowej między ludnością katolicką tego obrządku, którego potrzeby mają być datkiem konkurencyjnym pokryte, a ogółem ludności tejże gminy.

Jeżeli osoba fizyczna lub prawna, spółka lub stowarzyszenie, obowiązana do konkurowania w miarę przypisanego podatku zarobkowego lub dochodowego posiada zakłady lub zarządy przedsiębiorstwa w kilku okręgach parafialnych leżących w obrębie jednej gminy podatkowej, to należy podatek zarobkowy lub dochodowy, a względnie kwotę tego podatku oznaczoną według postanowień powyższego ustępu jako podstawę konkurencyi rozłożyć na dotyczące okręgi parafialne, a względnie na ich części w gminie podatkowej położone podług stosunku ilości mieszkańców katolickich tego obrządku, którego potrzeby mają być pokryte datkiem konkurencyjnym.

§. 8. c)

Cyfry ludności potrzebne do oznaczenia podstawy konkurencyi należy obliczać według liczb, których dostarczył ostatni spis ludności.

§. 8. d)

Przy obliczaniu datków konkurencyjnych w miejscu zamieszkania strony obowiązanej do konkurencyi (§. 8 liczbą 1, 2 i 3) nie należały już brać w rachubę tych kwot podatkowych, które w myśl tej ustawy mają służyć za podstawę do wymiaru datku konkurencyjnego w innych okręgach parafialnych.

§. 8. e)

Jeżeli jedna z wymienionych w §. 8. licz. 2. i 3. osób fizycznych lub prawnych ma z tytułu patronatu płacić datek na cele konkurencyi parafialnej, wolną jest od opłaty datku w miarę powyższych postanowień wymierzyć się mającego, jeśli datek ten jest równy lub mniejszy jak datek z tytułu patronatu, jeśli zaś datek konkurencyjny wynosi więcej niż datek z tytułu patronatu, winna dopłacić jedynie nadwyżkę, o którą datek konkurencyjny przewyższa datek z tytułu patronatu.

§. 9.

Jeśli w okręgu parafialnym poza obrębem gminy, w której jest macierzysty kościół parafialny, znajduje się kościół filialny utrzymywany przez należących do niego parafian, obowiązani są ci ostatni, o ile niema osobnej umowy, do konkurencyi na rzecz macierzystego kościoła parafialnego w kwocie, która nie może przenosić jednej trzeciej części wydatków pokryć się mających w drodze konkurencyi.

Wysokość tej kwoty oznaczy w każdym poszczególnym wypadku władza orzekająca, mając na względzie zachodzące okoliczności, mianowicie: sposób powstania filii, jej oddalenie od kościoła macierzystego, stosunek liczby dusz, ilość podatków opłacanych przez filialistów, koszta utrzymania kościoła filialnego i t. p. W żadnym razie jednak nie może datek konkurencyjny przypadający na filialistów przewyższać datku, któryby na nich przypadał, jeśliby w stosunku od opłaconej należitości podatków bezpośrednich byli obowiązani przyczynić się w równej mierze z resztą parafian okręgu parafialnego do pokrycia całego wydatku na kościół macierzysty.

Do pokrycia wydatków na mieszkalne i gospodarcze budynki parafii macierzystej mają oni przyczynić się w równej mierze, jak reszta parafian okręgu parafialnego.

§. 9. a.

Jeżeli przy kościele filialnym, utrzymywany przez należących do niego parafian, jest ustanowiony osobny duchowny do wykonywania duszpasterstwa, natenczas parafianie należący do tego filialnego kościoła wolni są od obowiązku konkurowania na rzecz macierzystego kościoła parafialnego. Od obowiązku konkurencyi na rzecz parafialnych budynków mieszkalnych i gospodarczych, wolni są jednak tylko w tym wypadku, jeżeli budynki takie dla duchownego, przy ich kościele filialnym exponowanego, z własnych funduszów utrzymują.

§. 10.

Znajdujące się w okręgu parafialnym kościoły filialne oraz budynki mieszkalne i gospodarcze dla duchownych w § 9. a) wymienionych mają — o ile nie istnieją inne prawne zobowiązania — stawiać i utrzymywać parafianie należący do filialnego okręgu parafialnego przy pomocy rozporządzalnego majątku kościelnego a ewentualnie i datku patrona, jeśli kościół filialny ma osobnego patrona.

Datki konkurencyjne rozdziela się stosownie do podanych wyżej postanowień, tudzież w myśl postanowień ustawy z dnia 15 sierpnia 1866 Nr. 28 Dz. ust. kr. i z d. 15 listopada 1888, Nr. 96 Dz. ust. kr. w stosunku do podatków bezpośrednich opłacanych przez tych parafian w filialnym okręgu parafialnym. Wymienione w §. 8. pod 2. i 3. osoby fizyczne i prawne, spółki i stowarzyszenia obowiązane do konkurowania na rzecz kościoła macierzystego, wolne są od obowiązku konkurencyi na rzecz filialnych budynków, położonych w okręgu parafii macierzystej.

§. 12.

Wydatki na pokrycie potrzeb z odprawianiem liturgii połączonych, jakoteż wydatki na utrzymanie służb kościelnych, pokrywać należy przedewszystkiem ze źródeł oznaczonych w §. 1. ustawy z dnia 15. sierpnia 1866, Nr. 28 Dz. ust. kr. i w §. 2. obecnej ustawy.

O ile wydatki te nie dadzą się pokryć z tych źródeł, otrzyma paroch, a względnie duchowny sprawujący duszpasterstwo, na pokrycie tych kosztów od parafian kwotę ryczałtową, która łącznie z pokryciem wskazanem w powołanych postanowieniach nie może przenosić rocznie kwoty 100 zł.

Rozłożenie na parafian następuje w myśl postanowień niniejszej ustawy i w stosunku do opłacanej należitości podatków bezpośrednich.

§. 13.

Dla spraw dotyczących się budowania nowych i utrzymywania istniejących budynków kościelnych, jakoteż do załatwiania spraw konkurencyjnych ustanowiony będzie w każdej parafii komitet złożony z pięciu członków.

Stałymi członkami tego komitetu są:

Paroch kościoła i patron mający prawo prezenty parocha, lub jego zastępca. Jeżeli jest dwóch patronów, wtedy ci kolejną przez lat trzy są stałymi członkami komitetu. Jeżeli jest więcej jak dwóch patronów, to wybierają z pośród siebie jednego na członka komitetu na lat dwa.

Resztę, to jest trzech, a jeżeli patron nie wykonywa prawa prezenty parocha, czterech członków, wybierają na lat sześć strony konkurujące, przyczem, jeśli w okręgu parafialnym są kościoły filialne, których parafianie są obowiązani do konkurencyi na rzecz kościoła macierzystego (§§. 9. i 9 a) — baczycie należy, aby na parafian utrzymujących kościół filialny, przypadł w każdym razie jeden, albo najwyżej dwóch wybrać się mających członków komitetu.

Filialiści, którzy dla exponowanego przy kościele filialnym duchownego utrzymują budynki mieszkalne gospodarze, nie biorą udziału w wyborze komitetu dla kościoła macierzystego.

Przygotowanie i zarządzenie wyborów do komitetu jest obowiązkiem władzy politycznej I. instancyi a wybór dokonany być ma w miejscu, gdzie się znajduje kościół macierzysty, z analogicznym zastosowaniem postanowień ordynacyi wyborczej gminnej, wszelako bez tworzenia kół wyborczych, pod kierownictwem komisji wyborczej, która składać się ma z trzech, przez obecnych wyborców ze swego grona wybranych członków pod przewodnictwem członka najstarszego wiekiem.

Uprawnionymi do wyboru i obieralnymi są wszyscy do konkurencyi obowiązani, względnie katolicy dotyczącego obrządku

obowiązani do konkurencyi, którzy są według ordynacyi wyborczej gminnej uprawnieni do wyboru i obieralni.

Przy wyborze rozstrzyga absolutna większość głosów uprawnionych, uczestniczących w wyborze.

W razie, gdyby przy pierwszym i drugim głosowaniu większość ta nie została osiągnięta, należy tych uważać za wybranych, którzy przy drugim głosowaniu otrzymali największą liczbę głosów.

W razie równości głosów rozstrzyga los, który wyciągnąć ma przewodniczący komisji wyborczej.

Wynik wyboru ma być bezzwłocznie podany do wiadomości politycznej władzy powiatowej.

W razie ubytku wybranych członków komitetu w ciągu sześćościa, należy zarządzić nowy wybór na resztę tego okresu.

Członkowie komitetu pełnią swoje obowiązki bezpłatnie, tylko połączone z tą czynnością wydatki w gotówce mają im być zwrócone.

§. 13. a)

Tak samo ma być dla każdego, w okręgu parafialnym istniejącego, przez przynależnych parafian utrzymwanego kościoła filialnego (§§. 9, 9a, i 10) utworzony filialny komitet parafialny złożony z pięciu członków.

Do tego filialnego komitetu parafialnego, który ma być ustanowiony na lat sześć, należą jako stali członkowie każdoczesny do sprawowania duszpasterstwa w okręgu filialnym ustanowiony duchowny, względnie w braku tegoż paroch właściwy i patron kościoła filialnego, zaś pozostałych trzech a jeśli kościół filialny nie ma patrona lub patron nie ma prawa wykonywania prezenty — czterech członków wybrać mają obowiązani do konkurencyi parafianie okręgu filialnego przy zastosowaniu postanowień §. 13 tej ustawy.

Filialny komitet parafialny ma pod względem stawiania i utrzymywania kościoła filialnego i filialnych budynków mieszkalnych i gospodarczych ten sam zakres działania, jak komitet parafialny kościoła macierzystego i parafii.

§. 15.

W wypadkach, gdy komitet uzna potrzebę użycia środków oznaczonych w § 1. ustawy z dnia 15. sierpnia 1866, Dz. ust. kr. Nr. 28. i w §. 8. niniejszej ustawy, zawiadomić winien o tem właściwy Ordynaryat w celu stosownego zarządzenia.

W wypadkach zaś uznanej potrzeby zebrania funduszów w drodze konkurencji, winien komitet odnieść się za pośrednictwem ordynaryatu do politycznej władzy powiatowej o zarządzenie rozprawy konkurencyjnej, która przez tę władzę na podstawie już udzielonych lub przedłożyc się mających planów, kosztorysów i wykazów funduszów rozporządzalnych rozpoczętą i ostatecznie przeprowadzoną być ma.

W celu ocenienia, czy i o ile pociągnąć można dochód kościoła, względnie kościelny majątek zakładowy do pokrycia preliminowanych wydatków. służy komitetowi prawo przejrzenia rachunków organów zarządu kościoła i inwentarza majątku kościelnego.

Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi wyznań i oświecenia.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Kramarczyk.

Po zamknięciu ogólnej rozprawy przemawia sprawozdawca p. Pilat.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Pilat czyta:

Art. I.

Postanowienia §§. 2, 8, 9, 10, 12, 13 i 15, ustawy z dnia 15. sierpnia 1866 Dz. ust. kraj. Nr. 28 o pokrywaniu kosztów stawiania i utrzymywania budynków kościelnych i plebańskich w parafiach wyznania katolickiego, tudzież dostarczaniu przyrządów i sprzętów kościelnych przestają w dotychczasowem brzmieniu obowiązywać, a natomiast obowiązywać będą następujące postanowienia:

Izba uchwała bez rozprawy art I. w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca p. Pilat czyta:

§. 2.

Jeżeli nie ma wymienionych w §. 1. ustawy z dnia 15. sierpnia 1866 Dz. u. k. Nr. 28. źródeł, przeznaczonych na pokrycie kosztów stawiania, utrzymywania i najmowania budynków kościelnych i plebańskich w parafiach wyznania katolickiego, albo jeśli z tych źródeł da się pokryć tylko pewną część kosztów, należy w pierwszym wypadku na pokrycie wszystkich, w drugim wypadku na pokrycie reszty ściśle kościelnych potrzeb użyć przedewszystkiem bieżącego dochodu kościelnego, jako to: dochodu z obnoszonej podczas nabożeństwa tacy lub woreczka, dochodu za użycie światła, paramentów i sprzętów kościelnych, dochodu za użycie dzwonów i t p., dalej rozporządzalnego ściśle kościelnego majątku lub dochodu, a gdyby i te źródła nie wystarczały na pokrycie rzeczonych kosztów, to na cel wyżej omówiony, pozwala się użyć ściśle kościelnego majątku zakładowego o ile nie ma wskazanego sobie innego przeznaczenia i nie jest potrzebny do pokrycia innych wydatków, które z dochodu majątku kościelnego opędzać się mają, z zachowaniem wszakże przepisów ustawnych o sprzedaży i obciążeniu mienia kościelnego.

Kościół filialne wolne są od konkrowania z własnym dochodem lub majątkiem

zakładowym na rzecz kościoła macierzystego i parafii macierzystej.

Izba bez rozprawy uchwała §. 2 w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca p. Pilat czyta :

§. 8.

Wydatki, nie pokryte środkami określonymi w §§. 1 i 3 7, ustawy z dnia 15. sierpnia 1866 Dz. ust. kraj. Nr. 28 i w §. 2 tej ustawy mają ponosić :

- 1) parafianie tego samego obrządku ;
- 2) katolicy tego samego obrządku nie zamieszkali w okręgu parafialnym ;
- 3) osoby prawne, (skarb państwa, fundusz publiczny, gmina), spółki i stowarzyszenia, które według swej ustanowy nie służą wyłącznie lub przeważnie celom innego wyznania lub innego obrządku, — strony wywienione pod 2) i 3) pod warunkiem, jeżeli mają przypisany podatek gruntowy lub domowy od realności położonych w okręgu parafialnym, albo jeżeli w okręgu parafialnym znajduje się siedziba lub zarząd ich przedsiębiorstwa lub zatrudnienia od którego mają przypisany podatek zarobkowy lub dochodowy w gminie podatkowej, położonej w całości lub w części w okręgu parafialnym.

Przemawia p. Kramarczyk i stawia poprawkę do tego paragrafu, aby w ustępie ad 2) po słowach : „tego samego obrządku“ dodać słowa : „chociażby“.

Izba popiera tę poprawkę.

Po zamknięciu rozprawy sprawozdawca p. Pilat przemawia, sprzeciwiając się tej poprawce.

W głosowaniu Izba uchwała początek §. 8. wraz z ustępem 1).

Następnie odrzuca Izba ustęp 2) tego paragrafu w brzmieniu proponowanym przez p. Kramarczyka.

W oddzielnym głosowaniu przyjmuje Izba ustęp 2) w brzmieniu zaproponowanym przez komisję.

Następnie uchwała Izba ustęp 3) §. 8. w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca p. Pilat czyta :

§. 8 a).

Rozkład wydatków przypadających na należących do parafii członków gminy, wymienionych w §. 8 pod l. 1) nastąpić ma według postanowień Działu V. ustawy gminnej w ten sam sposób, jak rozkład innych wydatków gminnych.

Jeżeli parafia składa się z kilku gmin, obszarów dworskich lub części tychże, natenczas należy, jeżeli nie ma innej umowy, rozłożyć koszta na każdą gminę i na każdy obszar dworski w stosunku do podatków bezpośrednich, uiszczanych przez należących do dotyczącego obrządku właścicieli tych obszarów dworskich lub ich części, tudzież przez członków gmin lub części gmin wcielonych do parafii.

Gminie wolno z funduszków własnych pokryć w całości lub w części wydatki przypadające na jej członków.

Izba uchwała bez rozprawy §. 8 a) w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca p. Pilat czyta :

§. 8. b).

Miarę dla współdziału stron konkurujących, wymienionych w §. 8. pod liczbą 2. i 3. stanowi co do podatku gruntowego i domowego podatek rządowy od realności leżących w okręgu parafialnym, co do bu-

dyneków czasowo od podatku uwolnionych, niepłatny podatek domowo-czynszowy i domowo-klasowy.

Co do podatku zarobkowego i dochodowego stanowi miarę rozkładu z reguły cała kwota podatkowa wraz z dodatkiem nadzwyczajnym przypisana stronie konkurującej w gminie podatkowej oznaczonej w §. 8.

Co do osób prawnych, spółek i stowarzyszeń należy jednak brać w rachubę tylko część podatków oznaczonych w obu poprzedzających ustępach, odpowiadającą stosunkowi, jaki zachodzi w gminie podatkowej między ludnością katolicką tego obrządku, którego potrzeby mają być datkiem konkurencyjnym pokryte, a ogółem ludności tejże gminy.

Jeżeli osoba fizyczna lub prawna, spółka lub stowarzyszenie, obowiązane do konkurowania w miarę przypisanego podatku zarobkowego lub dochodowego, posiada zakłady lub zarządy przedsiębiorstwa w kilku okręgach parafialnych, leżących w obrębie jednej gminy podatkowej, to należy podatek zarobkowy lub dochodowy, a względnie kwotę tego podatku oznaczoną według postanowień powyższego ustępu jako podstawę konkurencyi, rozłożyć na dotyczące okręgi parafialne, a względnie na ich części w gminie podatkowej położone podług stosunku ilości mieszkańców katolickich tego obrządku, którego potrzeby mają być pokryte datkiem konkurencyjnym.

Izba uchwała bez rozprawy §. 8 b), w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca p. Pilat czyta :

§. 8. c)

Cyfry ludności potrzebne do oznaczenia podstawy konkurencyi należy obliczać według liczb, których dostarczył ostatni spis ludności.

Izba uchwała bez rozprawy §. 8. c), w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca p. Pilat czyta :

§. 8. d)

Przy obliczaniu datków konkurencyjnych w miejscu zamieszkania strony obowiązanej do konkurencyi (§. 8. liczba 1, 2 i 3) nie należy już brać w rachubę, tych kwot podatkowych, które w myśl tej ustawy mają służyć za podstawę do wymiaru datku konkurencyjnego w innych okręgach parafialnych.

Izba bez rozprawy uchwała §. 8 d.) w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca p. Pilat czyta :

§. 8. e)

Jeżeli jedna z wymienionych w §. 2. licz. 2. i 3. osób fizycznych lub prawnych ma z tytułu patronatu płacić datek na cele konkurencyi parafialnej, wolną jest od opłaty datku w miarę powyższych postanowień wymierzyć się mającego, jeśli datek ten jest równy lub mniejszy jak datek z tytułu patronatu, jeśli zaś datek konkurencyjny wynosi więcej niż datek z tytułu patronatu winna dopłacić jedynie nadwyżkę, o którą datek konkurencyjny przewyższa datek z tytułu patronatu.

Izba uchwała bez rozprawy §. 8. e) w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca p. Pilat czyta :

§. 9.

Jeśli w okręgu parafialnym poza obrębem gminy, w której jest macierzysty kościół parafialny, znajduje się kościół filialny, utrzymywany przez należących do niego parafian, obowiązani ci ostatni, o ile niema osobnej umowy, do konkurencyi na

rzecz macierzystego kościoła parafialnego w kwocie, która nie może przenosić jednej trzeciej części wydatków pokryć się mających w drodze konkurencyi.

Wysokość tej kwoty oznaczy w każdym poszczególnym wypadku władza orzekająca mając na względzie zachodzące okoliczności mianowicie: sposób powstania filii, jej oddalenie od kościoła macierzystego, stosunek liczby dusz, ilość podatków opłacanych przez filialistów, koszt utrzymania kościoła filialnego i t. p. W żadnym razie jednak nie może datek konkurencyjny przypadający na filialistów przewyższać datku, któryby na nich przypadał, jeśliby w stosunku do opłaconej należitości podatków bezpośrednich byli obowiązani przyczyniać się w równej mierze z resztą parafian okręgu parafialnego do pokrycia całego wydatku na kościół macierzysty.

Do pokrycia wydatków na mieszkalne i gospodarcze budynki parafii macierzystej, mają oni przyczyniać się równej mierze, jak reszta parafian okręgu parafialnego.

Przemawia p. Kramarczyk i wnosi następujący dodatek do powyższego §. 9.

Parafianie, którzy przy expozyturach filialnych mają pewne zobowiązania do uzupełnienia kongruy, mają być od teźże na przyszość uwolnieni.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Kraiński, stawiając poprawkę do §. 9, mianowicie, ażeby w alinie pierwszej po słowach: „Jeżeli w okręgu parafialnym”; dodać słowa: „w teźże samej gminie lub teź”.

Izba popiera tę poprawkę.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca p. Pilat, sprzeciwiając się tak poprawce p. Kraińskiego, jako też poprawce p. Kramarczyka.

Izba uchwała §. 9. w brzmieniu proponowanym przez komisję.

W oddzielnem głosowaniu odrzuca Izba powyższą poprawkę p. Kraińskiego.

Następnie w oddzielnem głosowaniu, odrzuca Izba powyższą poprawkę p. Kramarczyka.

Sprawozdawca p. Pilat czyta :

§. 9. a).

Jeżeli przy kościele filialnym, utrzymaniem przez należących do niego parafian, jest ustanowiony osobny duchowny do wykonywania duszpasterstwa, natenczas parafianie należący do tego filialnego kościoła wolni są od obowiązku konkurencyjnego na rzecz macierzystego kościoła parafialnego. Od obowiązku konkurencyjnego na rzecz parafialnych budynków mieszkalnych i gospodarczych, wolni są jednak tylko w tym wypadku, jeżeli budynki takie dla duchownego, przy ich kościele filialnym exponowanego, z własnych funduszy utrzymują.

Przemawia p. Hamorak, stawiając poprawkę w wierszu drugim od dołu w tym paragrafie, zmienić słowo „exponowanego“ na słowo „ustanowionego“.

Izba popiera tę poprawkę.

Po zamknięciu dyskusyi, oświadcza sprawozdawca p. Pilat, że zgadza się na tę poprawkę.

Izba w głosowaniu uchwała §. 9. a. w brzmieniu powyższem z poprawką p. Hamoraka, na którą zgodził się p. sprawozdawca.

Sprawozdawca p. Pilat czyta :

§. 10.

Znajdujące się w okręgu parafialnym kościoły filialne oraz budynki mieszkalne i

gospodarze dla duchownych w §. 9 a) wymienionych mają — o ile nie istnieją inne prawne zobowiązania — stawić i utrzymywać parafianie należący do filialnego okręgu parafialnego przy pomocy rozporządzalnego majątku kościelnego, a ewentualnie i datku patrona, jeśli kościół filialny ma osobnego patrona.

Datki konkurencyjne rozdziela się stosownie do podanych wyżej postanowień, tudzież w myśl postanowień ustawy z dnia 15. sierpnia 1866, Nr. 28 Dz. ust. kr. i z d. 15. listopada 1888, Nr. 96 Dz. ust. kr. w stosunku do podatków bezpośrednich opłacanych przez tych parafian w filialnym okręgu parafialnym. Wymienione w §. 8. pod 2 i 3 osoby fizyczne i prawne, spółki i stowarzyszenia obowiązane do konkurencji na rzecz kościoła macierzystego, wolne są od obowiązku konkurencji na rzecz kościołów filialnych i budynków, położonych w okręgu parafii macierzystej.

Izba uchwała bez rozprawy §. 10 w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca p. Pilat czyta:

§. 12.

Wydatki na pokrycie potrzeb z odprawianiem liturgii połączonych, jakoteż wydatki na utrzymanie sług kościelnych, pokrywać należy przedewszystkiem ze źródeł oznaczonych w §. 1 ustawy z dnia 15. sierpnia 1866, Nr. 28. Dz. ust. kr. i w §. 2. obecnej ustawy.

O ile wydatki te nie dadzą się pokryć z tych źródeł, otrzyma paroch, a względnie duchowny sprawujący duszpasterstwo, na pokrycie tych kosztów od parafian kwotę ryczałtową, która łącznie z pokryciem wskazanem w powołanych postanowieniach nie może przenosić rocznie kwoty 100 zł.

Rozłożenie na parafian następuje w myśl postanowień niniejszej ustawy i

w stosunku do opłacanej należności podatków bezpośrednich.

Izba uchwała bez rozprawy §. 12 w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca p. Pilat czyta:

§. 13.

Dla spraw dotyczących się budowania nowych i utrzymywania istniejących budynków kościelnych, jakoteż dla załatwiania spraw konkurencyjnych ustanowiony będzie w każdej parafii komitet złożony z pięciu członków.

Stałymi członkami tego komitetu są:

Paroch kościoła i patron mający prawo prezenty parocha, lub jego zastępca. Jeżeli jest dwóch patronów, wtedy ci kolejną przez lat trzy są stałymi członkami komitetu. Jeżeli jest więcej jak dwóch patronów, to wybierają z pośród siebie jednego na członka komitetu na lat dwa.

Resztę to jest trzech, a jeżeli patron nie wykonywa prawa prezenty parocha, czterech członków, wybierają na lat sześć strony konkurujące, przyczem jeśli w okręgu parafialnym są kościoły filialne, których parafianie są obowiązani do konkurencji na rzecz kościoła macierzystego (§§. 9 i 9 a) — baczycie należy, aby na parafian utrzymujących kościół filialny, przypadł w każdym razie jeden, albo najwyżej dwóch wybrać się mających członków komitetu.

Filialiści, którzy dla exponowanego przy kościele filialnym duchownego utrzymują budynki mieszkalne i gospodarze, nie biorą udziału w wyborze komitetu dla kościoła macierzystego.

Przygotowanie i zarządzenie wyborów do komitetu jest obowiązkiem władzy politycznej I. instancyi a wybór dokonany być ma w miejscu, gdzie się znajduje kościół macierzysty, z analogicznem zastosowaniem

postanowień ordynacyi wyborczej gminnej, wszelako bez tworzenia kół wyborczych, pod kierownictwem komisji wyborczej, która składać się ma z trzech, przez obecnych wyborców ze swego grona wybranych członków pod przewodnictwem członka najstarszego wiekiem.

Uprawnionymi do wyboru i obieralnymi są wszyscy do konkurencyi obowiązani, względnie katolicy dotyczącego obrządku obowiązani do konkurencyi, którzy są według ordynacyi wyborczej gminnej uprawnieni do wyboru i obieralni.

Przy wyborze rozstrzyga absolutna większość głosów uprawnionych, uczestniczących w wyborze.

W razie, gdyby przy pierwszym i drugim głosowaniu większość ta nie została osiągnięta, należy tych uważać za wybranych, którzy przy drugim głosowaniu otrzymali największą liczbę głosów.

W razie równości głosów rozstrzyga los, który wyciągnąć ma przewodniczący komisji wyborczej.

Wynik wyboru ma być niezwłocznie podany do wiadomości politycznej władzy powiatowej.

W razie ubytku wybranych członków komitetu w ciągu sześćdziesięciu lat należy zarządzić nowy wybór na resztę tego okresu.

Członkowie komitetu pełnią swoje obowiązki bezpłatnie, tylko połączone z tą czynnością wydatki w gotówce mają im być zwrócone.

Przemawia p. Hamorak, stawiając do powyższego paragrafu poprawkę, mianowicie, aby w piątym ustępie, zamiast słów: „Filialiści, którzy dla exponowanego“, ustęp ten brzmiał: „Filialiści, którzy dla ustanowionego...“

Izba popiera tę poprawkę.

Po zamknięciu dyskusyi, oświadcza sprawozdawca p. Pilat, iż zgadza się z tą poprawką.

Izba uchwała §. 13 w brzmieniu proponowanym przez komisję z poprawką p. Hamoraka.

Sprawozdawca p. Pilat czyta :

§. 13. a)

Tak samo ma być dla każdego, w okręgu parafialnym istniejącego, przez przynależnych parafian utrzymywanego kościoła filialnego (§§. 9, a i 10) utworzony filialny komitet parafialny złożony z pięciu członków.

Do tego filialnego komitetu parafialnego, który ma być ustanowiony na lat sześć należą jako stali członkowie każdorazowy do sprawozdania duszpasterstwa w okręgu filialnym ustanowiony duchowny, względnie w braku tegoż paroch właściwy i patron kościoła filialnego, zaś pozostałych trzech — a jeśli kościół filialny nie ma patrona lub patron nie ma prawa wykonywania prezenty — czterech członków wybrać mają obowiązani do konkurencyi parafianie okręgu filialnego przy zastosowaniu postanowień §. 13 tej ustawy.

Filialny komitet parafialny ma pod względem stawiania i utrzymywania kościoła filialnego i filialnych budynków mieszkalnych i gospodarczych ten sam zakres działania, jak komitet parafialny kościoła macierzystego i parafii.

Izba uchwała bez rozprawy §. 13 a) w brzmieniu powyższem.

Sprawozdawca p. Pilat czyta :

§. 15.

W wydatkach, gdy komitet uzna potrzebę użycia środków oznaczonych w §. 1.

ustawy z dnia 15. sierpnia 1866, Dz. ust. kr. Nr. 28. i w §. 8. niniejszej ustawy, zawiadomić winien o tem właściwy Ordynaryat w celu stosownego zarządzenia.

W wypadkach zaś uznanej potrzeby zebrania funduszków w drodze konkurencyi winien komitet odnieść się za pośrednictwem ordynaryatu do politycznej władzy powiatowej o zarządzenie rozprawy konkurencyjnej, która przez tę władzę na podstawie już udzielonych lub przedłożyc się mających planów, kosztorysów i wykazów funduszków rozporządzalnych rozpoczętą i ostatecznie przeprowadzoną być ma.

W celu ocenienia, czy i o ile pociągnąć można dochód kościoła, względnie kościelny majątek zakładowy do pokrycia preliminowanych wydatków, służy komitetowi prawo przejrzenia rachunków organów zarządu kościoła i inwentarza majątku kościelnego.

Izba uchwała §. 15. bez rozprawy w brzmieniu powyższem :

Sprawozdawca p. Pilat czyta :

Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi wyznań i oświecenia.

Izba uchwała Art. II. bez rozprawy, w brzmieniu powyższem :

Sprawozdawca p. Pilat czyta :

U s t a w a

z dnia... dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim, którą zmienia się niektóre postanowienia ustawy krajowej z dnia 15. sierpnia 1866 Dz. u. kraj. Nr. 28 o pokrywaniu kosztów stawiania i utrzymywania budynków kościelnych i plebańskich w parafiach wyznania katolickiego, tudzież dostarczaniu przyrządów i sprzętów kościelnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim postanawiam co następuje :

Izba uchwała bez rozprawy tytuł i wstęp projektu ustawy w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca p. Pilat wnosi przystąpienie do trzeciego czytania powyższej ustawy bez czytania.

Izba uchwała ten wniosek, a następnie w oddzielnem głosowaniu przyjmuje cały powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu.

Nastąpiło :

Sprawozdanie komisji administracyjnej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie ustawy łowieckiej.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz zdaje ustnie sprawozdanie o projekcie ustawy łowieckiej a następnie prostuje omyłki druku zasłałe w projekcie ustawy.

W §. 15, wierszu drugim od góry zamiast „w §. 85“ ma być „w §. 87.

W §. 25. wierszu drugim od góry po słowach: „w §. 3.“ ma być oddane: „a i b“.

W §. 26, wierszu trzecim od góry po słowach: „po myśli §. 3“ należy dodać „a i b“.

W §. 31 w drugiej alinei należy wykreślić słowa :

„W razie trudności przedstawienia tego rodzaju osób na strażników łowiectwa“. Następujące słowo „uprawnieni“ jako początek ustępu, ma być napisane wielką literą: „Uprawnieni“.

W §. 46. wierszu trzecim, po słowach: „bez zezwolenia“, należy wykreślić słowa: „z wyjątkiem“.

Pod względem formalnym przemawia p. Bojko i wnosi, aby rozprawę nad pro-

jektom ustawy łowieckiej odroczyć do jutra.

Pod względem formalnym przemawia p. Kramarczyk i wnosi, aby rozprawę jeneralną nad projektem ustawy łowieckiej odłożyć do jutra, a obecnie posiedzenie zamknąć.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek p. Bojki.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacyj:

Sekretarz p. Zdzisław Tarnowski czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

Interpelacya

do P. Komisarza rządowego.

Czy Wysokiemu Rządowi wiadomo: że wewnątrz państwa austriackiego w jednym zakątku Galicyi istnieje udzielne państewko — że państewko to ma własny sposób rządzenia swoich poddanych, swój system cłowy i granice zamknięte, a strzeżone — że poddani mieszkańcy w obrębie tego państwa liczą się wprawdzie na wykazach wojskowych podatkowych i innych, za obywateli monarchii austriackiej, ale we wszystkim rządzeni są wolą swego „pana“ — że ustawy austriackie obowiązują tam tylko o tyle, o ile nie są sprzeczne z interesem udzielnego pana. Czy Wysokiemu Rządowi to wiadomo?

Tem udzielnem państwem jest Niewistka z przysiółkiem Hutą. Wioska nie wielka 42 chałup, dwór, karczma, na kilkuset morgach wszystkiego razem.

Posiadłość tak zwana dworska składa się z gruntów rdzenie dworskich i z nabytych od chłopów parcel, a chociaż jest niewielka, przecież w zupełności jakby obręczą, okala wszystką własność chłopską obydwu wymienionych osad, a nadto jeszcze wąskim pasem ziemi rozdziela od siebie obie te osady, tak że wieś Niewistka

ma tylko jeden wyjazd i to na rogatkę, gdzie trzeba płacić 32 centy od pary koni, a przysiółek Huta jest od reszty świata, a nawet od swej wsi, z którą jedną gminę stanowi, zupełnie odcięta, tak że z niej bez osobnego pozwolenia „panka“ ani wyjechać ani dojechać nikomu nie wolno było. Wszystko to nie stało się przypadkowo, lecz z planem. Panek ów, nabywał skrawki ziemi od chłopów, by przez to całą wieś zamknąć i w zamknięciu trzymać. Nawet rogatki krajowej użył do swego celu internowania chłopów całej wsi Niewistka, bo będąc delegatem przy budowie tej drogi postarał się by u wyjazdu ze wsi postawioną była, choć tutaj nie wypadała.

Chłopi z Huty mają grunta w Niewistce i na odwrót, żenią się między sobą i z sąsiadami w pobliskim Oborcynie, potrzebują tedy komunikacji, stąd wybuchł „bunt“ poddanych żądających drogi publicznej. Gdy pan udzielnym w obec tego i w obec interwencji „Zagranicy“ (Wydziału powiatowego) uledek musiał, uprosił sobie jeszcze sąd obywatelski, który jednak orzekł i ogłosił chłopom że drogę będą mieli i to tędy, którą żądają. Nastąpił spokój, lecz równocześnie zaczęła działać policya pana, aby doprowadzić chłopów do porządku: wójt najczynniejszy był w sprawie drogi, znalazł się sposób usunięcia go z urzędu, zaczęło się grabienie chłopów nawet na ścieżkach, po których dotąd wolno było chodzić pieszo — dopomógł przednowek dzieci piszczą z głodu, a tu albo ścianę gryz, albo idź prosz o ziarno — chłopi jeszcze się trzymali, ale kobiety nie mogły znieść dłużej i chłopów swoich skłoniły, by szli prosić łaski i zgodzić się na wszystko. Tak przyszła do skutku dobrowolna zgoda na piśmie i Huta połączona jest z Niewistką, ale biorąc całość „państwo“ nie zostało rozdzielone, gdyż od sąsiedniej wsi Obarzyna są nie przebyte parowy, na które z rozmysłem drogę skierowano, by dalej prowadzoną być nie mogła. Działo się w r. 1895. Chłop w Niewistce, jak każdy człowiek, ma żołądek, ale nie

ma dosyć własnego chleba, ma krowinę, która ma tem większy apetyt im chudsza ale nie ma dla niej własnego pastwiska, chłop niewiszczeński ma i dzieci, które są tak uparte, że gdyby je nawet na piecu posadził, jeżeli ten piec nie opalony, płaczą że im zimno a tu chłopci nie mają własnego jednego patyka na opał, a trześni koło chałupy żal mu ściąć, bo to żywicielka rodziny przez połowy przednowku. Z tego położenia jest jedno wyjście: „Trzeba pójść prosić Pana o zboże, pastwisko zbiórkę“. Pan z reguły nie odmawia i daje bardzo chętnie na odrodek, ale na to zawsze potrzebny warunek, żeby się dwór na pożyczającego nie gniewał. Dotąd wszystko dobrze, ale w jakich warunkach odrabia chłop w Niewistce? Tak jest, że nikt z chłopów nie był dotychczas w stanie odrobić zaciągniętej pożyczki, choć na odrodek musi pójść absolutnie zawsze, kiedy go zawołają nie wykluczając nawet niedzieli i świąt, a nadto dług wciąż rośnie, tak że nie ma prawie chłopca, któryby nie miał długu, a to nawet 50 i 100 zł. Fakt szczegółowy który był przedmiotem rozprawy sądowej w Brzozowie w r. 1894. Jeden z chłopów Niewiszczeńskich nazwiskiem Rozpustynski, widząc przy obrachunku, że mu pomimo odrobków dług rośnie, zamiast maleć przestał chodzić na odrodek, bo liczył tak: winienem za zboże w trzech latach nabrane około 36 zł., na to służyłem rok za fornala i nie dostałem ani centa, odrobiłem z domownikami w ciągu tych 3 lat 413 dni, a przy obrachunku policzył mi Pan, że winien jeszcze 67 zł. tego za dużo, nie będę więcej odrabiał.

Wtedy Pan zaskarżył chłopca w Sądzie Brzozowskim, nie mógł jednak udowodnić swojej pretensyi, więc chłop otrzymał wyrok uwolniający go od zapłacenia kwoty 67 zł. a nadto przyznano mu koszta sądowe, chyba że pan złoży przysięgę jako dowód swojej pretensyi. Wyrok sądowy zrobił rumor we wsi, zaczął się psuć porządek, chłopci poczęli radzić, czyby nie było lepiej zaprzestać tych prawie bezpłatnych odrobków i dać się zaskarżyć. Wtedy zde-

cydował się pan złożyć przysięgę, na mocy której chłop zapłacił 67 zł. a nadto koszta co razem przewyższyło kwotę 100 zł. i znów zrobiła się cisza i nastał dawny „ład“. Chłop atoli poszedł jeszcze raz do adwokata, adwokat odradził proces o zapłatę 413 dni, boby to był długi kosztowny proces, a nadto trzeba by udowodnić krzywoprzysięstwo, ale wytoczył proces o 20 zł. za jednoroczną służbę i tę kwotę pomimo poprzedniej przysięgi pana wygrał. I na tem się skończyło. Dlaczego chłopci gdzieindziej nie zarabiają, by gotówką zapłacić to, co na kredyt wezmą u pana? Bo pan nie pozwala chodzić na zarobek, pan nie pozwala brać niczego na odrodek poza swoją granicą. Taka jest odpowiedź chłopów. Byli tacy chłopci, którzy to wewnętrzne prawo państwa Niewistka chcieli przekroczyć: postarali się o drzewo z lasu sąsiedniego Oborzynskiego, najęli tam pastwisko, zamówili gdzie indziej za granicą, a nie we dworze Niewiszczeńskim kapustę, ale jakże się rozczarowali? Temu co wiozł kapustę zdjęto naszelniki i do domu nie puszczone, temu co kupił buka w Oborzynie, drzewa przywieść nie dano ledwie pokryjomu nocami po kawałku na plecach zniósł do domu, a ten co najał pastwisko i cichaczem wywiódł na nie bydło z domu, nocował całe tygodnie z bydłem w lesie, bo państwo Niewiszczeńskie ma zamkniętą granicę i bardzo czujną straż i na Hucie i na Niewistce, a z pomiędzy tych czujnością i wiernością odznaczają się: na Hucie Maciej Kuś leśny, a w Niewistce arendarz Eisig. Zastrzegamy się wyraźnie, jakobyśmy rzucali cień na większych właścicieli tamtej okolicy wogóle, owszem podnosimy, że dla wielu znacznych obywateli stosunki te są wprost wstrętne, choć z drugiej strony zbyt długo cierpiane, bo gdy jeden z delegatów Wydziału powiatowego w sprawie historii drogowej P. Seweryn Skrzyński oburzał się, drugi delegat p. Madeyski powiedział: „my nie mamy prawa mieszać się do spraw wewnętrznych“.

Zapytujemy Wysoki Rząd: czy Wysoki Rząd również uważa takie sprawy za

sprawy, „wewnętrzne państwa“ Niewiszczan-
skiego?

Czy Wysoki Rząd nie zechce wkroczyć
w te stosunki dla zabezpieczenia wolności
obywatelom austriackim i swobody zarob-
kowania?

Czy Wysoki Rząd znajduje w dzisiej-
szej ustawie o lichwie sposób na ukróce-
nie przedstawionego wyzysku pracy chłop-
skiej?

Czy Wysoki Rząd zamierza przedłożyć
Radzie Państwa projekt ustawy obostrza-
jącej postępowanie o lichwie?

Lwów dnia 27. stycznia 1896 r.

Interpelujący:
St. Potoczek.

Kramarczyk, W. Szwed, Data, Oku-
niewski, Warzecha, F. Krempa, Bojko,
Styła, Dr. Bernadzikowski, Wójcik, Hamo-
rak, A. Średniawski, Niebyłowicz, Dr. Ol-
piński, Ostapczuk, Żardecki.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę
udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski
czyta następującą interpelację do Wydziału
krajowego:

Interpelacya
do Wysokiego Wydziału krajowego.

W powiecie Brzozowskim przy go-
ścińcu krajowym Dynów-Sanok leży wieś
Niewistka z przysiółkiem Huta niewiszow-
ska.

Dziwne a znane w całej okolicy są
tam stosunki, wieś nędzna, całkowicie od-
cięta od świata, znikąd przystępu, prócz
jednego wyjazdu na drogę krajową.

Zresztą cała osada jest zamknięta
jakby obręczą gruntami posiadłości tak
zwanej dworskiej, nawet do najbliższej
wioski Obarzyna niema żadnej drogi a je-

dyny wyjazd na drogę krajową zamyka
rogatka, na której płaci się 32 ct. od pary
koni.

Rogatkę tę wyjednał sobie p. Bobczyń-
ski tworząc w ten sposób zamknięte te-
rytorium, które całkowicie podległe jest
jego łosce i władzy, a co też umie znako-
micie wyzyskać od celów społeczno-eko-
nomicznych, o czym jednak Wydział kra-
jowy nie został poinformowany.

Zważywszy, że roгатki na drogach
krajowych inne mają przeznaczenie.

Zważywszy, że roгатka w Niewistce
jest w 14-tym kilometrze od gościńca rzą-
dowego Trzciana.

Zważywszy, że poza tą roгатką nastę-
pna znajduje się pod Grabownicą aż w ja-
kie 20 kilometrów.

Zważywszy nadto, że należałoby gminę
Niewistkę z różnych powodów, o których
Wydział krajowy tam na miejscu albo na-
wet tu od osób dowiedzieć się, połączyć
z innymi gminami.

Zapytujemy, czyby Wydział krajowy
nie zechciał przenieść roгатki z Niewistki
w stronę ku Sanokowi — a nadto czyby
nie wpłynął na połączenie Niewistki drogą
publiczną z Obarzynem?

Lwów dnia 28. stycznia 1896.

Interpelujący:
Jan Data.

Potoczek, W. Szwed, Kramarczyk,
Warzecha, Bernadzikowski, Wójcik, Styła,
Bojko, Okuniewski, Hamorak, A. Średniaw-
ski, Niebyłowicz, Theodorowicz, Ostapczuk,
Dr. Olpiński, Żardecki.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę
udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski
czyta następującą interpelację do c. k. Ko-
misarza rządowego:

Interpelacya

Do JW. Pana Komisarza rządowego.

Gminy Naszacowice i Podegrodzie w powiecie Sądeckim mają budować szkoły a nie mają odpowiedniego placu, natomiast są w tych gminach stare karczmy kameralne, te karczmy z placami, każda dla siebie postanowiły gminy nabyć i od trzech lat prowadzą rokowania z Dyrekcją domen i lasów o zmianę tych placów za inne parcele położone w lasach kameralnych koło Piwnicznej.

Wójt był we Lwowie, odnośni urzędnicy obiecali, że ta sprawa się przeprowadzi, ale aż arendarz dosiedzi na karczmie wedle kontraktu do r. 1895.

Tymczasem karczmy te znów wydzierżawiono żydowi na dalsze lata, a szkoły niema gdzie wybudować.

Zechce Wysoki Rząd dać jasną odpowiedź, czy gminy te, Naszacowice i Podegrodzie mogą przyjąć w posiadanie tych karcz kameralnych pod budowę szkoły?

Oraz jakie to względy stanęły na przeszkodzie, że dotąd ugoda mająca na celu interes oświaty nie przyszła do skutku, pomimo, że gminy gotowe są do wszelkich możliwych ofiar?

Lwów dnia 27. stycznia 1896.

Interpelant:
St. Potoczek.

Jan Data, W. Szwed, Kramarczyk Fr. Krempa, Bojko, Styła, Warzecha, Dr. Bernadzikowski, Wójcik, Hamorak, A. Średniawski, Okuniewski, Niebyłowicz, Ostapczuk, Dr. Olpiński, Żardecki.

Marszałek oznajmia, że interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Urbański czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

Interpelacya

do JW-go Pana Komisarza rządowego.

W roku 1891 przybył do gminy By-siny (powiat Myślenicki) N. N. drogomistrz, tam wyszukał górę kamienną, gdzie rozpoczęto łom kamieni i już w r. 1892 zaczęto wozić stamtąd kamienie na okoliczne gościńce rządowe.

Odmierzono około 140 sążni i za to zapłacono właścicielce Annie Gruchacz 23 zł.

Ma to być należność za lata 1892 i 1893. Odtąd ani centa nie zapłacono jej.

Gdy interesowana udała się do c. k. Starostwa w Myślenicach, wypchnięto ją za drzwi.

Kamienie wożą polną, trawą zarosłą i za pastwisko służącą drogą 1 sążeń szeroką Nr. parc. 5081, z której współwłaściciele Barbara Dziatkowiec, Elżbieta Cyrek, i Antoni Matusiak płacą podatek.

Przez wożenie kamieni droga została zepsuta i furmani depczą po przylegających polach, a że zwykle wożą w czasie mokrym, gdy w polu robić się nie da, więc tem większą właściciele ponoszą szkodę. Za to nie dostaje nikt żadnego wynagrodzenia. odrózc jednego, który nie spuszcza się na rzetelność rządową, zrobił myto i nie puścił żadnych fur przez ogród, dopóki mu nie zapłacono.

Ile razy poszkodowani upominali się w c. k. Starostwie Myślenickiem, odprawiano ich z niczem. Ludzie ci biedacy rozgoryczeni do ostateczności postępowaniem władz rządowych, gotowi do czynnego oporu, w razie dalszego odmierzania góry (kończy się bowiem wytyczony kawałek).

Dodać należy, że kopiąc kamienie, wybierają jamę głęboką. wskutek tego tworzą się prostopadłe ściany wysokie i na tych to urwiskach, drzewina leśna bliżej rosnąca wysycha, a dalsza karłowacieje, a zatem prócz zajętego kawałka jeszcze sąsiednie

cierpią, co należy przecież uwzględnić przy wykupnie.

Przy odkryciu tego kamieniołomu urząd gminy Bysiny ułatwiał wszystko co było można c. k. Rządowi, ciesząc się, że przez to utworzy się w gminie zarobek, bo to mu obiecywano w Starostwie.

Tymczasem w czasie licytacji wziął inny przedsiębiorca, bo gmina nie wiedziała nic o dniu licytacji.

W roku 1895 miała się odbyć nowa licytacja.

O miejscu i czasie tej licytacji, dowiedział się wójt gminy, dopiero 10. lipca, że odbyła się już w Wadowicach dnia 8. lipca 1895.

Dowiedziawszy się o tem, wniósł imieniem gminy protest telegraficznie do Wysockiego c. k. Namiestnictwa lecz bez skutku.

Dostawę kamienia wydzierżawił żyd i ubogą ludność tutejszą niemiłosiernie wyzyskuje, a gmina Bysina i Górnawies ma tylko szkodę, bo drogi gminne niszczą się i zużywają szybko, przez wożenie setek fur ciężarowych z kamieniami.

Zważywszy, że dochodzenie powyższych pretensyi przez mieszkańców gminy Bysiny, narażałoby ich na znaczne koszta i przyczyniłoby się do ich jeszcze większego zubożenia.

Zważywszy, że nieformalne postępowanie c. k. Starostwa przy ogłoszeniu licytacji, na publiczne skarcenie zasługuje, zapytujemy c. k. Rząd, czy sprawę tę rychło zbadać i krzywdę mieszkańców gminy Bysiny wynagrodzić raczy? a c. k. Starostwom nakazać, aby w przyszłości podobnie nieformalnego rozpisania licytacji zaprzestano i aby przedewszystkiem uwiadomiono o dniu licytacji gminy interesowane, w których kamieniołomy się znajdują.

Lwów dnia 24. stycznia 1896.

Interpelujący:
A. Średniawski.

Kramarczyk, Potoczek, Data, W. Szwed, Warzecha, Dr. Bernadzikowski, Styła, Bojko, Hamorak, Niebyłowiec, Ostapczuk, Wachnianin, Kulczycki, Karatnicki, Wójcik.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Urbański czyta następującą interpelację do Wydziału krajowego:

Interpelacya

do Wysokiego Wydziału krajowego.

Na drodze powiatowej prowadzącej z Mielca przez Radomyśl do granicy powiatu tarnowskiego w Żarówce, znajdują się dwa myta, jedno w Zgórsku przy moście, a drugie za Radomyślem w Janowcu, które bywają razem wydzierżawiane na lat 3. Otóż z końcem roku 1894 upłynął właśnie okres 3-letni i Wydział powiatowy na posiedzeniu Rady powiatowej dnia 25. maja 1895 zażądał upoważnienia do wydzierżawienia tych myt na dalszych lat 3.

Wywiązała się nad tem ożywiona dyskusya, której ostatecznym rezultatem była uchwała, by myta, z zachowaniem pierwszeństwa katolikowi niżej ceny dotychczasowej nie wydzierżawiać.

Tymczasem po posiedzeniu okazało się, że Wydział powiatowy, a raczej 3 jego dygnitarze zabawili się kosztem całej Rady, gdyż kontrakt dzierżawny zawarto notaryalnie jeszcze 14. grudnia 1894 z faktorem Bernszteinem z Rzechowa i to w taki sposób:

W latach 1889—1891 płacił dzierżawca (Bernsztein) z myta w Zgórsku i Janowcu po 2268 zł 80 ct. a. w. rocznie, w latach 1892—1894 po 2501 zł 91 ct. rocznie, zaś w owym kontrakcie z 14. grudnia 1894 wydzierżawiono mu powyższe 2 myta za sumę 2153 zł 36 ct. czyli, że powiat traci przeszło 1000 zł. za 3 lata. Przytem dodać

trzeba, że podczas rozprawy 25. maja z r. nad wydzierżawieniem tego myta, jeden z włościan zapowiedział, że gdyby katolik niechciał żaden tego myta za dotychczasową cenę wydzierżawić, to on da dzierżawcę izraelitę, który ofiaruje 200 zł. więcej niż dotychczasowy dzierżawca.

Wogóle przyznać należy, że u nas nie ma zwyczaju jak gdzieindziej, by myta drogą publicznej licytacji wypuszczając w dzierżawę, na czem cierpi dobro powiatu a zyskują żydzi, którzy biorą myta za zbyt niskie ceny; — a że tak jest, pozwolę sobie przytoczyć jeszcze jeden przykład.

Z myta w Brzyścu (2 ct. od konia) pozostającego we własnym zarządzie miał powiat w roku 1893 dochodu 485 zł. 12 ct. a preliminował 380 zł. Zaś w roku 1894 aż 629 zł. 01 ct. podczas gdy preliminowano tylko 450 zł., tymczasem na drodze Otałęz-Bugaj są dwa myta; w Otałęży 4 ct. od konia i w Krzemienicy 2 ct. od konia wydzierżawione żydom za 478 zł. 50 ct. rocznie obydwaj! chociaż bezwarunkowo ruch na tej drodze jest o wiele silniejszy niż w Brzyścu — a dostawszy do tego i opłatę wyższą, trudno jest pojąć, w jaki sposób z korzyścią dla powiatu można aż dwa myta wydzierżawiać za tak niską cenę, podczas gdy jedno w Brzyścu

na drodze ubocznej przynosi o połowę więcej, niż te dwa na głównym trakcie.

Gdy taka gospodarka oczywiście na szkodę ludności powiatu Mieleckiego wychodzi, a w dodatku powagę i wpływ na ludność Radzie powiat odbiera;

Zapytujemy Wysoki Wydział krajowy, czy zechce przedsięwziąć stosowne środki, aby te niewłaściwości zachodzące w urzędowaniu Wydziału powiatowego w Mielcu rychło usunąć i straty zrządzone taką gospodarką ludności wynagrodzić.

Lwów dnia 27. stycznia 1896.

Interpelant:
Franciszek Krempa.

Bojko, A. Średniawski, Bernadzikowski, Styła, Kulczycki, Hamorak, Wachnianin, Niebyłowiec, Ostapczuk, Kramarczyk, W. Szwed, Data, Warzecha, Potoczek.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli Wydziałowi krajowemu.

Sekretarz p. Urbański czyta porządek dzienny następnego posiedzenia.

Marszałek zamyka posiedzenie i nazywa następne na dzień 29. stycznia b. r. godz. 10. przed południem.

Koniec posiedzenia o godz. 1. min. 45. po południu.

Marszałek krajowy

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Zdzisław Tarnowski w. r.
Stanisław Niezabitowski w. r.

Protokół

17. posiedzenia, I. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 29. stycznia 1896.

Początek posiedzenia o godzinie 10. minut 30 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Mieczysław Urbański Zdzisław Tarnowski.

Obecnych posłów 130.

Ze strony c. k. Rządu: c. k. Radca dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół piętnastego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów; protokół szesnastego posiedzenia złożony jest w biurze marszałkowskiem do przejrzania.

Sekretarz p. Urbański czyta spis petycji, wniesionych po dzień 29. stycznia br., które przydzielono następującym komisjom:

Komisji prawniczej, L. s.: 1265, 1272, 1273, 1274.

Komisji gminnej, L. s.: 1266, 1267, 1268, 1269.

Komisji administracyjnej, L. s.: 1270.

Komisji drogowej, L. s.: 1271, 1281, 1304.

Wydziałowi krajowemu, L. s.: 1275, 1276, 1282, 1283, 1285, 1287, 1289, 1293, 1296, 1297, 1298, 1299, 1303.

Komisji gospodarstwa kraj., L. s.: 1277, 1278, 1279, 1280, 1284.

Komisji szkolnej, L. s.: 1286, 1288, 1290, 1291, 1292, 1302.

Komisji petycyjnej, L. s.: 1294, 1295.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o zarządzie sprzedaży soli warzonki.

Sprawozdawca p. Romanowicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedmiotu komisji solnej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej o przedłożeniu Wydziału z projektem ustawy łowieckiej.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący projekt ustawy.

U s t a w a

z dnia którą wydana zostaje ustawa łowiecka dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art I.

Dołączona ustawa łowiecka dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, wchodzi w życie w trzy miesiące po ogłoszeniu jej w Dzienniku ustaw krajowych. Z tą samą chwilą tracą moc obowiązującą dotychczasowe ustawy i rozporządzenia, odnoszące się do przedmiotu niniejszej ustawy, z wyjątkiem ustawy z 19. Lipca 1869 Nr. 26. dz. u. kr. która pozostaje nadal w mocy obowiązującej.

Art. II.

Wykonywanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ustawa łowiecka

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

I. Prawo polowania i jego wykonanie.

A. Postanowienia ogólne.

§. 1. Prawo polowania polega na wyłącznem uprawnieniu do hodowania, wyszukiwania, ścigania, zabijania i przywłaszczania sobie łownej zwierzyny i dzikiego

ptactwa, jak również przywłaszczania oddzielonych z niej części użytecznych, jak zrzuconych rogów i t. p. Odnośnie do dzikiego ptactwa mieści w sobie prawo polowania także wyłączne uprawnienie do przywłaszczania zniesionych jaj.

§. 2. Zwierzyną łowną są w rozumieniu niniejszej ustawy: jeleni i daniel, sarna, zając, dziki królik i borsuk. Z ptaków: głuszczyk, cietrzew, jarząbek, pardwa i kuropatwa, przepiórka, chruściel (derkacz), bażant, drop, czajka, słonka, dubelt, kszczyk, siewka, kulik i rozmaite tegoż gatunki, kurki wodne, łyska, nurki, dziki łabędź, dzika gęś, wszelkie gatunki dzikich kaczek i dzikich gołębi.

§. 3. Prawo polowania przywiązane jest do własności gruntu, służy więc każdemu posiadaczowi gruntu; wykonywane zaś być może albo w sposób samodzielny, albo przez wydzierżawienie.

Wykonywanie prawa polowania w sposób samodzielny przysługuje:

a) posiadaczowi nieprzerwanej przestrzeni obszaru gruntowego wyroszącego co najmniej 115 hektarów, bez względu, czy on jest osobą fizyczną, czy też osobą prawną, czy jest osobą pojedynczą lub połączeniem kilku osób. W ostatnim wypadku nie może być posiadłość podzieloną co do przestrzeni. Również nie stanowi różnicy czy ten obszar leży w jednej gminie lub miejscowości, lub czy się rozciąga na terytorium więcej gmin, względnie miejscowości.

b) Gminie służy samodzielne polowanie tylko co do przestrzeni gruntowej, należącej do majątku gminnego, położonej bądź to w obrębie własnej, bądź też obcej gminy, jeżeli obszar ten wynosi co najmniej 115 hektarów nieprzerwanej przestrzeni.

Drogi, koleje żelazne, rzeki, potoki, kanały jakoteż wody stojące i wyspy na wodach, które przeryniają grunta, nie uważają się za przerwy obszaru, jeżeli się mo-

zna dostać z jednej części kompleksu do drugiej nie przechodząc przez cudzą posiadłość (ad a i b).

c) Posiadaczom zwierzyńców, to jest przestrzeni gruntowych dowolnych rozmiarów przeznaczonych do hodowli zwierzyny, a skutecznie i trwale zabezpieczonych przeciw jej wydostaniu się na grunta sąsiednie.

W razie sporu o to, czy jaka przestrzeń gruntowa uważaną być ma za zwierzyńiec w myśl powyższego postanowienia, rozstrzyga o tem polityczna władza powiatowa.

§. 4. Wszelkie inne obszary gruntowe położone w obrębie gminy miejscowej i na obszarze dworskim z tą gminą jedną miejscowość stanowiącym, które nie posiadają warunków samoistnego polowania w §. 3. określonych, albo co do których samoistne polowanie nie zostało zgłoszone (§. 6), stanowią okręg polowania gminnego. Polowanie gminne ma być wydzierżawione na rzecz posiadaczy gruntów. Przy wydzierżawianiu polowania gminnego zastępuje posiadaczy gruntów reprezentacja gminy, a jeżeli okręg polowania gminnego obejmuje także grunta obszaru dworskiego, reprezentacja gminy z przełożonym obszaru dworskiego według postanowień niniejszej ustawy. W tym ostatnim wypadku wolno tak reprezentacji gminy jak i przełożonemu obszarowi dworskiemu samoistnie stawiać wnioski wobec władzy politycznej. Jeżeli posiadacz gruntów obszaru dworskiego, wcielonych do okręgu polowania gminnego, jest dzierżawcą odnośnego polowania gminnego, albo tegoż części, wtedy zastępstwo służy w każdym razie reprezentacji gminnej.

B. Ustanowienie okręgów polowania.

§. 5. Okręgi tak samodzielnego polowania (§. 3), jakoteż okręgi polowania gminnego (§. 4) ustanowi polityczna władza powiatowa każdym razem na najbliższy okres dzierżawny polowania.

Dzierżawny okres polowania wynosi zwyczajnie lat sześć. Jedynie w wypadkach, w których reprezentacja gminna (przełożony obszar dworski) wniesie u politycznej władzy powiatowej przed upływem przedostatniego roku bieżącego okresu dzierżawnego z uzasadnionych powodów podanie o przedłużenie okresu dzierżawy, może c. k. Namiestnictwo zarządzić przedłużenie co najwyżej do lat dwunastu. Przeciw takiemu przedłużeniu rekurs nie ma miejsca.

§. 6. Najpóźniej w sześć miesięcy przed upływem bieżącego okresu dzierżawy, Władza polityczna powiatowa ogłosi w miejscu swej siedziby, jakoteż w każdej gminie i na obszarze dworskim edykt, na mocy którego ci posiadacze gruntów, którzy na nadchodzący, w edykcie określić się mający dzierżawny okres polowania (§. 5) na podstawie §. 3 rozszcżą sobie uprawnienie do samodzielnego polowania, wezwani zostaną aby te pretensje w ciągu 6 tygodni u politycznej władzy powiatowej zgłosili. Edykt ten ma być prócz tego doręczony wszystkim tym posiadaczom gruntów, którzy w bieżącym okresie dzierżawnym polowanie samodzielnie na swych gruntach w myśl §. 3. wykonywali.

Do zgłoszenia wystarczy zwykłe podanie do władzy politycznej powiatowej lub nawet protokolarne oświadczenie z dołączeniem szkicu sytuacyjnego dotyczącej przestrzeni gruntowej. Przy następnem ustanowieniu samodzielnego prawa polowania wystarczy odwołanie się do poprzedniego zgłoszenia.

Polityczna Władza powiatowa ma zbadać zgłoszenia, według potrzeby przedsięwziąć dochodzenia, a następnie ustanowić okręgi polowania tak samodzielnego według §. 3., jakoteż polowania gminnego wedle §. 4 wydzierżawić się mającego i ogłosić je w należyty sposób.

§. 7. Przeciw uskutecznionemu podziałowi mogą być wniesione zarzuty w ciągu

czterech tygodni do politycznej władzy powiatowej.

Polityczna władza powiatowa zbada wniesione zarzuty i po ewentualnem przeprowadzeniu dochodzeń wyda orzeczenie.

§. 8. Polityczna władza powiatowa przy ustanowieniu okręgów polowań czy samodzielnych (§. 3.) czy podlegających wydzierżawieniu (§. 4.) obowiązana jest, jeżeli temu nie stoją na przeszkodzie ważne względy na wykonywanie polowania, uwzględnić życzenia gmin przez swoją zwierzchność objawione i obszarów dworskich, wniesione w ciągu 6 tygodni po ogłoszeniu edyktu (§. 6) w wypadkach:

a) jeżeli posiadacze obszarów, którym przysługuje prawo samodzielnego polowania z mocy §. 3. lit. a i b pragną obszary swoje i to na cały najbliższy okres dzierżawy przyłączyć do obszaru polowania gminnego, a gmina się na to zgodzi.

b) jeżeli dwie lub więcej gmin, oraz posiadacze obszarów dworskich z mocy §. 4. do okręgu polowania gminnego przydzielonych, zgodnie żądają ustanowienia wspólnego okręgu polowania gminnego na cały najbliższy okres dzierżawy.

c) w ten sam sposób uwzględnić należy żądania gmin lub przełożonych obszarów dworskich w kierunku rozdzielenia ustanowić się mających okręgów polowania, jeżeli szczególne stosunki miejscowe a głównie różnorodność polowań, rozdziła ten usprawiedliwiają i jeżeli żadna z tych części nie będzie obejmowała na przyszłość mniej niż 115 hektarów przestrzeni. — Również w wypadkach wyjątkowych może władza polityczna powiatowa ze względu na kulturę łowiecką przyłączyć niektóre parcele n. p. remizy, łązy, kępy i t. d. do obszaru samodzielnego polowania, chociaż z tymże nieprzerwanej całości nie stanowią (§. 3. a i b) jeżeli należą do tego samego właściciela i położone są w tej samej gminie miejscowej.

§. 9. Celem stosownego zaokrąglenia przylegających do siebie okręgów polowania gminnego, może polityczna władza powiatowa przy ustanawianiu tych okręgów po wysłuchaniu interesowanych reprezentacyj gminnych (przełożonych obszarów dworskich) poszczególne części odłączyć od jednego a przydzielić do drugiego okręgu polowania gminnego; wskutek tego jednak nie może powierzchnia żadnego okręgu polowania gminnego być mniejszą jak 115 h.

§. 10. Jeżeli okręg polowania gminnego wynosi mniej jak 115 hekt., to służy przede wszystkim posiadaczowi przyległego, według §. 3. istniejącego samodzielnego polowania, prawo wydzierżawienia przed wszystkimi innymi bez przetargu na przypadający okres dzierżawy całego gminnego polowania za cenę, jaka wypadnie z obliczenia za przestrzeń tego okręgu, jeżeli się przyjmie za podstawę czynsz dzierżawy, uzyskany za jeden hektar najbliższego przez publiczną licytację wydzierżawionego polowania gminnego.

Jeżeli zachodzą szczególne stosunki, z powodu których taki wymiar nie jest odpowiednim, w takim razie czynsz dzierżawy oznaczy polityczna władza powiatowa po wysłuchaniu reprezentacji gminnej (przełożonego obszaru dworskiego) i odnośnego posiadacza samodzielnego polowania.

Jeżeli jest więcej takich posiadaczy przyległych polowań samoistnych, służy pierwszeństwo do dzierżawy sąsiedniego okręgu polowania gminnego temu z nich, który ofiarowuje wyższy czynsz dzierżawy.

Do oświadczenia się względem korzystania z tego prawa wyznaczy polityczna władza powiatowa interesowanym posiadaczom samodzielnego polowań odpowiedni termin prekluzywny.

§. 11. Jeżeli okręg polowania gminnego wynosi więcej jak 115 hekt. i jeżeli część jego niedosiągająca tego rozmiaru:

a) otoczoną jest w całym obwodzie, albo w dwóch trzecich częściach obwodu samodzielnem polowaniem istniejącem według §. 3. — albo

b) takim samodzielnem polowaniem oddzielona jest od reszty okręgu polowania gminnego w ten sposób, że do niej bez przekroczenia granic gminy nie można dostać się inaczej, jak tylko przez grunta należące do polowania samodzielnego, względnie drogami przez te grunta prowadzającymi, to służy posiadaczowi samodzielnego polowania prawo wydzierżawienia polowania na wspomnianej części (enklawie) okręgu polowania gminnego na przypadający okres dzierżawny przed wszystkimi innymi, bez przetargu. Cena za ową przestrzeń wypadnie z obliczenia, jeżeli się przyjmie za podstawę czynsz dzierżawny, uzyskany za jeden hektar najbliższego przez publiczną licytację wydzierżawionego polowania gminnego. W razie szczególnych stosunków, z powodu których taki wymiar nie jest odpowiedni, ma czynsz dzierżawny oznaczyć polityczna władza powiatowa po wysłuchaniu reprezentacji gminnej (przełożonego obszaru dworskiego) i odnośnego posiadacza samodzielnego polowania.

Jeżeli enklawa jest kilkoma z poprzednio wspomnianych polowań samodzielnymi w sposób określony w alinie 1. otoczoną (lit. a), względnie oddzieloną (lit. b), w takim razie służy wspomniane prawo pierwszeństwa dzierżawy przedewszystkiem posiadaczowi samodzielnego polowania, graniczącego z enklawą w dłuższej rozciągłości. Gdyby wskutek wykonania prawa pierwszeństwa dzierżawy okręg polowania gminnego zmniejszył się miał poniżej 115 hekt. wówczas prawo pierwszeństwa dzierżawy tylko wtedy może być wykonane, jeżeli uprawniony do samodzielnego polowania wraz z enklawą obejmie w dzierżawę także polowanie na pozostałej części okręgu polowania gminnego. Co do wymiaru czynszu dzierżawnego od tej pozostałej części, służą te same postanowienia, jak co do samej enklawy.

Do oświadczenia się względem korzystania z prawa w poprzednich ustępach określonego, wyznaczy polityczna władza powiatowa interesowanym posiadaczom samodzielnym polowań odpowiedni termin prekluzywny.

§. 12 O wszelkich sprawach dotyczących ustanawiania okręgów myśliwskich, tudzież o przeprowadzeniu zmian w ich odgraniczeniu, orzeka w pierwszej instancji polityczna władza powiatowa, po wysłuchaniu opinii Wydziału Rady powiatowej.

C. Wydzierżawienie polowań gminnych.

§. 13. Wydzierżawienie polowania gminnego (§. 4.) uskutecznia polityczna władza powiatowa na czas ustanowionego okresu dzierżawy (§. 5.) wolno jednak wspomnianej władzy powierzyć tę czynność odnośnemu naczelnikowi gminy (przełożonemu obszarowi dworskiego).

W miastach rządzących się własnymi statutami i w 30 miastach podlegających ustawie gminnej z 13. marca 1889 r. nr. 24, dz. u. kr, zarządzi magistrat wydzierżawienie tego polowania przez publiczną licytację.

Akt wydzierżawienia jako też w szczególności protokół licytacyjny sporządzony być ma według wzoru ustanowionego przez Namiestnictwo.

§. 14. Polityczna władza powiatowa (Magistrat) ogłosi natychmiast po ustanowieniu okręgów polowania licytację polowania gminnego. Obwieszczenie o odbyć się mającej licytacji, zawierać ma potrzebne dane o wydzierżawie się mającem polowaniu, jako to: granicę okręgu polowania, czas trwania dzierżawy, cenę wywołania, wysokość mającego się złożyć wadium, termin i miejsce odbycia licytacji.

Ogłoszenie licytacji rozpowszechnić należy w sposób w miejscowości tej praktykowany, a jeżeli spodziewać się można osiągnięcia przez to większego czynszu

dzierżawnego, także i w jednej z gazet w powiecie najbardziej rozpowszechnionej. jak gdyby polowanie w dotyczącym okręgu nie było wydzierżawione (§. 18. ustęp 2gi).

O terminie i miejscu odbyć się mającej licytacji, należy zawiadomić jednocześnie dotyczącą zwierzchność gminną i obszar dworski jako też Wydział Rady powiatowej, któremu przysługuje prawo wystać na swój koszt delegata.

§. 15. Do dzierżawy polowania gminnego dopuszczone być mogą osoby fizyczne z wyjątkiem osób w §. 87. pod lit. a. b. c. e, f i g wymienionych — Skarb państwa, tudzież Towarzystwa myśliwskie istniejące na podstawie zatwierdzonych przez władze statutów. Wykonywać zaś prawo polowania może tylko ten, kto w myśl rozdziału VI. niniejszej ustawy uzyskał kartę myśliwską.

§. 16. Na podstawie aktu licytacji przyznanej będzie dzierżawa polowania gminnego temu, kto najwyższą cenę dzierżawną zaoferuje, przyczem nie mogą być uwzględnione oferty tych osób, które według §. 15 wykluczone są od dzierżawy.

§. 17. Przeciw aktowi licytacji służy interesowanym prawo odwołania się do c. k. Namiestnictwa w ciągu dni 14.

Jeżeli przeciw przyznaniu polowania odwołanie wniesione i uwzględnione zostanie, należy zarazem orzec unieważnienie licytacji i ponowne wydzierżawienie polowania gminnego zarządzić, chyba że władza o odwołaniu decydująca uzna za stosowne oddać polowanie gminne innemu oferentowi, który wniósł rekurs.

Pomimo wniesionego odwołania się przeciw przyznaniu dzierżawy polowania gminnego prawo wykonania tego polowania pozostaje aż do ostatecznego rozstrzygnięcia przy tym, który się utrzymał przy licytacji.

Jeżeli polityczna władza powiatowa żadnemu z licytantów nie przyzna dzierżawy polowania, a przeciw temu wniesiono odwołanie, władze do tego powołane aż do ostatecznego rozstrzygnięcia postąpią tak,

§. 18. Jeżeli wydzierżawienie polowania gminnego przy pierwszej licytacji za cenę wywołania nie przyjdzie do skutku, władza wydzierżawiająca ogłosi w terminie nieprzekraczalnym 30 dniowym powtórna licytację, zniżając cenę wywołania o 25%.

W razie zaś, gdyby i powtórna licytacja spełzła na niczem, polityczna władza powiatowa w porozumieniu z Wydziałem Rady powiatowej i po wysłuchaniu wniosków Zwierzchności gminnej względnie przełożonego obszaru dworskiego, obmyśli inny niekosztowny sposób użytkowania z prawa polowania.

§. 19. Dzierżawca polowania winien złożyć pod rygorem utraty wadium (na rzecz uprawnionych) i rozwiązania dzierżawy najpóźniej w dni 14 po przyznaniu dzierżawy dwuletni czynsz dzierżawny, z którego połowa uważana będzie za kaucyą, a druga połowa za czynsz dzierżawny na rok pierwszy.

Kaucya może być złożona w papierach publicznych, pupilarne bezpieczeństwo dających podług kursu bieżącego i ma być deponowana w c. k. Urzędzie podatkowym właściwego powiatu; zaś czynsz dzierżawny do rąk Zwierzchności gminnej (przełożonego obszaru dworskiego). (§. 20.)

Kaucya jest poręką za grzywny, na które skazany być może dzierżawca polowania gminnego, dalej za koszta urzędowych czynności odnoszących się do polowania przezeń dzierżawionego, jeżeli na zwrot ich będzie zasądzony, wreszcie za czynsz dzierżawny i wypełnienie innych zobowiązań w umowie przyjętych.

Jeżeli zatem w ciągu trwania dzierżawy kaucya w jaki bądź sposób została zmniejszoną poniżej jednorocznego czynszu polityczna władza powiatowa poleci dzierżawcy uzupełnić ją w ciągu 14 dni, do

pierwotnej wysokości, pod rygorem rozwiązania umowy.

W cztery tygodnie po upływie okresu dzierżawy, lub po jej wcześniejszem rozwiązaniu, kaucya zwróconą będzie dzierżawcy, o ile w całości lub w części nie zostanie zatrzymaną na cele, dla których za bezpieczeństwa służyła.

§. 20. Roczny czynsz dzierżawny na następne lata składać ma dzierżawca polowania na cztery tygodnie przed rozpoczęciem roku dzierżawnego u Zwierzchności gminnej. Jeżeli jednak okręg polowania gminnego obejmuje grunta obszaru dworskiego, to przypadający na te grunta w stosunku do ich rozmiaru udział w czynszu dzierżawnym, który to udział oznaczy cyfrowo polityczna władza powiatowa przy sposobności wydzierżawienia polowania gminnego, złożyć należy u przełożonego obszaru dworskiego.

Jeżeli czynsz dzierżawny nie zostanie złożony w oznaczonym czasie, ma polityczna władza powiatowa na uczynione o tem doniesienie naczelnika gminy względnie przełożonego obszaru dworskiego, wezwać dzierżawcę do zapłaty, z oznaczeniem terminu dni 14 i z zagrożeniem rozwiązania dzierżawy (§. 22. l. 1).

§. 21. Zwierzchność gminna ma w ciągu czterech tygodni po każdoczesnem złożeniu rocznego czynszu dzierżawnego obwieścić w sposób w miejscu przyjęty, że poszczególni właściciele gruntów podnieść mogą udziały na nich z czynszu przypadające w stosunku do rozległości ich posiadłości gruntowej włączonej do okręgu polowania gminnego, w ciągu pewnego oznaczyć się mającego terminu, gdyż inaczej przypadają na rzecz kasy gminnej. Termin ten nie może wynosić mniej niż 4 tygodnie. Jeżeli okręg polowania gminnego obejmuje grunta obszaru dworskiego, które należą do różnych posiadłości, to powyższe postanowienia niniejszego paragrafu mają analogiczne zastosowanie także do udziału

w czynszu dzierżawnym przypadającym za te grunta.

§. 22. Wydzierżawione polowanie może być przez polityczną władzę powiatową uznane za rozwiązane, skoro dzierżawca:

1. nie złoży w oznaczonym terminie kaucyi, względnie dopełnienia tejże, albo czynszu dzierżawnego (§§. 19. i 20);

2. nie zastosuje się do przepisów ustawy o nadzorze polowania (§. 30);

3. dopuści się powtórnie innego przekroczenia niniejszej ustawy;

4. utraci zdolność uzyskania karty myśliwskiej.

W 14 dni po prawomocności orzeczenia zarządzi polityczna władza powiatowa wydzierżawienie na nowo polowania gminnego.

§. 23. Bez zezwolenia politycznej władzy powiatowej nie wolno pod nieważnością zadzierżawionego polowania w całości ani w części poddzierżawiać innym osobom, czy to za zapłatą, czy też z zastrzeżeniem udziału w dochodach.

§. 24. Spadkobiercy dzierżawców prawa polowania mogą za zezwoleniem politycznej władzy powiatowej, jeżeli się o to najpóźniej w dwa miesiące po śmierci spadkodawcy do niej zgłoszą, wykonać je przez cały pozostały czas dzierżawy, jeżeli posiadają warunki wymagane od dzierżawców i wykonawców polowania.

W razie niezgłoszenia się, lub gdy polityczna władza powiatowa uzna ich za nieodpowiednich do wykonywania prawa polowania, zarządzonem będzie ogłoszenie nowej licytacji.

§. 25. Jeżeli w ciągu okresu dzierżawnego powstanie okręg w §. 3 a i b określony, to uprawnienie do samodzielnego polowania na tymże zaczyna się dopiero z najbliższym okresem dzierżawnym. Jeżeli jednak części takiego okręgu polowania samodzielnego położone są w różnych okrę-

gach polowania gminnego, w których okresy dzierżawne upływają w różnych terminach, w takim razie powyższy okręg uznany być może jako samodzielny dopiero przy ustanawianiu okręgów polowania tej gminy, w której okres dzierżawny najpóźniej się kończy.

Tymczasem pozostają poszczególne części tego nowo powstałego okręgu polowania samodzielnego wcielone do odnośnych polowań gminnych.

§. 26. Gdyby w ciągu okresu dzierżawnego jakaś posiadłość gruntowa uznana na ten okres za okręg polowania samodzielnego po myśli §. 3. a i b przeszła częściami na kilku właścicieli, to pozostaje w mocy uprawnienie do samodzielnego polowania, odnośnie do tych części posiadłości, które zawsze jeszcze odpowiadają wymogom §. 9.

Natomiast owe części podzielonej posiadłości gruntowej, które już nie odpowiadają tym wymogom, równie jak w ogóle wszelkie przestrzenie uznane jako okręgi polowania samodzielnego, które w ciągu okresu dzierżawnego utracą wymagany dla okręgów polowania samodzielnego rozmiar 115 ha, albo też potrzebną nieprzerwaną ciągłość, ma polityczna władza powiatowa na żądanie reprezentacji gminnej (przełożonego obszaru dworskiego), dzierżawcy gminnego polowania lub innego interesowanego włączyć na resztę okresu dzierżawnego do okręgu polowania gminnego, chyba że kto wystąpi w myśl §§. 9. lub 10. z prawem pierwszeństwa dzierżawy.

§. 27. Jeżeli okręg polowania samodzielnego, którego właściciel dzierżawił okręg polowania gminnego na podstawie §. 9. albo enklawę na podstawie §. 10. utraci właściwość graniczącego albo otaczającego, względnie oddzielającego okręgu polowania samodzielnego, to polityczna władza powiatowa na żądanie reprezentacji gminnej (przełożonego obszaru dwor-

skiego), dzierżawcy gminnego polowania albo innej osoby interesowanej, wydzierżawi odnośny okręg polowania gminnego na resztę okresu dzierżawnego drogą licytacji, względnie włączy enklawę do okręgu polowania gminnego, o ile w jednym i drugim przypadku nie zajdzie i nie będzie wykonane inne prawo pierwszeństwa dzierżawy według §. 9 lub 10.

§. 28. Jeżeli w ciągu okresu dzierżawnego powstaną samodzielne polowania w §. 3 c. określone, to odpadają one zaraz, z chwilą powstania, od polowania wydzierżawionego przez władzę. Jeżeli zaś w tego rodzaju okręgu polowania zajdzie zmiana, odbierająca mu charakter okręgu polowania samodzielnego według §. 3, winna polityczna władza powiatowa na żądanie reprezentacji gminnej (przełożonego obszaru dworskiego), dzierżawcy gminnego polowania albo innej osoby interesowanej, wcielić go na resztę okresu dzierżawnego do okręgu polowania gminnego, o ile nie zajdzie i nie będzie wykonane prawo pierwszeństwa dzierżawy według §. 10.

§. 29. Przedłużenie dzierżawy polowania gminnego bez licytacji po ukończeniu się okresu, na który zostało w drodze licytacji wydzierżawione, może nastąpić na dalszy sześcioletni okres czasu przez polityczną władzę powiatową za zgodą Zwierzchności gminnej temu, kto je ma w dzierżawie w ubiegającym okresie, jeżeli wniesie o to prośbę na 3 miesiące przed upływem trwającej jeszcze dzierżawy i przyjmie obowiązek płacenia o 10% wyższego czynszu.

II. Przepisy policji łowieckiej.

A. Nadzór nad polowaniem.

§. 30. Uprawnieni do samoistnego polowania, jakoteż dzierżawcy polowania gminnego, winni są najpóźniej w trzy miesiące po ogłoszeniu niniejszej ustawy ustanowić dla nadzoru i ochrony polowania straż łowiecką w odpowiedniej liczbie osób i tych

do zatwierdzenia i zaprzysiężenia władzy politycznej powiatowej przedstawić.

§. 31. Co do warunków zatwierdzenia i zaprzysiężenia straży łowieckiej obowiązuje ustawa z 4. września 1892 (Dz. u. k. Nr. 74).

Uprawnieni do wykonywania prawa polowania mogą sami podjąć się tego doзору, jeżeli posiadają warunki do tego wymagane.

§. 32. Zaprzysiężona i zatwierdzona straż łowiecka, ma prawo podczas wykonywania swej służby nosić broń myśliwską; wolno jej jednak z broni tej zrobić użytek przeciw osobom trzecim, tylko w wypadku koniecznej i słusznej obrony.

Jeżeli straż łowiecka nosi przepisane dla niej odznaki, wtedy uważana będzie jako straż publiczna w myśl ustawy państwowej z dnia 16 czerwca 1872 (Nr. 84 Dz. u. p.)

B. Przepisy o ochronie.

§. 33. Nikomu nie wolno w czasie poniżej oznaczonym łowić lub zabijać: jeleni od 1. listopada do 31. lipca, kozłów (rogaczy) od 1. marca do 31. maja, zajęcy od 15. stycznia do 15. września, jarząbków od 1. lutego do 31. sierpnia, cietrzewi i głuszców kogutów od 20. maja do 31. sierpnia, kuropatw od 1. grudnia do 15. sierpnia, bażantów od 1. stycznia do 15. sierpnia, przepiórek i dzikich gołębi od 1. listopada do 15. sierpnia, dropi i pardw od 15. kwietnia do 31. lipca; ptactwa błotnego mianowicie: kszyków, dubeltów, kulonów, batalionów od 15. kwietnia do 30. czerwca; ptactwa wodnego mianowicie: dzikich gęsi i dzikich kaczek od 15. kwietnia do 15. czerwca; łani jeleni i sarn, cieląt i spiczaków, tudzież samic cietrzewi i głuszców przez cały rok.

Przepis ten nie stosuje się do zarządzanych polowań w zamkniętych zwierzyńcach.

Wystrzeliwanie łań i kóz ze względu gospodarstwa łowieckiego nastąpić może tylko za zezwoleniem c. k. Namiestnictwa.

§. 34. Wyjątkowo, za poprzednim uwiadomieniem powiatowej władzy politycznej dozwala się łowienia żywych okazów zwierzyny i ptactwa użytkowego, wybierania jaj z gniazd a młodzięży z legowisk, w czasie do łowienia zakazanym, lecz tylko w celu dalszej hodowli i ochrony podczas srogiej zimy.

§. 35. Polityczna władza powiatowa w porozumieniu z Wydziałem Rady powiatowej może:

a) zarządzić nawet w porze ochronnej wystrzelanie pewnej ilości sztuk zwierzyny uznanej za łowną, jeżeli zmniejszenie tego rodzaju zwierzostanu jest w interesie gospodarstwa rolnego, leśnego lub łowieckiego pożądanem;

b) wyjątkowo na rok jeden zezwolić na późniejsze rozpoczęcie, albo wcześniejsze zamknięcie pory ochronnej pewnych rodzajów zwierzyny dla poszczególnych albo wszystkich okręgów polowania w powiecie, jeżeli tego wymagać będą szczególniejsze względy miejscowe, klimatyczne, lub klęski elementarne;

c) zamknąć zupełnie, lecz najwyżej na lat dwa, polowanie w niektórych, albo we wszystkich okręgach polowania w powiecie na pewnego rodzaju zwierzynę i ptactwo łowne w tej okolicy wyniszczeniem zagrożonej.

W razie zupełnego zamknięcia polowania w ciągu dwóch ostatnich lat dzierżawy polowania, może sobie dzierżawca polowania gminnego rościć petensye do opustu połowy czynszu dzierżawnego.

§. 36. Sprzedaż łownej zwierzyny przez handlarzy odbywać się może tylko za okazaniem świadectwa jej pochodzenia. Świadectwa takie z podaniem gatunku i ilości zwierzyny, wydawać będą uprawnieni do wykonywania prawa polowania, lub ich

pełnomocnicy ze swojego okręgu myśliwskiego.

§ 37. Po upływie dni 14 od rozpoczęcia się czasu ochronnego i podczas dalszego trwania tego czasu, nie wolno objętej ochroną zwierzyny żywej czy zabitej, w całości lub w częściach sprzedawać na składach, targowicach, w restauracjach, lub w inny jakibądź sposób.

Sprowadzający tego rodzaju zwierzynę i ptactwo z zagranicy, albo ze zwierzyńców zamkniętych przy sprzedaży jej winni wykazywać się świadectwem jej pochodzenia, które przepisze c. k. Namiestnictwo w drodze rozporządzenia.

Sprzedaż zwierzyny łownej i ptactw ubitych z polecenia władzy w myśl postanowienia §. 35. jak również skonfiskowanej w myśl postanowień §. 78. może się odbywać za okazaniem świadectwa jej pochodzenia przez właściwą władzę polityczną powiatu stwierdzonego.

C. Dalsze przepisy policyi łowieckiej.

§. 38. Bez zezwolenia uprawnionego do polowania nie wolno nikomu chodzić ze strzelbą po okręgu polowania z wyjątkiem osób, ze stanowiska urzędowego do tego upoważnionych.

Kto wbrew temu zakazowi spotkany zostanie przez strażnika łowieckiego ze strzelbą na obszarze polowania, po za drogami służącymi za publiczną komunikację, winien jest na żądanie tegoż oddać mu strzelbę, którą strażnik łowiecki obowiązany natychmiast złożyć w politycznej władzy powiatowej.

§. 39. W czasie od wiosny aż do ukończenia żniw, nie wolno bez zezwolenia właściciela po polach zasianych lub zasadzonych ani polować, ani psami tropić zwierzyny i ptactwa.

Z pod tego zakazu wyjęte są pola obsiane moharem, dalej zasadzone ziemnia-

kami, albo w rzędowy sposób burakami, lub innymi w dalekich odstępach uprawianymi ziemniakami.

W czasie wyjątkowo mokrym, nie wolno na polach obsianych polować konno lub z nagonką nawet w jesienie i zimie.

§ 40. W najbliższem otoczeniu zabudowań można wprawdzie tropić i ścigać zwierzynę, nie wolno jednak do niej strzelać.

Również nie wolno bez zezwolenia właściciela, podczas polowania wchodzić do ogrodów znajdujących się w pobliżu domów i zabudowań gospodarskich, jeżeli te są ogrodzone lub w inny sposób odgraniczone.

§. 41. Zakazem jest polować przez cały dzień w niedzielę i w święta uroczyste.

§. 42. Do chwytania zwierząt łownych nie wolno zastawiać żelazek, łapek i innych przyrządów samochwytnych, tudzież zakładać trutek. Nie wolno użytkującemu z polowania ścigać zwierzyny, która na jego obszarze zraniona, przeszła do obcego obszaru.

§. 43. Włóczące się psy, tudzież koty po polach i lesie mogą być przez uprawnionego do polowania lub jego służbę łowiecką zabijane, lecz nie w bliższem oddaleniu jak na 300 metrów od domu mieszkalnego.

§. 44. Na zarządców lasowych, strażników leśnych, właścicieli samoistnych obszarów myśliwskich, dzierżawców polowań, strzelców łowieckich, wkłada się obowiązek tępienia w każdej porze drapieżnej i szkodliwej zwierzyny, oraz szkodliwego ptactwa w swoich obszarach.

§. 45. Dzikie i zwierzęta groźne dla osobistego bezpieczeństwa, oraz dla bezpieczeństwa inwentarzy gospodarskich, trzymać wolno tylko w zwierzyńcach zabezpieczonych zupełnie przeciw wydostaniu się z tamtąd na zewnątrz.

§. 46. Zwierzęta uznane za szkodliwe jakoto: niedźwiedzie, wilki, rysie, żbiki i dziki może każdy zabijać, chwytac i nabywać, nie wolno jednak nikomu bez zezwolenia uprawnionego do polowania na cudzym gruncie zwierząt szkodliwych śledzić.

Zwierzęta następujące jako to: lisy, kuny leśne i domowe, tchórze i łasice, wiewiórki, chomiki, wydry, wszelkie gatunki orłów, sokół białożór, sokół wędrowny, roróg, kobuz, drzemlik, kania wielka, kania czarna, jastrząb, krogulec, błotniak (rybołówka trzcinnik) czapla siwa, mewa siwa, puchacz, dzierzba, sroka, kruk i gawron mogą być wewnątrz okręgu polowania przez uprawnionego do polowania, na własnym gruncie przez właściciela gruntu, wreszcie na miejscach stanowiących dobro publiczne przez każdego chwytane albo zabijane i zabierane. Do chwytania i zabijania szkodliwej zwierzyny, z wyjątkiem niedźwiedzia nie wolno używać żelazek, łapek i innych przyrządów samochwytnych, z wyjątkiem wypadku w §. 50 przewidzianego.

Nadto z pomiędzy zwierzyny łownej może właściciel gruntu zabijać zapadłe na gruncie w stadach dzikie gęsi i kaczki, które się wówczas stają jego własnością.

O ile uprawnionemu do rybołówstwa służą dalej idące prawa, osądzić należy według przepisów o rybołówstwie na wodach śródziennych.

§. 47. W okolicach, gdzie dziki wyrządzają znaczne szkody w ziemiopłodach, a uprawnieni do polowania, obowiązkuwki tępienia ich zadość nie czynią, ma polityczna władza powiatowa na doniesienie poszkodowanych:

a) uznać odpowiedzialnymi za tego rodzaju szkody tych właścicieli i dzierżawców polowania, którym udowodnionem będzie, że dziki na swoich obszarach hodują;

b) udzielić osobom, ze strony których nadużycia obawiać się nie potrzeba, po zasięgnięciu co do nich opinii Wydziału

Rady powiatowej, nawet bez zgody uprawnionego do polowania, na pewien czas bezpłatne certyfikaty myśliwskie, z dozwoleniem tępienia z broni palnej dzików lub innej szkodliwej zwierzyny (§. 46) w obrębie ściśle oznaczonego obszaru, który nie może przekraczać granic okręgu gminnego polowania.

O wydaniu bezpłatnych certyfikatów, zawiadomi jednocześnie władza polityczna powiatowa tak uprawnionego do polowania, jakoteż i miejscowe władze policyjne.

§. 48. Polityczna władza powiatowa ma także prawo i obowiązek w razie potrzeby na pewien krótki i ściśle ograniczony czas zarządzić pod swoim nadzorem tępienie drapieżnych i szkodliwych zwierząt, a zarazem oznaczyć czas i sposób tępienia. Jeżeli w tym celu zarządzone będą publiczne obławy, polityczna władza powiatowa, zawiadomi o tem uprawnionych do polowania i zaprosi do udziału w nich strzelców nie posiadających nawet kart ani certyfikatów myśliwskich.

Mieszkańcy gmin, w interesie których publiczna obława zarządzoną została, mają obowiązek na wezwanie władzy dostarczyć bezpłatnie nagonki w odpowiedniej ilości.

§. 49. Przy tego rodzaju obławach nie wolno nikomu zabijać innej zwierzyny prócz tej, dla wytępienia której została obława zarządzoną.

Ubity w ten sposób zwierzyna sprzedana będzie przez władzę zarządzającą obławę, w drodze publicznej licytacji, a kwotę uzyskaną ze sprzedaży należy wręczyć Wydziałowi powiatowemu na korzyść funduszu ubogich odnośnej gminy.

§. 50. Do tępienia zwierząt uznanych w §. 46. alin. 1. za szkodliwe, może uprawnionz do polowania używać żelazek, łapek i innych przyrządów samochwytnych, jednakże z zachowaniem wszelkiej ostrożności, aby ztąd nie powstało niebezpieczeństwo dla ludzi i wierząt pożytecznych.

Dlatego też powinien ustawić znaki, które bez trudności spostrzedz i rozpoznać można.

III. O szkodach wyrządzonych przez polowanie i przez zwierzynę.

A. O obowiązkach odszkodowania.

§. 51. Uprawniony do wykonywania polowania ma obowiązek wynagrodzić według przepisów niniejszej ustawy:

a) szkodę wyrządzoną przy wykonywaniu polowania przez niego samego, jego personal łowiecki, gości myśliwych i przez psy tych osób;

b) szkodę wyrządzoną w jego okręgu polowania przez zwierzęta łowne na gruncie i w niezebranych jeszcze plonach, z wyjątkiem szkód wyrządzonych przez stada zapadłych dzikich gęsi i kaczek;

c) szkodę wyrządzoną przez dziki w myśl §. 47 lit. a) niniejszej ustawy.

Jeżeli prawo do wykonywania polowania służy więcej osobom, odpowiadają one solidarnie za szkody wyrządzone przez polowanie i przez zwierzynę.

§. 52. Za szkody wyrządzone przez wszelkiego rodzaju hodowaną zwierzynę, która się wydostanie ze zwierzyńców zamkniętych, odpowiedzialni są ich posiadacze.

§. 53. Każdy posiadacz gruntu ma prawo zabezpieczyć swoje grunta przeciw wdzieraniu się zwierzyny; poczynione jednak w tym celu urządzenia nie mogą być przysposobione do łapania zwierzyny.

Wolno również każdemu odstraszać i odpędzać zwierzynę od swoich gruntów przez urządzenie straszydeł, ogni nocnych, i t. p. Gdyby zaś skutek takiej obrony zwierzę zraniło się lub zginęło, to uprawniony do polowania nie może domagać się odszkodowania.

§. 54. Także uprawniony do polowania może cudze grunta w obrębie swego okręgu

polowania leżące, ubezpieczać od szkód przez zwierzynę wyrządzanych, zapomoć ogrodzeń i innych środków ostrożności, jednak w taki sposób, aby ubezpieczenie to nie przeszkadzało posiadaczom w prowadzeniu gospodarstwa.

Pomimo to uprawniony do polowania odpowiada za szkodę, jeżeli nie dowiedzie, to cel tych urządzeń z winy poszkodowanego został udaremniony.

§. 55. Szkody wyrządzone przez zwierzynę w sadach, ogrodach warzywnych i ozdobnych, w szkółkach drzew, wreszcie na stojących pojedynczo młodych drzewkach, mają być tylko wtedy wynagradzane, jeżeli się okaże, że szkoda nastąpiła mimo, że dla ochrony uszkodzonych przedmiotów, właściciel poczynił takie urządzenia, które wśród zwykłych okoliczności szkodzie rzeczonyj zapobiedz są w stanie. Wzbronienie wstępu na grunta wskazane w ust. 2. §. 40 uważane być ma za zrzeczenie się wynagrodzenia szkody, która na tych gruntach przez polowanie lub przez zwierzynę wyrządzoną być może.

§. 56. Jeżeli szkody przez polowanie lub zwierzynę wyrządzone zostały w zbożu i innych ziemiopłodach, których zupełną wartość dopiero w czasie żniwa można ocenić, to ma być oszacowanie tej szkody i oznaczenie wynagrodzenia odłożone do czasu, gdy plony już dojrzały.

§. 57. Przy ocenianiu wszelkiej szkody w ziemiopłodach zrzędzonej przez polowanie i zwierzynę, należy przyjąć w rachunek tylko rzeczywistą stratę po potrąceniu kosztów, jakiego poszkodowany jeszcze ponieść musiał aż do zebrania plonów.

B. Postępowanie.

§. 58. Powiatowe władze polityczne rozstrzygają w pierwszej instancji wszelkie skargi o wynagrodzenie szkód, wyrządzonych przez polowanie lub zwierzynę.

§. 59. Poszkodowany winien w czasie, w którym szkoda może być jeszcze dostrzeżona i oceniona, zgłosić przez naczelnika gminy szkodę u uprawnionego do polowania lub tegoż zastępcy, z wezwaniem o zgodne załatwienie sprawy. Gdyby ugoda w ciągu 8 dni nie nastąpiła, ma poszkodowany w ciągu dalszych 8 dni pod rygorem utraty prawa do odszkodowania, z zastrzeżeniem postanowień określonych w §. 64. wnieść zażalenie do politycznej władzy powiatowej o wynagrodzenie szkody, oznaczając w przybliżeniu swoją pretensję.

W wypadkach określonych w §. 56 nie jest wymagane liczebne oznaczenie wysokości żądanego odszkodowania, lecz może to nastąpić dopiero w dodatkowym podaniu według §. 63. wnieść się mającemu.

§. 60. Polityczna władza powiatowa przeprowadzić ma w terminie do dni 14 potrzebne dochodzenia na miejscu z przybraniem stron, których nieobecność jednak nie wstrzymuje przedsięwzięcia czynności urzędowej, jakoteż wyznaczonego przez władzę znawcy. W ważniejszych i trudniejszych wypadkach może polityczna władza powiatowa podejmując te dochodzenia przybrać dwóch znawców.

Jako znawców użyć można tylko bezstronnych i nieposzlakowanych ludzi fachowych, od których należy odebrać przysięgę albo raz na zawsze, albo w każdym poszczególnym wypadku na sumienne wypełnienie obowiązków.

§. 61. Przy komisijnem dochodzeniu ma prowadzący czynność urzędową usiłować przedewszystkiem ugodę między stronami, którą należy objąć także koszta postępowania. Jeżeli to usiłowanie skutku nie odniesie, powinien naprzód oświadczyć się znawca:

1) czy uszkodzenie nastąpiło rzeczywiście przez zwierzynę, względnie przy wykonywaniu polowania; następnie zaś

2) o ile podania stron względem okoliczności wpływających według §§. 55. do

57. na pretensję o odszkodowanie, ze stanowiska fachowego są uzasadnione.

§. 62. W tych wypadkach w których wysokość szkody może być zaraz w sposób stanowczy i pewny stwierdzoną, oświadczyć się znawca bezzwłocznie także co do wysokości szkody wyrządzonej przez polowanie lub zwierzynę, poczem władza polityczna orzec ma o odszkodowaniu.

§. 63. W owych zaś wypadkach, gdzie zdaniem znawcy dla słusznego oszacowania szkody wyczekiwać trzeba czasu żniw, zawiadomi polityczna władza powiatowa poszkodowanego, że ma wcześniej podać powtórnie o podjęcie drugich oględzin urzędowych i to jeszcze przed rozpoczęciem żniwa, inaczej bowiem gaśnie pretensja o odszkodowanie. Na takie podanie ma polityczna władza powiatowa przedsięwziąć ponowne oględziny z przybraniem stron i — o ile to możliwe, pierwotnie użytego znawcy, zaś w razie niemożliwości, innego według postanowień §. 60. powołać się mającego.

§. 64. Dochodzenia i usiłowania ugodowe przekazane w myśl poprzednich postanowień politycznej władzy powiatowej co do szkód wyrządzonych przez polowanie lub zwierzynę, mogą być przez nią od wypadku do wypadku albo raz na zawsze aż do odwołania poruczone naczelnikowi gminy (przełożonemu obszarowi dworskiego). W tym wypadku wyznaczy równocześnie polityczna władza powiatowa po wysłuchaniu Reprezentacji gminy (przełożonego obszaru dworskiego) i uprawnionego do polowania, dwóch znawców (§. 60) którzy mają być zaprzysiężeni raz na zawsze.

Jeżeli nastąpi delegacja naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego) raz na zawsze, należy to z podaniem nazwisk znawców, ogłosić w sposób w miejscu używany i podać do wiadomości uprawnionego do polowania.

Po wydaniu takiego ogłoszenia mają być pretensje o zwrot szkód przez polo-

wanie i zwierzynę wyrządzonych w sposób określony w §. 59. wnoszone bezpośrednio do delegowanego naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego), równie jak i w wypadku §. 63. żądania o przedsięwzięcie powtórnych oględzin.

Tenże naczelnik gminy (przełożony obszaru dworskiego) winien o każdej u niego wniesionej pretensyi o odszkodowanie jako też o każdym żądaniu przedsięwzięcia powtórnych oględzin, zawiadomić natychmiast polityczną władzę powiatową i przedsięwziąć na miejscu potrzebne dochodzenia z przybraniem jednego, lub w wypadkach ważniejszych i trudniejszych, obydwóch ustanowionych znawców jako też podjąć określone usiłowania ugodowe.

Do tych dochodzeń i usiłowań ugodowych, również do interwencyi stron i znawców mają analogiczne zastosowanie postanowienia §§. 60—63.

Jeżeli szkoda dotyczy naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego), tegoż żony, albo osób z nim w pierwszym lub drugim stopniu spokrewnionych lub spowinowaconych, winien tenże naczelnik gminy (przełożony obszaru dworskiego) zawiadomić bezzwłocznie władzę polityczną powiatową, która albo załatwi sprawę w myśl poprzednich postanowień albo też wyznaczy inną delegację do przeprowadzenia tej sprawy.

§. 65. Jeżeli ugoda (§§. 61, 63) nie przyjdzie do skutku ma być protokolarnie spisany wynik dochodzeń, bezzwłocznie przesłany politycznej władzy powiatowej która w razie potrzeby może dochodzenie w odpowiedni sposób i to także z przybraniem innych znawców kazać uzupełnić i następnie ma wydać orzeczenie (§. 62 i 63.)

Bliższe przepisy i postanowienia o delegacyi o przeprowadzeniu dochodzeń i usiłowań ugodowych przez delegatów, wydane zostaną przez c. k. Namiestnictwo w drodze rozporządzenia.

Odwołanie trwałej delegacyi naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego) może polityczna władza powiatowa zarządzić każdego czasu. Odwołanie należy ogłosić w sposób w miejscu używany i zawiadomić o tem uprawnionego do polowania.

Tak co do delegacyi naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego) jak również odwołania tejże delegacyi winna polityczna władza powiatowa porozumieć się z Wydziałem powiatowym.

§. 66. Polityczna władza powiatowa winna równocześnie z rozstrzygnięciem o odszkodowaniu orzec także o ponoszeniu kosztów odnośnego dochodzenia. Na osobną prośbę odnośnej strony należy o tych kosztach nawet wówczas orzec, jeżeli odpadła potrzeba decydowania o odszkodowaniu. Jako koszta postępowania mogą być tylko zarachowane:

1. koszta z powodu interwencyi organu urzędowego i znawcy przy podjętych oględzinach tudzież koszta doręczeń i należytości stemplowe (koszta urzędowe);

2. wydatki stron w gotówce urosłe z powodu uczestniczenia w oględzinach na miejscu, lub ewentualnie z powodu zarządzonego przez polityczną władzę osobistego przed nią jawienia się, o ile wydatki te są konieczne (koszta stron), z wyłączeniem jednak możliwych kosztów przybrania doradcy prawnego.

§. 67. Względem ponoszenia kosztów w §. 66. określonych, obowiązują następujące postanowienia:

1. koszta urzędowe, wyjąwszy wydatki pod 3. określony, ponosić ma pozwany, który na wynagrodzenie szkody skazany pozostaje.

Jeżeli zaś skarżący zupełnie został oddalony ze swoją pretensją, ma on ponieść koszta urzędowe.

2. Do zwrotu kosztów stron nie ma prawa ani skarżący ani pozwany. Wyjątki.

od tej zasady zachodzą w wypadku ustępu 3. jakoteż w następujących razach;

a) jeżeli skarżącemu przyznano całe przezeń liczebnie oznaczone odszkodowanie (§. 59) to pozwany obowiązany jest zwrócić koszta prywatne skarżącego;

b) jeżeli skarżący zupełnie został oddalony, ma on uiścić koszta prywatne pozwanego;

3. jeżeli ofiarowana bezskutecznie przez pozwanego w postępowaniu ugodowem (§§. 59, 61, 64,) kwota ugodowa nie była niższą od tej, którą skarżącemu przyznano, w takim razie skarżący ponosi koszta urzędowe nadto obowiązany jest na żądanie pozwanego zwrócić mu jego koszta prywatne.

Ewentualne koszta prawnego doradcy ponosi we wszystkich wypadkach każda strona sama za siebie.

C. Ugodowe unormowanie wynagrodzenia szkód.

§. 68. W drodze porozumienia z właścicielami gruntów, mogą być zawierane względem wynagrodzenia szkód wyrządzonych przez polowanie lub zwierzynę odmiennie od postanowień niniejszej ustawy umowy, których jednak dochodzić wolno tylko na zwykłej drodze prawa.

IV. Ogólne postanowienia o władzach i o postępowaniu niekarnem.

§. 69. Wykonywanie niniejszej ustawy służy w miarę oznaczonej w poszczególnych przepisach kompetencji politycznej władzy powiatowej albo Namiestnictwu.

§. 70. Jeżeli gmina, której poruczoną jest polityczna administracja, posiada samodzielne polowanie w obrębie własnego obszaru gminnego, Namiestnictwo załatwia i rozstrzyga w pierwszej instancji wszystkie do tego samodzielnego polowania od-

noszące się sprawy, w którychby gmina miała występować jako strona.

§. 71. Rekurs przeciw orzeczeniu politycznej władzy powiatowej wnoszony być ma do Namiestnictwa, przeciw decyzji Namiestnictwa — wyjąwszy wypadek określony w 2. ustępie §. 5. — do Ministerstwa rolnictwa. Przeciw potwierdzonemu przez Namiestnictwo orzeczeniu o szkodach przez polowanie i przez zwierzynę wyrządzonych, dalszy rekurs nie ma miejsca.

Rekurs należy w 14 dniach po doręczeniu orzeczenia wnieść pisemnie lub ustnie u władzy, która orzekała w pierwszej instancji.

§. 72. Rekurs wcześniej wniesiony ma z reguły skutek zawieszający, wyjąwszy wypadku w §. 17 przewidzianego, albo też gdy względy bezpieczeństwa publicznego i uniknięcie możliwych szkód, wymagają bezzwłocznego przeprowadzenia poleconych zarządzeń.

§. 73. W wypadkach w których porozumienie między polityczną władzą powiatową, a Wydziałem Rady powiatowej nie przyszło do skutku, orzeka c. k. Namiestnictwo po zasięgnięciu zdania Wydziału krajowego.

V. Przekroczenie i kary.

§. 74. C. k. żandarmerya, zaprzysiężone straże leśne, straże myśliwskie i straże polowe, mają obowiązek czuwania nad przestrzeganiem przepisów niniejszej ustawy i podawania wszelkich dostrzeżonych przekroczeń do wiadomości politycznej władzy powiatowej.

§. 75. Przekroczenie tej ustawy, jakoteż rozporządzeń i szczegółowych zarządzeń na jej podstawie wydanych, mają być karane, o ile powszechna ustawa karna nie ma zastosowania przez polityczną władzę powiatową grzywną od 5 do 50 zł. Grzywna ta podwyższoną być może w przypadku powtórnego przekroczenia, albo jeżeli przekroczenie pociągnęło za sobą

znaczną szkodę aż do stu reńskich. W razie niewypłacalności skazanego, należy grzywnę zamienić na karę aresztu, przy czem 5 zł. liczy się za jeden dzień aresztu.

W razie cięższych przez dłuższy czas dokonywanych, albo powtarzanych wykroczeń przeciw niniejszej ustawie, można zamiast grzywny orzec karę aresztu od 1 do 20 dni.

Grzywny wpływają do funduszu ubogich tej gminy, w której obrębie przekroczenie popełnione zostało.

§. 76. W wypadkach przekroczeń §§. 33, 34, 35. ust. c. 36 i 37., których dopuszcza się sam uprawniony do polowania, względnie handlarz i właściciele restauracyi, należy zarazem orzec utratę zwierzyny złowionej, albo zabitej wbrew przepisowi, a względnie podanej na sprzedaż.

Przy przekroczeniach §§. 42 i 46. orzec należy utratę zakazanych przyrządów bez różnicy, czy są one własnością przestępcy, lub nie.

§. 77. W razie zajęcia przyrządów zakazanych §§. 42 i 46. należy orzec względnie utratę tych przedmiotów, chociażby niemożliwym było dochodzenie i skazanie osób, które się niemi posługiwały.

§. 78. Uznane za przepadłe (skonfiskowane) zwierzyna, strzelby i przyrządy, sprzedawane być mają przez polityczną władzę powiatową w drodze publicznej licytacji na rzecz funduszu ubogich tej miejscowości, gdzie nastąpiło zajęcie. Przed sprzedażą jednak, należy zakazane przyrządy uczynić niezdolnymi do dalszego użytku w formie zakazanej.

§. 79. Z orzeczeniem karnem połączyć należy o ile nie chodzi o wynagrodzenie szkód przez polowanie i zwierzynę wyrządzonych, także zobowiązanie do wynagrodzenia szkody przekroczeniem spowodowanej, jeżeli z powodu braku dostatecznego wyjaśnienia, nie wypadnie odesłać pretensyi

dotyczącej odszkodowania do sądów cywilnych.

Stronom interesowanym, mimo prawomocnych orzeczeń o odszkodowanie, służy prawo udać się w tych sprawach na zwykłą drogę prawa.

§. 80. Jeżeli o przekroczeniu myśliwskim w przeciągu 6 miesięcy, licząc od dnia spełnienia czynu, przestępca nie został pociągnięty do odpowiedzialności, wtedy następuje przedawnienie przekroczenia, co jednak nie uwalnia od obowiązku usunięcia trwającego stanu bezprawnego, jakie przekroczenie to spowodowało.

§. 81. Co do właściwości politycznych władz do dochodzenia i karania przekroczeń niniejszej ustawy, co do terminów odwołania i co do odnośnego postępowania, zastosowane być mają ogólnie obowiązujące przepisy w administracyjnem postępowaniu karnem.

O karach i w związku z niemi będących zwrotach szkód i kosztów rozstrzyga w najbliższej instancyi Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa.

VI. Karty myśliwskie.

§. 82. Nie wolno polować nikomu bez wydanej przez właściwą władzę karty myśliwskiej, lub bez certyfikatu jej miejsce zastępującego.

Wzór karty myśliwskiej i certyfikatu ustanowi Namiestnictwo w drodze rozporządzenia.

§. 83. Karty myśliwskie i certyfikaty wydaje polityczna władza powiatowa, w której okręgu ubiegający się o nie w danej chwili przebywa. Karta myśliwska może być także obcym, to jest osobom nie zamieszkałym w Galicyi, przez tutejszą krajową polityczną władzę powiatową wydana.

§. 84. Karta myśliwska wystawioną być może na rok, na trzy lata kalendaryzowe albo miesięczna.

Certyfikaty wydane będą zatwierdzonym i zaprzysiężonym strażnikom łowieckim, na czas ustanowienia ich strzelcami.

Uprawnieni do polowania, którzy w myśl §. 31. al. 2. niniejszej ustawy przyjmą na siebie obowiązki dozorców polowania, nie mogą korzystać z certyfikatów (§. 86. alin. 2).

§. 85. Karta myśliwska ważną jest na cały obszar Królestwa Galicyi wyłącznie na osobę na której nazwisko opiewa; nie może więc komu innemu być odstąpiona; nie daje ona jednak prawa polować bez zezwolenia uprawnionego do polowania.

Kartę powinni posiadacze w czasie wykonywania polowania zawsze mieć przy sobie i okazać ją na żądanie organu bezpieczeństwa.

§. 86. Za roczną kartę myśliwską opłacić trzeba taksę 5 zł. (10 koron), za trzyletnią 12 zł. (24 koron), za miesięczną po 1 zł. 50 ct. (3 korony). Opłaty te wpływają do funduszu krajowego.

Certyfikaty wystawione według §. 84. nie podlegają opłacie taksy, lecz polityczna władza powiatowa, odmówić ma wydania takich certyfikatów, jeżeli powziąć można podejrzenie, że zamierzone jest uchylenie się od obowiązku opłaty taksy.

§. 87. Wystawienia karty myśliwskiej odmówić należy:

a) małoletnim, o ile o karty dla nich nie proszą ojcowie albo opiekunowie;

b) wyrobnikom żyjącym z zarobku dziennego, tudzież ubogim wspieranym przez zakłady dobroczynne, albo z funduszków gminnych;

c) umyślowo chorym i notorycznym pijakom;

d) osobom, które nie mogą się wykazać kartą na broń, o ile ją wedle odnosnych przepisów mieć powinny;

e) na czas pięciu lat po odbyciu kary temu, kto uznany był winnym zbrodni przeciw bezpieczeństwu osoby lub mienia;

f) na czas trzech lat po odbyciu kary temu, który wedle §. 335 ustawy karnej, uznany był winnym przeciw bezpieczeństwu życia z powodu nie ostrożnego obchodzenia się z bronią palną albo też przekroczenia kradzieży, względnie udziału w tejsze;

g) na czas dwuletni temu, kto powtórnie ukarany został za przekroczenie przepisów o ochronie zwierzyny.

Wydania certyfikatów strażnikom łowieckim odmówić należy w wypadkach wyżej pod lit. e), e), f) i g) wymienionych.

§. 88. Kartę myśliwską odebrać należy bez zwrócenia zapłaconej za nią taksy, jeżeli po wystawieniu zajdzie, lub wiadomą się stanie, co do osoby jej właściciela jedna z wymienionych powyżej (§. 87) okoliczności wykluczających.

Toż samo stosuje się i do certyfikatów:

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Kramarczyk.

Przemawia p. Okuniewski.

Marszałek udziela głosu p. Stadnickiemu, ale ten nie jest obecny w Izbie.

Przemawia następnie p. Bojko.

Przemawia p. Abrahamowicz.

Przemawia p. Średniawski.

Przemawia p. Wójcik i wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wniosek komisji administracyjnej wraz z projektem ustawy łowieckiej jako nienadający się do uchwalenia, odstępuje się Wydziałowi krajowemu z tem, aby wystą-

pił z nowym projektem na najbliższej sesji sejmu.

Izba popiera ten wniosek.

Przemawia p. Stanisław Dzieduszycki.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz.

Izba odrzuca odraczający wniosek p. Wójcika. Przystąpiono tedy do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

Ustawa łowiecka

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

I. Prawo polowania i jego wykonanie.

A. Postanowienia ogólne.

§. 1. Prawo polowania polega na wyłącznem uprawnieniu do hodowania, wyszukiwania, ścigania, zabijania i przywłaszczania sobie łownej zwierzyny i dzikiego ptactwa, jak również przywłaszczania oddzielonych z niej części użytecznych, jak zrzuconych rogów i t. p. Odnośnie do dzikiego ptactwa mieści w sobie prawo polowania także wyłączne uprawnienie do przywłaszczania zniesionych jaj.

Przemawia p. Kramarczyk i wnosi, aby w §. 1, wierszu drugim wypuścić słowo: „hodowania“.

Izba popiera tę poprawkę.

Po zamknięciu rozprawy sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz przemawia, sprzeciwiając się tej poprawce.

Izba odrzuca poprawkę p. Kramarczyka, a następnie w oddzielnem głosowaniu przyjmuje tytuł i §. 1 w brzmieniu powyższem przez komisję zaproponowanem.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 2. Zwierzyną łowną są w rozumieniu niniejszej ustawy: jelen i daniel, sarna, zając, dziki królik i borsuk. Z ptaków: głuszc, cietrzew, jarząbek, pardwa i kuro-patwa, przepiórka, chruściel (derkacz), bażant, drop, czajka, słonka, dubelt, kszczyk, siewka, kulik i rozmaite tegoż gatunki, kurki wodne, łyska, nurki, dziki łabędź, dzika gęś, wszelkie gatunki dzikich kaczek i dzikich gołębi.

Izba uchwała §. 2 bez rozprawy.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 3. Prawo polowania przywiązane jest do własności gruntu, służy więc każdo-czesnemu posiadaczowi gruntu; wykonywane zaś być może albo w sposób samodzielny, albo przez wydzierżawienie.

Wykonywanie prawa polowania w sposób samodzielny przysługuje:

a) posiadaczowi nieprzerwanej przestrzeni obszaru gruntowego wynoszącego co najmniej 115 hektarów, bez względu, czy on jest osobą fizyczną, czy też osobą prawną, czy jest osobą pojedynczą lub połączeniem kilku osób. W ostatnim wypadku nie może być posiadłość podzieloną co do przestrzeni. Również nie stanowi różnicy czy ten obszar leży w jednej gminie lub miejscowości, lub czy się rozciąga na terytorium więcej gmin, względnie miejscowości.

b) Gminie służy samodzielne polowanie tylko co do przestrzeni gruntowej, należącej do majątku gminnego, położonej bądź to w obrębie własnej, bądź też obcej gminy, jeżeli obszar ten wynosi co najmniej 115 hektarów nieprzerwanej przestrzeni.

Drogi, koleje żelazne, rzeki, potoki, kanały jakoteż wody stojące i wyspy na-

wodach, które przeżynają grunta, nie uważają się za przerwy obszaru, jeżeli się można dostać z jednej części kompleksu do drugiej nie przechodząc przez cudzą posiadłość (ad a i b).

c) Posiadaczom zwierzyńców, to jest przestrzeni gruntowych dowolnych rozmiarów przeznaczonych do hodowli zwierzyny, a skutecznie i trwale zabezpieczonych przeciw jej wydostaniu się na grunta sąsiednie.

W razie sporu o to, czy jaka przestrzeń gruntowa uważaną być ma za zwierzyńiec w myśl powyższego postanowienia, rozstrzyga o tem polityczna władza powiatowa.

Przemawia p. Wójcik, stawiając poprawkę do §. 3, mianowicie: aby w ustępie pod lit. b) w pierwszym wierszu po słowie „polowania“ dodać słowa: „nie tylko“.

Przy końcu ustępu lit. b) po słowach „przestrzeni“ dodać: „ale i na wszystkich innych obszarach gruntowych, położonych w obrębie gminy miejscowej i na obszarze dworskim z tą gminą jednoś stanowiącym. W tym ostatnim wypadku przysługują obszarowi dworskiemu równa prawa z gminą.

Izba popiera te poprawkę.

Przemawia p. Żardecki, stawiając poprawkę, aby zamiast ustępu c) §. 3-go, przyjąć ten ustęp w następującem brzmieniu:

c) Posiadaczowi takich ogrodów (ozdobnych, owocowych lub warzywnych), albo parków, bez względu na przestrzeń, które się znajdują przy domu mieszkalnym i naturalnem lub sztucznem ogrodzeniem stałem (płot, krata, mur i t. d.) w ten sposób są okolone, że inne osoby nie naruszywszy tego ogrodzenia lub nie przesadziwszy się przez nie, żadną inną drogą tam dostać się nie mogą, jak tylko przez umieszczone w ogrodzeniu zamykane drzwi lub wrota.

Izba popiera tę poprawkę.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz sprzeciwiając się obu powyższem poprawkom.

Izba w głosowaniu przyjmuje alinę 1, 2 i 3 według wniosku komisji, w brzmieniu powyżej podanem.

Następnie odrzuca Izba poprawkę p. Wójcika do ustępu b) §-fu 3-go, a w oddzielnem głosowaniu przyjmuje alinę czwartą t. j. pierwszą część, ustępu b) w brzmieniu powyższem przez komisję zaproponowanem.

W oddzielnem głosowaniu uchwała Izba następnie alinę piątą t. j. ustęp drugi §. 3-go w brzmieniu przez komisję zaproponowanem.

Izba odrzuca poprawkę p. Żardeckiego do punktu c) §-fu 3-go, a następnie w oddzielnem głosowaniu przyjmuje Izba ustęp c) §. 3-go pierwszą część w brzmieniu proponowanem przez komisję.

Następnie uchwała Izba część drugą ustępu c) §. 3-go w brzmieniu przez komisję zaproponowanem.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 4. Wszelkie inne obszary gruntowe położone w obrębie gminy miejscowej i na obszarze dworskim z tą gminą jedną miejscowoś stanowiącym, które nie posiadają warunków samoistnego polowania w §. 3. określonych, albo co do których samoistne polowanie nie zostało zgłoszone (§. 6), stanowią okręg polowania gminnego. Polowanie gminne ma być wydzierżawione na rzecz posiadaczy gruntów. Przy wydzierżawianiu polowania gminnego zastępuje posiadaczy gruntów reprezentacja gminy, a jeżeli okręg polowania gminnego obejmuje także grunta obszaru dworskiego, reprezentacja gminy z przełożonym obszaru dworskiego według postanowień niniejszej ustawy. W tym ostatnim wypadku wolno tak reprezentacji gminy jak i przełożonemu obszarowi dworskiemu samoistnie sta-

wać wnioski wobec władzy politycznej. Jeżeli posiadacz gruntów obszaru dworskiego, wcielonych do okręgu polowania gminnego, jest dzierżawcą odnośnego polowania gminnego, albo tegoż części, wtedy zastępstwo służy w każdym razie reprezentacji gminnej.

Przemawia p. Żardecki.

Marszałek przerywa mowcy, prosząc go, aby bliżej usiadł, gdyż go nie słyszy, a prawdopodobnie będzie stawiał więcej poprawek do tego projektu ustawy.

P. Żardecki wnosi, aby na razie zawiesić uchwałę nad §. 4, końcowym ustępem od słów: „W tym ostatnim aż do reprezentacji gminnej“.

Izba popiera ten wniosek.

Sprawozdawca przemawia, sprzeciwiając się temu wnioskowi.

Izba uchwała z §. 4-go ustęp od słów: „Wszelkie inne . . . aż do: niniejszej ustawy“.

W oddzielnem głosowaniu odrzuca Izba powyższy wniosek odraczający p. Żardeckiego, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała Izba resztę §. 4-go od słów: „W tym ostatnim“ aż do końca.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

B. Ustanowienie okręgów polowania.

§. 5. Okręgi tak samodzielnego polowania (§. 3), jakoteż okręgi polowania gminnego (§. 4) ustanowi polityczna Władza powiatowa każdym razem na najbliższy okres dzierżawny polowania.

Dzierżawny okres polowania wynosi zwyczajnie lat sześć. Jedynie w wypadkach, w których reprezentacja gminna (przełożony obszar dworskiego) wniesie u politycznej Władzy powiatowej przed upływem przedostatniego roku bieżącego

okresu dzierżawnego z uzasadnionych powodów podanie o przedłużenie okresu dzierżawy, może c. k. Namiestnictwo zarządzić przedłużenie co najwyżej do lat dwunastu. Przeciw takiemu przedłużeniu rekurs nie ma miejsca.

Przemawia p: Styła, stawiając do § 5. poprawkę, aby zamiast pierwszej alinei §. 5. według wniosku komisji, umieścić jako pierwszą alinę następujący ustęp:

Każda gmina stanowi dla siebie osobny okręg polowania, jeżeli obszar gruntów gminnych przynajmniej 115 hektarów wynosi.

Izba popiera poprawkę p. Styły.

Izba popiera poprawkę p. Średniawskiego.

Przemawia p. Okuniewski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca, sprzeciwiając się obu powyższym poprawkom.

Izba odrzuca poprawkę p. Średniawskiego, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała alinę pierwszą §. 5-go w brzmieniu zaproponowanem przez komisję.

Następnie uchwała Izba z drugiej alinei ustęp następujący:

Dzierżawny okres polowania wynosi zwyczajnie lat sześć.

W końcu uchwała Izba resztę alinei drugiej §. 5 od słów: „Jedynie w wypadkach . . . aż do niema miejsca“, a tem samem odrzuca poprawkę p. Styły.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 6. Najpóźniej w sześć miesięcy przed upływem bieżącego okresu dzierżawy, Władza polityczna powiatowa ogłosi w miejscu swej siedziby, jakoteż w każdej gminie i na obszarze dworskim edykt, na mocy którego ci posiadacze gruntów, którzy na nad-

chodzący, w edykcje określić się mający dzierżawny okres polowania (§. 5) na podstawie §. 3 roszczyć sobie uprawnienie do samodzielnego polowania, wezwani zostaną aby te pretensje w ciągu 6 tygodni u politycznej Władzy powiatowej zgłosili. Edykt ten ma być prócz tego doręczony wszystkim tym posiadaczom gruntów, którzy w bieżącym okresie dzierżawnym polowanie samodzielnie na swych gruntach w myśl §. 3. wykonywali.

Do zgłoszenia wystarczy zwykłe podanie do Władzy politycznej powiatowej lub nawet protokolarne oświadczenie z dołączeniem szkicu sytuacyjnego dotyczącej przestrzeni gruntowej. Przy następnym ustanowieniu samodzielnego prawa polowania wystarczy odwołanie się do poprzedniego zgłoszenia.

Polityczna Władza powiatowa ma zbadać zgłoszenia, według potrzeby przedsięwziąć dochodzenia, a następnie ustanowić okręgi polowania tak samodzielnego według §. 3., jakoteż polowania gminnego według §. 4 wydzierżawić się mającego i ogłosić je w należyty sposób.

Izba uchwała §. 6 w powyższym brzmieniu bez rozprawy.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 7. Przeciw skutecznionemu podziałowi mogą być wniesione zarzuty w ciągu czterech tygodni do politycznej Władzy powiatowej.

Polityczna Władza powiatowa zbada wniesione zarzuty i po ewentualnem przeprowadzeniu dochodzeń wyda orzeczenie.

Izba uchwała §. 7 w powyższym brzmieniu bez rozprawy.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 8. Polityczna Władza powiatowa przy ustanowieniu okręgów polowań czy

samodzielnym (§. 3.) czy podlegającym wydzierżawieniu (§. 4.) obowiązana jest, jeżeli temu nie stoją na przeszkodzie ważne względy na wykonywanie polowania, uwzględnić życzenia gmin przez swoją zwierzchność objawione i obszarów dworskich, wniesione w ciągu 6 tygodni po ogłoszeniu edyktu (§. 6) w wypadkach:

a) jeżeli posiadacze obszarów, którym przysługuje prawo samodzielnego polowania z mocy §. 3. lit. a i b pragną obszary swoje i to na cały najbliższy okres dzierżawy przyłączyć do obszaru polowania gminnego, a gmina się na to zgodzi;

b) jeżeli dwie lub więcej gmin, oraz posiadacze obszarów dworskich z mocy §. 4. do okręgu polowania gminnego przydzielonych, zgodnie żądają ustanowienia wspólnego okręgu polowania gminnego na cały najbliższy okres dzierżawny.

c) w ten sam sposób uwzględnić należy żądania gmin lub przełożonych obszarów dworskich w kierunku rozdzielenia ustanowić się mających okręgów polowania, jeżeli szczególne stosunki miejscowe a głównie różnorodność polowań, rozdział ten usprawiedliwiają i jeżeli żadna z tych części nie będzie obejmowała na przyszłość mniej niż 115 hektarów przestrzeni. — Również w wypadkach wyjątkowych może władza polityczna powiatowa ze względu na kulturę łowiecką przyłączyć niektóre parcele n. p. remizy, łązy, kępy i t. d. do obszaru samodzielnego polowania, chociaż z tymże nieprzerwanej całości nie stanowią (§. 3. a i b) jeżeli należą do tego samego właściciela i położone są w tej samej gminie miejscowej.

Przemawia p. Abrahamowicz, wnosząc aby z ustępu c) §. 8. wykreślić końcowy ustęp od słów: „Również w wypadkach.. aż do końca t. j. do słów: gminie miejscowej“.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Okuniewski.

Przemawia p. Pohorecki, wnosząc, aby na samym końcu §. 8. po słowach: „w tej samej gminie miejscowej“ dodać słowa: „i jeżeli mają wolny przystęp.“

Izba nie popiera poprawki p. Pohoreckiego.

Sprawozdawca przemawia, sprzeciwiając się poprawce p. Abrahamowicza.

Izba uchwała według powyższego wniosku komisji alinę pierwszą, drugą i trzecią §. 8.

Następnie uchwała Izba z czwartej alinei §. 8. ustęp od „c) w ten sam sposób... do hektarów przestrzeni.“

Wreszcie uchwała Izba alinę piątą od słów: „Również w wypadkach... aż do gminnie miejscowej“.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 9. Celem stosownego zaokrąglenia przylegających do siebie okręgów polowania gminnego, może polityczna władza powiatowa przy ustanawianiu tych okręgów po wysłuchaniu interesowanych reprezentacji gminnych (przełożonych obszarów dworskich) poszczególne części odłączyć od jednego a przydzielić do drugiego okręgu polowania gminnego; wskutek tego jednak nie może powierzchnia żadnego okręgu polowania gminnego być mniejszą jak 115 h.

Przemawia p. Żardecki, wnosząc, aby §. 9. został zupełnie opuszczony.

Przemawia p. Krempa.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca sprzeciwiając się wnioskowi p. Żardeckiego.

Izba uchwała §. 9. w brzmieniu powyższem zaproponowanem przez komisję.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 10. Jeżeli okręg polowania gminnego wynosi mniej jak 115 hekt., to służy przede wszystkim posiadaczowi przyległego, według §. 3. istniejącego samodzielnego polowania, prawo wydzierżawienia przed wszystkimi innymi bez przetargu na przypadający okres dzierżawny całego gminnego polowania za cenę, jaka wypadnie z obliczenia za przestrzeń tego okręgu, jeżeli się przyjmie za podstawę czynsz dzierżawny, uzyskany za jeden hektar najbliższego przez publiczną licytację wydzierżawionego polowania gminnego.

Jeżeli zachodzą szczególne stosunki, z powodu których taki wymiar nie jest odpowiednim, w takim razie czynsz dzierżawny oznaczy polityczna władza powiatowa po wysłuchaniu reprezentacji gminnej (przełożonego obszaru dworskiego) i odnośnego posiadacza samodzielnego polowania.

Jeżeli jest więcej takich posiadaczy przyległych polowań samoistnych, służy pierwszeństwo do dzierżawy sąsiedniego okręgu polowania gminnego temu z nich, który ofiarowuje wyższy czynsz dzierżawny.

Do oświadczenia się względem korzystania z tego prawa wyznaczy polityczna władza powiatowa interesowanym posiadaczom samodzielnym polowań odpowiedni termin prekluzywny.

Przemawia p. Bernadzikowski, wnosząc następującą poprawkę do § 10, który ma opiewać: „Jeżeli okręg polowania gminnego wynosi mniej, niż 115 hektarów należy go przyłączyć do najbliższego okręgu gminnego i razem w drodze licytacji wydzierżawić, jako jeden okręg polowania a uzyskaną stąd kwotę dzierżawną rozdzielić pomiędzy dotyczące gminy w stosunku do wielkości obszaru połączonych gmin.“

Ustęp drugi §. 10 zaczynający się od słów „Jeżeli zachodzą szczególne stosunki... do samodzielnego polowania,“ oraz ustęp czwarty, zaczynający się od słów: „Do

oświadczenia... aż do termin prekluzywny," — mają być wykluczone.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Okuniewski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia, sprawozdawca.

Izba odrzuca poprawkę p. Bernadzikowskiego a następnie uchwała Izba cały §. 10. według brzmienia komisji, głosując nad każdym z czterech ustępów tego paragrafu oddzielnie.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 11. Jeżeli okręg polowania gminnego wynosi więcej jak 115 hekt. i jeżeli część jego niedosięgająca tego rozmiaru:

a) otoczoną jest w całym obwodzie, albo w dwóch trzecich częściach obwodu samodzielnem polowaniem istniejącem według §. 3. — albo

b) takim samodzielnem polowaniem oddzielona jest od reszty okręgu polowania gminnego w ten sposób, że do niej bez przekroczenia granic gminy nie można dostać się inaczej, jak tylko przez grunta należące do polowania samodzielnego, względnie drogami przez te grunta prowadzającymi, to służy posiadaczowi samodzielnego polowania prawo wydzierżawienia polowania na wspomnianej części (enklawie) okręgu polowania gminnego na przypadający okres dzierżawny przed wszystkimi innymi, bez przetargu. Cena za ową przestrzeń wypadnie z obliczenia, jeżeli się przyjmie za podstawę czynsz dzierżawny, uzyskany za jeden hektar najbliższego przez publiczną licytację wydzierżawionego polowania gminnego. W razie szczególnych stosunków, z powodu których taki wymiar nie jest odpowiedni, ma czynsz dzierżawny oznaczyć polityczna Władza powiatowa po wysłuchaniu reprezentacji gminnej (przełożonego obszoru dworskiego) i odnośnego posiadacza samodzielnego polowania.

Jeżeli enklawa jest kilkoma z poprzednio wspomnianych polowań samodzielných w sposób określony w alinei 1. otoczoną (lit. a), względnie oddzieloną (lit. b), w takim razie służy wspomniane prawo pierwszeństwa dzierżawy przedewszystkiem posiadaczowi samodzielnego polowania, graniczącego z enklawą w dłuższej rozciągłości. Gdyby wskutek wykonania prawa pierwszeństwa dzierżawy okręg polowania gminnego zmniejszył się miał poniżej 115 hekt. wówczas prawo pierwszeństwa dzierżawy tylko wtedy może być wykonane, jeżeli uprawniony do samodzielnego polowania wzaz z enklawą ebejmie w dzierżawę także polowanie na pozostałej części okręgu polowania gminnego. Co do wymiaru czynszu dzierżawnego od tej pozostałej części, służy te same postanowienia, jak co do samej enklawy.

Do oświadczenia się względem korzystania z prawa w poprzednich ustępach określonego, wyznaczy polityczna Władza powiatowa interesowanym posiadaczom samodzielných polowań odpowiedni termin prekluzywny.

Przemawia p. Bernadzikowski, wnosząc aby ustępy: pierwszy, drugi i trzeci §. 11. opiewały jak następuje:

Jeżeli okręg polowania gminnego wynosi więcej niż 115 hekt.

a) otoczony jest w całym obwodzie, albo w dwóch trzecich częściach obwodu samodzielnem polowaniem istniejącem według §. 3. albo

b) takim samodzielnem polowaniem oddzielony jest od reszty okręgu polowania gminnego w ten sposób, że do niego bez przekroczenia granic gminy nie można dostać się inaczej, jak tylko przez grunta, należące do polowania samodzielnego, względnie drogami przez te grunta prowadzającymi, to służy posiadaczowi samodzielnego polowania prawo wydzierżawienia polowania na wspomnianej części (euklawie) okręgu polowania gminnego na przypadający

okres dzierżawny przed wszystkimi innymi za czynsz najwyższy, jaki przy licytacji ofiarowano.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Kramarczyk, wnosząc, aby §. 11. rozpoczynał się dopiero od czwartego ustępu, to jest od słów: „Jeżeli enklawa jest kilkoma...”

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, sprzeciwiając się poprawkom p. Bernadzikowskiego i Kramarczyka.

Marszałek poddaje pod głosowanie poprawkę p. Bernadzikowskiego.

P. Bernadzikowski oświadcza, że w stylizowaniu swej poprawki omylił się. Mia nowicie w pierwszym wierszu zamiast słów: „wynosi więcej niż 115 hekt” — ma być: „nie dosięga 115 hekt.”

Marszałek poddaje pod głosowanie poprawkę p. Bernadzikowskiego w powyższej zmienionej stylizacji.

Izba odrzuca tę poprawkę.

Następnie uchwała Izba ustępy pierwszy, drugi i trzeci, §. 11. w brzmieniu przez komisję proponowanem, a następnie przyjmuje Izba w oddzielnem głosowaniu ustępy czwarty i piąty tego paragrafu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 12. O wszelkich sprawach dotyczących ustanawiania okręgów myśliwskich, tudzież o przeprowadzeniu zmian w ich odgraniczeniu, orzeka w pierwszej instancji polityczna Władza powiatowa, po wysłuchaniu opinii Wydziału Rady powiatowej.

Izba uchwała §. 12. w powyższem brzmieniu bez rozprawy.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

C. Wydzierżawienie polowań gminnych.

§. 13. Wydzierżawienie polowania gminnego (§. 4.) skutecznie polityczna Władza powiatowa na czas ustanowionego okresu dzierżawy (§. 5.) wolno jednak wspomnianej Władzy powierzyć tę czynność odnośnemu naczelnikowi gminy (przełożonemu obszaru dworskiego).

W miastach rządzących się własnymi statutami i w 30 miastach podlegających ustawie gminnej z 13. marca 1889 r. nr. 24, dz. u kr, zarządzi magistrat wydzierżawienie tego polowania przez publiczną licytację.

Akt wydzierżawienia jako też w szczególności protokół licytacyjny sporządzony być ma według wzoru ustanowionego przez Namiestnictwo.

Przemawia p. Żardecki, stawiając poprawkę, aby pierwszy ustęp §. 13. brzmiał jak następuje:

Zwierzchność gminna przynależnego okręgu polowania gminnego zarządzi wydzierżawienie tego polowania przez publiczną licytację.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Bernadzikowski, stawiając poprawkę aby pierwszy ustęp §. 13. brzmiał jak następuje:

„Wydzierżawienie polowania gminnego (§. 4.) skutecznie Zwierzchność gminna (przełożenie obszaru dworskiego) na czas ustanowionego okresu dzierżawy (§. 5.) a tylko w razach wyjątkowych przysługuje to prawo politycznej Władzy powiatowej.”

Izba popiera tę poprawkę.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, sprzeciwiając się obu powyższym poprawkom.

Przemawia pod względem formalnym p. Bojko.

Marszałek przerywa mowcy, wzywając go, aby w przemówieniu swem trzymał się formalnej strony.

P. Bojko wnosi, aby nad §. 13. głosowano imiennie.

Izba nie popiera tego wniosku.

P. Bernadzikowski cofa swoją poprawkę:

Izba odrzuca w głosowaniu poprawkę p. Żardeckiego, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała §. 13. w brzmieniu powyższem, przez komisję proponowanem.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 14. Polityczna Władza powiatowa (Magistrat) ogłosi natychmiast po ustanowieniu okręgów polowania licytacją polowania gminnego. Obwieszczenie o odbyć się mającej licytacji, zawierać ma potrzebne dane o wydzierżawić się mającem polowaniu, jako to: granicę okręgu polowania, czas trwania dzierżawy, cenę wywołania, wysokość mającego się złożyć wadium, termin i miejsce odbycia licytacji.

Ogłoszenie licytacji rozpowszechnić należy w sposób w miejscowości tej praktykowany, a jeżeli spodziewać się można osiągnięcia przez to większego czynszu dzierżawnego, także i w jednej z gazet w powiecie najbardziej rozpowszechnionej.

O terminie i miejscu odbyć się mającej licytacji, należy zawiadomić jednocześnie dotyczącą zwierzchność gminną i obywatelstwo jako też Wydział Rady powiatowej, któremu przysługuje prawo wysłać na swój koszt delegata.

Izba uchwała §. 14. w brzmieniu powyższem bez rozprawy.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 15. Do dzierżawy polowania gminnego dopuszczone być mogą osoby fizyczne z wyjątkiem osób w §. 87. pod lit. a. b. c. e, f i g wymienionych — Skarb pań-

stwa, tudzież Towarzystwa myśliwskie istniejące na podstawie zatwierdzonych przez władze statutów. Wykonywać zaś prawo polowania może tylko ten, kto w myśl rozdziału VI. niniejszej ustawy uzyskał kartę myśliwską.

Przemawia p. Żardecki, wnosząc poprawkę, aby §. 15. brzmiał jak następuje:

Do dzierżawy polowania gminnego dopuszczone być mogą osoby fizyczne, skarb państwa, tudzież Towarzystwa myśliwskie, istniejące na podstawie zatwierdzonych przez władze statutów.

Dopuszczony być nie może do dzierżawy polowania gminnego:

a) małoletni;

b) wyrobnik żyjący z zarobku dziennego, tudzież ubogi wspierany przez zakłady dobroczynne albo z funduszków gminnych;

c) umyślowo chory i notoryczny pijak;

d) na czas pięciu lat po odbyciu kary ten, kto uznany był winnym zbrodni przeciw bezpieczeństwu osoby lub mienia;

e) na czas trzech lat po odbyciu kary ten, który wedle §. 335. ustawy karnej, uznany był winnym przestępstwa przeciw bezpieczeństwu życia z powodu nie ostrożnego obchodzenia się z bronią palną, albo też przekroczenia kradzieży, względnie udziału w teźże;

f) na czas dwuletni temu, kto powtórnie ukarany został za przekroczenie przepisów o ochronie zwierzyny.

Izba popiera poprawkę p. Żardeckiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca.

Przemawia pod względem formalnym p. Żardecki.

Przemawia sprawozdawca, przyjmując poprawkę p. Żardeckiego.

Izba uchwała §. 15. w brzmieniu zaproponowanem przez p. Żardeckiego.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 16. Na podstawie aktu licytacji przyznana będzie dzierżawa polowania gminnego temu, kto najwyższą cenę dzierżawną zaofiaruje, przyczem nie mogą być uwzględnione oferty tych osób, które według §. 15 wykluczone są od dzierżawy.

Izba uchwała bez rozprawy §. 16. w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 17. Przeciw aktowi licytacji służy interesowanym prawo odwołania się do c. k. Namiestnictwa w ciągu dni 14.

Jeżeli przeciw przyznaniu polowania odwołanie wniesione i uwzględnione zostanie, należy zarazem orzec unieważnienie licytacji i ponowne wydzierżawienie polowania gminnego zarządzić, chyba że Władza o odwołaniu decydująca uzna za stosowne oddać polowanie gminne innemu oferentowi, który wniósł rekurs.

Pomimo wniesionego odwołania się przeciw przyznaniu dzierżawy polowania gminnego prawo wykonania tego polowania pozostaje aż do ostatecznego rozstrzygnięcia przy tym, który się utrzymał przy licytacji.

Jeżeli polityczna władza powiatowa żadnemu z licytantów nie przyzna dzierżawy polowania, a przeciw temu wniesiono odwołanie, Władze do tego powołane aż do ostatecznego rozstrzygnięcia postąpią tak, jak gdyby polowanie w dotyczącem okręgu nie było wydzierżawione (§. 18. ustęp 2gi).

Przemawia p. Pohorecki, wnosząc, aby z §. 17. opuścić ustęp trzeci od słów: „Pomimo wniesionego... do — przy licytacji.“ W ustępie czwartym wierszu drugim zaś, zamiast słów: „a przeciw temu,“ ma być: „lub przeciw aktowi licytacji.“

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Żardecki stawiając do §. 17 poprawkę, aby w ustępie drugim, wierszu drugim, po słowach: „i uwzględnione zostanie“, dodać słowa: „na zasadzie §. 15. lit. a), b), c), d), e), f)“. Następnie wykreślić w ustępie drugim ustęp, od słów: „chyba, że władza . . . aż do: wniósł rekurs“.

Izba popiera tę poprawkę.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca, sprzeciwiając się tak poprawce p. Żardeckiego, jakoteż poprawce p. Pohoreckiego.

Izba uchwała pierwszy ustęp §. 17, według brzmienia przez komisję zaproponowanego.

Następnie uchwała Izba z drugiego ustępu §. 17, ustęp od słów: „Jeżeli przeciw . . . aż do: gminnego zarządzić“.

Izba odrzuca w oddzielnem głosowaniu dodatek p. Żardeckiego do powyższego ustępu.

W oddzielnem głosowaniu uchwała Izba dalszą część ustępu drugiego §. 17 od słowa: „chyba“ do „rekurs“.

P. Pohorecki odstępuje od swej poprawki.

Izba uchwała następnie ustępy trzeci i czwarty §. 17 w brzmieniu przez komisję zaproponowanem.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 18. Jeżeli wydzierżawienie polowania gminnego przy pierwszej licytacji za cenę wywołania nie przyjdzie do skutku, Władza wydzierżawiająca ogłosi w terminie nieprzekraczalnym 30 dniowym powtórna licytację, zniżając cenę wywołania o 25%.

W razie zaś, gdyby i powtórna licytacja spełzła na niczem, polityczna Władza powiatowa w porozumieniu z Wydziałem

Rady powiatowej i po wysłuchaniu wniosków Zwierzchności gminnej względnie przełożonego obszaru dworskiego, obmyśli inny niekosztowny sposób użytkowania z prawa polowania.

Przemawia p. Pohorecki, stawiając do §. 18 poprawkę, aby w ustępie pierwszym ostatnim wierszu, opuścić słowa: „zniżając cenę wywołania o 25%“, a natomiast dodać: „i postąpi wedle §. 16“.

Izba popiera tę poprawkę.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca, sprzeciwiając się tej poprawce.

Izba uchwała ustęp pierwszy §. 18 od słów: „Jeżeli“ aż do „licytacyę“.

Izba odrzuca poprawkę p. Pohoreckiego.

Izba uchwała następnie dalszą część pierwszego ustępu §. 18 według brzmienia komisji: „zniżając cenę wywołania o 25%“.

W końcu uchwała Izba drugi ustęp §. 18 w brzmieniu proponowanym przez komisję.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 19. Dzierżawca polowania winien złożyć pod rygorem utraty wadyum (na rzecz uprawnionych) i rozwiązania dzierżawy najpóźniej w dni 14 po przyznaniu dzierżawy dwuletni czynsz dzierżawny, z którego połowa uważaną będzie za kaucyą, a druga połowa za czynsz dzierżawny na rok pierwszy.

Kaucya może być złożona w papierach publicznych, pupilarne bezpieczeństwo dających podług kursu bieżącego i ma być deponowana w c. k. Urzędzie podatkowym właściwego powiatu; zaś czynsz dzierżawny do rąk Zwierzchności gminnej (przełożonego obszaru dworskiego). (§. 20.)

Kaucya jest poręką za grzywny, na które skazany być może dzierżawca polowa-

nia gminnego, dalej za koszta urzędowych czynności odnoszących się do polowania przezeń dzierżawionego, jeżeli na zwrot ich będzie zasądzony, wreszcie za czynsz dzierżawny i wypełnienie innych zobowiązań w umowie przyjętych.

Jeżeli zatem w ciągu trwania dzierżawy kaucya w jaki bądź sposób została zmniejszoną poniżej jednorocznego czynszu polityczna Władza powiatowa poleci dzierżawcy uzupełnić ją w ciągu 14 dni, do pierwotnej wysokości, pod rygorem rozwiązania umowy.

W cztery tygodnie po upływie okresu dzierżawy, lub po jej wcześniejszem rozwiązaniu, kaucya zwróconą będzie dzierżawcy, o ile w całości lub w części nie zostanie zatrzymaną na cele, dla których zabezpieczenia służyła.

Przemawia p. Karatnicki, wnosząc do §. 19. poprawkę następującą:

W ustępie pierwszym należy słowa: „dwuletni czynsz dzierżawny, z którego połowa uważana będzie za kaucyą, a druga połowa za“ zastąpić słowami: „kaucyę w wysokości jednorocznego czynszu i“.

Izba popiera powyższą poprawkę.

Przemawia p. Pohorecki, wnosząc poprawkę, aby §. 19 opiewał z początku zamiast słów: Dzierżawca prawa polowania winien złożyć“ ma być: „Przed rozpoczęciem licytacji winien mający chęć wydzierżawienia prawa polowania, złożyć wadyum w wysokości ceny wywołania“.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Żardecki, wnosząc, aby w ustępie drugim §. 19 po słowach: Kaucya może być złożona“ dodać słowa: w książeczkach kas oszczędności lub“.

Przemawia p. Skalkowski.

Po zamknięciu rozprawy, przemawia sprawozdawca, przyjmując poprawki pp.: Karatnickiego i Żardeckiego, a sprzeciwiając się poprawce p. Pohoreckiego.

Izba odrzuca poprawkę p. Pohoreckiego, a następnie w oddzielnem głosowaniu przyjmuje §, 19 w brzmieniu przez komisję zaproponowanem, z poprawką pp. Karatnickiego i Żardeckiego, które sprawozdawca przyjął.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 20. Roczny czynsz dzierżawny na następne lata składać ma dzierżawca polowania na cztery tygodnie przed rozpoczęciem roku dzierżawnego u Zwierzchności gminnej. Jeżeli jednak okręg polowania gminnego obejmuje grunta obszaru dworskiego, to przypadający na te grunta w stosunku do ich rozmiaru udział w czynszu dzierżawnym, który to udział oznaczy cyfrowo polityczna Władza powiatowa przy sposobności wydzierżawienia polowania gminnego, złożyć należy u przełożonego obszaru dworskiego.

Jeżeli czynsz dzierżawny nie zostanie złożony w oznaczonym czasie, ma polityczna Władza powiatowa na uczynione o tem doniesienie naczelnika gminy względnie przełożonego obszaru dworskiego, wezwać dzierżawcę do zapłaty, z oznaczeniem terminu dni 14 i z zagrożeniem rozwiązania dzierżawy (§. 22. l. 1).

Przemawia p. Romer, wnosząc poprawkę, ażeby na końcu drugiego ustępu tego paragrafu po słowach dzierżawy (§. 22 e. 1)“ dodać słowa: i „utruty kaucyi“.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, sprzeciwiając się tej poprawce.

Izba uchwała §. 20 w brzmieniu proponowanem przez komisję, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała dodatek postawiony przez p. Romera.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 21. Zwierzchność gminna ma w ciągu czterech tygodni po każdorazem zło-

żeniu rocznego czynszu dzierżawnego obwieścić w sposób w miejscu przyjęty, że poszczególni właściciele gruntów podnieść mogą udziały na nich z czynszu przypadające w stosunku do rozległości ich posiadłości gruntowej włączonej do okręgu polowania gminnego, w ciągu pewnego oznaczyć się mającego terminu, gdyż inaczej przypadają na rzecz kasy gminnej. Termin ten nie może wynosić mniej niż 4 tygodnie. Jeżeli okręg polowania gminnego obejmuje grunta obszaru dworskiego, które należą do różnych posiadłości, to powyższe postanowienia niniejszego paragrafu mają analogiczne zastosowanie także do udziału w czynszu dzierżawnym przypadającym za te grunta.

Izba uchwała §. 21 bez rozprawy w brzmieniu powyżej podanem.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 22. Wydzierżawione polowanie może być przez polityczną Władzę powiatową uznane za rozwiązane, skoro dzierżawca:

1. nie złoży w oznaczonym terminie kaucyi, względnie dopełnienia tejże, albo czynszu dzierżawnego (§§. 19. i 20);
2. nie zastosuje się do przepisów ustawy o nadzorze polowania (§. 30);
3. dopuści się powtórnie innego przekroczenia niniejszej ustawy;
4. utraci zdolność uzyskania karty myśliwskiej.

W 14 dni po prawomocności orzeczenia zarządzi polityczna Władza powiatowa wydzierżawienie na nowo polowania gminnego.

Izba bez rozprawy uchwała §. 22. w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 23. Bez zezwolenia politycznej Władzy powiatowej nie wolno pod nieważno-

ścią zadzierżawionego polowania w całości ani w części poddzierżawiać innym osobom, czy to za zapłatą, czy też z zastrzeżeniem udziału w dochodach.

Izba bez rozprawy uchwała §. 23 w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 24. Spadkobiercy dzierżawców prawa polowania mogą za zezwoleniem politycznej Władzy powiatowej, jeżeli się o to najpóźniej w dwa miesiące po śmierci spadkodawcy do niej zgłoszą, wykonać je przez cały pozostały czas dzierżawy, jeżeli posiadają warunki wymagane od dzierżawców i wykonawców polowania.

W razie niezgłoszenia się, lub gdy polityczna władza powiatowa uzna ich za nieodpowiednich do wykonywania prawa polowania, zarządzonym będzie ogłoszenie nowej licytacji.

Izba uchwała bez rozprawy §. 24 w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 25. Jeżeli w ciągu okresu dzierżawnego powstanie okręg w §. 3 a i b określony, to uprawnienie do samodzielnego polowania na tymże zaczyna się dopiero z najbliższym okresem dzierżawnym. Jeżeli jednak części takiego okręgu polowania samodzielnego położone są w różnych okręgach polowania gminnego, w których okresy dzierżawne upływają w różnych terminach, w takim razie powyższy okręg uznany być może jako samodzielny dopiero przy ustanawianiu okręgów polowania tej gminy, w której okres dzierżawny najpóźniej się kończy.

Tymczasem pozostają poszczególne części tego nowo powstałego okręgu polowania samodzielnego wcielone do odnośnych polowań gminnych.

Izba uchwała bez rozprawy §. 25 w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 26. Gdyby w ciągu okresu dzierżawnego jakaś posiadłość gruntowa uznana na ten okres za okręg polowania samodzielnego po myśli §. 3. a i b przeszła częściami na kilku właścicieli, to pozostaje w mocy uprawnienie do samodzielnego polowania, odnośnie do tych części posiadłości, które zawsze jeszcze odpowiadają wymogom §. 3.

Natomiast owe części podzielonej posiadłości gruntowej, które już nie odpowiadają tym wymogom, równie jak w ogóle wszelkie przestrzenie uznane jako okręgi polowania samodzielnego, które w ciągu okresu dzierżawnego utracą wymagany dla okręgów polowania samodzielnego rozmiar 115 ha, albo też potrzebną nieprzerwaną ciągłość, ma polityczna Władza powiatowa na żądanie reprezentacji gminnej (przełożonego obszaru dworskiego), dzierżawcy gminnego polowania lub innego interesowanego włączyć na resztę okresu dzierżawnego do okręgu polowania gminnego, chyba że kto wystąpi w myśl §§. 9. lub 10. z prawem pierwszeństwa dzierżawy.

Izba uchwała bez rozprawy §. 26 w powyższym brzmieniu.

§. 27. Jeżeli okręg polowania samodzielnego, którego właściciel dzierżawił okręg polowania gminnego na podstawie §. 9. albo enklawę na podstawie §. 10. utraci właściwość graniczącego albo otaczającego, względnie oddzielającego okręgu polowania samodzielnego, to polityczna Władza powiatowa na żądanie reprezentacji gminnej (przełożonego obszaru dworskiego), dzierżawcy gminnego polowania albo innej osoby interesowanej, wydzierżawi odnośny okręg polowania gminnego na resztę okresu dzierżawnego drogą licytacji, względnie włączy enklawę do okręgu polo-

wania gminnego, o ile w jednym i drugim przypadku nie zajdzie i nie będzie wykonane inne prawo pierwszeństwa dzierżawy według §. 9 lub 10.

Izba uchwała bez rozprawy §. 27 w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 28. Jeżeli w ciągu okresu dzierżawnego powstaną samodzielne polowania w §. 3 c. określone, to odpadają one zaraz, z chwilą powstania, od polowania wydzierżawionego przez Władzę. Jeżeli zaś w tego rodzaju okręgu polowania zajdzie zmiana, odbierająca mu charakter okręgu polowania samodzielnego według §. 3, winna polityczna Władza powiatowa na żądanie reprezentacji gminnej (przełożonego obszaru dworskiego), dzierżawcy gminnego polowania albo innej osoby interesowanej, wcielić go na resztę okresu dzierżawnego do okręgu polowania gminnego, o ile nie zajdzie i nie będzie wykonane prawo pierwszeństwa dzierżawy według §. 10.

Izba bez rozprawy uchwała §. 28 w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 29. Przedłużenie dzierżawy polowania gminnego bez licytacji po ukończeniu się okresu, na który zostało w drodze licytacji wydzierżawione, może nastąpić na dalszy sześcioletni okres czasu przez polityczną władzę powiatową za zgodą Zwierzchności gminnej temu, kto je ma w dzierżawie w ubiegającym okresie, jeżeli wnieśnie o to prośbę na 3 miesiące przed upływem trwającej jeszcze dzierżawy i przyjmie obowiązek płacenia o 10% wyższego czynszu.

Przemawia p. Żardecki, wnosząc poprawkę, aby w wierszu czwartym i piątym §. 29 słowa „za zgodą Zwierzchności

gminy“, zastąpić słowami: „na podstawie uchwały Rady gminnej“.

Izba popiera tę poprawkę.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca, sprzeciwiając się tej poprawce.

Izba uchwała §. :9 w brzmieniu przez komisję proponowanem, z opuszczeniem słów; „za zgodą Zwierzchności gminnej“.

Następnie odrzuca Izba poprawkę p. Żardeckiego i przyjmuje powyższe słowa w brzmieniu zaproponowanem przez komisję.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

II. Przepisy policyi łowieckiej.

A. Nadzór nad polowaniem.

§. 30. Uprawnieni do samoistnego polowania, jakoteż dzierżawcy polowania gminnego, winni są najpóźniej w trzy miesiące po ogłoszeniu niniejszej ustawy ustanowić dla nadzoru i ochrony polowania straż łowiecką w odpowiedniej liczbie osób i tych do zatwierdzenia i zaprzysiężenia władzy politycznej powiatowej przedstawić.

Izba uchwała §. 30 bez rozprawy, w brzmieniu powyżej podanem.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta.

§. 31. Co do warunków zatwierdzenia i zaprzysiężenia straży łowieckiej obowiązuje ustawa z 4. września 1892 (Dz. u. k. Nr. 74).

Uprawnieni do wykonywania prawa polowania mogą sami podjąć się tego dozoru, jeżeli posiadają warunki do tego wymagane.

Przemawia p. Żardecki, wnosząc poprawkę, aby pierwszy ustęp §. 31 opiewał jak następuje:

Strażnikiem łowieckim może być każdy poddany państwa Austriacko - Węgierskiego umysłowo i fizycznie zdrowy, który ukończył lat 24 życia, a pod względem nienagannego prowadzenia się zasługuje na zaufanie.

Izba popiera tę poprawkę.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca, sprzeciwiając się tej poprawce.

Izba odrzuca poprawkę p. Żardeckiego, a następnie w oddzielnym głosowaniu przyjmuje §. 31 w brzmieniu powyższem przez komisję zaproponowanem.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 32. Zaprzysiężona i zatwierdzona straż łowiecka, ma prawo podczas wykonywania swej służby nosić broń myśliwską; wolno jej jednak z broni tej zrobić użytek przeciw osobom trzecim, tylko w wypadku koniecznej i słusznej obrony.

Jeżeli straż łowiecka nosi przepisane dla niej odznaki, wtedy uważana będzie jako straż publiczna w myśl ustawy państwowej z dnia 16 czerwca 1872 (Nr. 84 Dz. u. p.)

Izba uchwała bez rozprawy §. 32 w brzmieniu powyższem.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

B. Przepisy o ochronie.

§. 33. Nikomu nie wolno w czasie poniżej oznaczonym łowić lub zabijać: jeleni od 1. listopada do 31. lipca, kozłów (rogaczy) od 1. marca do 31. maja, zajęcy od 15. stycznia do 15. września, jarząbków od 1. lutego do 31. sierpnia, cietrzewi i głuszców kogutów od 20. maja do 31. sierpnia, kuropatw od 1. grudnia do 15. sierpnia, bażantów od 1. stycznia do 15. sierpnia, przepiórek i dzikich gołębi od 1. listopada

do 15. sierpnia, dropi i pardw od 15. kwietnia do 31. lipca; ptactwa błotnego mianowicie: kszyków, dubeltów, kulonów, batalionów od 15. kwietnia do 30. czerwca; ptactwa wodnego mianowicie: dzikich gęsi i dzikich kaczek od 15. kwietnia do 15. czerwca; łani jeleni i sarn, cieląt i spiczaków, tudzież samiec cietrzewi i głuszców przez cały rok.

Przepis ten nie stosuje się do zarządzanych polowań w zamkniętych zwierzyńcach.

Wystrzeliwanie łai i kóz ze względu gospodarstwa łowieckiego nastąpić może tylko za zezwoleniem c. k. Namiestnictwa.

Przemawia p. Stadnicki, wnosząc poprawkę, aby w pierwszym ustępie, drugim wierszu od dołu wykreślić słowo: „jeleni“.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Pohorecki, wnosząc poprawkę aby w trzecim wierszu §. 33. słowa: zajęcy od 15. stycznia do 15. września, zastąpić słowami: zajęcy od 1 lutego do 30 września, zaś w wierszu siódmym, słowa: przepiórek i dzikich gołębi od 1 listopada do 15. sierpnia zastąpić słowami: przepiórek i dzikich gołębi od 1 listopada do 1 sierpnia.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Vivien, stawiając poprawkę co do ochrony zajęcy zgodnie z poprawką p. Pohorockiego.

Marszałek udziela głosu p. Abrahamowiczowi, ale tenże zrzeka się głosu.

Przemawia p. Andrzej Potoczek, wnosząc poprawkę, aby w wierszu drugim i trzecim §. 33. słowa: „kozłów (rogaczy) od 1. marca do 31. maja“, zastąpić słowami: „kozłów (rogaczy) od 1. marca do 15. maja“.

Izba popiera tę poprawkę.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca, zgadzając się imieniem wła-

snem na poprawki pp, Stadnickiego, Pohoreckiego i Andrzeja Potockiego.

Izba uchwała poprawkę p. Andrzeja Potockiego, następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała poprawkę p. Pohoreckiego, co do zajęcy; następnie uchwała poprawkę p. Pohoreckiego co do przepiórek i dzikich gołębi, następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała poprawkę p. Stadnickiego, wreszcie uchwała Izba w oddzielnem głosowaniu resztę §. 33. w brzmieniu zaproponowanem przez komisję.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta :

§. 34. Wyjątkowo, za poprzedniem uwiadomieniem powiatowej Władzy politycznej, dozwala się łowienia żywych okazów zwierzyny i ptactwa użytkowego, wybierania jaj z gniazd a młodzieży z legowisk, w czasie do łowienia zakazanym, lecz tylko w celu dalszej hodowli i ochrony podczas srogiej zimy.

Izba bez rozprawy uchwała §. 34. w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta :

§. 35. Polityczna Władza powiatowa w porozumieniu z Wydziałem Rady powiatowej może :

a) zarządzić nawet w porze ochronnej wystrzelanie pewnej ilości sztuk zwierzyny uznanej za łowną, jeżeli zmniejszenie tego rodzaju zwierzostanu jest w interesie gospodarstwa rolnego, leśnego lub łowieckiego pożądaniem;

b) wyjątkowo na rok jeden zezwolić na późniejsze rozpoczęcie, albo wcześniejsze zamknięcie pory ochronnej pewnych rodzajów zwierzyny dla poszczególnych albo wszystkich okręgów polowania w powiecie, jeżeli tego wymagać będą szczególniejsze względy miejscowe, klimatyczne, lub klęski elementarne;

c) zamknąć zupełnie, lecz najwyżej na lat dwa, polowanie w niektórych, albo we wszystkich okręgach polowania w powiecie na pewnego rodzaju zwierzynę i ptactwo łowne w tej okolicy wyniszczeniem zagroźonej.

W razie zupełnego zamknięcia polowania w ciągu dwóch ostatnich lat dzierżawy polowania, może sobie dzierżawca polowania gminnego rościć petensye do opustu połowy czynszu dzierżawnego.

Przemawia p. Potoczek, oświadczając się za zupełnem opuszczeniem §. 35.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Andrzej Potocki, wnosząc poprawkę, aby w pierwszym ustępie tego paragrafu po słowach : „Rady powiatowej“ może dodać słowo „po zaciągnięciu zdania Towarzystwa łowieckiego“.

Przemawia p. Potoczek.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca, oświadczając się za poprawką p. Andrzeja Potockiego proponuje jednakowoż zmianę w tym kierunku, aby poprawka brzmiała: „po zasiągnięciu zdania krajowego Towarzystwa łowieckiego“.

P. Andrzej Potocki zgadza się na tę stylistyczną zmianę.

Izba uchwała §. 35. w brzmieniu przez komisję zaproponowanem, a następnie w oddzielnem głosowaniu przyjmuje dodatek p. Andrzeja Potockiego w stylizacji poprawionej przez sprawozdawcę.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta :

§. 36. Sprzedaż łownej zwierzyny przez handlarzy odbywać się może tylko za okazaniem świadectwa jej pochodzenia. Świadectwa takie z podaniem gatunku i ilości zwierzyny, wydawać będą uprawnieni do wykonywania prawa polowania, lub ich pełnomocnicy ze swojego okręgu myśliwskiego.

Izba uchwała bez rozprawy §. 36. w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejewicz czyta:

§. 37. Po upływie dni 14 od rozpoczęcia się czasu ochronnego i podczas dalszego trwania tego czasu, nie wolno objętej ochroną zwierzyny żywej czy zabitej, w całości lub w częściach sprzedawać na składach, targowicach, w restauracjach, lub w inny jakibądź sposób.

Sprawozdawca tego rodzaju zwierzynę i ptactwo z zagranicy, albo ze zwierzynców zamkniętych przy sprzedaży jej winni wykazywać się świadectwem jej pochodzenia, które przepisze c. k. Namiestnictwo w drodze rozporządzenia.

Sprzedaż zwierzyny łownej i ptactwa ubitych z polecenia Władzy w myśl postanowienia §. 35. jak również skonfiskowanej w myśl postanowień §. 78. może się odbywać za okazaniem świadectwa jej pochodzenia przez właściwą władzę polityczną powiatu stwierdzonego.

Izba uchwała §. 37. bez rozprawy w powyższem brzmieniu.

Pod względem formalnym przemawia p. Wodzicki wnosząc, aby z powodu spóźnionej pory posiedzenie dzisiejsze zamknąć.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacyj i wniosków.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski czyta następującą interpelację do c. k. komisarza rządowego:

Interpelacja

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Zważywszy, że jeżeli ktoś nie ostempluje odpowiednią marką stemplową jakiegos

dokumentu, albo podania, nakładane bywają na niego kary kilkakrotnego zapłacenia należności stempłowej. Zważywszy że ludność nie czyni tego rozmyślnie, aby się uchylić od opłacenia należności, ale czyni to z niewiadomości ustawy o należnościach stempłowych.

Zważywszy, że jeżeli kto czyni umyślnie, to chyba pisarze c. k. Sądów lub władz rządowych, a są wypadki, że tacy pisarze czynili z tego zarobek, że zebrali na stemple a stempli nie przylepiali na donośnie dokumenta, — a nadto ci sami donosili do kary za nieostemplowanie, aby zyskać nagrodę za brakujące stemple;

Zapytujemy Wysoki Rząd, czyli nie zechciałby znieść owe kary stempłowe, a zarządził, aby nieostemplowane pisma zaraz były należycie ostemplowane lub pojedynczo tylko należność stempłowa była wymierzana.

Lwów dnia 29. stycznia 1896.

Warzecha, Interpelant, Ostapczuk, Kramarczyk, Nowakowski, Okuniewski, Krempa, Zdz. Skrzyński, Karol Dzieduszycki, Styła, Żardecki, W. Szwed, Potoczek, Data, Wójcik, Niebyłowicz, Bojko.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz P. Zdzisław Tarnowski czyta następujący wniosek.

Wniosek

Zważywszy, że przedłożenie rządowe z r. 1894, dotyczące Sądów pokoju, tylokrotnie wyrażonych postulatów sejmowych dostatecznie nie uwzględniło, redukując kompetencję sądów pokoju w sprawach cywilnych do wysokości 40 koron (czyli 20 złr.);

zważywszy, że przedłożenie to pozwala według brzmienia §. 14. stronie z wyroku

niezadowolonej ten wyrok do dni 8 unieważnić, przez co powaga tej instytucji byłaby zupełnie podkopana.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd do przeprowadzenia, w myśl postulatów sejmowych, zmian w przedłożeniu rządowym z r. 1894 (dotyczącem sądów pokoju) w tym kierunku ażeby:

1) Kompetencya sądów pokoju w sprawach cywilnych rozszerzoną była ponad projektowaną kwotę 40 koron;

2) ażeby od wyroku sędziego pokoju do wysokości pewnej ustawą określonej kwoty odwołanie było wykluczonem; (Uchwała Sejmu z dnia 6. grudnia 1872);

3) ażeby koszta utrzymania tej instytucji ponosiło państwo.

We Lwowie dnia 26. stycznia 1896.

Wnioskodawca:

Władysław Czaykowski.

Zdzisław Obertyński, Fr. Jędrzejowicz, Emil Torosiewicz, Horodyski, Z. Dembowski, Urbański, F. Rozwadowski, Weigel, Wachnianin, Siemiginowski, Sozański, Wiktor, Sznell, M. Torosiewicz, Gniewosz, Mandyczewski, Trzeciecki, Cielecki, Bielański, Sala, Gołuchowski, Wójcik, Kraiński, Szeliski, J. Puzyna, Koziębrodzki, W. Dzieduszycki, Stecki, A. Skrzyński, A. Jędrzejowicz, Gorayski, Brykczyński, Czarkowski-Golejewski, Hoszard, Korytowski, Kramarczyk, Krzysztofowicz, Rey, Czech, Kozłowski, Andrzej Potocki, Stanisław Dzieduszycki, Wodzicki, K. Scipio, Stanisław Smolka, Z. Skrzyński, Witold Niezabitowski, Borkowki, Brunicki, Czartoryski, Marchwicki, Gnoiński, Tyszkowski, Theodorowicz, Niezabitowski, Skałkowski, Stan. Jędrzejowicz, Abrahamowicz, Albin Rayski,

Karol Dzieduszycki, Paszkowski, Szczepanowski, Hamorak, St. Polanowski, Ochrymowicz, Zagórski, M. Michalski, Michałowski, Dr. H. Jordan, Romanowicz, Goldman, Olpiński, Romer.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku postawi na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski czyta następujący wniosek.

Wysoki Sejmie!

Sprawa utworzenia Izby handlowej w Tarnopolu, a względnie przeniesienia istniejącej w Brodach do Tarnopola, była już w kilku poprzednich kadencyach sejmowych przedmiotem obrad i uchwał Wysockiej Izby Tarnopolowi przychylnych. Powody, jakie wówczas nader wymownie za tem przemawiały, by Tarnopol był siedzibą Izby handlowej, nabrały obecnie jeszcze więcej wagi i stały się liczniejszymi, albowiem wobec nowo budujących się kolei żelaznych Ostrów, Halicz, Tarnopol, Trembowla, Kopyczyńce ku Mielnicy i Zaleszczykom, których węzłem będzie Tarnopol, jest rzeczą niewątpliwą, że miasto to odzyska znowu to stanowisko, jakie od wieków jako stolica Podola, niegdyś spichrza kraju całego, zajmowało, a chwilowo tylko wskutek kolei transwersalnej częściowo utraciło, i że stanie się napowrót ogniskiem handlu całego Podola.

Wobec ułatwień w komunikacji, jakie cała połać kraju, obejmująca dawne obwody Tarnopolski, Czortkowski, Brzeżański i część Stanisławowski, na północ od Dniestru przez budujące się koleje mieć będzie z Tarnopolem, a trudności takowej z Brodami, okazuje się potrzeba utworzenia Izby handlowej w Tarnopolu dla wyż wymienionej części kraju konieczną.

Podpisani stawiają przeto:

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, by sprawę utworzenia Izby handlowej w Tarnopolu wziął pod ścisłą rozwagę i na następującej sesji przedłożył Wysokiemu Sejmowi odpowiedni wniosek.

Pohorecki
wnioskodawca.

Czarkowski-Golejewski, Ostapczuk, Nowakowski, F. Vivien, Zagórski, Piniński, Szeliski, Koziębrodzki, Onyszkiewicz, J. Korytowski, Horodyski, Puzyna, Polanow-

ski, Dr. Sawczak, Dr. Olpiński, T. Merunowicz, Jahl, Gołuchowski.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytania tego wniosku postawi na porządku dziennym najbliższego posiedzenia,

Marszałek odczytuje porządek dziennego następnego posiedzenia.

Marszałek zamyka posiedzenie, oznaczając następne na dzień 30. stycznia b. r. godzinę 10 przed połud.

Koniec posiedzenia o godzinie 3. po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Zdzisław Tarnowski w. r.
Stanisław Niezabitowski w. r.

Protokół

18. posiedzenia, I. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 30. stycznia 1896.

Początek posiedzenia o godzinie 10. minut 40 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Mieczysław Urbański Zdzisław Tarnowski.

Obeonych posłów 135.

Ze strony c. k. Rządu: c. k. Radca dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół szesnastego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów; protokół siedemnastego posiedzenia złożony jest w biurze marszałkowskiem do przejrzenia.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski czyta spis petycji, wniesionych po dzień 29. stycznia br., które przydzielono następującym komisjom:

Komisji prawniczej, L. s.: 1314.

Komisji gminnej, L. s.: 1316.

Wydziałowi krajowemu, L. s.: 1315, 1317, 1319, 1320, 1324, 1327, 1328, 1329, 1330, 1331

Komisji podatkowej, L. s. 1318.

Komisji petycyjnej, L. s.: 1320, 1323.

Komisji gospodarstwa kraj., L. s.: 1322, 1335.

Komisji szkolnej, L. s.: 1325, 1326.

Po odczytaniu petycji L. s. 1335, obszarów dworskich i gmin: Filipowice, Stróż, Wesołów górny i dolny, Lustawice, Wróblowice i Janowice o obwałowanie prawego brzegu Dunajca od Filipowic do ujścia Lubinki do Dunajca, przemawia p. Męciński, popierając tę petycję i wnosi o przekazanie tej petycji komisji gospodarstwa kraj. z poleceniem, ażeby jeszcze w bieżącej sesyi przedłożyła Sejmowi sprawozdanie.

Izba uchwala ten wniosek bez rozprawy.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonej interpelacyi i wniosku.

Sekretarz p. Zdzisław Tarnowski czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

Interpelacya

do Jaśnie Wielmożnego Pana c. k. Komisarza rządowego.

Gminy Winniki i Weinbergen, w powiecie lwowskim, z domami wzdłuż drogi państwowej Lwowsko-Złoczowskiej stojącymi, stanowią jedną gminę katastralną, a tem samem według brzmienia §. 10. ustawy o mytach skarbowych z 26. sierpnia 1891 nr. 140 Dz. u. p. stanowią razem jeden tylko okręg mytniczy.

W paragrafie 9. powołanej ustawy zawarte jest postanowienie, iż w każdym okręgu mytniczym roгатki stawiać należy ile możności tam, gdzie się domy kończą, zaś według §. 14 na roгатce wolno pobierać myto drogowe tylko za drogę długości 8 klm.

W Winnikach ustanowiono jednakowoż od niedawna roгатkę, na której pobierane jest myto za drogę, wynoszącą mało co nad sześć kilometrów i w samym środku szeregu ciągnących się wzdłuż drogi domów dwu osad, które stanowią ten okręg mytniczy (Winniki Weinbergen).

Dla mieszkańców miejscowych jest wybór miejsca na roгатkę spowodowany wyłącznie względami fiskalnymi powodem ustawicznego utrapienia, gdy za każdym przejazdem muszą opłacać myto na stojącej w pośrodku wsi roгатce. A gdy najusilniejsze ich zabiegi o usunięcie tej zapory nie odnoszą skutku, podpisani mają zaszyć zapytać:

Czy c. k. Rząd byłby skłonnym roгатkę na drodze państwowej Lwowsko-Złoczowskiej posunąć o tyle, ażeby myto na tej pierwszej po za Lwowem stacji mytniczej pobierane było za ośm kilometrów, nie zaś wbrew prawu, za krótszą przestrzeń i w pośrodku osady?

Lwów dnia 27. stycznia 1896.

T. Merunowicz.

Abrahamowicz, Weigel, Romanowicz, Klemensiewicz, Szczepanowski, Michalski, Dr. Jakliński, Rayski, Pohorecki, L. Wiśniewski, Vayhinger, Rotter, Dworski, Jahl.

Marszałek oznajmia, że interpelacyę tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski czyta następujący wniosek:

Wniosek.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się Wysoki Rząd:

aby w jak najkrótszym czasie postarał się w drodze konstytucyjnej o powściągnięcie szkodliwej działalności dzisiejszych giełd zbożowych i zabezpieczenie rolników od skutków tychże.

Lwów dnia 30. stycznia 1896.

Wnioskodawca
Wojeiech Dzieducki.

Sala, Koziobrodzki, Jakliński, Karol Czeez, Zamoyski, Wiśniewski, Zdzisław Obertyński, Fruchtman, Emil Torosiewicz, Niezabitowski, Borkowski, Mikołaj Torosiewicz, Pogonowski, Stecki, Krański, Urbański, Karol Dzieduszycki, Szeptycki, Gniewosz, Szczepanowski, Rudrof, Bielański, Theodorowicz, Gustaw Romer, Stanisław Smolka, Gorayski, Dworski, Jahl, Gnoiński, Kostheim, A. Skrzyński, Osuchowski, Siemiginowski, Artur Cielecki, Stanisław Dzieduszycki, Vivien, Sozański, Władysław Czaykowski, Michałowski, Schnell, Scipio, Słonecki, Paszkowski, Korytowski, Trzeciecki, Merunowicz, Brunicki, Horodyski, Zdzisław Skrzyński.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku zamieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Przemawia pod względem formalnym p. Adam Skrzyński, prosząc Wydział kra-

jowy i JE. Marszałka krajowego, ażeby jeszcze w bieżącej sesji przedłożone zostało Sejmowi sprawozdanie o wyborze posła z mniejszej posiadłości pow. Gorlickiego.

Przemawia członek Wydziału kraj. p. Chamiec, odpowiadając imieniem Wydziału krajowego, że skoro Namiestnictwo nadeszłe akta przeprowadzonego dochodzenia w tej sprawie, nie omieszka Wydział krajowy zarządzić, aby sprawa była jak najszybciej zbadaną i Sejmowi przedłożoną.

Marszałek oznajmia, iż skoro otrzyma od Wydziału krajowego sprawozdanie z wnioskiem w tym przedmiocie, zamieści to sprawozdanie na porządku dziennym jednego z posiedzeń bieżącej sesji.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z projektem ustawy dla gminy miasta Białej o obowiązku właścicieli domów do pobudowania kanałów domowych, połączenia ich z kanałami miejskimi i uiszczenie na cele gminne taksy za to połączenie.

Sprawozdanie p. Wereszczyński uwolniony od czytania tego sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedmiotu komisji gminnej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Pohoreckiego w sprawie utworzenia Izby handlowej w Tarnopolu.

Przemawia p. Pohorecki, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi, aby wniosek jego przekazano komisji administracyjnej, z poleceniem, aby jeszcze w bieżącej sesji przedłożyła Sejmowi sprawozdanie.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Czaykowskiego w sprawie organizacji Sądów pokoju.

Przemawia p. Czaykowski, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji administracyjnej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Dalszy ciąg rozprawy szczegółowej nad projektem ustawy łowieckiej.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

C. Dalsze przepisy policyi łowieckiej.

§. 38. Bez zezwolenia uprawnionego do polowania nie wolno nikomu chodzić ze strzelbą po okręgu polowania z wyjątkiem osób, ze stanowiska urzędowego do tego upoważnionych.

Kto wbrew temu zakazowi spotkany zostanie przez strażnika łowieckiego ze strzelbą na obszarze polowania, po za drogami służącymi za publiczną komunikację, winien jest na żądanie tegoż oddać mu strzelbę, którą strażnik łowiecki obowiązany natychmiast złożyć w politycznej Władzy powiatowej.

Przemawia p. Pohorecki, wnosząc poprawkę, aby ustęp drugi §. 38. opiewał jak następuje:

Posiadacz polowania, lub jego strażnik uprawniony jest od każdego, kogo spotka ze strzelbą na obszarze polowania po za drogami do publicznej komunikacji służącymi, odebrać strzelbę, którą natychmiast oddać ma politycznej władzy powiatowej.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Żardecki, wnosząc, aby w ustępie pierwszym §. 38 dodać na końcu po słowie: „upoważnionych“ słowa. „i tych osób, które z §. 47 lit. b) uprawnione zostaną do chodzenia z bronią i w rozmiarze tamże oznaczonym“.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Stadnicki.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca, sprzeciwiając się poprawce p. Pohoreckiego, a przyjmując poprawkę p. Żardeckiego.

Izba uchwała ustęp pierwszy §. 38 w brzmieniu przez komisję zaproponowanem.

Następnie odrzuca Izba poprawkę p. Pohoreckiego do drugiego ustępu §. 38.

Izba uchwała drugi ustęp §-fu 38 w brzmieniu przez komisję zaproponowanem.

Wreszcie uchwała Izba dodatek p. Żardeckiego do ustępu pierwszego §. 38.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 39. W czasie od wiosny aż do ukończenia żniw, nie wolno bez zezwolenia właściciela po polach zasianych lub zasadzonych ani polować, ani psami tropić zwierzyny i ptactwa.

Z pod tego zakazu wyjęte są pola obsiane moharem, dalej zasadzone ziemniakami, albo w rzędowy sposób burakami, lub innymi w dalekich odstępach uprawianymi ziemioplodami.

W czasie wyjątkowo mokrym, nie wolno na polach obsianych polować konno lub z nagonką nawet w jesienie i zimie.

Przemawia p. Pohorecki, wnosząc poprawkę, aby w drugim ustępie, trzecim

wierszu zamiast słowa: „w dalekich“, zamieścić słowa: „wolne przejście dozwolających“.

Izba nie popiera tej poprawki.

Sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwała §. 39 w brzmieniu powyższem przez komisję zaproponowanem.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§ 40. W najbliższem otoczeniu zabudowań można wprawdzie tropić i ścigać zwierzynę, nie wolno jednak do niej strzelać.

Również nie wolno bez zezwolenia właściciela, podczas polowania wchodzić do ogrodów znajdujących się w pobliżu domów i zabudowań gospodarskich, jeżeli te są ogrodzone lub w inny sposób odgraniczone.

Przemawia p. Żardecki wnosząc, aby w ustępie pierwszym §. 40 słowa: „można wprawdzie tropić i ścigać zwierzynę, nie wolno jednak do niej strzelać“, zastąpić słowami: „nie wolno tropić i ścigać zwierzyny, ani do niej strzelać“.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Pohorecki, wnosząc, aby w ostatnim wierszu §. 40. wykreślić słowa: „w inny sposób odgraniczone“.

Izba nie popiera tej poprawki.

Przemawia p. Romer, wnosząc poprawkę, aby w wierszu trzecim i czwartym §. 40 słowa „podczas polowania „zastąpić słowami: „przy wykonywaniu prawa polowania“.

Izba popiera tę poprawkę.

P. Średniawski zrzeka się głosu.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca.

Pod względem formalnym przemawia Marszałek.

Pod względem formalnym przemawia p. Stanisław Dzieduszycki.

Pod względem formalnym przemawia sprawozdawca.

Izba uchwała pierwszy ustęp §. 40 według wniosku komisji z poprawką p. Żardeckiego, a następnie w oddzielnem głosowaniu drugi ustęp §. 40 według wniosku komisji z poprawką p. Romera, którą sprawozdawca przyjął.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 41. Zakazem jest polować przez cały dzień w niedzielę i w święta uroczyste.

Przemawia p. Abrahamowicz wnosząc aby §. 41 opiewał jak następuje:

Zakazaniem jest polować w niedzielę, w święta zaś uroczyste wolno polować dopiero po nabożeństwie przedpołudniowem.

Przemawia p. Karatnicki, popierając poprawkę p. Abrahamowicza.

Przemawia J. E. ks. Kardynał Sembratowicz, oświadczając się za §. 41. według stylizacji komisji.

P. Abrahamowicz cofa swoją poprawkę

Przemawia p. Kramarczyk.

Przemawia p. Stanisław Dzieduszycki.

Marszałek przerywa mowę, oświadczając, że widocznie istnieje nie porozumienie — nikt bowiem nie atakował wniosku J. E. ks. Kardynała Sembratowicza.

Przemawia p. Olpiński, wnosząc aby §. 41 opuścić słowa: „przez cały dzień“.

Izba popiera tę poprawkę.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca godząc się na poprawkę p. Olpińskiego.

Izba uchwała §. 41 w brzmieniu przez komisję zaproponowanem, z poprawką p. Olpińskiego.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 42. Do chwytania zwierząt łownych nie wolno zastawiać żelazek, łapek i innych przyrządów samochwytnych, tudzież zakładać trutek. Nie wolno użytkującemu z polowania ścigać zwierzyny, która na jego obszarze zraniona, przeszła do obcego obszaru.

Izba uchwała bez rozprawy § 42 w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 43. Włóczące się psy, tudzież koty po polach i lesie mogą być przez uprawnionego do polowania lub jego służbę łowiecką zabijane, lecz nie w bliższem oddaleniu jak na 300 metrów od domu mieszkalnego.

Przemawia p. Pohorecki, wnosząc, aby z §. 43. wykreślić słowa: „lecz nie w bliższem oddaleniu jak na 300 metrów od domu mieszkalnego“.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Żardecki.

Przemawia po zamknięciu rozprawy sprawozdawca.

Izba uchwała §. 43 w powyższem brzmieniu, zaproponowanem przez komisję głosując nad ustępem od słowa: „Włóczące“ aż do „zabijane“, a oddzielnie nad resztą od słowa: „lecz“ od słowa: „mieszkalnego“.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 44. Na zarządców lasowych, strażę leśne, właścicieli samoistnych obszarów myśliwskich, dzierżawców polowań, strzelców łowieckich, wkłada się obowiązek tępienia

w każdej porze drapieżnej i szkodliwej zwierzyny, oraz szkodliwego ptactwa w swoich obszarach.

Izba bez rozprawy uchwała §. 44 w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta :

§. 45. Dzikie i zwierzęta groźne dla osobistego bezpieczeństwa, oraz dla bezpieczeństwa inwentarzy gospodarskich, trzymać wolno tylko w zwierzyńcach zabezpieczonych zupełnie przeciw wydostaniu się stamtąd na zewnątrz.

Przemawia p. Potoczek, wnosząc, aby w §. 45 wierszu pierwszym po słowie „dziki“ dodać słowo: „lisy“.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca.

Izba popiera tę poprawkę.

Izba uchwała §. 45 w brzmieniu powyższem, przez komisję zaproponowanem, a następnie w oddzielnem głosowaniu odrzuca poprawkę p. Potoczka.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz prosi o omyłkę druku, iż w wierszu drugim po słowach „chwycić“, należy dodać „przez to je.“

Sprawozdawca czyta :

§. 46. Zwierzęta uznane za szkodliwe jakoto: niedźwiedzie, wilki, rysie, żbiki i dziki może każdy zabijać, chwycić i przez to je nabywać, nie wolno jednak nikomu bez zezwolenia uprawnionego do polowania na cudzym gruncie zwierząt szkodliwych śledzić.

Zwierzęta następujące jako to : lisy, kuny leśne i domowe, tchórze i łasice, wiewiórki, chomiki, wydry, wszelkie gatunki orłów, sokół białożór, sokół wędrowny, roróg, kobuz, drzemlik, kania wielka, kania czarna, jastrząb, krogulec, błotniak (rybołówka trzcinnik) czapla siwa, mewa siwa, puchacz, dzierzba, sroka, kruk i gawron mogą być wewnątrz okręgu polowania przez

uprawnionego do polowania, na własnym gruncie przez właściciela gruntu, wreszcie na miejscach stanowiących dobro publiczne przez każdego chwytane albo zabijane i zabierane. Do chwytania i zabijania szkodliwej zwierzyny, z wyjątkiem niedźwiedzia nie wolno używać żelazek, łapek i innych przyrządów samochwytnych, z wyjątkiem wypadku w §. 50 przewidzianego.

Nadto z pomiędzy zwierzyny łownej może właściciel gruntu zabijać zapadłe na gruncie w stadach dzikie gęsi i kaczki, które się wówczas stają jego własnością.

O ile uprawnionemu do rybołówstwa służą dalej idące prawa, osądzić należy według przepisów o rybołówstwie na wodach śródlądowych.

Przemawia p. Potoczek, wnosząc, aby w drugim wierszu §. 46, po słowie „rysie,“ dodać słowo: „lisy“.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Okuniewski, wnosząc, aby w §. 46. zwrócić napowrót do komisji.

Przemawia p. Rey, wnosząc, aby w ustępie drugim, wierszu trzecim od dołu, po słowie: „niedźwiedzia,“ dodać: „i dzika.“

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Pohorecki, wnosząc, aby w ustępie drugim, wierszu drugim, po słowie: „gruncie“ dodać: „obsianym.“

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Stadnicki, wnosząc aby tak w §. 46, jak i następny §. 47. odesłać napowrót do komisji.

Izba popiera tę poprawkę.

Izba uchwała następnie powyższy wniosek p. Stadnickiego.

Pod względem formalnym przemawia p. Okuniewski, prosząc Marszałka, aby nad §. 47 otworzył rozprawę, dla zgłoszenia poprawek

Marszałek otwiera rozprawę nad §. 47. który według wniosku komisji opiewa.

§. 47. W okolicach, gdzie dziki wyrządzają znaczne szkody w ziemiopłodach, a uprawnieni do polowania, obowiązkuwki tępienia ich zadość nie czynią, ma polityczna Władza powiatowa na doniesienie poszkodowanych:

a) uznać odpowiedzialnymi za tego rodzaju szkody tych właścicieli i dzierżawców polowania, którym udowodnionem będzie, że dziki na swoich obszarach hodują;

b) udzielić osobom, ze strony których nadużycia obawiać się nie potrzeba, po zasięgnięciu co do nich opinii Wydziału Rady powiatowej, nawet bez zgody uprawnionego do polowania, na pewien czas bezpłatne certyfikaty myśliwskie, z dozwoleń tępienia z broni palnej dzików lub innej szkodliwej zwierzyny (§. 46) w obrębie ściśle oznaczonego obszaru, który nie może przekraczać granic okręgu gminnego polowania.

O wydaniu bezpłatnych certyfikatów, zawiadomi jednocześnie Władza polityczna powiatowa tak uprawnionego do polowania, jakoteż i miejscowe władze policyjne.

P. Kulczycki stawia poprawkę do §. 47 a, domagając się aby ten ustęp opiewał:

a) uznać odpowiedzialnymi za tego rodzaju szkody tych właścicieli i dzierżawców polowania, którzy obowiązkuwki tępienia zadość nie czynią.

Przemawia p. Żardecki, popierając poprawkę p. Kulczyckiego.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 48. Polityczna Władza powiatowa ma także prawo i obowiązek w razie potrzeby na pewien krótki i ściśle ograniczony czas zarządzić pod swoim nadzorem tępienie drapieżnych i szkodliwych zwierząt, a zarazem oznaczyć czas i sposób tępienia

Jeżeli w tym celu zarządzone będą publiczne obławy, polityczna Władza powiatowa, zawiadomi o tem uprawnionych do polowania i zaprosi do udziału w nich strzelców nie posiadających nawet kart ani certyfikatów myśliwskich.

Mieszkańcy gmin, w interesie których publiczna obława zarządzoną została, mają obowiązek na wezwanie Władzy dostarczyć bezpłatnie nagonki w odpowiedniej ilości.

Izba uchwała bez rozprawy §. 48. w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 49. Przy tego rodzaju obławach nie wolno nikomu zabijać innej zwierzyny prócz tej, dla wytepienia której została obława zarządzoną.

Ubita w ten sposób zwierzyna sprzedana będzie przez Władzę zarządzającą obławę, w drodze publicznej licytacji, a kwotę uzyskaną ze sprzedaży należy wręczyć Wydziałowi powiatowemu na korzyść funduszu ubogich oduosnej gminy.

Izba uchwala bez rozprawy §. 49. w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 50. Do tępienia zwierząt uznanych w §. 46. alin. 1. za szkodliwe, może uprawniony do polowania używać żelazek, łapek i innych przyrządów samochwytnych, jednakże z zachowaniem wszelkiej ostrożności, aby ztąd nie powstało niebezpieczeństwo dla ludzi i zwierząt pożytecznych.

Dlatego też powinien ustawić znaki, które bez trudności spostrzedz i rozpoznać można.

Przemawia p. Karatnicki, wnosząc, aby paragraf ten zwrócić napowrot komisji.

Izba popiera ten wniosek.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca godząc się na odesłanie tego paragrafu do komisji.

Izba uchwała odesłać § 50. do komisji.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

III. O szkodach wyrządzonych przez polowanie i przez zwierzynę.

A. O obowiązkach odszkodowania.

§. 51. Uprawniony do wykonywania polowania ma obowiązek wynagrodzić według przepisów niniejszej ustawy:

a) szkodę wyrządzoną przy wykonywaniu polowania przez niego samego, jego personal łowiecki, gości myśliwych i przez psy tych osób;

b) szkodę wyrządzoną w jego okręgu polowania przez zwierzęta łowne na gruncie i w niezebranych jeszcze plonach, z wyjątkiem szkód wyrządzonych przez stada zapadłych dzikich gęsi i kaczek;

c) szkodę wyrządzoną przez dziki w myśl §. 47 lit. a) niniejszej ustawy.

Jeżeli prawo do wykonywania polowania służy więcej osobom, odpowiadają one solidarnie za szkody wyrządzone przez polowanie i przez zwierzynę.

Przemawia p. Stadnicki, wnosząc, aby z uchwaleniem §. 51. wstrzymać się, aż do chwili, gdy komisja przedłoży sprawozdanie §§. 46 i 47.

Izba popiera tę poprawkę.

Sprawozdawca proponuje, aby §. 51. przyjąć z wyjątkiem ustępu c).

P. Stadnicki zgadza się na to.

Izba uchwała § 51. w brzmieniu powyższym z wyjątkiem ustępu c), który odesłany zostaje do komisji.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 52. Za szkody wyrządzone przez wszelkiego rodzaju hodowaną zwierzynę, która się wydostanie ze zwierzynców zamkniętych, odpowiedzialni są ich posiadacze.

Izba uchwała §. 52 w brzmieniu powyżej podanem, bez rozprawy.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 53. Każdy posiadacz gruntu ma prawo zabezpieczyć swoje grunta przeciw wdzieraniu się zwierzyny; poczynione jednak w tym celu urządzenia nie mogą być przysposobione do łapania zwierzyny.

Wolno również każdemu odstraszać i odpędzać zwierzynę od swoich gruntów przez urządzenie straszydeł, ogni nocnych, i t. p. Gdyby zaś wskutek takiej obrony zwierzę zraniło się lub zginęło, to uprawniony do polowania nie może domagać się odszkodowania.

Izba uchwała bez rozprawy §. 53 w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 54. Także uprawniony do polowania może cudze grunta w obrębie swego okręgu polowania leżące, ubezpieczać od szkód przez zwierzynę wyrządzanych, zapomocą ogrodzeń i innych środków ostrożności, jednak w taki sposób, aby ubezpieczenie to nie przeszkadzało posiadaczom w prowadzeniu gospodarstwa.

Pomimo to uprawniony do polowania odpowiada za szkodę, jeżeli nie dowiedzie, że cel tych urządzeń z winy poszkodowanego został udaremiony.

Izba uchwała bez rozprawy §. 54 w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 55. Szkody wyrządzone przez zwierzynę w sadach, ogrodach warzywnych i ozdobnych, w szkółkach drzew, wreszcie na stojących pojedynczo młodych drzewkach, mają być tylko wtedy wynagradzane, jeżeli się okaże, że szkoda nastąpiła mimo, że dla ochrony uszkodzonych przedmiotów, właściciel poczynił takie urządzenia, które wśród zwykłych okoliczności szkodzie rzeczonyj zapobiedz są w stanie. Wzbronienie wstępu na grunta wskazane w ust. 2. §. 40 uważane być ma za zrzeczenie się wynagrodzenia szkody, która na tych gruntach przez polowanie lub przez zwierzynę wyrządzoną być może.

Przemawia p. Zardecki, wnosząc, aby w §. 55, wierszu trzecim, po słowach: „mają być“ dodać: „przez uprawnionego do polowania wynagrodzone,“ a natomiast należy wykreślić cały dalszy ustęp od słów: „tylko wtedy“ aż do: „być może.“

Izba popiera tę poprawkę.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca.

Izba odrzuca poprawkę p. Zardeckiego, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała §. 55. w brzmieniu powyższem przez komisję zaproponowauem.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta

§. 56. Jeżeli szkody przez polowanie lub zwierzynę wyrządzone zostały w zbożu i innych ziemiopłodach, których zupełną wartość dopiero w czasie żniwa można ocenić, to ma być oszacowanie tej szkody i oznaczenie wynagrodzenia odłożone do czasu, gdy plony już dojrzały.

Przemawia p. Kramarczyk, wnosząc aby ten paragraf odesłać napowrót do komisji, a gdyby ten wniosek upadł, stawia poprawkę do §. 56 aby tenże, opiewał:

„Wszelkie szkody wyrządzone w ziemiopłodach przez zwierzynę łowną mają być w krótkiej drodze oszacowane i wynagrodzone.“

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Michałowski.

Przemawia p. Stadnicki.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca, oświadczając się za odesłaniem §. 56 do komisji.

Izba uchwała odesłanie §. 56 do komisji.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 57. Przy ocenianiu wszelkiej szkody w ziemiopłodach zrzędzonej przez polowanie i zwierzynę, należy przyjąć w rachunek tylko rzeczywistą stratę po potrąceniu kosztów, jakieby poszkodowany jeszcze ponieść musiał aż do zebrania plonów.

Izba uchwała bez rozprawy §. 57. w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

B. Postępowanie.

§. 58. Powiatowe Władze polityczne rozstrzygają w pierwszej instancyi wszelkie skargi o wynagrodzenie szkód, wyrządzonych przez polowanie lub zwierzynę.

Izba uchwała §. 58. bez rozprawy w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 59. Poszkodowany winien w czasie, w którym szkoda może być jeszcze dostrzeżona i oceniona, zgłosić przez naczelnika gminy szkodę u uprawnionego do polowania lub tegoż zastępcy, z wezwaniem o zgodne załatwienie sprawy. Gdyby ugoda w ciągu 8 dni nie nastąpiła, ma poszkodowany w ciągu dalszych 8 dni pod rygorem utraty prawa do odszkodowania, z zastrzeżeniem postanowień określonych w §. 64. wniesić zażalenie do politycznej Władzy po-

wiatowej o wynagrodzenie szkody, oznaczając w przybliżeniu swoją pretensję.

W wypadkach określonych w §. 56. nie jest wymagane liczebne oznaczenie wysokości żądanego odszkodowania, lecz może to nastąpić dopiero w dodatkowym podaniu według §. 63. wnieść się mającym.

Sprawozdawca wnosi, aby §. 59. zwrócić napowrót do komisji.

Izba uchwała bez rozprawy odesłać tego paragrafu do komisji.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 60. Polityczna Władza powiatowa przeprowadzić ma w terminie do dnia 14 potrzebne dochodzenia na miejscu z przybraniem stron, których nieobecność jednak nie wstrzymuje przedsięwzięcia czynności urzędowej, jakoteż wyznaczonego przez Władzę znawcy. W ważniejszych i trudniejszych wypadkach może polityczna Władza powiatowa podejmując te dochodzenia przybrać dwóch znawców.

Jako znawców użyć można tylko bezstronnych i nieposzlakowanych ludzi fachowych, od których należy odebrać przysięgę albo raz na zawsze, albo w każdym poszczególnym wypadku na sumienne wypełnienie obowiązków.

Przemawia p. Żardecki, wnosząc aby w ustępie pierwszym wierszu czwartym, słowo: „wyznaczonego“ zastąpić słowem „wyznaczonych“, w wierszu piątym słowo: „znawcy“ zastąpić słowem „znawców“, a dalszy ustęp od słów: „W ważniejszych“ do „znawców“ wykreślić.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Pohorecki, wnosząc, aby §. 60 i następny 61 odesłać do komisji.

Izba popiera tę poprawkę.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca.

Izba odrzuca odraczający wniosek p. Pohoreckiego.

Izba odrzuca następnie pierwszą część ustępu pierwszego §. 60. według wniosku p. Żardeckiego, a następnie w oddzielnym głosowaniu przyjmuje w całości §. 60. w brzmieniu przez komisję zaproponowanem.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 61. Przy komisyjnym dochodzeniu ma prowadzący czynność urzędową usiłować przede wszystkim ugodę między stronami, którą należy objąć także kosztą postępowania. Jeżeli to usiłowanie skutku nie odniesie, powinien naprzód oświadczyć się znawca:

1) czy uszkodzenie nastąpiło rzeczywiście przez zwierzynę, względnie przy wykonywaniu polowania; następnie zaś

2) o ile podania stron względem okoliczności wpływających według §§. 55. do 57. na pretensję o odszkodowanie, ze stanowiska fachowego są uzasadnione.

Izba uchwała bez rozprawy §. 61. w brzmieniu powyższem.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 62. W tych wypadkach w których wysokość szkody może być zaraz w sposób stanowczy i pewny stwierdzoną, oświadczyć się znawca bezzwłocznie także co do wysokości szkody wyrządzonej przez polowanie lub zwierzynę, poczem Władza polityczna orzec ma o odszkodowaniu.

Sprawozdawca wnosi, aby paragraf ten zwrócono napowrót do komisji.

Izba uchwała bez rozprawy odesłać §. 62 do komisji.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 63. W owych zaś wypadkach, gdzie zdaniem znawcy dla słusznego oszacowania szkody wyczekiwać trzeba czasu żniw, zaświadomi polityczna Władza powiatowa po-

szkodowanego, że ma wcześniej podać powtórnie o podjęcie drugich oględzin urzędowych i to jeszcze przed rozpoczęciem żniwa, inaczej; bowiem gaśnie pretensya o odszkodowanie. Na takie podanie ma polityczna Władza powiatowa przedsięwziąć ponowne oględziny z przybraniem stron i — o ile to możliwe, pierwotnie użytego znawcy, zaś w razie niemożności, innego według postanowień §. 60. powołać się mającego.

Sprawozdawca oświadcza się za odesłaniem tego paragrafu do komisji.

P. Żardecki zgłasza poprawkę, aby §. 63. opiewał jak następuje:

W owych zaś wypadkach, gdzie zdaniem znawców dla słusznego oszacowania szkody wyczekiwać trzeba czasu żniw podjęcie polityczna Władza powiatowa powtórnie oględziny urzędowe i to jeszcze przed rozpoczęciem żniwa z przybraniem stron i — o ile to możliwe, pierwotnie użytych znawców zaś w razie niemożności, innych według postanowień §. 60. powołać się mających.

Izba uchwała §. 63. zwrócić napowrót do komisji.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 64. Dochodzenia i usiłowania ugody przekazane w myśl poprzednich postanowień politycznej Władzy powiatowej co do szkód wyrządzonych przez polowanie lub zwierzynę, mogą być przez nią od wypadku do wypadku albo raz na zawsze aż do odwołania poruczone naczelnikowi gminy (przełożonemu obszarowi dworskiego). W tym wypadku wyznaczy równocześnie polityczna Władza powiatowa po wysłuchaniu Reprezentacji gminy (przełożonego obszaru dworskiego) i uprawnionego do polowania, dwóch znawców (§. 60) którzy mają być zaprzysiężeni raz na zawsze.

Jeżeli nastąpi delegacja naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego)

raz na zawsze, należy to z podaniem nazwisk znawców, ogłosić w sposób w miejscu używany i podać do wiadomości uprawnionego do polowania.

Po wydaniu takiego ogłoszenia mają być pretensje o zwrot szkód przez polowanie i zwierzynę wyrządzonych w sposób określony w §. 59. wnoszone bezpośrednio do delegowanego naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego), również jak i w wypadku §. 63. żądania o przedsięwzięcie powtórnych oględzin.

Tenże naczelnik gminy (przełożony obszarowi dworskiego) winien o każdej u niego wniesionej pretensji o odszkodowanie jako też o każdym żądaniu przedsięwzięcia powtórnych oględzin, zawiadomić natychmiast polityczną Władzę powiatową i przedsięwziąć na miejscu potrzebne dochodzenia z przybraniem jednego, lub w wypadkach ważniejszych i trudniejszych, obydwóch ustanowionych znawców jako też podjąć określone usiłowania ugodowe.

Do tych dochodzeń i usiłowań ugodowych, również do interwencji stron i znawców mają analogiczne zastosowanie postanowienia §§. 60—63.

Jeżeli szkoda dotyczy naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego), tegoż żony, albo osób z nim w pierwszym lub drugim stopniu spokrewnionych lub spowinowaconych, winien tenże naczelnik gminy (przełożony obszarowi dworskiego) zawiadomić bezzwłocznie Władzę polityczną powiatową, która albo załatwi sprawę w myśl poprzednich postanowień albo też wyznaczy inną delegację do przeprowadzenia tej sprawy.

Sprawozdawca wznosi, aby paragraf ten zwrócono napowrót do komisji.

Izba uchwała bez rozprawy odesłać §. 64 do komisji.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 65. Jeżeli ugoda (§§. 61, 63) nie przyjdzie do skutku, ma być protokolarnie spisany wynik dochodzeń, bezzwłocznie przesłany politycznej Władzy powiatowej która w razie potrzeby może dochodzenie w odpowiedni sposób i to także z przybraniem innych znawców kazać uzupełnić i następnie ma wydać orzeczenie (§. 62 i 63.)

Bliższe przepisy i postanowienia o delegacyi o przeprowadzeniu dochodzeń i usiłowań ugodowych przez delegatów, wydane zostaną przez c. k. Namiesnictwo w drodze rozporządzenia.

Odwołanie trwałej delegacyi naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego) może polityczna Władza powiatowa zarządzić każdego czasu. Odwołanie należy ogłosić w sposób w miejscu używany i zawiadomić o tem uprawnionego do polowania.

Tak co do delegacyi naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego) jak również odwołania tejże delegacyi winna polityczna Władza powiatowa porozumieć się z Wydziałem powiatowym.

Izba uchwała bez rozprawy §. 65. w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 66. Polityczna Władza powiatowa winna równocześnie z rozstrzygnięciem o odszkodowaniu orzec także o ponoszeniu kosztów odnośnego dochodzenia. Na osobną prośbę odnośnej strony należy o tych kosztach nawet wówczas orzec, jeżeli odpadła potrzeba decydowania o odszkodowaniu. Jako koszta postępowania mogą być tylko zarachowane:

1. koszta z powodu interwencji organu urzędowego i znawcy przy podjętych oględzinach tudzież koszta doręczeń i należytości stempłowe (koszta urzędowe);

2. wydatki stron w gotówce urosłe z powodu uczestniczenia w oględzinach na miejscu, lub ewentualnie z powodu zarzą-

dzanego przez polityczną Władzę osobistego przed nią jawienia się, o ile wydatki te są konieczne (koszta stron), z wyłączeniem jednak możliwych kosztów przybrania doradcy prawnego.

Izba uchwała bez rozprawy §. 66. w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 67. Względem ponoszenia kosztów w §. 66. określonych, obowiązują następujące postanowienia:

1. koszta urzędowe, wyjąwszy wydatek pod 3. określony, ponosić ma pozwany, który na wynagrodzenie szkody skazany zostaje.

Jeżeli zaś skarżący zupełnie został oddalony ze swoją pretensją, ma on ponieść koszta urzędowe.

2. Do zwrotu kosztów stron nie ma prawa ani skarżący ani pozwany. Wyjątki od tej zasady zachodzą w wypadku ustępu 3. jakoteż w następujących razach;

a) jeżeli skarżącemu przyznano całe przezeń liczebnie oznaczone odszkodowanie (§. 59), to pozwany obowiązany jest zwrócić koszta prywatne skarżącego;

b) jeżeli skarżący zupełnie został oddalony, ma on uiścić koszta prywatne pozwanego;

3. jeżeli ofiarowana bezskutecznie przez pozwanego w postępowaniu ugodowem (§§. 59, 61, 64,) kwota ugodowa nie była niższą od tej, którą skarżącemu przyznano, w takim razie skarżący ponosi koszta urzędowe nadto obowiązany jest na żądanie pozwanego zwrócić mu jego koszta prywatne.

Ewentualne koszta prawnego doradcy ponosi we wszystkich wypadkach każda strona sama za siebie.

Przemawia p. Żardecki, wnosząc, aby w ustępie 3, wierszu trzecim i czwartym

po słowie: „skarżący“ dodać słowa: „i ponoszą koszty urzędowe po połowie;“ natomiast wykreslić ustęp dalszy: „nadto obowiązany jest na żądanie pozwanego zwrócić mu jego koszty prywatne.“

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Wodzicki, wnosząc, aby w ustępie 3. wierszu drugim i trzecim słowa: „nie była niższą“ zastąpić słowami: „była wyższą“ Po słowach zaś w tym ustępie, wierszu piątym: „koszta prywatne,“ dodać „jeżeli zaś równa z kwotą w drodze ugodowej ofiarowaną, będą koszty równomiernie rozdzielone.“

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Stadnicki.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca, oświadczając się w imieniu własnym za poprawką p. Żardeckiego.

Izba uchwała §. 67. według wniosku komisji od początku aż do włącznie ustępu b).

Nad resztą tego paragrafu z poprawką p. Żardeckiego zarządza Marszałek głosowanie. Po obliczeniu głosów oświadcza Marszałek, iż ma wątpliwość co do stosunku głosów i dlatego zarządza imienne głosowanie.

Marszałek wzywa, aby ci posłowie którzy są za poprawką, p. Żardeckiego głosowali: *tak*, zaś ci, którzy są przeciw tej poprawce, aby głosowali *nie*.

Sekretarz p. Urbański odczytuje alfabetyczny spis posłów.

Przez *tak* głosowali pp.: Abancourt, Abrahamowicz, Barwiński, Bielański, Bojko, Brykczyński, Czarkowski, Czartoryski, Datta, Dembowski, Dworski, Fruchtman, Goldman, Hamorak, Jahl, Jakliński, Karatnicki, Klemensiewicz, Kramarczyk, Krempa, Kulczycki, Loewenstein, Mandyczewski, Marchwicki, Merunowicz, Michalski, Niebyłowicz, Obertyński, Ochrymowicz, Okuniewski, Olpiński, Ostapczuk, Pogonowski, Pohore-

cki, Potoczek, Rayski, Romanowicz, Rotter, Rozwadowski, Sawczak, Sembratowicz, Skałkowski, Skrzyński Zdzisław, Słotwiński, Średniawski, Stadnicki, Styła, Szczepanowski, Szwed, Vayhinger, Wachnianin, Warzecha, Weigel, Wereszczyński, Wiśniewski, Wójcik, Zajączkowski, Żardecki.

Przez *nie* głosowali pp.: Badeni Kazimierz, Bobrzyński, Borkowski. Brunicki, Chamiec, Cielecki, Czaykowski, Czech, Dunajewski, Dzieduszycki Karol, Dzieduszycki Klemens, Dzieduszycki Stanisław, Dzieduszycki Wojciech, Gnoiński, Gołuchowski, Gorayski, Horodyski, Jaworski, Jędrzejowicz Adam, Jędrzejowicz Edward, Jędrzejowicz Stanisław, Jordan, Korytowski, Kostheim, Koziobrodzki, Kraiński, Krzysztofowicz, Męciński, Michałowski, Niezabitowski Stanisław, Onyszkiewicz, Osuchowski, Paszkowski, Pilat, Potocki Andrzej, Potocki Roman, ks. Puzyna Jan, Puzyna Julian, Rapapart, Rey, Romer, Rudolf, Sala, Schnell, Scipio, Siemiginowski, Smolka Stanisław, Sozański, Starzyński, Stecki, Szeliski, Szeptycki, Tarnowski Stanisław, Tarnowski Zdzisław, Teodorowicz, Torosiewicz Mikołaj, Trzecieski, Urbański, Wiktor, Wodzicki.

Po obliczeniu głosów. konstatuje Marszałek, że przez *tak* głosowało 58, zaś przez *nie* 62 posłów. Poprawka p. Żardeckiego zatem upadła.

Następnie uchwała Izba poprawkę p. Wodzickiego.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

C. Ugodowe unormowanie wynagrodzenia szkód.

§. 68. W drodze porozumienia z właścicielami gruntów, mogą być zawierane względem wynagrodzenia szkód wyrządzonych przez polowanie lub zwierzynę odmienną od postanowień niniejszej ustawy umowy, których jednak dochodzić wolno tylko na zwykłej drodze prawa.

Izba uchwała §. 68. bez rozprawy w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

Izba uchwała bez rozprawy §. 69 w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

IV. Ogólne postanowienia o władzach i o postępowaniu niekarnem.

§. 69. Wykonywanie niniejszej ustawy służy w miarę oznaczonej w poszczególnych przepisach kompetencji politycznej Władzy powiatowej albo Namiestnictwu.

Izba uchwała bez rozprawy §. 69. w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 70. Jeżeli gmina, której poruczoną jest polityczna administracja, posiada samodzielne polowanie w obrębie własnego obszaru gminnego, Namiestnictwo załatwia i rozstrzyga w pierwszej instancji wszystkie do tego samodzielnego polowania odnoszące się sprawy, w którychby gmina miała występować jako strona.

Izba bez rozprawy uchwała § 70 w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 71. Rekurs przeciw orzeczeniu politycznej Władzy powiatowej wnoszony być ma do Namiestnictwa, przeciw decyzji Namiestnictwa — wyjąwszy wypadek określony w 2. ustępie §. 5. — do Ministerstwa rolnictwa. Przeciw potwierdzonemu przez Namiestnictwo orzeczeniu o szkodach przez polowanie i przez zwierzynę wyrządzonych, dalszy rekurs nie ma miejsca.

Rekurs należy w 14 dniach po doręczeniu orzeczenia wnieść pisemnie lub

ustnie u Władzy, która orzekała w pierwszej instancji.

Izba bez rozprawy uchwała §. 71 w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 72. Rekurs wczesnie wniesiony ma z reguły skutek zawieszający, wyjąwszy wypadku w §. 17 przewidzianego, albo też gdy względy bezpieczeństwa publicznego i uniknięcie możliwych szkód, wymagają bezzwłocznego przeprowadzenia poleconych zarządzeń.

Izba bez rozprawy uchwała §. 72 w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 73. W wypadkach w których porozumienie między polityczną Władzą powiatową, a Wydziałem Rady powiatowej nie przyszło do skutku, orzeka c. k. Namiestnictwo po zasięgnięciu zdania Wydziału krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała §. 73 w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

V. Przekroczenie i kary.

§. 74. C. k. żandarmerya, zaprzysiężone stráže leśne, stráže myśliwskie i stráže polowe, mają obowiązek czuwania nad przestrzeganiem przepisów niniejszej ustawy i podawania wszelkich dostrzeżonych przekroczeń do wiadomości politycznej Władzy powiatowej.

Izba bez rozprawy uchwała §. 74 w powyższym brzmieniu:

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 75. Przekroczenia tej ustawy, jakoteż rozporządzeń i szczegółowych zarządzeń na jej podstawie wydanych, mają być

karane, o ile powszechna ustawa karna nie ma zastosowania, przez polityczną Władzę powiatową grzywną od 5 do 50 zł. Grzywna ta podwyższoną być może w przypadku powtórnego przekroczenia, albo jeżeli przekroczenie pociągnęło za sobą znaczną szkodę aż do stu reńskich. W razie niewypłacalności skazanego, należy grzywnę zamienić na karę aresztu, przy czem 5 zł. liczy się za jeden dzień aresztu.

W razie cięższych przez dłuższy czas dokonywanych, albo powtarzanych wykroczeń przeciw niniejszej ustawie, można zamiast grzywny orzec karę aresztu od 1 do 20 dni.

Grzywny wpływają do funduszu ubogich tej gminy, w której obrębie przekroczenie popełnione zostało.

Izba bez rozprawy uchwała §. 15 w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 76. W wypadkach przekroczeń §§. 33, 34, 35. ust. c. 36 i 37., których dopuszcza się sam uprawniony do polowania, względnie handlarz i właściciele restauracyi, należy zarazem orzec utratę zwierzyny złowionej, albo zabitej wbrew przepisowi, a względnie podanej na sprzedaż.

Przy przekroczeniach §§. 42 i 46. orzec należy utratę zakazanych przyrządów bez różnicy, czy są one własnością przestępcy, lub nie.

Izba bez rozprawy uchwała §. 76 w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 77. W razie zajęcia przyrządów zakazanych §§. 42 i 46. należy orzec bezwzględnie utratę tych przedmiotów, chociażby niemożliwem było dochodzenie i skazanie osób, które się nimi posługiwały.

Izba bez rozprawy uchwała §. 77 w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 78. Uznane za przepadłe (skonfiskowane) zwierzyna, strzelby i przyrządy, sprzedawane być mają przez polityczną władzę powiatową w drodze publicznej licytacji na rzecz funduszu ubogich tej miejscowości, gdzie nastąpiło zajęcie. Przed sprzedażą jednak, należy zakazane przyrządy uczynić niezdolnymi do dalszego użytku w formie zakazanej.

Przemawia p. Olpiński, i wnosi, aby §. 78 odesłać napowrót do komisji.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca.

Izba uchwała odesłanie §. 78 do komisji.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 79. Z orzeczeniem karnem połączyć należy o ile nie chodzi o wynagrodzenie szkód przez polowanie i zwierzynę wyrządzonych, także zobowiązanie do wynagrodzenia szkody przekroczeniem spowodowanej, jeżeli z powodu braku dostatecznego wyjaśnienia, nie wypadnie odesłać pretensyi dotyczącej odszkodowania do sądów cywilnych.

Stronom interesowanym, mimo prawomocnych orzeczeń o odszkodowanie, służy prawo udać się w tych sprawach na zwykłą drogę prawa.

Przemawia p. Pogonowski, wnosząc, aby w ustępie drugim, od początku słowa: „Stronom interesowanym“ zastąpić słowami: „Poszkodowanemu“, zaś zamiast słów: „prawomocnych orzeczeń“ ma być: „prawomocnego orzeczenia“.

Izba popiera tę poprawkę.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca, sprzeciwiając się tej poprawce.

Przemawia p. Pogonowski dla sprostowania faktu.

Izba uchwała pierwszy ustęp §. 79, w brzmieniu przez komisję zaproponowanem.

Izba odrzuca poprawkę p. Pogonowskiego, a następnie w oddzielnem głosowaniu przyjmuje drugi ustęp §. 79 w brzmieniu przez Komisję zaproponowanem.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 80. Jeżeli po przekroczeniu myśliwskim w przeciągu 6 miesięcy, licząc od dnia spełnienia czynu, przestępca nie został pociągnięty do odpowiedzialności, wtedy następuje przedawnienie przekroczenia, co jednak nie uwalnia od obowiązku usunięcia trwającego stanu bezprawnego, jakie przekroczenie to spowodowało.

Izba uchwała bez rozprawy §. 80 w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§ 81. Co do właściwości politycznych Władz do dochodzenia i karania przekroczeń niniejszej ustawy, co do terminów odwołania i co do odnośnego postępowania, zastosowane być mają ogólnie obowiązujące przepisy w administracyjnym postępowaniu karnem.

O karach i w związku z niemi będących zwrotach szkód i kosztów rozstrzyga w najbliższej instancji Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa.

Izba uchwała bez rozprawy §. 81 w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

VI. Karty myśliwskie.

§. 82. Nie wolno polować nikomu bez wydanej przez właściwą władzę karty myśliwskiej, lub bez certyfikatu jej miejsce zastępującego.

Wzór karty myśliwskiej i certyfikatu ustanowi Namiestnictwo w drodze rozporządzenia.

Przemawia p. Szwed, wnosząc, aby następujące paragrafy od §. 82 aż do końca t. j. §. 88 odesłać napowrót do komisji.

Izba popiera ten wniosek.

Przemawia p. Kramarczyk.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz, sprzeciwiając się tej poprawce.

Izba odrzuca odraczający wniosek p. Szweda a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała §. 82 w brzmieniu powyższem.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 83. Karty myśliwskie i certyfikaty wydaje polityczna Władza powiatowa, w której okręgu ubiegający się o nie w danej chwili przebywa. Karta myśliwska może być także obcym, to jest osobom nie zamieszkałym w Galicyi, przez tutejszą krajową polityczną Władzę powiatową wydana.

Izba bez rozprawy uchwała §. 83 w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz prostuje omyłkę drukarską zaszłą w §. 84 mianowicie w drugim wierszu zamiast: „miesięczną“ ma być „na miesiąc“.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 84. Karta myśliwska wystawioną być może na rok, na trzy lata kalendaryzowe albo na miesiąc.

Certyfikaty wydane będą zatwierdzonym i zaprzysiężonym strażnikom łowieckim, na czas ustanowienia ich strzelcami.

Uprawnieni do polowania, którzy w myśl §. 31. al. 2. niniejszej ustawy przyjmą na siebie obowiązki dozorców polowa-

nia, nie mogą korzystać z certyfikatów (§. 86. alin. 2).

Izba uchwała bez rozprawy §. 84 w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz prostuje omyłkę druku zaszłą w §. 85, mianowicie w wierszu drugim zamiast słów: „na osobę“ ma być: „dla osoby“.

Sprawozdawca czyta:

§. 85. Karta myśliwska ważną jest na cały obszar Królestwa Galicyi wyłącznie dla osoby, na której nazwisko opiewa; nie może więc komu innemu być odstąpiona; nie daje ona jednak prawa polować bez zezwolenia uprawnionego do polowania.

Kartę powinni posiadacze w czasie wykonywania polowania zawsze mieć przy sobie i okazać ją na żądanie organu bezpieczeństwa.

Izba uchwała bez rozprawy §. 85 w powyższem brzmieniu

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 86. Za roczną kartę myśliwską opłacić trzeba takse 5 zł. (10 koron), za trzyletnią 12 zł. (24 koron), za miesięczną po 1 zł. 50 ct. (3 korony). Opłaty te wpływają do funduszu krajowego.

Certyfikaty wystawiane według §. 84. nie podlegają opłacie taksy, lecz polityczna Władza powiatowa, odmówić ma wydania takich certyfikatów, jeżeli powziąć można podejrzenie, że zamierzone jest uchYLENIE się od obowiązku opłaty taksy.

Przemawia p. Żardecki, stawiając do §. 86 poprawkę, aby za roczną kartę wyznaczyć takse 2 złr., za trzyletnią 6 złr., za miesięczną 50 ct.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Kramarczyk, stawiając poprawkę do ustępu pierwszego §. 86, aby słowa „do funduszu krajowego“ zastąpić słowami: „do funduszu gminnego“.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Okuniewski, popierając poprawkę p. Żardeckiego, a gdyby się poprawka nie utrzymała, wnosi dodatkowo, aby na trzyletnią kartę wyznaczyć takse 15 zł. (30 koron).

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Wachnianin, wnosząc dodatek do pierwszego ustępu §. 86, mianowicie, aby na końcu tego ustępu po słowie: „krajowego“, dodać: „i stanowią osobny fundusz o którego użyciu orzeka Sejm“.

Izba popiera tę poprawkę.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca, sprzeciwiając się poprawkom pp. Żardeckiego i Wachnianina, a przyjmując poprawkę p. Okuniewskiego.

Izba uchwała przedewszystkiem z ustępu pierwszego §. 86, iż taksa za roczną kartę wynosić ma 5 zł; następnie w oddzielnem głosowaniu poprawkę p. Okuniewskiego, iż taksa za trzyletnią kartę wynosić ma 15 zł; następnie w oddzielnem głosowaniu, iż taksa za miesięczną kartę wynosić ma 1 zł. 50 ct.

Izba odrzuca następnie poprawkę p. Kramarczyka, a w oddzielnem głosowaniu uchwała ustęp pierwszy §. 86, w brzmieniu przez komisję zaproponowanem.

Izba odrzuca dodatek p. Wachnianina do ustępu pierwszego tego paragrafu, a w oddzielnem głosowaniu uchwała następnie drugi ustęp §. 86, według brzmienia przez komisję zaproponowanego.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz, prostuje omyłkę druku w §. 87, a mianowicie w ustępie f), wierszu drugim po słowie: „winnymi,“ dodać należy: „przestępstwa.“

Sprawozdawca czyta:

§. 87. Wystawienia karty myśliwskiej odmówić należy:

a) małoletnim, o ile o karty dla nich nie proszą ojcowie albo opiekunowie;

b) wyrobnikom żyjącym z zarobku dziennego, tudzież ubogim wspieranym przez zakłady dobroczynne, albo z fundusów gminnych;

c) umyślowo chorym i notorycznym pijakom;

d) osobom, które nie mogą się wykazać kartą na broń, o ile ją wedle odnośnych przepisów mieć powinny;

e) na czas pięciu lat po odbyciu kary temu, kto uznany był winnym zbrodni przeciw bezpieczeństwu osoby lub mienia;

f) na czas trzech lat po odbyciu kary temu, który wedle §. 335 ustawy karnej, uznany był winnym przestępstwa przeciw bezpieczeństwu życia z powodu nieostrożnego obchodzenia się z bronią palną, albo też przekroczenia kradzieży, względnie udziału w tejsze;

g) na czas dwuletni temu, kto powtórnie ukarany został za przekroczenie przepisów o ochronie zwierzyny.

Wydania certyfikatów strażnikom łowieckim odmówić należy w wypadkach wyżej pod lit. c), e), f) i g) wymienionych.

Izba uchwała bez rozprawy §. 87. w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 88. Kartę myśliwską odebrać należy bez zwrócenia zapłaconej za nią taksy, jeżeli po wystawieniu zajdzie, lub wiadomą się stanie, co do osoby jej właściciela jedna z wymienionych powyżej (§. 87) okoliczności wykluczających.

Toż samo stosuje się i do certyfikatów.

Izba uchwała bez rozprawy §. 88 w powyższem brzmieniu.

Marszałek konstatuje, że cały projekt ustawy został przyjęty, prócz tych paragrafów, które odesłano do komisji. Mar-

szątek wzywa komisję, aby jak najrychlej przyszła do Izby ze sprawozdaniem o tych paragrafach, które jej przekazane zostały.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o przedłożeniu Wydziału krajowego w sprawie polepszenia bytu nauczycieli szkół ludowych.

Pod względem formalnym przemawia p. Kramarczyk, wnosząc, aby ten punkt usunąć z dzisiejszego posiedzenia.

Pod względem formalnym udziela wyjaśnienia Marszałek.

Pod względem formalnym przemawia p. d'Abancourt.

Pod względem formalnym przemawia p. Piniński.

Izba uchwała usunąć powyższy punkt z porządku dziennego dzisiejszego posiedzenia.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gminnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności Departamentu I.

Sprawozdawca p. Mikołaj Torosiewicz uwolniony od czytania tego sprawozdania odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sprawozdanie z czynności Departamentu I. Wydziału krajowego Sejm przyjmuje do wiadomości.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu przedłożyć na najbliższej sesji Sejmowej projekt ustawy o ordynacji wyborczej dla 30-tu miast podlegających ustawie z dnia 13 marca 1889.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Jordan, wnosząc aby na końcu punktu II. wniosku komisji dodać:

„z utrzymaniem 3-ech kół wyborczych i rozmieszczeniem w nich wyborców z inteligencji w ten sposób, by im zapewnić należyty wpływ na wybory reprezentacji miejskiej“.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Pilat.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia sprawozdawca.

W rozprawie szczegółowej nikt głosi nie żąda, Izba uchwała oba punkty wniosku komisji, głosując nad każdym z nich oddzielnie, a następnie w oddzielnem głosowaniu odrzuca dodatek postawiony przez p. Jordana.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej o sprawozdaniu z czynności Dep. IV. Wydziału krajowego.

Sprawozdawca p. Sala uwolniony od czytania tego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

I. Sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności Departamentu IV. Sejm przyjmuje do wiadomości.

II. Wzywa się c. k. Rząd, by wyjednał stałą dotację ze Skarbu Państwa na subwencyowanie budowy dróg powiatowych i gminnych w kraju, a to w tym co najmniej stosunku w jakim na ten cel przyznania się fundusz krajowy.

III. Wzywa się c. k. Rząd aby jak najrychlej wziął pod rozwagę sprawę uzupełnienia sieci dróg rządowych w Galicyi i odpowiednie wnioski przedłożył Radzie Państwa do konstytucyjnego traktowania.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji, głosując nad każdym punktem tegoż wniosku oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej z petycji Wydziału powiatowego i gminy miasta Myślenice o utworzenie Sądu obwodowego w Myślenicach.

Sprawozdawca p. Jahl czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim przydziela petycję Myślenickiej Rady powiatowej i gminy miasta Myślenice o utworzenie Sądu obwodowego w Myślenicach — Wydziałowi krajowemu do zbadania i postawienia wniosku na najbliższej sesji sejmowej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej z petycji gminy Sułkowice o utworzenie Sądu powiatowego w Sułkowicach.

Sprawozdawca p. Jahl czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim przydziela petycję gminy Sułkowice o utworzenie nowego Sądu powiatowego w Sułkowicach — Wydziałowi krajowemu do zbadania i zdania sprawy na najbliższej sesji sejmowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z przedłożenia Wydziału krajowego o popieraniu kultury krajowej na polu budowl wodnych.

Sprawozdawca p. Gorayski uwolniony od czytania sprawozdania.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Rotter, wnosząc dodatkową XII, rezolucję do wniosku komisji w następującem brzmieniu:

XII. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby zbadał na miejscu system regulacji małych górskich potoków, obmyślony przez L. Seelinga w Izbebniku i tamże od dłuższego czasu zastosowywany, i o wyniku badań zdał sprawę Sejmowi na najbliższej sesyi.

Izba popiera ten wniosek.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia sprawozdawca, godząc się na rezolucję zaproponowaną przez p. Rottera.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 10. grudnia 1895 l. 78.875 o popieraniu kultury krajowej na polu budowy wodnych Sejm przyjmuje do wiadomości.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy punkt wniosku komisji.

Sprawozdawca czyta:

II. Sejm przyznaje na regulację rzek niespławnych w myśl uchwały swej z dnia 6. października 1882 w rub. XIII. poz. 180 wydatków na rok 1896 następujące zasiłki:

a) na regulację Skawy:

1) pod Jaroszowicami
i Wadowicami .	3.230 zł.
2) „ Grodziskiem
i Graboszykami	<u>1.000 „</u> 4.230 zł.

b) na regulację Raby:

1) pod Brzezową i
Targoszyną .	1.000 zł.
2) „ Dobczycami i
Niezdowem .	<u>2.436 „</u>
Do przeniesienia	3.436 zł.

Z przeniesienia		3.436 zł.
3) pod Dobczycami .	2.969 „	
4) „ Winiarami,
Kunicami i Gdowem	1.000 „	
5) „ Dąbrowicą .	2.035 „	
6) „ Krzyżanowicami	1.000 „	
7) „ Targowiskiem	<u>1.000 „</u>	11.440 zł.

c) na regulację Dunajca:

1) pod Jazowskiem
i Maszkowicami	1.000 zł.
2) „ Podegrodziem
i Stadłem . .	2.000 „
3) „ Wyglanowicami i Starym
Sączem . . .	800 „
4) „ Chełmcem i
Rdziostowem .	1.000 „
5) „ Zabełczem .	1.454 „
6) „ Marcinkowicami i Kurowem	2 000 „
7) „ Rożnowem .	2 326 „
8) „ Witowicami
dolnemi . . .	2.000 „
9) „ Drużkowem,
Tropiem i Będzieszyną .	2.779 „
10) „ Filipowicami .	3.000 „
11) „ Charzewicami	2 000 „
12) „ Melsztynem
(narzuty kamienne) . . .	6.000 „
13) „ Lusławicami .	2.247 „
14) „ Wróblowicami	2.144 „
15) „ Wesołowem .	1.708 „
16) „ Gierową jankowicką	2.000 „
17) „ Olszynami i
Sukmaniem
(narzuty kam.)	2.000 „
18) „ Wielką wsią
i Zawodziem .	3.400 „
19) „ Szczepanowicami i Zgłobiacami	<u>3.000 „</u> 42.858 zł.

d) na regulację Wisłoki:

1) pod Brzyskami i Bukową . . .	1.500 zł.	
2) pod Bukową . . .	2.630 "	
3) „ Skurową i Zawadką . . .	1.000 „	
4) pod Skurową . . .	877 "	
5) „ Przechycą i Kamienią . . .	1.000 „	
6) pod Jaworzem i Mokrzcem . . .	500 "	
7) pod Chotową i Podgrodzim . . .	1.000 "	
8) pod Dębicą i Straszęcinem . . .	2.500 "	
9) pod Żyrakowem . . .	2.000 "	
10) „ Brzeźnicą i Pustkowem . . .	3.720 "	
11) pod Rzemieniem, Rzochowem i Rzyskami . . .	<u>3.680</u> „	20.407 zł.

e) na regulację Wisłoka:

1) pod Wiśniową i Cieszyną . . .	1.000 zł.	
2) pod Dobrzechowem . . .	290 "	
3) pod Babicą i Siedliskami . . .	<u>2.000</u> „	3 290 zł.

f) na regulację Sanu:

1) pod Mrzygłodem i Dobrą . . .	1.000 zł.	
2) pod Witryłowem, Hroszówką i Temeszowem . . .	1.800 "	
3) pod Krzemienną i Niewistką . . .	2.000 "	
4) pod Warą . . .	1.000 "	
5) „ Nozdrzcam . . .	1.208 "	
6) „ Dąbrówką starzeńską . . .	750 "	
7) pod Karolówką i Dynowem . . .	2.733 "	
8) pod Bartkówką . . .	900 "	

9) „ Bartkówką i Powłokomą . . .	2.369 "	
10) pod Powłokomą . . .	818 "	
11) „ Bachorzem . . .	1.000 "	
12) „ Bachorcem i Sietnicą . . .	2.000 "	
13) pod Ruską wsią . . .	500 "	
14) pod Nienadową i Ruską wsią . . .	900 "	
15) pod Iskaniem i Bachowem . . .	1.000 "	
16) pod Krzywczą . . .	1.155 "	
17) pod Korytnikami . . .	2.500 "	
18) „ Ostrowem . . .	3.000 "	
19) „ Wilczą i Buszkowicami . . .	2.000 "	
20) pod Sosnicą i Dusowcami . . .	<u>1.000</u> „	29.633 zł.

g) na regulację Stryja:

1) pod Chodowicami . . .	1.500 zł.	
2) „ Kawczym kątem . . .	2 277 "	
3) pod Pokrowcami i Pczanami . . .	2.000 "	
4) pod Wołniewem . . .	1.000 "	
5) „ Żulinem i Siemiginowem . . .	<u>2.000</u> „	8.777 zł.

h) na regulację Świcy:

1) pod Hoszowem . . .	2.000 zł.	
2) „ Baliczami podróznymi i zarzecznymi . . .	1.533 "	
3) pod Sokołowem i Łanami sokołowskimi . . .	<u>2.500</u> „	6.033 "

i) na regulację Łomnicy:

1) pod Temerowcami . . .	2.000 "	
2) „ Błudnikami i Sokołem . . .	<u>3.125</u> „	5.125 "

k) na regulację Bystrzycy nadwórniańskiej :	
pod Mykietynkami	
i Uhornikami	1.500 zł.
l) na regulację Bystrzycy sołotwińskiej :	
pod Sołotwiną	1.025 zł.
m) na premiowanie zawi-	
klenia odsypisk	1.000 "
n) do dyspozycji Wydzia-	
łu krajowego	5.000 "
Ogółem	<u>140.318 zł.</u>

Izba bez rozprawy uchwała powyższy punkt wniosku komisji .

Sprawozdawca czyta :

III. Sejm przyznaje na popieranie mniejszych robót melioracyjnych w myśl uchwały swej z dnia 26. listopada 1889 w Rubr. XIII. poz. 183. wydatków na rok 1896 następujące dotacje :

a) na osuszenie przysiółka Brzoza ad Wrzawy	1.395 zł.
b) na roboty dodatkowe przy osuszeniu bagien Niskich	3.000 "
c) na przełożenie wału nad-wisłańskiego w Dąbrowie wrzawskiej	1.309 "
d) na przedłużenie prawego wału Jodłówki nad Sanem	1.114 "
e) na regulację Jasiołki pod Sądkową, Roztokami i Zimnowodą	1.224 "
f) na regulację Wiszni pod Nienowicami	2.800 "
g) na popieranie doświadczeń z kulturą torfowisk :	
w Rudniku	1.000 zł.
" Korsowie	1.000 "
" Nowym Targu	500 "
" Olesku	1.000 "
" Chorostkowie	500 "
połowa remuneracji zarządcy pięciu stacyj (po 200 zł. od każdej stacyi)	<u>1.000 "</u> 5 000 "

h) na zakładanie fabryk drenarskich w myśl uchwały Wys. Sejmu z dnia 6. kwietnia 1892 (czwarta rata)	5.000 "
i) do dyspozycji Wydziału krajowego	10 000 "
Ogółem	<u>30.842 zł.</u>

Izba uchwała bez rozprawy powyższy punkt wniosku komisji.

Sprawozdawca czyta :

IV. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby na urządzenie fabryk drenarskich przyznał w r. 1896 subwencję 5 000 zł. z państwowej dotacji melioracyjnej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy punkt wniosku komisji.

Sprawozdawca czyta :

V. Sejm upoważnia Wydział krajowy ażeby w myśl uchwały sejmowej z d. 7. lutego 1894 ustanowił z dniem 1. sierpnia 1896 w krajowym biurze melioracyjnym fachowego inżyniera dla kultury i eksploatacyi torfowisk, powiększa w tym celu personal tego biura o jednego etatowego inżyniera I. klasy i otwiera Wydziałowi krajowemu na rok 1896 kredyt w kwocie 900 zł. na utrzymanie tego inżyniera.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy punkt wniosku komisji.

Sprawozdawca czyta :

VI. Sejm wyznacza dalsze trzy stypendya po 300 zł. rocznie na przeciąg lat pięciu od roku naukowego 1896/7 do 1900/901 dla słuchaczy inżynierii, którzy zobowiązują się po ukończeniu studyów poświęcić się technice melioracyjnej w służbie krajowej, i otwiera w tym celu Wydziałowi krajowemu na rok 1896 kredyt w kwocie 270 zł.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy punkt wniosku komisji.

Sprawozdawca oświadcza, że wskutek uwag przez Rząd nadesłanych, muszą być projekty ustaw: o regulacyi rzeki Soły i o regulacyi rzeki Łomnicy z dopływami usunięte, komisya musi bowiem w tych projektach poczynić zmiany.

Sprawozdawca czyta :

VII. Sejm uchwała załączone projekty ustaw :

U s t a w a

z dnia o zabudowaniu potoków górskich w dorzeczu Dniestru.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje :

§. 1.

Zabudowanie potoków górskich w dorzeczu Dniestru wraz z potrzebnem zalesieniem nagich stoków górskich ma być wykonane począwszy od r. 1896 jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowań potoków górskich z roku 1895, prelininujący koszta robót na 606.000 zł. w. a.

Wydział krajowy jest jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Do pokrycia kosztów tych robót przyczynić się ma tak galicyjski fundusz krajowy, jak i państwowy fundusz melioracyjny, ostatni z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia, bezzwrotnym zasiłkiem po pięćdziesiąt procent prelininowanych kosztów, t. j. kwotą po 303.000 zł. w. a.

Jeżeli wszystkie koszta przedsiębiorstwa nie osiągną prelininowej kwoty 606.000 zł. to osiągnięte zaoszczędzenie przypaść ma w równych ratach na korzyść funduszu krajowego i państwowego funduszu melioracyjnego.

§. 4.

Zasiłki krajowe i państwowe mają być uiszczone w czasie budowy w miarę rze-

czywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§. 5.

Bliższe postanowienia co do trwania czasu budowy, dalej co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa, kierownictwa budowy i wpływu Administracyi państwa na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych zabudowań i zalesień ma być utworzony oddzielny fundusz, którego niepozbywalną własność stanowić będą przestrzenie, nabyte w celu zalesienia.

Dalsze postanowienia co do sposobu utrzymania wykonanych robót, pokrycia kosztów utrzymania, o ile na to nie wystarczą dochody funduszu konserwacyjnego tudzież administracyi tego funduszu, wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego po skończeniu budowy.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski wnosi przyjęcie całego projektu ustawy *en bloc*.

Izba przyjmuje ten wniosek, poczem bez rozprawy uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sekretarza p. Stan. Niezabitowskiego przystąpienie do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba cały projekt ustawy w trzeciem czytaniu.

Sprawozdawca czyta :

U s t a w a

z dnia

O zabudowaniu potoku Glińsko.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

§. 1.

Zabudowanie potoku Glińsko w powiecie Żółkiewskim ma być wykonane począwszy od roku 1896 jako przedsiębiorstwo krajowe.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt c. k. oddziału leśnotechnicznego dla zabudowań potoków górskich z roku 1894 preliniujący koszta na 48.000 zł. w. a.

Wydział krajowy jest jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 2.

Do pokrycia kosztów budowy ma się przyczynić:

a) galicyjski fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości pięćdziesięciu procent preliniuowanych kosztów:

b) państwowy fundusz melioracyjny z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w myśl § 6. ustępu 1. ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116. takimże bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości pięćdziesięciu procent.

§. 4

Zasiłki kraju i państwowego funduszu melioracyjnego mają być uiszczone w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych, a o ile się tyczą funduszu melioracyjnego, w miarę konstytucyjnego przyzwolenia kredytów.

§. 5.

Bliższe postanowienia co do czasu trwania budowy, dalej co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa, kierownictwa budowy i wpływu Administracyi państwa na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być po ukończeniu budowy utworzoną po myśli §. 45 ustawy krajowej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kraj. Nr. 38. w drodze administracyjnej spółka interesowanych właścicieli gruntów i innych nieruchomości, a to bez względu, czy się na to zgodzą lub nie, a rozkład datków na poszczególnych członków spółki ma być skuteczniejszy według postanowień §. 66. powołanej ustawy.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski wnosi przyjęcie całego projektu ustawy *en bloc*.

Izba przyjmuje ten wniosek, poczem bez rozprawy uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sekretarza p. Stan. Niezabitowskiego przystąpienie do trzeciego czytania, uchwała Izba cały projekt ustawy w trzecim czytaniu

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia

O uzupełnieniu regulacyi Krzemienicy i Babulówki z dopływami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Uzupełnienie regulacji potoku Krzemienicy i Babulówki, tudzież potoku Rowu z dopływami ma być wykonane jako przedsięwzięcie krajowe.

§ 2.

Za podstawę techniczną uzupełnienia tej regulacji służyć ma projekt Wydziału krajowego z r. 1895, który preliminuje kosztą robót na 195 000 zł. w. a.

Wydział krajowy jest jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie, w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Koszta uzupełnienia tej regulacji włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu, pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości 40 procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości trzydziestu procent preliminowanych kosztów;

b) związana w myśl §. 4. ustawy z dnia 10. czerwca 1888 Dz. u. kr. Nr. 80 spółka wodna, której okręg konkurencyjny ze względu na objęte projektem kanały osuszające ma być przez władze administracyjne rozszerzony, resztą preliminowanych kosztów budowy, a to według miary

ustanowionej w obowiązującym statucie spółki.

§ 4.

Czas budowy, tudzież wysokość i termin płatności corocznych rat datków państwa, kraju i spółki wodnej oznaczy Wydział krajowy wspólnie z administracją państwa.

§ 5.

Wykonanie regulacji, oraz zarząd funduszu regulacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Tak Administracji państwa jak i spółce wodnej zastrzega się odpowiedni wpływ na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa określa instrukcja techniczno-administracyjna z dnia 28. wrzesień 1888 Dz. u. i rozp. kr. Nr. 94.

§ 6.

Co do konserwacji wykonanych robót obowiązywać będzie postanowienie §. 6. ustawy z dnia 10. czerwca 1888 Dz. u. kr. Nr. 70.

§ 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu i spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej. Sekretarz p. Stan. Niezabitowski wnosi grzyżenie całego projektu ustawy *en bloc*.

Izba przyjmuje ten wniosek, poczem bez rozprawy uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sekretarza p. Stan. Niezabitowskiego przystąpienie do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba cały projekt ustawy w trzecim czytaniu.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia

O uzupełnieniu obwałowania Wisły i Wisłoki w powiecie mieleckim

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Uzupełnienie obwałowania Wisły i Wisłoki w powiecie mieleckim ma być wykonane w ciągu lat ośmiu począwszy od roku 1897 jako przedsiębiorstwo wymienionego powiatu, subwencyonowane z funduszu krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z r. 1895 preliminujący koszta budowy na 897.400 zł. w. a.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu budowy.

Fundusz budowy ma być utworzony:

a) z datku funduszu krajowego w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

b) z datku państwowego funduszu melioracyjnego w myśl §. 6. ust. 2. i §. 4. u. 2. a), ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116. w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów.

c) z datku powiatu mieleckiego w wysokości dwudziestu procent preliminowanych kosztów.

§. 4.

Wysokość i termin płatności corocznych rat datków kraju, państwa i powiatu

mieleckiego oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z dochodów uzyskanych za wydzierżawianie wałów ochronnych;

2. z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. 1. ustawy z dnia 10 czerwca 1892 Dz. u. kr. Nr. 43.;

3. z corocznych datków kraju i powiatu mieleckiego.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków krajowych i powiatowych na konserwację, organizacyi obrony grobel i innych zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli, wydane zoztaną w drodze ustawodawstwa krajowego po skończeniu budowy.

§. 6.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu budowlanego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu też podobnie jak i Wydziałowi powiatowemu w Mielcu przyznany zostaje wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych, określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 7.

Z wejściem w życie niniejszej ustawy obejmie Wydział krajowy zarząd konserwacyi robót wykonanych przez spółki wodne przy regulacyi odpływu wód mię-

dzy Wisłoką a drogą krajową Dębicko-Tarnobrzeską (w myśl ustawy z dnia 13. maja 1885 Dz. u. kr. Nr. 35) tudzież przy regulacyi Starego Brnia z dopływami (w myśl ustawy z dnia 1. lipca 1886 Dz. u. kr. Nr. 67.).

Spółki wymienione mają być rozwiązane, skoro wypełniają swe zobowiązania względem osób trzecich.

§. 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu i spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski wnosi przyjęcie całego projektu ustawy *en bloc*.

Izba przyjmuje ten wniosek, poczem bez rozprawy uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sekretarza p. Stan. Niezabitowskiego przystąpienie do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba cały projekt ustawy w trzecim czytaniu.

Sprawozdawca czyta:

VIII. Sejm przyznaje na rok 1896 tytułem pierwszych rat zasiłków krajowych.

a) na zabudowanie potoków górskich w dorzeczu Dniestru dotacyę w kwocie 20.200 zł;

b) na zabudowanie potoku Glińsko do dotacyę w kwocie 6.000 zł;

c) na uzupełnienie rygulacyi Krzemienicy i Babulówki z dopływami dotacyę w kwocie 15.600 zł.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy punkt wniosku komisji.

Sprawozdawca czyta:

IX. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby jak najrychlej zarządził opracowanie projektów dla zabudowań potoków górskich w dorzeczu Soły i Łomnicy.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy punkt wniosku komisji:

Sprawozdawca czyta:

X. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wydatkowania kwot preliminowanych w rubr. XIII. na rok 1896, do końca lutego 1898, a to według zasad przyjętych przy podobnych rubrykach budżetu państwowego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy punkt wniosku komisji.

Sprawozdawca czyta:

XI. a) Poleca się Wydziałowi krajowemu, iżby bezzwłocznie przystąpił do wybudowania dla biura melioracyjnego skrzydła do gmachu sejmowego od strony ulicy Mickiewicza na gruncie stanowiącym własność funduszu krajowego kosztem nieprzekraczającym sumy 80.000 zł. w. a.

b) Upoważnia się Wydział krajowy, ażeby na pokrycie kosztów tej budowy zaciągnął w Banku krajowym Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem na hipotekę gmachu sejmowego pożyczkę do wysokości 80.000 zł. w. a.

c) Uchwały pod a) i b) wykona Wydział krajowy jedynie pod warunkiem, jeżeli na oprocentowanie i amortyzacyę tej pożyczki Bank krajowy z własnych fundusów pokrywać będzie $\frac{2}{3}$ części, a fundusz krajowy $\frac{1}{3}$ część rat anuitetowych.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Abrahamowicz.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia sprawozdawca.

Przemawia dla sprostowania faktu p. Skałkowski.

Przemawia sprawozdawca.

Izba uchwała XI. punkt wniosku komisji w powyżej podanem brzmieniu bez rozprawy, głosując nad każdym ustępem powyższego punktu oddzielnie.

Następnie uchwalwszy na wniosek sekretarza p. Urbanskiego przystąpienie do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba punkt XI. wniosku komisji w trzecim czytaniu bez czytania.

Sprawozdawca odczytuje jako punkt XII. rezolucję postawioną przez p. Rottera w rozprawie ogólnej

Izba uchwała bez rozprawy tę rezolucję.

Sprawozdawca czyta :

Uchwałą pod II. załatwione zostają :

1. Petycja L. s. 468. i 611. gmin Podgrodzie, Stadło i Wyglanowice powiatu nowosądeckiego o lokalną regulację Dunajca ;

2. Petycja L. s. 601. obszaru dworskiego i gminy Tenerowce powiatu staniśławowskiego o lokalną regulację Łomnicy :

3. Petycje L. s. 745 i 746. Henryka br. Christianiego i Dr. Mikołaja hr. Reya o regulację Wisłoki w Podgrodziu, Chotowy i Głowaczowy ;

4. Petycja L. s. 958 gmin Balicze podrózne i zarzeczne powiatu żydaczowskiego o regulację Świcy ; wreszcie

5. Petycje L. s. 1.210 i 1.211 gmin Łany sokołowskie i Sokołów o uregulowanie rzeki Świcy.

Marszałek konstatuje, że załatwienie tych petycji nie wymaga uchwały.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o wniosku posła Bernadzikowskiego w sprawie regulacji rzeki Uszwicy z dopływami.

Sprawozdawca p. Gorayski uwolniony od czytania tego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby po ukończeniu projektu regulacji Pełtwi

zarządził uzupełnienie zdjęć dla regulacji Uszwicy z dopływami.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycji gmin i obszarów dworskich Litwinów, Rudniki, Łysa, Nosów i Zastawcze powiatu Podhajeckiego o przedłużenie regulacji Złotej Lipy od Litwinowa do Zawałowa.

Sprawozdawca p. Gorayski czyta sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Petycję l. s. 432. obszarów dworskich i gmin Litwinów, Rudniki, Łysa, Nosów i Zastawcze powiatu Podhajeckiego o przedłużenie regulacji Złotej Lipy od Litwinowa w dół odstępuje się Wydziałowi krajowemu z poleceniem zbadania sprawy na miejscu wspólnie z c. k. Namiestnictwem i zdania sprawy Sejmowi na najbliższej sesji.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o petycjach Heleny z książąt Sapiehów hr. Stadnickiej i gminy Świniarsko powiatu Nowosądeckiego w przedmiocie lokalnej regulacji rzeki Dunajca w Brzeżny i Świniarsku.

Sprawozdawca poseł Gorayski czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

I. Petycje l. s. 313 i 376 Heleny z ks. Sapiehów hr. Stadnickiej i gminy Świniarsko o przeprowadzenie lokalnej regulacji Dunajca w Brzeżny i Świniarsku, odstępuje c. k. Rządowi z wezwaniem do przeprowadzenia najniebezpieczniejszych robót ochronnych w r. 1896 po myśli uchwały Sejmowej z dnia 6. października 1882.

II. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby przypadający na fundusz krajowy 33 $\frac{1}{3}$ % datek na powyższą lokalną regulację pokrył w r. 1896 z dotacyi dyspozycyjnej na regulację rzek niespławnych.

Na wniosek p. St. Niezabitowskiego uchwała Izba przyjęcie wniosku komisji *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu Izba bez rozprawy uchwała *en bloc* powyższy wniosek komisji.

Następnie:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycji gminy Wulka pod lasem o zapomogę na osuszenie gruntów włościańskich

Sprawozdawca p. Gorayski czyta sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję l. s. 394 gminy Wulka pod lasem powiatu Rzeszowskiego o zapomogę na osuszenie gruntów włościańskich przekazuje się Wydziałowi krajowemu z poleceniem zbadania przedłożonego projektu na miejscu, następnie zaś udzielenia, względnie wyjednania zasiłków z krajowej i państwowej dotacyi dyspozycyjnej przeznaczonych na popieranie drobnych melioracji.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycji Franciszka Ruebenbauera, właściciela dóbr Proszówki w powiecie Bocheńskim o subwencję na ubezpieczenie brzegów rzeki Raby.

Sprawozdawca p. Gorayski czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję l. s. 566 Franciszka Ruebenbauera, właściciela dóbr Proszówki w po-

wiecie Bocheńskim, odstępuje się c. k. Rządowi z wezwaniem do przeprowadzenia zaprojektowanej regulacji Raby pod Bochnią, Proszówkami i Damienicami po myśli uchwały Sejmowej z dnia 6. października 1882.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycji gminy Grabowiec powiatu Bohorodczańskiego o lokalną regulację Bystrzycy nadworniańskiej.

Sprawozdawca p. Gorayski czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Petycję l. s. 893 gminy Grabowiec powiatu Bohorodczańskiego o lokalną regulację Bystrzycy nadworniańskiej odstępuje się c. k. Rządowi do zbadania a następnie rychłego zarządzenia nagłych budowli ochronnych po myśli uchwały Sejmowej z dnia 6 października 1882.

II. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby na powyższą regulację przyznał 33 $\frac{1}{3}$ % zasiłek krajowy z dotacyi dyspozycyjnej r. 1895 na lokalne regulacje rzek niespławnych.

Na wniosek p. Stan. Niezabitowskiego uchwała Izba przyjęcie wniosku komisji *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu Izba bez rozprawy uchwała *en bloc* powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycji gminy Babice powiatu Rzeszowskiego o udzielenie zapomogi na pokrycie datku konkurencyjnego do kosztów lokalnej regulacji Wisłoka.

Sprawozdawca p. Gorayski czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję L. s. 1.031 gminy Babice powiatu Rzeszowskiego odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i ewentualnego udzielenia 3% pożyczki z krajowego funduszu pożyczkowego dla spółek wodnych, na pokrycie datku konkurencyjnego do kosztów lokalnej regulacji Wisłoka.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycji Czesława Czechowskiego i Gustawa Szopińskiego, dzierżawców dóbr Brzezna powiatu Nowosądeckiego, o zwrot kosztów naprawy wałów nad potokiem Brzeźnianką.

Sprawozdawca p. Gorayski czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad petycją l. s. 556 dzierżawców dóbr Brzezna Czesława Czechowskiego i Gustawa Szopińskiego o zwrot kosztów naprawy wałów nad potokiem Brzeźnianką, przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycji gminy Tatarsko powiatu Stryjskiego o zabezpieczenie brzegów rzeki Stryja.

Sprawozdawca p. Gorayski, czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Petycję l. s. 957 gminy Tatarsko powiatu Stryjskiego, o zabezpieczenie brzegów rzeki Stryja, odstępuje się c. k. Rządowi do zbadania oraz zarządzenia potrze-

bnych robót ochronnych po myśli uchwały Sejmowej z d. 6. października 1882.

II. Poleca się Wydziałowi krajowemu ażeby na powyższe roboty udzielił 33 $\frac{1}{2}$ % zasiłku z dotacji dyspozycyjnej r. 1895

Izba bez rozprawy uchwała wniosek komisji, głosując nad każdym punktem tegoż wniosku oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o petycji inżyniera Feliksa Laurent w przedmiocie budowy kanału spławnego łączącego San z Dniestrem.

Sprawozdawca p. Gorayski czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Petycję l. s. 163 inżyniera Feliksa Laurent w sprawie budowy kanału spławnego łączącego San z Dniestrem odstępuje Sejm c. k. Rządowi do zbadania i stosownego załatwienia.

II. Sejm wzywa ponownie c. k. Rząd, ażeby przy zrealizowaniu projektu kanału łączącego Dunaj z Odrą zainicjował i przeprowadził budowę kanałów spławnych, łączących Odrę z Wisłą i San z Dniestrem.

Przemawia p. Merunowicz, wnosząc, aby sprawozdanie komisji w tym przedmiocie zostało wydrukowanem po uchwaleniu wniosków.

Sprawozdawca wyjaśnia p. Merunowiczowi, że sprawozdanie będzie wydrukowane w sprawozdaniu stenograficznem.

P. Merunowicz cofa swój wniosek.

Izba uchwała powyższy wniosek komisji, głosując nad każdym punktem tegoż wniosku oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycji gminy Staromieście

powiatu Rzeszowskiego i włościan z gminy Woli małej powiatu Łańcuckiego o lokalną regulację rzeki Wisłoka.

Sprawozdawca p. Gorayski czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Petycyę L. s. 1209 i 1225 gminy Staromieście powiatu Rzeszowskiego, oraz włościan z gminy Wola mała powiatu Łańcuckiego o lokalną regulację Wisłoka, odstępuje się c. k. Rządowi do zbadania, a następnie zarządzenia potrzebnych budowli ochronnych na podstawie uchwały sejmowej z dnia 6. października 1882 r.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycji miasteczka Muszyny o zapomogę na miejscowe ubezpieczenie brzegów Popradu, Muszyny i Szczawniczki.

Sprawozdawca p. Gorayski czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Petycyę L. s. 1167 miasteczka Muszyny o ubezpieczenie brzegów Popradu, Muszyny i Szczawniczki odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania, a w razie uznanej potrzeby do udzielenia względnie wyjednania $33\frac{1}{3}\%$ zasiłków z krajowej i państwowej dotacji melioracyjnej, przeznaczonej na popieranie mniejszych robót melioracyjnych.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycji gminy Brzegi powiatu Wielickiego o odszkodowanie za grunta położone w terenie inundacyjnym Wisły, oraz wynagrodzenie za przeniesienie do-

mów po za mający się zbudować wał nad-wiślański.

Sprawozdawca p. Gorayski czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Petycyę L. s. 614 gminy Brzegi powiatu Wielickiego o odszkodowanie za grunta i domy zostające w inundacji przy obwałowaniu prawego brzegu Wisły odstępuje się Wydziałowi krajowemu z poleceniem przyznania zapomogi na przeniesienie budynków w wysokości, jaką oznaczy komisya polityczna.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycji Wydziału powiatowego w Brodach w przedmiocie regulacji rzeki Styru.

Sprawozdawca p. Gorayski czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Petycyą L. s. 208 Wydziału powiatowego w Brodach o regulację rzeki Styru odstępuje się Wydziałowi krajowemu z poleceniem zarządzenia zdjęć w ciągu roku bieżącego, po ukończeniu projektu regulacji górnego Dniestru.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycji Jadwigi Biechońskiej, właścicielki dóbr Żarnowiec o subwencję na miejscowe uregulowanie rzeki Jasiołki w Żarnowcu, Świeżowej i Dobieszynie.

Sprawozdawca p. Gorayski czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycę L. s. 1230 Jadwigi Biechońskiej, właścicielki dóbr Żarnowiec o subwencyę na uregulowanie rzeki Jasiółki w Żarnowcu, Dobieszynie i Świeżowej odstępuje się Wydziałowi krajowemu do uwzględnienia oraz wyjednania zasiłku z państwowej dotacyi dyspozycyjnej przeznaczonej na popieranie mniejszych melioracyj.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycji gminy Tuchla powiatu Stryjskiego o zapomogę na regulacyę rzeki Oporu.

Sprawozdawca p. Gorayski czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycę L. s. 1099 gminy Tuchla powiatu Stryjskiego o miejscowe zregulowanie rzeki Oporu odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania, a w razie potrzeby do zarządzenia nagłych robót ochronnych przy pomocy państwowej i krajowej dotacyi melioracyjnej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o petycji gmin Przydonica-Glennik, Bartkowa-Posadowa, Garowa-Podole i komitetu kościelnego w Podolu w powiecie Nowo-Sądeckim o zapomogę na uregulowanie potoku Przydonica

Sprawozdawca p. Gorayski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycę L. s. 1098 gmin Przydonica-Glennik, Bartkowa-Posadowa, Garowa-Podole i komitetu kościelnego w Podolu w powiecie Nowosądeckim o zapomogę na uregulowanie potoku Przydonica odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycji Juliana br. Brunickiego w sprawie regulacji potoku Żeżawy.

Sprawozdawca p. Gorayski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby w roku bieżącym zarządził wykonanie projektu regulacji potoku Żeżawy, oraz poczynił u c.k. Rządu stosowne kroki celem zawiązania dla tej regulacji spółki wodnej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycji obszaru dworskiego i gminy Grzęda, tudzież gmin Sieciechów i Grzybowice powiatu Lwowskiego o zapomogę na pogłębienie kanału Jaryczowskiego.

Sprawozdawca p. Gorayski czyta sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Na pogłębienie kanału Jaryczowskiego w gminach Grzęda, Grzybowice, Sieciechów i Dublany przyznaje Sejm zasiłek bezzwrotny w wysokości $\frac{1}{3}$ części kosztów robót w kwocie 1900 zł. aw.

II. Zasiłek powyższy wypłaci Wydział krajowy konkurencyi z krajowej dotacyi dyspozycyjnej przeznaczonej na popieranie drobnych melioracyj pod warunkiem, jeżeli c. k. Rząd przyzna z państwowej dotacyi melioracyjnej zasiłek w tej samej wysokości, a strony interesowane złożą $33\frac{1}{3}\%$ datek konkurencyjny, oraz jeżeli Władza polityczna zapewni należyłą konserwacyą wykonanych robót.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji, głosując nad każdym punktem tegoż wniosku oddzielnie.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycyi gminy i obszaru dworskiego Wołczyniec powiatu Stanisławowskiego o lokalną regulacyę Bystrzycy.

Sprawozdawca p. Gorayski czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

I. Petycyę L. s. 1169 gminy i obszaru dworskiego Wołczyniec, odstępuje się c. k. Rządowi z wezwaniem do przeprowadzenia najniebezpieczniejszych robót ochronnych w r. 1896 po myśli uchwały sejmowej z d. 6 października 1882.

II. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby przypadający na fundusz krajowy datek w $\frac{1}{3}$ części na powyższą lokalną regulacyę pokrył w r. 1896 z dotacyi dyspozycyjnej na regulacyę rzek niespławnych.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji, głosując nad każdym punktem tegoż wniosku oddzielnie.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycyi Antoniego Krasuckiego o zwrot datku konkurencyjnego na budowę tamy na Dunajcu pod Piaskami.

Sprawozdawca p. Gorayski czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Petycyę L. s. 1186 Antoniego Krasuckiego o zwrot datku konkurencyjnego na budowę tamy Nr. 16 na Dunajcu pod Piaskami odstępuje się c. k. Rządowi do załatwienia.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o petycyi mieszkańców gminy Czyszki powiatu Złoczowskiego o wyłączenie ich ze związku spółki wodnej dla osuszenia bagien Oleskich.

Sprawozdawca p. Gorayski czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Petycyę l. s. 1014 mieszkańców gminy Czyszki o wyłączenie ich ze związku spółki wodnej dla osuszenia bagien Oleskich, odstępuje się c. k. Rządowi do załatwienia.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o petycyach Reprezentacyj powiatowych w Myślenicach i Limanowej w przedmiocie uregulowania rzeki Raby między Lubniem a Kasinką.

Sprawozdawca p. Gorayski czyta sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem :

I. Petycyę L. s. 460 i 598 Reprezentacyj powiatowych w Myślenicach i Limanowej, odstępuje Sejm c. k. Rządowi z wezwaniem do jak najrychlejszego wykonania lokalnej regulacyi rzeki Raby między Lubniem a Kasinką po myśli uchwały Sejmowej z d. 6. października 1882.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu pokryć $33\frac{1}{3}\%$ datek krajowy do kosztów lokalnej regulacyi Raby między Lubniem

a Kasinką z dotacyi dyspozycyjnej r. 1896, jeżeli ta regulacya w roku bieżącym przyjdzie do skutku.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji, głosując nad każdym punktem tegoż wniosku oddzielnie.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o petycji Wydziału powiatowego w Przemyślu w przedmiocie regulacyi i zabudowania potoku Cisówki-Olszanki.

Sprawozdawca p. Gorayski czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem.

Wysoki Sejm raczy uchwalic :

Petycję L. s. 597 Wydziału powiatowego w Przemyślu o regulację potoku Cisówki-Olszanki odstępuje się Wydziałowi krajowemu z poleceniem zbadania nagłości tej regulacyi wspólnie z c. k. Rządem i przedłożenia sprawozdania Sejmowi na najbliższej sesyi.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego w przedmiocie wniosku posła Wójcika, petycji Towarzystwa rolniczego okręgowego w Krakowie i Rady powiatowej w Krakowie o obwałowaniu lewego brzegu Wisły w powiecie Krakowskim.

Sprawozdawca p. Czez uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalic :

Wzywa się Wydział krajowy, aby na przyszłą sesję Sejmu przedłożył projekt obwałowania Wisły i dopływów od Krakowa do granicy Państwa jako substrat do uchwalenia stosownej ustawy.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Wobec wyczerpania porządku dziennego Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacyj.

Sekretarz p. Urbański czyta następującą interpelację do Wydziału krajowego :

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego Wydziału krajowego.

Zważywszy, że każda własność gminna podlega nadzorowi odnośnych organów autonomicznych, a naczelne miejsce w myśl § 98 ust. gm. zajmuje Wydział krajowy.

Zważywszy dalej, że obok własności gminnej istnieje osobny rodzaj własności tak zwane dobra gminne, to jest pastwiska i lasy starogromadzkie do całości, lub do pojedynczych członków gminy przywiązane.

Zważywszy, że tych pastwisk i lasów gromadzkich znajdują się w niektórych gminach znaczne obszary, a niedzie są już resztkami dawnych obszarów gromadzkich przeznaczonych do wspólnego prywatnego użytku dawnej dromady, lub części jej mieszkańców.

Zważywszy, że ustawa gminna z roku 1866 organizując gminę nie dla celów prywatnych, ale dla celów społecznych, podciągnęła wprawdzie i tę własność gromadzką pod własność gminną, ale nie naruszyła prywatnych stosunków prawnych (§. 11. ust. gm.) a przynajmniej nie naruszyła stosunków używania, bo w §. 68 ust. gm. wyraźnie zastrzegła :

że co do tego komu i w jakim rozmiarze służy udział w pożytku dobra gminnego trzymać się należy dotychczasowego niezaprzeczonego zwyczaju.

Zważywszy, że w ten sposób istota dobra gminnego, opiera się na prawie prywatnem zwyczajowem, które w różnych miejscach i okolicach może być różne.

Zważywszy, że wprawdzie spór czy pewna własność jest majątkiem gminy lub dobrem gminnym, należy do sądu, lecz spory o używanie dobra gminnego należą do kompetencji Władz autonomicznych (orzeczenie trybunału administracyjnego).

Zapytujemy przeto Wydział krajowy, czy oprócz ogólnego inwentarza w myśl §. 65 ust. gm. posiadają władze autonomiczne w ewidencji stosunki prawne używania dobra gminnego przez uprawnionych?

Czy Wysoki Wydział krajowy na podstawie dokładnej ewidencji tych stosunków może dotyczącym organom być wskazówką i kierownikiem w razie sporów?

Lwów 29. stycznia 1896.

Interpelujący
W. Szwed.

Data, Warzecha, Potoczek, Ostapczuk, Bojko, Wójcik, Okuniewski, F. Krempa, Kramarczyk, Dr. Olpiński, Żardecki, Styła, Niebyłowicz, Średniawski.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli Wydziałowi krajowemu.

Sekretarz p. Karatnicki odczytuje następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

Interpelacja

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Dnia 12. grudnia 1895 usunął Wydział powiatowy jednogłośnie wójta z Butyn Mikołaja Muzykę, z urzędowania za różne sprawki, ale c. k. Starostwo Żółkiewskie trzyma go dotąd jeszcze na tym urzędzie.

Podpisani zapytują c. k. Komisarza rządowego:

1. Czy znanem jest Rządowi takie postępowanie c. k. Starostwa Żółkiewskiego, a jeżeli jest znanem, to na jakiej prawnej podstawie c. k. Starostwo Żółkiewskie trzyma Mikołaja Muzykę na rządowaniu?

2. Co zamierza c. k. Rząd uczynić, ażeby takie niezgodności w postępowaniu władz politycznych z autonomicznymi na przyszłość się nie powtarzały zwłaszcza przy usuwaniu jawnych nadużyć, boć wiadomo, że w takich razach niezgodne postępowanie władz strasznie bałamuci ludność i podkopuje u niej wszelkie zaufanie do powagi władz i poszanowania ustaw.

Lwów, 30. stycznia 1896.

Interpelujący:
Dymirt Ostapczuk.

W. Szwed, F. Krempa, Styła, Okuniewski, Bojko, Wójcik, Kramarczyk, Warzecha, Data, Potoczek, Zajączkowski, Kulczycki, Hamorak, Niebyłowicz, Ochrymowicz.

Marszałek oznajmia, że interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Urbański odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 31. stycznia b. r. godzinę 10 przed połud.

Koniec posiedzenia o godzinie 3. m. 20. po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Zdzisław Tarnowski w. r.
Stanisław Niezabitowski w. r.

Protokół

19. posiedzenia, I. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 31. stycznia 1896.

Początek posiedzenia o godzinie 10. minut 35 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Mieczysław Urbański Zdzisław Tarnowski.

Obecnych posłów 133.

Ze strony c. k. Rządu: c. k. Rada dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół siedemnastego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów; protokół ośmnastego posiedzenia złożony jest w biurze marszałkowskiem do przejrzenia.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 31. stycznia br., które przydzielono następującym komisjom:

Komisji prawniczej, L. s.: 1342.

Komisji gospodarstwa kraj., L. s.: 1343, 1344, 1345, 1346.

Wydziałowi krajowemu, L. s.: 1347, 1348, 1352, 1353, 1354, 1355, 1356, 1357, 1358.

Komisji szkolnej, L. s.: 1349, 1350, 1351.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie uzupełnienia uchwały sejmowej z d. 8. lutego 1895 co do poparcia wąskotorowej kolei lokalnej Chabówka-Zakopane.

Sprawozdawca p. Edward Jędrzejowicz uwolniony od czytania tego sprawozdania, prostuje omyłki zasze w sprawozdaniu i we wniosku, a mianowicie:

W sprawozdaniu w ustępie czwartym, wierszu trzecim od góry zamiast: „owych“ ma być „onych“; w wierszu czwartym od góry zamiast „mając“ ma być „mogąc“.

W projekcie uchwały, wierszu jedenastym od góry zamiast: „mnożenia“, ma być „umorzenia“.

Sprawozdawca wnosi przekazanie tego przedmiotu komisji kolejowej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Wojciecha Dzieduszyckiego o powściągnięcie szkodliwej działalności dzisiejszych giełd zbożowych.

Przemawia p. Wojciech Dzieduszycki, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji gospodarstwa krajowego.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie polepszenia bytu nauczycieli szkół ludowych.

Sprawozdawca p. Cielecki uwolniony od czytania sprawozdania, prosi o przezwyciężenie omyłki druku w projekcie ustawy, a mianowicie: w tytule projektu ustawy, wierszu czwartym, należy wykreślić zacytowany artykuł 4.

W §. 1 należy również wykreślić zacytowany art. 4.

Art. 4 należy w całości wykreślić.

W art. 11 ustępie C., wierszu dziwiącym od góry zamiast słowa: „piętej“ ma być „piątej“. W tym samym artykule, drugim ustępie lit. C., wierszu trzecim, ma być przed słowem „płac“ dodane słowo „klasy“. Wreszcie w tym samym artykule ustęp D., wierszu czwartym, zamiast „wyborów“ ma być „poborów“.

Po sprostowaniu powyższych omyłek sprawozdawca odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. załączony projekt ustawy.

U s t a w a

z dnia dla Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkim Księstwem Kra-

kowskiem, zmieniająca postanowienia artykułów 11 i 16 ustawy z dnia 1. stycznia 1889, Nr. 16 Dz. ust. kraj. w brzmieniu ustawy z dnia 15. czerwca 1892 Dz. u. kr. Nr. 40, o stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego w publicznych szkołach ludowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim, postanawiam co następuje:

§. 1.

Artykuły 11 i 16 ustawy z d. 1. stycznia 1889 roku, (Nr. 16. Dz. ust. kraj.) w brzmieniu ustawy z d. 15. czerwca 1892 (Dz. ust. kr. Nr. 40) o stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego w publicznych szkołach ludowych, zostają w dotychczasowym brzmieniu uchylone i mają odtąd opiewać:

Art 11.

A) Roczne płace stałych nauczycieli publicznych szkół ludowych dzielą się na następujące klasy:

a) W szkołach pospolitych:

I. klasa we Lwowie i Krakowie w połowie posad 900 zł. w drugiej połowie 800 zł.;

II. klasa w Białej, Drohobyczu, Jarosławiu, Kołomyi, Nowym Sączu, Przemyślu, Rzeszowie, Samborze, Stanisławowie, Tarnopolu, Tarnowie 700 zł.;

III. klasa w Bochni, Brodach, Brzeżanach, Buczaczu, Gorlicach, Gródku, Jasle, Jaworowie, Krośnie, Podgórzu, Sanoku, Śniatynie Sokalu, Stryju, Trembowli, Wadowicach, Wieliczce, Złoczowie, Żółkwi 600 zł.;

IV. klasa w reszcie miast i miasteczek, dla 25% posad 600 zł.; dla 35% posad 500 zł.; dla 40% posad 450 zł.;

V. klasa w gminach wiejskich dla 25%
posad każdego powiatu 400 zł., dla 75%
posad 350 zł.

b) W szkołach wydziałowych osobowych i w klasach szkół wydziałowych, połączonych z pospolitami:

I. klasa w miastach, wymienionych powyżej pod a) I. 900 zł.;

II. klasa w miastach, wymienionych powyżej pod a) II) 800 zł.;

III. klasa w miastach, wymienionych powyżej pod a) III. 700 zł.;

IV. klasa we wszystkich innych szkołach wydziałowych 600 zł.

B. Do najwyższej płacy 600 zł w czwartej klasie szkół pospolitych, mogą być posunięci tylko nauczyciele kierujący szkołami o pięciu lub więcej klasach, tudzież tacy nauczyciele tychże szkół, którzy posiadają egzamin kwalifikacyjny dla szkół wydziałowych.

C. Płaca stałego młodszego nauczyciela w pierwszej i drugiej klasie płac szkół pospolitych, tudzież w pierwszych trzech klasach płac szkół wydziałowych wynosi 60% płacy nauczyciela starszego szkoły, przy której młodszy nauczyciel pełni służbę. Płaca młodszego nauczyciela w trzeciej i czwartej klasie płac szkół pospolitych oraz w czwartej klasie płac szkół wydziałowych wynosi 400 zł.; w piątej klasie płac szkół pospolitych 300 zł. rocznie.

Za podstawę do obliczenia płacy młodszego nauczyciela w szkołach pospolitych pierwszej klasy płac przyjmuje się płacę starszego nauczyciela w kwocie 800 zł.

D. Wynagrodzenie nauczycieli, tymczasowo ustanowionych, oznacza Rada szkolna krajowa; nie może ona jednak wynosić mniej, niż 250 zł. rocznie, ani przewyższać poborów nauczyciela stałego, którego miejsce nauczyciel tymczasowy zastępuje.

Art. 16.

Każdemu dyrektorowi, kierownikowi szkoły, tudzież nauczycielowi, który sam jeden w szkole naucza, należy się stosowne bezpłatne pomieszkanie, ile możliwości w budynku szkolnym. W braku pomieszkania należy im się z funduszu szkolnego miejscowego wynagrodzenie, którego wysokość oznaczy Rada szkolna okręgowa w każdym szczególnym przypadku, porozumiewszy się ze stronami, obowiązaniem do dostarczenia pomieszkania nauczycielowi.

Wszyscy inni nauczyciele stali, a w miastach i miasteczkach także tymczasowi pobierają dodatek na pomieszkanie, wynoszący 10% ich płacy.

W gminach wiejskich należy wyznaczyć nauczycielowi kierującemu lub samodzielnemu przynajmniej jeden morg ziemi ornej do użytku własnego.

O ile tego gruntu gmina, lub obszar dworski nie dostarczy dobrowolnie, pokryje fundusz szkolny miejscowy kosztą wydzierżawienia gruntu dla nauczyciela.

Gdyby w pojedynczych przypadkach dostarczenie, lub wynajęcie ziemi ornej dla nauczyciela było niemożliwym, co przez Radę szkolną okręgową ma być stwierdzone, nie służy nauczycielowi prawo do żądania z tego tytułu żadnego odszkodowania, lub wynagrodzenia.

§. 2.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1. września 1896 roku.

§. 3.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministrowi oświaty.

2. Na pokrycie wydatków spowodowanych powyższą ustawą wstawia się na rok 1896 do budżetu funduszu szkolnego krajowego kwotę 35.000 zł.

3. Sejm uchwała rezolucję:

R e z o l u c y a.

Wzywa się Rząd i c. k. Radę szkolną, krajową, aby w sprawozdaniu najbliższym z swych czynności:

1. Wykazała szczegółowo, o ile dotychczas przeprowadzone jest postanowienie §. 16. ustawy z dnia 1. sierpnia 1889, zapewniające przynajmniej morg ziemi ornej nauczycielom wiejskim.

2. Podała przyczyny, które przeszkadzają dotychczas ściślemu przeprowadzeniu tego postanowienia ustawy i wskazała środki, za pomocą których przeszkody te dałyby się usunąć.

3. Zbadała i wyjaśniła, czy byłoby rzeczą możebną: każdej szkole lub pewnej znaczniejszej liczbie szkół, oprócz owego morga, ustawą z dnia 1. sierpnia 1889 r. nadanego, dodać jeszcze drugi morg gruntu i z jakim przypuszczalnym kosztem byłoby połączone nabycie tego drugiego morga, gdzie go dotychczas nie ma.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Kramarczyk, sprzeciwiając się punktowi 3. proponowanej przez komisję rezolucyi i wnosi, aby nad tym punktem przejść do porządku dziennego.

Przemawia p. Franciszek Jędrzejowicz, wnosząc również przejście do porządku dziennego nad punktem 3. proponowanej przez komisję rezolucyi.

Przemawia p. Piniński.

Przemawia p. Bojko.

Przemawia p. Rotter.

Przemawia p. Wójcik.

Przemawia p. Abrahamowicz.

Przemawia członek Sejmu rektor Stanisław Smolka.

Przemawia p. Wojciech Dzieduszycki.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy ogólnej.

Marszałek oznajmia, iż do głosu zapisani pp. Wachnianin, Bojko, Okuniewski, Bobrzyński.

Przemawia p. Wachnianin.

Przemawia p. Bojko.

Przemawia p. Okuniewski.

Przemawia p. Bobrzyński.

Przemawia p. Czartoryski.

Przemawia pod względem formalnym p. Bojko.

Przemawia sprawozdawca p. Cielecki.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

§. 1.

Artykuły 11 i 16 ustawy z dnia 1. stycznia 1889 roku, (Nr. 16. Dz. ust. kraj.) w brzmieniu; ustawy z dnia 15. czerwca 1892 (Dz. ust. kr. Nr. 40) o stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego w publicznych szkołach ludowych, zostają w dotychczasowym brzmieniu uchylone i mają odąd opiewać:

Izba bez rozprawy uchwała §. 1. w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca czyta:

Art. 11.

A) Roczne płace stałych nauczycieli publicznych szkół ludowych dzielą się na następujące klasy:

a) W szkołach pospolitych:

I. klasa we Lwowie i Krakowie w połowie posad 900 złr. w drugiej połowie 800 zł.;

II, klasa w Białej, Drohobyczu, Jarosławiu, Kołomyi, Nowym Sączu, Przemyślu, Rzeszowie, Samborze, Stanisławowie, Tarnopolu, Tarnowie 700 zł.;

III. klasa w Bochni, Brodach, Brzeżanach, Buczazu, Gorlicach, Gródku, Jasle,

Jaworowie, Krośnie, Podgórzu, Sanoku, Śniatynie, Sokalu, Stryju, Trembowli, Wadowicach, Wieliczce, Złoczowie, Żółkwi 600 zł.;

IV. klasa w reszcie miast i miasteczek dla 25% posad 600 zł.; dla 35% posad 500 zł.; dla 40% posad 450 zł.

V. klasa w gminach wiejskich dla 25% posad każdego powiatu 400 zł, dla 75% posad 350 zł.

b) W szkołach wydziałowych osobnych i w klasach szkół wydziałowych, połączonych z pospolitemi:

I. klasa w miastach, wymienionych powyżej pod a) I. 900 zł.;

II. klasa w miastach, wymienionych powyżej pod a) II. 800 zł.;

III. klasa w miastach, wymienionych powyżej pod a) III. 700 zł.;

IV. klasa we wszystkiej innych szkołach wydziałowych 600 zł.

B. Do najwyższej płacy 600 zł. w czwartej klasie szkół pospolitych, mogą być pounięci tylko nauczyciele kierujący szkołami o pięciu lub więcej klasach, tudzież tacy nauczyciele tychże szkół, którzy posiadają egzamin kwalifikacyjny dla szkół wydziałowych.

C. Płaca stałego młodszego nauczyciela w pierwszej i drugiej klasie płac szkół pospolitych tudzież w pierwszych trzech klasach płac szkół wydziałowych wynosi 60% płacy nauczyciela starszego szkoły, przy której młodszy nauczyciel pełni służbę. Płaca młodszego nauczyciela w trzeciej i czwartej klasie płac szkół pospolitych oraz w czwartej klasie płac szkół wydziałowych wynosi 400 zł. w piątej klasie płac szkół pospolitych 300 zł. rocznie.

Za podstawę do obliczenia płacy młodszego nauczyciela w szkołach pospolitych pierwszej klasy płac przyjmuje się płacę starszego nauczyciela w kwocie 800 zł.

D. Wynagrodzenie nauczycieli, tymczasowo ustanowionych, oznacza Rada

szkolna krajowa; nie może ona jednak wynosić mniej, niż 250 zł. rocznie, ani przewyższać poborów nauczyciela stałego, którego miejsce nauczyciel tymczasowy zastępuje.

Przemawia p. Niebyłowicz i wnosi aby do IVtej klasy płac nauczycielskich zaliczyć także wsie, liczące więcej jak 5000 ludności.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Czartoryski, sprzeciwiając się poprawce p. Niebyłowca.

P. Niebyłowicz zmienia swoją poprawkę na następującą rezolucję:

Sejm wzywa Radę szkolną krajową, ażeby zastanowiła się nad kwestyą zaliczenia do IVtej klasy płac nauczycielskich, tych gmin wiejskich, które liczą po nad 4000 ludności, i aby w przedmiocie tym przedłożyła Sejmowi sprawozdanie na najbliższej sesyi.

Izba popiera tę rezolucję.

Przemawia p. Jahl, wnosząc, aby do II. klasy płac nauczycielskich zaliczyć miasto. Stryj i Złoczów.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Czartoryski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca sprzeciwiając się tak rezolucyi p. Niebyłowca jakoteż poprawce p. Jahla.

Izba uchwała art. 11. od początku aż do włącznie II. klasy płac nauczycielskich w brzmieniu przez komisję zaproponowanem.

Izba odrzuca poprawkę p. Jahl, aby do II. kl. wcielić miasto Stryj; następnie w oddzielnem głosowaniu odrzuca tegoż postła poprawkę, aby do klasy II. wcielić miasto Złoczów.

Następnie przyjmuje Izba resztę art. 11. od III. klasy aż do końca według brzmienia zaproponowanego przez komisję.

Sprawozdawca czyta :

Art. 16.

Każdemu dyrektorowi, kierownikowi szkoły, tudzież nauczycielowi, który sam jeden w szkole naucza, należy się stosowne bezpłatne pomieszkanie, ile możności w budynku szkolnym. W braku pomieszkania należy im się z funduszu szkolnego miejscowego wynagrodzenie, którego wysokość oznaczy Rada szkolna okręgowa w każdym szczególnym przypadku, porozumiewszy się z stronami, obowiązaniem do dostarczenia pomieszkania nauczycielowi.

Wszyscy inni nauczyciele stali, a w miastach i miasteczkach także tymczasowi pobierają dodatek na pomieszkanie, wynoszący 10% ich płacy.

W gminach wiejskich należy wyznaczyć nauczycielowi kierującemu lub samostannemu przynajmniej jeden morg ziemi ornej dla użytku własnego.

O ile tego gruntu gmina lub obszar dworski nie dostarczy dobrowolnie, pokryje fundusz szkolny miejscowy koszta wydzierżawienia gruntu dla nauczyciela.

Gdyby w pojedynczych przypadkach dostarczenie, lub wynajęcie ziemi ornej dla nauczyciela było niemożliwym, co przez Radę szkolną okręgową ma być stwierdzone, nie służy nauczycielowi prawo do żądania z tego tytułu żadnego odszkodowania, lub wynagrodzenia.

Izba uchwała bez rozprawy art. 16. w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca czyta :

§. 2.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1. września 1896 roku.

Izba uchwała bez rozprawy §. 2. w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca czyta :

§. 3.

Wykonante niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministrowi oświaty.

Izba uchwała §. 3. bez rozprawy w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca czyta tytuł i wstęp ustawy :

U s t a w a

z dnia dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zmieniającą postanowienia artykułów 11 i 16. ustawy z dnia 1. stycznia 1889 Nr. 16. Dz. u. kraj. w brzmieniu ustawy z dnia 15. czerwca 1892 Dz. u. kr. Nr. 40 o stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego w publicznych szkołach ludowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje :

Izba uchwała bez rozprawy powyższy tytuł i wstęp ustawy.

P. Romanowicz wnosi przystąpienie do trzeciego czytania tej ustawy bez czytania.

Izba uchwała ten wniosek, a następnie w oddzielnem głosowaniu przyjmuje projekt ustawy w trzeciem czytaniu.

Sprawozdawca czyta :

2. Na pokrycie wydatków spowodowanych powyższą ustawą, wstawia się na rok 1896 do budżetu funduszu szkolnego krajowego kwotę 35.000 zł,

Izba uchwała ten punkt wniosku komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta :

R e z o l u c y a.

Wzywa się Rząd i c. k. Radę szkolną krajową, aby w sprawozdaniu najbliższem z swych czynności :

1. Wykazała szczegółowo o ile dotychczas przeprowadzone jest postanowienie §. 16. ustawy z dnia 1. stycznia 1889, zapewniające przynajmniej morg ziemi ornej nauczycielom wiejskim.

2. Podała przyczyny, które przeszkadzają dotychczas ściślemu przeprowadzeniu tego postanowienia ustawy i wskazała środki, za pomocą których przeszkody te dałyby się usunąć.

3. Zbadała i wyjaśniła, czy byłoby rzeczą możebną, każdej szkole lub pewnej znaczniejszej liczbie szkół opócz owego morga, ustawą z dnia 1. sierpnia 1789 roku nadanego, dodać jeszcze drugi morga gruntu i z jakim przypuszczalnym kosztem byłoby połączone nabycie tego drugiego morga, gdzie go dotychczas nie ma.

W rozprawie szczegółowej nad tą rezolucją nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do głosowania i uchwała początek rezolucyi z ustępem 1, następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała punkt 2, powyższej rezolucyi.

Przy punkcie 3, przemawia p. Kramarczyk.

Przemawia sprawozdawca.

Izba 49 głosami przeciw 43 uchwała wniosek p. Kramarczyka, przejścia do porządku dziennego nad punktem 3. powyższej rezolucyi.

W końcu przystąpiono do rozprawy nad rezolucją postawioną w rozprawie ogólnej przez p. Niebyłowca.

Przemawia sprawozdawca.

Izba uchwała rezolucyę proponowaną przez Niebyłowca.

Następuje :

Sprawozdanie komisji sanitarnej z czynności Dep. V. Wydziału krajowego.

Sprawozdawca p. Trzeciecki uwolniony od czytania tego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie z czynności V. departamentu Wydziału krajowego za czas od 1. listopada 1894 do listopada 1895.

II. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby polecił organom podwładnym ściągać bezzwłocznie wykazywane jako zaległe koszta leczenia.

III. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby sprawę utrzymywania podrzutek galicyjskich za granicami kraju wszechstronnie zbadał i ewentualne wnioski przedłożył na najbliższej sesyi.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy, głosując nad każdym punktem tegoż wniosku oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o zamknięciu rachunków funduszków samoistnych (niedotowanych) budżetem nieobjętych za lata 1893 i 1894.

Sprawozdawca p. Rotter uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy zamknięcie funduszków samoistnych (niedotowanych) budżetem nie objętych za lata 1893 i 1894, przyjąć do wiadomości.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej w przedmiocie żądania c. k. Sąda powiatowego w Myślenicach o zezwolenie na karno-sądowe ściganie pośta Andrzeja Średniawskiego z powodu zarzuconych mu przekroczeń z §§, 487, 488, 491 i 492 ustawy karnej.

Sprawozdawca p. Klemensiewicz uwolniony od czytania tego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Odmawia się żądaniu c. k. Sądu powiatowego w Myślenicach z dnia 30. grudnia 1895 l. 3.440 w przedmiocie zezwolenia na karno-sądowe ściganie pośta Andrzeja Średniawskiego.

Przemawia p. Vayhinger.

Przemawia p. Piniński.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca.

Izba uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej o wniosku p. d'Abancourta w przedmiocie zniesienia opłat za doręczanie pism sądowych.

Sprawozdawca p. Klemensiewicz uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd ażeby:

1) W czasie jak najbliższym wnieść w Radzie państwa ustawę zmieniającą postanowienia §. 21. rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu z dnia 3. lipca 1854 r., Nr. 169 Dz. p. p. i §. 2. rozporządzenia tychże Ministerstw z dnia 28. września 1858 Nr. 166 Dz. p. p. w ten sposób, iż znosi się opłaty za doręczenie pism sądowych w kwocie 17½ ct. dotychczas pobierane i że doręczenia te w sprawach cywilnych uskuteczniane być mają bezpłatnie;

2) aby w przyszłej ustawie karnej odnośnie do przekroczeń o obrazę czci poczynił takie postanowienia, któreby hamowały nadmierne, nieuzasadnione, a częstokroć swawolne wnoszenie skarg tego rodzaju.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek, głosując nad każdym punktem tegoż wniosku oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o krajowej szkole gospodarstwa lasowego za rok 1895.

Sprawozdawca p. Zamoyski uwolniony od czytania tego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o krajowej szkole średniej gospodarstwa lasowego we Lwowie przyjmuje się do władomości.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Nastąpi:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycji galic. Towarzystwa gospodarskiego w przedmiocie podniesienia chowu koni

Marszałek oznajmia, iż ten punkt porządku dziennego usuwa na życzenie komisji gospodarstwa krajowego.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gminnej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie zmiany §. 26. ustawy o Reprezentacji powiatowej.

Sprawozdawca p. Michałowski uwolniony od czytania sprawozdania, prostuje omyłki druku we wniosku komisji, — mianowicie w punkcie pierwszym wykreślić należy słowa: „sprawozdaniem i“, zaś w punkcie drugim w przedostatnim wierszu zamiast „miał“ ma być „mógł“.

Sprawozdawca czyta wniosek komisji:

Opierając się na powyższych wywodach komisya gminna wnosi:

Sejm przechodzi do porządku dziennego nad wnioskiem Wydziału krajowego.

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by wypracował wzorowy statut emerytalny dla urzędników Rad powiatowych, któryby Radom powiatowym do przyjęcia mógł być zalecony.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Rey.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

W rozprawie szczegółowej nikt głosu nie żąda, Izba uchwała wniosek komisji, głosując nad każdym punktem tegoż wniosku oddzielnie.

Z powodu spóźnionej pory, Marszałek odracza posiedzenie do godziny 8. wieczór.

Posiedzenie odroczone o godzinie 3. po południu.

Dalszy ciąg posiedzenia z dnia 31. stycznia 1896.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera o godz. 8 m. 20 wieczór przerwane posiedzenie.

Izba przystępuje do dalszego punktu porządku dziennego, którym jest:

Sprawozdanie komisji drogowej o wniosku p. Żardeckiego względem zmiany ustawy drogowej.

Sprawozdawca uwolniony od czytania tego sprawozdania prostuje omyłki druku w sprawozdaniu, a następnie czyta następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby korzystając z poczynionych doświadczeń i zebranych dat, przedłożył na najbliższej sesji Sejmu wnioski do poprawy i uzupełnienia obowiązującej ustawy drogowej, jednak bez zmiany podstaw rozkładu ciężarów drogowych.

Przemawia p. Szczepanowski i stawia poprawkę do wniosku komisji aby ustęp: „poprawy i uzupełnienia obowiązującej ustawy drogowej, jednak bez zmiany podstaw rozkładu ciężarów drogowych“, zmienić na: „reformy ustawy drogowej na zasadzie równości rozkładu ciężarów drogowych“.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Krzysztofowicz.

Przemawia p. Średniawski i stawia zamiast wniosku komisji, następujący wniosek:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, wypracowanie ustawy drogowej na podstawie wniosku p. Żardeckiego, uwzględniając dane możliwości każdemu kontrybuentowi odrobienie dodatku drogowego w naturze.

Izba popiera ten wniosek.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Edward Jędrzejowicz.

Przemawia p. Bojko.

Przemawia p. Wodzicki, stawiając dodatkowy wniosek do wniosku komisji:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby przy poprawie i uzupełnieniu ustawy drogowej, brzmienie §. 12, wkładającego na obszary dworskie obowiązek składania rocznie 5% dodatku do podatków na fundusz budowy mostów, było jasno i niewątpliwie określone. Uiszczanie to ma nastąpić w gotówce lub materyale, stosownie do życzenia Wydziałów powiatowych.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Abrahamowicz, stawiając następujący wniosek:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby korzystając z poczynionych doświadczeń i zebranych dat, przedłożył na najbliższej sesji sejmowej wnioski do poprawy i uzupełnienia obowiązującej ustawy drogowej z szczególnem uwzględnieniem zmienionych potrzeb komunikacyjnych, z zachowaniem prestacji w naturze.

Izba popiera ten wniosek.

Na wniosek p. Rottera Izba uchwała zamknięcie rozprawy.

Przemawia p. Andrzej Potocki.

Przemawia p. Męciński.

Przemawia dla sprostowania faktu p. Średniawski.

Przemawia sprawozdawca p. Romer, oświadczając, że godzi się na wstawienie do wniosku komisji słów: „na zasadzie równości“.

Wniosek ten w całości według ostatecznej stylizacji p. sprawozdawcy ma opiewać:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby korzystając z poczynionych doświadczeń i zebranych dat, przedłożył na najbliższej sesji Sejmu wnioski do reformy ustawy drogowej na zasadzie równości rozkładu ciężarów drogowych, jednak bez zmiany podstaw dzisiejszej ustawy.

Marszałek objaśnia pod względem formalnym mianowicie w jaki sposób odbędzie się głosowanie.

P. Czartoryski prosi Marszałka, aby wniosek p. Abrahamowicza rozdzielił i poddał osobno pod głosowanie końcowy ustęp: „z zachowaniem prestacyj w naturze“.

P. Średniawski oznajmia iż cofa swój odrębny wniosek, natomiast obstaje przy wniosku przejścia do porządku dziennego nad wnioskiem komisji.

Izba odrzuca wniosek p. Średniawskiego przejścia do porządku dziennego.

Następie odrzuca Izba pierwszą część wniosku p. Abrahamowicza, przez co druga część sama przez się odpada.

Izba uchwała następnie pierwszą część wniosku komisji z poprawką p. Szczepanowskiego przyjętą przez sprawozdawcę, a w oddzielnem głosowaniu przyjmuje następnie dalszą część wniosku komisji: jednak bez zmiany podstaw dzisiejszej ustawy“.

W końcu odrzuca Izba wniosek p. Wodzickiego.

Sprawozdawca podaje do wiadomości, że tem samem załatwione zostały petycje L. s. 886 i 1271, odnoszące się do tego przedmiotu.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o petycji Zwierzchności gminnej Woli jasio-

nickiej o zaprowadzenie osobnej szkoły w Woli jasiońskiej.

Sprawozdawca p. Rej czyta sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem:

Petycję Zwierzchności gminnej Woli jasiońskiej do L. 1105, 752 odstępuje się c. k. Radzie szkolnej krajowej do załatwienia.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o petycji Urzędu parafialnego obrz. rzym. kat. w Podmichalu, o zaprowadzenie paralelek z polskim językiem wykładowym w szkole w Podmichalu.

Sprawozdawca p. Rey czyta sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem:

Petycję rzym. kat. urzędu parafialnego w Podmichalu do L. 1123 odstępuje się c. k. Radzie szkolnej krajowej do odpowiedniego załatwienia.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej w sprawie wypłaty kwartału pozgonnego Karolinie Orłowskiej, wdowie po nauczycielu ludowym.

W zastępstwie nieobecnego sprawozdawcy p. Brunickiego odczytuje p. Rayski sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy odstąpić niniejszą sprawę c. k. Władzom rządowym, względnie c. k. Radzie szkolnej krajowej do dalszego urzędowania.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o petycji młodszych stałych nauczycielek szkół ludowych w Tarnowie o zrównanie ich płac z płacą nauczycielek starszych.

Sprawozdawca p. Karol Dzieduszycki czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Nad petycją stałych młodszych nauczycielek szkół ludowych w Tarnowie o zrównanie ich płac z płacą nauczycielek starszych przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o petycji nauczycieli szkół ludowych w Przemyślu o przeniesienie ich pod względem płacy z klasy drugiej do pierwszej.

Sprawozdawca p. Karol Dzieduszycki czyta sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem:

Nad petycją nauczycieli szkół ludowych w Przemyślu o przeniesienie ich pod względem płacy z drugiej klasy do klasy pierwszej przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o petycji zarządu groma nauczycieli szkoły ludowej w Grzegórkach o zaliczenie tej miejscowości pod względem płac nauczycielskich do klasy II.

Sprawozdawca p. Karol Dzieduszycki czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad petycją zarządu szkoły i groma nauczycieli szkoły ludowej w Grzegórkach o zaliczenie tej miejscowości pod względem płac nauczycielskich do klasy II-giej przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy,

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o petycji nauczycieli 4 klasowej szkoły w Łobzowie o zrównanie ich pod względem płacy z nauczycielami szkół ludowych Krakowskich.

Sprawozdawca p. Karol Dzieduszycki czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad petycją nauczycieli czteroklasowej szkoły ludowej w Łobzowie o zrównanie ich pod względem płacy z nauczycielami szkół ludowych Krakowskich przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o petycji groma nauczycieli i nauczycielek szkół ludowych w Brzeżanach o zaliczenie miasta Brzeżan do II. klasy płac nauczycielskich.

Sprawozdawca p. Karol Dzieduszycki czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad petycją groma nauczycieli i nauczycielek szkół ludowych Brzeżańskich

o zaliczenie miasta Brzeżan do II. klasy płac nauczycielskich przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej z petycji Ignacego Maraszowskiego, emerytowanego nauczyciela o podwyższenie dwóch dodatków pięcioletnich.

Sprawozdawca p. d'Abancourt odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad petycją L. 809 przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej z petycji Anny Jarosiewiczowej wdowy po nauczycielu ludowym w Krechowie o zaopatrzenie.

Sprawozdawca p. d'Abancourt czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycją Anny Jarosiewiczowej l. 245 przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania w porozumieniu z ek. Radą szkolną krajową ewentualnie do przedłożenia odpowiedniego wniosku.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej z petycji Stefana Kawczyńskiego l. 341 o ponowne przeprowadzenie śledztwa dyscyplinarnego i o zapomogę.

Sprawozdawca p. d'Abancourt czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad petycją Stefana Kawczyńskiego l. 341 przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej z petycji Antoniego Klebowicza emerytowanego nauczyciela o przyznanie drugiego dodatku pięcioletniego.

Sprawozdawca p. d'Abancourt czyta sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem;

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję Antoniego Klebowicza l. 843 przekazuje się c. k. Radzie szkolnej krajowej do zbadania ewentualnie do przedłożenia odpowiedniego wniosku.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej z petycji Henryka Ludwika Lerela b. kierownika szkoły w Ujsołach o przyznanie emerytury.

Sprawozdawca p. d'Abancourt czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Nad petycją Henryka Ludwika Lerela l. 646 przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji mieszkańców wsi Wołcza dolna o pomoc przeciw nadużyciom Dyrekcyi Towarzystwa ochrony ziemi w Wadowicach tudzież takiej samej petycji mieszkańców wsi Towarnia.

Sprawozdawca p. d'Abancourt czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad petycjami osadników Wołczy dolnej i Towarni l. 703 i 705 przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej w przedmiocie petycji Celiny Borzęckiej przełożonej Zgromadzenia SS. Zmartwychstanek w Kętach o uwolnienie realności pod l. 328 od dodatków do podatków.

Sprawozdawca p. d'Abancourt czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję p. Celiny Borzęckiej l. 538 przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i do przedłożenia wniosku na najbliższej Sesji sejmowej.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji Antoniego Kozaka o zatrzymanie jego chorej córki w Zakładzie kulparkowskim.

Sprawozdawca p. d'Abancourt czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Nad petycją Antoniego Kozaka l. 1058 przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o petycji nauczycieli Bielawskiego, Matysiaka, Ant. Groela i Kobylińskiego o przyznanie im pięcioletnich dodatków.

Sprawozdawca p. Wachnianin czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Odstępuje się próśby wymienionych nauczycieli Józefa Bielawskiego, Wojciecha Matysiaka, a szczególnie nauczyciela Groela Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia w drodze łaski.

Petycję Hipolita Kobylińskiego odstępuje się do zbadania Radzie szkolnej krajowej i ewentualnego załatwienia.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o petycji gminy Kupno powiatu Kolbuszowskiego o zniżenie prestacji szkolnej.

Sprawozdawca p. Kramarczyk czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad petycją gminy Kupno powiatu Kolbuszowskiego Sejm przechodzi do porządku dziennego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o petycji zwierzchności gmin Siedleszczany i Nagnajów powiatu Tarnobrzeskiego o zezwolenie na zastosowanie ustawy szkolnej z dnia 24 kwietnia 1894 Dz. ust. kr. Nr. 49 o zakładaniu i utrzymaniu szkół ludowych.

Sprawozdawca p. Kramarczyk czyta sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Petycję gminy Nagnajów i Siedleszczany o budowę szkoły odstępuje się Radzie szkolnej krajowej do bliższego zbadania i ewentualnego udzielenia z funduszu szkolnego krajowego odpowiedniej kwoty.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej o prośbie wniesionej przez mieszkańców miasteczka Sokołówki powiatu Złoczowskiego o wyjednanie im u ck. zarządu kolei państwowych, przystanku w miejscowości Konty

Sprawozdawca p. Theodorowicz czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Prośbę mieszkańców miasteczka Sokołówki odstępuje się ck. Rządowi do przychylnego załatwienia.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji p. Waleryana Krzeczunowicza i p. Stefana Wiśniewskiego o poparcie w ck. Ministerstwie komunikacji ich prośby o ustanowienie przy przestanku kolejowym w Podborcach przestanku dla nadawania i odbierania towarów.

Sprawozdawca p. Słotwiński czyta sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem:

Petycję pp. Waleryana Krzeczunowicza i Stefana Wiśniewskiego o utworzenie stacji towarowej w miejscowości Podborce udziela się W. ck. Rządowi do możliwego uwzględnienia.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji Lejzora Schiffa i Dawida Forgacza dzierżawców krajowych opłat konsumcyjnych w powiecie sądowym Frysztackim

o rozwiązanie umowy pierzawnej lub obniżenie do połowy czynszu dzierżawnego.

Sprawozdawca p. Słotwiński czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad petycją Lejzora Schiffa i Dawida Forgacza o rozwiązanie zawartego z nimi kontraktu dzierżawy prawa poboru opłat konsumcyjnych względnie o obniżenie czynszu dzierżawnego przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej w sprawie petycji zwierzchności gminnej w Podkamieniu koło Brodów o utworzenie nowego c. k. Sądu powiatowego z siedzibą w Podkamieniu.

Sprawozdawca p. Karatnicki czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycję Zwierzchności gminy Podkamień koło Brodów o utworzenie nowego c. k. Sądu powiatowego z siedzibą w Podkamieniu udziela się Wydziałowi krajowemu do wszechstronnego zbadania w porozumieniu z ck. Władzami sądowymi i przedłożenia sprawozdania na najbliższej sesji sejmowej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Na tem wyczerpano porządek dzienny.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 1 lutego br., godzinę 10 przedpołudniem.

Koniec posiedzenia godz. 11. w nocy.

Marszałek krajowy

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Zdzisław Tarnowski w. r.
Stanisław Niezabitowski w. r.

Protokół

20. posiedzenia, I. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 1. lutego 1896.

Początek posiedzenia o godzinie 10. minut 35 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Mieczysław Urbański Zdzisław Tarnowski.

Obecnych posłów 122.

Ze strony c. k. Rządu: c. k. Rada dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół ósm-nastego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów; protokół dziewiętnastego posiedzenia złożony jest w biurze marszałkowskim do przejrzania.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 1. lutego, br., które przydzielono następującym komisjom:

Komisji prawniczej, L. s.: 1361, 1364, 1365.

Komisji gospodarstwa kraj., L. s.: 1376.

Wydziałowi krajowemu, L. s.: 1366, 1367, 1368, 1369, 1371, 1372, 1374, 1377.

Komisji szkolnej, L. s.: 1362, 1370.

Komisji sanitarnej, L. s.: 1363.

Komisji petycyjnej, L. s.: 1373.

Po odczytaniu petycji L. s. 1366, Ls. 1367, gmin Duliby i Hrusiatycze o zapomogę na zakupno ziarna do zasiewów jarych, przemawia p. Witołd Niezabitowski, popierając tę petycję z wnioskiem odesłania jej do komisji budżetowej.

Marszałek oznajmia, że petycja ta odesłaną została do Wydziału krajowego, musiałaby zatem Izba uchwalić odmienny wniosek odesłania tej petycji do komisji budżetowej.

P. Witołd Niezabitowski zgadza się na odesłanie tej petycji do Wydziału krajowego.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następujący wniosek, złożony do łaski marszałkowskiej:

Wniosek.

Zważywszy, że Wysokie c. k. Ministerstwo handlu wydało do l. 32820 cyrkularz do wszystkich władz politycznych, w któ-

rym zawiadamia, że rozporządzeniem c. k. Ministerstwa wojny Nr. 1250 oddział 7 z roku 1895 zostało wzbронionem wykonywanie w ogólności robót dla osób prywatnych rzemieślnikom wojskowym, w czynnej służbie pozostającym, a pomimo tego rozporządzenia i zakazu kowale i weterynarze wojskowi dalej kują konie dla osób prywatnych i tem samem odbierają zarobek samoistnym podkuwaczom egzaminowanym i narażają tak samoistnych, jak i współpracowników czeladzi na brak zajęcia i sposobu do życia:

zważywszy, że przy c. k. wojskowej szkole kucia koni kowale przydzieleni na kurs półroczny z nauki korzystać nie mogą, ponieważ profesor weterynarz włada tylko językiem niemieckim;

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Wzywa się c. k. Rząd, ażeby czwał nad tem, by okólnik do wszystkich władz politycznych Wysokiego c. k. Ministerstwa handlu l. 32720 jak i rozporządzenie c. k. Ministerstwa wojny Nr. 1250 oddział 7. z roku 1895 były jak najściślej przestrzegane.

II. Wzywa się c. k. Rząd, ażeby przy c. k. wojskowej szkole we Lwowie profesora, który włada tylko językiem niemieckim, zastąpił weterynarzem profesorem, któryby władał językiem krajowym.

Lwów dnia 1. lutego 1896.

M. Michalski
wnioskodawca.

Romanowicz, Goldman, Dworski, Weigel, d'Abancourt, Dr. Olpiński, L. Wiśniewski, Bernadzikowski, Loewenstein, Vayhinger, Klemensiewicz, Jahl, Szczepanowski, Słotwiński, Żardecki, T. Merunowicz, Dr. Jakliński, Rayski.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku postawi na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zmiany postanowień uchwały sejmowej z dnia 8. lutego 1895 r., dotyczących się zapewnienia budowy projektowanej kolei lokalnej Delatyn-Kołomyja Horodenka-Stefanówka.

Sprawozdawca p. Edward Jędrzejowicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji kolejowej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Dalszy ciąg rozprawy szczegółowej nad projektem ustawy łowieckiej.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz zdaje ustnie sprawę z załatwienia przez komisję administracyjną tych paragrafów projektu ustawy łowieckiej, które na posiedzeniu dnia 30. stycznia b. r., zwrócone zostały komisji do przerobienia.

Sprawozdawca odczytuje §. 46 w brzmieniu następującem:

§. 46. Zwierzęta uznane za szkodliwe jakoto: niedźwiedzie, wilki, rysie, żbiki, dziki i lisy może każdy zabijać, chwycić i przez to je nabywać, nie wolno jednak nikomu bez zezwolenia uprawnionego do polowania na cudzym gruncie zwierząt szkodliwych śledzić.

Zwierzęta następujące jako to: kuny leśne i domowe, tchórze i łasice, wiewiórki, chomiki, wydry, wszelkie gatunki orłów, sokół białożór, sokół wędrowny, raróg, kobuz, drzemlik, kania wielka, kania czarna, jastrząb, krogulec, błotniak (rybołówka trzcinnik) czapla siwa, mewa siwa, puchacz, dzierzba, sroka, kruk i gawron mogą być wewnątrz okręgu polowania przez uprawnionego do polowania, na własnym gruncie przez właściciela gruntu, wreszcie na miejscach stanowiących dobro publiczne przez każdego chwytane albo zabijane i zabierane.

Nadto z pomiędzy zwierzyny łownej może właściciel gruntu zabijać zapadłe na gruncie w stadach dzikie gęsi i kaczki, które się wówczas stają jego własnością.

O ile uprawnionemu do rybołówstwa służą dalej idące prawa, osądzić należy według przepisów o rybołówstwie na wodach śródlądowych.

Izba uchwała bez rozprawy §. 46 w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca czyta §. 47 w następującym brzmieniu:

§. 47. W okolicach, gdzie dziki wyrządzają znaczne szkody w ziemiopłodach, a uprawnieni do polowania, obowiązkwii tępienia ich zadość nie czynią, ma policzna Władza powiatową na doniesienie poszkodowanych:

a) uznać odpowiedzialnymi za tego rodzaju szkody tych właścicieli i dzierżawców polowania, którym udowodnionem będzie, że dziki na swoich obszarach hodują, lub, że obowiązkwii tępienia tychże zadość nie czynią;

b) udzielić osobom, ze strony których nadużycia obawiać się nie potrzeba, po zasięgnięciu co do nich opinii Wydziału Rady powiatowej, nawet bez zgody uprawnionego do polowania, na pewien czas bezpłatne certyfikaty myśliwskie, z dozwoleń tępienia z broni palnej dzików lub innej szkodliwej zwierzyny (§. 46 aliu. 1) w obrębie ściśle oznaczonego obszaru, który nie może przekraczać granic okręgu gminnego polowania.

O wydaniu bezpłatnych certyfikatów, zawiadomi jednocześnie Władza polityczna powiatowa tak uprawnionego do polowania, jakoteż i miejscowe Władze policyjne.

Izba uchwała bez rozprawy §. 47 w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca czyta §. 50 w następującym brzmieniu:

§. 50. Do tępienia zwierząt uznanych w §. 46. alin. 1. za szkodliwe, może tylko uprawniony do polowania używać żelazek, łapek i innych przyrządów samochwytnych, jednakże z zachowaniem wszelkiej ostrożności, aby ztąd nie powstało niebezpieczeństwo dla ludzi i zwierząt pożytecznych.

Dlatego też powinien ustawić znaki, które bez trudności spostrzedz i rozpoznać można.

W miejscowościach, co do których Władza polityczna stwierdziła, że niedźwiedzie i dziki robią szkody, wolno także właścicielowi gruntu używać przyrządów w ustępie pierwszym tego paragrafu wymienionych, przy zachowaniu wskazanych tam ostrożności, jednakże tylko w celu chwytania niedźwiedzi lub dzików.

Izba uchwała § 50 bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta i oznajmia, że §. 51 został już uchwalony, prócz jednego ustępu c), który komisya proponuje w następującym brzmieniu:

c) szkodę wyrządzoną przez dziki w myśl §. 47 lit. a) niniejszej ustawy.

Jeżeli prawo do wykonywania polowania służy więcej osobom, odpowiadają one solidarnie za szkody wyrządzone przez polowanie i przez zwierzynę.

Izba uchwała bez rozprawy ustęp c) §-fu 51 w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca oświadcza, że wskutek wniosku p. Kramarczyka §. 56 został wypuszczony.

Sprawozdawca odczytuje §. 59 w następującym brzmieniu:

§ 59. Poszkodowany winien w czasie, w którym szkoda może być jeszcze dostrzeżona i oceniona, zgłosić przez naczelnika gminy szkodę u uprawnionego do polowania lub tegoż zastępcy, z wezwaniem o zgodne załatwienie sprawy. Gdyby ugoda w ciągu 8 dni nie nastąpiła, ma poszkodo-

wany w ciągu dalszych 8 dni pod rygorem utraty prawa do odszkodowania, z zastrzeżeniem postanowień określonych w §. 64 wnieść zażalenie do politycznej Władzy powiatowej o wynagrodzenie szkody, oznaczając w przybliżeniu swoją pretensję.

Izba bez rozprawy uchwała §. 59 w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca odczytuje §. 62 w następującem brzmieniu:

§. 62. Znacze oświadczy się także co do wysokości szkody wyrządzonej przez polowanie lub zwierzynę, poczem Władza polityczna orzec ma o odszkodowaniu.

Izba uchwała bez rozprawy §. 62. w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca oznajmia, iż w następstwie uchwalenia powyższych paragrafów odpada w zupełności §. 63.

Sprawozdawca odczytuje §. 64 w następującem brzmieniu:

§. 64. Dochodzenia i usiłowania ugody przekazane w myśl poprzednich postanowień politycznej Władzy powiatowej co do szkód wyrządzonych przez polowanie lub zwierzynę, mogą być przez nią od wypadku do wypadku, albo raz na zawsze aż do odwołania poruczone naczelnikowi gminy (przełożonemu obszarowi dworskiego). W tym wypadku wyznaczy równocześnie polityczna Władza powiatowa po wysłuchaniu Reprezentacji gminy (przełożonego obszaru dworskiego) i uprawnionego do polowania, dwóch znawców (§. 60) którzy mają być zaprzysiężeni raz na zawsze.

Jeżeli nastąpi delegacja naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego) raz na zawsze, należy to z podaniem nazwisk znawców, ogłosić w sposób w miejscu używany i podać do wiadomości uprawnionego do polowania.

Po wydaniu takiego ogłoszenia mają być pretensje o zwrot szkód przez polowanie i zwierzynę wyrządzonych w sposób

określony w §. 59 wnoszone bezpośrednio do delegowanego naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego).

Tenże naczelnik gminy (przełożony obszarowi dworskiego) winien o każdej u niego wniesionej pretensji o odszkodowanie zawiadomić natychmiast polityczną Władzę powiatową i przedsięwziąć na miejscu potrzebne dochodzenia z przybraniem jednego, lub w wypadkach ważniejszych i trudniejszych, obydwóch ustanowionych znawców jako też podjąć określone usiłowania ugody.

Do tych dochodzeń i usiłowań ugody, również do interwencji stron i znawców mają analogiczne zastosowanie postanowienia §§. 60--62.

Jeżeli szkoda dotyczy naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego), tegoż żony albo osób z nim w pierwszym lub drugim stopniu spokrewnionych lub spowinowacanych, winien tenże naczelnik gminy (przełożony obszarowi dworskiego) zawiadomić bezzwłocznie Władzę polityczną powiatową która albo załatwi sprawę w myśl poprzednich postanowień, albo też wyznaczy inną delegację do przeprowadzenia tej sprawy.

Izba bez rozprawy uchwała §. 64 w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca czyta §. 65 w następującem brzmieniu:

§. 65. Jeżeli ugoda (§. 61), nie przyjdzie do skutku, ma być protokolarnie spisany wynik dochodzeń, bezzwłocznie przesłany politycznej Władzy powiatowej, która w razie potrzeby może dochodzenie w odpowiedni sposób i to także z przybraniem innych znawców kazać uzupełnić i następnie ma wydać orzeczenie (§. 62).

Bliższe przepisy i postanowienia o delegacji o przeprowadzeniu dochodzeń i usiłowań ugody przez delegatów, wydane zostaną przez c. k. Namiestnictwo w drodze rozporządzenia.

Odwołanie trwałej delegacji naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego) może polityczna Władza powiatowa zarządzić każdego czasu. Odwołanie należy ogłosić w sposób w miejscu używany i zawiadomić o tem uprawnionego do polowania.

Tak co do delegacji naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego) jak również odwołania tejże delegacji winna polityczna Władza powiatowa porozumieć się z Wydziałem powiatowym.

Izba uchwała bez rozprawy §. 65. w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca odczytuje §. 78 w następującem brzmieniu:

§. 78. Zwierzyna, strzelby i przyrzady, które uznane zostały za przepadłe, sprzedane sprzedawane być mają przez polityczną Władzę powiatową w drodze publicznej licytacji na rzecz funduszu ubogich tej miejscowości, gdzie nastąpiło zajęcie. Przed sprzedażą jednak, należy zakazane przyrzady uczynić niezdolnymi do dalszego użytku.

Izba uchwała bez rozprawy §. 78. w powyższem brzmieniu.

Izba przystępuje do rozprawy ogólnej nad artykułami ustawy wprowadzającej ustawę łowiecką.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia którą wydana zostaje ustawa łowiecka dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Dołączona ustawa łowiecka dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem

Księstwem Krakowskiem, wchodzi w życie w trzy miesiące po ogłoszeniu jej w Dzienniku ustaw krajowych. Z tą chwilą tracą moc obowiązująca dotychczasowe ustawy i rozporządzenia, odnoszące się do przedmiotu niniejszej ustawy, z wyjątkiem ustawy z 19. lipca 1869 Nr. 26 dz. u. kr., która pozostaje nadal w mocy obowiązującej.

Art. II.

Wykonywanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych:

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

Art. I.

Dołączona ustawa łowiecka dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, wchodzi w życie w trzy miesiące po ogłoszeniu jej w Dzienniku ustaw krajowych. Z tą samą chwilą tracą moc obowiązującą dotychczasowe ustawy i rozporządzenia, odnoszące się do przedmiotu niniejszej ustawy, z wyjątkiem ustawy z 19. lipca 1869 r. Nr. 26. dz. ust. kr., która pozostaje nadal w mocy obowiązującej.

Izba uchwała art. I. bez rozprawy w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca czyta:

Art. II.

Wykonywanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba bez rozprawy uchwała art. II. w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca czyta tytuł i wstęp ustawy:

U s t a w a

z dnia którą wydana zostaje ustawa łowiecka dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

Izba uchwała bez rozprawy powyższy tytuł i wstęp wstawy.

Marszałek konstatuje, że cały projekt ustawy łowieckiej został uchwalony i oznajmia, że trzecie czytanie tej ustawy postawi na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o wnioskach Wydziału krajowego w przedmiocie subwencji na restaurację katedry na Wawelu.

Sprawozdawca p. Paszkowski uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Na restaurację katedry na Wawelu, przeznaczona się subwencję z funduszu krajowego w sumie stu tysięcy (100.000) zł. a. w. płatną najdłużej w ciągu lat dziesięciu, począwszy od roku 1896.

II. Na rok 1896, przeznaczona się z powyższej subwencji do wypłaty jako pierwszą ratę dziesięć tysięcy (10 000) zł. a. w. i wydatek ten wstawia do rubryki VIII. wydatków funduszu krajowego na r. 1896.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej, w której uchwała powyższy wniosek komisji, głosując nad każdym punktem tegoż wniosku oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej: 1. o sprawozdaniu Wydziału kraj. w przedmiocie uchwał Wysokiego Sejmu dotyczących ustawodawstwa podatkowego i o należnościach prawnych (L. W. 70.371/95); 2. o wniosku posła Pinińskiego (L. s. 134/95) tyczącym się: a) ulg w należnościach prawnych; b) reformy postępowania spadkowego i Notaryatu; oraz c) rozszerzenia i zaostżenia przepisów karnych przeciw lichwie; 3. o wniosku posła Kramarczyka w sprawie powierzenia agend notaryuszów urzędnikom sądowym.

Sprawozdawca p. Piniński uwolniony od czytania tego sprawozdania odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie uchwał Sejmu z dnia 16. maja 1893, z dnia 10. lutego 1894, z dnia 28. stycznia 1895 i z dnia 1. lutego 1895 dotyczących ustawodawstwa podatkowego i o należnościach prawnych, przyjmuje Sejm do wiadomości.

Nadto wzywa Sejm c. k. Rząd:

II. ażeby w jak najkrótszym czasie przedłożył do konstytucyjnego traktowania projekt ustawy o należnościach prawnych, jednolity, jasny, zrozumiały, systematycznie opracowany, uchylający wszystkie obowiązujące obecnie ustawy i rozporządzenia o stemplach i należnościach prawnych, uwzględniający przytem potrzebę ulżenia ludności;

by przy ułożeniu nowej ustawy w powyższym przedmiocie uwzględnił także zasadę, że spadki po ascendentach i descendentach na podstawie prawnego dziedziczenia lub ostatniej woli rozporządzenia odziedziczone, których czysta wartość 500 złr. nie przenosi, mają być wolne w zupełności od opłaty skarbowej;

wreszcie, gdyby projekt obejmujący całość nowej ustawy o należnościach

prawnych, nie mógł być w najkrótszym czasie przedłożonym, ażeby przedłożył co rychlej do konstytucyjnego traktowania, nowelę zmieniającą ustawę z d. 31. marca 1890 dz. u. p. Nr. 53 w kierunku wyżej pod II. wskazanym.

III. aby, bądź w projekcie ogólnej ustawy o należytościach prawnych bądź też, w razie gdyby reforma ogólna w najbliższym czasie nie mogła przyjść do skutku, w osobnej noweli rozszerzającej postanowienia ustawy z 31. marca 1890 r. Dz. u. p. l. 53 przyznał dalsze ulgi w należytościach od przeniesienia własności realności włościańskich i małomiejskich i to nietylko w wypadkach nabycia na wypadek śmierci, lecz także i przy czynnościach prawnych między żyjącymi, o ile pozbywający i nabywca podpadają pod pojęcie określone w §. 1. przytoczonej noweli;

IV. aby zastanowił się bliżej na reformę postępowania sądowego w sprawach niespornych, mianowicie zaś postępowania spadkowego, a w związku z tem nad reformą Notaryatu i wniósł projekta ustaw mające na oku zmniejszenie ciężarów połączonych z postępowaniem spadkowym szczególnie na korzyść właścicieli mniejszych posiadłości;

V. aby wniósł w najbliższym czasie w Radzie państwa nowelę do ustawy karnej, bądź dla całej monarchii, bądź to dla Królestwa Galicyi, zaostrzającą i rozszerzającą przepisy przeciw lichwie z uwzględnieniem następujących zasad:

a) by zniesiono dotychczasowy przepis, iż lichwa karygodna zachodzi tylko wtedy, gdy stwierdzonem jest sprowadzenie lub przyspieszenie ruiny majątkowej biorącego kredyt;

b) by rozszerzono pojęcie lichwy także do lichwiarskiego wyzyskiwania w handlu (przy czynnościach kupna-sprzedaży) o ile jest praktykowane zawodowo;

c) by podciągnięto pod przepisy o lichwie wyzyskiwanie lichwiarskie przy wykupywaniu gruntów włościańskich.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Karatnicki.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej, w której uchwała cały powyższy wniosek bez rozprawy, głosując nad każdym punktem oznaczonym liczbami I—V. oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej o wniosku posła Styły i towarzyszy wzywających c. k. Rząd, aby loteryę liczbową jak najrychlej zniósł

Sprawozdawca p. Antoni Wodzicki uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem wzywa Wysoki Rząd, by wszelkich dołożył starań celem zniesienia loteryi liczbowej.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o zamknięciu rachunków galic. funduszu propinacyjnego za rok 1894 i o preliminarzu tego funduszu na rok 1896.

Sprawozdawca p. Skałkowski uwolniony od czytania tego sprawozdania, czyta następujące wnioski komisji:

Sprawozdanie c. k. Dyrekcyi galicyjskiego funduszu propinacyjnego z jej czynności z dnia 10 grudnia 1895 przyjmuje Sejm do wiadomości, wyrażając Dyrekcyi swoje uznanie.

Przemawia p. Merunowicz, stawiając następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby w porozumieniu z c. k. Dyrekcją gal. funduszu propinacyjnego wziął pod rozwagę ustanowienie norm stałych według których z zapasów rezerwowych tego funduszu mogłyby być udzielane pożyczki krajowi, powiatom i gminom na cele, mające cechę publicznej użyteczności — przy należytem zapewnieniu bezpieczeństwa dla tych pożyczek, i odpowiedniego ich oprocentowania.

Wnioski w tym przedmiocie przedłożył Wydział krajowy na następnej sesji sejmowej.

Izba popiera ten wniosek.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Wereszczyński.

Przemawia p. Merunowicz.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca.

Izba przyjmuje powyższy wniosek komisji, a następnie w oddzielnem głosowaniu odrzuca wniosek p. Merunowicza.

Sprawozdawca odczytuje dalszy wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Zamknięcie rachunków galicyjskiego funduszu propinacyjnego za r. 1894 przyjmuje Sejm do wiadomości i rachunki te zatwierdza

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Sprawozdawca przedstawia budżet galicyjskiego funduszu propinacyjnego ogólnego na rok 1896 i odczytuje następujący wniosek.

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący budżet tych dochodów i wydatków galic. funduszu propinacyjnego ogólnego na rok 1896 :

Dochody.

Poz. 1. czynsze propinacyjne	3,795.781 zł.
„ 2. opłaty od szynkarzy .	196.300 „
„ 3. opłaty od zakładania gorzelni	—
„ 4. grzywny	3.300 „
„ 5. ze sprzedaży skonfiskowanych przedmiotów	20 „
„ 6. odsetki zwłoki	7.000 „
„ 7. subwencya rządowa .	891.129 „
suma dochodów .	<u>4,893 530 zł.</u>

Izba uchwała bez rozprawy powyższe dochody galic. funduszu propinacyjnego ogólnego na rok 1896.

Sprawozdawca czyta :

Wydatki.

Poz. 1. wypłata wylosowanych obligacyj . .	1,770.200 zł.
„ 2. wypłata kuponów .	2,099.769 „
„ 3. prowizye bankowe .	3.200 „
„ 4. należności stemplowe	2.790 „
„ 5. podatek dochodowy .	553.890 „
„ 6. podatek zarobkowy .	60 „
suma wydatków .	<u>4,429.909 „</u>

Izba uchwała bez rozprawy powyższe wydatki galic. funduszu propinacyjnego ogólnego na rok 1896.

Sprawozdawca przedstawia budżet galicyjskiego funduszu propinacyjnego zasobowego na rok 1896 i odczytuje następujący wniosek :

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący budżet galic. funduszu propinacyjnego zasobowego na rok 1896 :

Dochody.

Poz. 1. odsetki	51.542 zł.
Wydatki	— „

Izba uchwała bez rozprawy powyższy budżet.

Sprawozdawca przedstawia budżet galicyjskiego funduszu propinacyjnego rezer-

wowego na rok 1896. i odczytuje następujący wniosek :

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący budżet dochodów i wydatków galicyjskiego funduszu propinacyjnego rezerwowego na rok 1896 :

Dochody.

Poz. 1. odsetki do kapitałów 244.741 zł.

Izba uchwała bez rozprawy powyższe dochody gal. funduszu propinacyjnego rezerwowego na rok 1896.

Sprawozdawca czyta :

Wydatki.

Poz. 1. płaćce urzędników	27.760 zł.
„ 2. płaćce sług	939 „
„ 3. adjuta	800 „
„ 4. dyurna	14.593 „
„ 5. ryczałt do skarbu państwa na koszt utrzymania kasy	10.000 „
„ 6. czynsz najmu lokalu biurowego	2.500 „
„ 7. koszta administracji powiatowej	27.000 „
„ 8. Dyety i koszta podróży członków Dyrekcji	1.000 „
„ 9. Koszta kancelaryjne	3.000 „
„ 10. „ zarządu	1.000 „
„ 11. „ sądowe	600 „
„ 12. remunerację, zapomogi i wydatki nieprzewidziane	10.000 „
Suma wydatków	<u>99.192 zł.</u>

Izba uchwała bez rozprawy powyższe wydatki gal. funduszu propinacyjnego rezerwowego na rok 1896.

Następuje :

Sprawozdanie komisji bankowej w przedmiocie odnowienia przywileju Banku austro-węgierskiego.

Sprawozdawca p. Skalkowski uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujące rezolucye :

Wzywa się c. k. Rząd, aby przy sposobności przedłużenia przywileju Banku, austro-węgierskiego :

I. przeprowadził zmianę statutu Banku określającą jego właściwy cel i zadanie, mianowicie : utrzymanie regularnej cyrkulacji pieniężnej i ułatwienie stosunków, kredytowych ;

II. zabezpieczył naszemu krajowi zastępstwo jego interesów i potrzeb kredytowych w Radzie generalnej Banku, względnie w tej władzy, która według zmienionego statutu obejmuje główne kierownictwo i kontrolę ;

III. zapewnił sobie stanowczy wpływ na tok interesów bankowych, tudzież ingerencję w zarządzie centralnym (Geschäftsleitung) zorganizowanym na zasadach władzy kolegialnej i odpowiedzialności zbiorowej ;

IV. zapewnił należyte uwzględnienie potrzeb kredytowych rolnictwa i przemysłu rolniczego w dziale kredytu wekslowego, tudzież przyznanie zawodowym reprezentacyom rolników odpowiedniego wpływu na nominacye cenzorów ;

V. spowodował pomnożenie ilości filij bankowych w naszym kraju.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej, w której uchwała cały powyższy wniosek komisji, głosując nad każdym punktem tegoż wniosku oddzielnie.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o petycji komitetu c. k. Towarzystwa gospodarskiego Galicyjskiego w sprawie subwencyonowania licencyonowanych ogierów prywatną będących własnością, dla poprawienia zawodu koni włościńskich i roboczych dworskich.

Sprawozdawca p. Zamoyski uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić;

1. Sejm wstawia na lat sześć począwszy od roku 1896 w budżet wydatków fuduszu krajowego kwotę roczną po 5.000 zł. na subwencyonowanie ogierów prywatnych w celu podniesienia chowu koni włościańskich i roboczych, do dyspozycji obydwóch c. k. Towarzystw gospodarskich w porozumieniu z komitetem doradczym dla spraw chowu koni przy c. k. Namiestnictwie.

2. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu by wyjednał u. c. k. rządu subwencyę na cel powyższy w tejże samej wysokości.

3. a) Sejm wzywa c. k. Rząd, by znacznie powożył ilość rządowych ogierów w kraju dotychczas niewystarczającą.

b) by również ilość stacyi ogierów rządowych w kraju powiększoną została.

c) by ściśle przestrzegał wykonania ustawy o wspólnem pasaniu ogierów z kłaczami na polach i pastwiskach.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Abrahamowicz i stawia poprawkę do wniosku komisji, mianowicie zamiast 1 i 2 punktu wniosku komisji proronuje te punkta w następującej stylizacji:

1. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu by wstawił w preliminarz wydatków budżetu krajowego na rok 1897 na subwencyonowanie ogierów prywatnych w celu podniesienia chowu koni włościańskich i roboczych kwotę 5000 zł. i przeprowadził rokowania z c. k. Rządem co do przyznania takiej samej kwoty na ten sam cel z funduszu w państwowym najmniej na lat 6.

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by przedłożył projekt regulaminu co do sposobów i warunków użycia tych kwot z uwzględnieniem odnośnych opinii Towarzystw gospodarskich i komitetu dorad-

czego dla sprawy chowu koni przy c. k. Namiestnictwie.

Izba popiera ten wniosek.

Przemawia p. Stadnicki.

Przemawia p. Stanisław Jędrzejowicz stawiając poprawkę, aby w punkcie 1 wniosku komisji zmienić rok, od którego ma się wstawiać subwencyę na r. 1897.

Przemawia p. Gorayski.

Przemawia p. Abrahamowicz, przyłączając się do poprawki postawionej przez p. Stan. Jędrzejowicza.

Przemawia członek Wydziału kraj. p. Romanowicz.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, godząc się na poprawkę p. Stan. Jędrzejowicza.

Marszałek zapytuje p. Abrahamowicza czy cofnął swój wniosek.

P. Abrahamowicz oświadcza, że cofa.

W rozprawie szczegółowej, Izba uchwała bez rozprawy wniosek komisji z poprawką p. Stanisława Jędrzejowicza, na którą sprawozdawca się zgodził, głosując nad każdym punktem wniosku komisji oddzielnie:

Następuje:

Sprawozdanie sejmowej komisji przemysłowej z przedłożenia Wydziału krajowego o czynnościach w zakresie przemysłu krajowego (Komisya krajowa dla spraw przemysłowych. „Zasiłki, stypendya, fundusz przemysłowy“).

Sprawozdawca p. Goldman uwolniony od czytania tego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego, a względnie komisji krajowej dla spraw przemysłowych z czynności w zakresie przemysłu krajo-

wego, odnośnie do organizacyi wewnętrznej krajowej komisyi, zasiłków i stypendyów na cele przemysłowe oraz funduszu przemysłowego.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi gospodarstwa krajowego o petycyi gminy Kemblów pow. Mielecki w sprawie ustanowienia rewizorów gminnych a zniesienia rewizorów okręgowych bydła w powiatach pogranicznych.

Sprawozdawca p. Brykczyński czyta sprawozdanie komisyi zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Wzywa się ponownie c. k. Rząd, aby nie naruszając ustawy o księgosuszu z dnia 29. lutego 1880 roku w każdej gminie w pasie progranicznym leżącej, o ile przedstawi odpowiedniego kandydata, ustanowił podrewizora, którego obowiązkiem byłoby prowadzenie duplikatu księgi katastralnej dla bydła oraz wydawanie paszportów.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi gospodarstwa krajowego z petycyi obszarów dworskich i gmin Janowice i Wróblowice (powiatu Tarnowskiego), tudzież Lusławice, Zakliczyn Wesołów, Stróże i Filipowice (powiatu Brzeskiego) o obwałowanie prawego brzegu Dunajca.

Sprawozdawca p. Gorayski czyta sprawozdanie komisyi, zakończone następującym wnioskiem:

Petycyę L. s. 1335. obszarów dworskich i gmin Janowice i Wróblowice powiatu Tarnowskiego, tudzież Lusławice, Zakliczyn, Wesołów, Stróże i Filipowice

powiatu Brzeskiego o obwałowanie prawego brzegu Dunajca odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania, a następnie zarządzenia opracowania projektu technicznego po wykończeniu projektów dotychczas już przez Sejm poleconych.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi gospodarstwa krajowego z petycyi Wydziału powiatowego w Bohorodeczanach, tudzież gminy miasteczka Bohorodeczany i gminy Sołotwina o regulację rzek Bystrzycy sołotwińskiej i nadwórniańskiej.

Sprawozdawca p. Gorayski czyta sprawozdanie komisyi zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Petycyę l. s. 1253 1278 i 1343 Wydziału powiatowego w Bohorodeczanach, gminy miasteczka Bohorodeczany i gminy Sołotwina o regulację Bystrzycy sołotwińskiej i nadwórniańskiej, odstępuje Sejm c. k. Rządowi do zbadania i wykonania najnagleszych robót ochronnych na podstawie uchwały sejmowej z dnia 6 października 1882 przy pomocy państwa i kraju.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi gospodarstwa krajowego z petycyi gminy Żuraki powiatu Bohorodeczańskiego o regulację Bystrzycy sołotwińskiej.

Sprawozdawca p. Gorayski czyta sprawozdanie komisyi zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyę l. s. 1238 gminy Żuraki powiatu Bohorodeczańskiego o regulację Bystrzycy sołotwińskiej odstępuje się c. k. Rządowi

dowi do zbadania i następnie zarządzenia potrzebnych robót ochronnych przy pomocy skarbu państwa i kraju.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej w przedmiocie wyłączenia przysiółka Sajoków (pow. Rudki) z gminy Werbiża i przyłączenia do związku gminnego Horożanny małej.

Sprawozdawca p. Okuniewski uwolniony od czytania tego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyę mieszkańców przysiółka Sajoków do L. 902 i do L. 1185 ex 1896 odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i postawienia odpowiedniego wniosku na najbliższej sesji sejmowej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej z petycyi Zwierzchności gminnej miasta Sokołowa o odpisanie kwoty 800 zł. 96 at. aw. należnej funduszowi krajowemu tytułem reszty zadeklarowanego datku do budowy drogi krajowej Rzeszów-Nadbrzezie.

Sprawozdawca p. Stanisław Jędrzejowicz czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Petycyę Zwierzchności gminy miasta Sokołowa Ls. 674/1896 o odpisanie kwoty 800 zł. 96 ct. a. w. należnej funduszowi krajowemu tytułem reszty z deklarowanego datku do budowy drogi krajowej Rzeszów-Nadbrzezie odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia.

Przemawia p. Meruńowicz wnosząc przejście nad tą petycyą do porządku dziennego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca.

Izba odrzuca wniosek p. Merunowicza, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej z petycyi Wydziału powiatowego w Stryju, o subwencyę na budowę drogi Synowódzko wyżne-Schodnica i mostu na rzece Stryju w Kruszelnicy.

Sprawozdawca poseł Starzyński czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycyę Wydziału powiatowego w Stryju o subwencyę na budowę drogi Synowódzko wyżne-Schodnica i na budowę mostu w Kruszelnicy, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia po myśli okólnika Wydziału kraj. z dnia 22 grudnia 1882 i dodatkowej instrukcyi z dnia 20 sierpnia 1890 r. z uwzględnieniem uchwały Sejmowej z dnia 22 stycznia 1895 dotyczącej bezprocentowej pożyczki w wysokości 25% na budowę mostu w Kruszelnicy.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej o petycyach drożników dróg krajowych o polepszenie bytu.

Sprawozdawca p. Wiśniewski czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyę drożników dróg krajowych odstępuje się Wydziałowi krajowemu, do zba-

dania i postawienia odpowiednich wniosków na następnej sesji sejmowej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następnie:

Sprawozdanie komisji przemysłowej z petycji Tadeusza Pollo, majstra krawieckiego we Lwowie o udzielenie subwencji jednorazowej na częściowe pokrycie kosztów założenia wzorowej szkoły kroju we Lwowie.

Sprawozdawca p. Żardecki czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję Tadeusza Pollo l. s. 1.184 odstępuje się Wydziałowi krajowemu, względnie kraj. komisji dla spraw przemysłowych do zbadania i odpowiedniego załatwienia.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji włościan gminy Zielonki pod Krakowem w sprawie nadużyć rzekomo popełnionych przez dawniejszą i obecną radę tejże gminy.

Sprawozdawca p. Żardecki czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycję włościan gminy Zielonki powiatu krakowskiego Ls. 1.170 odstępuje się Wydziałowi krajowemu z poleceniem zbadania przytoczonych w petycji zarzutów i odpowiedniego załatwienia.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji Mojżesza Rebhuna o opust kwoty

600 zł. należnej z tytułu dzierżawy kraj. opłat konsumcyjnych w powiecie pilźnieńskim za rok 1895.

Sprawozdawca p. Żardecki czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Nad petycją Mojżesza Rebhuna L. s. 1.227 o udzielenie opustu z dzierżawy prawa poboru krajowych opłat konsumcyjnych w powiecie pilźnieńskim za rok 1895 przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji obywateli miasta Brzostka pow. Pilzno w sprawie wyborów do Rady gminnej.

Sprawozdawca p. Ochrymowicz czyta sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycja gminy Brzostka odstępuje się wysokiemu c. k. Rządowi do odpowiedniego załatwienia.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji Rochny Kister, wdowy po nauczycielu religii izraelskiej w Mościskach o wyjednanie wypłacenia jej nieletniemu synowi odszkodowania za doznane kalectwa.

Sprawozdawca p. Ochrymowicz czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycję Rochny Kister odstępuje się Wysokiemu c. k. Rządowi do przychylnego załatwienia.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Wobec wyczerpania porządku dziennego, Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacyj:

Sekretarz p. Urbański czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

Interpelacja

do Jaśnie Wielmożnego c. k. Komisarza rządowego

Zważywszy, że Galicya eksportuje przeszło 5 milionów kilogramów surowego mięsa na targ wiedeński, że zatem kraj nasz ma w tem żywotny interes, by mięso galicyjskie przybywało do Wiednia w stanie świeżym i nie bywało z ujmą dla targowej ceny tego produktu krajowego i z dotkliwą stratą dla producentów — z powodu zepsucia podczas transportu w Wiedniu uiszczonem;

Zważywszy, że z powodu niedostatecznej ilości i zanieczyszczenia lodu, dostarczanego do transportu mięsa, znaczna. bo przeszło 5%, wynosząca część tego produktu, dochodzi do Wiednia w stanie zepsutym i bywa tam niszczoną;

Zważywszy, że ze strony producentów krajowych od dawna już podnoszone bywają skargi na przedsiębiorstwo, które posiada monopol dostarczania lodu do transportu mięsa, a które to przedsiębiorstwo, mając siedzibę po za krajem, nie jest w stanie zachować należytej staranności w dostawie czystego lodu i w potrzebnej obfitości dla wagonowego transportu mięsa;

Zważywszy wreszcie, że dotychczasowe żądania producentów, skierowane do Władz państwowych i zarządów kolejowych, aby ten monopol obcego przedsiębiorstwa został uchylony, a producentom pozostawiony został wolny wybór przedsiębiorstwa, zostały bezskuteczne;

Podpisani zapytują Wysoki c. k. Rząd

1) Czy powyżej opisane stosunki są c. k. Rządowi wiadome i co zamierza

uczynić, by ochronić na przyszłość producentów rzeźnego mięsa w Galicyi od stałych, nie z ich własnej, lecz z obcej winy pochodzących strat.

2) Czy i jakie zachodzą przeszkody, by dostawa lodu do transportu mięsa z Galicyi powierzona została przedsiębiorstwu krajowemu, dającemu większą rękojmię dbałości dla interesów krajowej produkcji i handlu.

Lwów dnia 1 lutego 1896.

Interpelujący
M. Onyszkiewicz.

Zdzisław Obertyński, Fr. Rozwadowski, Rey, St. Polanowski, Starzyński, Mikołaj Torosiewicz, Ochrymowicz, Pilat, Brykczyński, Skałkowski, Wodzicki, E. Torosiewicz, Urbański, G. Romer, Stadnicki, Rayski, Abrahamowicz, Zaleski, Jaworski Kraiński, J. Męciński, J. Dembowski, Vivien, Borkowski, J. Puzyna, Fr. Jędrzejowicz, Theodorowicz, Schnell, Karol Dzieduszycki, Wojciech Dzieduszycki, Jan Trzecieski, Gorayski.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego.:

Interpelacja

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Ponieważ pisarze przy c. k. Sądach powiatowych, tak zwani dyurniści, ciągle domagają się od Wysokiego Rządu, aby lata ich służby stały na równi ze służbą wojskową tj. w ten sposób, aby po 12tu latach służby przy Sądzie wolno im było awanzować na urzędnika manipulacyjnego XI. klasy tj. kancelistę, co zdaje się być uzasadnionem ze względu na przyszłość i starość.

Dlatego podpisani zapytują, o ile życzeniu temu może Wysoki Rząd zadosyć uczynić.

Lwów dnia 1. Lutego 1896.

Kramarczyk
interpelant.

W. Szwed, Potoczek, Żardecki, Karol Dzieduszycki, Niebyłowiec, Wachnianin, Data, Warzecha, Ostapczuk, Dr. Bernadzikowski, Styła, F. Krempa, Klemensiewicz, d'Abancourt, Nowakowski.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu:

Sekretarz p. Karatnicki czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

Interpelacya

posła Nowakowskiego do c. k. Komisarza rządowego.

Dnia 24. Lipca 1895 roku zjechał do wsi Butyn w powiecie żółkiewskim c. k. sekretarz Starostwa, p. Słonecki. i pozasądzał członków gminy z przysiółka Szyzaki za to, że czasem było weszło do dworskiego lasu, na karę po 1, 2 i 3 doby aresztu i na karę pieniężną od 1 do 18 zł. w. a.

Gdy jeden włościanin, Pawło Czykało, zaprzeczył gajowemu, że wcale nie paś w lesie, to pan sekretarz Słonecki oburzył się tem i krzyknął: „psia ci mać, złodzieju“, szturchał go laską w zęby i uderzył kilka razy po plecach.

Chociaż Czykało zniósł tę zniewagę i nawet słowa nie powiedział, to jednak c. k. Starostwo w Żółkwi zasądziło go za sprzeciwienie się władzy na 80 zł. w. a. kary.

To uczyniono tylko dlatego, że Pawło Czykało zaskarżył p. Słoneckiego do Sądu, który skazał p. sekretarza za pobicie, a względnie za obrazę honoru na 5 dni aresztu, a względnie na 25 zł. grzywny.

Prywatnie za pośrednictwem Jana Gigla, zarządcy dóbr w Mostkach wielkich, dano do poznania Pawłowi Czykałe, że mu Starostwo karę daruje, jeżeli Czykało odstąpi od skargi, i że on dostanie jeszcze kilkanaście zł. w. a.

Pan Gigiel był pełnomocnikiem p. Słoneckiego w Sądzie, ponieważ świadkowie gospodarze z Butyn: Michał Chotyszyn, Petro Szewczuk, Wasyl Szewczuk i Jacko Chirasz zeznali w Sądzie i są gotowi to przysięgą stwierdzić, że Pawło Czykało ani słowem sekretarzowi się nie sprzeciwiał,— dlatego podpisani zapytują pana Komisarza rządowego:

1) Czy Rząd wie o postępku pana Słoneckiego, czy uważa ten postępek za legalny, a jeżeli nie, czy zamierza zastosować do niego przepisy obowiązującej ustawy.

2) Na jakiej podstawie skazało c. k. Starostwo w Żółkwi Pawła Czykałę na 80 zł. w. a. grzywny bez przeprowadzenia śledztwa a tylko na podstawie relacji tego samego sekretarza, któremu sądownie udowodniono przekroczenie ustawy?

Lwów dnia 1. lutego 1896

Interpelant:
Stefan Nowakowski.

Ostapczuk, Okuniewski, Kulczycki, Hamorak, Wachnianin, Niebyłowiec, Średniawski, Winniczuk, Ochrymowicz, Warzecha, F. Krempa, Dr. Bernadzikowski, Styła, Kramarczyk, W. Szwed, Żardecki.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Karatnicki czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

Interdelacya

do Wgo pana Komisarza rządowego.

Nie będziemy się rozwodzić nad tem, jak wielką jest nędza naszego ludu wiejskiego, nie będziemy dowodzić, do jakiego stopnia ona dochodzi, gdyż ta rzecz dobrze

wszystkim jest znaną, — przytoczmy tylko jedną bardzo ważną przyczynę, mianowicie powtarzające się rok-rocznie wylewy rzek, a speszalnie dwóch, Bystrzycy i Dniestru w powiecie Stanisławowskim. Nad temi rzekami leżą wsie, a to: Dubowce, Pobereże, Wołczyniec, Uhorniki, Mykietyńce, Czerniów i w. i., zatem z powodu, że wylewy powtarzają się rok-rocznie najmniej raz, albo dwa i trzy razy do roku, zabierają one nie tylko same nasienie i same zboże na pniu, ale jeszcze do tego na tych parcelach pozostawiają dużo szutru i piasku, wskutek czego grunt staje się nieurodzajnym, gdy zaś gmina albo obszar dworski poda prośbę do Starostwa i Urzędu podatkowego o wydelegowanie komisji celem zbadania stanu rzeczy i o odpisanie podatków od tych parcel, to władze do tego kompetentne mniej więcej nie zwracają uwagi na nędzę ludu, a tylko podatki od parcel, zalanych wodą i od zboża zabranego albo zamulonego odpisują jedynie w jakiejś części, a nie w całości.

Z tych powodów zapytują podpisani Wysoki c. k. Rząd, czy zamierza zarządzić, by od parcel, zalanych wodą, podatki w tym roku zupełnie odpisane zostały?

Lwów dnia 1. lutego 1896.

Interpelant:
Łazarz Winniczuk.

Ostapczuk, Nowakowski, Okuniewski, Warzecha, Styła, Niebyłowiec, Ochrymowicz, F. Krempa, Potoczek, Data, Kramarczyk, W. Szwed, Dr. Bernadzikowski, Średniawski.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski, czyta porządek dzienny następnego posiedzenia.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 3. lutego b. r. godzinę 10 przed połud.

Koniec posiedzenia o godzinie 1. min. 5. po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Zdzisław Tarnowski w. r.

Stanisław Niezabitowski w. r.

Protokół

21. posiedzenia 1. sesyi VII. peryodu Sejmu galicyjskiego

z dnia 3. lutego 1896.

Początek posiedzenia o godzinie 10. min. 35. przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 133.

Ze strony c. k. Rządu: c. k. Radaea dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół dziewiętnastego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów; protokół dwudziestego posiedzenia złożony jest w biurze marszałkowskiem do przejrzania.

Izba udziela urlopów: J. E. prezydentowi ministrów hr. Kazimierzowi Badeniemu, J. E. ministrowi skarbu Bilińskiemu i J. E. Madeyskiemu do końca sesyi sejmowej.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 3. lutego b. r., które przydzielono następującym komisjom:

Komisji prawniczej, L. s.: 1385

Wydziałowi krajowemu, L. s.: 1386, 1387, 1395, 1399, 1436, 1437, 1439, 1440.

Komisji gospodarstwa kraj., L. s.: 1388, 1389, 1390, 1391, 1394, 1434.

Komisji administracyjnej, L. s.: 1392, 1393, 1435.

Komisji petycyjnej, L. s.: 1396, 1397, 1401, 1402, 1403, 1404, 1405, 1406, 1407, 1408, 1409, 1410, 1411, 1412, 1413, 1414, 1415, 1416, 1417, 1418, 1419, 1420, 1421, 1422, 1423, 1424, 1425, 1426, 1427, 1428, 1429, 1430, 1431, 1432, 1438, 1441.

Komisji szkolnej, L. s.: 1450.

Komisji podatkowej, L. s.: 1433.

C. k. komisarz rządowy Radaea dworu Włodzimierz hr. Łoś odpowiada na interpelacye: 1) pp. Paszkowskiego i tow. w sprawie przedłożenia projektu ustawy o komasacyi gruntów; 2) pp. Potoczka i tow. w sprawie stosunku gminy do obszaru dworskiego w Niewistkach; 3) pp. Krempey i tow. w sprawie doręczania kart upomnienia za zaległe podatki; 4) pp. Średniawskiego i tow. w sprawie defraudacyi podatków w Jarosławiu; 5) pp. Kramarczyka i tow. w sprawie kanału ulgi między rzekami Sołą a Macochą; 6) pp. Warzechy i tow. w sprawie druków na paszporty dla bydła; 7) pp. Okuniewskiego i tow. w sprawie spisów popisowych, sporządzanych przez urzędy parafialne.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie wniosku posła Michalskiego o wezwanie c. k. Rządu, aby przy szkole wojskowej we Lwowie był ustanowiony weterynarz-nauczyciel władający językiem krajowym i aby władze wojskowe

ściśle przestrzegały rozporządzenia ministerstwa wojny wydanego w roku 1895 do l. 1250 co do zakazu przyjmowania robót prywatnych przez profesjonalistów wojskowych.

Przemawia p. Michalski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazać tego wniosku komisji przemysłowej.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie komisji szkolnej z czynności Dep. III. Wydziału krajowego.

Sprawozdawca rektor Smolka uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

I. Wysoki Sejm raczy przyjąć do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności Departamentu III. za czas od grudnia 1894 do listopada 1895.

II. Wysoki Sejm raczy uchwalić :

1) Wzywa się c. k. Rząd, żeby uchylił rozporządzenie ministeryjne z dnia 7. sierpnia 1850 Nr. 6352 i wydał zarządzenia, któreby umożliwiły wypłatę stypendyów w ratach miesięcznych, przy zachowaniu należytych środków kontroli nad stypendystami.

2) Uznaje się za rzecz pożądaną ze względów dobra publicznego żeby Wydział krajowy w szafunku stypendyów uwzględniał uczniów Uniwersytetów i szkoły Politechnicznej oraz szkół fachowych, w wydatniejszej niż dotąd mierze.

3) Poleca się Wydziałowi krajowemu, żeby zastanowił się nad potrzebą reorganizacji krajowych archiwów akt grodzkich i ziemskich, a zasięgnąwszy w tym przedmiocie opinii Akademii Umiejętności w Krakowie, przedłożył Sejmowi wnioski względem zmiany urządzenia archiwów krajowych, opartego na uchwale Sejmu z dnia 21. sierpnia 1877.

W ogólnej rozprawie nikt głosu nieżąda, Izba przystępuje więc do rozprawy

szczegółowej w której uchwała bez rozprawy pierwszy punkt wniosku komisji, następnie pierwszy ustęp drugiego punktu wniosku komisji.

Przy drugim ustępie drugiego punktu wniosku komisji, przemawia p. Szczepanowski, stawiając do tego ustępu poprawkę, ażeby w drugim i trzecim wierszu wypuścić słowa: „Uniwersytetów i szkoły politechnicznej oraz“.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Pilat.

Przemawia p. Romanowicz.

Przemawia p. Chamiec.

Przemawia p. Jordan.

Izba uchwała na wniosek p. Andrzeja Potockiego zamknięcie rozprawy.

Przemawia rektor Balzer.

Przemawia p. Szczepanowski dla sprostowania faktu.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała drugi ustęp drugiego punktu wniosku komisji z opuszczeniem słów wymienionych w poprawce p. Szczepanowskiego.

Następnie uchwała Izba słowa, których wykreślenia domagał się p. Szczepanowski, odrzucając tem samem jego poprawkę.

Następnie uchwała Izba bez rozprawy ustęp trzeci drugiego punktu wniosku komisji.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności w zakresie spraw rolniczych przydzielonych Dep. II. Wydziału krajowego.

Sprawozdawca p. Rayski uwolniony od czytania tego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności w zakresie spraw rolniczych przydzielonych departamentowi II.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu :

a) ażeby w miarę potrzeby przedłożył wnioski w sprawie pomnożenia ilości stypendyów dla kształcących się nauczycieli do szkół rolniczych i wstawił do preliminarza na rok 1887 odpowiednią kwotę.

b) ażeby prowadził dalej rokowania z c. k. Rządem celem zwołania ankiety dla zbadania przepisów dotyczących się uprawy tytoniu jak również środków do podniesienia tej uprawy.

c) ażeby na rok 1897 i na dalsze dwa lata wstawił do budżetu kwotę 3000 zł. jako subwencję dla komitetu towarzystwa tytoniowego.

d) ażeby w sprawie rozwoju kółek rolniczych po wysłuchaniu opinii krajowej Komisji rolniczej przedłożył odpowiednie wnioski.

III. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby ile możności przyspieszył utworzenie rewirów rybackich na rzekach krajowych w myśl ustawy z 31. października 1887.

Niniejszem sprawozdaniem uważa komisya za załatwioną petycję komitetu towarzystwa uprawy tytoniu L. 788.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek głosując nad każdym punktem od I. do III. oddzielnie.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o krajowych wolnych składach publicznych dla zboża i spirytusu we Lwowie i w Krakowie.

Marszałek usuwa ten punkt z porządku dziennego, z powodu choroby sprawozdawcy p. Zdzisława Tarnowskiego.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o wniosku posła Skałkowskiego w przedmiocie regulacji górnego Dniestru.

Sprawozdawca p. Gorayski uwolniony od czytania tego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

I. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby w preliminarzu państwowym na rok 1897 podwyższył dotację nadzwyczajną [na regulację rzeki Dniestru celem umożliwienia rozpoczęcia robót regulacyjnych na górnym biegu tej rzeki powyżej Rozwadowa.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby w roku bieżącym postarał się o zreambulowanie i zatwierdzenie projektu regulacji górnego Dniestru, przeprowadził rokowania z c. k. Rządem co do subwencyonowania tego przedsięwzięcia z c. k. skarbu państwa, na najbliższej zaś sesji sejmowej przedłożył w tej sprawie odnośny projekt ustawy.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy, głosując nad każdym punktem tegoż wniosku oddzielnie.

Następnie :

Sprawozdanie komisji emigracyjnej o wniosku posła Wachnianina w sprawie emigracji ludu.

Sprawozdawca p. Merunowicz uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

A) I. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby i nadal czuwał nad ruchem emigracyjnym w kraju, zbierał wiadomości o jego rozmiarach i kierunkach, a o ile w tem dostrzeże wpływ ekonomicznie i społecznie szkodliwych czynników, aby w porozumieniu z c. k. Rządem starał się o jak najbardziej sprężyste ukrocenie działania tych czynników.

II. W szczególności wezwie Wydział krajowy reprezentacje tych powiatów, gdzie wzmaga się ruch emigracyjny do Brazylii, ażeby wskazały środki, zastosowane do miejscowych potrzeb i okoliczności, które mogłyby ruchowi temu skutecznie przeciwdziałać.

B) Wzywa się c. k. Rząd :

1. aby w granicach ustaw obowiązujących rozciągnął najściślej kontrolę nad agentami emigracyjnymi, tudzież ażeby z całą surowością zachodzące nadużycia i wyzyskiwanie karat;

2. aby wniósł nowelę do ustawy karnej, podciągającą pod sankcję karną nieuprawnione zajmowanie się pośrednictwem w wychodźtwie, tudzież nakłanianie do wychodźstwa środkami kłamliwemi ;

3. aby w drodze właściwej postarał się o dodanie ces. i król. konsulowi w Genui, tudzież poselstwu w Rio Janeiro dla opieki nad wychodźcami z Galieyi funkcyonaryuszów, którzy mogliby z nimi porozumiewać się w ich języku rodzinnym.

W ogólnej rozprawie przemawia p. Witold Niezabitowski.

Przemawia p. Bernadzikowski, stawiając następującą poprawkę do wniosku komisji :

W punkcie *A.* ustępie *II.* dodać na końcu słowa : „n. p. przez kolonizację wewnętrzną, następczanie o ile możności stałego zarobku i t. p.

Jako ustęp *III.* dodać :

III. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby zbadał czy i w jakim kierunku mogłyby być nawiązane stosunki handlowe z koloniami polskimi w Ameryce z korzyścią do przemysłu krajowego.

Do punktu *B.* dodać jako dodatkowe ustępy :

4. aby w jak najkrótszym czasie przedłożył w Radzie państwa projekt ustawy emigracyjnej, któraby ograniczała, względnie unormowała wychodźstwo szkodliwe ;

5. aby w porozumieniu z Wydziałem krajowym nadał koncesyę Towarzystwu handlowo-geograficznemu, lub innej uczciwej firmie do utworzenia dla wychodźców biura informacyjnego, zostającego pod kontrolą delegatów Wydziału krajowego, c. k. Rządu, Stowarzyszeń prywatnych i t. p.

Izba popiera powyższe poprawki p. Bernadzikowskiego.

Przemawia p. Średniawski.

Przemawia p. Piniński.

Przemawia c. k. komisarz rządowy Radca dworu hr. Włodzimierz Łoś.

Przemawia p. Okuniewski.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Przemawia p. Okuniewski stawiając poprawkę do punktu *A. I.* wniosku komisji, ażeby w drugim wierszu po słowach : „o jego rozmiarach“ dodać „konieczności“.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Pilat.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała ustęp *A. I.* wniosku komisji, a następnie w oddzielnem głosowaniu odrzuca poprawkę postawioną przez p. Okuniewskiego do tego punktu.

Następnie uchwała Izba bez rozprawy ustęp *A. II.* wniosku komisji, a w oddzielnem głosowaniu odrzuca poprawkę do tego ustępu p. Bernadzikowskiego.

Przystąpiono do rozprawy nad poprawką p. Bernadzikowskiego, aby do punktu *A.* dodać ustęp *III.*

Przemawia p. Pilat.

Sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba odrzuca powyższą poprawkę.

Następnie uchwała Izba bez rozprawy punkt *B.*, ustęp 1, 2 i 3 wniosku komisji, głosując nad każdym punktem oddzielnie.

Izba odrzuca następnie bez rozprawy poprawkę p. Bernadzikowskiego, aby do punktu *B.* dodać osobny ustęp 4 powyżej podany.

Izba przystępuje do rozprawy nad dalszą częścią poprawki p. Bernadzikowskiego, aby do punktu *B.* dodać osobny ustęp 5 powyżej podany.

Przemawia p. Pilat.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba odrzuca powyższą poprawkę p. Bernadzikowskiego.

Przemawia p. Bernadzikowski dla wyjaśnienia.

Następuje:

Wybór sześciu członków Wydziału krajowego i sześciu zastępców a w szczególności:

wybór jednego członka Wydziału krajowego z kuryi większych posiadłości;

wybór jednego członka Wydziału krajowego z kuryi miast i Izb handlowych i przemysłowych;

wybór jednego członka Wydziału krajowego z kuryi mniejszych posiadłości;

wybór trzech członków Wydziału krajowego z całego Sejmu;

wybór zastępcy członka Wydziału krajowego z kuryi większych posiadłości;

wybór zastępcy członka Wydziału krajowego z kuryi miast i Izb handlowych i przemysłowych;

wybór zastępcy członka Wydziału krajowego z mniejszych posiadłości;

wybór trzech zastępców Wydziału krajowego z całego Sejmu.

Izba przystępuje do wyboru jednego członka Wydziału krajowego z kuryi większych posiadłości.

Marszałek powołuje na skrutatorów pp. Torosiewicza Emilia, Scipiona Karola, Steckiego Alfreda, Rayskiego Albina i Reya.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski czyta spis posłów z kuryi większych posiadłości. Posłowie ci oddają kartki.

Po oddaniu kartek i odejściu skrutatorów dla przeprowadzenia skrutynium, przystąpiono do wyboru jednego członka Wydziału krajowego z kuryi miast i Izb handlowych.

Marszałek powołuje na skrutatorów pp. Słotwińskiego, Loewensteina i Pohoreckiego.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski czyta spis posłów z miast i Izb handlowych. Po słowie ci oddają kartki.

Po zebraniu kartek i odejściu skrutatorów, zarządza Marszałek wybór jednego

członka Wydziału krajowego z kuryi mniejszych posiadłości.

Na skrutatorów powołuje Marszałek pp. Skrzyńskiego Zdzisława, Bernadzikowski, Kulczyckiego, Cieleckiego i Torosiewicza Mikołaja.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski odczytuje spis posłów z kuryi mniejszych posiadłości. Posłowie oddają kartki.

Po ukończeniu głosowania p. Emil Torosiewicz zdaje sprawę z rezultatu skrutynium wyboru jednego członka Wydziału krajowego z kuryi większych posiadłości.

Głosujących było 34, absolutna większość wynosi 18, p. Edward Jędrzejowicz otrzymał 32 głosów, 2 kartki oddano białe.

Marszałek konstatuje, że p. Edward Jędrzejowicz wybrany członkiem z kuryi większych posiadłości.

P. Słotwiński zdaje sprawę z rezultatu skrutynium wyboru jednego członka z kuryi miast i Izb handlowych.

Głosujących było 20 posłów, absolutna większość 11, p. Tadeusz Romanowicz otrzymał 18 głosów, p. Dworski 1 głos, 1 kartkę oddano białą.

Marszałek konstatuje, że p. Tadeusz Romanowicz wybrany członkiem z kuryi miast i Izb handlowych.

P. Cielecki zdaje sprawę z rezultatu skrutynium wyboru jednego członka Wydziału krajowego z kuryi mniejszych posiadłości.

Głosujących było 66, absolutna większość 34, p. Antoni Chamiec otrzymał 53 głosów, p. Rotter 7 głosów, p. Kramarczyk 6 głosów.

Marszałek konstatuje, że p. Antoni Chamiec wybrany został członkiem Wydziału krajowego z kuryi mniejszych posiadłości.

Izba przystępuje do wyboru trzech członków Wydziału krajowego z całego Sejmu.

Marszałek zwraca uwagę, że głosowanie odbędzie się na każdego członka oddzielnie. Na skrutatorów powołuje Marszałek pp. Niezabitowskiego Witolda, Zajączkowski, Puzyńkę, Zamoyskiego i Michalskiego.

Sekretarz p. Stan. Niezakitowski odczytuje alfabetyczny spis posłów. Posłowie oddają kartki.

Po dokonaniu skrutynium zdaje sprawę p. Zamojski z rezultatu głosowania przy wyborze jednego członka z całego Sejmu.

Głosujących było 124, absolutna większość 63, p. Józef Wereszczyński otrzymał 117 głosów, p. Hoszard 2 głosy, p. Pilat 1 głos, 4 kartki oddano białe.

Marszałek konstatuje, że p. Józef Wereszczyński wybrany został członkiem Wydziału krajowego z całego Sejmu.

Izba przystępuje do wyboru drugiego członka Wydziału krajowego z całego Sejmu. Na skrutatorów powołuje Marszałek pp. Sałę, Okuniewskiego, Kraińskiego, Skrzyńskiego Adama i Olpińskiego.

Sekretarz p. Urbanski czyta alfabetyczny spis posłów. Posłowie oddają kartki.

Po dokonaniem skrutynium p. Okuniewski zdaje sprawę z wyniku głosowania na drugiego członka Wydziału krajowego z całego Sejmu.

Głosujących było 122, absolutna większość 62, p. Franciszek Hoszard otrzymał 118 głosów, p. Wereszczyński 2 głosy, 2 kartki oddano białe.

Marszałek konstatuje, że p. Franciszek Hoszard wybrany został członkiem Wydziału krajowego z całego Sejmu.

Izba przystępuje do wyboru trzeciego członka Wydziału krajowego z całego Sejmu. Na skrutatorów zaprasza Marszałek pp. Żardeckiego, Ochrymowicza, Starzyńskiego, Brunickiego i Czeza.

Sekretarz p. Urbański czyta alfabetyczny spis posłów. Posłowie oddają kartki.

Po ukończeniu głosowania Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacyj.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

Interpelacya

Do Wysokiego Rządu.

W latach 1868 do 1877 sypano wały ochronne nad Wisłą w powiecie mieleckim, do której to budowy konkurowała gmina Surowa obejmująca 223 mórg 109 \square sążni ornego pola i ogrodów (łąki i pastwiska nie podlegały konkurencyi) licząc po 11 kubików z morga w ogólnej liczbie kubików 2453

Ponieważ 24 morgi 1443 \square sążni położone za wałem jako podlegające zalewowi Wisły uwolnione były od konkurencyi, przeto od ogólnej liczby konkur. odtrącić trzeba za to pole kub. 274
a okaza się że gmina miała odrobić kubików 2179

Na pokrycie powyższej cyfry wykazała gmina Surowa kwitami przed c. k. Rządem odrobionych kubików a to na:

dn. 4. czerwca 1877 kub. 1391 $\frac{1}{2}$
„ 19. września 1877 „ 49 $\frac{1}{2}$

Zaś zapłaciła gotówką według taksy ustanowionej przez c. k. Rząd po 50 ct. za kubik a to:

dnia 19. września 1877 123 zł.
a. w. czyli za kub. 246
dnia 22. grudnia 1877 80 zł.
a. w. czyli za kub. 160
dnia 25. sierpnia 1879 18 zł.
a. w. czyli za kub. 36

Wójtów w latach 1868 do 1877 c. k. Rząd uwolnił rozp. z 6. czerwca 1877 i 1879 od konkurencyi podczas ich urzędowania, czyli wliczono za nich jako odrobione kubików 131 $\frac{1}{2}$

Za zabrane 4 morgi 242 \square sążni pod wał obliczył c. k. Rząd po 80 zł. za morg czyli 249 zł. 8 ct. czego nie zapłacono lecz za to policzono a conto konkur. kubik. 499

Razem gmina wykazała odrobionych kub. 2513 $\frac{1}{2}$
a ponieważ miała odrobić tylko 2179
przeto nadrobiła 334 $\frac{1}{2}$

czyli kwota należna od c. k. Rządu wynosi za tę nadwyżkę 167 zł. 25 ct. w. a., która gminie Surowej wypłacić należy.

W czasie budowy wałów uszkodzono grunta w Surowej przez zabranie ich pod tak zwane skrzynie i c. k. Starostwo w Mielcu pismem z 11. marca 1871 l. 226 przyznało, za to odszkodowanie w kwocie 38 zł. 96 $\frac{1}{2}$ ct., które po ukończeniu całego obwałowania miało być stronom wypłacone, czego do dziś dnia c. k. Starostwo w Mielcu nie uczyniło.

Postępowanie i obrachunki konkurencyjne od lat przeszło 10-ciu pokończono, a c. k. Starostwo w Mielcu na wniesione w tej sprawie podania w latach 1890, 1891 i 1892 żadnej odpowiedzi nie daje, a ustne próby interesowanych pomija milczeniem.

Zapytajmy przeto c. k. Rząd dlaczego c. k. Starostwo w Mielcu tej sprawy dotychczas nie załatwiło i czy c. k. Rząd zechce przynaglić c. k. Starostwo do stanowczego załatwienia tej sprawy.

Lwów dnia 3. lutego 1896.

Interpelant:

Franciszek Krempa,

Bojko, Wójcik, Styła, Średniawski, Warzecha, Potoczek, W. Szwed, Kramarczyk, Kulczycki, Wachnianin, Duta, Ostapczuk, Okuniewski, Dr. Bernadzikowski.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Karatnicki czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

Interpelacja

Do p. Komisarza rządowego.

Podczas ostatnich wyborów do Sejmu krajowego w powiecie śniatyńskim dopuścił się sekretarz Starostwa p. Wagner następujących nadużyć urzędowych:

1. We wsi Rożnowie kazał on w pół godziny po rozpoczęciu głosowania zamknąć drzwi od kancelarii gminnej, pozwolił głosować tylko tym, którzy byli w kancelarii,

a około 100 wyborcom, stojącym przed kancelaryą, niedozwolił głosować.

Poświadczą to: Harasym Stroicz, Hryćko Macko, Fedor Czurko i Nykoła Krutofost z Rożnowa.

2. We wsi Dżurowie opuszczał on umyślnie przy czytaniu listy wyborczej prawyborów, należących do opozycyi, — tak opuścił Marka Kuryluka i Nykołę Kryptiuka.

We wsi Ilińcach przychwycono go na takim zbrodniczym postępowaniu, a poświadczą to świadkowie: Jurko Łutezak, Michał Iwanczuk i Michał Klebanowski z Iliniec.

3. W miasteczku Zabłotowie obok zwykłej manipulacji przemilezania prawyborców opozycyjnych poszedł p. Wagner tak daleko, że skoro tylko zauważył, iż przychylnego dla niego prawyborcy żydka nie było w sali, dawał jednemu z pisarzy do odczytania przychylną dla siebie kartkę z nazwiskami wyborców i takie głosowanie uznawał za ważne.

Około godziny 12 w południe zamknął on główne drzwi i nie wpuszczał już więcej chrześcian do sali, ale za to wpuszczał tylnymi drzwiami i oknami żydów.

Chociaż na listę partyi chrześciańskiej oddało swoje głosy 115 prawyborców, to jednak p. Wagner wykazał wszystkiego 83, a na listę żydowską 105.

Mogą to stwierdzić świadkowie: Łeś Łukaszczyk Fedora, Stefan Dragan Fedora, Dmytro Łukaszczyk Wasyla, Petro Kosowicz Iwana, Jurko Łukaszczyk Hryćka, Petro Iluk z Zabłotowa.

Sąd powiatowy w Zabłotowie wskutek doniesienia pokrzywdzonych wdrożył dochodzenia wskutek nadużyć urzędowych tego urzędnika politycznego i wygotował wprawdzie wezwania do powyższych świadków celem stwierdzenia zbrodni, ale tych wezwań świadkom nie doręczył. Tylko wyborcy żydkowie mieli oczyścić p. Wagnera z uczynionego mu, chociaż słusznego zarzutu zbrodni.

4. We wsi Demyczu zapisywał p. Wagner głosy, oddane na wyborców opozycyjnych, wyborcom urzędowym, aż przychwycił go na gorącym uczynku były wójt, Ilko Baczuk.

5. W sam dzień wyboru 25. września ten sam p. Wadner napadł na wyborcę Michała Iwanczuka, chwycił go w sali wyborczej za kark, przygłął go aż do ziemi i trząśł nim na wszystkie boki. Wyborca ten, to człowiek inteligentny, był sekretarz gminny i nauczyciel ludowy, — ojciec licznej inteligentnej rodziny.

Samemu sądowi śniatyńskiemu było już tego za dużo i zasądził tego stróża praw konstytucyjnych na jeden dzień aresztu, a względnie na 5 zł. grzywny.

6. Dla dokładnej charakterystyki tego urzędnika politycznego przy c. k. Starostwie w Śniatynie należy jeszcze dodać, że jeszcze przy wyborach sejmowych w r. 1889 dopuszczał się on bezkarnie takich samych albo podobnych nadużyć. We wsi Podwysoka dopisał on do listy głosujących na wyborców urzędowych 21 nazwisk włościan, którzy nie tylko, że w prawyborach udziału nie brali, ale nawet w ten dzień we wsi nie byli obecnymi.

Tak samo postąpił we wsi Hańkowcach. Na szczęście sumienny ówczesny Starosta Soniewicki unieważnił te wybory.

To jest charakterystyką jakimi etycznymi zasadami kieruje się p. Wagner, jako urzędnik polityczny.

Podpisani zapytują:

I. Czy wobec takich rażących, wszelkie zaufanie do władzy podkopujących i samą tę władzę strasznie kompromitujących faktów zamierza Wysoki Rząd pociągnąć do odpowiedzialności p. Adama Wagnera za wszystkie te nadużycia władzy urzędowej?

II. Co zamierza Wysoki c. k. Rząd uczynić, ażeby ochronić powiat śniatyński od takich zbrodni urzędnika politycznego, który dopuszczał się ich dotąd tak często i bezkarnie.

Interpelujący:
Dr. Okuniewski.

Ostapczuk, Nowakowski, Niebyłowiec, Winniczuk, Dr. Sawczak, Ochrymowicz, Bojko, Styła, Średniawski, Warzecha, W. Szwed, Potoczek, Duta, Dr. Olpiński.

Marszałek oznajmia, że interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

P. Ochrymowicz zdaje sprawę z rezultatu dokonanego skrutynim wyboru trzeciego członka Wydziału krajowego z całego Sejmu.

Głosujących było 119, absolutna większość 60, p. Damian Sawczak otrzymał 97 głosów, 19 kartek oddano białych, p. Karatnicki otrzymał 2 głosy, p. Pilat 1 głos.

Marszałek konstatuje, że p. Damian Sawczak wybrany został członkiem Wydziału krajowego z całego Sejmu.

Z powodu spóźnionej pory Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 3. lutego b. r. godz. 10 przed południem.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godz. 3 min. 40 po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze

Stanisław Niezabitowski w. r.
Mieczysław Urbański w. r.

Protokół

22. posiedzenia 1. sesji VII. peryodu Sejmu galicyjskiego

z dnia 4. lutego 1896.

Początek posiedzenia o godzinie 10. min. 35. przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnickie, Stanisław Niezabitowski, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 127.

Ze strony c. k. Rządu: c. k. Radaea dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, że protokół dwudziestego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów; protokół dwudziestego pierwszego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowym do przejrzenia.

Sekretarz Urbański odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 4 lutego, które przydzielono następującym komisjom:

Wydziałowi kraj. jako komisji Ls: 1449,

Komisji prawniczej, Ls: 1450, 1464, 1466,

Komisji gminnej, Ls: 1451,

Komisji petycyjnej, Ls: 1552, 1461,

Komisji gospodarstwa kraj., Ls: 1453,

Komisji drogowej, Ls: 1454, 1455, 1463,

Wydziałowi krajowemu Ls: 1456 1458, 1459, 1560, 1468, 1569,

Komisji przemysłowej, Ls: 1457,

Komisji szkolnej, Ls: 1465,

Komisji administracyjnej, Ls: 1467,

Po odczytaniu petycji Ls: 1466 gminy i obsz. dworsk. Lubli o wyłączenie tej miejscowości z okręgu sądu pow. we Frysztaku o przyłączenie do sądu miej. deleg. w Jasle, przemawiał p. Adam Skrzyński popierając tę petycję, a pod względem formalnym wnosi, aby petycję tę przekazać komisji prawniczej z poleceniem przedłożenia sprawozdania jeszcze w bieżącej sesji.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Marszałek oznajmia, iż z powodu zmowy towarzyszy drukarskich, zachodzi pewna trudność z drukami, Izba musi zatem uznać za usprawiedliwione, jeżeli druki w czasie oznaczonym w regulaminie nie będą przedłożone. Budżet dziś zostanie rozdany, a ogólna rozprawa budżetowa rozpocznie się jutro.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie nowej taryfy lokalnej dla ruchu towarowego na kolejach państwowych.

Sprawozdawca p. Edward Jędrzejowicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedmiotu komisji kolejowej.

Izba uchwała ten wniosek, bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej z petycji Wydziału Rady powiatowej w Kossowie o podwyższenie subwencji na rekonstrukcję drogi powiatowej Kossów-Jasienów górny z 70% na 80%.

Sprawozdawca p. Urbański uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm podwyższa, począwszy od r. 1896, przyznaną Reprezentacji powiatowej w Kossowie subwencję na rekonstrukcję drogi Kossów-Jasienów górny z 70 na 75% rzeczywistych kosztów budowy.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji podatkowej o wniosku posła Stadnickiego w sprawie opodatkowania spirytusu.

Sprawozdawca p. Krainiński uwolniony od czytania sprawozdania, prostuje omyłki druku w wniosku komisji, wierszu drugim, zamiast słowa: „rolniczą“ ma być „spirytusu“, następnie odczytuje sprawozdawca następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Zważywszy nader trudne położenie rolnictwa w naszym kraju i ścisły związek między produkcją spirytusu a gospodarstwem rolnem;

Zważywszy ciężki byt materialny właścicielstwa, będącego znacznym kontrybuentem podatku spirytusowego, — zaangażowanie kraju w gwarancji za wbowiązania funduszu propinacyjnego, i znaczenie dochodów

z propinacyi i opłat konsumcyjnych dla budżetów gminnych naszych miast;

Zważywszy wreszcie potrzebę równomierności podatków spożywczych, tudzież tę okoliczność, że już dziś istniejący brak równomierności w tym dziale podatków zostałby jeszcze spotęgowany przez zamierzone podwyższenie podatku spirytusowego;

wzywa c. k. Rząd, aby w projektach swoich, zmierzających do tworzenia nowych źródeł dochodów Skarbu państwa, nie brał w rachubę podwyższenia podatku od spirytusu, a w każdym razie zaniechał takiego podwyższenia tego podatku, które, nie obejmując reformy innych podatków konsumcyjnych, spowodowałoby jednostronne a nierównomierne obciążenie naszego kraju.

Niniejszem załatwioną została petycja c. k. galic. Towarzystwa gospodarskiego do L. 1244 przeciw zamierzonemu podwyższeniu podatku spirytusowego.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o wniosku posła Rottera w sprawie reformy szkół średnich.

Sprawozdawca rektor Balzer uwolniony od czytania sprawozdania odczytuje następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Uznaje się konieczną potrzebę wydania w myśl §. 11. lit. i) ustawy z 21. grudnia 1867 Dz. p. p. l. 141, ustawy państwowej, określającej zasady organizacyi gimnazjów;

II. Ze względu, że wybór powołania, odpowiadającego uzdolnieniu młodzieńca nie natrafia na trudności przy istniejącym obecnie rozdziale szkół średnich na dwie kategorie; że urządzenie jednolitej szkoły średniej, polegające na ograniczeniu nauki języków klasycznych obniżyłoby poziom wykształcenia młodzieży; że wreszcie istniejący rozdział szkół średnich odpowiada istotnym

potrzebom dzisiejszego życia społecznego; — nad wnioskiem posła Rottera domagającym się uznania niezbędnej potrzeby wprowadzenia jednolitej (wspólnej) szkoły średniej, zwołania ankiety, któraby ustanowiła plan takiej reformy, tudzież wezwania c. k. Rządu, ażeby odpowiedni plan reformy przedstawił do uchwalenia właściwym ciałom ustawodawczym — Sejm przechodzi do porządku dziennego.

Wnioskiem pod II. uważa się za załatwioną petycę Towarzystwa politechnicznego we Lwowie l. 897.

W ogólnej rozprawie przemawia p. Szczepanowski; zgłaszając poprawkę do wniosku komisji, aby punkt II. opiewał:

II. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby w porozumieniu z c. k. Radą szkolną krajową powołał ankietę w celu rozpoznania, w jaki sposób różnorodność nauki potrzebna jako przygotowanie, do rozmaitych zawodów, da się pogodzić z utworzeniem szkoły jednolitej. O wynikach obrad tej ankiety Wydział krajowy zawiadomi c. k. Rząd i zda sprawę Sejmowi.

Przemawia p. rektor Smolka.

Przemawia p. Średniawski.

Podczas mowy p. Średniawskiego obejmuje przewodnictwo J. E. ks. Kardynał Sylwester Sembratowicz.

Przemawia p. Piniński.

Zapisany do głosu p. Wojciech Dzieduszycki zrzeka się na teraz głosu.

Przemawia p. Rotter.

Podczas przemawiania p. Rottera obejmuje napowrót przewodnictwo J. E. Marszałek krajowy hr. Badeni.

Przemawia p. Stanisław Tarnowski.

Na wniosek p. Zaleskiego Izba uchwała zamknięcie rozprawy ogólnej.

Przemawia p. Kramarczyk.

Przemawia p. Wojciech Dzieduszycki.

Przemawia p. Szczepanowski.

P. Romer wnosi, aby z powodu spóźnionej pory zamknąć dzisiejsze posiedzenie. Marszałek oświadcza, że może zastosować się do tego życzenia, zwraca jednak zarazem uwagę, że pozostaje jeszcze zaledwie kilka dni do obrad, a materiał bardzo obfity.

P. Koziembrodzki przyłącza się do wniosku p. Romera,

P. Sala prosi, aby Marszałek wyznaczył dziś wieczorne posiedzenie.

Izba uchwała zamknięcie dzisiejszego posiedzenia.

Marszałek oznajmia, że wobec uchwalenia zamknięcia posiedzenia, następne nie może odbyć się wieczór, gdyż porządek dzienny nie może być do tego czasu wydrukowanym.

Sekretarz p. Stau Niezabitowski czyta porządek dzienny następnego posiedzenia.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając posiedzenie następne na dzień 5 lutego b. r. godz. 10 przed połud.

Koniec posiedzenia o godz. 3. min. 35. po połud.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Stanisław Niezabitowski w. r.

Mieczysław Urbański w. r.

Protokół

23. posiedzenia 1. sesyi VII. peryodu Sejmu galicyjskiego

z dnia 5. lutego 1896.

Początek posiedzenia o godzinie 10. min. 30. przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Mieczysław Urbański.

Obecnym posłów 131.

Ze strony c. k. Rządu: c. k. Radaea dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół dwudziestego pierwszego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów; protokół dwudziestego drugiego posiedzenia złożony jest w biurze marszałkowskiem do przejrzania.

Sekretarz Stan. Niezabitowski czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

I n t e r p e l a c y a

Do Jaśnie Wielmożnego Komisarza Rządowego.

Dnia 3. b. m. towarzysze drukarsey we Lwowie, korzystając z prawa koalicji zaprzestali pracy we wszystkich drukarniach po dwutygodniowym wypowiedzeniu.

Do jednej z drukarni, będącej prywatną własnością, w której drukuje się urzędowa

„Gazeta Lwowska“ odkomenderowały władze wojskowe pozostających w służbie czynnej wojskowej drukarzy do wykonywania w czasie bezrobocia robót, nie tylko dla ogłoszeń urzędowych, ale i dla redakcyjnej, a więc dla prywatnej części Gazety Lwowskiej“.

Wobec tego zapytują podpisani:

Czem c. k. Rząd usprawiedliwi że:

1. wojskowym w czynnej służbie zostającym nakazuje się pełnienie czynności, nie będących w żadnym związku ze służbą wojskową, ani nie nakazanych interesem publicznym.

2. w ten sposób popiera się interes prywatny jednego właściciela drukarni na szkodę interesowanych, tak robotników jak i właścicieli innych drukarni.

We Lwowie dnia 3, lutego 1896.

Interpelant:

Dr. Franciszek Smolka.

Romanowicz, Goldman, Michalski, L. Wiśniewski, Fruchtman, Słotwiński, Pogonowski, Dr. Olpiński, Klemensiewicz, Loewenstein, Vayhinger, Jahl, Szczepanowski, Weigel, Dr. Bernadzikowski, Pohorecki.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski odczytuje spis petycyj, weszłych po dzień

5. lutego b. r., które przydzielono następującym komisjom:

Komisji przemysłowej, L. s. 1473, 1498.

Komisji sanitarnej, L. s.: 1474.

Komisji gospodarstwa krajowego, L. s.: 1475, 1476, 1485, 1488, 1490.

Komisji drogowej, L. s.: 1477, 1478.

Komisji petycyjnej, L. s.: 1479, 1484.

Komisji administracyjnej, L. s. 1480, 1506.

Komisji prawniczej, L. s.: 1481,

Komisji gminnej, L. s.: 1482, 1486.

Wydziałowi krajowemu, L. s.: 1483, 1489, 1491, 1494, 1495, 1496, 1497, 1499, 1500.

Komisji podatkowej, L. s.: 1487.

Komisji szkolnej, L. s.: 1492, 1493.

Po odczytaniu petycji L. s. 1478 gm. Założce o budowę dróg, przemawia p. Barwiński popierając tę petycję.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Sprawozdanie Wydziału kraj. w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej Nowy Targ do pokrywania ewentualnych niedoborów lokalnej kolei żelaznej wązkotorowej Chabówka-Makopane.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania tego sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedmiotu komisji administracyjnej.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji kolejowej w sprawie petycji o poparcie budowy kolei lokalnej Borysław-Stebnik.

Sprawozdawca p. Zaleski (w zastępstwie nieobecnego p. Andrzeja Potockiego), uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Petycję Konsoreyum współwłaścicieli dóbr Truskawiec w powiecie Droho-

byckim pp. hr. Stanisława Żółtowskiego i Sp. de praes. 4. stycznia 1896 L. 377, o poparcie budowy kolei Borysław-Stebnik odstępuje się Wydziałowi krajowemu w celu przeprowadzenia odpowiednich badań i zdania sprawy na następnej sesyi.

2. Poleca się Wydziałowi krajowemu przeprowadzenie rokowań z c. k. Rządem, aby w znaczniejszej mierze przyczynił się do kosztów budowy tej kolei.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek, głosując nad każdym punktem tego wniosku oddzielnie.

Następuje:

Dalszy ciąg rozprawy nad sprawozdaniem komisji szkolnej o wniosku p. Rottera w sprawie reformy szkół średnich.

Przemawia p. Bobrzyński.

Przemawia p. Rotter.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia sprawozdawca rektor Balzer.

W rozprawie szczegółowej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do głosowania i uchwała następujący pierwszy punkt wniosku komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Uznaje się konieczną potrzebę wydania w myśl §. 11. lit. i) ustawy z dnia 21. grudnia 1867 Dz. p. p. l. 141, ustawy państwowej, określającej zasady organizacji gimnazyów.

Zamiast punktu drugiego wniosku komisji, postawił na ostatniem posiedzeniu p. Szczepanowski następujący wniosek:

„Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby w porozumieniu z c. k. Radą szkolną krajową powołał ankietę w celu rozpoznania, w jaki sposób różnorodność nauk, potrzebną jako przygotowanie do rozmaitych zawodów, da się pogodzić z utworzeniem szkoły jednolitej. O wynikach obrad tej ankiety Wydział krajowy zawiadomi c. k. Rząd i zda sprawę Sejmowi“.

Izba odrzuca ten wniosek, a następnie przystępuje do głosowania nad drugim punktem wniosku komisji, który opiewa:

II. Ze względu, że wybór powołania, odpowiadającego uzdolnieniu młodzieńca nie natrafia na trudności przy istniejącym obecnie rozdziale szkół średnich na dwie kategorie; że urządzenie jednolitej szkoły średniej, polegające na ograniczeniu nauki języków klasycznych obniżyłoby poziom wykształcenia młodzieży; że wreszcie istniejący rozdział szkół średnich odpowiada istotnym potrzebom dzisiejszego życia społecznego; — nad wnioskiem posła Rottera, domagającym się uznania niezbędnej potrzeby wprowadzenia jednolitej (wspólnej) szkoły średniej, zwołania ankiety, któraby ustanowiła plan takiej reformy, tudzież wezwania c. k. Rządu, ażeby odpowiedni plan reformy przedstawił do uchwalenia właściwym ciałem ustawodawczym — Sejm przechodzi do porządku dziennego.

Wnioskiem pod II. uważa się za załatwioną petycję Towarzystwa politechnicznego we Lwowie I. 897.

Izba uchwala powyższy punkt wniosku komisji.

Z porządku następuje :

Sprawozdanie Wydziału kraj. o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi mniejszych posiadłości powiatu Gorlickiego.

Przemawia pod względem formalnym p. Bernadzikowski i wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sprawozdanie Wydziału kraj. o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich okręgu wyborczego Gorlickiego odracza się, aby tym sposobem dać możność wszystkim posłom do wszechstronnego zbadania zarzutów w proteście wymienionych, oraz do porównania tych zarzutów z aktami śledczymi i wyrobienia sobie należytego zdania w tym przedmiocie.

Marszałek żąda wyjaśnienia, jak należy rozumieć ten wniosek i zapytuje, czy p. Bernadzikowski domaga się usunięcia tego sprawozdania Wydziału krajowego z dzisiejszego porządku dziennego, czy też odroczenia w ogóle.

P. Bernadzikowski oświadcza, że prosi o odroczenie do soboty.

Izba popiera ten wniosek.

Przemawia sprawozdawca, sprzeciwiając się odroczeniu do soboty.

P. Bernadzikowski przemawia dla sprostowania faktu.

Marszałek konstatuje, że p. Bernadzikowski przedłożył obecnie zmieniony wniosek; pierwaj żądał odroczenia do soboty, a obecnie we wniosku na piśmie przedłożonym domaga się odroczenia do piątku.

Marszałek otwiera zatem nad tym zmienionym wnioskiem rozprawę.

P. Ochrymowicz wnosi, aby sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze Gorlickim odroczyć do jutra, czwartku.

Sprawozdawca zgadza się na odroczenie do czwartku.

Marszałek zapytuje p. Bernadzikowskiego, czy pozostaje przy swoim wniosku

P. Bernadzikowski oświadcza, że pozostaje.

Izba odrzuca wniosek p. Bernadzikowskiego, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwala wniosek p. Ochrymowicza, przyjęty przez sprawozdawcę.

Następuje:

Wybór sześciu zastępców członków Wydziału krajowego.

Przemawia pod względem formalnym p. Wachnianin, wnosząc odroczenie wyboru do jutra.

Izba odrzuca ten wniosek.

Marszałek oznajmia, że wybór odbędzie się zaraz i na skrutatorów powołuje pp. Górskiego, Krzysztofowicza, Scipiona, Trzecieckiego i Onyszkiewicza. Ponieważ p. Trzeciecki jest nieobecny w Izbie, powołuje Marszałek w jego miejsce p. Schnella.

Przemawia pod względem formalnym p. Okuniewski, prosząc o zawieszenie posiedzenia na 10 minut, w celu porozumienia się.

Marszałek zawieszka posiedzenie na 10 minut.

(*Po przerwie*).

Marszałek oznajmia, iż wybory zastępców członków Wydziału krajowego odkłada do jutrzejszego posiedzenia.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o krajowych wolnych składach publicznych dla zboża i spirytusu we Lwowie i Krakowie.

Z powodu nieobecności sprawozdawcy, Marszałek usuwa ten punkt z porządku dziennego.

Następuje :

Sprawozdanie komisji szkolnej o wniosku posła Zajączkowskiego w sprawie zniesienia czesnego w szkołach średnich, uchylenia częstych zmian książek szkolnych i zniesienia przymusowego umundurowania uczniów :

Sprawozdawca p. Rey uwolniony od czytania sprawozdania, odeczytuje następujący wniosek komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Przechodzi się do porządku dziennego nad wnioskiem p. Zajączkowskiego.

Przemawia p. Goldman, stawiając zamiast wniosku komisji następujący wniosek :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Sejm wzywa c. k. Rząd, by tenże należytość za czesne w szkołach średnich, a przede wszystkim w najniższych klasach szkół średnich zniżył do połowy teraźniejszej wysokości.

Izba popiera ten wniosek.

Przemawia p. Wójcik.

Przemawia p. Rotter, stawiając następujący wniosek :

Sejm wzywa c. k. Rząd, względnie c. k. Radę szkolną krajową do poczynienia takich zarządzeń, ażeby książki szkolne dla szkół średnich nie ulegały tak częstym zmianom.

Izba popiera ten wniosek.

Przemawia p. Zajączkowski.

Przemawia p. Jordan.

Przemawia p. Nowakowski.

Na wniosek p. Urbańskiego Izba uchwała zamknięcie rozprawy.

Przemawia p. Stanisław Tarnowski.

Przemawia sprawozdawca.

Izba odrzuca wniosek p. Rottera.

Następnie odrzuca Izba wniosek p. Goldmana, a potem w oddzielnem głosowaniu uchwała Izba wniosek komisji.

Z powodu spóźnionej pory Marszałek zawiesza posiedzenie na dwie godziny. Dalszy ciąg posiedzenia na godz. 5 po południu.

Przerwa posiedzenia o g. 3 min 5. popołud.

Dalszy ciąg posiedzenia z d. 5. lutego 1896 r.

Początek o godz. 5. min. 25 popoł.

Marszałek konstatuje dostateczną liczbę posłów i otwiera napowrót przerwane posiedzenie.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego przemawia pod względem formalnym p. Jaworski, jako przewodniczący komisji podatkowej, wnosząc, aby Sejm upoważnił komisję podatkową do przedłożenia na jutrzejszym posiedzeniu ustnego sprawozdania o petycji kilku gmin powiatu Zaleszczyckiego w przedmiocie odpisania podatków z powodu klęsk elementarnych.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Izba przystępuje do dalszego punktu porządku dziennego, którym jest :

Sprawozdanie komisji budżetowej o preliminarzu budżetu funduszu krajowego na rok 1896.

(Sprawozdawcy pojedynczych działów budżetu pp. Abrahamowicz, Barwiński, Goldman, Stanisław Jędrzejowicz, Jordan Kozłowski, Marchwicki, Stanisław Niezabitoski, Paszkowski, Andrzej Potocki, Potoczek, Scipio, Skalkowski, Adam Skrzyński, Szczepanowski, Zagórski, Zajączkowski).

Sprawozdawca generalny p. Piniński.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Szczepanowski, wnosząc następującą rezolucję:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby przedłożył Wysokiemu Sejmowi na przyszłej sesji ustawę o udzieleniu gwarancji krajowej na 4% obligacye bankowe do wysokości pięciu milionów zł., których procenta mają być pokryte z zysków Banku krajowego i których emisya ma nastąpić w miarę potrzeby wzmocnienia kapitału zakładowego tegoż Banku.

Izba popiera tę rezolucję.

Przemawia p. Stanisław Dzieduszycki.

Przemawia p. Barwiński, wnosząc następującą rezolucję:

1. Wzywa się c. k. Rząd, ażeby w drodze konstytucyjnej przeprowadził uchwałę dodatkowego kredytu na subwencye dla budowy dróg w powiatach dotkniętych ruchem emigracyjnym.

2. Wzywa się c. k. Rząd, ażeby jak najspieszniej wziął pod rozwagę sprawę odpowiedniego interesom państwa uzupełnienia sieci dróg państwowych w Galicyi i w tym celu w drodze konstytucyjnej uzyskał dodatkowy na ten cel kredyt na rok 1896.

Izba popiera powyższe rezolucye.

Na tem rozprawę ogólną zamknięto, poczem przemawiał generalny sprawozdawca budżetu p. Piniński, sprzeciwiając się rezolucyi zaproponowanej przez p. Szczepanowskiego a godząc się na rezolucye zaproponowane przez p. Barwińskiego.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca Rub. I. wydatków, poz. 1—16. p. Adam Skrzyński, uwolniony od czytania sprawozdania, czyta:

A. Sejm krajowy.

Poz. 1.	Koszta podróży pp. posłów	4.486 zł.
" 2.	Dyety pp. posłów	36.000 "
" 3.	Koszta druków	20.000 "
" 4.	Spisywanie sprawozdań	5 000 "
" 5.	Pisarze dzienni	650 "

Poz. 6.	Remuneracye urzędników Wydziału kraj. za dodatkowe zatrudnienie podczas Sejmu	1.200 zł.
" 7.	Służba	1.200 "
" 8.	Opał	1.300 "
" 9.	Zapuszczanie i inycie podłóg	100 "
" 10.	Potrzeby kancelaryjne	200 "
" 11.	Na uzupełnienie biblioteki sejmowej	200 "
" 12.	Rozmaite drobne wydatki	260 "
		<u>70.596 zł.</u>

Izba bez rozprawy uchwała powyższe wydatki rubryki I. działu A w sumie 70.596 zł. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

B. Wydział krajowy.

Poz. 13.	Marszałek krajowy 6.000 zł. i dodatek na reprezentację 4.000 zł.	10 000 zł.
----------	--	------------

Izba uchwała bez rozprawy poz. 13. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 14.	Sześciu członków Wydziału po 4.000 zł.	24.000 zł.
----------	--	------------

Przemawia p. Emil Torosiewicz.

Izba uchwała poz. 14. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 15.	Zastępcy	2.000 zł.
----------	--------------------	-----------

Izba uchwała bez rozprawy poz. 15. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 16.	Dodatek dla członka Wydziału, mianowanego przez Marszałka zastępcą do kierownictwa w Wydziale kraj.	1.000 zł.
----------	---	-----------

Suma wydatków w rubr. I. 107.596 zł.

Izba uchwała poz. 16. bez rozprawy zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca Rub. II. wydatków, poz. 18—35 „Koszta zarządu“ p. Adam Skrzyński, uwolniony od czytania sprawozdania, czyta:

Poz. 30. „Dary z łaski“ wstawia Wydział krajowy 580 zł.

Komisya budżetowa preliniuje nadto w załatwieniu otrzymanych petycyj, następujące subwencye:

a) L. s. 160 Wanda Dziubińska, jednorazowo	200 zł.
b) L. s. 158 Marya Barycka, jednorazowo	150 „
c) L. s. 157. Joanna Chrzanowska, jednorazowo	200 „
d) L. s. 551 Józefa Orzechowska, jednorazowo	100 „
e) L. s. 415 Emilia Sternalowa jednorazowo	100 zł.
f) L. s. 546. Zofia Kunischowa jednorazowo	100 „
g) L. s. 389 Helena Komaniewska, jednorazowo	100 „
h) L. s. 436 Melania Strusiewiczowa, jednorazowo	200 „
i) L. s. 848 Rozalia Piotrowska, jednorazowo	250 „
k) L. s. 159 Joanna i Leontyna Sapałaczyńskie jednr.	200 „
l) L. s. 417 Honorata Sałamaszyńska, jednorazowo	100 „
Razem	2.280 zł.

Izba bez rozprawy uchwała powyższe dary z łaski zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Zarazem wnosi komisya budżetowa przejście do porządku dziennego nad petycjami L. s.: 416, 414, 189, 349, 814, 930, 844, 845, 846, 375, 1.054.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 35. „Zaliczki nadzwyczajne dla urzędników“ przedstawia komisya Wysokiemu Sejmowi do uchwalenia:

a) udziela się zaliczkę p. Leopoldowi Brąglewiczowi w kwocie	4 500 zł.
splacalną w 120 ratach miesięcznych.	

Izba uchwała poz. 35a) bez rozprawy, zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

b) udziela się zaliczkę p. Wład. Chmielewskiemu w kwocie 1.000 zł. splacalną w 120 ratach mies.

Izba uchwała poz. 35b) bez rozprawy, zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

c) udziela się zaliczkę p. Marcinowi Sternalowi w kw. 1.500 zł. splacalną w 120 ratach mies.

Izba uchwała poz. 35c) zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

d) udziela się zaliczkę p. Zygmuntowi Kossowskiemu w kwocie 3.000 zł. splacalną w 120 ratach mies.

Izba uchwała pod. 35d) zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

e) zezwala się na rozłożenie spłaty 750 zł. reszty zaliczki przyznanej w roku 1888 p. Jerzemu Jabłonowskiemu na 120 rat miesięcznych, począwszy od 1. lutego 1896 r.

Izba uchwała poz. 35e) zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

f) Komisya wnosi przejście do porządku dziennego nad petycją p. Henryka Leopolda Hupeczyca, nie popartą przez Wydział krajowy.

Izba uchwała poz. 35f) zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Police zabezpieczające zwrot tych zaliczek opiewać mają na Wydział krajowy.

Przy wypłacie zaliczek potrącone być mają resztujące kwoty z dawnych zaliczek petentom bądź to przez Sejm, bądź to przez Wydział krajowy udzielonych.

Izba uchwała powyższy wniosek komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poz. 18. Płace urzędników oddziału konceptowego 60.364 zł.

Poz. 19. Płace urzędników oddziału rachunkowego 64.821 zł.

Poz. 20. Płace urzędników oddziału kasowego	19.236 zł.
Poz. 21. Płace urzędników oddziału sanitarnego	2.900 „
Poz. 22. Płace urzędników oddziału statystycznego	4.160 „
Poz. 23. Płace urzędników oddziału manipulacyjnego	24.413 „
Poz. 24 a) Dyurniści dla oddziału koncepcyjnego	3.477 „
Poz. 24 b) Dyurniści dla oddziału rachunkowego	3.500 „
Poz. 24 c) Dyurniści dla oddziału statystycznego	2.500 „
Poz. 24 d) Dyurniści dla oddziału manipulacyjnego	8.539 „
Poz. 24 e) Dla zarządu dłu-gu krajowego z r. 1893.	3.855 „
Poz. 24 f) Dyurna rach. dla funduszów szkolnych okręgowych	1.460 „
Poz. 25. Zasługi	4.565 „
Poz. 26. Emolumenta	1.691 „
Poz. 27. Remuneraacye	5.950 „
Poz. 28. Koszta podróży i diety	7.400 „
Poz. 29. Pensye i zaopatrzenia	28.257 „
Poz. 30. Dary z łaski	2.280 „
Poz. 31. Na pokrycie poło-wy należności stemplowych od dekretów nominacyjnych urzędni-ków krajow.	1.000 „
Poz. 32. Potrzeby kancela-ryjne:	
zwyyczajne	15.000 zł.
nadzwyczajne	2.350 „
	<hr/>
	17.350 „
Poz. 33. Administracya do-chodów z krajowych opłat kon-sumcyjnych	6.000 „
Poz. 34. Gmach krajowy i jego utrzymanie	12.171 „
Poz. 35. Zaliczki na płace, zwyyczajne 12.000 zł., nadzwyc-zayjne 10.000 zł., razem	22.000 „
	<hr/>
Suma rubryki II.	307.883 „

Izba uchwała bez rozprawy poz. 18 do 35 włącznie w sumie 307.883 zł. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

1. Sprawozdanie Wydziału krajowe-

go o urządzeniu oświetlenia elektrycznego w gmachu sejmowym przyjmuje się do wiadomości.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

2. Przyznaje się Wydziałowi krajowemu kredyt dodatkowy na rok 1895 w kwocie 35.319 zł. 66 ct. na koszta urządzenia oświetlenia elektrycznego w gmachu sejmowym.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby w wyjaśnieniach preliminarza rubryki II. wykazywał dla ewidencji preliminowane pensye, zaopatrzenia i dary z łaski w innych rubrykach funduszu krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca Rub. III. wydatków poz. 36 „Koszta leczenia“ p. Marchwicki uwolniony od czytania sprawozdania, czyta:

Komisyja budżetowa wnosi:

W rubr. III. poz. 36. na koszta leczenia w szpitalach krajowych, zagranicznych i wojskowych zł. 940.000.

Izba uchwała bez rozprawy Rub. III. poz 36 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poleca się Wydziałowi krajowemu zbadać przyczyny wzrostu wydatków na koszta leczenia w szpitalach zagranicznych, oraz sprawę umieszczenia podrzutek i porozumieć się z Wydziałami krajowymi innych krajów monarchii, w celu rewizyi postanowień obowiązujących obecnie odnośnie do obydwóch powyższych spraw.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

W załatwieniu petycyi do L. 737 wniesionej przez Waleryę Schmid, wdowę po rządcy szpitala powszechnego w Prze-

myślu, Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Przyznaje się pani Waleryi Schmidar z Łaski w kwocie zł. 100.

Izba uchwała powyższy wniosek komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca Rub. IV. wydatków poz. 37, 38, „Koszta szczepienia“ p. Goldman uwolniony od czytania sprawozdania, czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Rubr. IV. poz. 37. Utrzymanie i odświeżanie krowianki . . . 12.200 zł.

Rubr. IV. poz. 38. Koszta podróży i diety lekarzy z powodu szczepienia ospy . . . 59.000 „
razem . . . 71.200 zł.

Izba uchwała bez rozprawy Rub. IV. poz. 37 i 38 w kwocie 71.200 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca Rub. V. wydatków poz. 39, 40 i 40 a „Koszta sanitarne“ p. Goldman uwolniony od czytania sprawozdania, czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Rubr. V. poz. 39. $\frac{1}{3}$ część na lekarstwa dla epidemicznie chorych . . . 4.500 zł.

Rubr. V. poz. 40. Na koszta podróży lekarzy okręgowych, na subwencye dla powiatów na pokrycie przewyżki wydatków ponad 1% dodatku powiatowego . 18.000 zł.
razem . . . 22.500 zł.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 39 i 40 w kwocie 22.500 zł. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Dla zakładu szczepienia wścieklizny prof. dr. Bujwida w Krakowie przeznaczają się z funduszu krajowego roczną stałą subwencyę w kwocie 600 zł. oraz jednorazowy

zasilek w kwocie 400 zł. na pokrycie kosztów pierwotnego urządzenia i obie te kwoty wstawia się do rubr. V. poz. 40 a) wydatków preliminarza funduszu krajowego na r. 1896.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 40 a zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Peł. l. 259 odstępuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia, ewentualnie z rubryki wydatków sanitarnych funduszu szpitali krajowych.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca Rub. VI. wydatków poz. 41 — 57 „Zasiłki dla zakładów dobroczynności“, p. Barwiński, uwolniony od czytania sprawozdania, czyta:

Poz. 41. Szpitale Sióstr Miłosierdzia w Czerwonogrodzie, Rozdole i Bursztynie . . . 900 zł.

Poz. 42. Szpital Sióstr Miłosierdzia w Nowosiólkach zahalczynych . . . 300 „

Poz. 43. Dom ubogich i sierót w Krakowie . . . 5.424 „

Poz. 44. Zakład św. Józefa dla osieroconych chłopców w Krakowie . . . 1.000 „

Poz. 45 a. Komitet ochronek w Krakowie . . . 550 „

Poz. 46. Towarzystwo ochronek chrześcijańskich we Lwowie . . . 500 „

Poz. 47. Towarz. Miłosierdzio pod godłem „Opatrzności“ we Lwowie . . . 1.200 „

Poz. 48. Zakład osieroconych dziewcząt im. ks. Józefa Ziemiańskiego w Przemyślu . . . 500 „

Poz. 49. Zarząd Towarzystwa weteranów z r. 1831 w Krakowie . . . 2.700 „

Poz. 50. Komitet wykonawczy opieki weteranów z r. 1831 we Lwowie . . . 1.800 „

Poz. 51. Zakład św. Józefa dla chorych nieuleczalnych i wzdrowieńców we Lwowie . . . 1.000 „

Poz. 52. Na utrzymanie rymanowskiej kolonii leczniczej 500 „

Poz. 53. Lecznica powszechna we Lwowie do rozporządzalności Wydziału krajowego po zasięgnięciu opinii Towarzystwa lekarskiego 1.000 „

Poz. 54. Kolonia lecznicza w Rabce na utrzymanie dzieci w lecznicy 300 „

Tem załatwione zostały petycje l. s. 570 Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia przy szpitalu w Nowosiódkach zahaleczynych w powiecie złoczowskim o subwencyę 600 zł. dla szpitala w Nowosiódkach, l. s. 716 Siostry Maryi Salomei przełożonej ochronki małych dzieci i szwalni ubogich dziewcząt we Lwowie (ul. Żółkiewska l. 86), l. s. 794. Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia w Czerwonogrodzie o subwencyę 500 zł., Komitetu I. krajowej leczniczej kolonii rymanowskiej we Lwowie l. s. 1.068 o podwyższenie stałej subwencyi, Komitetu Ochronek w Krakowie l. s. 184 o przyznaniu zasiłku na r. 1896.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 41 -- 54 włącznie zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poz. 45 b. „Załatwiając petycję l. s. 184 Komitetu Ochronu w Krakowie o wypłatę nie podniesionego, na r. 1894 przez Wysoki Sejm w kwocie 550 zł. uchwalonego zasiłku, przyznaje się zasiłek w kwocie 550 zł.

Izba uchwała poz. 45 b. zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poz. 55. Załatwiając petycję

Przełożonej Zakładu staruszek i kalek w Krakowie na Blichu im. hr. Sołtykowej (l. s. 232) przyznaje się na reparacyę budynków gospodarczych i parkanów jednorazowy zasiłek 100 zł.

Izba uchwała poz. 55. zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poz 56. Załatwiając petycję Towarzystwa opieki nad niemowlętami pod wezwaniem „Dzieciątka Jezus“ we Lwowie l. s. 325, przyznaje się jednorazowy zasiłek 100 „

Izba uchwała poz. 56. zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad petycją Towarzystwa PP. Ekonomek w Tarnopolu l. s. 330 o znaczniejszy datek na budowę nowej ochronki, przechodzi się do porządku dziennego.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poz. 57 a). Załatwiając petycję Towarzystwa wzajemnej pomocy diaków gr. kat. diecezji przemyskiej w Przemyślu l. s. 400 o subwencyę dla ubogich diaków przyznaje się jednorazowy zasiłek 100 „

Izba uchwała poz. 57 a). zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Nad petycją Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia Śgo Wincentego à Paulo we Lwowie L. s. 492 o subwencyę na budowę szpitala dla ubogich chorych na folwarku Antoniówka w Sądowej Wiszni przechodzi się do porządku dziennego.

Izba uchwała powyższy wniosek komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Nad petycją męzkiego Towarzystwa dobroczynności Śgo Wincentego à Paulo we Lwowie L. s. 493 o zasiłek celem wydatniejszego niesienia pomocy ubogim przechodzi się do porządku dziennego.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Poz. 57b). Załatwiając petycję komitetu opiekującego się „Domem pracy“ dla sierót i staruszek w Krakowie L. s. 494 o zasiłek na budowę pralni przyznaje się jednorazowy zasiłek 1000 zł. w dwóch rocznych ratach po 500 zł. a z tego jako I. ratę na r. 1896. 500 zł.

Izba uchwała poz. 57b) zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Na petycją Towarzystwa miłosierdzia pod godłem „Opatrzności“ we Lwowie L. s. 497 o subwencyę na dokończenie rozpoczętej budowy nowego Domu pracy, przechodzi się do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Sprawozdawca czyta :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Poz. 57c) Załatwiając petycję Towarzystwa dam dobroczynności w Śniatynie

L. s. 627 o subwencyę na wewnętrzne urządzenie ochronki Sióstr Felicjanek w Śniatynie przyznaje się jednorazowy zasiłek w kwocie 100 zł.

Izba uchwała poz. 57c) zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Poz. 57d). Załatwiając petycję Stowarzyszenia opieki nad uwolnionymi więźniami we Lwowie L. s. 714 przyznaje się jednorazowy zasiłek 100 zł.

Izba uchwała poz. 57d) zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Nad petycją Wydziału lecznicy powszechnej we Lwowie L. s. 789 o udzielenie jednorazowego nadzwyczajnego zasiłku na adaptacyę sali operacyjnej, uzupełnienie narzędzi chirurgicznych i przyborów lekarskich przechodzi się do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Sprawozdawca czyta :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Petycję Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia Śgo Józefa (Józefitek) we Lwowie imieniem Zakładu Śgo Józefa dla nieuleczalnych chorych we Lwowie, L. s. 491 o subwencyę, lub bezprocentową pożyczkę 10.000 zł. na dokończenie nowego budynku, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i przedłożenia sprawozdania na następnej sesji sejmowej.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Poz. 57e). Załatwiając petycję Konwentu Braci Miłosierdzia w Krakowie L. s. 491 o subwencyę 6.000 zł. na przebudowę szpitala i budynków klasztornych przyznaje się subwencyę w kwocie 6.000 zł. w dwóch

rocznych ratach po 3.000 zł., z tego więc na rok 1896 jako I. ratę . . . 3.000 zł.

Izba uchwała poz. 57e) zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad petycją Stowarzyszenia organizatorów oraz delegatów ogólnego wiecu organizatorów z 7. lutego 1895 w Rzeszowie L. s. 782 o subwencję 100.000 zł., rozdać się mającą tytułem zapomóg między potrzebujących przechodzi się do porządku dziennego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poz. 57f). Załatwiając petycję Stowarzyszenia wzajemnej pomocy diaków gr. kat. diecezji stanisławowskiej L. s. 833 przyznaje się jednorazową subwencję 100 zł.

Przemawia p. Niebyłowiec i wnosi, aby Stowarzyszeniu wzajemnej pomocy diaków gr. kat. archidiecezji lwowskiej przyznać jednorazową subwencję w kw. 100 zł.

Przemawia sprawozdawca.

Izba uchwała poz. 57f) zgodnie z wnioskiem komisji a w oddzielnem głosowaniu uchwała w myśl wniosku p. Niebyłowca udzielenie Stowarzyszeniu diaków diecezji lwowskiej jednorazowej subwencji w kwocie 100 zł.

Sprawozdawca oznajmia, że suma rub. VI. wynosi obecnie 22.424 zł.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu. ażeby w preliminarzu na r. 1897 wztawił ryczałtową kwotę na zasiłki dla ochronek.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Rub. VII. poz. 58, 62—68, 89—96, 98—116 wydatków: „Wydatki na cele wykształcenia i oświaty“.

W zastępstwie nieobecnego sprawozdawcy p. Paszkowskiego (p. Piniński) uwolniony od czytania sprawozdania czyta:

A. Wydatki stałe.

Poz. 58. Akademia Umiejętności w Krakowie: a) zasiłek stały 26.000 zł.; b) zasiłek na utrzymanie wyprawy naukowej, pracującej pod kierunkiem prof. Dr. Smolki w Archiwum Watykańskim (I. rata z trzechlecia 1895/6—1897/8) 1.500 zł.; c) na wydanie atlasu geologicznego wraz z tekstem 2.500 zł. Razem 30.000 zł.

Poz. 62. Zakład głuchoniemych we Lwowie:

a) na stypendya dla 70-ciu wychowauków 8400. zł.; b) na utrzymanie zakładu 500 zł. Razem 8.900 zł.

Poz. 63. Szkoła głuchoniemych Izaaka Bardacha we Lwowie 400 zł.

Poz. 64. Zakład ciemnych we Lwowie 2.000 zł.

zgodnie z wnioskiem jak w latach poprzednich.

Poz. 65. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ we Lwowie 1.000 zł.

Poz. 66. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Krakowie 500 zł.

Poz. 67. Dla ruskiego Towarzystwa „Sokół“ we Lwowie, oraz Towarzystw „Sokół“ na prowincyi, do rozporządzenia Wydziału krajowego 800 zł.

Tem samem załatwione zostają petycje L. s. 138, 222, 321, 322, 435, 475, 616, 617, 618, 619, 666, 708 i 976, przyzem uważa Komisya, iż petycje te, o ile dotyczą znaczniejszych zasiłków na budowę lub spłatę długów, uwzględnione być nie mogły.

Poz. 68. Szkoła Sztuk pięknych w Krakowie 18 ta rata umorzenia pożyczki 100.000 zł. na budowę gmachu 7.000 zł.

Izba uchwała poz. 58, 62—68 włącznie zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca p. Abrahamowicz, uwolniony od czytania sprawozdania czyta:

Poz. 69. Teatr polski w Krakowie do rozporządzalności Wydziału kraj. 8.000 zł.

Izba uchwała poz. 69. zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 79. Budowa teatru w Krakowie 4. 5. półroczna rata na opłatę procentów od pożyczki 150.000 zł. zaciągniętej przez gminę miasta Krakowa . . . 7.500 zł.

Izba uchwała poz. 70 zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 71. Teatr polski i opera polska we Lwowie do rozporządzalności Wydziału krajowego: a) dramat i komedia 14 200 zł. b) opera polska 10.000 zł.; Razem 24.200 zł.

Przemawia p. Styła.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 71. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 73. Teatr ruski pod zarządem Towarzystwa Besidy do rozporządzalności Wydziału krajowego . . . 7.250 zł. (powyższem załatwioną zostaje petycja tegoż Towarzystwa do L. s. 484).

Izba uchwała bez rozprawy poz. 73 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 74. Towarz. muzyczne w Krakowie 800 zł.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 74 zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 75. Konserwatorium Towarzystwa muzycznego w Krakowie 2.000 zł.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 75 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 76. Towarzystwo muzyczne we Lwowie 3.000 zł. (powyższem załatwioną zostaje petycja tegoż Towarzystwa do L. s. 482).

Izba uchwała bez rozprawy poz. 76 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 77a) Towarz. muzyczne w Samborze (jednorazowo) 100 zł.

Poz. 77b) Towarz. muzyczne im. Moniuszki w Stanisławowie (jednoraz.) 100 zł.

Poz. 77c) Towarz. muzyczne w Kołomyi (jednorazowo) 100 zł. (powyższem załatwione zostają petycje tychże Towarzystw do L. s. 326, 327 i 1.127).

Izba uchwała bez rozprawy poz. 77a), 77b), 77c) zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 78. Towarzystwo Harmonia we Lwowie 300 zł.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 78 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 79. Towarz. śpiewackie „Lutnia“ we Lwowie 500 zł. (powyższem załatwioną zostaje petycja tegoż Towarzystwa do L. s. 710).

Izba uchwała bez rozprawy poz. 79 zgodnie z wnioskiem komisji.

Poz. 80. Towarz. śpiewackie „Bojan“ we Lwowie 300 zł.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 80. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 81. Towarz. śpiewackie „Echo“ we Lwowie jednorazowo 300 zł.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 81. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 82. Towarz. śpiewackie „Lutnia“ w Krakowie jednorazowo 200 zł. (powyższem załatwione zostają petycje Tow. „Bojana“, „Echa“, i „Lutni“ w Krakowie do L. s. 711, 622 i 225).

Przemawia p. Wójcik wnosząc, aby Tow. „Lutnia“ w Krakowie przyznać jednorazowo kwotę 300 zł.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała w myśl wniosku p. Wójcika Tow. „Lutnia“ w Krakowie 300 zł.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 97. Teatr im. Aleksandra hr. Fredry w Stanisławowie, do rozporządzalności Wydziału krajowego 1.000 z

Izba uchwała bez rozprawy poz. 97. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 97a). W załatwieniu petycyi do L. s. 552 pani Salomei Lipińskiej, wdowy po skrzypku Feliksie Lipińskim przyznaje się jako jednorazowy dar z łaski 50 zł.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 97a) zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Petycyę o subwencję na zasiłki i kształcenie się w spiewie lub muzyce:

L. s. 1057 Stanisława Sienkiewicza (Henryk Roland).

- „ 820. Ireny Bohusówny,
- „ 354. Llementyny Ludkiewicz,
- „ 420. Anieli Dwornikiewicz,
- „ 1084. Heleny Rojek,
- „ 162. Maryi Kleczyńskiej,
- „ 569. Zofii Hohenberger,
- „ 560. Jadwigi Wolskiej,
- „ 559. Bronisławy Henisz,
- „ 254. Szymona Szalita,
- „ 548. Zofii Gralewskiej,
- „ 652. Teodora Barków,
- „ 656. Leony Rosenbaumówny,
- „ 739. Maryi Szelińskiej.
- „ 920. Salomona Urieh,
- „ 919. Wandy Zawistowskiej,
- „ 555. Julii Waśniewskiej,
- „ 253. Wandy Radkiewicz,
- „ 255. Kamilii Gąsiorowskiej,
- „ 256. Karoliny Prochaska,
- „ 353. Henryka Opieńskiego,
- „ 438. Adama Didura.

Powyższe petycyę przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i w miarę rzeczywistego uzdolnienia i kwalifikacji pententów do uwzględnienia.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Petycyę do L. s. 462. miasta Lwowa, w przedmiocie częściowego zwrotu wydatków poniesionych na restaurację sali teatralnej w gmachu hr. Skarbka we Lwowie, petycyę do L. s. 712. krakowskiego Towarzystwa przyjaciół muzyki „Harmonia“ o subwencję, weszcie petycyę do Ls. 933.

pp. Dr. Juliusza Bandrowskiego i Ludwika Hellera co do urządzania sezonu operowego w kraju, względnie wynagrodzenia za urządzony już sezon w roku 1895, przekazuje się Wydziałowi krajowemu dla zdania sprawy na najbliższej sesji sejmowej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Nad petycyami L. s. 190. Stanisława Konopki, deklamatora.

„ „ L. s. 260. Adeli Czerwińskiej, nauczycielki fortepianu.

„ „ L. s. 821. Zygmunta Urbanyego.

„ „ L. s. 733. Kamilli Gembarzewskiej, pryw. naucz. fortepianu.

„ „ L. s. 554. Mikołaja Falińskiego, emer. członka orkiestry.

„ „ L. s. 161. Antoniny Kwiecińskiej. artystki dramatycznej.

„ „ L. s. 419. Maryi Praszil z Kołomyi.

„ „ L. s. 355. Maryi Marczak ze Lwowa.

„ „ L. s. 740. Aleksandra Nosalewicza, wszystkich o subwencję krajowe tytułem wsparcia, lub umożliwienia dalszego kształcenia się w zawodzie artystycznym. — Sejm przechodzi do porządku dziennego.

P. Wachnianin prosi o głos do petycyi L. s. 740.

Izba uchwała powyższy wniosek komisji, z wyłączeniem petycyi L. s. 740.

Przemawia p. Wachnianin, wnosząc aby petycyę L. s. 740, Alexandra Nosalewicza przekazaną została wraz z innymi Wydziałowi krajowemu do zbadania i w miarę rzeczywistego uzdolnienia i kwalifikacji petenta do uwzględnienia.

Przemawia sprawozdawca zgadzając się z tym wnioskiem.

Izba uchwała powyższy wniosek p. Wachnianina.

Sprawozdawca p. Paszkowski czyta.

Poz. 83. Na subwencye dla istniejących już internatów do rozporządzenia Wydziału krajowego 4.400 zł.

Wydziałowi krajowemu przekazuje się do uwzględnienia petycye: Przełożonej Zgromadzenia SS. Nazaretanek w Krakowie (L. s. 231); Komitetu Opieki nad internatem dla uczniów seminaryum nauczycielskiego w Krakowie (L. s. 501); Komitetu internatu św. Jozafata we Lwowie (l. s. 632); Towarzystwa Opieki obywatelskiej nad internatem dla kandydatek seminaryum nauczycielskiego żeńskiego we Lwowie (l. s. 1.039) i Komitetu internatu w Sokalu (l. s. 333).

Nad petycjami Komitetu internatu dla kandydatów c. k. seminaryum nauczycielskiego w Samborze (l. s. 502 i 987) o bezprocentową pożyczkę 20.000 zł. na budowę domu dla internatu, oraz Komitetu dla budowy internatu w Tarnopolu o subwencję 5.000 zł. na budowę domu dla internatu, (l. s. 751) przechodzi się do porządku dziennego.

Przemawia p. Pohorecki, wnosząc, aby z kwoty przeznaczonej na stypendya dla uczniów i uczennic Seminarjów nauczycielskich wyznaczyć kwotę 4.000 zł. na budowę domu dla internatu w Tarnopolu.

Izba nie popiera tego wniosku.

Przemawia p. Bobrzyński.

Przemawia p. Piniński, wnosząc, aby petycję L. s. 751 Komitetu dla budowy internatu w Tarnopolu odesłać do Wydziału krajowego do zbadania w porozumieniu z Radą szkolną krajową

P. Pohorecki przystępuje do wniosku p. Pinińskiego.

Przemawia sprawozdawca, godząc się na wniosek p. Pinińskiego.

Izba uchwała poz. 83, zgodnie z wnioskiem komisji.

Następnie uchwała Izba dalszy wniosek komisji przekazania internatów o subwencję Wydziałowi krajowemu.

W oddzielnem głosowaniu uchwała Izba dalszy wniosek komisji przejścia do

porządku dziennego nad petycjami z wyjątkiem petycji L. s. 751.

Izba uchwała w końcu wniosek p. Pinińskiego co do petycji L. s. 751 komitetu dla budowy internatu w Tarnopolu.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 84. Dla internatu księży Zmartwychwstańców we Lwowie do rozporządzenia Wydziału krajowego 4.500 zł.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 84 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 85. Ks. Siemaszki Kazimierza dom schronienia i dobrowolnej pracy dla opuszczonych i moralnie zaniedbanych chłopców w Krakowie 700 zł.

Przemawia p. Michałowski wnosząc, aby pod poz. 85 wstawić kwotę 1000 zł.

Izba popiera tą poprawkę.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba odrzuca poprawkę p. Michałowskiego, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała poz 85. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 86. Na wydawnictwa:

a) polskich podręczników dla szkół średnich 2.000 zł.

b) ruskich książek

szkolnych . 4.200 „ 6.200 zł.

do rozporządzenia c. k. Rady szkolnej krajowej, a względnie Komisji książek szkolnych, przez tę Radę ustanowionej.

Przemawia p. Wachnianin wnosząc, aby na wydawnictwo ruskich książek szkolnych upoważnić Wydział krajowy do udzielenia większego kredytu z zasobów tego funduszu, gdyby wstawiona kwota 4.200 zł. okazała się niedostateczną.

Izba popiera ten wniosek.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca.

Izba uchwała poz. 86. zgodnie z wnioskiem komisji, a następnie w oddzielnem

głosowaniu odrzuca powyższy wniosek p. p. Wachnianina.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 87. Dla młodzieży kształcącej się w naukach i sztukach, ryczałt do rozporządzenia Wydziału krajowego . . . 3.000 zł.

Odstępuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia i uwzględnienia w miarę wykazanych zdolności i korzyści, jakie udzielenie subwencji, rokować pozwoli, petycyę Maryi Dunikowskiej (L. s. 422), Alfreda Beera (L. s. 431.), Adama Kratochwila (L. s. 448.), Juliana Krupskiego (L. s. 561.), Wandy Czechowicz (L. s. 572.), Tadeusza Rychtera (L. s. 657.), Maryi z Kapiszewskich Czajkowskiej (L. s. 658.), Jana Kazimierza Olpińskiego (L. s. 819.), Władysława Rossdorfera (L. s. 921.), Iwana Trusza (L. s. 922.), Ireny Serdówny (L. s. 923.), Wilhelma Wachtla (L. s. 1.056.), i Mikołaja Iwasiuka (L. s. 1.150).

Izba uchwała bez rozprawy poz. 87 wraz z wnioskiem komisji załatwiającym powyższe petycyę do tej pozycji się odnoszące.

Sprawozdawca czyta:

Nad petycyami Jana Olszewskiego (L. s. 257), Feliksa Szklarskiego (L. s. 741) i Władysława Jana 2 im. Druciaka (L. s. 822) przechodzi się do porządku dziennego

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 88. Dla fundacyi „Macierz polska“, na wydawnictwo dzieł i peryodycznych pism ludowych 5.000 zł.

Przemawia p. Średniawski, stawiając poprawkę, aby wykreślić pod poz. 88 słowa: „i peryodycznych pism ludowych“:

Izba popiera tę poprawkę.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca.

Przemawia p. Średniawski dla sprostowania faktu.

Izba uchwała poz. 88. z opuszczeniem słów żądanych przez p. Średniawskiego a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała słowa: „i peryodycznych pism ludowych“.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 89. Na stypendyum dla ucznia Wydziału lekarskiego w Krakowie oddającego się studjom w szkole operacyjnej 500 zł.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 89. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 90. Towarzystwo „Oświaty ludowej“ we Lwowie, do rozporządzenia Wydziału krajowego 1.000 zł.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 90. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 91. Towarzystwo „Oświaty ludowej“ w Krakowie, do rozporządzenia Wydziału krajowego 1.000 zł.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 91. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 92. Stowarzyszeniom rzemieślniczym ryczałt do rozporządzenia Wydziału krajowego 1.500 zł.

Tem samem załatwione zostają petycyę Stowarzyszeń rękodzielniczych „Gwiazda“ w Drohobyczu (L. s. 224), w Zaleszczykach (L. s. 323), we Lwowie (L. s. 429), w Tarnopolu (L. s. 477), w Tarnowie (L. s. 621), w Stanisławowie (L. s. 975) i w Przemyślu (L. s. 1125), dalej Stowarzyszenia katolickiej młodzieży rękodzielniczej „Ojczyzna“ w Tarnowie (L. s. 476), Towarzystwa katolickich robotników „Praca“ w Tarnowie (L. s. 535), Stowarzyszenia katolickiej młodzieży rękodzielniczej „Skala“ we Lwowie (L. s. 709) i Stowarzyszenia izraelskich rękodzielników „Jad Charuzim“ we Lwowie (L. s. 324).

Izba uchwała bez rozprawy poz. 92. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 93. Zarząd główny Towarzystwa pedagogicznego we Lwowie na lwowską kolonię wakacyjną, zasiłek stały 200 zł.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 93.
zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 94. Zarząd główny Towarzystwa
pedagogicznego, na pokrycie kosztów wal-
nego zgromadzenia 200 zł.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 94
zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 95. Kolegium profesorów szkoły
politechnicznej we Lwowie na wydawnictwo
biblioteki politechnicznej III. rata z sub-
wencji 5.000 zł. rozłożonej na lat 10. 500 zł.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 95.
zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 96. Wydawnictwo dziełek ludo-
wych we Lwowie, do rozporządzenia Wy-
działu krajowego 1.000 zł.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 96.
zgodnie z wnioskiem komisji.

Z powodu spóźnionej pory Marszałek
zamyka posiedzenie, naznaczając następne
na dzień 6. lutego b. r. godzinę 10. przed
południem.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski czyta
porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia g. 8, m. 30 wiecz.

Marszałek krajowy:

Stanisław Budeni w. r.

Sekretarze:

Stanisław Niezabitowski w. r.

Mieczysław Urbański w. r.

Protokół

24. posiedzenia 1. sesyi VII. peryodu Sejmu galicyjskiego

z dnia 6. lutego 1896.

Początek posiedzenia o godzinie 10. min. 25. przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Wachnianin (w zastępstwie Modesta Karatnickiego), Stanisław Niezabitowski, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 133.

Ze strony c. k. Rządu: c. k. Rada dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół dwudziestego drugiego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów; protokół dwudziestego trzeciego posiedzenia złożony jest w biurze marszałkowskiem do przejrzenia.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski czyta spis petycyj, wniesionych po dzień 6. lutego b. r., które przekazano następującym komisjom:

Komisji administracyjnej, Ls.: 1512, 1517.

Komisji drogowej, Ls.: 1513.

Komisji gminnej, Ls.: 1514, 1515.

Komisji prawniczej, Ls.: 1516, 1519.

Komisji petycyjnej, Ls.: 1518, 1526.

Komisji gospodarstwa krajowego, Ls.: 1520, 1525.

Wydziałowi krajowemu. L. s.: 1521, 1527, 1528.

Komisji przemysłowej, Ls.: 1522.

Po odczytaniu petycji Ls. 1512 Wydziału powiatowego w Starem Mieście z petycją gminy Stare Miasto o zmianę nazwy na „Stary Sambor“, przemawiał p. Bielański, popierając tę petycję.

Członek Wydziału krajowego p. Sawczak odpowiada na interpelacje wniesione do Wydziału krajowego 1. pp. Bojki i tow. w sprawie Morskiego Oka; 2. pp. Daty i tow. w sprawie przeniesienia zapory mytniczej na drodze kraj. Dynów-Sanok w Niewistce; 3. pp. Wójcika i tow. w sprawie dzierżawy myta na drodze powiat. Liszki-Czernichów przez Wydział powiatowy krakowski; 4. pp. Krempey i tow. w sprawie dzierżawy myta na drodze pow. w Janowie, Jaślanach i Otałęży przez Wydział pow. Mielecki.

W zastępstwie nieobecnego sekretarza Karatnickiego, odczytuje p. Wachnianin następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego.

I n t e r p e l a c y a

do c. k. Komisarza rządowego.

Wezwaniem z dnia 7. września 1895. l. 19342 zawezwało c. c. Starostwo w Żółtkwi dwóch gospodarzy prawyborców z Żelźda, Wasyla Kurnata i Hrycia Kurnata na dzień 9. września 1895. pod zagrożeniem przymusowego dostawienia przez żandarmerję, i tegoż dnia zasądził ich c. k. Komisarz powiatowy, Oskar Lidl na areszt po 48 godzin za rzekomą zniewagę wójta na proste doniesienie tegoż i bez przesłuchania świadków, a nawet bez przesłuchania samego donosiciela.

Zasądzeni zgłosili rekurs, jednak mimo tego p. komisarz kazał ich natychmiast zamknąć, gdyż rozchodziło się o to, by ich jako niebezpiecznych agitatorów przeciw rządowemu kandydatowi polskiemu usunąć od prawyborów, które odbyły się w Żelźdu dnia. 10. września 1895 r.

Pokrzywdzeni wnieśli telegraficznie zażalenie przeciw samowoli komisarza do c. k. Namiestnictwa i do c. k. Prezydenta Ministrów, jednak do dnia dzisiejszego nie otrzymali nawet odpowiedzi a zadyktowana kara została na nich wykonaną.

Zważywszy, że takie samowolne ukrócenie swobody obywatela państwa nosi na sobie znamiona czynu karygodnego, który z urzędu powinien być ścigany i karany;

Zważywszy, że takie postępowanie Władz podkopuje u ludności wiarę w sprawiedliwość organów rządowych i wyrządza niezadowolenie z istniejących porządków;

Zapytują podpisani:

1. Czem usprawiedliwi c. k. Rząd takie jawne naruszenie ustaw ze strony podwładnych sobie organów?

2. Czy zamierza postarać się o wytożenie śledztwa karnego przeciw komisarzowi Oskarowi Lidlowi z powodu tak ciężkiego przewinienia, by dać satysfakcyę pokrzywdzonym swobodnym obywatelom kraju?

3. Jakie kroki zamierza poczynić, by na przyszłość ochronić włościan przed znęcaniem się ze strony urzędników administracyjnych, którzy ponoszą postawieni są na

równi z innymi obywatelami państwa i których tak samo obowiązuje kodeks karny.

Lwów dnia 4. stycznia 1896.

Interpelant:

Okuniewski.

Kulczycki, Ostapczuk, Nouakowski, Zajęczkowski, Hamorak, Niebyłowiec, Wachnianin, Barwiński, Bojko, Styła, Średniawski, Fr. Krempa, Wójcik, Kramarczyk, Warzecha, Data.

Marszałek oznajmia, iż interpelacyę tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

P. Wachnianin odczytuje następującą interpelacyę do c. k. komisarza rządowego:

I n t e r p e l a c y a

do c. k. Komisarza rządowego.

Jeszcze dnia 10. października 1892 r. odbył się wybór nowej Rady gminnej we wsi Zwertowie, w pow. Żółkiewskim, a ponieważ przeciw wyborowi nie wniesiono żadnego protestu, przeto przeprowadzono dnia 22. listopada 1892 wybór zwierzchności gminnej.

Jednak pomimo tego urzęduje dotychczas dawna Rada gminna dlatego, że nowo wybrany wójt nie jest mile widzianym u p. Starosty, gdyż znanym jest w powiecie jako twardy charakter, który nie będzie ślepem narzędziem przy wszelkiego rodzaju wyborach.

Pokrzywdzeni członkowie gminy wnieśli zażalenia do wszystkich instancyj, udawali się kilka razy do Starostwa, gdyż myśleli, że przy zmianie osoby Starosty będzie wiał inny duch z tej instytucji, która powołaną jest stać na straży ustaw.

W tej sprawie wnosił były poseł Dr. Korol dnia 10. maja 1893 r. interpelacyę, na którą c. k. komisarz rządowy raczył w dniu 18. maja 1893 odpowiedzieć, że wybrani członkowie zwierzchności gminnej mają imienników we wsi, że to wyszło na jaw już po ukonstytuowaniu się Rady, i że tę sprawę c. k. Namiestnictwo jak najrychlej zbada.

Tymczasem mija trzy lata, a dawna Rada gminna urządzuje nieprawnie i dalej a urządzuje pomimo tego, że protegowany przez Starostwo wójt Iwan Andruchów umarł, a gospodarka gminna znajduje się w największym nieporządku.

Wobec tego zapytują podpisani:

Czem c. k. Rząd usprawiedliwi taką samowolę Starostwa o której był dokładnie poinformowanym?

2. Czy zamierza położyć koniec temu niesłychanemu pogwałceniu ustawy i jakie kroki zamierza poczynić, ażeby z jednej strony dać satysfakcyę pokrzywdzonej gminie, a z drugiej strony ukarać podwładne organa za świadome deptanie ustaw?

Lwów dnia 4. stycznia 1896.

Interpelant:

Okuniewski,

Kalczycki, Ostapczuk, Nowakowski, Zajęczkowski, Hamorak, Niebyłowiec, Styła, Warzecha, Wachnianin, Barwiński, Bojko, Średniawski, F. Krempla, Wójcik, Kramarczyk, Data.

Marszałek oznajmia, że interpelacyę tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

P. Wachnianin odczytuje następującą interpelacyę do c. k. komisarza rządowego:

I n t e r p e l a c y a

posła Nowakowskiego i towarzyszy.

Wedle statutów kasy dla chorych w Przemyślu odbywają się tamże wybory do zarządu co dwa lata. W r. 1885 większością 256 głosów wybrany został całkiem nowy zarząd.

Pod kierownictwem starego zarządu dopuszczali się funkcyonarysze kasy wedle świadectwa Jana Żownira, Pankracego Markowskiego, Jana Hamarowicza, Ferdynanda Szczepańskiego, Jana Dubiela, Stanisława Bujaka, Franciszka Guzika, Antoniego Wiszka, Ignacego Guzika różnych nadużyć. I tak: w Nizankowicach wystawił Dr. Ruczka dnia 20. kwietnia 1895 asygnatę dla Jana

Sydora na 2 zł. 10 ct., jako zapłatę za dnię stracone wskutek choroby Sydora.

Kasyer Haraszczak wciągnął tę kwotę do książki w Przemyślu, jednak pieniędzy robotnikowi nie wysłał; tak samo nie wydał on pomimo asygnaty Michałowi Krupie z Wojtkówki kwoty 4 zł. 20 ct., Ołeksie Sas z Wojtkówki 1 zł. 80 ct., Janowi Marciszyn z Dobromila 3 zł. 60 ct., Seńkowi Kowalik z Wojtkówki 3 zł. 30 ct. Gdy Michał Krupa zgłosił się po zapomogę we wrześniu 1895, kasyer Haraszczak odesłał go na pocztę, ale urząd pocztowy oświadczył, że wspomnianych pieniędzy nie otrzymał. W r. 1894 wybrał Wojciech Kaczmarzki z Jarosławia od robotników o 50 zł. więcej, jak przypisano. Przyciśnięty przez robotników złożył Kaczmarzki tę kwotę w przemyskiej kasie chorych, jednakże w kasie tych pieniędzy nie ma wciągniętych.

Na interpelacyę Jana Brosia, członka zarządu kasy chorych, odpowiedział przewodniczący Baruch Henner, że te pieniądze ukradł kasyer, że on już od sześciu miesięcy wie o sprawkach kasyera Haraszczaka.

Firma Gutter i Kanarek z Krakowa wyrębywała lasy w okręgu przemyskim, jednakże robotników nie meldowała do kasy. W r. 1895 wyznaczył zarząd kasy chorych wspomnianej firmie zapłatę 200 zł. Kasyer Haraszczak odpisał tę kwotę firmie Gutter i Kanarek, nie uwiadamiając o tem zarządu. Wprawdzie członkowie zarządu interpelowali przewodniczącego Barucha Hennera w tej sprawie, jednakże Henner skłonił ich do milczenia, napoiwszy ich trunkami w restauracyi.

W r. 1895. po przeprowadzeniu wyborów wypadła lista nowego zarządu na korzyść robotników, jednak Starostwo w Przemyślu unieważniło te wybory, podając w motywach, że Baruch Henner podczas wyborów dopuszczał się nielegalności. Tak więc pozostał Baruch Henner na dłuższy czas przy urzędowaniu na szkodę ogółu.

Wobec tego zapytują podpisani:

Dlaczego Rząd, pomimo znanych sobie malwersacyi w kasie chorych w Przemyślu nie przedsięwziął przeciw malwersantom

stosownych kroków prawnych, ale przeciwnie umyślnem przewlekaniem sprawy pozwala na rozkradanie grosza publicznego?

Interpelant:

Nowakowski,

Ostapczuk, Okuniewski, Kramarczyk, Potoczek, Warzecha, W. Szwed, Data, Bernardzikowski, Wójcik, F. Krempa, Zajączkowski, Hamorak, Bojko, Styła, Niebytowiec, Sredniawski.

Marszałek oznajmia, że interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski czyta następującą interpelację do Wydziału krajowego.

I n t e r p e l a c y a

do Wydziału krajowego.

Zważywszy, że gmina jest podstawą samorządu, ale nie całym samorządem.

Zważywszy, że gmina podobną jest do pnia i korzenia drzewa, które żyje i drewno osadza nie tylko ze soków z dołu wyciągniętych, ale i z pokarmu z góry od liści pobieranego.

Wnieśliśmy do Wydziału krajowego kilka zapytań wzbudzających w zakresie czynności gminnych organów:

Wydziału krajowego i Wydziałów powiatowych, nie otrzymaliśmy jednak żadnej odpowiedzi.

Zważywszy, że brak odpowiedzi jest także odpowiedzią, a w tym wypadku odpowiedzią bardzo znaczną, odpowiedzią z której wynika, że kto widzi błędy i niedostatki w gminie, niech nie zwala ich wyłącznie na chłopca.

Zważywszy tedy, że Sejm się kończy, a my chcielibyśmy rozjechać się do domów z lepszą nadzieją;

Zważywszy, że mamy organa, Wydział krajowy i Wydziały powiatowe, które działać mają, albo (używając słów tu raz wypowiedzianych przez Dostojnego Męża) „mamy nacznia ustawione“.

Chcielibyśmy na pożegnanie jedną usłyszeć odpowiedź od Wydziału krajowego.

Czy będzie w te ustawione nacznia wlny płyn ożywezy? Inaczej, czy Wydział krajowy ma plan i program działania? i jaki?

Lwów dnia 5. lutego 1896.

Interpelant:

St. Potoczek.

Data, Warzecha, F. Krempa, Dr. Bernardzikowski, Okuniewski, Niebytowiec, Sredniawski, Klemensiewicz, Żardecki, Hamorak, W. Szwed, Kramarczyk, Bojko, Wójcik, Styła, Ostapczuk, Dr. Olpiński.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli Wydziałowi krajowemu.

Sekretarz p. Urbański czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego.

I n t e r p e l a c y a

do Pana Komisarza rządowego.

Dla zabezpieczenia brzegów Wisły i Wisłoki w powiecie mieleckim i innych wysypał c. k. Rząd tamy, które następnie obsadził wikliną. Z biegiem czasu tamy te zamulone zajęły znaczne przestrzenie, które c. k. Rząd za własność kameralną uznał i we własnym zarządzie dozór nad niemi sprawuje. Sąsiedztwo to bywa dla właścicieli przyległych gruntów bardzo uciążliwe i kosztowne.

Tuż nad brzegami ciągną się pastwiska gminne na tak zwanych skrzyniach, trudno więc ustrzedz się przed drobnymi szkodami. Dozorecy rządowi najmniejszą szkodę zaraz donoszą c. k. Starostwu, a to nie omieszka nigdy wymierzyć dotkliwą karę, najczęściej stokrotnie wyższą od praktycznej szkody.

Zauważyć wypada że przestrzeń którą dziś zajmuje rządowa wiklina, była własnością owych gospodarzy, a tylko z braku wczesnej regulacji zostały grunta przez wodę zabrane. Za spóźnioną zaś regulację gospodarze owi przecież nie mogą odpowiadać. Jeżeli zostali już narażeni na utratę gruntów, to przynajmniej należy im oszczędzić opisanych powyżej przykrości, z sąsiedztwa z c. k. rządową własnością wynikających.

Przecież za niedostateczną ochronę przed wylewami nikt owych gospodarzy nie wynagradza!

Zważywszy, że aż taka ochrona tam nie jest konieczną.

Żważywszy, że dla ochrony ludności przed dokuczliwościami dozorców, ten stan rzeczy koniecznie zmienić należy, jak się tego wszyscy interesowani gospodarze domagają, jak to przedstawiła osobna deputacja, która nie dawno temu tu bawiła.

Zapytujemy e. k. Rząd, czy nie raczyłby wiklin owych z zastrzeżeniem jasno określonej powinności ochrony tam na własność odstąpić właścicielom przyległych gruntów w sposób kupna za zwrotem kosztów osadzenia wikliny przez e. k. Rząd poniesionych.

Lwów dnia 5. lutego 1896.

Interpelant :

Franciszek Krempa.

A. Średniawski, Styła, Wójcik, Ostapczuk, Dr. Bernadzikowski, Nowakowski, Okuniewski, Potoczek, Hamorak, Sawczuk, Krumarczyk, Warzecha, Data, Bojko.

Marszałek oznajmia, że interpelację tę udzieli p. komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski czyta następującą interpelację do e. k. Komisarza rządowego :

I n t e r p e l a c y a

Do J. Wielm. P. Komisarza rządowego.

Uchwałą z dnia 31. stycznia 1896. przeszedł Sejm do porządku dziennego nad petycją włościan kolonistów z Towarni i Wołczy w powiecie staromiejskim osiadłych, którzy prosili o wzięcie ich w obronę pze niesumiennem wyzyskiem, jakiego się na nich dopuszcza Franciszek Zalański, jako dyrektor „Towarzystwa zalickowego i ochrony ziemskiej własności“ przedtem w Wadowicach, a obecnie w Krakowie mającego siedzibę.

W motywach uchwały Sejmowej podano, że sprawa ta nadaje się do postępowania sądowego, a do Sejmu nie należy.

Nadmienić wypada, że wspomnianym kolonistom, osiedlonym na gruntach rozparcelowanych przez Franciszka Zalańskiego, grozi zupełna ruina. Nieszczęśliwi owi ludzie tracą całe mienie, a setki innych członków potracą wpłacone udziały, a nawet jeszcze kilkakrotnie dopłacić muszą, jeżeli nie nadejdzie wczesna pomoc z Wysokiego Rządu.

Taki jest stan rzeczy, że wprost przechodzi siły owych biednych, w najlepszej wierze zwabionych przed kilku laty do Towarzystwa na członków.

Rozrzuceni na całym obszarze Galicyi a pokrzywdzeni przez sprytność p. Zalańskiego, który zmienił statut, aby wykluczyć członków, którym pierwszy statut pozwalał zabierać głos na zgromadzeniach tegoż Towarzystwa, a obecny wyklucza.

Pokrzywdzeni a nie zamożni ludzie nie są w stanie wykryć i zebrać tyle i tak dokładnie wyszczególnionych nadużyć, aby utrzymać swoje oskarżenie w e. k. Prokuratorji państwa.

Raz już wytoczyli mu owi koloniści karne dochodzenie, ale po dwumiesięcznych poszukiwaniach nie dochodząc szczegółów przez różnych świadków przesłuchanych zapodanych, zastanowiono dalsze postępowanie karne.

Tymczasem Franciszek Zalański gospodaruje dalej samowładnie w Towarzystwie w ten sposób, że jak sprawdził p. Władysław Terenkoczy, jako delegat Lwowskiego Związku stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, przy przedsięwziętej lustracji w styczniu b. r. niedobór Towarzystwa liczy się już obecnie na znaczne sumy.

Z uwagi, że w obecnym stanie rzeczy jedynie energiczna interwencja e. k. Rządu po myśli przysługujących praw mogłaby zapobiedz grożącym nieszczęściom;

Zapytujemy e. k. Rząd czy w imię ochrony interesów zagrożonych, wszystkich kolonistów Wołczy i Towarni, tudzież ogółu członków raczy w najkrótszym czasie do-

kładną rewizję stanu interesów Towarzystwa żalczkowego i ochrony ziemskiej własności w Krakowie przeprowadzić.

Lwów dnia 5. lutego 1896.

Interpelant:

Antoni Styła,

Wójcik, Winniczuk, Warzecha, F. Krempla, Hamorak, Potoczek, Żardecki, Kramarczyk, Data, Dr. Bernadzikowski, Bojko, Nowakowski, Ostapczuk, W. Szwałd.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Urbański czyta następujący wniosek:

W n i o s e k.

Zważywszy, że uchwałą sejmową z d. 8. lutego 1895, wezwano c. k. Rząd, aby przedłożenia budowy kolei Rozwadów-Przeworsk wniósł w ciągu bieżącej wówczas sesji Rady państwa, aby zatem przedłożenie to znalazło wyraz w budżecie państwowym na rok 1896.

Zważywszy że w preliminarzu budżetu państwowego na rok 1896 nie wstawiono żadnej kwoty na budowę rzeczonyj kolei a wzmianka w sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności Dep. IV. o wstawienie na ten cel sumy 2 miliony zł. polegało na mylnej informacji.

Zważywszy wreszcie, że budowa rzeczonyj kolei jest nader wielkiej doniosłości dla interesowanych powiatów, a przede-wszystkiem dla rozwoju pomyślnego cukierni przeworskiej.

podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Wzywa się ponownie c. k. Rząd, aby wnioski odnoszące się do budowy kolei rządowej Rozwadów-Przeworsk na bieżącej sesji Rady państwa przedłożył.

2. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby odnośnie do powziętych uchwał sejmowych wniósł do c. k. Rządu stosowne przed-

stawienie, wykazujące potrzebę jak najrychlejszego rozpoczęcia budowy rzeczonyj linii kolejowej.

Lwów dnia 5. lutego 1896.

Wnioskodawca:

Bolesław Żardecki.

Scipio, Borkowski, Stadnicki, Kramarczyk, Balzer, Potoczek, Rey, Data, Marchwicki, Dr. Bernadzikowski, Rayski, Styła, Pilał Skalkowski, Ochrymowicz, Krempla, Romanowicz, Szczepanowski, Jakliński, Warzecha, Onyszkiewicz, Olpiński, Abrahamowicz, Vajhinger, L. Wiśniewski, Michałski, Goldman, Klemensiewicz, Gnoiński, Brykczyński Szwałd, F. Rozwadowski.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku postawi na porządku dziennym najbliższego posiedzenia

Przemawia pod względem formalnym p. Ostapczuk i zapytuje przewodniczącego komisji administracyjnej, kiedy komisya przedłoży sprawozdanie o jego wniosku w sprawie reformy ordynacyi wyborczej sejmowej.

Marszałek oznajmia, że przewodniczącego komisji administracyjnej nie ma obecnie w Izbie, gdy przybędzie, odpowie zapewne na tę interpelację.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Sprawozdanie ustne komisji podatkowej z petycji Wydziału Rady powiatowej w Zaleszczykach o odpisanie zaległych podatków w niektórych gminach tegoż powiatu.

Sprawozdawca p. Jaworski zdaje ustnie sprawę z załatwienia tej petycji, przedstawiając imieniem komisji następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm popierając usilnie petycję Wydziału Rady powiatowej w Zaleszczykach względem ulg lub odpisania zaległych podatków pewnym gminom udziela takową c. k. Rządowi do uwzględnienia.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego jako komisji o petycji obszaru dworskiego w Melnie (pow. Rohatyńskiego) w przedmiocie udzielenia koncesji do poboru myta mostowego na rzece Świrzu i budowy drogi dojazdowej do Strzelisk nowych.

Sprawozdawca p. Edward Jędrzejowicz czyta sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby prośbę obszaru dworskiego w Melnie o udzielenie koncesji do poboru myta mostowego na rzece Świrz zbadał i ewentualnie przedłożył Sejmowi na najbliższej Sesji wniosek odpowiedni, zaś prośbę tegoż obszaru o zarządzenie budowy drogi dojazdowej do Strzelisk nowych załatwił we własnym zakresie działania.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Sprawozdanie komisji budżetowej ze sprawozdania Wydziału krajowego o petycjach kilku gmin w przedmiocie znizienia prestacyi na płace nauczycieli.

Sprawozdawca p. Kozłowski uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

1. Począwszy od 1. stycznia 1896 r. zniża się dotychczas uiszczane prestacje na płace nauczycieli gminom : Lipa powiatu Dobromilskiego z 36% do wysokości 25% ; Poznanka gnia powiatu Skalackiego z kwoty 308 zł. 67 ct. do wysokości 25% ; Dobra szlachecka powiatu Dobromilskiego z 29% do wysokości 20% ; Zeniów powiatu Przemysłańskiego z 26% do wysokości 20% ; Mukanie powiatu Kamioneckiego z kwoty 134 zł. 07 ct. do wysokości 20% ; Dubne powiatu Nowosądeckiego z 31% do wysokości 20% ; Przydonica z Glinnikiem po-

wiatu Nowosądeckiego z 24% do wysokości 18% ; Siedliska ad Tuchów powiatu Tarnowskiego z 22% do wysokości 16% ; Czerniszówka powiatu Skalackiego z 29% do wysokości 20% — całej należności podatków bezpośrednich wraz z dodatkami państwowymi w powyższych gminach corocznie opłacanych.

2. Gminie Alwerni powiatu Chrzanowskiego odpisuje się zaległą prestację na płacę nauczyciela, pochodzącą z lat dawniejszych w łącznej kwocie 1.589 zł. 61 ct.

3. Wydatek ponoszony przez gminę Żegotę Porębę powiatu Chrzanowskiego na zaopatrzenie wdowy po nauczycielu ludowym Anny Bernadzikiewiczowej o rocznych 59 zł. 10 ct. przyjmuje się począwszy od 1. stycznia 1896. na fundusz szkolny krajowy.

4. Nad petycją gminy Rokietnica powiatu Jarosławskiego o przyjęcie na fundusz szkolny krajowy zaopatrzenia wdowy po nauczycielu ludowym Karoliny Rewakowiczowej, oraz nad petycją gminy Malec powiatu Bialskiego o znizienie prestacyi szkolnej przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Przemawia p. Kramarczyk, wyrażając prośbę, aby petycję gm. Malec pow. Bialskiego o znizienie prestacyj szkolnych odesłać do Wydziału krajowego do możliwego uwzględnienia.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca.

Izba uchwała ustąpy 1, 2 i 3. wniosku komisji.

Marszałek konstatuje, że p. Kramarczyk co do gminy Malec nie postawił żadnego formalnego wniosku, podaje zatem pod głosowanie ustęp 4. wniosku komisji, który Izba uchwała.

Nastąpiło :

Sprawozdanie komisji budżetowej o zamknięciu rachunków fundacyi Skarbkowskiej za lata 1892 i 1893, tudzież o sprawozdaniach Wydziału krajowego co do stanu tejże fundacyi za lata 1893 i 1894.

Sprawozdawca p. Rotter uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

1) Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o zamknięciach rachunkowych fundacji Skarbkowskiej za lata 1892 i 1893.

2) Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o stanie fundacji Skarbkowskiej za lata 1893 i 1894

3) Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby w przyszłych sprawozdaniach o zamknięciach rachunkowych dokładniej wyjaśniano znaczniejsze przekroczenia preliminarza, a to tak w kierunku dochodów jak i rozchodów.

4) Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby nie spuszczać z oka reorganizacji nauki rzemiosł, jak niemniej sprawy reformy statutu organizacyjnego, w przyszłych sprawozdaniach umieszczał daty, któreby w obrębie istniejącego i dziś statutu, odnosiły się do wychowanków po ich wyprawieniu z zakładu i dawały tak dokładny obraz rzetelnej skuteczności fundacji.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Okuniewski.

Przemawia członek Wydziału kraj. p. Romanowicz.

Przemawia członek Wydziału kraj. p. Wereszczyński.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia p. sprawozdawca.

W rozprawie szczegółowej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do głosowania i uchwała powyższy wniosek komisji głosując nad każdym punktem tegoż wniosku oddzielnie.

Następuje :

Sprawozdanie komisji prawniczej o wniosku posła Zdzisława Tarnowskiego i petycji Wydziału pow. w Nisku w sprawie utworzenia Sądu obwodowego w Tarnobrzegu oraz o petycji Wydziału pow. w

Mielcu o utworzenie Sądu obwodowego w Mielcu.

Z powodu chwilowej nieobecności sprawozdawcy Marszałek usuwa ten punkt z porządku dziennego.

Przed przystąpieniem do dalszego punktu porządku dziennego zażądał głosu p. Koziembrodzki, jako przewodniczący komisji administracyjnej, celem dania odpowiedzi na interpelację, wystosowaną do komisji na dzisiejszem posiedzeniu przez p. Ostapczuka. P. Koziembrodzki odpowiada, że sprawozdanie komisji o wniosku p. Ostapczuka, zostało oddane do druku i będzie mogło przyjść na porządek dzienny, kiedy Marszałek uzna to za stosowne.

Izba przystępuje do dalszego punktu porządku dziennego, którym jest :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o wniosku posła Czartoryskiego w sprawie zmian obowiązujących ustaw i rozporządzeń o zaraźliwych chorobach trzody chlewnej.

Sprawozdawca p. Schnell uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

1. Sejm wzywa e. k. Rząd, by w czasie zarazy między trzodą chlewną — rejonny obejmujące zapowietrzone miejscowości ustanowione były bez względu na granice sądowych powiatów i targi tylko w tych miastach i miasteczkach, które znajdują się w obrębie zarażonych rejonów zamknięte zostały.

2. Sejm wzywa e. k. Rząd, by z uwagi na szerzący się pomór (zarazę) nierogaczyny i straty stąd wynikające — zarządził ściśle badanie tej zarazy pod względem istoty i szerzenia się jej, a ewentualnie drogą ustawodawstwa państwowego wyjednał ustawę normującą, pod jakimi warunkami nierogaczyna w miejscowościach zarażonych za wynagrodzeniem z funduszków państwowych miałyby być wybijana.

Izba uchwała powyższy wniosek komisji bez rozprawy, głosując nad każdym punktem tegoż wniosku oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji przemysłowej o wniosku posła Żardeckiego w sprawie ustanowienia w kraju komisji odbiorczych dla dostaw wojskowych.

Sprawozdawca p. Rotter uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się Rząd, ażeby dla odbioru wszelkich dostaw dla c. k. armii ustanowił w kraju komisje odbiorcze, któreby ze względu na konieczność ułatwienia postępowania przy odbiorach dostaw zdołały wprost porozumiewać się z dostawcami w językach krajowych

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej z petycji Wydziału powiatowego w Łańcucie i Jarosławiu w sprawie subwencyonowania dróg Przeworsk - Markowa, Przeworsk - Maćkówka i Maćkówka - Bystrowice.

Sprawozdawca Urbański uwolniony od czytania sprawozdania odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycje Wydziałów powiatowych w Łańcucie i Jarosławiu l. 307 i 951, przekazuje się do zbadania Wydziałowi Krajowemu i stosownie do wyniku tych badań, udzielenia subwencji aż do wysokości 60 % rzeczywistych kosztów budowy dróg: I. Przeworsk-Markowa II. Przeworsk - Maćkówka III. Maćkówka - Bystrowice.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Nastąpiło:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kurii

gmin wiejskich okręgu wyborczego Gorlickiego.

Sprawozdawca p. Chamiec czyta sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Adama hr. Skrzyńskiego posłem na Sejm krajowy z kurii mniejszych posiadłości powiatu Gorlickiego uznać za ważny.

Przemawia p. Bernadzikowski.

Przemawia p. Bojko.

Marszałek przerywa mowcy wzywając go, aby trzymał się przedmiotu, i w przemówieniu swem używał argumentów, któreby nie dotyczyły, ani większości Izby, ani poszczególnych posłów.

Przemawia dalej p. Bojko.

Przemawia p. Abrahamowicz.

Marszałek przerywa mowcy i wzywa posła, którego nazwiska nie zna a który rzucił słowo nieparlamentarne, do porządku dziennego.

Przemawia dalej p. Abrahamowicz.

Przemawia c. k. Komisarz rządowy Radaea dworu hr. Łoś.

Przemawia p. Szczepanowski.

Przemawia p. Bojko.

Przemawia p. Bernadzikowski.

Przemawia po zamknięciu rozprawy sprawozdawca.

Przemawia p. Jordan w sprawie osobistej.

Izba uchwała powyższy wniosek Wydziału krajowego.

Następuje:

Daszy ciąg rozpraw nad sprawozdaniem komisji budżetowej o preliminarzu budżetu funduszu krajowego za rok 1896.

Sprawozdawca p. Paszkowski czyta dalszy ciąg Rub. VII. wydatków funduszu krajowego na r. 1896.

B. Zasiłki jednorazowe.

Poz. 98. Zasiłek dla czasopisma „Szkółka“ 500 zł.

Tem samem załatwioną zostaje petycja Zarządu głównego Towarzystwa pedagogicznego Ls: 430.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 98. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 99. Zasiłek dla czasopisma „Muzem“ 1.000 „

Tem samem załatwioną zostaje petycja Towarzystwa nauczycieli szkół wyższych we Lwowie do Ls: 507.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 99. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 100. Zasiłek dla czasopisma „Kosmos“ 400 „

Tem samem załatwioną zostaje petycja Towarzystwa imienia Kopernika we Lwowie Ls. 219.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 100 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

101. Zasiłek dla ruskiej gazety „Uczytel“ do rozporządzenia Wydziału krajowego 500 „

Tem samem załatwioną zostaje petycja do Ls. 510.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 101 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 102. Dla Towarzystwa „Proświta“ we Lwowie na wydawnictwo dzieł ludowych 2.000 „

Izba uchwała bez rozprawy poz. 102 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 103. Ks. Dźułyński gr. kat. paroch w Łapszynie na wydawnictwo ruskie „Posłannik“ i książeczki misyjne 400 „
do rozporządzenia Wydziału krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 103 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 104. Towarzystwo Oświaty ludowej w Tarnowie 100 zł.

Tem samem załatwioną zostaje petycja do Ls. 487.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 104 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 105. Towarzystwo historyczne we Lwowie na tegoż wydawnictwa 700 „

Tem samem załatwioną zostaje petycja do Ls. 635.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 105. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 106. Ryczałt na zasiłki dla burs mieszczących ubogą młodzież polską i ruską 4.000 „

(Do rozporządzenia Wydziału krajowego w porozumieniu z e. k. Radą szkolną krajową).

W ten sposób załatwione zostają petycje: Towarzystwa bursy polskiej imienia Adama Mickiewicza w Drohobyczu (l. s. 228), Wydziału ruskiej bursy im. św. Jana Chrzciciela w Drohobyczu (l. s. 229), Wydziału bursy im. s. p. Feliksa Dymnickiego w Rzeszowie (l. s. 332), Rady zawiadowczej Towarzystwa bursy przemyskiej (l. s. 334), Wydziału bursy ruskiej św. Mikołaja w Stanisławowie (l. s. 335), Wydziału Towarzystwa „Ruslan“ we Lwowie (l. s. 359), Wydziału bursy ruskiej św. Michała w Kołomyi (l. s. 423), bursy ruskiej św. Mikołaja w Przemyśle (l. s. 499 i 1.037), Towarzystwa bursy im. Stefana Batorego w Wadowicach (l. s. 500), kuratoryi bursy św. Kazimierza w Tarnowie (l. s. 503), zarządu bursy nauczycielskiej w Tarnopolu

(l. s. 504), Towarzystwa bursy imienia Józefa Jakubowicza w Brzeżanach (l. s. 505), Komitetu Instytutu ruskiego Towarzystwa pedagogicznego we Lwowie (l. s. 509), Towarzystwa bursy gimnazjalnej w Samborze (l. s. 900), Towarzystwa ruskiej bursy w Tarnopolu (l. s. 797), Wydziału bursy ruskiej św. Onufrego w Jarosławiu (l. s. 1.134), Towarzystwa bursy polskiej w Kołomyi (l. s. 1.038), Towarzystwa ruskiej bursy w Brzeżanach (l. s. 1.070).

Izba uchwała poz. 106 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 107/108. Dla stowarzyszeń akademickich ryczałt do rozporządzenia Wydziału krajowego . . . 1.000 zł.

Tem samem załatwione zostają petycje: Towarzystwa bratniej pomocy słuchaczy politechniki we Lwowie (l. s. 141), Towarzystwa biblioteki słuchaczy prawa we Lwowie (l. s. 223), Towarzystwa bratniej pomocy słuchaczy wszechnicy lwowskiej (l. s. 485), Towarzystwa bratniej pomocy słuchaczy weterynaryi we Lwowie (l. s. 486), ruskiego Towarzystwa „Akademickie Bractwo“ (l. s. 680), Stowarzyszenia „Asylverein“ we Wiedniu (l. s. 793), Stowarzyszenia „Zur Pflege kranker Studirender“ we Wiedniu (l. s. 835), Towarzystwa bratniej pomocy uczniów szkoły sztuk pięknych w Krakowie (l. s. 977), Towarzystwa biblioteki uczniów Wydziału lekarskiego uniwersytetu jagiellońskiego w Krakowie (l. s. 980), Towarzystwa „Watra“ we Lwowie (l. s. 978), Towarzystwa wzajemnej pomocy medyków we Lwowie (l. s. 1.131) i Stowarzyszenia „Unterstützungs-Verein“ für dürftige Hörer der k. k. Hochschule für Bodencultur“ w Wiedniu (l. s. 1.175), które to petycje odstępuje się Wydziałowi krajowemu do uwzględnienia z przyznanego ryczałtu w miarę potrzeb i użyteczności odnośnych Towarzystw.

Przemawia p. Sawczak, wyjaśniając, że „Akademickie Bractwo“ i Towarz. „Wa-

tra“ we Lwowie złąły się w jedno Towarzystwo.

Przemawia p. Krempa i prosi aby Wydział krajowy przy rozdziale tego ryczałtu uwzględnił także petycję Towarz. Czytelnia akademickiej we Lwowie.

Przemawia p. Piniński zalecając do uwzględnienia petycję Towarzystwa Biblioteki słuchaczy prawa we Lwowie.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca.

Izba uchwała poz. 107/108 zgodnie z wnioskiem komisji wraz z wnioskiem załatwienia petycji do tej pozycji się odnoszących.

Sprawozdawca czyta:

Nad petycjami komitetu budowy domu słuchaczy lwowskiej politechniki o subwencję na budowę (l. s. 140), Senatu akademickiego w Wiedniu o zasiłek na „mensa academica“ (l. s. 402), Stowarzyszenia „der Philosophen Unterstützungs-Verein“ w Wiedniu (l. s. 1.132), przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz 109/110. Towarzystwo literackie im. Adama Mickiewicza na krytyczne Wydawnictwo dzieł Mickiewicza do rozporządzenia Wydziału krajowego i wypłaty w miarę postępu wydawnictwa. Tem samem załatwioną zostaje pet. l. s. 675. 400 zł.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 109/110 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 111. Wydawnictwo ruskiej historycznej biblioteki we Lwowie do rozporządzenia Wydziału krajowego 500 „

Tem samem załatwioną zostaje petycja do l. s. 756.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 111. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 112 a). Towarzystwo imienia Szewczenki we Lwowie, na wydawnictwo dzieł ludowych ruskich 1.000 zł.

Izba uchwala poz. 112. a. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Poz. 112. b). Komisja archeograficzna Towarzystwa imienia Szewczenki we Lwowie na wydawnictwo historycznych materiałów do rozporządzenia Wydziału krajowego . 1.000 „

Tem samem załatwione zostają petycyje do l. s. 934 i 935.

Izba uchwala bez rozprawy poz. 112 b). zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Poz. 113 a. Ruskie Towarzystwo pedagogiczne na wydawnictwo czasopisma dla dzieci „Dzwinok“ . 200 „

Izba uchwala poz. 113 a. zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta :

Poz. 113 b. Redakcyja pisma dla dzieci „Mały świątek“ we Lwowie 100 „
do rozporządzenia Wydziału krajowego. Tem samem załatwioną zostaje petycyja do l. s. 191.

Izba uchwala poz. 113b. zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta :

Poz. 114 a. Ks. Cyryl Sielecki gr. kat. paroch w Żużelu na nowicyat sióstr służebniczek ruskich do rozporządzenia Wydziału krajowego 100 „

Tem samem załatwioną zostaje petycyja do l. s. 287.

Izba uchwala bez rozprawy poz 114 a. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Poz. 114 b/115. Zakład sióstr służebniczek galicyjskich w Starej wsi 100 „

Przełożona sióstr służebniczek w Starej wsi prosi w petycyi do l. s. 986, o przyznanie subwencyi po 1000 zł. rocznie przez lat sześć. Komisya nie może ze względów budżetowych proponować tak znacznej subwencyi, ogranicza się więc na drobnym zasiłku, który wprowadzić nie zdoła do znacznego rozwoju tej pożytecznej instytucyi dopomódz, będzie jednak dowodem uznania Wysokiego Sejmu dla zbawiennej działalności sióstr służebniczek.

Przemawia p. Gorayski, stawiając do tej petycyi następujący wniosek :

1. Sejm uchwala subwencyę dla zakładu służebniczek galicyjskich w Starej wsi po 1000 zł. rocznie przez lat 6 począwszy od r. 1897.

2. Sejm wzywa Wydział krajowy, by wstawił na ten cel do preliminarza budżetu na r. 1897 kwotę 1000 zł.

Marszałek oznajmia, że w chwili, w której Sejm uchwala budżet na r. 1896, nie mógłby podać do głosowania wniosku, odnoszącego się do budżetu na r. 1897.

Wniosek p. Gorayskiego mógłby być traktowanym tylko jako wniosek samoistny.

P. Gorayski oświadcza, że cofa drugi punkt swego wniosku.

Przemawia p. Romanowicz, stawiając następujący wniosek :

Petycyę przełożonej Sióstr służebniczek w Starej wsi odstępuje się Wydziałowi krajowemu, z poleceniem zbadania i zdania sprawy na następnej sesyi.

Przemawia p. Gorayski, cofa w całości swój wniosek, a zgadza się z wnioskiem p. Romanowicza.

Zapisany do głosu p. Stan. Jędrzejowicz, zrzeka się głosu.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca p. Paszkowski.

Izba uchwala poz. 114 b/115 zgodnie z wnioskiem komisji, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwala wniosek postawiony przez p. Romanowicza.

Sprawozdawca czyta :

Poz. 116 a. Wydawnictwo staro-
dawnych prawa polskiego pomników,
subwencya wypłacalna za pośred-
nictwem Akademii Umiejętności w
Krakowie przez lat cztery od 1895
do 1898. II. rata zgodnie z wnio-
skiem 1.500 zł.

Izba uchwała bez rozprawy
poz. 116 a. zgodnie z wnioskiem
komisji.

Sprawozdawca czyta :

Poz. 116 b. Towarzystwo po-
mocy naukowej imienia Kraszew-
szewskiego w Przemyśle 100 „

Izba uchwała poz. 116 b. zgo-
dnie z wnioskiem komisji bez roz-
prawy.

Sprawozdawca czyta :

Poz. 116 c. Towarzystwo ruskie
„Szkilna pomicz“ w Kołomyi . . 100 „

Przemawia p. Okuniewski, stawiając
wniosek, ażeby temu towarzystwu przyznać
subwencyę w kwocie 200 zł.

Przemawia p. Piniński.

Po zamknięciu rozprawy przemawia
sprawozdawca.

Izba odrzuca wniosek p. Okuniew-
skiego, a następnie w oddzielnem głosowa-
niu przyjmuje poz. 116 c. zgodnie z wnio-
skiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Poz. 116 d. Towarzystwo „Szkil-
na pomicz“ we Lwowie 100 zł.

Poz. 116 e. Takież Towarzystwo
w Stanisławowie 100 „

Powyższe cztery pozycje wstawia Ko-
misja budżetowa na skutek petycji do ls.
145, 399, 633 i 718.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 116 d.
i 116 e. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Poz. 116 f. Nassalski Julian
z Kołomyi na wydawnictwo Biblio-
teki ruskiej młodzieży 100 zł.
Do rozporządzenia Wydziału krajo-
wego w miarę postępu wydawnictwa.

Tem samem załatwioną zostaje
petycja do ls. 362.

Izba uchwała bez rozprawy poz.
116 f. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Poz. 116 g. Związek polskich
gimnastycznych Towarzystw sokoł-
skich we Lwowie na wydawnictwo
podręcznika do nauki gimnastyki do
rozporządzenia Wydziału krajowego
w miarę postępu wydawnictwa . . 100 zł.

Tem samem załatwioną zostaje
petycja do ls. 615.

Przemawia p. Marchwicki, wnosząc
podwyższenie tej petycji do 300 zł.

Po zamknięciu rozprawy przemawia
sprawozdawca.

Izba odrzuca wniosek p. Marchwickiego,
a następnie w oddzielnem głosowaniu przy-
jmuje poz. 116 g. zgodnie z wnioskiem ko-
misji.

Sprawozdawca czyta :

Poz. 116 h. Towarzystwo filolo-
giczne we Lwowie zasilek na wy-
dawnictwo czasopisma filologicznego
„Eos“ 200 zł.

Tem samem załatwioną zostaje
petycja do ls. 636.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 116 h.
zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Petycje redakcyi pisma „Przedświt i
Szkółka domowa“ (ls. 363) o subwencyę,
Ludwika Erazma Weltze, o subwencyę na
wydawnictwo buchalteryi (ls. 404), polskiego
Towarzystwa geograficznego o subwencyę na
cele Towarzystwa (ls. 479), Zygmunta Koro-
steńskiego we Lwowie o subwencyę na wy-
dawnictwo przemysłowo-handlowej biblio-
teki (ls. 1153) odstepuje się Wydziałowi
krajowemu do zbadania i ewentualnego
przedstawienia wniosków na przyszłej sesyi
sejmowej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy
wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta :

Nad petycjami Towarzystwa ludoznaw-
czego we Lwowie o subwencyę na czasopi-

smo „Lud“ i na muzeum etnograficzne we Lwowie (ls. 286), Jadwigi Strokowej o subwencyę na wydawnictwo pisma „Polski Lud“ (ls. 352), Towarzystwa ochrony zwierząt o subwencyę na wydawnictwo miesięcznika (ls. 397), dr. Radeckiego w Krakowie o subwencyę na wydawnictwo „Przewodnika higienicznego“ (ls. 634) i Józefa Bromowicza o subwencyę dla przeprowadzenia rozpoczętych przedsięwzięć (ls. 817) przechodzi Sejm do porządku dziennego.

P. Merunowicz żąda głosu do petycyi, Ls. 286 Towarzystwa ludoznawczego we Lwowie.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek komisji z wyłączeniem petycyi Towarzystwa ludoznawczego.

Przemawia p. Merunowicz i wniosł:

Wysoki Sejm raczy uchwalić!

Petycyę Towarzystwa ludoznawczego we Lwowie o zasiłek z funduszu krajowego odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i ewentualnego przedstawienia wniosku na następnej sesyi sejmowej.

Izba popiera powyższy wniosek.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca.

Izba uchwała powyższy wniosek p. Merunowicza.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 116 i. Instytut ruski dla dziewcząt w Przemyślu 200 zł.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 116 i zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 116 k. Szkoła języka polskiego we Wiedniu do rozporządzenia Towarzystwa Biblioteki polskiej tamże 100 zł.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 116 k. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy w załatwieniu petycyi do ls. 1.130 i wniosku posła Osuchowskiego uchwalić:

Poz. 116 l. 1) Przyznaje się zakładowi wychowawczemu dla ubogich dziewcząt pod nazwą „Rodzina Maryi“ w Łomnej, zasiłek na utrzymanie zakładu na rok 1896 subwencyę w kwocie 300 zł.

2) Petycyę do ls. 1130 i wniosek posła Osuchowskiego o ile dotyczą subwencyi na ukończenie budowy zakładu wychowawczego „Rodzina Maryi“ w Łomnej przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i ewentualnego przedstawienia wniosków na najbliższej sesyi sejmowej.

Izba bez rozprawy uchwała poz. 116 l. wraz z wnioskiem komisji do poz. 116 l. pod 2) powyżej wymienionym.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić!

Nad petycyami: Stowarzyszenia „Katholischer Schul-Verrein“ w Wiedniu (ls. 498) i Stowarzyszenia „Verein für Knabenhandarbeit“ w Wiedniu (ls. 1133) o subwencyę, oraz Stowarzyszenia nauczycielek we Lwowie, o subwencyę na budowę domu (ls. 1176), przechodzi się do porządku dziennego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Marszałek oznajmia, iż nastąpi teraz Rubr. VII. poz. 59 „Wydatki na cele wykształcenia i oświaty“ (Preliminarz funduszu szkolnego krajowego), i otwiera rozprawę ogólną.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Kozłowski uwolniony od czytania sprawozdania, prostuje przedewszystkiem omyłkę druku zaszłą w sprawozdaniu, mianowicie na stronicy 3 pod poz. 6. w ostatnim wierszu po słowach „którzy nienaganną“ należy dodać słowa „i skuteczną“.

Po tem sprostowaniu sprawozdawca odczytuje wnioski komisji:

Nad petycyami ls. 906 nauczycieli szkół ludowych w Drohobyczu, - ls. 1135

grona nauczycielskiego w Borysławiu, ls. 677 nauczycieli w Podgórzu, ls. 285 Rady szkolnej miejscowej w Brzuchowicach, ls. 840 Aleksandra Ficowskiego, ls. 428 Teodora Turezana, ls. 523 Kazimierza Puchały, ls. 721 Józefa Hrankowskiego, ls. 1075 Hersza Salatera, ls. 517 Tomasza Słusarka, ls. 1073 Łucyi Glińskiej, ls. 1178 Jana Malika o dodatki do płac względnie remuneracye, subwencye lub zapomogi zaleca komisya przejście do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Petycyę ls. 239 Karola Godziena nauczyciela 6 klasowej szkoły męskiej o przyznanie mu w drodze łaski dodatku osobistego, albo tyle dodatków pięcioletnich po 50 zł., ile ich w ciągu 25 letniej służby nauczycielskiej utracił, wskutek opuszczenia posady nauczycielskiej w Siennowie, wnosi komisya odstąpić Radzie szkolnej krajowej do załatwienia.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Petycyę ls. 1066 Gminy Majdanu lipowieckiego o zniżenie rocznej płacy nauczyciela wnosi komisya odstąpić Radzie szkolnej krajowej do załatwienia.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Nad petycyą ls. 785 Zarządu wyższego Zakładu naukowego żeńskiego w Rzeszowie wnosi komisya przejście do porządku dziennego

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

W załatwieniu sprawozdania Wydziału kraj. w przedmiocie petycyj emeryt. nauczycieli, tudzież wdów po nauczycielach o udzielenie lub podwyższenie emerytury, względnie udzielenie pensyi wdowiej lub daru z łaski, (Aleg. 31. LW. 75.165) zaleca komisya budżetowa Wysokiemu Sejmowi do przyjęcia następujące dary z łaski leżące poza zakre-

sem prawnych zobowiązań funduszu emerytalnego, z tego też powodu pod niniejszą pozycyą wykazane:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyznaje z krajowego funduszu szkolnego poczynawszy od 1. stycznia 1896 jako stałe dary z łaski tytułem dodatku do pobieranej obecnie emerytury:

Piotrowi Koczyndykowi emer.	nauczyciel. ludow. rocznie	30 zł.	
Klementynie Hilowej emer.	nauczycielec ludow. roczn.	20 "	
Ant. Horniatkiewiczowi emer.	nauczycielowi ludow. roczn.	96 "	25 ct.
Wincentemu Korolowi emer.	nauczycielowi ludow. roczn.	45 "	

II. Sejm przyznaje z krajowego funduszu szkolnego poczynawszy od 1. lipca 1893 jako dary z łaski tytułem do pobieranej obecnie emerytury Karolowi Jabłońskiemu emer. nauczycielowi szkół ludowych rocznie 12 zł. 50 ct. Na pokrycie tego wydatku za czas 3½ lat t. j. od 1 lipca 1893 do końca grudnia 1896 wstawia się do budżetu funduszu szkolnego krajowego na rok 1896 potrzebną kwotę . . . 43 " 75 "

III. Sejm przyznaje z krajowego funduszu szkolnego poczynawszy od 1. stycznia 1896 tytułem stałego dożywotniego zaopatrzenia z łaski:

Joannie Kobryniowej, wdowie	po nauczycielu ludow. roczn.	60 "	— "
Barbarze Zharskiej, wdowie	po nauczycielu ludow. roczn.	50 "	— "
Józefie Boguszowej, byłej	tymcz. nauczycielec ludow. rocznie	100 zł.	— "
Maryi Dubilowej wdowie	po nauczycielu ludowym roczn.	100 "	— "
Maryi Warchałowskiej wdowie	po nauczycielu ludow. roczn.	50 "	— "
razem .		595 zł.	25 ct

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji, głosują nad każdym punktem tegoż wniosku oddzielnie.

Sprawozdawca czyta:

Komisja wnosi przejść do porządku dziennego nad petycjami wdów po nauczycielach:

- Ls. 1143 Waleryi Iwańskiej,
 „ 525 Leopoldyny Pollo,
 „ 728 Agaty Mazurek,
 „ 649 Maryi Zielińskiej,
 „ 650 Pawliny Kosonockiej,
 „ 651 Cyryli Płoszczak,
 „ 730 Gerardy Michaliny Łopatyńskiej,
 „ 731 Karoliny Szeptyckiej,
 „ 732 Józefy Biczay,
 „ 729 Emilii Balickiej,
 „ 911 Teofili Proskurnickiej,
 „ 912 Rozalii Panek,
 „ 811 Malwiny Jasińskiej,
 „ 929 Olimpij Rubacha,
 „ 913 Adeli Zielańskiej,
 „ 410 Julii Marcisz,
 „ 411 Malwiny Sztokal,
 „ 409 Maryi Michajluk,
 „ 347 Honoraty Ziębowej,
 „ 244 Emilii Seroiczkowskiej,
 „ 164 Barbary Dumicz,
 „ 542 Maryi Indiszewskiej,
 „ 541 Karoliny Burnatowicz,
 „ 540 Klementyny Piekowej,
 „ 530 Pauliny Łotockiej,
 „ 1052 Maryi Wojnowskiej,
 „ 1142 Leokadyi W. Markiewicz,
 „ 1141 Teresy Bałtarowicz,
 „ 1137 Wilhelminy Wrońskiej,
 „ 1051 Maryi Kisielewskiej,
 „ 1005 Józefy Bojarskiej,
 „ 1003 Anieli Bałko,
 „ 1002 Antoniny Pajęczkowskiej,
 „ 543 Maryi Buraczek.

Oraz nad petycjami nauczycieli:

- Ls. 1048 Ludwika Gorzki,
 „ 993 Stanisława Drozda,
 „ 1053 Tomasza Małaczyńskiego.
 „ 1047 Józefa Adlera,
 „ 999 Alojzego Domańskiego,
 „ 995 Piotra Litarowicza,
 „ 994 Mikołaja Michałowskiego,

- „ 991 Wojciecha Małysiaka,
 „ 1000 Michała Malicza,
 „ 861 Kazimierza Stępienia,
 „ 727 Karola Jabłońskiego,
 „ 726 Henryka Kochaniewicza,
 „ 641 Floryana Gardziela,
 „ 1138 Wilhelminy Wrońskiej,
 „ 1050 Jana Kluka,
 „ 186 Mikołaja Stetkiewicza,
 „ 152 Wojciecha Dobrzańskiego,
 „ 408 Franciszka Tułckiego,
 „ 243 Edwarda Z. Motylewicza,
 „ 241 Piotra Tylawskiego,
 „ 524 Franciszka Szymańskiego,
 „ 149 Jana Hycieka,
 „ 841 Jakóba Topolnickiego,
 „ 810 Stefana Mazurkiewicza,
 „ 802 Antoniego Budzińskiego,
 „ 724 Erazma Ziołowskiego,
 „ 725 Klemensa Gabryela,
 „ 723 Antoniego Zborowskiego,
 „ 643 Wojciecha Piotrowskiego,
 „ 645 Jana Zasadniego,
 „ 647 Seweryna Gudzia,
 „ 648 Ambrożego Wróblewskiego,
 „ 910 Emilii Krystyny Kaczyńskiej,
 „ 148 Karola Chorążego,

o zapomogi i dary z łaski.

Przemawia p. Krempa, wnosząc, aby w załatwieniu petycji Ls. 1048 Ludwika Gorzki, udzielić petentowi jednorazowej zapomogi w kwocie 100 zł.

Przemawia p. Piniński, zwracając uwagę, iż w tytule drugiej kategorii petycji powinno być po słowie: „nauczycieli“ dodane słowo: „i nauczycielek“, gdyż między temi petycjami są także nauczycielki.

Przemawia p. Kramarczyk, wnosząc, aby w załatwieniu petycji Ls. 991 Wojciecha Małysiaka, udzielić petentowi jednorazowej subwenyi w kwocie 100 zł.

Przemawia p. Sawczak, wnosząc, aby w załatwieniu petycji Ls. 186 Mikołaja Stetkiewicza, udzielić petentowi jednorazowej subwenyi w kwocie 100 zł.

Przemawia p. Bernadzikowski, wnosząc, aby w załatwieniu petycji Ls. 648 Ambrożego Wróblewskiego, udzielić petentowi jednorazowej zapomogi w kwocie 100 zł.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Chamiec, sprzeciwiając się wszystkim powyższym wnioskom udzielenia jednorazowych zapomóg.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca, sprzeciwiając się również powyższym wnioskom.

Izba uchwała przedewszystkiem wnioszek komisji z wyłączeniem tych petycyj, co do których postanowiono odrębne wnioski.

Następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała Izba wniosek komisji przejścia do porządku dziennego nad petycją Ls. 1048 Ludwika Gorzki.

P. Kramarczyk cofa swój pierwotny wniosek, i stawia wniosek, aby petycję Wojciecha Małyśiaka odstąpić Radzie szkolnej krajowej do możliwego uwzględnienia.

Przemawia sprawozdawca, sprzeciwiając się temu wnioskowi.

Izba uchwała wniosek komisji przejścia do porządku dziennego nad petycją Ls. 991 Wojciecha Małyśiaka.

Następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała Izba wniosek komisji przejścia do porządku dziennego nad pet. Ls. 186 Mikołaja Stetkiewicza.

Wreszcie uchwała Izba w oddzielnem głosowaniu wniosek komisji przejścia do porządku dziennego nad pet. Ls. 648 Ambrożego Wróblewskiego.

Sprawozdawca czyta:

Petycje:

- Ls. 1026 Gminy Krasnosielec.
- „ 1122 Rady szkolnej miejscowej w Nadwórnie.
- „ 903 Mieszkańców wsi Kornelówka.
- „ 773 Gminy Maniowy.
- „ 771 Zwierzności gminnej w Rudkach.
- „ 446 Gminy Zarównie i Zachwiejów.
- „ 1164 Gminy Gródek.
- „ 316 Zwierzch. gminnej w Brzeżawie.
- „ 620 Rady szkolnej miejscowej w Żeleźnikowy.
- „ 602 Gminy Targanice.
- „ 701 Gminy Gwoździec i Cisówlas.
- „ 859 Gminy Wrzawy.
- „ 1030 Reprezentacji miasta Kutry.
- „ 1104 Gminy Przedmieścia Dynowskiego.
- „ 1100 Gminy Łomnica.

- Ls. 606 Gminy Opaka.
- „ 927 „ Wolica Derewłańska.
- „ 217 „ Młodochów.
- „ 894 „ Bieńkówka.
- „ 604 „ Kozodrza.
- „ 600 „ Grochowe.
- „ 605 „ Borki nizińskie.
- „ 698 „ Zwierzchności gmin. w Grabówce.
- „ 336 „ Włościan z Kołkówki,

o zasiłki a względnie pożyczki na budowę szkół, wnosi Komisya przekazać Radzie szkolnej krajowej do zbadania i ewentualnego uwzględnienia w granicach funduszu pożyczkowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby przeprowadził rokowania z ciałami samorządными w celu stopniowego zakładania internatów przy każdym seminaryum nauczycielskiem w tej myśli, żeby w nich znaleźli pomieszczenie uczniowie trzech ostatnich lat kształcący i wychowujący się na nauczycieli szkół ludowych.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 27. Zasiłki dla szkół utrzymywanych przez korporacje:

- a) dla szkoły klasztornej PP. Benedyktynek obrz. orm. we Lwowie 3.000 zł. czyli tyle, ile w r. z.
- b) dla szkoły klasztornej PP. Klarysek w Starym Sączu . . . 1.500 „ czyli tyle, ile w r. z.
- c) dla szkoły klasztornej PP. Benedykt. obrz. łac. w Przemyśle 1.980 „ a o 500 „ więcej aniżeli w r. z. z powodu zwiększonej frekwencyi i ustanowienia piątej nauczycielki etatowej.
- d) dla szkoły żeńskiej P.P. Bazylianek w Jaworowie . . . 500 „

e) dla szkoły żeńskiej PP. Bazylianek w Krakowie . . . 2.500 zł.
czyli tyle, ile na r. 1895 uchwal.

f) dla szkoły żeńskiej św. Tomasza w Krakowie . . . 500 „
czyli tyle, ile na r. 1895 uchwal.

g) dla szkoły żeńskiej Augustynek w Krakowie . . . 700 „
czyli tyle, ile na r. 1895 uchwal.

h) dla szkoły w Stryju . . . 500 „
czyli tyle, ile na r. 1895 uchwal.

i) dla szkoły izraelskiej w Brodach . . . 6.000 „
czyli tyle, ile na r. 1895 uchwal.

k) dla ochrony PP. Bazylianek we Lwowie . . . 300 „
czyli tyle, ile na r. 1895 uchwal.

l) dla szkoły zręczności krakowskiego oddziału Towarzystwa pedagogicznego w Krakowie . . . 300 „
czyli tyle, ile na r. 1895 uchwal.

m) dla szkoły Sióstr Miłosierdzia w Rozdole . . . 600 „
czyli tyle, ile na r. 1895 uchwal.

n) dla szkoły Sióstr Felicyanek w Besku . . . 200 „
czyli tyle, ile na r. 1895 uchwal.

o) dla szkoły izraelskiej w Tarnopolu . . . 1.500 „

Komisya uchwaliła wstawić pod tą pozycyą kwotę przez Wydział krajowy pod Rubr. VII. poz. 110 funduszu krajowego preliminarowaną a z wydatków Rubr. VII. poz. 110 funduszu krajowego wykreśloną.

p) dla szkoły Sióstr Felicyanek w Uhnowie . . . 300 „
razem . . . 20.380 zł.

Przemawia J. E. ks. kardynał Sembratowicz, prosząc o wyjaśnienie do jakiej szkoły odnosi się dotacya pod poz. 27 e., gdyż szkoły żeńskiej PP. Bazylianek w Krakowie nie ma

Sprawozdawca wyjaśnia, iż że zaszła omyłka druku co do miejscowości.

Przemawia p. Merunowicz, wnosząc aby kwotę 2500 zł. wstawioną pod poz. 27 e. udzielić szkole PP. Bazylianek we Lwowie.

Izba popiera ten wniosek.

Przemawia p. Romanowicz.

Przemawia J. E. ks. kardynał Sembratowicz.

Przemawia p. Sawczak.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca.

Marszałek oznajmia, iż nie może podać pod głosowanie wniosku, który uchwalony nie byłby jasnym dla Wydziału krajowego. W Krakowie istnieje kilka szkół żeńskich, więc nie wiadomo dla której szkoły miałyby być uchwalona subwencya przeznaczoną.

Przemawia p. Piniński, wnosząc aby tę pozycyę aż do bliższego wyjaśnienia pozostawić w zawieszeniu.

Marszałek oznajmia, że pozostawia tę pozycyę w zawieszeniu.

Izba uchwała następnie wszystkie zasiłki dla szkół żeńskich, proponowane przez komisję, w poz. 27. z wyłączeniem „ustępu e). dla szkoły żeńskiej PP. Bazylianek w Krakowie 2500 zł.“

Sprawozdawca czyta:

W powyższych wnioskach Komisji. otrzymały uwzględnienie petycyę Ls. 830, Maryi Bernardyny Samborskiej, Przełożonej Felicyanek w Besku i Ls. 143 klasztoru Sióstr Klarysek w Starym Sączu.

Petycyę:

Ls. 3.9 Izr. gminy wyznaniowej w Tarnopolu

„ 490 Konwentu PP. Bazylianek w Jaworowie.

„ 1085 Janiny Dydyńskiej przełożonej Zakładu wychowawczo-nankowego św. Heleny we Lwowie.

„ 496 Sióstr Felicyanek w Uhnowie.

„ 230 Zarządu instytutu dla dziewcząt pod kier. SS. Bazylianek we Lwowie.

„ 233 S. Ludwika Binder przełożonej zakładu Maryi w Krakowie.

„ 331 Zgromadzenia SS. Miłosierdzia w Przeworsku.

„ 143 Klasztoru sióstr Klarysek w Starym Sączu; o zasiłki a względnie o ich podwyższenie wnosi Komisya odstąpić Wydziałowi krajowemu do zbadania w porozu-

mieniu z Radą szkolną krajową i do ewentualnego uwzględnienia przy układaniu preliminarza na r. 1897.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Petycyę Ls. 309, Magistratu król. miasta Tarnopola w sprawie zaległości do fund. szkolnego krajowego w kwocie 29.221 zł., oraz Ls. 463 Reprezentacji gminy król. miasta Rohatyn, Ls. 310 gminy miasta Leżajska Ls. 311 gminy miasta Łańcuta, o zniesienie prestacji szkolnej, wnosi Komisya odesłać do Wydziału krajowego do załatwienia.

Pezycyę Ls. 466 gmin Zarównie i Zachwiejów, Ls. 336 włościan z Kotkówki, Ls. 217 gminy Młodochów, Ls. 894 Bieńkówka, Ls. 604 Kozodrza, Ls. 600 Grochowego, Ls. 605 Borki nizięskie, Ls. 698 zwierzchności gminnej w Grabówce. Ls. 927 gminy Wolicy Derewlańskiej w powiecie Kamionka Strumiłowa, Ls. 606 gminy Opaka w powiecie drohobyckim o zniesienie prestacji szkolnych, wnosi Komisya odesłać do Wydziału krajowego do zbadania i zdania sprawy na przyszłej sesji sejmowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Wydatki.

Rubr. I. poz. 1—8 Płace i dodatki 2,875.095 zł.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. I. poz. 1—8 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. II. poz. 9—12. Remuneracye i zasiłki 56.100 „

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. II. poz. 9—12 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. III. poz. 13. Koszta podróży i dyety 3.000 „

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. III. poz. 13 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. IV. poz. 14—16 Dodatki i dary z łaski 22.353 zł.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. IV. poz. 14—16 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. V. poz. 17. Zasiłki na budowę szkół 80.000 „

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. V. poz. 17. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. VI. poz. 18—21 Zasiłki na utrzymanie szkół, utrzymanie budynku szkolnego w Tarnowie, pomniejsze potrzeby szkolne i urzędowe, koszta nadzoru funduszów szkolnych miejscowych 83.074 „

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. VI. poz. 18—21 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. VII. poz. 22. Przybory naukowe 18.460 „

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. VII. poz. 22. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. VIII. poz. 23. Biblioteki okręgowe 4.125 „

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. VIII. poz. 23. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. IX. poz. 24. Konferencye okręgowe 31.797 „

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. IX. poz. 24. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. X. poz. 25. Stypendya 90.000 „

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. X. poz. 25. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. XI. poz. 26. Rozmaite wydatki 14.300 zł.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. XI. poz. 26 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. XII. poz. 27. Zasiłki dla szkół utrzymywanych przez korporacje 20.380 „

Sprawozd. czyni uwagę że w tej rubryce mieści się zakwestyonowana pozycja 27 e. dla szkoły żeńskiej w Krakowie 2.500 zł. Gdyby zasiłek ten odpadł wówczas rubryka XII. wynosić będzie tylko 17.880 zł.

Suma wydatków 3,298,684 zł.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. XII. poz. 27. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

II. Dochody:

Rubr. I. poz. 1—7. Odsetki od kapitałów 34.166 zł.

Rubr. II. poz. 8—15. Dochody z dóbr, realności i innych praw 24.285 „

Rubr. III. poz. 16—25. Dodatki 1,223.654 „

Rubr. IV. poz. 26. Zysk ze sprzedaży książek szkolnych 2 835 „

Rubr. V. poz. 27. Zapisy i darowizny — „

Rubr. VI. poz. 28 Taksy od spadków 12.000 „

Rubr. VII. 28—31. Rozmaite wpływy 37.886 „

Rubr. VIII. poz. 32. Dotek z e. k. Skarbu państwa 54.943 „

Rubr. IX. poz. 33. Zwroty zaliczek udzielonych gminom na budynki szkolne z lat dawniejszych 7.423 „

Suma dochodów 1,397,192 zł.

Izba uchwała bez rozprawy dochody funduszu szkolnego krajowego w sumie 1,397.192 zł., zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

III. Wysoki Sejm raczy

zezwoić na wstawienie niedoboru 1,901.492 zł. do pokrycia w Rubr. VII. poz. 59 wydatków funduszu krajowego.

Marszałek zwraca uwagę, iż ogólną sumę niedoboru podwyższyć trzeba o 35.000 zł. w skutek uchwalenia przez Sejm ustawy o polepszeniu bytu nauczycieli, i uchwalenia na ten cel na r. 1896 dodatkowego kredytu w kwocie 35.000 zł. Niedobór wynosić będzie zatem 1,936.492 zł.

Sprawozdawca zgadza się na podwyższenie sumy niedoboru.

Przemawia p. Piniński.

Izba uchwała powyższy wniosek komisji ze zmienioną sumą 1,936.492 zł.

Rubr. VII. poz. 60. „Sprawozdanie komisji budżetowej o krajowym szkolnym funduszu emerytalnym na rok 1896“.

Sprawozdawca p. Kozłowski uwolniony od czytania tego sprawozdania, odczytuje wnioski komisji:

Wysoki Sejm uchwalić raczy zgodnie z preliminarzem Wydziału krajowego i Rady szkolnej krajowej:

I. Wydatki.

Rubr. I. Emerytury czasowe nauczycieli i nauczycielek 10.000 zł.

Rubr. II. Emerytury dożywotnie nauczycieli i nauczycielek 144.000 „

Rubr. III. Pensje dla wdów po nauczycielach 61.000 „

Rubr. IV. Datki na wychowanie sierót po nauczycielach 15.000 „

Rubr. V. Odprawy i kwartały pozgonne 8.700 „

Rubr. VI. Zwroty z interkalaryów — „

Rubr. VII. Zwroty z wkładek emerytalnych nauczycieli i nauczycielek 840 „

Rubr. VIII. Koszta zarządu	50 zł.
Rubr. IX. Rozmaite wydatki	— „
Suma wydatków	239.590 zł.

Izba uchwała bez rozprawy powyższe wydatki kraj. funduszu szkolnego emerytalnego w sumie 239.590 zł. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

II. Dochody:

Rubr. I. Odsetki od kapitałów	1.340 zł.
Rubr. II. Datki stałe z krajowego funduszu szkolnego	12.800 „
Rubr. III. Zapisy i darowizny	— „
Rubr. IV. Interkalarya od opróżnionych posad nauczyciel.	19.772 „
Rubr. V. Stałe wkładki nauczycieli i nauczycielek	55.250 „
Rubr. VI. Wkładki dwuprocentowe za czas służby przedetatowej	11.005 „
Rubr. VII. Rozmaite przychody	— „
Suma dochodów	100.167 zł.

Izba uchwała bez rozprawy powyższe dochody kraj. funduszu szkolnego emerytalnego w sumie 100.167 zł. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

III. Komisya wnosi wstawić niedobór krajowego funduszu szkolnego emerytalnego do pokrycia pod rubr. VII. poz. 60 funduszu krajowego, w kwocie 139.423 zł.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta poz. 61. Rubr. VII. wydatków funduszu krajowego.

Poz. 61. Sześciu członków Rady szkol. kraj. po 1.200 zł. 7.200 zł.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 61. zgodnie z wnioskiem komisji.

Marszałek oznajmia, iż powraca teraz do zawieszonej poz. 27 e. preliminarza wydatków kraj. funduszu szkolnego „dla szkoły PP. Bazylianek w Krakowie 2500 zł.“.

Sprawozdawca p. Kozłowski oświadcza, że w preliminarzu zaszła omyłka druku, powinno być pod poz. 27 e. „dla szkoły wydziałowej żeńskiej w Krakowie 2500 zł.“ i w tej stylizacyi proponuje do przyjęcia wniosek komisji.

Przemawia p. Goldman, wnosząc zupełne wypuszczenie tej pozycyi.

Przemawia p. Merunowicz, wnosząc, aby zasiłek ten w kwocie 2500 zł. przyznać szkole PP. Bazylianek we Lwowie.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Chamiec, wnosząc zupełne wykreślenie poz. 27 e.

Przemawia p. Abrahamowicz, wnosząc zawieszenie uchwały nad tą pozycyą, aż do wyjaśnienia sprawy przez komisję budżetową.

Sprawozdawca p. Kozłowski zgadza się na wniosek p. Abrahamowicza.

P. Goldman cofa swój wniosek.

Marszałek oświadcza, iż wobec ogólnej zgody na odroczenie uchwały co do tej pozycyi, zastosuje się do tego życzenia Izby.

Sprawozdawca zgadza się na odroczenie.

Następuje Rubr. VIII. poz. 117—124 wydatków funduszu krajowego na r. 1896 Utrzymanie pomników historycznych“.

Sprawozdawca p. Barwiński uwolniony od czytania sprawozdania, wyjaśnia, że w sprawozdaniu opuszczoną została poz. 124 e. „na konserwację ruin klasztoru Podominikańskiego w Oświęcimiu 1000 zł.“. W skutek tego rub. VIII wynosić będzie ogółem 33.420 zł.

Do rubr. VIII. przemawia p. Kramarczyk, prosząc o udzielenie na konserwację klasztoru Podominikańskiego w Oświęcimiu zasiłku w kwocie 1000 zł.

Sprawozdawca wyjaśnia, że subwencya ta została już przez komisję do budżetu wstawioną.

Sprawozdawca czyta rub. VIII. poz. 117—124.

Poz. 117. Na utrzymanie kancelaryi konserwatorskich we Lwowie i w Krakowie, sporządzanie i publikacye naukowych i urzędowych spisów pomników, znajdujących się w naszym kraju 4.000 zł.

Poz. 118. Na restauracyę zamku królewskiego w Żółkwi, II. połowa subwencyi z 6.000 zł. 3.000 „

Poz. 119. Badanie i ocalenie zabytków starożytnych, piśmiennych i archeologicznych dla Zakładu narodowego im. Ossolińskich we Lwowie 500 „

Poz. 120. Stała subwencya roczna dla Muzeum narodowego w Krakowie 800 „

Poz. 121. Krajowe archiwum aktów grodzkich i ziemskich we Lwowie i w Krakowie:

1) Dyrektor we Lwowie 1.200 „

2) „ w Krakowie 1.000 „

3) Adjunkt we Lwowie: płaca 1.200 zł., dodatek aktywalny 200 zł. i trzy dodatki pięcioletnie po 80 zł. rocznie 1.640 „

4) adjunkt w Krakowie, też same pobory 1.640 „

5) 4 aplikantów we Lwowie, adjuca roczne po 300 zł. 1.200 „

6) 2 aplikantów w Krakowie, adjuca roczne po 300 zł. 600 „

7) czynsz za najem lokalu we Lwowie 600 „

8) stróża 840 „

9) opał, potrzeby kancelaryjne i rozmaite inne wydatki 500 „

Poz. 122. Na odrestaurowanie starożytnych krużganków przy klasztorze OO. Dominikanów w Krakowie, II-ga połowa z przyznanych 4.400 zł. 2.200 „

Poz. 123. Na restauracyę zabytków sztuki w kościele parafialnym w Bielinach, zasiłek jednorazowy 500 „

Izba uchwała bez rozprawy poz. 117—123 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 124.

Na restauracyę kościoła katedralnego na Wawelu, I. rata subwencyi 100.000 zł., spłacić się mających najdłużej w 10 rocznych ratach 10.000 zł.

Marszałek oznajmia, że pozyta uchwaloną już została dnia 1 lutego b. r., odpada przeto potrzeba głosowania.

Sprawozdawca czyta:

Tym sposobem zostały załatwione petycyje grona konserwatorów Galicyi zachodniej w Krakowie ls. 488 o podwyższenie subwencyi do wysokości 2.000 zł. Koła konserwatorów Galicyi wschodniej ls. 898 o o podwyższenie subwencyi i gminy król. stoł. m. Krakowa ls. 952 o podwyższenie subwencyi na Muzeum narodowe w Krakowie.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyę Juliana Polniaka, stróża kra-archiwum aktów grodzkich i ziemskich we Lwowie ls. 813 o sprawienie munduru, przekazuje się Wydziałowi krajowemu.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji:

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poz. 124a. Załatwiając petycyę członków komitetu parafialnego z Jazowa starego, pow. Jaworowskiego ls. 630 o zasiłek na restauracyę starożytnej cerkwi, przyznaje się jednorazowy zasiłek 200 zł.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 124a. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poz. 124b. Załatwiając petycyę komitetu parafialnego obrz. łać. w Bieczu ls. 1040 o dalszą subwencyę na restauracyę kościoła w Bieczu, przyznaje się na r. 1896 2.000 zł. jako pierwszą połowę zasiłku w kwocie 4.000 zł.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 124b. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Wysoki Sejm uchwalić raczy :

Petycję komitetu parafialnego gr. kat. w Haliezu ls. 1.041 o subwencyę na restauracyę cerkwi parafialnej w Haliezu, przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i sprawozdania na najbliższej sesji sejmowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta :

Nad petycją gminy Krasów pow. lwowskiego ls. 829 o zapomogę na koszta zachowania wzoru stylu budowy gr. kat. cerkwi, zakupionej z Wystawy krajowej w r 1894, przechodzi się do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek :

Sprawozdawca czyta :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Nad petycją przełożonego konwentu OO. Bernardynów w Leżajsku ls. 626 o subwencyę na restauracyę kościoła na Piaskach pod Leżajskiem, przechodzi się do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Sprawozdawca czyta :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Petycję konwentu OO. Bernardynów w Przeworsku ls. 489 o jednorazową subwencyę na restauracyę kościoła, przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i sprawozdania na najbliższej sesji sejmowej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Poz. 124c. Komitetowi wykupna ruin i klasztoru poddominikańskiego w Oświęcimiu na konserwacyę tychże ruin 1.000 zł.

Izba uchwała poz. 124c. zgodnie z wnioskiem komisji.

Następuje :

Sprawozdanie komisji budżetowej z Rub. IX. poz. 125—143 wydatków i Rub. XIII. poz. 52—55 dochodów funduszu krajowego „Kwaterunkowe żandarmeryi“.

Sprawozdawca p. Zajączkowski uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje wnioski komisji.

Wysoki Sejm raczy wstawić do budżetu poszczególnych pozycy j rubryki IX. wydatków i rubryki XIII. dochodów następujące kwoty :

Rubr. IX.

W y d a t k i :

Kwaterunkowe żandarmeryi.

Poz. 125. Czyszczenie koszar i innych pomieszczeń, zapalenie lamp i dostarczenie mioteł	9.754 zł.
Poz. 126. Oświetlenie koszar	3.490 „
Poz. 127. Utrzymanie i uzupełnienie sprzętów i pościeli dla oficerów i służących	2.224 „
Poz. 128. Utrzymanie i uzupełnienie sprzętów dla niższych stopni	78 „
Poz. 129. Utrzymanie i uzupełnienie sprzętów i pościeli dla żołnierzy	3.123 „
Poz. 130. Utrzymanie i uzupełnienie sprzętów kuchennych	1.134 „
Poz. 131. Pranie bielizny pościelnej dla żołnierzy, furycerów i woźnych	3.625 „
Poz. 132. Naprawa bielizny pościelnej	316 „
Poz. 133. Pranie koców zimowych i letnich, sienników, poduszek włosiennych i słomianych	844 „
Poz. 134. Świeże napełnianie sienników i poduszek słomianych	1.977 „
Poz. 135. Uzupełnienie bielizny pościelnej, koców, sienników i poduszek	7.761 „
Poz. 136. Opał i oświetlenie kancelaryi oddziałowych	1.462 „

Poz. 137. Opał i oświetlenie pomieszkań oficerów, rachmistrzów, furyerów i woźnych . 1.988 zł.

Poz. 138. Rozmaite inne wydatki 600 „

Poz. 139. Najem pomieszkań i koszar 155.794 „

Poz. 140. Wartość czynszowa gmachu lwowskiego . . . 12.936 „

Poz. 141. Na urządzenie nowych otworzyć się mających koszar 1.000 „

Poz. 142. Na podwyższenie czynszów najmu i pomnożenie ilości posterunków 2.000 „

Poz. 143. Na koszt administracji i konserwacji gmachu c. k. żandarmeryi 2.677 „

Suma rubryki . 212.783 zł.

Izba uchwała bez rozprawy Rub. IX. wydatków poz. 125—143 w sumie 212.783 zł. zgodnie z wnioskiem komisji:

Sprawozdawca czyta:

Rubr. XIII.

D o c h o d y.

Dochody z kwaterunku żandarmeryi.

Poz. 52. Kwaterunkowe . . . 20.618 zł.

„ 53. Noclegowe 40.425 „

„ 54. Udział administracji politycznej 14.162 „

„ 55 Dochód z gmachu lwowskiego 12.936 „

Suma rubr. XIII dochodów 88.141 „

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. XIII. poz. 52—55 dochodów z kwaterunku żandarmeryi w sumie 88.141 zł. zgodnie z wnioskiem komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o Rubr. X. wydatków poz. 144—163: „Wydatki na komunikacje“.

Sprawozdawca p. Andrzej Potocki, uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy wydatki na komunikacje przyjąć wedle szczegółowego preliminarza Wydziału krajowego.

Nadto w załatwieniu petycji ls. 83 wstawić w rubrykę wydatków zwyczajnych stałe zaopatrzenie w kwocie 100 zł. dla Jana Czupieła, byłego droźnika drogi krajowej Przemysł-Sanok.

Rubr. X.

Wydatki na komunikacje.

I. Na drogi.

A. Koszta zarządu.

Poz. 144. Płace inżynierów, rysowników i służby na prowincyi:

a) dyrektor oddziału technicznego, płaca . 2.800 zł.
dodatek aktywalny . 480 „ 3.280 zł.

b) zastępca dyrektora oddziału technicz. płaca 2.000 zł.
dodatek aktywalny . 360 „ 2.360 „

c) 4 inżynierów starszych z płacą po 2.000 zł. . 8.000 zł.
dodatek aktywalny po 360 zł. 1.440 „ 9.440 „

d) 9 inżynierów I. klasy z płacą po 1.500 zł. 13.500 zł.
dodatek aktywalny dla 4 po 300 zł. 1.200 „
dodatek aktywalny dla 1 250 „
dodatek aktywalny dla 4 po 200 zł. 800 „ 15.750 „

e) 7 inżynierów II. kl. z płacą po 1.200 zł. . 8.400 zł.
dodatek aktywalny dla 2 po 240 zł. 480 „
dodatek aktywalny dla 1 200 „
dodatek aktywalny dla 4 po 160 zł. 640 „ 9.720 „

f) 6 inżynierów - adjunktów techn. z płacą po 1.000 zł. 6.000 zł.
dodatek aktywalny po 180 zł. 1.080 „ 7.080 „

g) 6 asystentów technicznych z płacą po 800zł. 4.800 zł.
dodatek aktyw. po 180zł. 1.080 „ 5.880 „

h) 2 elewów technicznych z adjutum po 700 zł.	1.400 zł.	
2 elewów technicznych z adjutum po 600 zł.	1.200 „	2.600 zł.
i) 1 pisarz manipulacyjny z płacą	600 „	
j) 2 rysowników dziennie po 2 zł.	1.464 „	
2 rysowników dziennie po 1 zł. 50 ct.	1.098 „	2.562 „
k) 6 konduktorów I. kl. z płacą 800 zł.	4.800 zł.	
dodatek aktywalny po 100 zł.	600 „	
16 konduktorów II. kl. z płacą 650 zł.	10.400 „	
dodatek aktywalny po 75 zł.	1.200 „	
16 konduktorów III. kl. z płacą po 500 zł.	8.000 „	
dodatek aktywalny po 75 zł.	1.200 „	26.000 „
l) 342 drożników po 150 zł.	51.300 „	
		136.772 zł.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 145 w sumie 136.772 zł., zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 145. Zaliczki na płace.

Dla inżynierów i konduktorów	3.200 zł.
--	-----------

Poz. 146. Pięciolecia 457 „

Poz. 147. Dodatki osobiste.

dla zastępcy dyrektora oddziału techniczn. Władysława Szyszkowskiego	400 zł.
dla inżyniera I. kl. Stanisława Grzegorzewskiego	600 „
dla inżyniera I. klasy Antoniego Barancewicza	383 „
dla inżyniera I. klasy Aleksandra Brohockiego	345 „

dla inżyniera I. klasy Teofila Baranowskiego 260 zł.	
dla inżyniera II. klasy Władysława Turskiego 60 „	
dla dyrektora oddz. technicz. Gustawa Reut- ta	80 „ 2.128 zł.

Poz. 148. Ryczałty.

a) na obowiązkowe objazdy dróg krajowych :	
1. dla 12. inżynierów na prowincyi	6.090 zł.
2. dla 38 konduktorów 7.893 „	13.983 zł
b) na pomieszczenie biura okręgowego :	
1. dla 2. inżynierów we Lwowie i Krakowie po 120 zł.	240 „
2. dla 10 inżynierów na prowincyi po 60 zł. 600 „	840 „
c) na kancelaryę:	
dla 12 inżynierów na prowincyi po 48 zł.	576 zł.
dla 38 konduktorów na prowincyi po 16 zł. 608 „	1.184 zł.
	16.007 zł.

Poz. 149. Remuneracye i za- pomogi dla urzędników i służb . 3.500 zł.

Poz. 150. Sprawienie, uzu- pełnienie i naprawa wzorów i naczyń dla oddziału technicznego, inżynierów okręgowych i konduk- torów 5.000 zł.

Poz. 151. Koszta komisyjne dla inżynie- rów, konduktorów, in- spektorów i komisyj nadzwyczajnych . 7.000 zł.
Suma kosztów zarządu 74.000 „
B. Nowe budowy i rekonstrukcyje dróg. nadzwycz.

Poz. 152. a) Spła- ta przedostatniej ra- ty pożyczki zacią- gniętej u c. k. Skarbu Państwa na budowę drogi Kańczu- ga - Dynów 20.000 zł.

b) na rekonstrukcyje

drogi kraj, Zakliczyn-Sącz-Niedzica między Zbyszycami a Dąbrową, tudzież na dalsze częściowe wzmocnienie, względnie rekonstrukcyę pokładu szutrowego przedewszystkiem na drogach krajowych: Rohatyn-Tarnopol-Złoczów-Brzeżany, Gorlice-Konieczna i Dublańskiej . . .

60.000 „

80.000 zł.

C. Utrzymanie dróg krajowych.

Poz. 153. Na utrzymanie dróg krajowych dawniej wybudowanych długości kilometrów . 1827 tudzież na utrzymanie dojazdu do krajowych zakładów rolniczych w Dublanach uznanego za drogę krajową w długości kilom. (1.760) okrągło . . . 2 czyli razem na utrzymanie kilometrów . 1829 po 222 zł. od jednego kilometra . . . 406.038 zł.

D. Zasiłki.

Poz. 154 Na bezwrotne zasiłki dla dróg powiatowych i gminnych:

a) zwyczajne . . . 300.000 „
b) nadzwyczajne . . . 70.000 zł.

Poz. 155. Na budowę i utrzymanie dojazdów kolejowych . 20.000 „

Poz. 156. Na utworzenie zakładowego funduszu pożyczkowego w sumie 300.000 zł.

XIV. rata . . . 20.000 „
320.000 zł. 90.000 zł.

E. Wydatki na myta.

Poz. 157. Budowa i utrzymanie domków mytniczych . . . 3.000 „

Poz. 158. Koszta komisyjne, ogłoszenia, licytacje i inne . . . 2.000 „

Poz. 159. Przerwy z powodu wypadków elementarnych . . . 400 „

2.400 zł. 3.000 zł.

F. Zaopatrzenia.

Poz. 160. a) Borzęcki Leonard emerytowany konduktor dróg krajowych . . . 312 zł.

b) Hlawaty Alojzy emerytowany konduktor dróg krajowych . . . 300 „

c) Ulanowski Rafał emerytowany konduktor dróg krajowych . . . 180 „

d) Darowski Stanisław emerytowany konduktor dróg krajowych . . . 230 „

e) Skwarczyński Jan emerytowany konduktor dróg krajowych . . . 481 „

f) Reicher Stanisław emerytowany konduktor dróg krajowych . . . 546 „

g) Baczyński Ferdynand emerytowany konduktor dróg krajowych . . . 494 „

h) Raciborski Ludwik emer. nadinżynier oddz. techn. . . . 3.245 „

i) Rymaszewski Adam emeryt. in-

żynier I. klasy	1 435 zł.			nika 1901 i Natalii Anny do 7. lutego 1902 po 25 zł.	100 zł.	350 zł.
j) Niewiadomska z Horszowskich Sabina wdowa po inżynierze rocznie	350 zł.			p) Hryniewiczowa Emilia Amalia wdowa po konduktorze, rocznie		325 „
i dla jej dzieci, mianowicie: Maryana, Ignacego, Henryka do 10. marca 1897 i Juwenala Ignacego, Maryana do 20. stycznia 1900. po 58 zł.	116 „	466 „		r) Helferowa Anna wdowa po konduktorze rocznie		260 „
k) Pochowska Ewelina wdowa po pełn. obow. inżyniera rocznie	200 „			s) Rzaśnicka Helena, wdowa po konduktorze, rocznie		325 „
i dla 4-ga jej dzieci, mianowicie: Bohdana Leona do 9. lutego 1900, Mieczała Mieczysława Maryana do 12. września 1902, Zofii Róży do 25. kwietnia 1901, i Stanisławy Maryi do 7. sierpnia 1907 po 50 zł.	200 „	400 „		t) Hrankowska Julia wdowa po konduktorze	220 „	
l) Szeliska Laura wdowa po konduktorze		167 „		i dla trojga jej dzieci, mianowicie: Hilarego do 14. stycznia 1896 Kazimierza do 19. września 1897 i Stanisławy do 1. marca 1905. po 22 zł.	45 „	265 „
m) Chodorowska Leokadya wdowa po konduktorze		100 „		u) Dziakiewiczowa Rozalia, wdowa po konduktorze rocznie i dla 4-ga jej dzieci mianowicie: Kazimierza do 28. sierpnia 1898, Emilii do 13. czerwca 1898, Juliana do 16. kwietnia 1902, i Bertolda do 27. czerwca 1906 po 32 zł. po 50 ct.	130 „	455 „
n) Zarembiny Franciszki synowi Julianowi pozostałemu po konduktorze do 4. stycznia 1910 rocznie		13 „		v) Łuniewska Natalia wdowa po inżynierze asystencie rocznie		350 „
o) Grzymalina z Grabków Melania Bronisława wdowa po konduktorze rocznie	250 „			w) Birgfellnerowa Julia wdowa po inżynierze asystencie, rocznie	500 „	
i dla 4-ga jej dzieci, mianowicie: Maryi Henryki do 19. stycznia 1898, Kazimierza Maryana do 6. października 1898, Jędrzeja Włodzimierza do 21. paździer-						

października 1901			
po 50 zł.	150 „	650 zł.	
x) Jeziorańska Nata-			
lia dożywnie rocz-			
ne zaopatrzenie		300 „	
y) Chrzanowska Igna-			
cowa,] dożywnie			
roczne zaopatrzenie		300 „	
z) Zielńska Katarzy-			
na Julia, wdowa po			
inżynierze adjunk-			
cie, rocznie	500 „		
i dla dwojga dzieci,			
mianowicie Adama			
Józefa do 16. paź-			
dziernika 1907 [i Ta-			
deusza Łucyana i Ka-			
zimierza do 9 mar-			
ca 1910 po 50 zł.			
rocznie	100 „	600 „	
aa) Czupiel Jan, b.			
drożnik, dożywnie			
roczne zaopatrzenie		100 „	
		<u>12.649 zł.</u>	
	zwyczaj. nadzwycz.		
Suma wydat. na drogi	915.151	173.000	
razem	1,088.151 zł.		

Izba uchwała bez rozprawy poz. 145
— 160 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

II. Na koleje że-
lazne. zwycz. nadzwyczajne

Poz. 161. Koszta
utrzymania pro-
wizorycznego
biura kolejowe-
go 29.000 zł.

Poz. 162. Dotacja
na cele popiera-
nia kolei niż-
szego rzędu III.
rata 300.000 zł.

Poz. 163. Subwen-
cja na budowę
kolei od stacyi
Pałahicze (kolei
państwowej) do
miasta Tłuma

	zwycz. nadzw.	
cza, V. rata.	2.000 zł.	
Suma wydatków na koleje żelaz-		
ne	<u>29.000 „</u>	<u>302.000 „</u>
Do tego suma		<u>331.000 zł.</u>
wydatków na		
drogi	915.151 „	173.000 „
	<u>1,088.151 „</u>	
Suma rubryki X. 944	<u>151 „</u>	<u>475.000 „</u>
		<u>1,419.151 „</u>

Izba uchwała bez rozprawy dział II.
„na koleje żelazne“, zgodnie z powyższym
wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

W załatwieniu wniesionych petycyj
raczy Wysoki Sejm uchwalić:

Petycję Ls. 41.396 Natalii Łuniew-
skiej odstępuje się Wydziałowi krajowemu
do możliwego uwzględnienia.

Petycję Ls. 215/96 Wydziału Rady
powiatowej w Nadwornie o odpisanie reszty
pożyczki, zaciągniętej na budowę mostu na
Prucie, względnie o dłuższy rozdział rat,
odstępuje się Wydziałowi krajowemu z po-
leceniem rozłożenia dłuższej kwoty 4800 zł.
na lat dwanaście.

Nad petycją Ls. 550/96 Laury Szelis-
kiej przechodzi się do porządku dziennego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy
wniosek komisji.

Marszałek odracza posiedzenie z po-
wodu spóźnionej pory,znaczając dalszy
ciąg na dziś godz. pół do 8 wieczór.

Posiedzenie odroczone o godz. 3. po
połud.

Dalszy ciąg posiedzenia 24 z dnia 6.
lutego 1896 r.

Początek posiedzenia o godz. 7. mi-
nut 45. wieczór.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość
posłów i otwiera posiedzenie.

Izba przystępuje do dalszej rozprawy
szczegółowej nad preliminarzem wydatków
funduszu krajowego na r. 1896., t. j. do
Rubr. XI. „Dotacje dla zakładów krajow-
ych“.

Lit. C. Krajowy szpital powszechny
we Lwowie.

Fundusz chorych i położnic.

Sprawozdawca p. Marchwicki uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

W etacie osób i płac kraj. szpitala powszechnego we Lwowie uchwalonym dnia 22. maja 1875 w ustępie I. D. służba administracyjna pod poz. 4.

2. aplikantów z płacą po 500 zł. rocznie.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

W etacie osób i płac kraj. szpitala powszechnego we Lwowie uchwalonym dnia 22. maja 1875 w ustępie II. etat płac pod poz. 13. woźny płaca 500 zł. poz. 14. odźwierny płaca 450 zł., pobór innych emolumentów wyżej wymienionych sług zostaje niezmiennym.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Józefowi Kołakowskiemu dytaryuszowi krajowego szpitala powszechnego we Lwowie Sejm w drodze łaski przyznaje dożywotnie zaopatrzenie w kwocie 420 zł. rocznie,

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rub. I. poz. 1 — 19.

Płace i emolumenta etatowe.

Komisya budżetowa wstawia łączną kwotę 39.816 zł., z której przypada

na fundusz chorych . 36.248 zł.

„ „ położnic . 3.568 „

Izba uchwała bez rozprawy Rub. I. poz. 1—19 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rub. II. poz. 20 — 27.

Koszta utrzymania osób nieetatowych.

Komisya budżetowa zgodnie z Wydziałem krajowym wstawia łączną kwotę 34.144 zł. z której przypada:

na fundusz chorych . 29.284 zł.

„ „ położnic . 4.860 „

Izba uchwała bez rozprawy Rub. II. poz. 20 — 27 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. III. poz. 28 — 44.

Pensye i emerytury:

Komisya budżetowa wnosi w tej rubryce ogólny wydatek w kwocie 11.541 zł. z czego przypada

na fundusz chorych . 10.712 zł.

„ „ położnic . 829 „

Izba uchwała bez rozprawy Rub. III. poz. 28 — 44 ogodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. IV. poz. 45 — 50.

Zaopatrzenia i dary z łaski.

Komisya budżetowa wnosi w tej rubryce ogólny wydatek w kwocie 428 zł. z czego przypada

na fundusz chorych . 411 zł.

„ „ położnic . 17 „

Izba uchwała bez rozprawy Rub. IV. poz. 45 — 50 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. V. poz. 51.

Odprawy i spłaty kwartałów pośmiertnych.

Komisya budżetowa wnosi zgodnie z preliminarzem zł. 100 z czego

na fundusz chorych . 94 zł.

„ „ położnic . 6 „

Izba uchwała bez rozprawy Rub. V. poz. 51. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. VI. poz. 52 — 53.

Remuneracye i zapomogi.

Komisya budżetowa wnosi ogólny wydatek w kwocie zł. 1.355 — z czego przypada

na fundusz chorych . 1.273 zł.

„ „ położnic . 82 „

Izba uchwała bez rozprawy Rub. VI. poz. 52 — 53 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. VII. poz. 54 — 64.

Koszta gospodarcze:

Komisja budżetowa wstawia w rubr. VII. zgodnie z Wydziałem krajowym następujące kwoty:

w poz. 54 a)	Zwykła strawa i dodatki:	
	1) dla pozostających w szpitalu	55.500 zł.
	2) dla rekonwalescentów z zakładu św. Józefa	1.250 „
b)	Siostry miłosierdzia	1.167 „
c)	Koszta służby kuchennej	2.260 „
d)	Drzewo do kuchni	1.850 „
e)	Naczynia i sprzęty kuchenne	450 „
f)	Pieczyno dla chorych	6.200 „
g)	Wino dla chorych	1.620 „
w poz. 55.	Wikt dla akuszerki dyżurnej II. kl.	300 „
„ 56.	Wikt dla lekarza dyżurnego I. kl.	380 „
„ 57.	Opał sal łazienek etc.	8.000 „
„ 58.	Oświetlenie naf-tą	2.100 „
„ 59.	Sprzęty, zakupno i naprawa	2.000 „
„ 60.	Fiakrowe dla rządu	200 „
„ 61 a i b.	Utrzymanie ogrodu	500 „
„ 62.	Pralnia	8 300 „
„ 63 a)	Bielizna, pościel i odzież	8.500 „
„ b)	Siostra miłosierdzia	292 „

w poz. 64.	Słoma do sieni- ników	1000 zł.
	Razem	101.869 zł.

oprócz tego wydatek nadzwyczajny w poz. 61 2) na założenie ogrodu przed zakładem położnic 200 zł.

Z wydatków powyższych przypada: wydatków zwyczajnych na fundusz chorych 92 385 zł. wydatków zwyczajnych na fundusz położnic 9.484 „ wydatków nadzwyczajnych na fundusz położnic 200 „
Izba uchwała Rub. VII. poz. 54 — 64 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. VIII. poz. 65 — 74.

Koszta sanitarne.

w poz. 65	lekarstwa	4.000 zł.
„ 67	utrzymanie apteki	584 „
„ 68	dwóch laborantów	500 „
„ 69	potrzeby sanitarne	8.000 „
„ 70	szczudła, buty i opaski	1.000 „
„ 71	laboratoryum	200 „
„ 72	prosektoryum	250 „
„ 73	instrumenta chirurgiczne	800 „
„ 74	koszta pogrzebowe	1.500 „

Razem wydatki zwyczajne 16.834 zł. o 500zł. większe aniżeli preliminarz Wydziału krajow.

Oprócz tego w poz. 66 na urządzenie apteki wydatek nadzwyczajny 1.500 zł. z czego zwyczajne na fundusz chorych 15.852 „ zwyczajne na fundusz położnic 982 „ nadzwyczajne na fundusz chorych 1.410 „ nadzwyczajne na fundusz położnic 90 „

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. VIII. poz. 65 — 74 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta;

B. Dochody.

W rubr. I.	poz. 1.	od c.k. Skarbu za drzewo o- pałowe .	1.500zł.
" " "	" 2.	od kasy miej- skiej 1/5 do- chodu z myta	26.000 "
" " "	" 3	od kasy miej- skiej na utrzy- manie tru- piarni . .	84 "
" " II.	" 4.	opłaty po- śmiertne .	6.000 "
" " III.	" 5.	zwrot kosztów leczenia od funduszu kraj. galic. .	177.000 "
" " "	" 6.	od samopła- cących .	12.000 "
" " "	" 7.	od fund. obco- krajowych i innych publ.	9.000 "
" " IV.	" 8 i 9.	Rozmaite .	250 "
" " V.	" 10.	Subwencya od c. k. Skarbu na budowę kliniki <i>vide</i> XI. poz. 77. 2. a) b) wy- datków .	50.000 "
		Razem	<u>231.834zł.</u>

Sprawozdawca czyta :

Bilans całego szpitala powszechnego
we Lwowie wykazuje :

Wydatki 368.562 zł.
Dochody 281.834 "

zatem niedobór w kwocie 86.728 zł.

podczas gdy Wydział krajowy
przeliminował niedob. w kwocie 83.808 zł

Wysoki Sejm raczy przyjąć powyższy
preliminarz krajowego szpitala powszechnego
we Lwowie na rok 1896 i pokryć wykazany
niedobór w kwocie 86.728 zł. z rubr. XI.
wydatków budżetu krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy
wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

W załatwieniu petycyi Ls. 549 Jezier-
skiego Eustachego, emerytowanego urzędni-
ka szpitala lwowskiego, poleca się odpisanie
reszty zaliczki na płacę w kwocie 54 zł.
50 ct. — zaś nad żądaniem udzielenia za-
pomogi przechodzi się do porządku dzien-
nego.

Izba uchwała powyższy wniosek komi-
syl bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta :

W załatwieniu petycyi ls. 547 Heleny
Stachow, b. posługaczki w szpitalu lwow-
skim, udziela się jej jednorazową zapomogę
w kwocie zł. 60 — i poleca się Wydziałowi
krajowemu co do udzielenia stałego zaopatrze-
nia na najbliższej sesji postawić odpowie-
dnie wnioski.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy
wniosek komisji.

Następuje :

Lit. D. Fundusz podrzutek w Ławowie.

Sprawozdawca p. Marchwicki uwolniony
od czytania sprawozdania, czyta :

W y d a t k i.

Rubr. I.	poz. 1.	Potrzeby kance- laryjne — nie się nie prelinuje.
" II.	"	Remuneracye i zapomogi :
"	2.	Akuszerce zakła- du położnic za stręczenie żywi- cielek tudzież pie- luzzkowe — nie się nie prelinu- je.
" " "	3.	Żywicielkom za pielęgowanie dzieci w pier- wszym roku życia nie się nie preli- minuje.
" " "	4.	Tymże za gorliwie dozorowanie dzie- ci i na potrzeby szkolne 20 zł

Rubr. III. poz. 5.	Koszta utrzymania dzieci . . .	96 zł.
„ IV. „ 6.	Koszta leczenia dzieci — nie się nie prelinuje.	
„ V. „ 7.	Zapomogi dla położnic . . .	5.700 „
	(na podstawie wynikłości z r. 1894).	
VI. „ 8.	Ryczałt na koszta pogrzebowe po 2 zł. od dziecka	10 „
„ „ „ 9.	Zwrot kosztów utrzymania dzieci do gminy miasta Lwowa przydzielonych — nie się nie prelinuje.	

Suma wszystkich wydatków . 5.826 zł.
o 500 zł. więcej, aniżeli w roku 1895.

Wysoki Sejm raczy uchwalić całą sumę wydatków funduszu podrzutek w Lwowie w kwocie 5.826 zł. i pokryć takową z funduszu krajowego rubr. XI.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. I—VI. wydatków funduszu podrzutek we Lwowie, w kwocie 5826 zł. i przyjmuje zarazem dalszy wniosek komisji co do pokrycia tego wydatku.

Następuje :

Lit. E. Krajowy Zakład dla obłąkanych na Kulparkowie.

Sprawozdawca p. Jordan, uwolniony od czytania sprawozdania, czyta :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

W etacie płac krajowego zakładu dla obłąkanych na Kulparkowie, uchwalonym dn. 22. maja 1875 w ustępie II. ma być pod pozycją 9. woznym płaca 225 zł., pod poz. 10. odźwierny przy furcie zakładu płaca 225 zł. Pobór innych emolumentów wyżej wymienionych służy pozostaje niezmienny“.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Sprawozdawca czyta :

Wysoki Sejm uchwali :

Nad petycją Jana Kamińskiego Ls. 418, byłego dozorca w zakładzie umysłowo chorych na Kulparkowie przechodzi się do porządku dziennego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Sprawozdawca czyta :

Wydatki.

Rubr. I. poz. 1—10. Płace i emolumenta etatowe . . . 22.064 zł.

Izba uchwała Rubr. I. poz. 1—10 zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta :

Rubr. II. poz. 11—16. Koszta utrzymania osób nieetatowych . 39.233 „

Izba uchwała Rubr. II. poz. 11—16 zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta :

Rubr. III. poz. 17—26. Pensje i emerytury . . . 3.027 „

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. III. poz. 17—26 zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta :

Rubr. IV. poz. 27—30. Zaopatrzenia i dary z łaski . . . 110 „

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. IV. poz. 27—30 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Rubr. V. poz. 31. Odprawy i spłaty kwartałów pośmiertnych 40 „

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. V. poz. 31. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Rubr. VI. poz. 32—33. Renumeryacje i zapomogi . . . 729 „

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. VI. poz. 32—33 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. VII. poz. 34—42. Koszta gospodarcze zakładu:	
zwyczajne	94.428 „
nadzwyczajne	9.000 „
razem	<u>103.428 zł.</u>

Przemawia p. Michalski.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Hoszard.

Przemawia p. Michalski.

Przemawia powtórnie członek Wydziału kraj. p. Hoszard.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca.

Izba uchwała Rubr. VII. poz. 34—42 zgodnie z wnioskiem komisji

Sprawozdawca czyta:

Rubr. VIII. poz. 43—46. Koszta gospodarcze folwarku	13.100 zł.
---	------------

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. VIII. poz. 43—46 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. IX. poz. 47—51. Koszta sanitarne	7.060 „
--	---------

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. IX. poz. 47—51 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. X. poz. 52. Koszta kancelaryjne	450 „
---	-------

Izba uchwała Rubr. X. poz. 52 zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. XI. poz. 53. Koszta kapliczne:

zwyczajne	200 „
nadzwyczajne	200 „
razem	<u>400 zł.</u>

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. XI. poz. 53 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. XII. poz. 54—59. Koszta utrzymania budynków i tp.:	
zwyczajne	9.290 zł.
nadzwyczajne	800 „
razem	<u>10.090 zł.</u>

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. XII. poz. 54—59, zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. XIII. poz. 60. Podatki z ekwiwalentem	150 zł.
---	---------

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. XIII. poz. 60 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. XIV. poz. 61—64. Rozmaite	2.620 „
---	---------

Izba uchwała Rubr. XIV. poz. 61—64 zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. XV. poz. 65. Wydatki z patronatu i konkurencji	60 „
--	------

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. XV. poz. 65. zgodnie z wnioskiem komisji

Sprawozdawca czyta:

Rubr. XVI. poz. 66. Koszta podróży i diety	150 zł.
--	---------

Razem zwyczajne	192.711 „
nadzwyczajne	10.000 „

Suma wydatków 202.711 zł.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. XVI. poz. 66 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

D o c h o d y .

Rubr. I. poz. 1. Odsetki od kapitałów	230 zł.
---	---------

Rubr. II. poz. 2—3. Dodatki 660 „

Rubr. III. poz. 4—5. Dochody z dóbr 16.100 „

Rubr. IV. poz. 6—8. Zwroty kosztów leczenia 194.000 „

Rubr. V. poz. 9—11. Rozmaite	1.180 zł.
Suma dochodów	212.170 zł.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. I—V. poz. 1—11 dochodów w ogólnej sumie 212.170 zł.

Sprawozdawca czyta :

Porównanie: Dochody	212.170 zł.
Wydatki	202.711 „
Pozostaje nadwyżka	9.459 zł.

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy przyjąć powyższy preliminarz zakładu dla obłąkanych na Kulparkowie i wstawia wykazaną nadwyżkę dochodów w kwocie 9.459 zł. do rubryki IV. dochodów funduszu krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisyi.

Następuje :

Lit. F. Krajowy szpital św. Łazarza w Krakowie.

Sprawozdawca p. Paszkowski uwolniony od czytania sprawozdania, czyta :

Wydatki :

Rubr. I. Płace i ewolumenta etatowe :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

W ustanowionym przez Sejm krajowy uchwałą z dnia 10 października 1878 roku etacie posad w krajowym szpitalu św. Łazarza w Krakowie w ustępie B) „Służba lekarska“ ma być pod lit. c) „sześciu sekundaryuszów II. klasy“ a w ustępie D) „Służba administracyjna“ zamieszczoną być ma nowa pozycya „d) pisarz w Izbie przyjęcia chorych“.

W etacie płac ma być jako nowa pozycya :

„13. Pisarz w Izbie przyjęcia chorych :

- a) płaca 600 zł.,
- b) mieszkanie z opałem — względnie relutum w kwocie 100 zł.,
- c) wikt II. klasy.
- d) dodatek pięcioletni 100 zł.“

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisyi.

Sprawozdawca czyta :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

W ustanowionym przez Wysoki Sejm uchwałą z dnia 10. października 1878 etacie płac w krajowym szpitalu św. Łazarza w Krakowie w ustępie II. ma być :

- pod poz. „15. a) Woźny, płaca 500 zł.,
- „ „ „ e) dodatki pięcioletnie 30 zł.,
- „ „ 16. a) odźwierny, płaca 270 zł.“

Pobór innych emolumentów pomienionych sług pozostaje niezmieniony.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Sprawozdawca czyta :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Przyznaje się Karolowi Engelmanowi etatowemu pisarzowi szpitala św. Łazarza w Krakowie, w załatwieniu pet. Ls. 156 zaliczkę na płacę w kwocie 600 zł., zwrotną miesięcznymi ratami w ciągu lat sześciu z zastrzeżeniem spłacenia z niej dawnej zaliczki i zabezpieczeniem policą assekuracyi na życie i wstawia się na ten cel w rubrykę I. wydatków szpitala św. Łazarza w Krakowie pod pozycją 18 a) kwotę 600 zł.

Po dodaniu tej kwoty 600 zł., wyniesie cała rubryka Isza kwotę . 34.989 zł.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisyi, oraz Rubr. I. w kwocie 34.989 zł.

Sprawozdawca czyta :

Rubr. II. Koszta utrzymania osób nieetatowych 29.324 zł.

Izba uchwała Rubr. II. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta :

Rubr. III. Pensye i emerytury.

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Przyznaje się p. Helenie Rydlowej wdowie po śp. Lucyanie Rydlu b. prymaryuszu oddziału okulistycznego szpitala św. Łazarza w Krakowie w załatwieniu pet. Ls. 249 w drodze łaski pensją wdową w rocznej kwocie 300 zł. a. w. i wstawia takową do rubryki III. wydatków krajowego szpitala św. Łazarza w Krakowie.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad petycją p. Wiktora Wojciechowskiego emerytowanego oficyna szpitala św. Łazarza w Krakowie o podwyższenie mu emerytury przez policzenie lat służby nieetatowej przechodzi się do porządku dziennego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Sprawozdawca czyta:

Cała rubr. III wyniesie kwotę 6.925 zł.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. III. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubryka IV. Zaopatrzenia, odstawne i dary z łaski.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Przyznaje się Sylweremu Stroińskiemu byłemu aptekarzowi szpitala św. Łazarza w Krakowie, Maryi Skibskiej i Maryi Głowackiej wdowom po dytaryuszach szpitala św. Łazarza tytułem jednorazowej zapomogi w drodze łaski po 100 zł. i wydatek ten wstawia do rubryki IV. wydatków krajowego szpitala św. Łazarza.

Po odpadnięciu z rubryki tej poz. 40 t. j. zaopatrzenia Jakóba Skibskiego w kwocie 180 zł., a przybyciu powyższych trzech zapomóg w kwocie łącznej 300 zł., wyniesie rubryka IV. ogólną sumę 1.088 zł.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji, a zarazem przyjmuje Rubr. IV. w sumie 1.088 zł.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. V. Odprawy i spłaty kwartałów pośmiertnych 50 zł.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. V. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. VI. Remuneraeje i zapomogi 900 zł.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. VI. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. VII. Koszta gospodarcze w wydatkach zwyczajnych 96.695 zł., w nadzwyczajnych 5650 zł., razem 102.345 zł.

Izba uchwała Rubr. VII. bez rozprawy zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. VIII. Koszta sanitarne 13.407 zł.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. VIII. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. IX. Koszta kancelaryjne 1150 zł.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. IX. zgodnie z wnioskiem komisji:

Sprawozdawca czyta:

Rubr. X. Koszta kapliczne 565 zł.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. X. zgodnie z wnioskiem komisji

Sprawozdawca czyta:

Rubr. XI. Utrzymanie budynków 7250 zł.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. XI. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. XII. Podatki i daniny 1.027 zł.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. XII. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. XIII Rozmaite 800 „

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. XIII. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. XIV. Koszta utrzymania dzieci zrodzonych na oddziale położnic 600 „

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. XIV. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. XV. Koszta utrzymania matek i dzieci w szpitalu św. Ludwika 21.300 „

Izba uchwała Rubr. XV. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. XVI. Zapisy w kwocie 109 „
Izba uchwała bez rozprawy
Rubr. XVI. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. XVII. Wydatki z praca patronatu i konkurencji wynikłe w kwocie 50 „
Izba uchwała bez rozprawy
Rubr. XVII. zgodnie z wnioskiem komisji

Sprawozdawca czyta:

Rubr. XVIII. Dyety, koszta podróży i różne inne w kwocie 300 „
Suma wydatków 222.179 zł.
Izba uchwała bez rozprawy Rubr. XVIII. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

D o c h o d y.

Rubr. I. Odsetki od efektów kapitałów i fundacyi 19.108 zł.
Rubr. II. Dochody z dóbr i realności 9.800 „
Rubr. III. Zwroty kosztów leczenia 195.000 „
Rubr. IV. Dochody rozmaite 300 „
Suma dochodów 224.208 zł.

Izba uchwała bez rozprawy dochody w sumie 224.208 zł. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy przyjąć powyższy preliminarz krajowego szpitala św. Łazarza w Krakowie na rok 1896 i polecić nadwyżkę dochodów w kwocie 2,029 zł pobrać do funduszu krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Lit. G. Fundusz podrzutek w Krakowie.

Sprawozdawca p. Paszkowski czyta:

W y d a t k i.

Rubr. I. Płace urzędników zgodnie z wnioskiem 50 zł
Rubr. II. Potrzeby kancelaryjne zgod. z wnioskiem 20 „
Rubr. III. Remuneracye zgodnie z wnioskiem 20 „
Rubr. IV. Koszta utrzymania podrzutek zgodnie z wnioskiem 1.591 „
Rubr. V. Koszta leczenia dzieci zgodnie z wnioskiem 10 „
Rubr. VI. Zapomogi dla położnic zgodnie z wnioskiem 3 200 „
Rubr. VII. Rozmaite zgodnie z wnioskiem 40 „

Ogólna suma wydatków 4.931 zł.

Izba bez rozprawy uchwała wydatki funduszu podrzutek w Krakowie w sumie 4931 zł. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta.

D o c h o d y.

Rubr. I. Odsetki od efektów, kapitałów i fundacyi, zgodnie z wnioskiem 1731 zł.

Izba uchwała bez rozprawy sumę dochodów powyższego funduszu w kwocie 1731 zł., zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy powyższy preliminarz funduszu podrzutek w Krakowie na rok 1896, przyjąć i polecić pokrycie niedobór w kwocie 3.200 zł. z funduszu krajowego, mianowicie z rubr. XI. wydatków budżetu krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Rubr. XII. poz. 169 „Wydatki na szupaństwo.

Sprawozdawca p. Potoczek uwolniony od czytania sprawozdania, czyta:

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić do budżetu na rok 1896:

Rubr. XII. pozycja 169. „Wydatki na pokrycie kosztów szupasowych“, przyjmuje

się w kwocie 23.000 zł., zaś rubr. XIV. poz. 56 doch. „Dochód ze zwrotu wydatków szupasowych“ w kwocie 8.000 zł.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca p. Potoczek oznajmia, że przy tej rubryce załatwiła komisja budżetowa petycję Ls. 1166 gminy Muszyny o subwencję na cele szupaśnictwa.

Sprawozdawca p. Potoczek czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem.

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Petycją miasteczka Muszyny odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Rubr. XIII. poz. 170—183 wydatków „Budowla wodne i melioracje“.

Sprawozdawca p. Skałkowski uwolniony od czytania sprawozdania, czyta:

Poz. 170.

A) Biuro melioracyjne i studia przygotowawcze.

Poz. 170. Płace urzędników, utrzymanie ekspozytur i stypendya:

a) Dyrektor biura:		
płaca	2.800 zł.	
dodatek aktywalny	480 „	3.280 zł.
b) 3 starszych inżynierów:		
płaca po 2.000 zł.	6.000 zł.	
dodatek aktywalny po 360 zł.	1.080 „	7.080 „
c) 8 inżynierów I. klasy:		
płaca po 1.500 zł.	12.000 zł.	
dodatki aktywalne dla 6 inżynierów we Lwowie po 300 zł.	1.800 „	
„ 1 inżyniera w Tar-nowie	250 „	
„ 1 inżyn. w Sanoku	200 „	14.250 „
d) 8 inżynierów II. klasy:		
płaca po 1.200 zł.	9.600 zł.	
dodatki aktywalne po 300 zł.	2.400 „	
Razem	12.000 zł.	

Z tego pokrywają fundusze publicznych robót melioracyjnych pobory 6 inżynierów za 8 miesięcy po 1.000 zł.	6.000 „	6.000 zł.
---	---------	-----------

e) 8 inżynierów adjunktów:		
płaca po 1.000 zł.	8.000 zł.	
dodatki aktywalne po 200 zł.	1.600 „	
Razem	9.600 zł.	

Z tego pokrywają fundusze publicznych robót melioracyjnych pobory 4 inżynierów za 8 miesięcy po 80 zł.	3.200 „	6.400 zł.
--	---------	-----------

f) 6 inżynierów asystentów:		
płaca po 800 zł.	4.800 zł.	
dodatki aktywalne po 200 zł.	1.200 „	
Razem	6.000 zł.	

Z tego pokrywają fundusze publicznych robót melioracyjnych pobory 4 inżynierów asystentów za 8 miesięcy po $666\frac{2}{3}$ zł.	2.667 „	3.333 „
g) 4 elewów technicznych:		
adjuta po 600 zł.		2.400 „
h) Inżynier dla kultury i eksploatacji torfów (pobory za 5 miesięcy)		900 „

Marszałek zwraca uwagę, iż poz. 170, w kwocie 900 zł. została już uchwaloną na wniosek komisji gospodarstwa krajowego dnia 30 stycznia b. r.

Sprawozdawca czyta dalej:

Poz. 170.

i) 2 elewów komasacyjnych		— „
k) Dyetaryusze:		
2 dyetaryuszów w biurze centralnem po 2 zł. dziennie	1.464 zł.	
ryczałt na rysownika dla ekspozytury w Krakowie	480 zł.	1.944 zł.

l) Utrzymanie ekspozytur:

w Krakowie	450 zł.	
w Tarnowie i Stanisławowie po 300 zł.	600 „	
w Sanoku i Jasle po 200 zł.	400 „	1.450 „

m) Stypendya:

dla wykształcenia inżyniera do kultury i eksploatacyi torfów 700 zł.

dla 6. słuchaczy inżynierzy po 300zł. rocznie:

dla 3 na cały rok	900 „	
dla 3 na 3 miesiące	270 „	1.870 zł.

Marszałek zwraca uwagę, iż kredyt w kwocie 270 zł. dla trzech stypendystów uchwalony został dnia 30 stycznia b. r.

Sprawozdawca czyta dalej:

n) Referent administracyjno-prawny:

płaca	2.000 zł.	
dodatek aktywalny	420 „	2.420 „
Suma poz. 170.		51 327 zł.

Poz. 171. Utrzymanie służby dozorców melioracyjnych:

a) wynagrodzenie dozorców za czas zajęcia w biurze: po 2 dla ekspozytur w Krakowie, Tarnowie, Jasle, Sanoku i Stanisławowie, a 4 dla biura centralnego po 120 zł. 1.680 zł.

b) dotacya funduszu emerytalnego dozorców melioracyjnych 500 „ 2.180 „

Poz. 172. Zaliczki na płace dla inżynierów i dozorców melioracyjnych 1.000 „

Poz. 173. Remuneracye i zapomogi dla inżynierów i dozorców melioracyjnych 3.000 zł.

Poz. 174. Pensye i zaopatrzenia:

a) Biegański Antoni, emerytowany inżynier adjunkt 424 zł.

b) Karpuski sieroty: Adam Olgierd i Helena Janina, pensya sierocińska po 70 zł. rocznie 140 zł.

i dodatek na wychowanie po 50 zł. rocznie 100 „ 240 „ 664 „

Poz. 175. Sprawienie, uzupełnienie i naprawa narzędzi, oraz zakupno potrzeb rysunkowych 3.000 „

Poz. 176. Na utrzymanie kursu praktycznego dozorców melioracyjnych 4.500 „

Poz. 177. Zasiłek krajowy na utrzymanie galic. oddziału państwowego biura hydrograficznego 7.625 „

Poz. 178. Na zdjecia i projekty:

a) dla publicznych robót melioracyjnych w myśl uchwały Wysokiego Sejmu z d. 27. września 1882 5.000 zł.

b) dla melioracyj prywatnych w myśl uchwały Wysokiego Sejmu z d. 6. kwietnia 1892 6.000 „ 11.000 „

Suma oddziału A) 84.296 zł.

B. Wykonanie budowli wodnych.

Poz. 179. Na systematyczną regulacyę rzek karpackich:

a) na regulacyę rzeki Białej z dopływami i uzupełnienie obwałowania prawego brzegu Dunajca, V. rata 43.317 zł.

b) na regulację rzeki
Dniestru między Roz-
wadowem a Żurawnem
IV. rata 42.667 zł. 85.984 zł.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 170 do
179 włącznie zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Poz. 180. Zasiłki 33 $\frac{1}{3}$ % na lokalne
regulacje rzek niespławnych w myśl uchwa-
ły sejmowej z dnia 6. października 1882.

a) Na regulację Skawy :

1) pod Jaroszwica-
mi i Wadowicami . . . 3.230 zł.
2) pod Grodziskiem i
Graboszycami . . . 1.000 „ 4.230 zł.

b) na regulację Raby :

1) pod Brzozową i
Targoszyną . . . 1.000 zł.
2) pod Dobczycami
i Niezdowem . . . 2.436 „
3) pod Dobczycami . . . 2.969 „
4) „ Winiami,
Kunicami i Gdowem . . . 1.000 „
5) pod Dąbrowicą . . . 2.035 „
6) „ Krzyżanowi-
cami . . . 1.000 „
7) pod Targowiskiem . . . 1.000 „ 11.440 „

c) na regulację Dunajca :

1) pod Jazowskiem i
Maszkowicami . . . 1.000 zł.
2) pod Podegrodziem
i Stadłem . . . 2.000 „
3) pod Wyglanowi-
cami i Starym Są-
czem . . . 800 „
4) pod Chełmcem i
Rdziostowem . . . 1.000 „
5) pod Zabełczem . . . 1.454 „
6) „ Marcinkowi-
cami i Kurowem . . . 2.000 „
7) pod Rożnowem . . . 2.326 „
8) „ Witowicami
dolnemi . . . 2.000 „
9) pod Drużkowem,
Tropiem i Będzieszy-
ną . . . 2.779 „
10) pod Filipowica-
mi . . . 3.000 „
11) pod Charzewica-
mi . . . 2.000 „

12) pod Melsztynem
(narzuty kamienne) 6.000 zł.
13) pod Lusławica-
mi . . . 2.247 „
14) pod Wróblowi-
cami . . . 2.144 „
15) „ Wesołowem . . . 1.708 „
16) „ Gierową ja-
nowicką . . . 2.000 „
17) pod Olszynami i
Sukmaniem(narzuty) 2.000 „
18) pod Wielką wsią
i Zawodziem . . . 3.400 „
19) pod Szczepano-
wicami i Zgłobicami 3.000 „ 42 858 zł.

d) na regulację Wistoki :

1) pod Brzyskami i
Bukową . . . 1.500 „
2) pod Bukową . . . 2.630 „
3) pod Skurową i
Zawadką . . . 1.000 „
4) pod Skurową . . . 877 „
5) „ Przeczycą i
Kamienicą . . . 1.000 „
6) pod Jaworzem i
Mokrzecem . . . 500 „
7) pod Chotową i
Podegrodziem . . . 1.000 „
8) pod Dębicą i Stra-
szęcinem . . . 2.500 „
9) pod Zyrakowem . . . 2.000 „
10) „ Brzeźnicą i
Pustkowem . . . 3.720 „
11) pod Rzemieniem,
Rzochowem i Rzy-
skami . . . 3.680 „ 20.407 „

e) na regulację Wisłoka :

1) pod Wiśniową i
Cieszyną . . . 1.000 „
2) pod Dobrzecho-
wem . . . 290 „
3) pod Babicą i
Siedliskami (11. km.) 2.000 „ 3.290 „

f) na regulację Sanu :

1) pod Mrzygłodem
i Dobrą . . . 1.000 zł.
2) pod Witryłowem,
Hroszówką i Teme-
szowem . . . 1800 „
3) pod Krzemienną

i Niewistką	2.000 „	
4) pod Warą	1.000 „	
5) pod Nozdrzem	1.208 „	
6) „ Dąbrówką starzeńską	750 „	
7) pod Karolówką i Dynowem	2.733 „	
8) pod Bartkówką	900 „	
9) „ Bartkówką i Pawłokomą	2.369 „	
10) pod Pawłokomą	818 „	
11) „ Bachorzem	1.000 „	
12) „ Bachorcem i Sielnicą	2.000 „	
13) pod Ruską wsią	500 „	
14) „ Nienadową i Ruską wsią	900 „	
15) pod Iskaniem i Bachowem	1.000 „	
16) pod Krzywcą	1.155 „	
17) „ Korytnikami	2.500 „	
18) „ Ostrowem	3.000 „	
19) „ Wileżą i Bu- szkowicami	2.000 „	
20) „ Sośnicą i Du- sowcami	1.000 „	<u>29.633 „</u>
g) na regulację Stry- ja:		
1) pod Chodowicami	1.500 zł.	
2) „ Kawczym ką- tem	2.277 „	
3) pod Pokrowcami i Pezanami	2.000 „	
4) pod Wołeniowem	1.000 „	
5) „ Żulinem i Sie- miginowem	2.000 „	<u>8.777 „</u>
h) na regulację Świcy:		
1) pod Hoszowem	2.000 zł.	
2) „ Baliczami pod- górnymi i zarzecz- nemi	1.533 „	
3) pod Sokołowem i Łanami sokołow- skimi	2.500 „	<u>6.033 „</u>
i) na regulację Łom- nicy:		
1) pod Temerowca- mi	2.000 zł.	
2) „ Błudnikami		

i Sokołem	3.125 „	5.125 „
k) na regulację By- strzycy, Nadwór- niańskiej pod My- kietyńcami i Uhor- nikami		1.500 „
l) na regulację By- strzycy Sołotwiń- skiej pod Sołotwiną		1.025 „
m) na premiowanie za- wiklenia odsypisk		1.000 „
n) do dyspozycji Wy- działu krajowego		<u>5.000 „</u>
Suma poz. 180		140.318 zł.

Marszałek oznajmia, iż cała powyższa pozycya 180 została już na wniosek komisyi gospodarstwa krajowego uchwalona na posiedzeniu dnia 30. stycznia 1896 r., zatem odpada potrzeba głosowania.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 181. Na popieranie przedsięwzięciw melioracyjnych na zasadzie ustawy państwowej z dnia 30. czerwca 1884. Dz. u. p. Nr. 116:

a) na zabudowanie potoków gór- skich w dorzeczu Skawy, V. rata (ostatnia)		10.394 zł.
b) na uzupełnienie obwałowania prawego brzegu Wisły między Podgórzem a Niepołomicami, V. rata		14.533 „
c) na regulację rzeki Bugu od ujścia Pełtwi do granicy pań- stwa, IV. rata		19.800 „
d) na regulację rzeki Złotej Li- py, III. rata		13.200 „
e) na osuszenie bagien Łańcucko- Jarosławskich, III. rata (ostat- nia)		11.500 „
f) na regulację potoku Przegno- jówki, II. rata		11.200 „
g) na osuszenie bagien Stoja- nowskich II. rata (ostatnia)		12.000 „
h) na obwałowanie lewego brze- gu Dunajca, II. rata		14.000 „
i) na regulację Łęgu, II. rata		16.767 „

Izba uchwala bez rozprawy poz. 181. a, do 181 i, zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 181 k) na zabudowanie potoków górskich w dorzeczu Dniestru, I. rata	20.200 zł.
l) na zabudowanie potoku Glińsko, I. rata	6.000 „
m) na uzupełnienie regulacji Krzemienicy z dopływami, I. rata	15.600 „

Suma poz. 181 165.194 zł.

Marszałek oznajmia iż poz. 181. k. l. m, zostały już uchwalone na wniosek komisji gospodarstwa krajowego dnia 30. stycznia b. r., zatem odpada potrzeba głosowania.

Sprawozdawca czyta dalej:

Poz. 182. Na konserwację krajowych robót melioracyjnych:

a) regulacji Trześniówki	500 zł.
--------------------------	---------

Izba uchwała bez rozprawy poz. 182 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 183. Dotacje na popieranie mniejszych robót melioracyjnych w myśl uchwały Wys. Sejmu z d. 26. Listopada 1889:

a) na osuszenie przysiółka Brzoza ad Wrzawy	1.395 zł.
b) na roboty dodatkowe przy osuszeniu bagien Niskich	3.000 „
c) na przełożenie wału nadwiślańskiego w Dąbrowie wrzawskiej	1.309 „
d) na przedłużenie prawego wału Jodłówki w Radomyślu nad Sanem	1.114 „
e) na regulację Jasiółki pod Sądkową, Roztokami i Zimnowodą	1.224 „
f) na regulację Wiszni pod Nienowicami	2.800 „
g) na popieranie doświadczeń z kulturą torfowisk:	
w Rudniku	1.000 zł.
„ Korsowie	1.000 „
„ Nowym Targu	500 „
„ Olesku	1.000 „
„ Chorostkowie	500 „
połowa rsmunera-	
cji zarządcy 5 sta-	

cyj po 200 zł. 1.000 „ 5.000 zł.

h) na zakładanie fabryk drenarskich w myśl uchwały Wys. Sejmu z dnia 6. kwietnia 1892	5.000 „
i) do dyspozycji Wydziału krajowego	10.000 „

Suma poz. 183 30.842 zł.

Marszałek oznajmia, że poz. 183 a — i zostały już uchwalone na wniosek komisji gospodarstwa krajowego dnia 30. stycznia b. r., zatem odpada potrzeba głosowania.

Sprawozdawca oznajmia, że suma wydatków rubryki XIII. budżetem objętych wynosi zatem 507.134 zł.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Przyznany uchwałą z 24. stycznia 1889 dodatek na wychowanie po 50 zł. rocznie pozostawia się sierotom po ś. p. Sewerynie Karpuszcze, t. j. Adamowi Olgierdowi 2 im. i Helenie Janinie 2 im. Karpuszkom aż do wieku normalnego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Rubr. XIV. poz. 184 — 201 „Odsetki od pożyczek i umarzanie tychże“.

Sprawozdawca p. Goldman uwolniony od czytania sprawozdania komisji, czyta:

poz. 184. Umorzenie pożyczki 40.000 zł. zaciągniętej w gal. Kasie oszczędności na budowę kulparkowską	2 547 zł.
„ 185. Umorzenie pożyczki 10.000 zł. zaciągniętej przez zgromadzenie Sióstr miłosierdzia św. Wincentego à Paulo	690 „
„ 186. Umorzenie pożyczki 5000 zł. zaciągniętej przez Zbór izraelski w Krakowie	381 „
„ 187. Umorzenie 4 1/2 % obligacji pożyczki krajowej z r. 1883	83.013 „
„ 188. Funduszowi szpitala	

	Św. Łazarza w Krakowie, zwrot reszty z kapitału 346.796 zł. 34 ct. użytych na budowę szpitala . . .	19.578 „
„	189. Umorzenie pożyczki 22.500 zł. zaciągniętej w Kasie oszczędności na budowę pralni w szpitalu lwowskim . . .	2.025 „
„	190. Umorzenie pożyczki 70.000 zł. zaciągniętej w Banku krajowym na wybudowanie prawego skrzydła w szpitalu lwowskim . . .	7.049 „
„	191. Na pokrycie niedoboru funduszu pożyczki krajowej z r. 1873 . . .	50.059 „
„	192. Umorzenie pożyczki krajowej z r. 1891 . . .	80.890 „
„	193. Umorzenie połowy kapitału 27.500 zł. zaciągniętego w Banku krajowym na odbudowanie północnej części frontowego budynku w szpitalu Tarnowskim . . .	1.395 „
„	194. Umorzenie pożyczki ciężącej na hipotece realności zakupionej na budowę domu dla żandarmeryi . . .	280 zł.
„	195. Umorzenie pożyczki 300.000 zł. zaciągniętej w Banku krajowym dla dotkniętych klęską nieurodzaju w r. 1889 . . .	47.907 „
„	196. Odsetki od pożyczki 100.000 na budowę domu dla żandarmeryi, za 1/2 roku . . .	2.625 „
„	197. Funduszowi szkolnemu krajowemu, odsetki od efektów wypożyczonych na fundusz pożyczkowy na budowę szkół . . .	12.888 „
„	198. Umorzenie pożyczki krajowej z r. 1893 . . .	1,367.501 „

„	199. Bonifikacya Skarbowi państwa z tytułu podatku dochodowego od kuponów obligacyj b. funduszków indemnizacyjnych . . .	63.971 „
„	200. Na spłatę niezgłoszonych obligacyj i kuponów b. funduszków indemnizacyjnych . . .	50.000 „
„	201. Na spłatę dawniejszych długów krajowych — kwota na ten cel wstawioną zostanie przy uchwale finansowej.	

Izba uchwala bez rozprawy Rubr. XIV poz. 184 — 200 zgodnie z wnioskiem komisji.

Następuje:

Rubr. XV. poz. 202. wydatków.

Sprawozdawca p. Stanisław Jędrzejowicz czyta:

Rubr. XV., p. 202. Urzędnicy fachowi dla spraw rolniczych w myśl uchwały sejmowej z d. 17. stycznia 1896 . . . 5.320 zł.

Marszałek oznajmia, iż w skutek zapadłej już uchwały, odpada potrzeba głosowania.

Następuje:

Rub. XV. poz. 203 wydatków i Rub. VII. poz. 34 i 35 dochodów.

Sprawozdanie komisji budżetowej o preliminarzu na r. 1896 krajowej szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie.

Sprawozdawca p. Stanisław Jędrzejowicz uwolniony od czytania sprawozdania, czyta:

W Y D A T K I.

Rub. I. Płace nauczycieli.

Poz. 1. Profesor fachowy, zarazem dyrektor. płaca . . .	2.000 zł.	
dodatek aktywalny . . .	480 „	
„ osobisty . . .	80 „	2.560 zł.

			zwycz.	nadzw.
Poz. 2.	Dwóch profesorów fachowych, płace po 1.300 zł., dodatki aktywalne po i dodatek pięcioletni dla jednego	400 zł. 200 „	3.600 zł.	
Poz. 3.	Dwóch nauczycieli-adjunktów, płace po dodatki aktywalne po i dodatek pięcioletni dla jednego	1.000 „ 300 „ 150 „	2.750 „	
Poz. 4.	Docenci (nauczyciele-pomocnicy):			
	a) języka polskiego i niemieckiego	480 „		
	b) geografii fizycznej i politycznej	240 „		
	c) fizyki eksperymentalnej	300 „		
	d) matematyki	500 „		
	e) geometryi wykreślnej	300 „		
	f) mechaniki zastosowanej	300 „		
	g) budownictwa i rysunków	800 „		
	h) chemii ogólnej	300 „		
	i) chemii technologicznej	300 „		
	k) ekonomii społecznej	200 „		
	l) encyklopedyi, rolnictwa	300 „		
	m) ustawodawstwa w ogóle i leśnego	200 „	4.220 „	
	Suma rubryki I.		13.130 zł.	
	Rubr. II. Pensye, emerytury i zaopatrzenia.			
Poz. 5.	Strzelecki Henryk, były dyrektor, emerytura		2.600 zł.	
„ 5a	Ludwika Moroz, wdowa po dozorcey, dożywotnie zaopatrzenie		60 „	
	Suma rubryki II.		2.660 „	
	Rubr. III. Koszta administracyi.			
„ 6.	Druki, inseraty, portorya i inne wydatki kancelaryjne		250 zł.	
„ 7.	Podatki		20 „	
„ 8.	Ubezpieczenie budynków i zbiorów		100 „	
„ 9.	Opał i oświetlenie		400 „	
„ 10.	Utrzymanie budynków		150 „	270 zł.
„ 11.	Wewnętrzne urządzenie: a) utrzymanie		50 „	
	b) uzupełnienie		—	300 „
„ 12.	Dozorca domu i pomocnik dozorcey		540 „	
	Suma rubryki III.		1.510 zł.	570 zł.
	Rubr. IV. Środki naukowe.			
Poz. 13.	Biblioteka i czytelnia		300 zł.	
„ 14.	Laboratorya:			
	a) chemii ogólnej i technologicznej	90 zł.		
	b) botaniczno-fizyologicznej	60 „	150 „	

„ 15.	Muzea, zbiory i środki do demonstracyi i ćwiczeń:						zwyczaj. nadzw.
	a) do geografii fizycznej i politycznej	10 zł.	— zł.				
	b) fizyki	20 „	50 „				
	c) meteorologii i klimatologii	20 „	— „				
	d) geometryi wykreślnej i mechaniki	50 „	— „				
	e) inżynierji leśnej	50 „	400 „				
	f) botaniki, fizyologii, geognozy i mineralogii	60 „	60 „				
	g) zoologii	20 „	— „				
	h) technologii chemicznej	50 „	— „				
	i) leśnictwa w ogóle	150 „	500 „	430 zł.	1.010 zł.		
Poz. 16.	Wycieczki naukowe z uczniami			1 000 „			
„ 17.	Utrzymanie ogrodu przy szkole			150 „			
	Suma rubryki IV.			2.030 zł.	1.010 zł.		

Rubr. V. Spłata pożyczki.

Poz. 18.	Bankowi krajowemu we Lwowie, spłata kapitału i odsetek			400 „			
	Suma wydatków			19.730 zł.	1.580 zł.		
	Razem				21.310 zł.		

Izba bez rozprawy uchwala Rubr. I. do V. włącznie wydatków kraj. szkoły gospodarstwa lasowego w sumie 21.310 zł., zgodnie z wnioskiem komisji.

Izba uchwala bez rozprawy Rubr. I. i II. dochodów w sumie 7.330 zł., tudzież niedobór do pokrycia z funduszu krajowego w kwocie 13.980 zł.

Sprawozdawca czyta:

Następuje:

Dochody.

Rubr. I. poz. 1. Subwencya z c. k. Skarbu Państwa	7.000 zł.
Rubr. II. poz. 2. Opłaty od uczniów:	
a) wpisowe od 15 nowych po 2 zł.	30 zł.
b) chesne od 30 ogółem po 10 zł.	300 „ 330 „
Suma dochodow	7.330 „
W porównaniu z wydatkami	21.310 „
okazuje się niedobór	13.980 zł.

Rubr. XV., poz. 210 i 211 wydatków i Rubr. IX. poz. 43 i 44 dochodów.

Sprawozdanie komisji budżetowej o preliminarzu na r. 1896 krajowej średniej szkoły rolniczej i folwarku w Czernichowie.

Sprawozdawca poseł Stanisław Jędrzejowicz uwolniony od czytania sprawozdania komisji, czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić budżet krajowej średniej szkoły rolniczej w Czernichowie na r. 1896 według następującego poszczególnienia:

A) Szkoła :

W y d a t k i.

Rubr. I. Płace nauczycieli.

		zwyczajne	nadzw.
Poz. 1. Dyrektor, płaca	2.000 zł.		
dodatek aktywalny	320 „	2.320 zł.	— zł.
„ 2. Kapelan i katecheta, oraz docent jednego z przedmiotów ogólnie kształcących płaca	1.400 zł.		
dodatek aktywalny	260 „	1.660 „	— „
„ 3. 8 profesorów płaca po 1.400 zł.	11 200 zł.		
dotatki aktyw. po 260 zł.	2.080 „		
„ pięcioletnie	933 „	14.213 „	— „
„ 4. Docent weterynaryi		800 „	— „
„ 5. „ leśnictwa		400 „	— „
„ 6. „ sadownictwa i warzywnictwa, oraz chmielarstwa i uprawy wikli		200 „	— „
„ 7. Nauczyciel instruktor do robót praktycznych płaca	800 zł.		
dodatek aktywalny	140 „		
dwa dodatki pięcioletnie po 100 zł.	200 „	1.140 zł.	
po straceniu zwrotu z funduszu folwarku w Czernichowie za administrację	200 „	940 „	
„ 8. Prefekt internatu, zarazem nauczyciel gimnastyki, płaca	800 zł.		
wikt	360 „		
światło	10 „	1.170 „	— „
„ 8a. Zastępstwo chorego profesora		—	800 zł.
Suma rubryki I.		21.703 zł.	800 zł.

Rubr. II. Płace urzędników administracyjnych etatowych.

Poz. 9. Kasyer, zarazem rachmistrz, płaca		1.200 zł.	— zł.
„ 10. Sekretarz Dyrekcyi, zarazem magazynier, płaca		600 „	— „
Suma rubryki II.		1.800 zł.	— zł.

Rubr. III. Płace funkcyonaryuszów nieetatowych.

Poz. 11. Lekarz zakładowy		500 zł.	— zł.
„ 12. Ogrodnik „ płaca	500 zł.		
dodatek pięcioletni	50 „	550 „	— „
„ 13. Pomocnik ogrodnika, płaca	200 zł.		
wikt	210 „	410 „	— „
Suma rubryki III.		1.460 zł.	— zł.

Rubr. IV. Koszta utrzymania służby szkolnej.

Poz. 14. Służba wyższa :			
a) Tereyan szkoły, zarazem woźny, płaca	150 zł.		
na ubiór	50 „		
wikt	150 „		

b) Laborant chemii i fizyki oraz stacyi meteorologicznej, płaca	150 zł.	zwycz.
wikt	150 „	
c) Portyer bramy zakładowej, zarazem dozorca nocny, płaca	150 „	
na ubiór	50 „	
wikt	150 „	1.000 zł.

Poz. 15. Służba niższa:

a) 2 chłopców przy muzeach, zbiorach i salach wykładowych płaca po 50 zł.	100 zł.	
wikt po 106 zł.	212 „	
b) stróż domowy, płaca	80 „	
wikt	106 „	498 „
Suma rubryki IV.		1.498 zł.

Rubr. V. Emerytury i zaopatrzenia.

„ 16. Dr. Prażmowski Adam, b. profesor, emeryt	645 zł.
„ 17. Płanecina Marya, b. piekarka, zaopatrzenie	40 „
„ 18. Ryszka Kunegunda, b. praczka, „	40 „
Suma rubryki V.	725 zł.

Rubr. VI. Koszta administracyjne.

Poz. 19. Zarząd:	zwycz.	nadzw.
a) pomoc kancelaryjna dla Kuratoryi szkoły 200 zł.		
b) potrzeby kancelar. szkoły	150 „	
c) druki i inseraty	100 „	
d) portorya i przesyłki	150 „	
e) koszta podróży w interesach zakładu i przywóz srodków naukowych	450 „	
f) koszta przyjazdu docenta weterynaryi	150 „	1.200 zł.
„ 20. Opał w gmachu szkolnym i internacie	1.400 „	
„ 21. Oświetlenie „ „ „	800 „	
„ 22. Utrzymanie budynków i ogrodzeń	1.000 „	
„ 23. a) Budowa domu dla dwóch profesorów, II. i ostatnia rata		7.500 zł.
b) koszt wykupna gruntów włościańskich dla utworzenia przejścia		2.300 „
„ 24. Zabezpieczenie budynków i zbiorów	330 „	
„ 25. Najem pomieszczeń dla funkcyonaryuszów	900 „	
„ 26. Płaca kominiarza	150 „	
„ 27. Sprzęty i ruchomości	150 „	400 „
„ 28. Koszta lustracyi zakładu	300 „	
„ 29. Koszta nabożeństwa	60 „	200 „
„ 30. Na aptekę	200 „	
„ 31. Utrzymanie dziedzińców	150 „	300 „
Suma rubryki VI.	6.640 zł.	10.700 zł.

Rubr. VII. Utrzymanie uczniów.

Poz. 32.	Żywność (65 uczniów po 210 zł.).	13.650 zł.
" 33.	Opał do kuchni	400 "
" 34.	Służba internatu:	
	a) kredensowy, (płaca 130 zł., wikt 106 zł.)	236 zł.
	b) 5 chłopców do obsługi uczniów (płaca po 50 zł., wikt 106 zł.)	780 "
	c) palacz do obsługi kaloryferów, (płaca 150 zł., wikt 150 zł)	300 " 1.316 "

Poz. 35. Służba kuchenna:

a)	gospodyni płaca 240 zł., wikt 210 zł., razem	450 zł.
b)	kucharz, płaca 360 zł., wikt — zł., razem	360 "
c)	piekarz, płaca 180 zł., wikt 150 zł., razem	330 "
d)	3 dziewczki, płaca po 30 zł., wikt po 106 zł., razem	408 " 1.548 zł.

Poz. 36.	Sprzęty:	zwycz.	nadzw.
	a) do sal sypialnych	100 zł.	
	b) " kuchni i naczyńia stołowe	300 "	300 zł.
	c) " infirmeryi	— "	80 "
	d) " rekreacji	25 "	100 "
" 37.	Odzież, (65 uczniów po 60 zł.)	3.900 "	— "
" 38.	Pościel	200 "	100 "
" 39.	Pranie bielizny i pościeli:		
	a) praczka, (płaca 72 zł., wikt 150 zł.)	222 zł.	
	b) przynajęcie pomocy, oraz opał, mydło, soda i t. p. potrzeby	250 " 472 "	
Suma rubryki VII.		21.911 zł.	580 zł.

Rubr. VIII. Potrzeby naukowe.

Poz. 40.	Eksperymenta przy wykładach:	zwycz.	nadzw.
	a) dla profesora rolnictwa	20 zł.	30 zł.
	b) " " hodowli	25 "	— "
	c) " " zootomii	20 "	— "
	d) " " weterynaryi	25 "	— "
	e) " " botaniki	30 "	— "
	f) " " fizyki	20 "	— "
	g) " " miernictwa	25 "	— "
	h) " " chemii ogólnej	50 "	— "
	i) " " młeczarstwa	50 "	— "
	k) " " rybactwa	50 "	— "
		315 zł.	30 zł.
" 41.	Zbiory i muzea:	zwycz.	nadzw.
	a) zbiór rolniczy	100 zł.	100 zł.
	b) " hodowlany	100 "	60 "
	c) " fizyczny	100 "	— "

d)	zbiór geograficzny	50 zł.	— zł.	
e)	" botaniczny	50 "	— "	
f)	" zoologiczny	50 "	— "	
g)	" zootomiczny	50 "	— "	
h)	" mechaniczny	50 "	— "	
i)	" mineralogiczny	20 "	— "	
k)	" technologiczny	80 "	— "	
l)	" okazów leśnych	30 "	— "	
m)	" " weterynaryjnych	30 "	— "	
n)	" narzędzi rolniczych	100 "	— "	
o)	" modeli do budownictwa	50 "	— "	
p)	" przyrządów mierniczych	50 "	— "	
r)	" mleczarski	50 "	— "	
s)	" ogrodniczy	60 "	— "	
t)	" melioracyjny	50 "	— "	
u)	" rybacki	50 "	60 "	
w)	Stacya meteorologiczna	30 zł.	— zł.	1.150 zł. 220 zł.

Poz. 42. Laboratoria :

		zwycz.	nadzw.
a)	chemii ogólnej i gabinet	400 zł.	— zł.
b)	chemii rolniczej	200 "	— "
c)	" technologicznej	100 "	— "
d)	zootomiczne	100 "	50 "
e)	roślinno - fizyologiczne	100 "	— "
f)	rolnicze]	100 zł.	150 zł.
			1.000 zł. 200 zł.

Poz. 43. Biblioteka :

a)	przykupno dzieł	400 zł.	
b)	oprawa książek	50 "	
e)	czasopisma naukowe i polityczne	150 "	600 "
" 44.	Utrzymanie i uzupełnienie ogrodu pomologicznego i warzywnego		400 "
" 45.	Ogród botaniczny		100 "
" 46.	Utrzymanie pola doświadczalnego		150 "
" 47.	Wycieczki naukowe uczniów z profesorami		500 "
	Suma rubryki VIII.	4.215 zł.	450 zł.

Rubr. IX. Rozmaite.

" 48.	Utrzymanie ochotniczej straży ogniowej	100 zł.	100 zł.
" 49.	Urządzenie pokoju gościnnego, zarazem rozmownicy	— "	150 "
" 50.	Sprawienie kasy wertheimowskiej i urządzenie kasy	— "	125 "
" 51.	Nieprzewidziane	250 "	— "
	Suma rubryki IX.	350 "	375 "
	Suma wydatków	60.302 "	12.905 "
	Razem	73.207 zł.	

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. I do włączenie IX. wydatków kraj. szkoły rolniczej w Czernichowie w sumie 73.207 zł. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

D o c h o d y.

		zwyczaj.	nadzw.
Rubr. I. Subwencye.			
Poz. 1.	Z e. k. Skarbu Państwa na potrzeby szkoły . . .	7.000 zł.	
" 2.	" " " " " budowę internatu. IV. i ostatnia rata	— " 5.000 zł.	
" 3.	Z e. k. Skarbu Państwa na budowę domu dla profesorów	— " 6.500 "	
Suma rubryki I.		7.000 zł.	11.500 zł.

Rubr. II. Opłaty od uczniów.

Poz. 4.	Opłaty na utrzymanie 65 uczniów po 320 zł.	20.800 zł	— zł.
" 5.	Czesne od 65 uczniów po 50 zł.	3.250 zł.	
	po strąceniu 1/4 części uwolnionych przez Wydział krajowy	815 " 2 435 "	— "
Suma rubryki II.		23.235 zł.	— zł.

Rubr. III. Inne dochody.

Poz. 6.	Ze sprzedaży płodów z ogrodów	700 "	
" 7.	" " " " z pola doświadczalnego	50 "	— "
Suma rubryki III.		750 "	— "

Rubr. IV. poz. 8.	Rozmaite nieprzewidziane	100 "	— "
Suma dochodów		31.085 "	11.500 zł.

Razem 42.585 "

W porównaniu z sumą wydatków 73.207 "

okazuje się niedobór 30.622 zł.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. I. do IV. dochodów kraj. szkoły rolniczej w Czernichowie w sumie 42.585 zł. a zarazem przyjmuje niedobór do pokrycia z funduszu krajowego w kwocie 30.622 zł.

Sprawozdawca czyta :

B. F o l w a r k.

Wysoki Sejm raczy budżet folwarku czernichowskiego na r. 1896 uchwalić zgodnie z preliminarzem Wydziału krajowego według następującego poszczególnienia :

W Y D A T K I.

Rubr. I. Wydatki na gospodarstwo.

Poz. 1.	Płace i zasługi :		
	a) funduszowi szkoły, zwrot części płacy administratora	200 zł.	
	b) służba folwarczna (płaca i ordynarya)	1.200 "	1.400 zł.
" 2.	Najem robotnika :		
	a) do gospodarstwa folwarcznego	850 zł.	
	b) do chmielarni :		
	α) dodatek zawiadowcy chmielarni	50 "	
	β) roboty przy chmielarni	150 "	1.050 "

Poz. 3. Dokupno i zmiana nasienia	300	„
„ 4. „ nawozów dopełniających	100	„
„ 5. „ słomy i karmy	900	„
„ 6. Inwentarz użytkowy (naprawa uprzęży)	70	„
„ 7. Utrzymanie budynków folwarecznych	100	„
„ 8. Naprawa narzędzi i sprzętów	100	„
„ 9. Utrzymanie rowów	100	„
„ 10. Zabezpieczenie od pożaru i gradobicia	90	*
„ 11. Światło i smarowidło	40	„
Suma rubryki I.	4.250	zł.

Rubr. II. Las i plantacja wikła. zwycz. nadzw.

Poz. 12. Służba, roboty i zalesienie	680	zł.
„ 13. Wikle i ogrodek, utrzymanie i uzupełnienie plantacye	400	„ 450 zł.
Suma rubryki II.	1.080	„ 450 „

Rubr. III. poz. 14. Utrzymanie brzegów Wisły	170	„
„ IV. „ 15. Podatki i daniny	600	„
„ V. „ 16. Rozmaite nieprzewidziane	200	„
Suma wydatków	6.300	„ 450 „

Razem 6.750 zł.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. I—V. wydatków folwarku w Czernichowie w sumie 6750 zł., zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

DOCHODY.

Rubr. I. Z gospodarstwa.

Poz. 1. Ze sprzedaży płodów rolnych i chmielarni	1.200	zł.
„ 2. Ze sprzedaży płodów zwierzęcych:		
a) krowiarnia	500	zł.
b) nierogacizna	1.000	„ 1.500 „
„ 3. Z wynajętych ról i pastwisk	500	„
„ 4. Czyszn z kuźni	40	„
„ 5. Za wynajęte konie	150	„
„ 6. Za nawóz stajenny do ogrodów	50	„
Suma rubryki I.	3.440	zł.

Rubr. II. Z lasu i wikła.

Poz. 7. Ze sprzedaży drzewa opałowego i budulcowego	1200	zł.
„ 8. Z wikła i trawy wśród wikła	2.100	„
Suma rubryki II.	3.300	„

Rubr. III. poz. 9. Z rybołówstwa	60	„
„ IV. „ 10. Z pieca wapiennego	550	„

Rubr. V. Z dzierżaw.

Poz. 11. Z bud jarmarcznych	50	„
„ 12. Z budynków pokarczemnych	100	„
Suma rubryki V.	150	„

Rubr. VI. Ładowe i olborne.

Poz. 13. Z ładowego	10 „
„ 14. Olborne za łamanie kamienia	60 „
	<hr/>
Suma rubryki VI.	70 „
Suma dochodów	7 570 „
W porównaniu z sumą wydatków	6.750 „
	<hr/>
okazuje się nadwyżka dochodów	820

Izba uchwała Rubr. I—VI. dochodów folwarku w Czernichowie w sumie 7570 zł., oraz przyjmuje nadwyżkę dochodów kwocie 820 zł.

Rubr. XV., poz. 204—209 wydatków i Rubr. VIII, poz. 36—42 dochodów.

Sprawozdanie komisji budżetowej o preliminarzu wydatków i dochodów na r. 1896 kraj. zakładów naukowych rolniczych dublańskich, tudzież gorzelnii i folwarku w Dublanach.

Sprawozdawca poseł Stanisław Jędrzejowicz uwolniony od czytania sprawozdania komisji, czyta:

A. Szkoła wyższa.

Wysoki Sejm raczy uchwalić budżet kraj. wyższej szkoły rolniczej w Dublanach według następującego poszczególnienia:

W Y D A T K I.

	Rubr. I. Płace profesorów i docentów	zwycz.	nadzw.
Poz. 1. Dyrektor, płaca	2.400 zł.		
dodatek aktywalny	360 „		
„ osobisty	2.840 „		
„ na utrzymanie koni	500 „	2.760 „	3.340 zł.
	<hr/>		
„ 2. 4 profesorów fachowych, płaca po 2.000 zł.	8.000 „		
dodatki aktyw. po 360 zł.	1.440 „		
„ pięcioletnie	1.400 „		
dodatek osobisty dla jednego	800 „	10.840 „	800 „
	<hr/>		
„ 3. 3 profesorów fachowych, płaca po 1.300 zł.	3.900 „		
dodatki aktyw. po 240 zł.	720 „		
„ pięcioletnie	800 „		5.420 „
	<hr/>		
„ 4. 2 stałych profesorów-adjunktów płaca po 1.000 zł.	2.000 zł.		
dodatki aktyw. po 200	400 „		
„ pięcioletnie po 100 zł.	200 „		
„ osobiste (240 zł. i 150 zł.)	390 „	2.600 „	390 „
	<hr/>		
„ 5. Asystent, a zarazem docent zoologii, płaca	600 zł.		
remuneracya	540 „	1.140 „	
	<hr/>		
„ 6. 2 asystentów, płaca po 600 zł		1.200 „	
„ 7. Docent fizyki		800 „	
„ 8. „ hodowli		800 „	
„ 9. „ weterynaryi		480 „	
„ 10. „ leśnictwa		240 „	
„ 11. „ ogrodnictwa		200 „	
„ 12. „ melioracyi		240 „	
„ 13. „ fizjologii zwierząt domowych		540 „	

Poz. 14.	Docent historii i literatury polskiej	600 zł.	
" 15.	" hodowli ryb i gospodarstwa stawowego	200 "	
" 16.	Dodatki pięcioletnie prof. Pańkowskiego i Wawni- kiewicza za r. 1894	— "	1.200 zł.
	Suma rubryki I.	28.060 zł.	5.730 zł.

Rubr. II. Płace urzędników administracyjnych etatowych

" 16.	Kasyer, zarazem rachmistrz, płaca	1.200 zł.	
" 17.	Sekretarz dyrekcji, zarazem magazynier, płaca	1.000 "	
	Suma rubryki II.	2.200 "	

Rubr. III. Płace funkcyonaryuszów nieetatowych.

" 18.	Kapelan, płaca	300 zł.	
" 19.	Lekarz zakładowy, płaca	300 "	
" 20.	Ogrodnik płaca	600 "	
" 21.	Pomocnik w bibliotece płaca	200 "	
	Suma rubryki III.	1400 zł.	

Rubr. IV. Koszta utrzymania służby szkolnej.

" 22.	Służba wyższa:		
	a) Tereyan szkoły, zarazem woźny, płaca	280 zł.	
	na ubior	50 "	330 zł.
	b) Preparator	480 "	
	c) Laborant w pracowni botaniki	240 "	
	d) " " " mechaniki i fizyki	216 "	
	e) Laborant w pracowni rolnictwa	216 "	
	f) " " " chemii	216 "	1.698 zł.
" 23.	Służba niższa:		
	a) Dozorca domu i magazynu	204 zł.	
	b) 2 stróżów domowych zarazem nocnych po 204 zł.	408 "	612 zł.
" 24.	Gratyfikacya służbie (do rozporządzalności Dyrekcji)	100 "	
	Suma rubryki IV.	2.410 zł.	

Rubr. V. Pensye, emerytury i zaopatrzenia.

poz. 25.	Kahane Aleksandra, wdowa po profesorze	600 zł.	
" 26.	Auowa Berta, wdowa po profe- sorze	300 "	
" 27.	Kasprzycka Julia, wdowa po ogrodniku	150 "	
	Kasprzycka Julia, dodatek na wychowanie 2-ga dzieci	100 "	
" 28.	Macherowa Marya, wdowa po instruktorze melioracyjnym	50 "	
" 29.	Mudrykowa Wiktorya, wdowa po dozorcy	50 "	
	Suma rubryki V.	1.250 zł.	

Rubr. VI. Koszta administracyjne.

poz.		zwyczaj.	nadzw.	zwyczaj.	nadzw.
30.	Zarząd:				
	a) potrzeby kancelaryjne	150 zł.	— zł.		
	b) druki i inseraty	100 „	100 „		
	c) portorya i posyłki	150 „	— „		
	d) koszta podróży w interesach zakładu	100 „	— „	500 zł.	100 zł.
31.	Opał gmachu szkolnego			2.200 „	
32.	Oświetlenie gmachu szkolnego i obejść			300 „	
33.	Utrzymanie budynków i ogrodzeń			2.000 „	160 „
34.	„ dziedzinców i ścieżek,			200 „	
35.	Ubezpieczenie budynków			400 „	
36.	Najem pomieszczeń:				
	a) dla dyrektora (przybudówka p. Lubomęskiego)		480 zł.		
	b) dla profesora fachowego (dr. Wawnikiewicz)		600 „		
	c) dla kasyera		180 „		
	d) „ 2-ch asystentów		192 „		
	e) „ sekretarza dyrekcji		180 „		
	f) „ docenta hodowli		180 „		
	g) „ ogrodnika		180 „	1.992 „	
37.	Płaca kominiarza			100 „	
38.	Sprzęty i ruchomości			120 „	95 „
39.	Koszta przewozu prelegentów			1.500 „	
40.	„ lustracyi zakładu			100 „	
41.	„ nabożeństwa			50 „	
42.	Apteka i inne koszta sanitarne			100 „	
				9.562 zł.	355 zł.

Rubr. VII. Potrzeby naukowe.

43.	Eksperymenta przy wykładach:				
	a) dla profesora rolnictwa		50 zł.		
	b) „ „ hodowli zwierząt		50 „		
	c) „ „ anatomii i fizyolo- logii		25 „		
	d) „ „ weterynaryi		25 „		
	e) „ „ botaniki		50 „		
	f) „ „ chemii rolniczej		50 „		
	g) „ „ fizyologii zwie- rząt		20 „		
	h) „ „ fizyki		40 „		
	i) „ „ miernictwa		15 „		
	k) „ „ organizacyi go- spodarstwa		50 „	375 zł.	
44.	Zbiory, muzea, utrzymanie i uzupełnienie:				
			zwyczaj.	nadzw.	
	a) zbiór rolniczy		200 zł.		
	b) „ hodowlany		60 „		

	c)	"	fizyczny	.	100	"	zwyczajne	nadzwycz.		
	d)	"	botaniczny	.	75	"	100 zł.			
	e)	"	zoologiczny	.	150	"				
	f)	"	mechaniczny	.	300	"				
	g)	"	mineralogiczny	.	60	"				
	h)	"	technologiczny	.	60	"				
	i)	"	okazów leśnych	.	10	"				
	k)	"	" ogrodniczych	.	10	"				
	l)	"	" weterynaryj- nych	.	25	"				
	m)	"	instrumentów mierniczych	.	10	"				
	n)	"	modeli do budo- wnictwa	.	50	"				
	o)	"	okazów do geogra- fii fizycznej	.	1	"				
	p)	"	okazów meliora- cyjnych	.	50	"	100 "			
	r)	"	okazów do fizyo- logii zwierząt	.	150	"				
	s)	"	okazów do nauki rybactwa	.	100	"				
	t)		utrzymanie stacji me- teorologicznej	.	90	"	1.510 zł.	200 zł.		
poz. 45.	Laboratorya :									
	a)		laboratoryum rolnicze	.	225	zł.				
	α)		na bibliotekę podręczną	.	60	"				
	b)		laboratoryum chemii rolniczej	.	300	"				
	β)		na bibliotekę podręczną	.	60	"				
	c)		laboratoryum roślinno-fizyolo- giczne	.	250	"				
	γ)		na bibliotekę podręczną	.	60	"				
	d)		laboratoryum chemii ogólnej	.	600	"				
	δ)		na bibliotekę podręczną	.	60	"				
	e)		laboratoryum zootomiczne	.	200	"				
	ε)		na bibliotekę podreczną	.	60	"	1.875 zł.			
" 46.	Biblioteka i czytelnia :									
	a)		przykupno dzieł	.	500	zł.				
	b)		oprawa książek	.	50	"				
	c)		czasopisma	.	450	"	1.000 zł.			
" 47.	Utrzymanie pola doświadczalnego									
				.	500	"				
" 48.	Wycieczki naukowe uczniów z profesorami									
				.	600	"				
" 49.	Utrzymanie pasieki									
				.	30	"				
" 50.	Ogród :									
	a)		utrzymanie ogrodu	.	600	zł.				
	b)		druk katalogu	.	25	"	625 "			
" 51.	Wynagrodzenie dla folwarku dublańskiego za straty, ponoszone wskutek zastoso- wania stanu inwentarza do potrzeb szkoły									
				.	1.000	"				
							<hr/>	7.515 zł.	200 zł.	
	Suma rubryki VII.									

Rubr. VIII. Podatki i opłaty.

	zwycz.	nadzw.
„ 52. Podatek domowy i gruntowy	513 zł.	

Rubryka IX.

„ 53. Na splantowanie dziedzina i zasypanie do łów w cegielni, II. rata		<u>1.500 zł.</u>
--	--	------------------

Rubryka X.

„ 54. Utrzymanie 12-tu uczniów w internacie po 540 zł.	<u>6.480 zł.</u>	
---	------------------	--

Rubryka XI.

„ 55. Rozmaite nieprzewidziane	<u>100 zł.</u>	
--	----------------	--

Rubr. XII. Utrzymanie internatu.

	zwycz.	nadzwycz.
Poz. 56. a) Przełożony internatu, płaca	1.000 zł.	
wikt	294 „	
opał i światło	100 „	1.394 zł.
b) Portyer, płaca	150 zł.	
wikt	180 „	
opał i światło	40 „	
ubranie	67 „	430 „
c) Magazynier (jak pobory portyera)		430 „
d) Dwóch lokajów, płaca po 96 zł.	192 zł.	
wikt po 174 zł.	348 „	
opał i światło po 40 zł.	80 „	
ubranie po 60 zł.	120 „	740 „
e) Dwóch stróżów po 204 zł. rocznie		408 „
Poz. 57. Wynagrodzenie lekarza		200 „
„ 58. Koszta lekarstw		100 „
„ 59. Wikt 40. uczniów przez 10 miesięcy po 24 zł. 50 ct.		9.800 „
„ 60. Ubranie dla 40 uczniów po 158 zł.		6.320 „
„ 61. Pranie pościeli i naprawa tejże		280 „
„ 62. Opał internatowego budynku		900 „
„ 63. Oświetlenie „		700 „
„ 63. Utrzymanie budynku i sprzętów		100 „
Suma rubryki XII.		<u>21.802 zł.</u>

Rubr. XIII.

Poz. 65. Na oparkanie składu drzewa opałowego i materiałów budowlanych		700 zł.
Suma wydatków	<u>81.292 zł.</u>	<u>8.485 zł.</u>
Razem		<u>89.777 zł.</u>

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. I —
XIII. wydatków kraj. wyższej szkoły rolni-
czej w Dublanach w sumie 89.777 zł., zgo-
dnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

D O C H O D Y.

Rubr. I. Subwencye.

zwyczaj. nadzw.
Poz. 1. Z c. k. Skarbu
państwa:

- a) subwencya zwyczajna 10.000 zł.
- b) na budowę internatu,
IV. rata . . . — 5.000 zł.
- c) na roboty nadkoszto-
rysowe . . . — —

Poz. 2. Z funduszu kul-
tury krajowej . . . 3.560 „
Suma rubryki I. 13.560 „ 5.000 „

Rubr. II. Opłaty od uczniów.

Poz. 3. Wpisowe od 28
uczniów po 5 zł. . . 140 zł.

Poz. 4. Czesne od 28
uczniów po 100 zł. . . 2.800 „

Poz. 5. Opłaty za ćwi-
czenia w laboratoriach
od 28 uczniów po 8 zł. . . 224 „

Poz. 6. Opłaty na
utrzymanie w internacie

od 40 uczniów po 540 zł. 21.600 „

Suma rubryki II. 24.764 zł.

Rubr. III.

Poz. 7. Dochód z pa-
sieki 10 zł.

Rubr. IV.

Poz. 8. Sprzedaż pło-
dów z pola doświadczal-
nego i ogrodu . . . 70 zł.

Rubr. V.

Poz. 9. Odsetki z lega-
tu ś. p. Karola Skibiń-
skiego 100 „

Rubr. VI.

Poz. 10. Dochody roz-
maite 200 zł.

Suma dochodów 38.704 zł. 5.000 zł.

Razem 43.704 „

W porównaniu z sumą
wydatków 89.777 „
Okazuje się niedobór . 46.073 „

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. I
— VI dochodów kraj. wyższej szkoły rolni-
czej w Dublanach w sumie 43.704 zł., a
zarazem przyjmuje niedobór do pokrycia z
funduszu krajowego w kwocie 46.073 zł.

Sprawozdawca czyta:

B. Szkoła niższa.

Wysoki Sejm raczy uchwalić budżet niższej szkoły rolniczej w Dublanach na r.
1896 według następującego poszczególnienia:

W Y D A T K I.

Rubr. I. Płace nauczycieli.

Poz. 1.	Zastępstwo nauczycieli do nauk facho- wych	1.375 zł.
„ 2.	Nauczyciel pomocniczy do nauk facho- wych płaca 1.000 zł. dodatek aktywalny 140 „	<u>1.140 „</u>
„ 3.	Nauczyciel do nauk elementarnych płaca 700 „ dodatek aktywalny 100 „	<u>800 „</u>
„ 4.	Docent weterynaryi	150 „

„ 5.	Katecheta	260 zł.
„ 6.	Instruktor do robót ręcznych i dozorca uczniów	600 zł.
	Suma rubryki I.	<u>4.265 zł.</u>

Rubr. II. Pensye, emerytury i zaopatrzenia.

Poz. 7:	Bartowa Helena, wdowa po nauczycielu	250 zł.
---------	--	---------

Rubr. III. Koszta administracyjne.

Poz. 8.	Zarząd:	
	a) remuneracya dyrektora wyższej szkoły	400 zł.
	b) potrzeby kancelaryjne, inseraty, druki i portorya	<u>100 „</u> 500 zł.
„ 9.	Opał i oświetlenie	350 „
„ 10.	Utrzymanie budynków, ubezpieczenie i kominiarz	400 „
„ 11.	Sprzęty i ruchomości	100 „
„ 12.	Koszta nabożeństwa obrządku gr. kat.	300 „
„ 13.	Lekarz	100 „
„ 14.	Lekarstwa i koszta sanitarne	50 „
	Suma rubryki III.	<u>1.800 zł.</u>

Rubr. IV, Utrzymanie uczniów.

Poz. 15.	Stołowanie 39 uczniów po 164 zł. 25 ct.	6 406 zł.
„ 16.	Odzież, pościel i pranie tychże po 60 zł.	<u>2 340 „</u>
	Suma rubryki IV.	8.746 zł.

Rubr. V. Potrzeby naukowe.

Poz. 17.	Zaprzęgi do demonstracyi	80 zł.	
„ 18.	Przybory do pisania i nauki uczniów	200 „	50 zł.
„ 19.	Przykupno zwierząt do sekeyi	30 „	
„ 20.	„ modeli, machin i narzędzi	200 „	
	Suma rubryki V.	<u>510 zł.</u>	50 zł.

Rubr. VI.

Poz. 21.	Kurs ćwiczeń dla szkolnej straży pożarnej	40 zł
----------	---	-------

Rubr. VII.

Poz. 22.	Rozmaite nieprzewidziane	50 „
	Suma wydatków	<u>15.661 zł.</u> 50 ct.
	Razem	<u>15 711 zł.</u>

Izba uchwała bez rozprawy Rub. I—VII. wydatków kraj. niższej szkoły rolniczej w Dublinach w sumie 15.711 zł. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta ;

D O C H O D Y.

Rubr. I. poz. 1.

Subweneya z c. k. Skarbu Państwa 3.000 zł.

Rubr. II. poz. 2.

Oplaty na utrzymanie uczniów 200 „

Rubr. III. poz. 3.

Zarobek 39. uczniów po 18 zł. 702 „

Rubr. IV. poz. 4.

Rozmaite nieprzewidziane 50 „

Suma dochodów 3.952 zł

W porównaniu z wydatkami 15.711 zł

Okazuje się niedobór 11.759 „

Izba uchwała bez rozprawy Rub. I—IV. dochodów w sumie 15.711 zł. a zarazem przyjmuje wykazany niedobór do pokrycia z funduszu krajowego w kwocie 11.759 zł.

Sprawozdawca oświadcza, że komisya budżetowa załatwiła przy tym budżecie petycję L. 997. Szalaya Stanisława stałego nauczyciela szkoły roln. w Dublinach o wliczenie mu 6 lat służby do emerytury.

Komisya budżetowa wnosi :

Wysoki Sejm uchwalić raczy :

Pet. do L. 997. Szalaya Stanisława odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji,

Sprawozdawca czyta :

C. Szkoła gorzelnicza.

Wysoki Sejm raczy uchwalić budżet szkoły gorzelnianej w Dublinach na rok 1896 wedle następującego poszczególnienia:

W Y D A T K I.

Rubr. I. Płace nauczycieli.

Poz. 1. Dyrektor szkoły i gorzelnik 600 zł.

Poz. 2. Adjunkt, jednocześnie gorzelnik w gorzelnik 1.000 „

Poz. 3. Docenci :

a) matematyki i rysunków 150 „

b) fizyki 150 „

c) chemii 150 „

d) gorzelnictwa 500 „

e) nauki o kotłach i maszynach 200 „

f) nauki o opodatkowaniu 200 „

g) administracyi i rachunkowości 60 „

Suma rubryki I. 3.010 zł.

Rubr II. Koszta administracyjne:

Poz. 4. Druki, inseraty, portorya i t. p. 30 zł.

Poz. 5. Koszta przewozu prelegentów 100 „

Poz. 6. Koszta podróży dyrektora w sprawach szkolnych 60 „

Suma rubryki II. 190 „

Rubr. III. Potrzeby naukowe.

Poz. 7. Wyższej szkole rolniczej za użycie laboratorium 80 zł.

Poz. 8. Przyrządy do laboratorium w gorzelnik 50 „

Poz. 9. Książki i czasopisma 60 „

Poz. 10. Wycieczki profesorów z uczniami 200 „

Suma rubryki III. 390 zł.

Rubr. IV. Zapomogi dla uczniów :

a) z funduszy krajowych 300 zł.

b) z subweneyi państwowej 500 „ 800 zł

Rubr. V. Rozmaite :

Poz. 12. Rozmaite drobne 20 zł.

Suma rubryki V. 20 zł.

Suma wydatków 4.410 zł.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. I—V wydatków szkoły gorzelniczej w Dublinach w sumie 4.410 zł. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

D O C H O D Y.

Rubr. I. poz. 1.

Subwencya z c. k. Skarbu Państwa :

a) subwencya zwyczajna	. 1.500 zł.
b) na zapomogi dla uczniów	. 500 „
Suma rubryki I	. 2.000 zł.

Rubr. II., poz. 2.

Oplaty od uczniów	. 300 zł.
Suma dochodów	. 2.300 zł.
W porównaniu z wydatkami	4.410 „
okazuje się niedobór	. 2.110 „

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. I — i II. dochodów w sumie 2.300 zł. a zarazem przyjmuje wykazany niedobór do pokrycia z funduszu krajowego w kwocie 2.110 zł.

Sprawozdawca czyta :

D. Krajowa gorzelnia w Dublanach.

Wysoki Sejm raczy uchwalić budżet gorzelnii dublańskiej na r. 1896 wedle następującego poszczególnienia :

W Y D A T K I.

Rubr. I. Płace.

Poz. 1. Maszynista	. 400 zł
„ 2. robotników po 15 zł. miesięcznie, przez 6 miesięcy i jeden po 15 zł. miesięcznie przez cały rok z dodatkiem na pomieszkanie	. 690 „
Suma rubryki I.	. 1 090 zł.

Rubr. II. Koszta wyboru spirytusu.

Poz. 3. Opał przez 5 miesięcy (40 m. drzewa po 3 zł.).	. 1 350 zł.
„ 4. Ziemniaki (2.400 q. po 1 zł. 20 ct.)	. 2.880 „
„ 5. 4% jęczmienia (96 q. po 6 zł.)	576 „
„ 6. Żyto (180 q. po 5 zł. 50 ct.)	990 „
„ 7. 15% jęczmienia (27 q. po 6 zł.)	. 162 „
„ 8. Światło, smarowidło, drożdże i t. p.	. 200 „
„ 9. Monter, naprawa maszyn i kupno narzędzi	. 300 „
„ 10. Ubezpieczenie budynków i urządzeń	. 200 „
Suma rubryki II.	. 6.658 „

Rubr. III. Rozmaite.

Poz. 11. Utrzymanie budynków i podwórza . . . 100 zł.

Suma wydatków . 7.848 zł.

Izba uchwała Rubr. I—III. wydatków krajowej gorzelnii w Dublanach w sumie 7848 zł. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

D o c h o d y.

Rubr. I. poz. 1. Ze sprzedaży spirytusu :

a) 240 hl ziemnianego po 14 zł.	. 3.360 zł.
b) 60 hl żytniego po 20 zł.	. 1.200 „
	<u>4.560 zł.</u>

Rubr. II. poz. 2. Ze sprzedaży wywarów . . . 500 zł.

Rubr. III. poz. 3. Bonifikacya za 300 hl. spirytusu po 5 zł. . 1.500 „

Suma dochodów . 6.560 „

W porównaniu z wydatkami . 7.848 „

okazuje się niedobór 1.288 zł.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. I—III. dochodów w sumie 6560 zł. zgodnie z wnioskiem komisji a zarazem przyjmuje wykazany niedobór do pokrycia z funduszu krajowego w kwocie 1288 zł.

Sprawozdawca czyta :

E. Rolnicze stacye kontrolne i doświadczałne.

Wysoki Sejm raczy uchwalić budżet rolniczych stacyj doświadczałnych w Dublanach na r. 1896 wedle następującego poszczególnienia :

W y d a t k i.

Rubr. I. Płace personalu.

zwycz.

Poz. 1. Kierownik stacyi botaniczno-rolniczej	. 600 zł.
„ 2. Kierownik stacyi chemiczno-rolniczej	. 600 „
„ 3. Profesor rolnictwa, remuneracya	. 240 „
„ 4. Asystent w stacyi chemiczno-rolniczej płaca	. 600 zł.
na mieszkanie	. 120 „
	<u>720 „</u>

Poz. 5.	Asystent w stacyi botaniczno-rolniczej remuneracya	. 120 „
„ 6.	Służący w stacyi botaniczno-rolniczej	. 60 „
„ 7.	Laborant w stacyi chemiczno-rolniczej	. 450 „
	Suma rubryki I.	. 2.790 „

Rubr. II. Utrzymanie stacyi.

Poz 8.	Koszta utrzymania zwyczaj. nadzw. i urzędzenia stacyi botaniczno-rolniczej	200 zł. 60 zł.
„ 9.	Koszta utrzymania i urzędzenia stacyi chemiczno-rolniczej	750 „ 600 „
„ 10.	Koszta kancelaryjne (porta, inseraty itp.):	
	a) dla stacyi botaniczno-rolniczej	50 „ — „
	b) dla stacyi chemiczno-rolniczej	50 „ — „

Suma rubryki II . 1.050 „ 660 „

Suma wydatków . 3 840 „ 660 „

Razem , 4 500 zł

Izba uchwała bez rozprawy Rubr I i II. wydatków rolniczych stacyi kontrolnych i doświadczalnych w sumie 4500 zł. zgodnie z wnioskiem komisji:

Sprawozdawca czyta:

Dochody:

Rubr. I poz. 1. Subwencya z c. k. Skarbu Państwa . 1.500 zł

Rubr. II Dochody z analiz.

Poz. 2. Stacyi botaniczno-rolniczej . 50 „

Stacyi chemiczno-rolniczej . 500 „

Suma rubryki II . 550 „

Suma dochodów . 2.050 „

Z porównania z wydatkami . 4.500 „

Okazuje się niedobór . 2.450 zł.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. I i II. dochodów w sumie 2050 zł zgodnie z wnioskiem komisji, a zarazem przyjmuje wykazany niedobór do pokrycia z funduszu krajowego w kwocie 2450 zł.

Sprawozdawca czyta:

F. F o l w a r k.

Wysoki sejm raczy uchwalić budżet folwarku dublańskiego na r. 1896 wedle następującego poszczególnienia:

W Y D A T K I.

Rub. I. Wydatki na gospodarstwo.

poz. 1.	Płace i zasługi zwyczaj. nadzw. wraz z wynagrodzeniem administratora	2.100 zł.
„ 2.	Najem robotnika	4.000 „
„ 3.	Zmiana i dokupno nasienia	300 „
„ 4.	Dokupno nawozów dopełniających	600 „
„ 5.	Dokupno karmy (owsa, makkuchów, kiełków)	2.600 „
„ 6.	Zastąpienie zużytych koni i uprzęży	400 „
„ 7.	Utrzymanie budynków i ogrodzeń	150 „
„ 8.	Utrzymanie i naprawa maszyn i narzędzi, oraz kucie koni	400 „
„ 9.	Utrzymanie rowów i dróg	50 „
„ 10.	Melioracye łąk	300 zł.
„ 11.	Drenowanie pól	400 „
„ 12.	Zabezpieczenie od pożaru i zarazy	300 „
„ 13.	Kuchnia folwarczna	200 „
„ 14.	Koszta kancelaryjne	25 „
„ 15.	Światło i smarowidło	50 „
„ 16.	Kultura lasu i plantacye nieużytków	50 „

	zwycz.	nadzw.	
„ 17. Rogatki, posyłki i jazdy w interesach folwarku	100	„	wraz z 5 ⁰ / ₀ odsetkami od poź. 5.000 zł. 300 zł. b) 25. i 26. rata
„ 18. Uzupełnienie inwentarza użytkowego dokupnem bydła rasy oldenburgskiej		2.000	„
Suma rubryki I.	11.325 zł.	2.700 zł	wraz z 5 ⁰ / ₀ odsetkami od p.ż. 11.600 zł. 696 zł. 996 zł.
	Rub. II.		„ 22 Renta wieczysta c. k. galic. Towarzystwu gospodarczemu
poz. 19. Cegielnia	1.000 zł.		1.600 zł.
	Rub. III.		Suma rubryki IV. 2.596 zł.
„ 20. Podatki, opłaty i daniny	582 zł.		Rub. V.
Rub. IV. Spłata kapitałów i odsetek dłużnych			poz. 23. Rozmaite nieprzewidziane
poz. 21. Towarzystwu kredytowemu ziemskiemu we Lwowie:			100 zł.
a) 35 i 36 rata			Suma wydatków 15 603 zł. 2700 zł.
			Razem 18.303 zł.
			Iba uchwała bez rozprawy Rub. I. — V. wydatków folwarku w Dublanach w sumie 18 303 zł, zgodnie z wnioskiem komisji.
			Sprawozdawca czyta:

D O C H O D Y.

Rub. I. Dochody z gospodarstwa.

Poz. 1.	a) Ze sprzedaży ziemiopłodów	7 000 zł.
	b) Za owies i siano od szkół i stron prywatnych	700 „
„ 2.	Z wynajętych łąk i pastwisk	1.200 „
„ 3.	Ze sprzedaży płodów zwierzęcych:	
	a) Krowiarnia:	
	α) mleko	3.200 zł.
	β) przychówek	500 „
	γ) braki i opasy	500 „
		4.200 zł.
	b) Nierogaczna	200 „
	c) Owce	60 „
	d) Ryczałt od szkół za straty, wynikające z zastosowania inwentarza do potrzeb szkół	1.000 „
		5.460 zł.
„ 4.	Z lasu i stawów	50 „
	Suma rubryki I.	14.410 zł.

Rub. II.

„ 5.	Z cegielni	1.500 „
------	------------	---------

Rub. III Z dzierżaw.

„ 6.	Czynsz z karczym i dodanych gruntów	150 zł.
------	-------------------------------------	---------

poz. 7.	Z polowania	25 ..
	Suma rubryki III.	<u>175 "</u>
Rub. IV.		
8.	Rozmaite nieprzewidziane.	50 zł.
	Suma dochodów	<u>16.135 zł.</u>
	W porównaniu z wydatkami	<u>18.303 "</u>
	okazuje się niedobór	<u>2.168 zł.</u>

Izba uchwała bez rozprawy Rub. I. — IV. dochodów w sumie 16.135 zł. zgodnie z wnioskiem komisji a zarazem przyjmuje wykazany niedobór do pokrycia z funduszu krajowego w kwocie 2.168 zł.

Następuje:

Rubr. XV. poz. 212, 213 i 214 wydatków i rubr. X. poz. 45, 46 i 47 dochodów.

Sprawozdanie Komisji budżetowej o preliminarzu niższych szkół rolniczych w Horodence, Jagielnicy i Kobiernicach.

Sprawozdawca p. Stan. Niezabitowski uwolniony od czytania sprawozdania czyta:

A. Kraj. niższa szkoła roln. w Horodence.

Wysoki Sejm raczy uchwalić wydatki i dochody niższej szkoły rolniczej w Horodence, zgodnie z preliminarzem Wydziału kraj. jak następuje:

W Y D A T K I.

Rub. I. Płace nauczycieli.

Poz. 1.	Nauczyciel do nauk fachowych i kierownik:		
	płaca	1 300 zł.	
	dodatek aktywalny	140 "	
	2 dodatki pięcioletnie	400 "	
	dodatek osobisty	200 "	2.040 zł.
" 2.	Nauczyciel pomocniczy do nauk fachowych:		
	płaca	1.000 zł.	
	dodatek aktywalny	100 "	
	2 dodatki pięcioletnie	200 "	<u>1 300 "</u>
" 3.	Instruktor do robót ręcznych i dozorca uczniów, płaca i dodatek na wikt		600 "
" 4.	Nauczyciel do nauk elementarnych,		
	płaca	500 zł.	
	dodatek aktywalny	50 "	
	dodatek pięcioletni od 1. lipca 1896	25 "	<u>575 "</u>
" 5.	Katecheta obrz. łac. i gr. kat.		<u>200 "</u>
	Suma rubryki I.		<u>4.715 zł.</u>

Rub. II. Koszta administracji.

" 6.	Zarząd: a) pomoc kancelaryjna	120 zł.	zwycz.	nadzw.
	b) koszta kancelaryjne	100 "		
	c) sługa szkolny i stróż nocny <u>300 "</u>		520 zł.	
" 7.	Opał		600 "	
" 8.	Oświetlenie		100 "	
" 9.	Utrzymanie budynków (naprawy, ubezpieczenie, kominiarz)		300 "	600 zł.
" 10.	Sprzęty i ruchomości		100 "	200 "
" 11.	Utrzymanie koni do posług administracyjnych		400 "	100 "

poz. 12.	Należytość rządowa od przeniesienia własności gruntów szkolnych 10rata z wymierzonych 463 zł. 75 ct.	46 „	
„ 13.	Podatek od gruntu szkolnego	30 „	
	Suma rubryki II.	2.098 zł.	900 zł.

Rubr. III. Utrzymanie uczniów.

„ 14.	Stołowanie,	38 uczniów po 150 zł. i na sprawienie sienników, prześcieradeł i poszewek		
„ 15.	Odzież, pościel i pranie		5.700 zł.	300 zł.
„ 16.	Lekarz i apteka		100 „	
„ 17.	Uczeń praktykant		150 „	
	Suma rubryki III.		5.950 zł.	300 zł.

Rubr. IV. Potrzeby naukowe.

				zwyczaj. nadzwyczaj.
„ 18.	Przybory do nauki i pisanie dla uczniów (książki, papiery, zeszyty i t. d.)		120 zł.	
„ 19.	Środki naukowe:			
	a) modele, maszyny, narzędzia i inne przyrządy do demonstracji	zwyczaj. nadzw. 150 zł.	150 zł.	
	b) biblioteka i czytelnia	80 „		
	c) ogród szkolny (nasiona, okazy roślin, nawozy i t. d.)	20 „	250 zł.	150 zł.
„ 20.	Ogródki doświadczalne do uprawy tytoniu w myśl uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 11. listopada 1890.)		20 „	
„ 21.	Wycieczki z uczniami		50 „	
	Suma rubryki IV.		440 zł.	150 zł.

Rubr. V. Kursy specjalne.

„ 22.	Kurs ćwiczeń dla szkolnej straży pożarnej	50 zł.
„ 23.	„ mleczarstwa	50 „
„ 24.	„ uprawy tytoniu	60 „
	Suma rubryki V.	160 zł.

Rubryka VI.

„ 25.	Roznaite nieprzewidziane	50 zł.
	Suma wydatków	13.411 zł. 1.350 zł.

Razem 14.761 zł.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. I. — VI. wydatków krajowej niższej szkoły rolniczej w Horodence w sumie 14.761 zł., zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

D O C H O D Y.

Rubryka I.

Poz. 1. Subwencya z c. k. Skarbu Państwa 3.000 zł.

Rubryka II.

„ 2. Opłaty na utrzymanie uczniów:
 a) Rada powiatowa horodeńska, 3 stypendya po 100 zł. i 1 stypendyum 150 zł. 450 zł.
 b) Gmina miasta Horodenki, 1 stypendyum 100 „ 550 zł

Rubryka III.

„ 3. Dochód z ogrodu (pola) szkolnego i z ogródka doświadczalnego tytoniowego 60 zł.
 Suma dochodów . 3.610 zł.
 W porównaniu z wydatkami . 14.761 „
 okazuje się niedobór . 11.151 zł.

Izba uchwała bez rozprawy Rub. I. — do III. dochodów w sumie 3.610 zł. zgodnie z wnioskiem komisji, a zarazem przyjmuje wykazany niedobór do pokrycia z funduszu krajowego w kwocie 11.151 zł.

Sprawozdawca czyta:

B. Krajowa niższa szkoła rolnicza w Jagielnicy.

Wys. Sejm raczy uchwalić wydatki i dochody krajowej niższej szkoły rolniczej w Jagielnicy jak następuje:

W Y D A T K I.

Rubr. I. Płace nauczycieli.

Poz. 1. Nauczyciel do nauk fachowych i kierownik:
 płaca 1.400 zł.
 dodatek aktywalny 140 „
 „ pięcioletni 200 „
 „ osobisty 200 „ 1.830 zł.

„ 2. Nauczyciel pomocniczy do nauk fachowych:
 płaca 1.000 zł.
 dodatek aktywalny 100 „
 dwa dodatki pięcioletnie po 100 zł. 200 „ 1.300 zł

„ 3. Instruktor do robót ręcznych i dozorca uczniów:
 płaca 480 zł.
 dodatek na wikt 120 „ 600 zł.

Poz. 4.	Nauczyciel do nauk elementarnych :		
	płaca	500 zł.	
	dodatek aktywalny	50 "	
	dodatek pięcioletni	50 "	
	ryczałt na mieszkanie	120 "	720 zł.
		<hr/>	
" 5.	Katecheta obrz. łać. i gr. kat.		200 zł.
	Suma rubryki I.		4.660 zł.

Rubr. II. Koszta administracyi.

" 6.	Zarząd :		
	a) pomoc kancelaryjna	120 zł.	
	b) koszta kancelaryjne, inseraty, druki i portorya	100 zł.	
	c) sługa szkolny i stróż nocny	300 "	520 zł.
		<hr/>	
" 7.	Opał		600 "
" 8.	Oświetlenie		100 "
" 9.	Utrzymanie budynków (naprawy, ubezpiecze- nia, kominiarz)		250 "

Izba uchwała Rub. I poz. 1—5 i z Rubr. II. poz. 6—9
zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Poz. 9a	Przeniesienie budynków gospodarskich, dobudowa mleczarni i stelmachar- ni i przebudówki w głównym bu- dynku	nadzwycz.	
			3.600 zł.

Marszałek oznajmia, iż poz. 9a uchwaloną już została
w dniu 14. stycznia b. r., przeto odpada potrzeba głosowania.

Sprawozdawca czyta :

Poz. 10.	Sprzęty i ruchomości	100 zł.	
" 11.	Utrzymywanie koni do posług administracyj- nych	200 zł.	
" 12.	Czynsz dzierżawny za grunta odstąpione szkole przez skarb jagielnicki	50 "	
" 13.	Podatek od gruntów szkolnych	30 "	
		<hr/>	
	Suma rubryki II.	1850 zł.	3.600 zł.

Rubr. III. Utrzymanie uczniów.

Poz. 14.	Stołowanie	dla 32 uczniów	4.800 zł.
" 15.	Odzież pościel i pranie }	po 150 zł.	
" 16.	Lekarz i apteka		100 zł.
" 17.	Uczeń praktykant		150 zł.
		<hr/>	
	Suma rubryki III.		5.050 zł.

Rubr. IV. Potrzeby naukowe.

Poz. 18.	Przybory po nauki i pisanie dla uczniów (pa- pier, zeszyty, książki mapy i t. p.)	120 zł.
----------	--	---------

Poz. 19.	Środki naukowe :		
	a) modele, maszyny, narzędzia i inne przyrządy do demon- stracyi i ćwiczeń praktycz- nych	150 zł.	
	b) biblioteka i czytelnia	80 zł.	
	c) ogród szkolny	20 „	250 zł.
„ 20.	Ogródki doświadczalne do uprawy tytoniu		200 „
„ 21.	Wycieczki z uczniami		50 „
	Suma rubryki IV.		<u>440 zł.</u>

Rubr. V. Kursy specjalne.

Poz. 22.	Kurs ćwiczeń dla szkolnej straży pożarnej	50 zł.
„ 23.	„ mleczarstwa	50 „
„ 24.	„ uprawy i suszenia tytoniu	100 „
„ 25.	Nauka kołodziejstwa	150 „
	Suma rubryki V.	<u>350 zł.</u>

Rubr. VI.

Poz. 26.	Rozmaite nieprzewidziane	50 zł.
	Suma wydatków	12.406 „ 3.600 zł.
	Razem	<u>16.000 zł.</u>

Izba uchwała bez rozprawy od Rub. II. poz. 10 — do VI. włącznie zgodnie z wnioskiem komisji, a zarazem przyjmuje sumę wydatków kraj. niższej szkoły rol niczej w Jagielnicy w kwocie 16.000 zł.

Sprawozdawca czyta :

D O C H O D Y.

	Rubr. I. Subwencje.	zwycz.	nadzwycz.
Poz. 1.	Z c. k. Skarbu Państwa subwencja zwyczajna	3.000 zł.	
„ 2.	Z c. k. Skarbu Państwa II. i ostatnia rata z przy- znanych 4,500 zł. na budowę domu mie- szkalnego dla nauczycieli		2,500 zł.
	Suma rubryki I.	3.000 zł.	2.500 zł.

Rubr. II. Opłaty na utrzymanie uczniów.

„ 3.	Od Rady powiatowej w Borszczowie	<u>150 zł.</u>
------	--	----------------

Rubryka III.

„ 4.	Czysty dochód z gospodarstwa szkolnego	<u>800 zł.</u>
------	--	----------------

Rubr. IV.

„ 5.	Zarobek 32 uczniów po 12 zł.	384 zł.
	Suma dochodów	<u>4.184 zł. 2.650 zł.</u>

	Razem	6.834 zł.
	W porównaniu z wydatkami	16.000 zł.
	okazuje się niedobór	<u>9.166 zł.</u>

Izba uchwała Rubr. I. do IV. dochodów sumie 6,834 zł., zgodnie z wnioskiem komisji, o zarazem przyjmuje wykazany niedobór do pokrycia z funduszu krajowego w kwocie 9166 zł.

Sprawozdawca czyta:

C. Krajowa niższa szkoła roln. w Kobiernicach.

Wys. Sejm raczy uchwalić wydatki i dochody niższej szkoły roln. Kobiernicach jak następuje:

W Y D A T K I.

Rubryka I. Płace nauczycieli.

Poz. 1.	Nauczyciel do nauk fachowych i kierownik, płaca	1.300 zł.	zwyczaj.	nadzwyczaj.
	dodatek aktywalny	140 „		
	„ osobisty	200 „	1.640 zł.	
„ 2.	Nauczyciel pomocniczy do nauk fachowych, płaca	1.000 zł.		
	dodatek aktywalny	100 „	1.100 zł.	
„ 3.	Instruktor do robót ręcznych i dozorca uczniów, płaca	480 zł.		
	dodatek na wikt	120 „	600 zł.	
„ 4.	Nauczyciel do nauk elementarnych, płaca	500 zł.		
	dodatek aktywalny	50 „	550 zł.	
„ 5.	Katecheta obrz. łącz., płaca	150 zł.		
	wydatki z powodu nabożeństwa	50 zł.	200 zł.	
	Suma rubryki I.	4.090 zł.		

Rubryka II. Koszta administracji.

„ 6.	Zarząd:			
	a) pomoc kancelaryjna	120 zł.		
	b) koszta kancelaryjne, inseraty, druki i portorya	100 zł.		
	c) sługa szkolny i stróż nocny	300 zł.	520 zł.	
„ 7.	Opał		500 „	
„ 8.	Oświetlenie		100 „	
„ 9.	Utrzymania budynków:			
	a) zwyczajne		200 zł.	
	b) nadzwyczajne adaptacje		—	1.300 zł.

Marszałek oznajmia, że poz. 9 b) została już uchwaloną 24. stycznia b. r.

Sprawozdawca czyta dalej:

Poz. 10.	Sprzęty i ruchomości	100 zł.	300 zł.
„ 11.	Utrzymanie koni do posług administracyjnych	400 zł.	

„ 12.	Czynsz dzierżawny za folwark			
	z inwentarzem	.	.	758 zł.
	z wynajętej ubikacyi na mle-			
	czarnię	.	.	50 „ 808 zł.
				<u>Suma rubryki II.</u> 2 628 „ 1.660 zł.

Rubryka III. Utrzymanie uczniów.

Poz. 13.	Stołowanie	} dla 35 uczniów po		
„ 14.	Odzież, pościel i pranie		150 zł.	5.250 zł.
„ 15.	Lekarz, apteka	.	.	150 „
„ 16.	Uczeń praktykant	.	.	150 „
				<u>Suma rubryki III.</u> 5.550 zł.

Rubryka IV. Potrzeby naukowe.

„ 17.	Przybory do nauki i pisania dla uczniów (książki, papier, zeszyty i t. p.)	zwyecz.	nadzwycz.	
				120 zł.
„ 18.	Środki naukowe:			
	a) modele, maszyny i inne przyrządy do demonstracyi i ćwiczeń praktycznych	zwyecz.	nadzw.	
		150 zł.	300 zł.	
	b) biblioteka i czytelnia	80 „	— „	
	c) ogród szkolny (nasiona, okazy roślin, nwozy i t. p.)	50 „	— „	280 zł. 300 zł.
„ 19.	Wycieczki z uczniami	.	.	50 zł.
				<u>Suma rubryki IV.</u> 450 zł. 300 zł.

Rubr. V. Kursy specjalne.

„ 20.	Kurs ćwiczeń dla szkolnej straży pożarnej	50 zł.
„ 21.	„ mleczarstwa	50 „
„ 22.	Nauka kofodziejstwa	150 „
		<u>Suma rubryki V.</u> 250 „

Rubryka VI.

„ 23.	Rozmaite i nieprzewidziane	50 zł.
		<u>Suma wydatków</u> 13 018 „ 1.960 zł.
		<u>Razem</u> 14.978 zł.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. I. — VI. wydatków kraj. niższej szkoły rolniczej w Kobiernicach w sumie 14.978 zł. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

D O C H O D Y.

Rubryka I.

Poz. 1.	Subwencya z c. k. Skarbu Państwa	3.000 zł.
---------	----------------------------------	-----------

Rubryka II. Opłaty na utrzymanie uczniów.

Poz. 2.	a) Rada powiatowa bialska	450 zł.	
	b) „ „ „ krakowska	150 „	
	c) z innych źródeł	100 zł.	700 zł.
			<hr/>

Rubryka III.

„ 3.	Dochód z pola i ogrodu szkolnego	<hr/>	60 zł.
------	--	-------	--------

Rubryka IV.

„ 4.	Dochód z dzierżawy folwarku	<hr/>	808 zł.
------	---------------------------------------	-------	---------

Rubryka V.

„ 5.	Zarobek 35 uczniów po 12 zł.	<hr/>	420 zł.
------	--------------------------------------	-------	---------

Suma dochodów . 4.988 „

W porównaniu z wydatkami . 14.978 „

Okazuje się niedobór . 9.990 „

Izba uchwała bez rozprawy Rub. I. — V. dochodów w sumie 14.978 zł. zgodnie z wnioskiem komisji, a zarazem przyjmuje wykazany niedobór do pokrycia z funduszu krajowego w kwocie 9.990 zł.

Sprawozdawca czyta :

Rubryka XV.

Poz. 215.	Szkoła niższa rolnicza w Bereźnicy	12.090 zł.
„ 216.	Szkoła niższa rolnicza w Krośnie (koszta budowy)	30.000 „

Sprawozdawca oznajmia, iż obie powyższe pozycje uchwalone już zostały dnia 12 stycznia b. r. na wniosek komisji gospodarstwa krajowego.

Następuje :

Rubr. XV., poz. 217 wydatków i Rubr. X., poz. 48 dochodów.

Sprawozdanie komisji budżetowej o preliminarzu szkoły ogrodniczej w Tarnowie na rok 1896.

Sprawozdawca p. Stanisław Niezabitowski, uwolniony od czytania sprawozdania komisji, czyta :

Wysoki Sejm raczy uchwalić wydatki i dochody szkoły ogrodniczej w Tarnowie jak następuje :

W Y D A T K I.

Rubryka I. Płace nauczycieli.

Poz. 1.	Nauczyciel fachowy i kierownik, płaca	1.200 zł.	
	dodatek aktywalny	140 „	
	„ pięcioletni	200 „	1.540 zł.
		<hr/>	
„ 2.	Nauczyciel fachowy pomocniczy, płaca	800 zł.	
	dodatek aktywalny	100 „	
	ryczałt na mieszkanie	200 „	1.100 zł.
		<hr/>	
„ 3.	Nauczyciel pomocniczy do miernictwa i rysunków, płaca		240 zł.

Poz. 4.	Nauczyciel do nauk elementarnych,		
	płaca	500 zł.	
	dodatek aktywalny	100 „	
	ryczałt na mieszkanie	180 „	780 zł.
„ 5.	Ochmistrz i instruktor, płaca	480 zł.	
	dodatek na wikt	120 „	600 zł.
„ 6.	Kapelan i katecheta, płaca	150 zł.	
	wydatki z powodu nabożeństwa	50 „	200 zł.
			<u>4.460 zł.</u>

Suma rubryki I. . 4.460 zł.

Rubryka II. Koszta administracyjne.

„ 7.	Zarząd:		
	a) koszta kancelaryjne, inseraty,		zwycz. nadzwycz.
	druki i portorya	100 zł.	
	b) sługa szkolny i stróż nocny	300 „	400 zł.
„ 8.	Opał		300 „
„ 9.	Oświetlenie		120 „
„ 10.	Utrzymanie budynków (naprawy, ubezpieczenie, kominiarz)		200 „ 2.500 zł.
„ 11.	Sprzęty i ruchomości		100 „
			<u>1.120 „ 2.500 zł.</u>

Suma rubryki II. . 1.120 „ 2.500 zł.

Rubryka III. Utrzymanie uczniów.

„ 12.	Stołowanie	} dla 25 uczniów po 165 zł.	4.125 zł.
„ 13.	Odzież, pościel i pranie		
„ 14.	Lekarz i apteka		70 „
„ 15.	Uczeń i praktykant		150 „
			<u>4.345 „</u>

Suma rubryki III. . 4.345 „

Rubryka VI. Potrzeby naukowe.

„ 16.	Przybory do nauki	100 zł.	
„ 17.	Zbiory środków do demonstracyi	100 „	
„ 18.	Biblioteka i czytelnia	100 „	
„ 19.	Wycieczki naukowe	50 „	
„ 20.	Na utrzymanie ogrodu szkolnego	400 „	400 zł.
			<u>750 zł. 400 zł.</u>

Suma rubryki IV. . 750 zł. 400 zł.

Rubryka V.

„ 21.	Rozmaite i nieprzewidziane	30 zł.	
			<u>10.705 zł. 2.900 zł.</u>
			<u>13.605 zł.</u>

Suma wydatków . 10.705 zł. 2.900 zł.

Razem . 13.605 zł.

Izba uchwała bez rozprawy Rub. I. — V. wydatków szkoły ogrodniczej w Tar-
nowie w sumie 13.605 zł. zgodnie z wnioskiem komisji,

Sprawozdawca czyta :

D O C H O D Y.

Rubr. I. Subwencye.

Poz. 1.	Z c. k. Skarbu Państwa	3 000 zł.
„ 2.	Od gminy miasta Tarnowa	250 „
„ 3.	Od Rady powiatowej w Tarnowie	300 „
	Suma rubryki I.	<u>3.550 zł.</u>

Rubryka II.

„ 4.	Oplaty na utrzymanie uczniów	<u>100 zł.</u>
------	--	----------------

Rubryka III.

„ 5.	Dochód czysty z ogrodu szkolnego	<u>400 zł.</u>
------	--	----------------

Rubryka IV.

„ 6.	Zarobek 25 uczniów w ogrodzie miejskim	<u>100 zł.</u>
------	--	----------------

Suma dochodów 4.150 zł.

W porównaniu z wydatkami 13.605 zł.

okazuje się niedobór 9.455 zł.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. I. do IV. dochodów w sumie 4.150 zł. zgodnie z wnioskiem komisji, a zarazem przyjmuje wykazany niedobór do pokrycia z funduszu krajowego w kwocie 9.455.

Następuje :

Rubr. XV., poz. 218 wydatków i Rubr. X. poz. 49. dochodów.

Sprawozdanie komisji budżetowej o przelimirzu szkoły wyprawy lnu i konopi w Gródku na rok 1896.

Sprawozdawca p. Stan. Niezabitowski uwolniony od czytania sprawozdania komisji, czyta :

Wysoki Sejm raczy uchwalić wydatki i dochody tej szkoły jak następuje :

W Y D A T K I.

Rubryka I. Płace nauczycieli.

Poz. 1.	Kierownik zarazem nauczyciel rolnictwa	800 zł.
„ 2.	Nauczyciel zawodowy do uprawy i wyprawy ro- ślin włóknistych	720 „
„ 3.	Nauczyciel do nauk elementarnych	240 „
„ 4.	Kalecheta	60 „
„ 5.	Relutum na pomieszkanie dla nauczycieli	240 „
	Suma rubryki I.	<u>2.060 zł.</u>

Rubryka II. Koszta administracji.

„ 6.	Inspekeya zakładu	120 zł.
„ 7.	Potrzyby kancelaryjne, druki i t. d.	50 „

Poz. 8.	Opał i oświetlenie	120 „
„ 9.	Utrzymanie i asekuracja budynków	100 „
„ 10.	„ inwentarza szkolnego	60 „
„ 11.	Podatki	50 „
	Suma rubryki II.	<u>500 zł.</u>

Rubryka III. Potrzeby naukowe.

„ 12.	a) Na utrzymanie i dokupno narzędzi do uprawy roślin włóknistych	60 zł.
	b) na utrzymanie narzędzi do uprawy roślin	40 „
	c) „ „ moczarni	20 „
„ 13.	Przybory do pisania i książki do nauki uczniów	40 „
„ 14.	Zbiory okazów do demoustracyi	40 „
„ 15.	Biblioteka i czytelnia	20 „
	Suma rubryki III.	<u>220 zł.</u>

Rubryka IV. Utrzymanie uczniów. zwyczaj. nadzwyczaj.

„ 16.	Stołowanie	} dla 10 uczniów po 160 zł., tudzież na dalsze uzupełnienie pościeli, koców i t. p.	1.600 zł.	250 zł.
„ 17.	Odzież i pościel			
	Suma wydatków		<u>4 380 zł.</u>	<u>250 zł.</u>
	Razem		<u>4.630 zł.</u>	

Izba uchwała bez rozprawy Rub. I. — IV. wydatków szkoły wyprawy lnu i konopi w Gródku w sumie 4.630 zł., zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

D O C H O D Y.

Rubryka I.

Poz. 1.	Subwencya z c. k. Skarbu państwa	<u>2.200 zł.</u>
---------	--	------------------

Rubryka II.

„ 2.	Dochód czysty z gospodarstwa szkolnego i wyrobu włókna	<u>100 zł.</u>
------	--	----------------

Rubryka III.

„ 3.	Zarobek uczniów	<u>100 zł.</u>
	Suma dochodów	<u>2.400 zł.</u>
	W porównaniu z wydatkami	<u>4.630 zł.</u>
	okazuje się niedobór	<u>2.230 zł.</u>

Izba uchwała bez rozprawy Rub. I. do III. dochodów w sumie 2.400 zł., zgodnie z wnioskiem komisji, a zarazem przyjmuje wykazany niedobór do pokrycia z funduszu z funduszu krajowego w kwocie 2.230 zł.

Następuje :

Rubryka XV. Wydatków poz.: 234 i 235. Dochodów poz.: 57 i 59.

Sprawozdanie komisji budżetowej o preliminarzach na rok 1896 krajowych składów publicznych we Lwowie i Krakowie.

Sprawozdawca p. Scipio uwolniony od czytania sprawozdania komisji czyta :

I. Wysoki Sejm uchwalić raczy następujące preliminarze na rok 1896.

Krajowy skład publiczny we Lwowie.

W Y D A T K I.

Rub. I. Koszta zarządu i służby.

Poz. 1.	Dyrektor, płaca 2.500 zł. i dodatek	3.000 zł.
„ 2.	Likwidator, płaca	1.200 „
„ 3.	Kasyer, płaca	400 „
„ 4.	Magazynier	1.000 „

Poz. 5	Pomocnik magazynie- ra, płaca	500 zł.
" 6.	Kancelista i pomocnik biurowy, płaca	600 "
" 7.	Maszynista, płaca	600 "
" 8.	Woźny, płaca 360 zł. mundur 60 zł.	420 "
" 9.	Stróż nocny	292 "
" 10.	Odźwierny, zarazem stróż dzienny	240 "
	Suma rubryki I.	8.252 zł.

Rubr. II. Koszta administracji.

Poz. 11. Podatki:

a)	bieżące	264 zł.
b)	zaległe, domowo-czyn- szowy, i gruntowy, w rekursie: za rok 1890 640 zł., za rok 1891 1.037 zł., za rok 1892 1.037 zł., za rok 1893 1.037 zł., za r. 1894 1.037 zł., za rok 1895 1.037 zł.; koszta egzekucyi i odsetki około 1.200 zł., razem 7.025 zł.	

Poz. 12. Utrzymanie zabu-
dowań i urzędzeń:

a)	magazynu zbożowego	400 "
b)	magazynu spirytusowego	120 "

Poz. 13. Zabezpieczenie od
ognia i wypadków:

a)	budynków od ognia	187 "
b)	robotników w kasie cho- rych i od wypadków	270 "

Poz. 14. Potrzeby kance-
laryjne:

a)	ogłoszenia i dzienniki	240 "
b)	księgi i druki	230 "
c)	telefon	60 "
d)	rozmaite	120 "

Poz. 15. Opał i oświetlenie 200 "

Poz. 16. Motor gazowy 350 "

Poz. 17. Tory kolejowe,
zwrotnice, dojazdy 150 "

Poz. 18. Remuneracye, no-
woroczne dla służby kolejowej,
pocztowej i własnej, tudzież inne
nieprzewidziane wydatki 600 "

Poz. 19. Najem lokalu na
biura 530 "

Suma rubryki II. 3.721 zł.

Rubr. III. Expozytura cłowa.

Poz. 20. Ryczałt c. k. Skar-
bowi państwa 300 zł.

Rubr. IV. Koszta manipulacyi.

a) *zbożowej, względnie towarowej.*

Poz. 21. Najem robotników
dziennych 1.100 zł.

Poz. 22. Dostawa i odstawa
wagonów 200 "

Poz. 23. Szpagat i worki 50 "

Poz. 24. Asekuracya 200 "

Poz. 25. Stemple i porta 100 "

Poz. 26. Rozmaite drobne 50 "

b) *spirytusowej:*

Poz. 27. Najem robotników
dziennych 300 "

Poz. 28. Dostawa i odstawa
wagonów 50 "

Poz. 29. Asekuracya 50 "

Poz. 30. Stemple i porta 50 "

Poz. 31. Rozmaite drobne
manipulacye 50 "

Suma rubryki IV. 2.200 zł.

Suma wydatków 14.473 zł.

Izba bez rozprawy uchwała Rubr. I.
do IV. wydatków kraj. składu publicznego
we Lwowie w sumie 14.473 zł., zgodnie
z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

D O C H O D Y

Rubryka I.

Poz. 1. Składowe do zboża
względnie towarów 2230 zł.

Rubryka II. Manipulacya przy zbożu
względnie towarach.

Poz. 2. Dostawa wagonów 300 zł.

Poz. 3. Ekspedycya wago-
nów 150 zł.

Poz. 4. Wyładowanie wa-
gonów 750 "

Poz. 5. Załadowanie wago-
nów 650 "

Poz. 6. Asekuracya 400 "

Poz. 7. Stemple i porta 300 "

Poz. 8. Odsetki	300 zł.
Poz. 9. Rozmaite:	
a) czyszczenie, wie-	
trzezenie i t. d.	800 „
b) formalności cło-	
we	100 „
c) wypożyczenie	
worów	40 „
d) szpagat	50 „
e) wystawienie po-	
świadczeń skła-	
dowych	10 „
f) przepisanie na in-	
nego właśc. pro-	
wizyze i t. d.	50 „
Suma rubryki II.	<u>3.900 zł.</u>

Rubryka III.

Poz. 10. Składowe od spi-	
rytusu i osuszka	3.000 zł.

Rubryka IV. Manipulacja przy spirytusie.

Poz. 11. Dostawa wagonów	50 zł.
„ 12. Ekspedycja „	50 „
„ 13. Wyładowanie „	150 „
„ 14. Załadowanie „	250 „
„ 15. Asekuracja	150 „
„ 16. Stemple i porta	50 „
„ 17. Odsetki	50 „
„ 18. Rozmaite	100 „
Suma rubryka IV.	<u>850 zł.</u>

Suma dochodów 9.980 zł.

W porównaniu z wydatkami 14.473 zł.

Okazuje się niedobór do pokrycia z funduszu krajowego . 4.493 zł.

Izba uchwała bez rozprawy Rub. I. — IV. dochodów w sumie 9.980 zł., zgodnie z wnioskiem komisji, a zarazem przyjmuje wykazany niedobór do pokrycia z funduszu krajowego w kwocie 4.493 zł.

Sprawozdawca czyta :

Krajowy skład publiczny w Krakowie.

W Y D A T K I.

Rubryka I. Koszta zarządu i służby.

Poz. 1. Dyrektor, zarazem buchalter, płaca	1.500 zł.
--	-----------

Poz. 2. Likwidator - korespondent	900 zł.
Poz. 3. Kancelista	630 „
Poz. 4. Dyurnista	500 „
Poz. 5. Magazynier, płaca	1.000 „
Poz. 6. Maszynista, płaca	600 „
Poz. 7. Woźny, płaca 300 zł., mundur 60 zł.	420 „
Poz. 8. Stróż dzienny (odźwierny), płaca 300 zł., mundur 40 zł.	340 „
Poz. 9. Stróż nocny	300 „
Poz. 9a. Sierotom po ś. p. Granatowskim przez lat 5	200 „
Suma rubryki I.	<u>6.390 „</u>

Rubryka II. Koszta administracyi.

Poz. 10. Podatki:

a) zarobkowy 182 zł., dochodowy 62 zł., gruntowy 6 zł., dodatki 200 zł., razem	450 zł.
--	---------

b) domowo-czynszowy za lata: 1894, 1895 i 1896. (wre-kursie)

Poz. 11. Utrzymanie zabudowań i urządzeń:

a) budynków administracyjnych	100 „
b) trzech magazynów zbożowych	500 „
c) magazynu spirytusowego	100 „

Poz. 12. Zabezpieczenie od ognia i od wypadków:

a) budynków od ognia	260 „
b) robotników od wypadków i w kasie chorych	230 „

Poz. 13. Potrzeby kancelaryjne:

a) ogłoszenia i dzienniki	180 „
b) księgi i druki	360 „
c) telefon	50 „
d) rozmaite	380 „

Poz. 14. Opał i światło . . .	240 zł.
Poz. 15. Motor gazowy . . .	300 „
Poz. 16. Opłata drogi dojazdowej	150 „
Poz. 17. Remuneracye, noworoczne, kolędy i inne nieprzewidziane	800 „

Suma rubryki II. 4.100 „

Rubryka III. Ekspozytura cłowa.

Poz. 18. Ryczałt c. k. Skarbowi państwa	300 „
---	-------

Rubryka IV. Koszta manipulacyi magazynowej.

a) Zbożowej względnie towarowej:

Poz. 19. Robocizna	4.860 zł.
Poz. 20. Szpagat, worki i obręcze	200 „
Poz. 21. Asekuracja	420 „
Poz. 22. Stemple i porta	270 „
Poz. 23. Rozmaite	160 „

Suma rubryki IV. 5.910 zł.

Rubryka V.

Poz. 24. Odsetki	250 zł.
----------------------------	---------

Suma wydatków 16.950 zł.

Izba uchwała bez rozprawy Rub. I — V. wydatków krajowego składu publicznego w Krakowie, w sumie 16.950 zł., zgodnie z wnioskiem komisji.

D O C H O D Y.

Rubryka I.

Poz. I. Składowe od zboża względnie towarów	5.730 zł.
---	-----------

Rubryka II. Manipulacya przy zbożu, względnie towarach.

Poz. 2. Dostawa wagonów	500 zł.
„ 3. Ekspedycya „	220 „
„ 4. Wyładowanie „	1.730 „
„ 5. Załadowanie „	1.400 „
„ 6. Asekuracya	570 „
„ 7. Stemple i porta	340 „
„ 8. Odsetki	830 „

Poz. 9. Rozmaite:

a) czyszczenie, wietrzenie i t. p.	2 730 zł.
b) załatwianie formalności cłowych	560 „
c) wypożyczenie worów	70 „
d) szpagat, obręcze	260 „
e) zawiadomienia o odbiorze (awiza), poświadczenia składowe i t. d.	350 „
f) rozmaite drobne	

Suma rubryki II. 9.560 zł.

Suma dochodów 15.290 zł.

W porównaniu z wydatkami 16.950 „

Okazuje się niedobór do pokrycia z funduszu krajowego 1.660 zł.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. I. dochodów w sumie 15.290 zł., zgodnie z wnioskiem komisji, a zarazem przyjmuje wykazany niedobór do pokrycia z funduszu krajowego w kwocie 1.660 zł.

Sprawozdawca czyta:

II. Wysoki Sejm raczy uchwalić:

a) Poleca się Wydziałowi krajowemu, by do preliminarzy na rok 1897 przygotował znaczne zniżenie wydatków na koszta zarządu Składów krajowych we Lwowie i zrównanie ich z odnośnymi wydatkami w Krakowie, a to przez odpowiedni dobór prowizorycznego personalu.

b) Poleca się Wydziałowi krajowemu, by zniósł posady kasyerów w obydwóch Składach przydzielając małe te czynności innym funkcyonaryuszom.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek komisji.

Następuje:

Na cele rolnictwa i górnictwa.

Rubr. XV. poz. 219—258.

Sprawozdawca poseł Stanisław Niezabitowski uwolniony od czytania sprawozdania komisji, czyta:

Poz. 202—218. Pozyceye te są przedmiotem osobnych sprawozdań odnoszących się do specjalnych preliminarzy tych zakładów.

Poz. 219. Na podróże naukowe nauczycieli szkół rolniczych, preliminarzuje Komisya budżetowa zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego kwotę 1.000 zł.

Poz 220. Na kurs rolniczy dla nauczycieli szkół ludowych w Horodence preliminarzuje Komisya zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego kwotę 1.400 „

Poz. 121 i 222. Preliminarzuje Komisya budżetowa zgodnie z wnioskami Wydziału krajow. a to :
 poz. 221. Szkoła weterynaryi we Lwowie 3.112 „
 poz. 222. Krajowy nauczyciel weterynaryi 2.040 „

Poz. 223 i 224. Subwencye dla Towarzystw rolniczych we Lwowie i Krakowie w kwotach po 3 000 zł., to jest 6 000 „
 tak jak co roku od r. 1880 (uchwała Wys. Sejmu z dnia 8. lipca r. 1880).

Poz. 225. Subwencya dla Towarzystwa tatrzańskiego preliminarzowana w kwocie 400 „

jak w latach ubiegłych. Tem samem uważa się za załatwioną petycya Towarzystwa tatrzańskiego o zapomogę w kwocie 500 zł., wniesiona do Wys. Sejmu dnia 28. grudnia 1895 L. s. 139

Izba uchwała bez rozprawy poz. 219—225 zgodnie z wnioskiem komisji

Sprawozdawca czyta :

Poz. 226. Na zalesienie wydmy piaszczystych jako 1. ratę z dziesięciolecia od r. 1896 począwszy 2.500 „

Marszałek oznajmia, iż pozyceya ta została już uchwaloną dnia 24 stycznia b. r.

Sprawozdawca czyta dalej :

Poz. 227. Na stypendya dla abiturjentów krajowych szkół rolniczych, kształcących się na nau-

czycieli gospodarstwa rolnego w krajowych szkołach rolniczych 5.000 zł.

Poz. 228. Na stypendya dla uczniów kraj. szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie 2.500 „

Poz. 229. Na stypendya dla uczniów i abiturjentów krajowej szkoły lasowej we Lwowie, wysyłanych na praktykę do gospodarstw wzorowych 1.200 „

Poz 230. Na stypendya dla kształcących się w wyższych szkołach leśniczych na nauczycieli do szkoły gospodarstwa lasowego 800 „

Izba uchwała bez rozprawy poz. 227—230 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Poz. 231. Na subwencye dla kółek rolniczych 5.000 „

Przemawia p. Onyszkiewicz i wnosi, aby pozyceyę tę podwyższyć do kwoty 8000 zł.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Cielecki popierając poprawkę p. Onyszkiewicza, a nadto stawia następujący wniosek :

Sejm odstępuje Wydziałowi krajowemu petycye Towarzystwa Kółek rolniczych do zbadania i przedłożenia odnośnych wniosków na przyszłej sesji sejmowej.

Izba popiera ten wniosek.

Przemawia p. Weigel i stawia następujący dodatkowy wniosek :

Na podwyższenie funduszu pożyczkowego dla Kółek rolniczych z 15.000 zł., na 20.000 zł. wstawia się do budżetu w rubryce XV. kwotę 5000 zł.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy.

Przemawia p. Dunajewski.

Przemawia p. Skałkowski.

Przemawia sprawozdawca p. Stan. Niezabitowski.

Izba odrzuca poprawkę p. Onyszkiewicza, aby poz. 231 podwyższyć do kwoty 8.000 zł.

Następnie uchwała Izba poz. 231 w kwocie 5.000 zł. zgodnie z wnioskiem komisji.

Marszałek zapytuje p. Cieleckiego, czy obstaje przy postawionym przez siebie wniosku.

P. Cielecki oświadcza, że obstaje.

P. Rayski przemawia pod względem formalnym, zwracając uwagę, że taki sam wniosek, jaki postawił p. Cielecki, uchwalonym już został przez Sejm przed dwoma dniami.

P. Cielecki cofa wobec tego swój wniosek.

Izba odrzuca następnie dodatkowy wniosek, postawiony przez p. Weigla.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 232. Na koszt strzeżenia granic kraju w czasie zarazy na bydło i zamknięcia miejsc zarazy za pomocą wojska i żandarmerji 1000 zł.

Poz. 233. Umorzenie pożyczki 400.000 zł. zaciągniętej w Towarzystwie wzaj. ubezpieczeń w Krakowie na założenie składów publicznych we Lwowie i Krakowie XV. i XVI. rata kapitału 12.084 zł. 49 ct., 4 $\frac{1}{2}$ % odsetki z góry 14.407 zł. 51 ct., razem kwota . 26.492 „

Poz. 234—235 dotyczy budżetów kraj. składów publicznych we Lwowie i w Krakowie, które zostały już uchwalone.

Poz. 236. Dla krakowskiego Towarzystwa gospodarskiego na wydawnictwo „Tygodnika rolniczego“ preliniuje się jak w roku ubiegłym, kwotę 500 „

Ten samem uważa się za załatwioną petycja Komitetu c. k. Tow. rolniczego w Krakowie, l. s. 624.

Poz. 237. Galic. Tow. leśnemu na wydawnictwo „Sylwana“ preliniuje Komisya budż., zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego kwotę 200 „

Poz. 238. Na wydawnictwo czasopism: a) Bartnik postępowy 300 zł., b) Przegląd weterynarski 300 zł., c) Gorzelnik 200 zł., razem preliniuje Komisya budżetowa kwotę 800 „

Tem samem uważa się za załatwioną petycję Wydziału gal.

Towarzystwa weterynarskiego l. 506.

Poz. 239. Na utrzymanie 4. wędrownych nauczycieli rolnictwa 8.000 zł.

Poz. 240. Na środki demonstracyjne przy nauce wędrownej rolnictwa 320 „

Izba uchwała bez rozprawy poz. 232 i 233, 236—240 włącznie, zgodnie z wnioskiem komisyt.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 241. Dla c. k. Towarzystwa gospodarskiego na posadę instruktora hodowli bydła kwotę 2.000 „

Marszałek oznajmia, iż pozycya 241 uchwaloną już zostało dnia 25 stycznia b. r., zatem odpada obecnie potrzeba głosowania.

Sprawozdawca czyta dalej.

Poz. 242. Dla Towarzystwa rybackiego w Krakowie 4 0 zł.

Poz. 243. Dla Towarzystwa dla podniesienia uprawy tytoniu w Galicyi trzecia i ostatnia rata w kwocie 3.000 „

Poz. 244. Na podniesienie gospodarstwa nabiłowego w Galicyi, a mianowicie: na utrzymanie instruktora kwota 2.000 zł. na środki demonstracyjne kwota 200 zł., razem 2.200 „

Poz. 245. Krajowa Komisya dla spraw rolniczych, Komisya naukowa i konferencye nauczycieli szkół niższych rolniczych, do dyspozycyi Wydziału krajowego preliniuje Komisya budżetowa, jak w roku zeszłym, kwotę 3.000 „

Poz. 246. Na zasiłki, mające na celu podniesienie rolnictwa i przemysłu rolniczego, tudzież wiedzy rolniczej (do dyspozycyi Wydziału krajowej) 4.000 „

Poz. 247. Subwencya na wydawnictwo podręczników dla niższych szkół rolniczych 1.000 „

Poz. 248. Na podniesienie hodowli bydła (w myśl uchwały

Wysokiego Sejmu z dnia 1. kwietnia 1892) preliminuje Komisya, jak w roku przeszłym:

a) IV. rata na utworzenie stałego funduszu hodowlanego w sumie 50.000 zł., kwotę 12.500 zł.

b) na inne środki podniesienia hodowli bydła 30.000 zł.

c) na koszta Komisji licencyonujących po myśli §. 4. ust. z dnia 25. lipca 1892 kwotę 4.000 zł. (uchwaloną już dnia 25 stycznia b. r.) razem sumę . 46.500 zł.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 242 — 248 a. b., zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 249 Na koszta przygotowania środków do tępienia myszy polnych, preliminuje Komisya budżetowa zgodnie z uchwałą Wysokiego Sejmu z dnia 17. stycznia 1896 i wnioskiem Wydziału krajowego kwotę 5.000 „

Marszałek oznajmia, iż pozycja 249 została już uchwaloną.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 249 a. Petycją zjednoczonego gal. Towarzystwa dla o grodnictwa i pszczelnictwa we Lwowie ls. 985, wnosi Komisya budżetowa: Raczy Wysoki Sejm uwzględnić i udzielić rzeczonemu Towarzystwu subwencji, tak jak w latach ubiegłych, w kwocie . 1 000 „

Poz. 250. Dla Pani Melanii Strusiewiczowej, wdowy po referencie spraw rolniczych, pensya wdowia rocznie 600 zł. i dodatek na wychowanie syna Bolesława Witolda do 28 marca 1899, rocznie 60 zł., razem 660 „

Izba uchwała poz. 249 a. i 250 bez rozprawy, zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Na cele górnictwa.

Poz. 251. Dla inżyniera-górnika przy Wydziale krajowym,

jak co roku: a) płaca 2.000 zł.,
b) dodatek aktywalny 360 zł.,
c) trzy dodatki pięcioletnie po 200 zł., razem 2.960 zł.

Poz. 252. Na badanie kraju, w celu zestawienia użytecznych kopalin i popularnego opisu ich występowania 2.500 „

Poz. 253. Na chemiczno-technologiczne studia przeróbki nafty i wosku ziemnego . . . 500 „

Poz. 254. Na subwencye dla praktycznych szkół wiercenia i górnictwa naftowego 3.500 „

Poz. 255. Na stacyę doświadczalną produktów naftowych . 1.000 „

Poz. 256. Na zbieranie i ogłoszenie dat statystycznych o produkcji i handlu nafty i wosku 800 „

Poz. 257. Na stypendya dla górników i uczniów praktycznych szkół wiertniczych i akademii górniczych 2.500 „

Poz. 258. Na muzeum górnictwa nafty i wosku ziemnego, preliminuje się kwotę . . . 150 „

po myśli uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 13. lutego 1894.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 251 — 258 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

1) Petycję „Towarzystwa ogrodniczego w Krakowie“ ls. 536 o udzielenie subwencji, wnosi Komisya budżetowa, raczy Wysoki Sejm odstąpić Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia.

2) Petycję Towarzystwa gorzelników polskich ls. 676 o subwencye na wydawnictwo „Gorzelnika“ i dr. Tefila Ciesielskiego ls. 637 o subwencye na wydawnictwo „Bartnika postępowego“ uważa się za załatwione przy pozycyi 238.

3) Petycję Powiatowego Zarządu Kółka rolniczego w Myślenicach ls. 483 o subwencye, wnosi Komisya budżetowa, raczy Wysoki Sejm nie uwzględnić z powodu, że udzielając już subwencji na rzecz głównego Zarządu Kółek rolniczych, nie może przychodzić z pomocą Zarządom powiatowym.

4) Nad petycją Oddziału czarnohorskiego Towarzystwa tatrzańskiego o subwencyę ls. 715, wnosi Komisya budżetowa: Wysoki Sejm raczy przejść do porządku dziennego, a to z powodu, iż udzielając już subwencyi Towarzystwu tatrzańskiemu, rubryka XV. poz. 225 nie może osobno uwzględnić prośby Oddziału czarnohorskiego które jest tylko filią tegoż Towarzystwa.

5) Nad petycją Dra Wareg-Massalskiego, instruktora mleczarstwa, ls. 812 o subwencyę na wydawnictwo „Gazety mleczarskiej“, wnosi Komisya budżetowa, raczy Wysoki Sejm przejść do porządku dziennego.

6) Nad petycją okręgowego Towarzystwa rolniczego w Nowym Targu, o zapomogę ls. 790, wnosi Komisya budżetowa, raczy Wysoki Sejm przejść do porządku dziennego.

7) Petycyę Towarzystwa uprawy tytoniu w Galicyi ls. 788, o dalszą subwencyę na lata 1897, 1898 i 1899, wnosi Komisya budżetowa: raczy Wysoki Sejm odstąpić Wydziałowi krajowemu do zbadania i zdania sprawy na przyszłej sesji sejmowej.

8) Petycyę ls. 240 Kaźmierza Waśniewskiego, byłego nauczyciela szkoły ogrodniczej w Tarnowie, o zapomogę i zwrot świadectw, wnosi Komisya budżetowa: raczy Wysoki Sejm odstąpić Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji, głosując nad każdym punktem tegoż wniosku oddzielnie.

Następuje:

Rubryka XVI. poz. 259-365.

Sprawozdanie Komisji budżetowej o wydatkach na podniesienie rękodzielnictwa i przemysłu.

Sprawozdawca p. Szczepanowski uwolniony od czytania sprawozdania komisji, czyta:

Rubr. XVI. Wydatki na podniesienie rękodzielnictwa i przemysłu.

I. Szkoły przemysłowe uzupełniające.

	zwycz.	nadzw.
Poz. 259. W Białej . . .	398 zł.	
„ 260 „ Bochni . . .	515 „	
„ 261 „ Brodach . . .	324 „	

Poz.		zwycz.	nadzw.
262	W Brzeżanach . . .	444 zł.	
„ 263	„ Drohobyczu . . .	646 „	
„ 264	„ Gorlicach . . .	73 „	
„ 265	„ Jarosławiu . . .	560 „	
„ 266	„ Jasle . . .	346 „	
„ 267	„ Kałuszu . . .	400 „	
„ 268	„ Kołomyi . . .	423 „	
„ 269	„ Krakowie na Kleparzu . . .	400 „	
„ 270	„ Krakowie w Ogrodzie an- gielskim . . .	400 „	
„ 271	„ Krakowie na Smoleńsku . . .	400 „	
„ 272	„ Krakowie na Kaźmierzu . . .	400 „	
„ 273	„ Krakowie na Dajworze . . .	400 „	
„ 274	„ Krośnie . . .	757 „	
„ 275	„ Łańcucie . . .	400 „	
„ 276	„ Lwowie im. św. Anny . . .	400 „	
„ 277	„ Lwowie im. św. Antoniego . . .	400 „	
„ 278	„ Lwowie im. Czackiego . . .	400 „	
„ 279	„ Lwowie im. Elżbiety . . .	400 „	
„ 280	„ Lwowie im. Konarskiego . . .	400 „	
„ 281	„ Lwowie im. św. Marcina . . .	400 „	
„ 282	„ Lwowie im. Piramowicza . . .	400 „	
„ 283	„ Lwowie im. Staszica . . .	400 „	
„ 285	„ Lwowie im. Mickiewicza . . .	400 „	
„ 284	„ Lwowie im. Bernsteina izraelicka . . .	485 „	
„ 286	„ Now. Sączu . . .	725 „	
„ 287	„ Now. Targu . . .	669 „	
„ 288	„ Przemysłu . . .	621 „	
„ 289	„ Podgórzu . . .	543 „	
„ 290	„ Rzeszowie . . .	816 „	
„ 291	„ Samborze . . .	570 „	
„ 292	„ Sanoku . . .	516 „	
„ 293	„ Stanisławowie . . .	454 „	

		zwycz.	nadzw.
Poz. 294	W Star. Sączu .	557	zł.
" 295	" Sądow. Wiszni	495	"
" 296	" Stryju .	299	"
" 297	" Tarnopolu .	660	"
" 298	" Tarnowie .	575	"
" 299	" Wadowicach	501	"
" 300	" Wieliczce .	375	"
" 301	" Żółkwi .	477	"
" 302	" Na uzupełnie przyborów szkolnych .	—	" 1.500 "
" 303	" Na nowo za- łożyc się ma- jące szkoły w roku 1896 .	--	" 1.000 "
	Razem .	20.224	" 2.500 "
		<hr/>	
		22.724	zł.

II. Szkoły fachowe przemysłowe i warsztaty instrukcyjne.

A. Dla wyrobów z drzewa i łożyny.

Poz. 304.	Szkoła koszykarska w Czerwonej Woli	700	zł.
Poz. 305.	Szkoła koszykarska w Jaśle (Skołyszyn)	400	"
Por. 306.	Szkoła koszykarska w Rudkach .	380	"
Poz. 307.	Kraj. szkoła koszykarska w Zatorze .	660	"
Poz. 308.	Kraj. szkoła koszykarska w Dźurowie	370	"
Poz. 309.	Krajowy in- strukcyjny warsztat kołodziejski w Grybowie .	1.590	" 700 "
Poz. 310	Warsztat in- strukcyjny kołodziejski w Grzymałowie .	1.550	"
Poz. 311.	Kraj. szkoła kołodziejska i bednarska w Kamion. Strumiłowej .	3.232	" 550 "
Poz. 312.	Krajowy in- strukcyjny warsztat stolarski i tokarski w Stanisławowie . . .	1.690	" 260 "
Poz. 313.	Krajowy in- strukcyjny warsztat stolarski i wyrobu zabawek w Żywcu . . .	1.220	" 300 "

Poz. 314.	Zasiłek jednoraz. na umieszczenie kraj. warsztatu stolaskiego w Żywcu (Kalwaryi) w myśl uchwały sej. z 24. stycznia 1896 .		6.500	zł.	
	Razem .	11.792	zł.	8.310	zł.
				20.102	zł.

B. Dla wyrobów garncarskich.

Rubr. XVI.

		zwycz.	nadzw.		
Poz. 315.	Krajowa szkoła garncarska w Kołomyi . . .	2.710	zł.	50	zł.
Poz. 316.	Krajowy instrukcyjny warsztat garncarski w Porębie . . .	1.282	"		
Poz. 317.	Krajowy instrukcyjny warsztat garncarski w Toustem	1.460	"		
	Razem .	5.452	zł.	50	zł.
				5.502	zł.

C. Dla wyrobów ze skóry.

Poz. 318.	Krajowy instrukcyjny warsztat szewski w Starym Sączu . . .	474	zł.	300	zł.
Poz. 319.	Krajowy instrukcyjny warsztat szewski Uhnowią .	1.187	"	150	"
Poz. 320.	Krajowy instrukcyjny warsztat w Witkowie . . .	400	"	150	"
Poz. 321.	Na zakupno modeli i obuwia dla wszystkich szkół szewskich . . .			100	"
	Razem .	2.061	zł.	700	zł.
				2.761	zł.

D. Dla wyrobów tkackich.

Poz. 322.	Krajowa szkoła tkacka w Krośnie . . .	4.168	zł.
Poz. 323.	Krajowy instrukcyjny warsztat tkacki w Błażowej .	770	"

Poz. 324 Kraj. instrukcyjny warsztat tkacki w Glinianach .	1.280 „	100 zł.	Poz. 338. Krajo- wa szkoła koronkarska w Zakopanem	1.900 „	
Poz. 225. Kraj. instrukcyjny warsztat tkacki w Gorlicach .	300 „	100 „	Poz. 339. Szkoła koronkarska u ŚŚ. Mi- łosierdzia w Przewor- sku	300 „	
Poz. 326. Kraj. instrukcyjny warsztat tkacki w Korezynie .	1.030 „		Poz. 340. Szkoła hafaiciarska w Makowie	384 „	100 zł.
Poz. 327. Kraj. instrukcyjny warsztat tkacki w Koszowie .	950 „	600 „	Razem	3.918 zł.	100 zł. 4.018 zł.
Poz. 328. Kraj. instrukcyjny warsztat tkacki w Łańcucie .	1.330 „		G. Subwencyonowane zakłady dla nauki robót kobiecych.		
Poz. 329. Kraj. instrukcyjny warsztat tkacki w Rychwałdzie	1.032 „		Poz. 341. Szkoła wydziałowa im. św. Scholastyki w Krako- wie	500 zł.	
Poz. 330. Na budo- wę budynku szkolnego w Rychwałdzie II. rata		500 „	Poz. 342. Szkoła robót, utrzymywana przez Towarzystwo pracy kobiet we Lwo- wie	700 „	
Poz. 331. Kraj. instrukcyjny warsztat tkacki w Wilamowicach	690 „	110 „	Poz. 343. Szkoła specjalna robót kobie- cych u PP. Benedyk- tynek w Przemyślu	420 „	
Poz. 332. Krajo- wa szkoła sukiennicza w Rakszawie	2.400 „	2.600 „	Poz. 344. Towa- rzystwo pracy kobiet w Kołomyi	400 „	
Poz. 333. II. (o- statnia) rata zasiłku na budynek mieszkalny w Rakszawie		5.000 „	Poz. 345. Towa- rzystwo pracy kobiet w Krakowie	500 „	
Poz. 334. Zasiłek na rozszerzenie budyn- ku szkolnego w Rak- szawie		5,000 „	Razem	2.520 zł.	
Razem	13.950 zł.	14.010 zł.	H. C. k. szkoły fachowo-przemysłowe sub- wencyonowane ze skarbu krajowego.		
		27.960 zł.	Rubryka XVI.		
E. Dla wyrobów powroźniczych.			Poz. 346. C. k. szkoła dla przemysłu drzewnego w Zako- panem	1.650 zł.	
Poz. 335. Kraj. instrukcyjny warsztat powroźniczy w Radymnie	790 zł.		Poz. 347. C. k. szkoła dla przemysłu drzewnego w Kołomyi	1.100 „	
F. Dla wyrobów koronkarskich i haftu.			Poz. 348. C. k. szkoła slu- sarka w Świątnikach	1.554 „	
Poz. 336. Szkoła koronkarska w Kań- czudze	696 zł.		Poz. 349. Zasiłek na zapo- mogi dla majstrów kształcących się w szkole ślusarskiej w Świą- tnikach	500 „	
Poz. 337. Krajo- wa szkoła koronkarska w Starym Sączu (daw- niej w Muszynie)	638 „		Poz. 350. Na utrzymanie warsztatu instrukcyjnego kowal- skiego w Sułkowicach	512 „	

Poz. 351. Zasiłek na zapomogi dla majstrów kształcących się w warsztacie kowalskim w Sułkowicach	300 „
Razem	5.616 zł.

III. Wydatki ogólne na cele szkolnictwa przemysłowego.

Poz. 352. Krajowa keramična stacya doświadczalna przy c. k. szkole politechnicznej we Lwowie	4.470 „
--	---------

Poz. 353. Na utrzymanie stacyi doświadczalnej mechaniczno-technologicznej przy c. k. szkole politechnicznej we Lwowie	1.500 „
---	---------

Poz. 354. Muzeum przemysłowe we Lwowie	2.000 „
--	---------

Poz. 355. Muzeum przemysłowe w Krakowie	2.000 „
---	---------

Poz. 356. Na wydawnictwo wzorów rysunkowych	1.500 „
---	---------

Poz. 357. Na stypendya przemysłowe:

a) na zasiłki dla kandydatów kształcących się na nauczycieli szkół przemysłowych uzupełniających	2.000 „
--	---------

b) na inne stypendya przemysłowe	10.000 „
--	----------

Poz. 358. Na nowe warsztaty instrukcyjne powstać mające w r. 1896.	2.000 „
--	---------

Poz. 359. Koszta inspekcji i nadzoru szkół przemysłowych	3.000 „
Razem	28.470 zł.

IV. Wydatki komisji krajowej dla spraw przemysłowych.

Poz. 360. Prenumerata czasopism i zakupno dzieł	200 zł.
---	---------

Poz. 361. Biuro komisji krajowej dla spraw przemysłowych:

a) koszta podróży, diety i inne wydatki	2.000 zł.
---	-----------

b) płaca sekretarza	1.200 „
-------------------------------	---------

c) dodatek osobisty do płacy

sekretarza	600 „
d) płaca pomocnika biurowego	460 „ 4.280 „
Razem	4.480 zł.

V. Zasiłki i pożyczki na cele przemysłowe.

Poz. 362. Na zasiłki bezzwrotne na cele przemysłowe	9.000 zł.
---	-----------

Poz. 363. Dotacya krajowa funduszu przemysłowego III. rata	25.000 „
Razem	34.000 zł.

VI. Szkoły handlowe i zasiłki na popieranie wykształcenia handlowego.

Poz. 364. Szkoła handlowa w Krakowie	1.200 zł.
--	-----------

Poz. 365. Na stypendya dla młodzieży handlowej	3.000 „
Razem	4.200 zł.

Suma Rubr. XVI. . 163.143 zł.

Równocześnie załatwione zostały petycje Ls. 144 i 216.

Przemawia do całej Rubr. XVI. p. Średniawski i stawia następujący wniosek: Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby zebrał odpowiednie dane co do ilości przywozu z zagranicy wyrobów drobnego przemysłu, któreby można w kraju łatwo wyrabiać, jako to: portmonetki, guziki, spinki i t. p. i, ażeby na przyszłej sesji przedłożył odpowiednie wnioski dążące do zaprowadzenia tego przemysłu u nas.

Izba popiera powyższy wniosek.

Sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwała całą Rubr. XVI. w sumie 163.143 zł. zgodnie z wnioskiem komisji, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała powyższy wniosek p. Średniawskiego.

Następuje:

Rubryka XVII. poz. 366 — 386. Wydatki rozmaite.

Sprawozdawca p. Scipio uwolniony od czytania sprawozdania komisji, czyta:

Rubr. XVII.

Poz. 366. Do rozporządzałości Wydziału krajowego 30.000 zł.

Poz. 367. Na fundacyę wieczystą im. Jego Ces. Król. Apostolskiej Mości Cesarza Franciszka Józefa I.	12.000 „	w Wadowicach za gminę Lencze (150) A. Bojdakowej we Lwowie i w Ostrawie za Brzezinki (59), Z. Podlackiej w Tarnowie za Zbylitowską górę (72), K. Korwinowej w Wiedniu za Kudryńce (157), Z. Zuziakowej w Peszcie za Lipowę (166), F. Pańkow we Lwowie za Bortiatyn (154), K. i R. Farganusów w Peszcie za Limanowę (342)	1.100 „
Poz. 368. Dotacya dożywnia JE. Dra Franciszka Smolki	4.000 „	Poz. 381. Na wydatki w razie i w miarę uznania przez Wydział krajowy żądań rozmaitych petentów o przyjęcie na Skarb krajowy kosztów leczenia i utrzymania osób poszczególnionych w petycyach przekazanych Wydziałowi krajowemu do zbadania	3.000 „
Poz. 369. Pietruskiej Stefanii stały roczny dodatek ze Skarbu krajowego do pensyi emerytalnej	1.800 „	Poz. 382. Na pożyczki bezprocentowe i zasiłki bezzwrotne dla dotkniętych klęskami elementarnymi, do dyspozycyi Wydziału krajowego	1.500 „
Poz. 370. Dla księży unitów chełmskich, ich wdów i sierót	1.500 „	Poz. 383. Służebnice Serca Jezusowego w Krakowie, oraz Zarząd Towarzystwa opieki nad sługami we Lwowie po zł. 200 razem	400 zł.
Poz. 371. Sawczyńskiej Jaddwidze, wdowie po śp. Zygmuncie Sawczyńskim, stały roczny dodatek do pensyi emerytalnej	500 „	Poz. 384. Na koszta zakładania Tow. zaliczkowych i kas oszczędności w myśl uchwały Wys. Sejmu z 23 stycznia 1896	5.000 „
Poz. 372. Szaszkieviczowej Julii, wdowie po pociu ruskim Markijanie Szaszkieviczu, dożywnie stałe zaopatrzenie	300 „	Poz. 385. Schmidowa Waleria, wdowa po rządecy szpitala w Przemyślu, jednorazowo	100 „
Poz. 373. Korosteńskiej Felicyi, b. nauczycielce szkoły P. Klarysek w Starym Sączu, zaopatrzenie dożywnie z łaski rocznie	80 „	Poz. 386. Stachow Helena, b. posługaczka szpitala lwowskiego, jednorazowo	60 „
Poz. 374. Czyrniańskiej Teofili, wdowie po kierowniku szkoły kołodziejkiej i bednarskiej w Kamionce Strumiłowej, zaopatrzenie dożywnie z łaski (ewentualnie aż do wyjścia za mąż)	400 „	Suma wydatków rubryki XVII.	76.340 zł.
Poz. 375. Na misye katolickie, do rozporz. Wydziału krajowego	3,000 „	Marszałek zwraca uwagę, iż poz. 384, 385 i 386 zostały już uchwalone, poczem Izba uchwala Rub. XVII. poz. 366 — 383 włącznie zgodnie z wnioskiem komisji, a zarazem przyjmuje sumę Rubr. XVII. w kwocie 76.340 zł.	
Poz. 376. Towarzystwu ratunkowemu ochotn. we Lwowie	300 „	Sprawozdawca czyta:	
Poz. 377. Towarzystwu ratuokowemu ochotn. w Krakowie	300 „	Petycye 15 gmin do Ls. 133 Podkościel, 134 Brzuchowice, 315 Medenice, 392 Olszanik, 473 Nieprześnia, 571 Zawadów,	
Poz. 378. Krajowemu Związkowi ochotniczych straży pożarnych zasiłek stały	3,000 „		
Poz. 379. Na opłatę odsetek (najwyżej 4%) od pożyczki 200.000 zł. zaciągniętej przez gminę miasta Nowego Sącza na odbudowanie zniszczonych pożarem budynków miejskich, regulacyę ulic i inne inwestycye	8.000 „		
Poz. 380. Koszta utrzymania, zgodnie z wnioskami Wydziału krajowego: M. Zabłockiej			

609 Leśnica, 610 Brzegi, 664 Peczniżyn, 791 Pyzówka, 826 Brzuchowice, 955 Branice, 1077 Kułaczkowce, 1151 Polanka, przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu do zbadania i ewentualnego uwzględnienia, ku czemu przedstawia Komisya budżetowa do uchwały Wysokiemu Sejmowi w poz. 381 na rok 1896 kwotę 3.000 zł.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek :

Sprawozdawca czyta :

Petycyje dotkniętych w ostatnich czasach klęskami elementarnymi i pożarami, a mianowicie do Ls. 261 Komitetu kościelnego w Żurowie, 471 gminy Karów, 700 gminy Żukotyn, 831 Wola Drwińska, 956 gminy Balice, 1027 Werbiż, 1.028 Kahujowa, 1029 Honiatycze, 1045 Hołowe, 1108 Oleksińce, 1161 Chlebowice Wielkie, 1162 Horodysławice, 1214 szesnastu gmin powiatu Złoczowskiego, przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu do zbadania i rozdzielenia pomiędzy rzeczywiście zasługujących zasiłków, na które stawia się do dyspozycyi Wydziału w poz. 382 1.500 zł.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta :

Pod następującymi petycyjami wnosi Komisya budżetowa przejście do porządku dziennego: — Ls. Ls. 136. Gm. Kobylec, 166. Majdziński, 167. Michalewiczowa, 210. Komitet pomnika Korzeniowskiego, 211. ks. Weredyński, 220. Urz. paraf. w Żółkwi, 356. Zychlińska, 357. Nebesny, 426. ks. Górnisiewicz, 545. Ogonowska, 553. Stan kiewiczowa, 557. Sawicka, 562. Kołodziejczyk, 563. Szawłowski, 565, Stadnieki, 567. Stanis, 660. Reguła, 661. Grabós, 713. Straż pożarna Sokołów, 717. Gmina Steinau, 744. Kalinicz, 748. Łagodzie, 818. ks. Pietrzycki, 836. Stowarzyszenie Pań izraelskich, 849. Kulczycka, 850. Gedrojé, 896. Straż pożarna Janowice, 899. Komitet kościelny Iwanówka, 915. Głowacki, 916. Matkowska, 917. Gołemberska, 925. Beck, 931. ks. Bikowski, 1001. Siminowicz, 1007. Nowakowska, 1008. Ender, 1055. Ilnicka, 1069. Komitet Kościelny Harkłowa, 1076. Komitet kościelny Bohorodczany, 1079. Za-

ządu pow. w Kolbuszowej, 1074. Chmielewska, 1095. Gm. Boratycze, 1124. Urząd parafialny Podmiechale 1129. kom. parafialny Myślatycze, 1149. Józefy Gofryk, 1187. Bodzińska.

Przemawia p. Sala, i stawia wniosek, aby petycyje Ls. 210. Komitetu pomnika Korzeniowskiego i Ls. 211. ks. Weredyńskiego przekazał Sejm Wydziałowi krajowemu do ewentualnego uwzględnienia z ryczałtu w kwocie 1.500 zł. uchwalonego pod poz. 382.

Izba popiera ten wniosek.

Sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwała powyższy wniosek Komisji z wyłączeniem petycyj Ls. 210 i 211.

Następnie odrzuca Izba dalszą część wniosku komisji, aby nad petycyjami Ls. 210 i 211 przeszedł Sejm do porządku dziennego, a w oddzielnem głosowaniu uchwała Izba wniosek postawiony przez p. Sałę.

Sprawozdawca czyta :

Petycyę Ls. 142 Komitetu szpitalnego w Nowym Sączu, przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta :

Komisya budżetowa wnosi tak jak w roku zeszłym : Petycyje do Ls. 433 i 434 przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu do zbadania i przedłożenia ewentualnych wniosków na następnej sesji.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji

Następuje :

H. Fundusz policyi krajowej.

Sprawozdawca p. Goldman uwolniony od czytania sprawozdania komisji, czyta :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Wydatki funduszu policyi krajowej :

Rubr. I. poz. 1. utrzymanie więźniów w domach przymusowej pracy i poprawy	2.800 zł.
Rubr. II. rozmaite	5 n
Razem	2.805 zł.

Dochody funduszu policyi krajowej:

Rubr. I. poz. 1. 5½% od kapitału za-
hipotekowanego i odsetki od efektów 5.485 zł.

Nadwyżka dochodów w kwocie 2.680 zł.
wpłynie do rubr. IV. p. 7. dochodów fun-
duszu krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy wydatki
i dochody funduszu policyi krajowej, zgo-
dnie z wnioskiem komisji.

Następuje:

Lit. J—M. Fundusze samoistne.

Sprawozdawca p. Goldmann, uwol-
niony od czytania sprawozdania, czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Fundusz kultury krajowej.

Wydatki	3.575 zł.
Dochody	3.575 „

Izba uchwała bez rozprawy wydatki
i dochody funduszu kultury krajowej, zgo-
dnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

K. Fundusz sierociński.

Dochody	1.749 zł.
Wydatki	1.577 „

Nadwyżka dochodów 172 zł.
użyta zostanie na pomnożenie majątku za-
rodowego.

Izba uchwała bez rozprawy dochody
i wydatki funduszu kultury krajowej, zgodnie
z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

L. Fundusz Aleksandra hr. Stadnickiego.

Wydatki	1.094 zł.
Dochody	1.049 „

Izba uchwała bez rozprawy wydatki
i dochody funduszu Aleksandra hr. Stadnic-
kiego, zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

M. Fundusz pożyczki krajowej z r. 1873.

Wydatki	51.209 zł.
Dochody własne	1.150 „

Nadwyżka wydatków 50.059 zł.
pokryta zostanie z funduszu krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy wydatki
i dochody funduszu pożyczki krajowej z r.
1873, zgodnie z wnioskiem komisji.

Marszałek oznajmia, iż przystąpimy
teraz do zawieszanej Rubr. XII. poz. 27e
wydatków budżetu funduszu szkolnego kra-
jowego.

W zastępstwie nieobecnego sprawo-
zdawcy p. Kozłowskiemu referuje sprawę p.
Abrahamowicz, oświadczając, iż w budżecie
zaszła myłka druku. Poz. 27e ma opiewać:
„e) dla szkoły żeńskiej wydziałowej w Kra-
kowie 2.500 zł.

Sprawozdawca imieniem komisji bu-
dżetowej zaleca tę pozycję do przyjęcia
a nadto odczytuje następujący dodatkowy
wniosek komisji:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, by
w porozumieniu z c. k. Radą szkolną kra-
jową zbadał i zdał sprawę na najbliższej
sesji sejmowej, czy i o ile stała subwencya
krajowa przyznana uchwałą sejmową z r.
1872 wydziałowej szkole żeńskiej w Kra-
kowie wskutek ustawy z r. 1894 o koszta
utrzymania szkół nie ma być uchyloną.

Izba uchwała poz. 27e) w kwocie
2.500 zł. zgodnie z wnioskiem komisji, na-
stępnie w oddzielnem głosowaniu uchwała
Izba powyższy dodatkowy wniosek komisji.

Sprawozdawca p. Abrahamowicz, oznaj-
mia następnie, że w załatwieniu posta-
wionego przez JE. ks. Kardynała Sembra-
towicza na posiedzeniu porannem wniosku,
dotyczącego dotacyi dla szkoły PP. Bazy-
lianek we Lwowie, komisya budżetowa
wnosi, aby wniosek ten przekazany został
Wydziałowi krajowemu do bliższego zba-
dania i zdania sprawy, ewentualnie posta-
wienia wniosku na najbliższej sesji sej-
mowej.

Przemawia JE. ks. Kardynał Sembra-
towicz, oświadczając, że wniosku tego nie
stawiał.

Przemawia p. Merunowicz oświadczając,
iż to on postawił wniosek, który komisya
budżetowa załatwiła. Mowca popiera wnio-
sek komisji.

Przemawia sprawozdawca.

Izba uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Dochody funduszu krajowego. Rubryka I—XVII.

Sprawozdawca p. Zagórski uwolniony od czytania sprawozdania, czyta:

Rubr. I. Poz. 1. Pozostałość z rachunków z lat ubiegłych.

Zamknięcie rachunków funduszy krajowych za rok 1894 wykazuje nadwyżkę dochodów nad wydatkami; zamknięcie rachunków tychże funduszy za rok 1895 nastąpić jeszcze nie mogło. Komisya budżetowa wstawia zatem w tę rubrykę pozostałość z tych rachunków za rok 1894 zgodnie z ich zamknięciem w kwocie 335.941 zł.

Marszałek oznajmia, iż Rub. I. poz. 1. została już uchwaloną dnia 15. stycznia b. r. zatem odpada potrzeba głosowania.

Sprawozdawca czyta dalej:

Rubr. II. Poz. 2. Odsetki od pieniędzy chwilowo lokowanych . . . 5.000 zł.

Rubr. III. Dochody z dróg krajowych.

Poz. 3. Myta na drogach krajowych . . . 225.000 zł.

Poz. 4. Odsetki zwłoki i kary konwenyonalne . . . 1.000 „

Poz. 5. Grzywny za przestępstwa drogowe . . . 100 „

Poz. 6. Datki dobrowolne od stron prywatnych na budowę dróg krajowych . . . 2.850 „

Suma rubryki III. . 228.950 zł.

Izba uchwała bez rozprawy Rub. II. i III. dochodów zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. IV. Nadwyżki dochodów od zakładów dotowanych.

(Wedle specjalnych preliminarzy).

Poz. 7. Od funduszu poliecy krajowej . . . 2.680 zł.

Poz. 8. Od funduszu szpitala św. Łazarza w Krakowie . 5.303 „

Poz. 9. Od funduszu szpitala lwowskiego . . . —

Poz. 10. Od zakładu dla obłąkanych na Kulparkowie . 9.459 „

Suma rubryki IV. . 17.442 zł.

Marszałek zwraca uwagę, iż Rubr. IV. pozycye 7—10 zostały uchwalone, odpada przeto potrzeba głosowania.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. V. Zwroty zaliczek z lat ubiegłych.

Poz. 11. Od urzędników krajowych z płac . . . 20.000 zł.

Poz. 12. Od szpitali powszechnych z rachunków kwartalnych . . . 17.500 „

Poz. 13. Od gmin za dawniejsze koszta leczenia . . . 570 „

Poz. 14. Od stron rozmaitych ze spraw drogowych . . . 1.000 „

Poz. 15. Zwroty kosztów zdjęć i projektów melioracyjnych:

a) od funduszu regulacyi rzeki Przegnojówki . . . —

b) od funduszu obwałowania lewego brzegu Dunajca . . . —

c) od funduszu osuszenia bagien stojanowskich . . . —

Poz. 16. Rozmaite . . . 2.500 „

Suma rubryki V. . 41.570 zł.

Rubryka VI. Zwroty pożyczek.

Poz. 17. Chorzelowska Spółka wodna dla odpływu wód w pow. mieleckim między Wisłoką a drogą krajową Dębicko-Tarnobrzeską od pożyczki 6.300 zł. X. (ostatnia) rata: a) w kapitale 630 zł. — et. b) w 4% ods. 12 „ 60 „ 643 zł.

Poz. 18. Chrzanów, Wydział powiatowy, VII. rata bezprocentowej pożyczki 3.000 zł. dla ludności dotkniętej gradobiciem 300 „

Poz. 19. Myślenice, Wydział powiatowy, VIII. rata bezprocentowej pożyczki 3.000 zł. dla ludności dotkniętej gradobiciem 300 „

Poz. 20. Wieliczka, Wydział powiatowy, XIII. i XIV. rata bezprocentowej pożyczki 3.000 zł. dla ludności dotkniętej gradobiciem 300 „

Poz. 21. Kańczuga, szkoła koronkarska, IX. i X. (ostatnia) rata bezprocentowej pożyczki 200 zł., udzielonej na fundusz obrotowy. 40 „

	Wydział pow.,	
1. Borszczów,		
2. Brzesko,	„	„
3. Brzozów,	„	„
4. Buczacz,	„	„
5. Chrzanów,	„	„
6. Czortków,	„	„
7. Horodenka,	„	„
8. Kolbuszowa,	„	„
9. Mielec,	„	„
10. Rohatyn,	„	„
11. Ropczyce,	„	„
12. Sokal,	„	„
13. Stryj,	„	„
14. Trembowla,	„	„
15. Wadowice,	„	„
16. Zbaraż,	„	„
17. Złoczów,	„	„

Poz. 23. Zarząd centralny gal. Towarzystwa dla ogrodnictwa i pszczelnictwa we Lwowie, zwrot bezprocentowej pożyczki 500 zł., V. rata 50 „

Poz. 24. Zarząd wzorowego warsztatu szewskiego w Uhnowie, zwrot zaliczek 200 i 300 zł., udzielonych na zakupno materiałów, IX. i X. rata (ostatnia) 100 „

Poz. 25. Muszyna, szkoła koronkarska, zwrot zaliczki 200 zł., udzielonej na zakupno materiałów, VIII. i IX. rata 40 „

Poz. 26. Sanok, komitet parafialny gr.-kat., zwrot bezprocentowej pożyczki 1 200 zł., udzielonej na restaurację cerkwi, V. rata 120 „

Poz. 27. Od Wydziałów powiatowych, zwrot bezprocentowych pożyczek, udzielonych dla ludności dotkniętej klęską nieurodzaju w roku 1890, nie się nie prelinuje, gdyż ostatnie raty tych pożyczek wstawiono już do budżetu na rok 1895 — „

28. Zarząd kraj. naukowego warsztatu szewskiego w Witko-

Poz. 22. Od Wydziałów powiatowych, zwrot bezprocentowych pożyczek, udzielonych dla ludności dotkniętej klęską nieurodzaju w r. 1889, mianowicie:

V. rata od pożyczki	25.000 zł.	4.167 zł.
V. „ „ „	3.500 „	583 „
V. „ „ „	8.000 „	1.333 „
V. „ „ „	10.000 „	1.667 „
V. „ „ „	5.000 „	833 „
V. „ „ „	41.000 „	6.833 „
V. „ „ „	15.000 „	2 500 „
V. „ „ „	12.000 „	2.000 „
V. „ „ „	18.000 „	3.000 „
V. „ „ „	4.000 „	667 „
V. „ „ „	2.000 „	333 „
V. „ „ „	9.000 „	1.500 „
V. „ „ „	8.000 „	1.333 „
V. „ „ „	10.000 „	1.667 „
IV. „ „ „	10.000 „	1.667 „
V. „ „ „	18.000 „	3.000 „
V. „ „ „	1.500 „	250 „

wie nowym, zwrot zaliczki 500 zł., udzielonej na fundusz obrotowy, IX. i X. (ostatnia) rata 100 „

29. Ślusarczyk Jan, garncarz w Zalesiu, zwrot pożyczki bezprocentowej 200 zł. na cele jego pracowni, I. rata 40 „

Poz. 30. Stary Sącz, wzorowy warsztat szewski, zwrot pożyczki bezprocentowej 400 zł., udzielonej na zakupno materiałów I. i II. rata 80 „

Poz. 31. Konwent PP. Benedyktynek w Przemyślu, zwrot pożyczki bezprocentowej 5000 zł. na postawienie budynku dla pomieszczenia szkoły robót kobiecych, nie się nie prelinuje gdyż spłata tej pożyczki rozpocznie się dopiero w r. 1897. —

Poz. 32. Buczacz, Rada powiatowa, zwrot pożyczki bezprocentowej 3.000 zł. dla niesienia pomocy ludności zniszczonej gradobiciem w r. 1894, I. rata 300 „

Poz. 33. Bohorodczany, powiat, zwrot bezprocentowej pożyczki 4.166 zł. 65 ct. z tytułu

zapłaconej przez Skarb krajowy c. k. Skarbowi państwa w zastępstwie powiatu reszty bezprocentowej pożyczki 5.000 zł., udzielonej w r. 1889 powiatowi bohodroczanskiemu za poręczeniem kraju, I. rata 417 „

Suma rubryki VI. . 36.163 zł.

Izba uchwała Rubr. V., VI. i VII. dochodów bez rozprawy zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Rubryka VII. Dochody szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie.

(wedle specjalnego preliminarza).

Poz. 34. Subwencya c. k. Skarbu państwa 7.000 zł.
Poz. 35. Opłaty od uczniów 330 „

Suma rubr. VII. . 7.330 „

Rubryka VIII. Dochody kraj. szkół rolniczych i folwarku w Dublinach.

(wedle specjalnych preliminarzy).

Poz. 36. Wyższa zwyczaj. nadzwyczaj. szkoła rolnicza w Dublinach 38.704 zł. 5.000 zł.

Poz. 37. Niższa szkoła rolnicza w Dublinach 3.952 „ —

Poz. 38. Folwark w Dublinach 16.135 „ —

Poz. — Torfiarnia w Dublinach — —

Poz. 39. Szkoła gorzelnicza w Dublinach 2.300 „ —

Poz. 40. Gorzelnia krajowa w Dublinach 6.560 „ —

Poz. 41. Stacya kontrolna i doświadczalna w Dublinach 2.050 „ —

Poz. 42. Stacya doświadczalna gorzelnicza w Dublinach — —

Razem . 69.701 zł. 5.000 zł.

Suma rubr. VIII. . 74.701 zł.

Rubryka IX. Dochody kraj. szkoły rolniczej i folwarku w Czernichowie.

(wedle specjalnych preliminarzy).

Poz. 43. Szkoła zwyczaj. uadzwyczaj. średnia rolnicza w Czernichowie 31.085 zł. 11.500 zł.

Poz. 44. Folwark w Czernichowie 7.570 „ —

Razem . 38.655 zł. 11.500 zł.

Suma rubr. IX. . 50.155 zł.

Rubryka X. Dochody innych szkół rolniczych krajowych.

(wedle specjalnych preliminarzy).

Poz. 45. Niższa zwyczaj. nadzwyczaj. szkoła rolnicza w Horodence 3.610 zł. —

Poz. 46. Niższa szkoła rolnicza w Jagielnicy 4.184 „ 2.650 zł.

Poz. 47. Niższa szkoła rolnicza w Kobiernicach 4.988 „ —

Poz. 48. Szkoła ogrodnicza w Tarnowie 4.150 „ —

Poz. 49. Szkoła uprawy i wyprawy lnu i konopi w Gródku 2.400 „ —

Razem . 19.332 zł. 2.650 zł.

Suma Rubr. X. . 21.982 zł.

Marszałek uwraca uwagę, iż Rub. VII VIII., IX., i X. zostały już uchwalone, przeto odpada potrzeba głosowania.

Sprawozdawca czyta :

Rubryka XI. Zwroty za sprawdzanie rachunków aptekarskich.

Poz. 50. Od szpitali powszechnych 600 zł.

Rubryka XII. Dochody z przelania do skarbu krajowego pozostałości z funduszu zapomogi w roku 1866.

Poz. 51. Wpływy ze zwrotu pożyczek udzielanych Wydziałem powiatowym 2.443 zł.

Izba uchwała Rub. XI. i XII. dochodów zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

Rubryka XIII. Dochody z kwaterunku żandarmeryi.

Poz. 52. Kwaterunkowe	20.618 zł.
Poz. 53. Noclegowe	40.425 „
Poz. 54. Udział administracji politycznej	14.152 „
Poz. 55. Dochód z gmachu lwowskiego	12.936 „
Suma rubryki XIII.	88.141 zł.

Marszałek zwraca uwagę, iż Rub. XIII. została już uchwaloną, odpada przeto potrzeba głosowania.

Sprawozdawca czyta:

Rubryka XIV.

Poz. 56. Dochód ze zwrotu wydatków szupasowych 8.000 zł.

Izba uchwała bez rozprawy Rub. XIV. dochodów zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubryka XV. Dochody krajowych składów zbożowych i spirytusowych.

(wedle specjalnych preliminarzy).

Poz. 57. We Lwowie	9.980 zł.
Poz. 58. W Krakowie	15.290 „

Suma rubryki XV. 25.270 zł.

Marszałek zwraca uwagę, iż Rub. XV. została już uchwaloną, zatem odpada potrzeba głosowania.

Sprawozdawca czyta:

Rubryka XVI.

Poz. 59. Dochody z krajowych opłat konsumcyjnych 834.000 zł.

Rubryka XVII. Rozmaite dochody.

Poz. 60. Taksy krajowego archiwum aktów grodzkich i ziemskich we Lwowie i w Krakowie 300 zł

Poz. 61. Za analizy wykonane dla stron przez stację doświadczalną produktów naftowych nie się nie prelinuje z powodów wyłuszczonej przez Wydział krajowy

Poz. 62. Datki deklarowane przez Wydziały powiatowe na wykupno gruntów pod kolej transwersalną (c. k. państwową):

a) Buczacz rata roczna	1.000 zł.	et	
b) Czortków rata roczna	528 „	99 „	
e) Krosno, rata roczna	631 „	62 „	
d) Limanowa, rata roczna	— „	— „	
e) Nowy Targ, rata roczna	— „	— „	
f) Sanok, rata roczna	796 „	— „	
g) Stanisławów rata roczna	944 „	23 „	
h) Tłumacz rata roczna	717 „	69 „	4.619 zł.

Poz. 63. Od funduszu „Spółek wodnych“, na umorzenie pożyczki krajowej z r. 1889, zaciągniętej w kwocie 700.000 zł. dla „Spółek wodnych“, a spłaconej w r. 1894 zastępczo przez fundusz krajowy:

a) w kapitale XIV. i XV. rata	9.500 „	
b) w odsetkach za I. i II półrocze	19.401 „	28.901 „

Poz. 64. Subwencje z c. k. Skarbu Państwa;

a) dla biura melioracyjnego zgodnie z reskr. Ministerstwa rolnictwa z 28. grudnia 1895 L. 24.501.	5.000 „
b) na utrzymanie kursu praktycznego dla dozorców melioracyjnych	1.500 „
c) na stypendyum dla ukończonego słuchacza kursu inżynierii w celu wykształcenia się w technice melioracyjnej	1.000 „

d) na utrzymanie 4 nauczycieli wędrownych rolnictwa dla włościan	4.000 „	
e) na utrzymanie instruktora mleczarstwa	1 000 „	
f) z tytułu zrealizowania długu indemnizacyjnego	1,488.935 „	
g) na utrzymanie technika do kultury i eksploatacji tortowisk	450 „	
Poz. 65. Dochody byłych funszów indemnizacyjnych:		
1. Od obowiązanych:		
a) Wpłata kapitałów i rent:		
Galicya wscho-		
dnia	838 zł.	
Galicya zacho-		
dnia	49 „	887 zł.
b) Odsetki za zwłokę i rozmaite inne dochody:		
Galicya wscho-		
dnia	896 zł.	
Galicya zacho-		
dnia	142 „	1.038 „
2. Dochód z dodatków indemnizacyjnych od kontrybuentów:		
Galicya wscho-		
dnia	135.000 zł.	
Galicya zacho-		
dnia	60.000 „	
W Ks. Krakowskie —		195.000 zł.
Poz. 66. Rozmaite dochody:		
a) sprzedaż książek i druków	2.200 „	
b) sprzedaż papierów wyszkartowanych i wzorów drukowych	100 „	
c) różne przygodne	10 „	
Poz. 67. Dochód ze stacyi elektrycznej w gmachu sejmowym		
	6.000 „	
Suma rubryki XVII. 1,740.940 zł.		

Izba uchwała bez rozprawy Rub. XVI i XVII. zgodnie z wnioskiem komisji.

Marszałek oznajmia, iż w ten sposób uchwalono w całości dochody funduszu krajowego; uchwałę finansową umieści na porządku dziennym jutrzejszego posiedzenia

Izba przystępuje do rozprawy nad rezolucjami, postawionemi przy rozprawie ogólnej.

Sprawozdawca generalny budżetu p. Piniński odczytuje rezolucję postawioną przez p. Szczepanowskiego, która opiewa:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby przedłożył Wysokiemu Sejmowi na przyszłej sesji ustawę o udzieleniu gwarancji krajowej na 4% obligacye bankowe do wysokości 5,000.000 zł. których procenta mają być pokryte z zysków Banku krajowego i których emisya ma nastąpić w miarę potrzeby wzmocnienia kapitału zakładowego tegoż Banku.

Przemawia p. Szczepanowski, oświadczając, iż zmienia swą rezolucję na więcej ogólniejszą i w nowej stylizacji brzmić ma jak następuje:

Poleca się Wydziałowi, ażeby w porozumieniu z Zarządem Banku krajowego wziął pod rozwagę kwestyę podwyższenia kapitału zakładowego tegoż Banku przez emisję obligacyi w sposób nieobciążający budżetu krajowego i odpowiednie wnioski przedłożył na najbliższej sesji sejmowej.

Izba popiera powyższą rezolucję.

Przemawia p. Romanowicz i wnosi do do postawionej przez p. Szczepanowskiego rezolucyi poprawkę tej treści, aby zamiast słów: „w porozumieniu z Zarządem Banku krajowego“, powiedziano: „po wysłuchaniu opinii Zarządu Banku krajowego“.

P. Szczepanowski zgadza się na tę poprawkę.

Przemawia p. Okuniewski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca Piniński, oświadczając się za rezolucją p. Szczepanowskiego, z poprawką p. Romanowicza, przyjętą przez wnioskodawcę.

Izba uchwała powyższą rezolucję postawioną przez p. Szczepanowskiego, z poprawką p. Romanowicza.

Sprawozdawca p. Piniński odczytuje dwie rezolucye, postawione w rozprawie ogólnej przez p. Barwińskiego. Rezolucye te brzmią:

1. Wzywa się c. k. Rząd, ażeby w drodze konstytucyjnej przeprowadził uchwałę dodatkowego kredytu na subwencye dla bu-

dowy dróg w powiatach dotkniętych ruchem emigracyjnym.

2. Wzywa się c. k. Rząd, ażeby jak najspieszniej wziął pod rozwagę sprawę odpowiedniego interesom państwa uzupełnienia sieci dróg państwowych w Galicyi i w tym celu w drodze konstytucyjnej uzyskał dodatkowy na ten cel kredyt na rok 1896.

Sprawozdawca oznajmia, iż — o ile mu się zdaje — p. Barwiński miał zamiar cofnąć drugą rezolucję, gdyż została ona już przed kilku dniami uchwaloną.

Marszałek konstatuje, że p. Barwińskiego nie ma w Izbie.

Izba uchwała rezolucję pierwszą p. Barwińskiego.

Marszałek konstatuje, że druga rezolucya została cofniętą.

Marszałek prosi Izbę, aby z powodu zachodzących wskutek znowy zecerów trudności w drukowaniu sprawozdań, udzieliła upoważnienia do odlitografowania tychże. Marszałek oświadcza dalej, że dalsze sprawozdania, których nie mógłby dostarczyć na czas do porządku dziennego, rozda podczas posiedzenia.

Izba bez rozprawy uchwała żądane przez Marszałka upoważnienie.

P. Abrahamowicz wnosi, aby z powodu spóźnionej pory zamknąć dzisiejsze posiedzenie.

Izba uchwała bez rozprawy zamknięcie posiedzenia.

Marszałek naznacza następne posiedzenie na dzień 7. lutego b. r. godz. 10. przed południem i odczytuje porządek dzienny tego posiedzenia.

Przemawia pod względem formalnym p. Czartoryski i prosi Marszałka, aby na porządku dziennym sobotniego posiedzenia zocheiał postawić sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Jarosławskiego.

Marszałek oświadcza, że stosując się do tego życzenia, sprawozdanie o tym wyborze zamieści na porządku dziennym sobotniego posiedzenia.

Marszałek zamyka posiedzenie.

Koniec godz. 10. min. 45. wieczór.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni, w. r.

Sekretarze:

Stanisław Niezabitowski, w. r.

Mieczysław Urbański, w. r.

Protokół

25. posiedzenia 1. sesyi VII. peryodu Sejmu galicyjskiego

z dnia 7. lutego 1896.

Początek posiedzenia o godzinie 10. min. 25. przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Mieczysław Urbański.

Obecnymi posłów 133.

Ze strony c. k. Rządu: c. k. Rada dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół dwudziestego trzeciego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie-wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów; protokół dwudziestego czwartego posiedzenia złożony jest w biurze marszałkowskiem do przejrzania.

Członek Wydziału krajowego p. Wereszczyński odpowiada na interpelacje wniesione do Wydziału krajowego: 1. pp. Bojki i tow. w sprawie udziału organów wydziałów powiatowych w agitacjach wyborezych; 2. pp. Daty i tow. w sprawie utrzymywania w ewidencji inwentarzy majątków gminnych; 3. pp. Potoczka i tow. w sprawie utrzymywania w ewidencji stanu i gospodarki domów ubogich; 4. pp. Szweda i tow. w sprawie ewidencji stosunków prawa używania dobra gminnego.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień

7. lutego b. r., które przydzielono następującym komisjom:

Wydziałowi krajowemu, L. s.: 1547, 1549, 1557, 1558, 1559, 1560, 1561, 1563, 1564.

Komisji prawniczej, L. s.: 1548, 1554, 1555.

Komisji drogowej, L. s.: 1550.

Komisji gminnej, L. s.: 1551, 1552.

Komisji petycyjnej, L. s.: 1553, 1556.

Komisji szkolnej, L. s.: 1562.

Po odczytaniu petycji Ls. 1557, gminy Tarasówka o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów utrzymania Magdaleny Stanis, przemawia p. Ostapczuk, popierając tę petycję.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie wniosku p. Żardeckiego w sprawie budowy kolei z Rozwadowa do Przeworska.

Przemawia p. Żardecki uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi odesłanie tego wniosku do komisji kolejowej, z poleceniem złożenia ustnego sprawozdania na jutrzejszem posiedzeniu.

Izba uchwala ten wniosek bez rozprawy.

Marszałek prosi przewodniczącego komisji kolejowej, aby dziś jeszcze zwołał posiedzenie komisji kolejowej.

Przewodniczący komisji kolejowej p. Zaleski oświadcza, że komisja kolejowa zebrać się ma dziś o godz. 12. w południe a więc i ta sprawa będzie przedmiotem obrad.

Nastąpiło:

Sprawozdanie Wydziału kraj. o udzieleniu koncesji do poboru myta kopytkowego na rzecz utrzymania dróg, ulic i placów miasta Buczacza.

W zastępstwie nieobecnego sprawozdawcy p. Edwarda Jędrzejowicza odczytuje p. Wereszczyński sprawozdanie, zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

o udzieleniu koncesji do poboru myta kopytkowego na rzecz utrzymania dróg, ulic i placów miasta Buczacza.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim, postanawiam co następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, udziela się Wydziałowi powiatowemu buczackiemu, jako władzy nadzorującej, na rzecz funduszu drogowego gminy miasta Buczacza prawo pobierania myta kopytkowego na trzy lata pod następującymi warunkami:

Art. II.

Myto kopytkowe ma być pobierane na ośmiu rogatkach, mianowicie:

1. Na drodze krajowej z Monasterzysk wiodącej, gdzie gościńiec z Barysza wpada;

2. Na drodze z Potoka do Buczacza wiodącej;

3. na drodze z Przewłoki do granicy terytorjum buczackiego;

4. na drodze prowadzącej z Buczacza przez Nagórzankę do gościńca Czortkowsko-Monasterzyskiego;

5. na drodze przez Nagórzankę do targowicy bydła wiodącej;

6. na drodze z Trybuchowic przez Fedor do Buczacza;

7. na drodze krajowej z Czortkowa do Buczacza;

8. na drodze krajowej Strussowsko-Buczackiej.

Art. III.

Oplatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

Konie, krowy, woły, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta owce, kozy i świnie do drobnego.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych lub o niższeniu tychże.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia zarządu drogowego a względnie gminy miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle w dobrym stanie, i używania na ten cel prestacyi a względnie ekwiwalentu w pieniądzech według postanowień ustawy drogowej z dnia 7. lipca 1885, dz. u. kr. Nr. 39, część XV. i wykonawczego regulaminu drogowego z d. 24. września 1886, dz. ust. i rozp. kr. Nr. 80.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży Wydział powiatowy pobierający myto kopytkowe, przed rozpoczęciem roku budżetowego, Wydziałowi krajowemu preliminarz tych robót, które mają być w tym roku wykonane i pokryte prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i podług podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże Wydział powiatowy, pobierający myto kopytkowe Wydziałowi krajowemu, czyli i o ile roboty prelininowane na ten rok z funduszu myta kopytkowego oraz z innych zasobów ustawą drogową i regulaminem drogowym wskazanych, zostały uskutecznione i czy cały dochód, który z tych źródeł wpłynął do miejscowego funduszu dróg gminnych był na powyższe roboty obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego, oraz innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, wykonuje Wydział krajowy w myśl § 25 ust. drogowej z 7. lipca 1885, przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt zarządu drogowego.

Art. X.

Gdyby Wydział powiatowy pobierający myto kopytkowe, wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełnił, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe, wskazane ustawą drogową z 7 lipca 1885 i wykonawczym regulaminem drogowym z 24. września 1886.

Jeżeliby zwykle środki przymusowe nie skutkowały, a zarząd drogowy miasta nie utrzymywał ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie, lub używał w sposób nieodpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas Wydział krajowy w poro-

zumieniu z polityczną władzą krajową ustanowi odpowiedni organ do sprawowania zarządu drogowego miasta Buczacza w myśl §. 25. ustępu 2. ustawy drogowej z 7. lipca 1885.

Art. XI.

Od zwierząt w art. III. poszczególnionych, t. j. opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina miasta Buczacza pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

Art. XII.

Wykonanie powyższej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski wnosi przyjęcie powyższego projektu ustawy *en bloc*.

Izba przyjmuje wniosek przyjęcia powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek p. Stan. Niezabitowskiego przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu.

Nastąpiło :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytnicznych na drodze powiatowej Wierzbowiec-Białobożnica, tudzież od mostu na rzece Serecie i drogi dojazdowej Czortków-Wygnanka

W zastępstwie nieobecnego sprawozdawcy p. Edwarda Jedrzejowicza odczytuje p. Wereszczyński sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytnicznych na drodze powiatowej Wierzbowiec-Białobożnica tudzież od mostu na rzece Serecie i drogi dojazdowej Czortków-Wygnanka

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Czortkowie na drodze powiatowej Wierzbowiec-Białobóżnica, pod warunkiem utrzymywania tej drogi w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego, wedle następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

2. Od mostu na rzece Serecie, Wydziałowi powiatowemu w Czortkowie na rzecz funduszu konserwacyjnego mostu na rzece Serecie i drogi dojazdowej Czortków-Wygnanka, do utrzymywania których obowiązane są strony konkurencyjne w myśl postanowień ustawy z dnia 15. kwietnia 1881 (Dz. ust. kr. Nr. 46) tudzież noweli z dnia 9. marca 1888 (Dz. ust. kr. Nr. 38), według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebki, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta które są i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o niżeniu tejże opłaty.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski wnosi przyjęcie powyższego projektu uchwały *en bloc*.

Izba przyjmuje wniosek przyjęcia powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek p. Niezabitowskiego przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu.

Następuje:

Dalszy ciąg rozpraw nad sprawozdaniem komisji budżetowej o preliminarzu budżetu funduszu krajowego za rok 1896.

Generalny sprawozdawca budżetu p. Piniński przedstawia ustnie zmiany, jakie wskutek uchwał powziętych przy załatwieniu budżetu zająć muszą w projekcie uchwały finansowej, a następnie odczytuje zmienione wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Do budżetu wydatków w rubryce XIV. pozycya 201 „na spłatę dawniejszych długów“ wstawia się kwotę 1,538.975 zł.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Sprawozdawca czyta:

II. Na rok 1896 ustanawia się dochody własne funduszu krajowego w kwocie . . . 3,518.628 zł., wydatki zaś w kwocie . . . 10.110.048 „

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Sprawozdawca czyta:

III. Na pokrycie niedoboru funduszu krajowego w r. 1896 pobierany będzie dodatek do podatków bezpośrednich państwowych w wysokości 61 ct. od każdego złotego w. a. całej należności tych podatków.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Sprawozdawca czyta :

IV. Opodatkwani w mieście Krakowie, tudzież w powiatach krakowskim i chrzanowskim, opłacać będą dodatek w wysokości 47 centów od każdego złotego w. a. całej należitości tych podatków.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek

Sprawozdawca czyta :

V. Kwoty przyzwolone na rok 1896 w rubrykach i pozycjach wydatków budżetu funduszu krajowego w znaczeniu ścislejsem, niemniej w funduszu krajowym w znaczeniu obszerniejszem, jakoteż wszystkich zakładów krajowych, będą wydawane tylko na cele oznaczone w poszczególnych rubrykach i pozycjach, a to osobno w dziale wydatków zwyczajnych a osobno w nadzwyczajnych.

Przenoszenie oszczędzeń dozwolone jest tylko przy następujących pozycjach wydatków zwyczajnych funduszu krajowego w ścislejsem znaczeniu :

a) w rubryce I. między pozycją 5, 6 i 7 i między pozycjami 8 i 10;

b) w rubryce II. między literą a), b), c), d) pozycyi 24 ;

c) w rubryce X. między pozycjami 152 i 153 tudzież między pozycjami 157, 158 i 159;

d) w rubryce XV. między pozycjami 245 i 246 tudzież między pozycjami 252 i 253; i w należących do tej rubryki budżetach szkół rolniczych, szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie, szkoły uprawy i wyprawy lnü i konopi w Gródku, szkoły ogrodniczej w Tarnowie, między wszystkimi pozycjami każdej rubryki zwyczajnych wydatków tych szkół;

e) w rubryce XVI. między pozycjami 259 do 301, między pozycjami 303 i 358, między pozycjami 359 i 361 a), między pozycjami 357 i 362, wreszcie między pozycjami działów A, B, C i D wydatków na szkoły przemysłowe zawodowe połączone z warsztatami wzorowymi, wszakże tylko w granicach każdego działu z osobna i tylko w wydatkach zwyczajnych.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Uchwalwszy na wniosek sekretarza p. Stan. Niezabitowskiego przystąpić do trzeciego czytania bez czytania powziętych uchwał, uchwała Izba powyższe uchwały także w trzeciem czytaniu.

Nastąpiło :

Sprawozdanie komisji solnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego o organizacyi sprzedaży soli warzonki i o soli dla bydła.

Sprawozdawca p. Merunowicz uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

I. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie krajowego Zarządu sprzedaży soli warzonki i soli bydłowej przyjmuje się do wiadomości.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby starał się i nadał o wciągnięcie Wydziałów powiatowych do współdziałania w zarządzie sprzedaży soli — w szczególności w kierunku wykonywania kontroli nad drobiazgową jej sprzedażą.

III. Sejm wzywa c. k. Rząd ponownie, ażeby uprosił i ułatwił zaopatrywanie hodowców bydła w sól bydłową w myśl uchwał, powziętych przez Sejm na posiedzeniu z 31 stycznia 1895 r. — w pierwszym rządzie przez zakładanie powiatowych składów soli bydłowej. Sejm wyraża życzenie, ażeby c. k. Rząd używał i w tej sprawie pośrednictwa krajowego Zarządu sprzedaży soli.

IV. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby dla korespondencyi urzędowej między Wydziałem krajowym a biurami spedyceji soli przy salinach, przyznał w myśl art. II. ust. 2, tudzież art. VII. i VIII. ustawy z d. 2. października 1865 r. Nr. 108 Dz. u. p. uwolnienie od opłaty pocztowej.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Winniczuk.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej w której uchwała bez rozprawy po-

wyższy wniosek komisji, głosując nad każdym punktem tegoż wniosku oddzielnie.

Następuje :

Sprawozdanie komisji administracyjnej w sprawie organizacyi Sądów pokoju.

Sprawozdawca p. Czaykowski uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Wzywa się c. k. Rząd do przeprowadzenia, w myśl postulatów sejmowych, zmian w przedłożeniu rządowym z r. 1894 (dotyczącem sądów pokoju) w tym kierunku, ażeby :

1) Kompetencya sądów pokoju w sprawach cywilnych rozszerzoną była ponad projektowaną kwotę 40 koron :

2) ażeby od wyroku sędziego pokoju do wysokości pewnej ustawą określonej kwoty odwołanie było wykluczonem ; (uchwała Sejmu z dnia 6. grudnia 1872 ;

3) ażeby koszta utrzymania tej instytucji ponosiło państwo.

W ogólnej rozprawie przemawia p. Piniński, proponując zamiast wniosku komisji, następujący wniosek :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby zastanowił się bliżej nad tem, czy i o ile przy wprowadzeniu nowej procedury cywilnej, oraz reorganizacyi Sądów, nie dałoby się wprowadzić dla spraw spornych o przedmioty niższej wartości instytucji sądów pokoju.

Izba popiera tę poprawkę :

Przemawia p. Weigel.

Przemawia p. Okuniewski.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek oznajmia, że poda naprzód pod głosowanie wniosek Pinińskiego.

Przemawia pod względem formalnym p. Koziobrodzki.

Marszałek daje wyjaśnienie formalne.

Przemawia pod względem formalnym p. Piniński.

Przemawia pod względem formalnym p. Koziobrodzki, stawiając wniosek odesłania wniosku p. Pinińskiego do komisji pracowniczey.

Marszałek wyjaśnia rzecz pod względem formalnym.

Przemawia pod względem formalnym p. sprawozdawca.

Przemawia pod względem formalnym p. Czartoryski.

Przemawia p. sprawozdawca, podnosząc, że p. Piniński nie odpowiedział mu na jego pytanie.

Marszałek wyjaśnia, że nie mógł tego uczynić, gdyż nie miał głosu.

Przemawia sprawozdawca ; odpowiada p. Piniński.

Przemawia dalej sprawozdawca.

P. Koziobrodzki cofa swój wniosek formalny.

Izba przystępuje do głosowania i odrzuca naprzód wniosek p. Pinińskiego, następnie w oddzielnem głosowaniu przyjmuje wniosek komisji

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego nad wnioskiem Wojciecha Dzeduszyckiego w przedmiocie powściągnięcia szkodliwej działalności giełd zbożowych.

Sprawozdawca p. Stanisław Dzeduszycki, uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji :

Wzywa się c. k. Rząd, aby w jak najkrótszym czasie postarał się w drodze konstytucyjnej o powściągnięcie szkodliwej działalności dzisiejszych giełd zbożowych i o zabezpieczenie rolników od skutków tychże.

Przemawia p. Wachnianin.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca.

Izba uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o wniosku posła Tadousza Pilata w przedmiocie odnowienia traktatu cłowo-handlowego z Węgrzech.

Sprawozdawca p. Czecz uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Wzywa się Wysoki c. k. Rząd, by przy układach z rządem węgierskim w sprawie odnowienia traktatu handlowo-cłowego, strzegąc najstaranniej interesów ekonomicznych drugiej połowy Monarchii, a w jej obrębie Galicyi, dążył :

1. aby stanowczo uchylonemi zostały niekorzyści, wynikające dla krajów austriackich, a w szczególności dla Galicyi z nierównego w obu połowach Monarchii wykonywania przepisów, odnoszących się do podatków konsumcyjnych ;

2. aby uchylonemi zostały nadzwyczajne ulgi, udzielane dotąd przez koleje węgierskie przy wywozie produktów węgierskich, a w szczególności płodów rolniczych i wyrobów mącznych do krajów austriackich.

Sejm wzywa Wysoki c. k. Rząd, aby przez odpowiednią politykę kolejową w obrębie własnego Państwa, a nadto w drodze porozumienia na podstawie wznowieć się mającego art. VIII. traktatu cłowo-handlowego dążył do tego, iżby uchyloną została dla krajów austriackich, zaś w szczególności dla Galicyi i jej płodów rolniczych, niemożliwość konkurowania z produkcją węgierską, wynikającą z wzajemnych stosunków taryfowych.

3. Wzywa się c. k. Rząd, aby stosunki weterynaryjno-policyjne z okazji pertraktacji ugodowych co do obrotu bydłem i trzodą pomiędzy obydwojma połowami Monarchii w ten sposób uregulowane zostały, aby dotychczasowe niedogodności uchylono.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Stanisław Dzieduszycki.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia sprawozdawca.

W rozprawie szczegółowej nikt głosu nie żąda, poczem Izba uchwała powyższy wniosek komisji, głosując nad każdym punktem tegoż wniosku oddzielnie.

Następuje :

Sprawozdanie komisji przemysłowej o wniosku posła M. Michalskiego o ścisłe przestrzeganie wydanego profesyonistom wojskowym zakazu przyjmowania robót od stron prywatnych i o ustanowienie w wojskowej szkole kucia koni we Lwowie weterynarza, władającego językiem krajowym.

Sprawozdawca p. Weigel uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

1. Wzywa się c. k. Rząd, aby czuwał nad tem, by reskrypt c. i k. Ministerstwa wojny do l. L. 1250 oddziału 7 z r. 1895 publikowany okólnikiem c. i k. Ministerstwa handlu z dnia 3. sierpnia 1895 r. do l. 32.820 ścisłe tłumaczonym i przestrzegającym bywał, w wszystkich niewyjątkowych wypadkach.

2. Zwraca się uwagę c. k. Rządu, że w interesie pożytecznej nauki kucia koni, dla uczniów kowalskich na półrocznym kursie c. k. szkoły wojskowo-weterynarskiej we Lwowie, w obec terytoryalności kandydatów, weterynarz nauczyciel winien posiadać język krajowy, uczniom kursu kucia koni przystępny.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Barwiński, stawiając poprawkę do 2 punktu wniosku komisji, mianowicie, aby w ostatnim wierszu zamiast słów : „język krajowy“ dać : „języki krajowe“.

Izba popiera tę poprawkę.

Po zamknięciu rozprawy, sprawozdawca przyjmuje poprawkę p. Barwińskiego.

W rozprawie szczegółowej nikt głosu nie żąda, poczem Izba uchwała powyższy wniosek komisji z poprawką p. Barwińskiego.

skiego, przyjętą przez sprawozdawcę, głosując nad każdym punktem tegoż wniosku oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o krajowych wolnych składach publicznych dla zboża i spirytusu we Lwowie i w Krakowie.

W zastępstwie nieobecnego sprawozdawcy p. Zdzisława Tarnowskiego p. Stadnicki uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sprawozdanie Wydziału krajowego przyjmuje Sejm do wiadomości.

2. Poleca się Wydziałowi krajowemu:

a) ażeby na następnej sesji sejmowej przedstawił odpowiednie wnioski celem zniżenia krajowych wolnych składów publicznych w Krakowie i we Lwowie;

b) ażeby poczynił starania w celu sprzedania obu realności we Lwowie i Krakowie, na których się mieszczą powyższe składy i przedstawił w tym kierunku wnioski.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji, głosując nad każdym punktem tegoż wniosku.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej o wniosku posła Zdzisława Tarnowskiego i petycji Wydziału powiatowego w Nisku w przedmiocie utworzenia Sądu obwodowego w Tarnobrzegu, oraz o petycji Wydziału powiatowego w Mielcu o utworzenie Sądu obwodowego w Mielcu.

Sprawozdawca p. Paszkowski uwolniony od czytania tego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby co do wyboru najwłaściwszej miejscowości, na siedzibę Sądu obwodowego dla półno-

no-wschodniej części kraju pomiędzy Wisłą a Sanem, uzupełnił badania w kierunku wskazanym w sprawozdaniu Komisji prawniczej do L. 1373/94, a w szczególności zażądał uzupełnienia opinii c. k. Sądu obwodowego w Tarnowie i opinii c. k. Namiestnictwa, oraz odpowiednie wnioski na następującej sesji przedłożył.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o petycji Rady powiatowej Tarnobrzkiej w sprawie założenia niższego gimnazjum w Tarnobrzegu.

Sprawozdawca p. Stanisław Tarnowski czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycją Rady powiatowej Tarnobrzkiej L. 1171/812 odstępuje się Wydziałowi krajowemu w porozumieniu z Radą szkolną krajową do zbadania i ewentualnego sprawozdania.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o wniosku posła Fruchtmanna w przedmiocie zmian lub uzupełnienia al. 3 art 16 ustawy z dnia 24. kwietnia 1894 o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół ludowych.

Sprawozdawca rektor Stanisław Smolka uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, żeby zbadał wniosek posła Fruchtmanna w przedmiocie projektu do ustawy, mającej zmienić lub uzupełnić al. 3 art. 16 ustawy z dnia 24. kwietnia 1894 Nr. 49, Dz. u. kr. i zdał o nim sprawę na najbliższej sesji, a jeśli to uzna za właściwe, wniosł projekt zmiany

przytoczonej ustawy, z uwzględnieniem słusznego rozkładu ciężarów pomiędzy poszczególne gminy miejskie oraz pomiędzy miasta a fundusz szkolny krajowy.

Przemawia p. Fruchtman.

Przemawia p. Kramarczyk.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy.

Przemawia p. Dworski.

Przemawia p. Fruchtman dla sprostowania faktu.

Przemawia sprawozdawca rektor Stanisław Smolka.

Izba uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Wybór sześciu zastępców członków Wydziału krajowego a w szczególności: jednego z kuryi większych posiadłości; jednego z kuryi miast i izb handlowych i przemysłowych; jednego z kuryi mniejszych posiadłości; wreszcie trzech z całego Sejmu.

Izba przystępuje najprzód do wyboru jednego zastępcy z kuryi większych posiadłości.

Do skrutynium powołuje marszałek pp. Rozwadowskiego, Krzysztofowicza, Siemiginowskiego, Romera i Czaykowskiego.

Przemawia pod względem formalnym p. Hamorak.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski odczytuje spis posłów z kuryi większych posiadłości. Posłowie ci oddają kartki.

Po oddaniu kartek Marszałek wzywa skrutatorów do przeprowadzenia skrutynium, a następnie zarządza wybór jednego zastępcy członka Wydziału krajowego z kuryi miast i Izb handlowych i przemysłowych.

Marszałek powołuje na skrutatorów pp. Pogonowskiego, Michalskiego i Vayingera.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski odczytuje spis posłów z kuryi miast i Izb handlowych i przemysłowych. Posłowie oddają kartki.

Po oddaniu kartek głosowania i odejściu skrutatorów, zarządza Marszałek wybór jednego zastępcy członka Wydziału krajowego z kuryi mniejszych posiadłości.

Marszałek powołuje na skrutatorów pp. Sozańskiego, Rudrofa, Klemensiewicza i Franciszka Jędrzejowicza.

Przed przystąpieniem do tego wyboru p. Rozwadowski zdaje sprawę z rezultatu skrutynium wyboru zastępcy członka Wydziału krajowego z kuryi większych posiadłości:

Głosowało 34 posłów, absolutna większość wynosi 18; wszystkimi głosami wybrany p. Stanisław Brycezyński.

Marszałek stwierdza, że p. Stanisław Brycezyński wybrany został zastępcą członka Wydziału krajowego z kuryi większych posiadłości.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski czyta spis posłów z kuryi mniejszych posiadłości. Posłowie ci oddają kartki, poczem skrutatorowie oddalają się dla dokonania skrutynium.

P. Pogonowski zdaje sprawę z rezultatu skrutynium wyboru jednego zastępcy członka Wydziału krajowego z kuryi miast i Izb handlowych i przemysłowych:

Głosowało 16 posłów, absolutna większość wynosi 9. P. Rotter otrzymał 15 głosów, 1 kartkę oddano białą.

Marszałek stwierdza, że zastępcą członka Wydziału krajowego z kuryi miast, Izb handlowych i przemysłowych wybrany został p. Rotter.

P. Klemensiewicz zdaje sprawę z rezultatu skrutynium wyboru jednego zastępcy członka Wydziału krajowego z kuryi mniejszych posiadłości:

Głosujących było 45 posłów, absolutna większość 23; p. Gustaw Romer otrzymał 34 głosów, p. Żardecki 11 głosów.

Marszałek stwierdza, że p. Gustaw Romer wybrany został zastępcą członka Wydziału krajowego z kuryi mniejszych posiadłości.

Izba przystępuje do wyboru jednego zastępcy członka Wydziału krajowego z całego Sejmu.

Marszałek powołuje do skrutynium pp. Theodorowicza, Cieleckiego, Bernadzikowskiego, Skrzyńskiego Zdzisława i d'Abancourt'a.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski czyta spis posłów. Posłowie oddają kartki, po czym skrutatorowie oddalają się dla przedsięwzięcia skrutynium.

Izba przystępuje do wyboru drugiego zastępcy członka Wydziału krajowego z całego Sejmu. Do skrutynium powołuje Marszałek pp. Horodyskiego, Schnella, Karola Dzieduszyckiego i Jahla.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski czyta spis posłów. Posłowie oddają kartki.

Po ukończeniu głosowania p. Bernadzikowski zdaje sprawę z wyboru jednego zastępcy członka Wydziału krajowego z całego Sejmu:

Głosujących było 92; absolutna większość 47. P. Stanisław Jędrzejowicz otrzymał 69 głosów; p. Żardecki 12; p. Zajaczkowski 4; Onyszkiewicz 2; Jakliński 1, białych kartek 3, kartka nieważna 1.

Marszałek stwierdza, że zastępcą członka Wydziału krajowego z całego Sejmu wybrany został p. Stanisław Jędrzejowicz.

Izba przystępuje do wyboru trzeciego zastępcy członka Wydziału krajowego z całego Sejmu.

Na skrutatorów powołuje Marszałek pp. Brunickiego, Siemiginowskiego, Puzyńę, Adama Skrzyńskiego i Rayskiego.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski czyta spis posłów. Posłowie oddają kartki, po czym skrutatorowie oddalają się dla dokonania skrutynium.

P. Horodyski zdaje sprawę z wyboru drugiego zastępcy członka Wydziału krajowego z całego Sejmu:

Głosujących 89, absolutna większość 45. P. Mieczysław Onyszkiewicz otrzymał

82 głosów, p. Żardecki 6 głosów, 1 kartkę oddano białą.

Marszałek stwierdza, że drugim zastępcą członka Wydziału krajowego z całego Sejmu wybrany został p. Mieczysław Onyszkiewicz.

Przed ogłoszeniem skrutynium z wyboru trzeciego zastępcy, przystąpiono do dalszego punktu porządku dziennego, którym jest:

Sprawozdanie komisji administracyjnej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia reprezentacji powiatowej w Nowym Targu na pokrywanie ewentualnych niedoborów kolei żelaznej wąskotorowej Chabówka-Zakopane.

Sprawozdawca p. Klemens Dzieduszycki uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić dołączony do sprawozdania projekt ustawy:

U s t a w a.

z dnia dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej Nowy Targ do pokrywania niedoborów lokalnej kolei żelaznej wąskotorowej Chabówka-Zakopane.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim postanawiam co następuje:

Art. I.

Reprezentacji powiatu Nowy Targ zezwala się na przyjęcie imieniem powiatu wobec funduszu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim obowiązku uiszczania corocznie przez lat 75 od chwili udzielenia koncesyi na lokalną kolej żelazną wąskotorową z Chabówki do Zakopanego kwot potrzebnych na oprocentowanie po 4% tudzież planem wskazane umorzenie sumy 50.000 zł. w. a. sta-

nowiącej część kapitału zakładowego powyższej kolei.

Art. II.

Kiedy i o ile obowiązek wymieniony w Art. I. niniejszej ustawy ma być dopełnionym, określi osobna umowa między Reprezentacją powiatową Nowy Targ a Wydziałem krajowym Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Księstwem Krakowskim.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski wnosi przyjęcie całego projektu ustawy *en bloc*.

Izba przyjmuje ten wniosek, poczem uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek p. Stan. Niezabitowskiego przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba cały projekt ustawy w trzecim czytaniu.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski odczytuje następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego :

Interpelacya

Do Pana Komisarza rządowego.

Miasto Mielec już od trzech lat jest faktycznie pozbawione Rady miejskiej

Przed trzema laty wybrano radę gminną, ale wniesiono protest przeciw ważności wyboru. Dopiero po dwóch latach protest ów został uwzględniony i wybrano nową radę. Pomimo że przeciwko temu wyborowi protestu nie wniesiono i stał się ważnym, — jednak dotąd c. k. Starostwo nowej rady w urządowanie nie wprowadziło.

Na tej podstawie zapytujemy c. k. Rząd, czy dla dobra gminy Mielca nie raczy polecić c. k. Starostwu w Mielcu, aby no-

wow wybraną radę jak najrychlej w urządowanie wprowadziło.

Lwów dnia 7 lutego 1886.

Interpelant:

Franciszek Krempa,

Wójcik, Styła, Dr. Bernadzikowski, Data, Kramarczyk, Potoczek, Żurdecki, W. Szwed, Warzecha, Ostapczuk, Nowakowski, Okuniewski, Niebyłowiec, Homorak, Winniczuk.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

P. Brunicki zdaje sprawę ze skrutynium wyboru trzeciego zastępcy członka Wydziału krajowego z całego Sejmu :

Głosujących było 93, absolutna większość 47, p. Jakliński otrzymał 81 głosów, p. Onyszkiewicz 3 głosów, p. Karatnicki 1 głos, p. Żurdecki 6 głosów, białych kartek oddano 2.

Marszałek stwierdza, że wybrany został trzecim zastępcą członka Wydziału krajowego z całego Sejmu p. Jakliński.

P. Bojko przemawia w sprawie osobistej.

Marszałek udziela wyjaśnienia pod względem formalnym.

Marszałek odracza posiedzenie do wieczora, żądając zarazem upoważnienia od Izby, aby na porządku dziennym dzisiejszego posiedzenia mógł jeszcze dodatkowo, jeżeli czas pozwoli, umieścić kilka sprawozdań pisanych o petycyach.

P. Wachnianin, prosi o zamieszczenie na porządku dziennym dzisiejszego lub jutrzejszego posiedzenia sprawozdania komisji szkolnej o wniosku jego w sprawie zaprowadzenia w gimnazjum stanisławowskim klas równorzędnych z ruskim językiem wykładowym, i o wniosku p. Barwińskiego w sprawie zaprowadzenia w szkołach średnich galie. obowiązkowej nauki drugiego języka krajowego.

Marszałek oznajmia, iż powyższe dwie sprawy zostały już umieszczone na porządku dziennym jutrzejszego posiedzenia.

Marszałek odracza posiedzenie do godz. 7 wieczór.

Przerwa posiedzenia o godz. 1 min. 40 po południu.

Dalszy ciąg posiedzenia z dnia 7. lutego 1896 r.

Początek o godz. 7 min. 10 wieczór.

Marszałek konstatuje dostateczną liczbę posłów i otwiera na nowo odroczone posiedzenie.

Przed przystąpieniem do dalszego porządku dziennego, przemawia p. Komisarz rządowy Rada Dworu hr. Włodzimierz Łoś, odpowiadając na interpelacje: pp. Franciszka Smolki i tow. w sprawie powołania zecerów, będących w czynnej służbie wojskowej do składania *Gazety Lwowskiej*; 2) pp. Michałskiego i tow. w sprawie oddania w przedsiębiorstwo pewnych dostaw wojskowych; 3) pp. Merunowicza i tow. w sprawie przeniesienia zapory mytniczej na drodze rządowej w Winnikach.

Izba przystępuje do dalszego punktu porządku dziennego, którym jest:

Sprawozdanie komisji gminnej o wnioskach Jego Ekscelencji p. Dunajewskiego i p. Potoczka w sprawie reformy gminnej.

Sprawozdawca p. Wojciech Dzeduszycki uwolniony od czytania sprawozdania, prostuje przedewszystkiem omyłki druku we wniosku komisji, a mianowicie, w punkcie 1 zamiast słowa: „żądań“ ma być „zadań“; w ostatnim wierszu punktu 1 zamiast „swej“ ma być „owej“; w punkcie 3 wierszu drugim zamiast „obywała“ ma być „odbywało“; w punkcie 3 wierszu trzecim, należy wykreślić słowo: „kuryi“; wreszcie w punkcie IV. zamiast słowa: „sprawozdaniem“ ma być „sprawowaniem“. Sprawozdawca odczytuje wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Wzywa się Rząd, aby w porozumieniu z Wydziałem krajowym wygotował i Sejmowi w jak najbliższym czasie prze-

dłożył wnioski do zmiany ustawy gminnej z 12. sierpnia 1866 w tym kierunku:

1) aby utworzoną została dla tych zadań tak poruczonego jakoteż własnego zakresu działania, których pojedyncze gminy i obszary dworskie należycie wypełniać nie mogą zbiorowa organizacja autonomiczna, złożona z dzisiejszych gmin i obszarów dworskich, *zostająca w związku z samorządną organizacją powiatową* a nienaruszająca odrębności dzisiejszych gmin i obszarów dworskich, pod względem zarządu własnym majątkiem, korzystania z dobra gminnego i innych spraw do zakresu owej wspólnej organizacyi nie należących;

2) aby koszta nowej organizacyi ponoszone były równomiernie przez gminy i obszary dworskie w nią wciągnięte:

3) aby wytworzenie ciała uchwalającego (rady) w zarządzie zamierzonej organizacyi zbiorowej odbywało się bez tworzenia osobnych w tym celu powołanych ciał wyborezych, (tak, iżby się te ciała uchwalające składały wprost z przełożonych dzisiejszych gmin, tudzież z przełożonych obszarów dworskich lub ich zastępców, ewentualnie przy większych gminach wzmocnieniem ich reprezentacyi);

4) aby projektowana organizacja zbiorowa nie pomnażała liczby instancyi w sprawach administracyi publicznej o nowy stopień;

5) aby określony został stanowczy wpływ i nadzór wyższych władz samorządnych wobec projektowanej organizacyi, szczególnie co do urzędu naczelnika.

II. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby zbadał i zdał sprawę, jakie będą koszta zarządu połączone z projektowaną reformą przy dążeniu do najdalej idącej oszczędności, a zarazem o ileby nastąpiło zmniejszenie wydatku na zarząd w gminach?

III. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby po wypracowaniu projektu zbiorowej organizacyi autonomicznej, w ustępie I. skreślonej, projekt ten ogłosił a w szczególności podał do wiadomości reprezentacyi powiatowych, ażeby umożliwić im wyrażenie zdania o tym projekcie.

IV. Wzywa się Wysoki Rząd, aby zapewnił ciałom autonomicznym wynagrodzenie kosztów połączonych ze sprawowaniem przekazanego zakresu działania.

V. Przekazuje się Wydziałowi krajowemu wniosek posła Fruchtmanna z dnia 9. stycznia 1896 r. w sprawie pisarzy gminnych do zbadania i ewentualnego uwzględnienia przy układach z rządem w sprawie ułożenia wniosków do zmiany ustaw gminnych.

Niniejszą uchwałą załatwiono petycje:

Ls. 779, Ls. 778, Ls. 776, Ls. 777, Ls. 780, Ls. 871, Ls. 879, Ls. 880, Ls. 881, Ls. 883, Ls. 882, Ls. 884, Ls. 885, Ls. 965, Ls. 966, Ls. 967, Ls. 968, Ls. 969, Ls. 970, Ls. 971, Ls. 972, Ls. 973, Ls. 403, Ls. 395, Ls. 607, Ls. 612, Ls. 702, Ls. 878, Ls. 877, Ls. 876, Ls. 875, Ls. 874, Ls. 873, Ls. 872, Ls. 1032, Ls. 1035, Ls. 1034, Ls. 1033, Ls. 1113, Ls. 1114, Ls. 1115, Ls. 1116, Ls. 1117, Ls. 1118, Ls. 1112, Ls. 1205, Ls. 1168, Ls. 1266, Ls. 1267, Ls. 1268, Ls. 1269, Ls. 1316.

W ogólnej rozprawie przemawia członek Wydziału krajowego p. Wereszczyński.

Przemawia p. Górski.

Przemawia p. Rey.

Przemawia p. Wachnianin.

Izba uchwała zamknięcie ogólnej rozprawy.

Marszałek oznajmia, iż do głosu zapisani są: *za* wnioskami komisji: p. Andrzej Potocki i Pilat; *przeciw* wnioskom komisji: pp. Wójcik, Średniawski, Kramarczyk i Piniński.

P. Piniński zrzeka się głosu.

Marszałek wzywa zapisanych do głosu po wybrania mowców generalnych.

Marszałek po chwili oznajmia, iż generalnym mowcą *przeciw* wnioskom komisji wybranym został p. Wójcik, zaś *za* wnioskami komisji p. Andrzej Potocki.

Przemawia jako generalny mowca *przeciw* wnioskom komisji p. Wójcik.

Przemawia jako generalny mowca *za* wnioskami komisji p. Andrzej Potocki.

Przemawia sprawozdawca p. Wojciech Dzeduszycki.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Do punktu I. przemawia p. Jaworski, wnosząc poprawkę, aby w wierszu pierwszym punktu I. zamiast słów: „Wzywa się Rząd, aby w porozumieniu z Wydziałem krajowym...” powiedziano: „Wzywa się Wydział krajowy, aby w porozumieniu z Rządem...”

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Piniński.

Na wniosek p. Stan Niezabitowskiego Izba uchwała zamknięcie rozprawy.

Przemawia p. Pilat.

Przemawia p. Górski.

Izba przystępuje do głosowania i uchwała naprzód cały punkt I. z opuszczeniem słów, co do których postawił poprawkę p. Jaworski.

Następnie Izba odrzuca poprawkę p. Jaworskiego.

Wreszcie uchwała Izba słowa zawarte w wierszu pierwszym punktu I. wniosku komisji od: Wzywa się... do Wydziałem krajowym.

Do punktu II. przemawia p. Męciński, stawiając poprawkę, ażeby w wierszu pierwszym zamiast słów: Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby powiedziano: „Wzywa się Rząd, aby w porozumieniu z Wydziałem krajowym...”

Przemawia pod względem formalnym p. Goldman. oświadczając, że wielu posłów było tego mniemania, iż głosowanie odbywało się nie nad całym punktem I. wniosku komisji, lecz tylko nad pierwszym ustępem, oznaczonym liczbą rzymską I. Prosi zatem Marszałka, aby zechciał uważać poprzednie głosowanie, jako odnoszące się do ustępu I., by w ten sposób daną była posłom możliwość wyrażenia przez głosowanie, zapatrywań co do dalszych ustępów.

Marszałek wyjaśnia, że głosowanie odbyło się nad całym ustępem I., jeżeli jednak Izba temu się nie sprzeciwi, gotów jest uczynić zadość życzeniu p. Goldmana.

P. Męciński sprzeciwia się życzeniu p. Goldmana.

P. Pilat sprzeciwia się również ponownemu głosowaniu.

Przemawia p. Dworski popierając życzenie p. Goldmana.

Przemawia sprawozdawca, popierając życzenie p. Goldmana.

Marszałek oświadcza, iż zastosuje, się do życzenia pp. Goldmana i Dworskiego. Ustęp I. uważa w pierwotnem głosowaniu za przyjęty, wzywa zatem sprawozdawcę do odczytania dalszych ustępów punktu I.

Sprawozdawca czyta ustęp wniosku komisji oznaczony liczbą arabską 1.

Izba uchwala ten ustęp.

Sprawozdawca czyta dalszy ustęp wniosku komisji, oznaczony liczbą arabską 2.

Izba uchwala ten ustęp.

Sprawozdawca czyta dalszy ustęp wniosku komisji, oznaczony liczbą arabską 3.

Izba uchwala ten wniosek.

Sprawozdawca czyta dalszy ustęp wniosku komisji, oznaczony liczbą arabską 4.

Izba uchwala ten ustęp.

Sprawozdawca czyta dalszy ustęp wniosku komisji, oznaczony liczbą arabską 5.

Izba uchwala ten ustęp.

Izba powraca do rozprawy nad punktem II. wniosku komisji.

Gdy nikt więcej głosu nie żąda, oświadcza sprawozdawca, iż imieniem komisji przyjmuje poprawkę p. Męcińskiego i odczytuje punkt II. który ma brzmieć:

II. Wzywa się Rząd, aby w porozumieniu z Wydziałem krajowym zbadał i zdał sprawę, jakie będą koszta zarządu połączone z projektowaną reformą przy dążeniu do najdalej idącej oszczędności, a zarazem o

ileby nastąpiło zmniejszenie wydatku na zarząd w gminach?

Izba uchwala punkt II. w powyższem brzmieniu.

Do punktu III. wniosku komisji przemawia p. Męciński, stawiając wniosek, aby punkt III. zupełnie wypuścić.

Przemawia p. Wachnianin.

Przemawia p. Merunowicz.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca.

Izba odrzuca w głosowaniu punkt III. wniosku komisji.

Następnie uchwala Izba bez rozprawy punkt IV. wniosku komisji.

Do punktu V. wniosku komisji przemawia p. Kramarczyk, wnosząc przejście do porządku dziennego nad tym punktem wniosku komisji.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca.

Marszałek zarządza głosowanie nad punktem V. wniosku komisji.

Przemawia p. Kramarczyk pod względem formalnym.

Marszałek daje wyjaśnienie pod względem formalnym.

Izba przyjmuje w głosowaniu punkt V. wniosku komisji.

W obec wyczerpania porządku dziennego Marszałek zamyka posiedzenie, oznaczając następne na dzień 8. lutego b. r. godz. 10 przed południem.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godz. 12 min. 10 w nocy.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w r.

Sekretarze

Stanisław Niezabitowski w. r.
Mieczysław Urbański w. r.

Protokół

26. posiedzenia 1. sesyi VII. peryodu Sejmu galicyjskiego

z dnia 8. lutego 1896.

Początek posiedzenia o godzinie 10. min. 30. przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 132.

Ze strony c. k. Rządu: c. k. Rada dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół dwudziestego czwartego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów; protokół dwudziestego piątego posiedzenia złożony jest w biurze marszałkowskiem do przejrzenia.

Sekretarz p. Urbański czyta spis petycyj, wniesionych po dzień 8. lutego b. r., które przekazano następującym komisjom:

Wydziałowi krajowemu, L. s.: 1576, 1577, 1578, 1580, 1589, 1591, 1593, 1596, 1597, 1598, 1600, 1602, 1606, 1608, 1612, 1613, 1624. 1625.

Komisji administracyjnej, Ls.: 1579, 1588, 1618.

Komisji sanitarnej, Ls.: 1581, 1614, 1622.

Komisji drogowej, Ls.: 1582, 1594, 1601, 1617, 1620.

Komisji prawniczej, Ls.: 1583, 1584, 1585, 1586, 1619, 1621.

Komisji przemysłowej, Ls.: 1587.

Komisji petycyjnej, Ls.: 1590, 1592, 1599, 1603, 1610.

Komisji szkolnej, Ls.: 1595.

Komisji kolejowej, Ls.: 1605.

Komisji gminnej, Ls.: 1607, 1616.

Komisji gospodarstwa krajowego, Ls.: 1609.

Komisji podatkowej, Ls.: 1611.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich okręgu wyborczego Jarosławskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec czyta sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór J. E. księcia Jerzego Czartoryskiego na posła z gmin wiejskich okręgu wyborczego Jarosławskiego uznać za ważny.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Trzecie czytanie projektu ustawy łowieckiej.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz odczytuje następujący projekt ustawy:

U s t a w a

z dnia którą wydana zostaje ustawa łowiecka dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Dołączona ustawa łowiecka dla Królestwa Galicyi i Lodomoryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, wchodzi w życie w trzy miesiące po ogłoszeniu jej w Dzienniku ustaw krajowych. Z tą samą chwilą traca moc obowiązującą dotychczasowe ustawy i rozporządzenia, odnoszące się do przedmiotu niniejszej ustawy, z wyjątkiem ustawy z 19. lipca 1869, Nr. 26 dz. u. kr., która pozostaje nadal w mocy obowiązującej.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ustawa łowiecka

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

I. Prawo polowania i jego wykonanie.

A. Postanowienia ogólne.

§. 1. Prawo polowania polega na wyłącznem uprawnieniu do hodowania, wyszukiwania, ścigania, zabijania i przywłaszczania sobie łownej zwierzyny i dzikiego ptactwa, jak również przywłaszczania oddzielonych z niej części użytecznych, jak zrzuconych rogów t. p. Odnosnie do dzikiego

ptactwa mieści w sobie prawo polowania także wyłączne uprawnienie do przywłaszczania zniesionych jaj.

§. 2. Zwierzyną łowną są w rozumieniu niniejszej ustawy: jeleni i daniel, sarna, zając, dziki królik i borsuk. Z ptaków: głuźzec, cietrzew, jarząbek, pardwa i koropawka, przepiórka, chruściel (derkacz), bażant, drop, czajka, słonka, dubelt, kszyc, siewka, kulik i rozmaite tegoż gatunki, kurki wodne, łyska, nurki, dziki łabędź, dzika gęś, wszelkie gatunki dzikich kaczek i dzikich gołębi.

§. 4. Prawo polowania przywiązane jest do własności gruntu, służy więc każdemu posiadaczowi gruntu; wykonywane zaś być może albo w sposób samodzielny, albo przez wydzierżawienie.

Wykonywanie prawa polowania w sposób samodzielny przysługuje:

a) Posiadaczowi nieprzerwanej przestrzeni obszaru gruntowego wynoszącego co najmniej 115 hektarów, bez względu czy on jest osobą fizyczną, czy też osobą prawną, czy jest osobą pojedynczą lub połączeniem kilku osób. W ostatnim wypadku nie może być posiadłość podzieloną co do przestrzeni. Również nie stanowi różnicy, czy ten obszar leży w jednej gminie lub miejscowości, lub czy się rozciąga na terytorium więcej gmin, względnie miejscowości.

b) Gminie służy samodzielne polowanie tylko co do przestrzeni gruntowej, należącej do majątku gminnego, położonej bądź to w obrębie własnej, bądź też obcej gminy, jeżeli obszar wynosi co najmniej 115 hektarów nieprzerwanej przestrzeni.

Drogi, koleje żelazne, rzeki, potoki, kanały jakoteż wody stojące i wyspy na wodach, które przeryniają grunta, nie uważają się za przerwy obszaru, jeżeli się można dostać z jednej części kompleksu do drugiej nie przechodząc przez cudzą posiadłość (ad a i b).

c) Posiadaczom zwierzyńców, to jest przestrzeni gruntowych dowolnych rozmiarów przeznaczonych do hodowli zwierzyny, a skutecznie i trwale zabezpieczonych przeciw jej wydoścaniu się na grunta sąsiednie-

W razie sporu o to, czy jaka przestrzeń gruntowa uważana być ma za zwierzyńiec w myśl powyższego postanowienia, rozstrzyga o tem polityczna Władza powiatowa.

§. 4. Wszelkie inne obszary gruntowe, położone w obrębie gminy miejscowej i na obszarze dworskim z tą gminą jedną miejscowość stanowiącym, które nie posiadają warunków samoistnego polowania w §. 3. określonych, albo co do których samoistne polowanie nie zostało zgłoszone (§. 6), stanowią okręg polowania gminnego. Polowanie gminne ma być wydzierżawione na rzecz posiadaczy gruntów. Przy wydzierżawieniu polowania gminnego zastępuje posiadaczy gruntów reprezentacya gminy, a jeżeli okręg polowania gminnego obejmuje także grunta obszaru dworskiego, reprezentacya gminy z przełożonym obszaru dworskiego według postanowień niniejszej ustawy. W tym ostatnim wypadku wolno tak reprezentacyi gminy jak i przełożonemu obszarowi dworskiemu samoistnie stawiać wnioski wobec władzy politycznej. Jeżeli posiadacz gruntów obszaru dworskiego, wcielonych do okręgu polowania gminnego, jest dzierżawcą odnośnego polowania gminnego, albo tegoż części, wtedy zastępstwo służy w każdym razie reprezentacyi gminnej.

B. Ustanowienie Okręgów polowania.

§. 5. Okręgi tak samodzielnego polowania (§. 3), jakoteż okręgi polowania gminnego (§. 4) ustanowi polityczna Władza powiatowa każdym razem na najbliższy okres dzierżawny polowania.

Dzierżawny okres polowania wynosi zwyczajnie lat sześć. Jedynie w wypadkach, w których reprezentacya gminna (przełożony obszar dworskiego) wniesie u politycznej Władzy powiatowej przed upływem przedostatniego roku bieżącego okresu dzierżawnego z uzasadnionych powodów podanie o przedłużenie okresu dzierżawy, może e. k. Namiestnictwo zarządzić przedłużenie co najwyżej do lat dwunastu. Przeciw takiemu przedłużeniu rekurs nie ma miejsca.

§. 6. Najpóźniej w sześć miesięcy przed upływem bieżącego okresu dzierżawy, Władza polityczna powiatowa ogłosi w miejscu swej siedziby, jakoteż w każdej gminie i na obszarze dworskim edykt, na mocy którego ci posiadacze gruntów, którzy na nadechdzący, w edykcie określić się mający dzierżawny okres polowania (§. 5) na podstawie §. 3 roszeją sobie uprawnienie do samodzielnego polowania, wezwani zostaną, aby te pretensye w ciągu 6 tygodni u politycznej Władzy powiatowej zgłosili. Edykt ten ma być prócz tego doręczony wszystkim tym posiadaczom gruntów, którzy w bieżącym okresie dzierżawnym polowanie samodzielnie na swych gruntach w myśl §. 3 wykonywali.

Do zgłoszenia wystarczy zwykłe podanie do Władzy politycznej powiatowej lub nawet protokolarne oświadczenie z dołączeniem szkicu sytuacyjnego dotyczącej przestrzeni gruntowej. Przy następnem ustanowieniu samodzielnego prawa polowania wystarczy odwołanie się do poprzedniego zgłoszenia.

Polityczna Władza powiatowa ma zbadać zgłoszenia, według potrzeby przedsięwziąć dochodzenia a następnie ustanowić okręgi polowania tak samodzielnego według §. 3, jakoteż polowania gminnego wedle §. 4 wydzierżawić się mającego i ogłosić je w należyty sposób.

§. 7. Przeciw skutecznionemu podziałowi mogą być wniesione zarzuty w ciągu czterech tygodni do politycznej Władzy powiatowej.

Polityczna Władza powiatowa zbada wniesione zarzuty i po ewentualnem przeprowadzeniu dochodzeń wyda orzeczenie.

§. 8. Polityczna Władza powiatowa przy ustanowieniu okręgów polowań czy samodzielnich (§. 3), czy podlegających wydzierżawieniu (§. 4) obowiązana jest, jeżeli temu nie stoją na przeszkodzie ważne względy na wykonanie polowania, uwzględnić życzenia gmin przez swoją zwierzchność objawione i obszarów dworskich, wniesione w ciągu 6 tygodni po ogłoszeniu edyktu (§. 6) w wypadkach:

a) jeżeli posiadacze obszarów, którym przysługuje prawo samodzielne polowania z mocy §. 3 lit. a i b pragną obszary swoje i to na cały najbliższy okres dzierżawy przyłączyć do obszaru polowania gminnego a gmina się na to zgodzi.

b) jeżeli dwie lub więcej gmin, oraz posiadacze obszarów dworskich z mocy §. 4 do okręgu polowania gminnego przydzielonych, zgodnie zażądają ustanowienia wspólnego okręgu polowania gminnego na cały najbliższy okres dzierżawy.

c) w ten sam sposób uwzględnić należy żądania gmin lub przełożonych obszarów dworskich w kierunku rozdzielania ustanowić się mających okręgów polowania, jeżeli szczególne stosunki miejscowe a głównie różnorodność polowań, rozdział ten usprawiedliwiają i jeżeli żadna z tych części nie będzie obejmowała na przyszłość mniej niż 115 hektarów przestrzeni.

Również w wypadkach wyjątkowych może Władza polityczna powiatowa ze względu na kulturę łowiecką przyłączyć niektóre parcele n. p. remizy, łozy, kępy i t. d. do obszaru samodzielnego polowania, chociaż z tymże nieprzerwanej całości nie stanowią (§. 3 a i b) jeżeli należą do tego samego właściciela i położone są w tej samej gminie miejscowej.

§. 9. Celem stosownego zaokrąglenia przylegających do siebie okręgów polowania gminnego, może polityczna Władza powiatowa przy ustanawianiu tych okręgów po wysłuchaniu interesowanych reprezentacyj gminnych (przełożonych obszarów dworskich) poszczególne części odłączyć od jednego a przydzielić do drugiego okręgu polowania gminnego; wskutek tego jednak nie może powierzchnia żadnego okręgu polowania gminnego być mniejszą jak 115 h.

§. 10. Jeżeli okręg polowania gminnego wynosi mniej jak 115 hekt., to służy przedewszystkiem posiadaczowi przyległego, według §. 3 istniejącego samodzielnego polowania, *prawo wydzielenia przed wszystkimi innymi bez przetargu* na przypadający okres dzierżawy całego gminnego po-

lowania za cenę, jaka wypadnie z obliczenia za przestrzeń tego okręgu, jeżeli się przyjmie za podstawę czynsz dzierżawny, uzyskany za jeden hektar najbliższego przez publiczną licytację wydzierżawionego polowania gminnego.

Jeżeli zachodzą szczególne stosunki, z powodu których taki wymiar nie jest odpowiednim, w takim razie czynsz dzierżawny oznaczy polityczna Władza powiatowa po wysłuchaniu reprezentacyj gminnej (przełożonego obszaru dworskiego) i odnośnego posiadacza samodzielnego polowania.

Jeżeli jest więcej takich posiadaczy przyległych polowań samoistnych, służy pierwszeństwo do dzierżawy sąsiedniego okręgu polowania gminnego temu z nich, który ofiarowuje wyższy czynsz dzierżawny.

Do oświadczenia się względem korzystania z tego prawa wyznaczy polityczna Władza powiatowa interesowanym posiadaczom samodzielnym polowań odpowiedni termin prekluzyjny.

§. 11. Jeżeli okręg polowania gminnego wynosi więcej jak 115 hekt. i jeżeli część jego niedosięgająca tego rozmiaru:

a) otoczoną jest w całym obwodzie, albo w dwóch trzecich częściach obwodu samodzielnem polowaniem istniejącem według §. 3 — albo

b) takim samodzielnem polowaniem oddzielona jest od reszty okręgu polowania gminnego w ten sposób, że do niej bez przekroczenia granic gminy nie można dostać się inaczej, jak tylko przez grunta należące do polowania samodzielnego, względnie drogami przez te grunta prowadzającymi, to służy posiadaczowi samodzielnego polowania prawo wydzierżawienia polowania na wspomnianej części (enklawie) okręgu polowania gminnego na przypadający okres dzierżawy przed wszystkimi innymi, bez przetargu. *Cena* za ową przestrzeń wypadnie z obliczenia, jeżeli się przyjmie za podstawę czynsz dzierżawny, uzyskany za jeden hektar najbliższego przez publiczną licytację wydzierżawionego polowania gminnego. *W razie szczególnych stosunków, z po-*

wodu których taki wymiar nie jest odpowiedni, ma czynsz dzierżawny oznaczyć polityczna Władza powiatowa po wysłuchaniu reprezentacji gminnej (przełożonego obszaru dworskiego i odnośnego posiadacza samodzielnego polowania.

Jeżeli enklawa jest kilkoma z poprzednio wspomnianych polowań samodzielnych w sposób określony w alinei 1. otoczona (lit. a), względnie oddzielną (lit. b), w takim razie służy wspomniane prawo pierwszeństwa dzierżawy przedewszystkiem posiadaczowi samodzielnego polowania, graniczącego z enklawą w dłuższej rozciągłości. Gdyby wskutek wykonania prawa pierwszeństwa dzierżawy okręg polowania gminnego zmniejszył się miał poniżej 115 hektarów, wówczas prawo pierwszeństwa dzierżawy tylko wtedy może być wykonane, jeżeli uprawniony do samodzielnego polowania wraz z enklawą obejmuje w dzierżawę także polowanie na pozostałej części okręgu polowania gminnego. *Co do wymiaru czynszu dzierżawnego od tej pozostałej części, służą te same postanowienia, jak co do samej enklawy.*

Do oświadczenia się względem korzystania z prawa w poprzednich ustępach określonego, wyznaczy polityczna Władza powiatowa interesowanym posiadaczom samodzielnych polowań odpowiedni termin prekluzyjny.

§. 12. O wszelkich sprawach dotyczących ustanawiania okręgów myśliwskich, tudzież o przeprowadzaniu zmian w ich odgraniczeniu, orzeka w pierwszej instancji polityczna Władza powiatowa, po *wysłuchaniu opinii Wydziału Rady powiatowej.*

C. Wdzierżawienie polowań gminnych.

§. 13. Wdzierżawienie polowania gminnego (§. 4) uskutecznia polityczna Władza powiatowa na czas ustanowionego okresu dzierżawy (§. 5), wolno jednak wspomnianej Władzy powierzyć tę czynność odnośnemu naczelnikowi gminy (przełożonemu obszarowi dworskiego).

W miastach rządzących się własnymi statutami i w 30 miastach podlegających

ustawie gminnej z 13. marca 1889 r. nr. 24 dz. u. kr. zarządzi magistrat wdzierżawienie tego polowania przez publiczną licytację.

Akt wdzierżawienia jako też w szczególności protokół licytacyjny sporządzony być ma według wzoru ustanowionego przez Namiestnictwo.

§. 14. Polityczna Władza powiatowa (Magistrat) ogłosi natychmiast po ustanowieniu okręgów polowania licytację polowania gminnego. Obwieszczenie o odbyć się mającej licytacji, zawierać ma potrzebne dane o wdzierżawić się mającem polowaniu, jako to: granicę okręgu polowania, czas trwania dzierżawy, cenę wywołania, wysokość mającego się złożyć wadyum, termin i miejsce odbycia licytacji.

Ogłoszenie licytacji rozpowszechnić należy w sposób w miejscowości tej praktykowany, a jeżeli spodziewać się można osiągnięcia przez to większego czynszu dzierżawnego, także i w jednej z gazet w powiecie najbardziej rozpowszechnionej.

O terminie i miejscu odbyć się mającej licytacji, należy zawiadomić jednocześnie dotyczącą zwierzchność gminną i obszar dworski jako też Wydział Rady powiatowej, któremu przysługuje prawo wysłać na swój koszt delegata.

§. 15. Do dzierżawy polowania gminnego dopuszczone być mogą osoby fizyczne, Skarb państwa, tudzież Towarzystwa myśliwskie, istniejące na podstawie zatwierdzonych przez władzę statutów. Dopuszczony być nie może do dzierżawy polowania gminnego:

a) małoletni;

b) wyrobnik żyjący z zarobku dziennego, tudzież ubogi wspierany przez zakłady dobroczynne, albo z funduszów gminnych:

c) umysłowo chory i notoryczny pijak;

d) na czas pięciu lat po odbyciu kary ten, kto uznany był winnym zbrodni przeciw bezpieczeństwu osoby lub mienia;

e) na czas trzech lat po odbyciu kary ten, który wedle §. 335 ustawy karnej, uznany był winnym przestępstwa przeciw

bezpieczeństwu życia z powodu nieostrożnego obchodzenia się z bronią palną, albo też przekroczenia kradzieży, względnie udziału w tejsze;

f) na czas dwuletni ten, kto powtórnie ukarany został za przekroczenie przepisów o ochronie zwierzyny.

§. 16. Na podstawie aktu licytacji przyznana będzie dzierżawa polowania gminnego temu, kto najwyższą cenę dzierżawą zaoferuje, przyczem nie mogą być uwzględnione oferty tych osób, które według §. 15 wykluczone są od dzierżawy.

§. 17. Przeciw aktowi licytacji służy interesowanym prawo odwołania się do c. k. Namiestnictwa w ciągu dni 14.

Jeżeli przeciw przyznaniu polowania odwołanie wniesione i uwzględnione zostanie, należy zarazem orzec unieważnienie licytacji i ponowne wydzierżawienie polowania gminnego zarządzić, chyba że Władza o odwołaniu decydująca uzna za stosowne oddać polowanie gminne innemu oferentowi, który wniósł rekurs.

Pomimo wniesionego odwołania się przeciw przyznaniu dzierżawy polowania gminnego prawo wykonywania tego polowania pozostaje aż do ostatecznego rozstrzygnięcia przy tym, który się utrzymał przy licytacji.

Jeżeli polityczna Władza powiatowa żadnemu z licytantów nie przyzna dzierżawy polowania, a przeciw temu wniesiono odwołanie, Władze do tego powołane aż do ostatecznego rozstrzygnięcia postąpią tak, jak gdyby polowanie w dotyczącym okręgu nie było wydzierżawione (§ 18 ustęp 2-gi).

§. 18 Jeżeli wydzierżawienie polowania gminnego przy pierwszej licytacji za cenę wywołania nie przyjdzie do skutku Władza wydzierżawiająca ogłosi w terminie nieprzekraczalnym 30 dniowym powtórna licytację, zniżając cenę wywołania o 25%.

W razie zaś, gdyby i powtórna licytacja spełzła na niczem, polityczna Władza powiatowa w porozumieniu z Wydziałem Rady powiatowej i po wysłuchaniu wniosków Zwierzchności gminnej względnie przełożonego obszaru dworskiego, obmyśli

inny niekosztowny sposób użytkowania z prawa polowania.

§. 19. Dzierżawca polowania winien złożyć pod rygorem utraty wadium (na rzecz uprawnionych) i rozwiązania dzierżawy najpóźniej w dni 14 po przyznaniu dzierżawy kaucją w wysokości jednorocznego czynszu i czynsz dzierżawny na rok pierwszy.

Kaucya może być złożona w książeczkach kas oszczędności lub w papierach publicznych pupilarne bezpieczeństwo dających podług kursu bieżącego i ma być depozytowana w c. k. Urzędzie podatkowym właściwego powiatu; zaś czynsz dzierżawny do rąk Zwierzchności gminnej (przełożonego obszaru dworskiego) (§. 20).

Kaucya jest poręką za grzywny, na które skazany być może dzierżawca polowania gminnego, dalej za koszta urzędowych czynności odnoszących się do polowania przezeń dzierżawionego, jeżeli na zwrot ich będzie zasądzo y, wreszcie za czynsz dzierżawny i wypełnienie innych zobowiązań w umowie przyjętych.

Jeżeli zatem w ciągu trwania dzierżawy kaucya w jaki bądź sposób została zmniejszoną poniżej jednorocznego czynszu, polityczna Władza powiatowa poleci dzierżawcy uzupełnić ją w ciągu 14 dni, do pierwotnej wysokości, pod rygorem rozwiązania umowy.

W cztery tygodnie po upływie okresu dzierżawy, lub po jej wcz śniejszem rozwiązaniu, kaucya wróconą będzie dzierżawcy, o ile w całości lub w części nie zostanie zatrzymaną na cele, dla których zabezpieczenia służyła.

§. 20. Roczny czynsz dzierżawny na następne lata składać ma dzierżawca polowania na cztery tygodnie przed rozpoczęciem roku dzierżawnego u Zwierzchności gminnej. Jeżeli jednak okręg polowania gminnego obejmuje grunta obszaru dworskiego, to przypadający na te grunta w stosunku do ich rozmiaru udział w czynszu dzierżawnym, który to udział oznaczy cyfrowo polityczna Władza powiatowa przy sposobności wydzierżawienia polowania gminnego, złożyć należy u przełożonego obszaru dworskiego.

Jeżeli czynsz dzierżawny nie zostanie złożony w oznaczonym czasie, ma polityczna

Władza powiatowa na uczynione o tem niesienie naczelnika gminy, względnie przełożonego obszaru dworskiego, wezwać dzierżawcę do zapłaty, z oznaczeniem terminu dni 14 i z zagrożeniem rozwiązania dzierżawy (§. 22. l. 1) i utraty kaucyi.

§. 21. Zwierzchność gminna ma w ciągu czterech tygodni po każdoczesnem złożeniu rocznego czynszu dzierżawnego obwieścić w sposób w miejscu przyjęty, że poszczególni właściciele gruntów podnieść mogą udziały na nich z czynszu przypadające w stosunku do rozległości ich posiadłości gruntowej włączonej do okręgu polowania gminnego, w ciągu pewnego oznaczyć się mającego terminu, gdyż inaczej przypadają na rzecz kasy gminnej. Termin ten nie może wynosić mniej niż 4 tygodnie. Jeżeli okręg polowania gminnego obejmuje grunta obszaru dworskiego, które należą do różnych posiadłości, to powyższe postanowienia niniejszego paragrafu mają analogiczne zastosowanie także do udziału w czynszu dzierżawnym przypadającym za te grunta.

§. 22. Wydzierżawione polowanie może być przez polityczną Władzę powiatową uznane za rozwiązane, skoro dzierżawca:

1. nie złoży w oznaczonym terminie kaucyi, względnie dopełnienia tejże, albo czynszu dzierżawnego (§§. 19. i 20.);
2. nie zastosuje się do przepisów ustawy o nadzorze polowania (§. 30.);
3. dopuści się powtórnie innego przekroczenia niniejszej ustawy;
4. utraci zdolność uzyskania karty myśliwskiej.

W 14 dni po prawomości orzeczenia zarządzi polityczna Władza powiatowa wydzierżawienie na nowo polowania gminnego.

§. 23. Bez zezwolenia politycznej Władzy powiatowej nie wolno pod nieważnością zadzierżawionego polowania w całości ani w części poddzierżawiać innym osobom, czy to za zapłatą, czy też z zastrzeżeniem udziału w dochodach.

§. 24. Spadkobiercy dzierżawców prawa polowania mogą za zezwoleniem politycznej Władzy powiatowej, jeżeli się o to najpóź-

niej w dwa miesiące po śmierci spadkodawcy do niej zgłoszą, wykonywać je przez cały pozostały czas dzierżawy, jeżeli posiadają warunki wymagane od dzierżawców i wykonawców polowania.

W razie niezgłoszenia się, lub gdy polityczna Władza powiatowa uzna ich za nieodpowiednich do wykonywania prawa polowania, zarządzonem będzie ogłoszenie nowej licytacji.

§. 25. Jeżeli w ciągu okresu dzierżawnego powstanie okręg w §. 3a) i b) określony, to uprawnienie do samodzielnego polowania na tymże zaczyna się dopiero z najbliższym okresem dzierżawnym. Jeżeli jednak części takiego okręgu polowania samodzielnego położone są w różnych okręgach polowania gminnego, w których okresy dzierżawne upływają w różnych terminach, w takim razie powyższy okręg uznany być może jako samodzielny dopiero przy ustanawianiu okręgów polowania tej gminy, w której okres dzierżawny najpóźniej się kończy.

Tymczasem pozostają poszczegolne części tego nowo powstałego okręgu polowania samodzielnego wcielone do odnośnych polowań gminnych.

§. 26. Gdyby w ciągu okresu dzierżawnego jakaś posiadłość gruntowa uznana na ten okres za okręg polowania samodzielnego po myśli §. 3 a) i b) przeszła częściami na kilku właścicieli, to pozostaje w mocy uprawnienie do samodzielnego polowania, odnośnie do tych części posiadłości, które zawsze jeszcze odpowiadają wymogom §. 3.

Natomiast owe części podzielonej posiadłości gruntowej, które już nie odpowiadają tym wymogom, równie jak w ogóle wszelkie przestrzenie uznane jako okręgi polowania samodzielnego, które w ciągu okresu dzierżawnego utracą wymagany dla okręgów polowania samodzielnego rozmiar 115 ha, albo też potrzebną nieprzerwaną ciągłość, ma polityczna Władza powiatowa na żądanie reprezentacyi gminnej (przełożonego obszaru dworskiego), dzierżawcy gminnego polowania lub innego interesowanego włączyć na resztę okresu dzierżawnego do okręgu polowania gminnego, chyba że kto

wystąpi w myśl §§. 9. lub 10. z prawem pierwszeństwa dzierżawy.

§. 27. Jeżeli okrug polowania samodzielnego, którego właściciel dzierżawił okrug polowania gminnego na podstawie §. 9. albo enklawę na podstawie §. 10. utraci własność graniczącego albo otaczającego, względnie oddzielającego okręgu polowania samodzielnego, to polityczna Władza powiatowa na żądanie reprezentacji gminnej (przełożonego obszaru dworskiego), dzierżawcy gminnego polowania albo innej osoby interesowanej wydzierżawi odnośny okrug polowania gminnego na resztę okresu dzierżawnego drogą licytacji, względnie włączy enklawę do okręgu polowania gminnego, o ile w jednym i drugim przypadku nie zajdzie i nie będzie wykonane inne prawo pierwszeństwa dzierżawy według §. 9. lub 10.

§. 28. Jeżeli w ciągu okresu dzierżawnego powstaną samodzielne polowania w §. 9c. określone, to odpadają one zaraz z chwila powstania od polowania wydzierżawionego przez Władzę. Jeżeli zaś w tego rodzaju okręgu polowania zajdzie zmiana, odbierająca mu charakter okręgu polowania samodzielnego według §. 3., winna polityczna Władza powiatowa na żądanie reprezentacji gminnej (przełożonego obszaru dworskiego), dzierżawcy gminnego polowania albo innej osoby interesowanej wcielić go na resztę okresu dzierżawnego do okręgu polowania gminnego, o ile nie zajdzie i nie będzie wykonane prawo pierwszeństwa dzierżawy według §. 10.

§. 29. Przedłużenie dzierżawy polowania gminnego bez licytacji po ukończeniu się okresu, na który zostało w drodze licytacji wydzierżawione, może nastąpić na dalszy sześcioletni okres czasu przez polityczną Władzę powiatową za zgodą Zwierzchności gminnej temu, kto je ma w dzierżawie w ubiegającym okresie, jeżeli wniesie o to prośbę na 3 miesiące przed upływem trwającej jeszcze dzierżawy i przyjmie obowiązki płacenia o 10% wyższego czynszu.

II. Przepisy policyi łowieckiej.

A. Nadzór nad polowaniem.

§. 30. Uprawnieni do samoistnego polowania jakoteż dzierżawcy polowania gmin-

nego winni są najpóźniej w 3 miesiące po ogłoszeniu niniejszej ustawy ustanowić dla nadzoru i ochrony polowania straż łowiecką w odpowiedniej liczbie osób i tych do zatwierdzenia i zaprzysiężenia Władzy politycznej powiatowej przedstawić.

§. 31. Co do warunków zatwierdzenia i zaprzysiężenia straży łowieckiej, obowiązuje ustawa z 4. września 1892 (Dz. u. kr. Nr. 74).

Uprawnieni do wykonywania prawa polowania mogą sami podjąć się tego dozoru, jeżeli posiadają warunki do tego wymagane.

§. 32. Zaprzysiężona i zatwierdzona straż łowiecka, ma prawo podczas wykonywania swej służby nosić broń myśliwską; wolno jej jednak z broni tej zrobić użytek przeciw osobom trzecim tylko w wypadku koniecznej i słusznej obrony.

Jeżeli straż łowiecka nosi przepisane dla niej odznaki, wtedy uważana będzie jako straż publiczna w myśl ustawy państwowej z dnia 16. czerwea 1872 (Nr. 84. D. u. p.).

B. Przepisy o ochronie.

§. 33. Nikomu nie wolno w czasie poniżej oznaczonym łowić lub zabijać: jeleni od 1. listopada do 31. lipca, kozłów (rogaczy) od 1. marca do 15. maja, zajęcy od 1. lutego do 30. września, jarząbków od 1. lutego do 31. sierpnia, cietrzewi i głuszców kugutów od 20. maja do 31. sierpnia, kuropatw od 1. grudnia do 15. sierpnia, bażantów od 1. stycznia do 15. sierpnia, przepiórek i dzikich gołębi od 1. listopada do 1. sierpnia, dropi i pardw od 15. kwietnia do 31. lipca; ptactwa błotnego mianowicie kszyków, dubeltów, kulonów, batalionów od 15. kwietnia do 30. czerwea; ptactwa wodnego mianowicie: dzikich gęsi i dzikich kaczek od 15. kwietnia do 15. czerwea; łani, sarn, cieląt i spiczaków, tudzież samiec cietrzewi i głuszców przez cały rok.

Przepis ten nie stosuje się do zarządzanych polowań w zamkniętych zwierzyńcach.

Wystrzeliwanie łani i kóz ze względu gospodarstwa łowieckiego nastąpić może tylko za zezwoleniem e. k. Namiestnictwa.

§. 34. Wyjątkowo, za poprzedniemi wiadomieniami powiatowej Władzy politycznej, dozwala się łowienia żywych okazów zwierzyny i ptactwa użytkowego, wybierania jaj z gniazd a młodzieży z legowisk, w czasie do łowienia zakazanym, lecz tylko w celu dalszej hodowli i ochrony podczas srogiej zimy.

§. 35. Polityczna Władza powiatowa w porozumieniu z Wydziałem Rady powiatowej może po zasięgnięciu zdania krajowego Towarzystwa łowieckiego:

a) zarządzić nawet w porze ochronnej wystrzelanie pewnej ilości sztuk zwierzyny uznanej za łowną, jeżeli zmniejszenie tego rodzaju zwierzostanu jest w interesie gospodarstwa rolnego, leśnego lub łowieckiego pożądanem;

b) wyjątkowo na rok jeden zezwolić na późniejsze rozpoczęcie, albo wcześniejsze zamknięcie pory ochronnej pewnych rodzajów zwierzyny dla poszczególnych, albo wszystkich okręgów polowania w powiecie, jeśli tego wymagać będą szczególniejsze względy miejscowe, klimatyczne, lub kłęski elementarne;

c) zamknąć zupełnie, lecz najwyżej na lat dwa, polowanie w niektórych, albo we wszystkich okręgach polowania w powiecie na pewnego rodzaju zwierzynę i ptactwo łowne w tej okolicy wyniszczeniem zagrożonej.

W razie zupełnego zamknięcia polowania w ciągu dwóch ostatnich lat dzierżawy polowania, może sobie dzierżawca polowania gminnego rościć pretensje do opustu połowy czynszu dzierżawnego.

§. 36. Sprzedaż łownej zwierzyny przez handlarzy odbywać się może tylko za okazaniem świadectwa jej pochodzenia. Świadectwa takie z podaniem gatunku i ilości zwierzyny, wydawać będą uprawnieni do wykonywania prawa polowania, lub ich pełnomocnicy ze swojego okręgu myśliwskiego.

§. 37. Po upływie dni 14 od rozpoczęcia się czasu ochronnego i podczas dalszego trwania tego czasu, nie wolno objętej ochroną zwierzyny żywej czy zabitej, w całości lub w częściach sprzedawać na składowach, targowicach, w restauracjach lub w inny jakibądź sposób.

Sprowadzający tego rodzaju zwierzynę i ptactwo z zagranicy, albo ze zwierzyńców zamkniętych przy sprzedaży jej winni wykazywać się świadectwem jej pochodzenia, które przepisze e. k. Namiestnictwo w drodze rozporządzenia.

Sprzedaż zwierzyny łownej i ptactw ubitych z polecenia Władzy w myśl postanowienia §. 35. jak również skonfiskowanej w myśl postanowień §. 76 może się odbywać za okazaniem świadectwa jej pochodzenia przez właściwą Władzę polityczną powiatu stwierdzonego.

C. Dalsze przepisy policyi łowieckiej.

§. 38. Bez zezwolenia uprawnionego do polowania nie wolno nikomu chodzić ze strzelbą po okręgu polowania z wyjątkiem osób, ze stanowiska urzędowego do tego upoważnionych i tych osób, które z §. 47 lit. b) uprawnione zostaną do chodzenia z bronią i w rozmiarze tamże oznaczonym.

Kto wbrew temu zakazowi spotkany zostanie przez strażnika łowieckiego ze strzelbą na obszarze polowania, po za drogami służącymi za publiczną komunikację, winien jest na żądanie tegoż oddać mu strzelbę, którą strażnik łowiecki obowiązany natychmiast złożyć w politycznej Władzy powiatowej.

§. 39. W czasie od wiosny aż do ukończenia zniw, nie wolno bez zezwolenia właściciela po polach zasianych lub zasadzonych ani polować, ani psami tropić zwierzyny i ptactwa.

Z pod tego zakazu wyjęte są pola obsiane moharem, dalej zasadzone ziemniakami albo w rzędowy sposób burakami lub innymi w dalekich odstępach uprawianymi ziemioplodami.

W czasie wyjątkowo mokrym nie wolno na polach obsianych polować konno lub z nagonką nawet w jesieni i zimie.

§. 40. W najbliższem otoczeniu zabudowań nie wolno tropić i ścigać zwierzyny ani do niej strzelać.

Również nie wolno bez zezwolenia właściciela, przy wykonywaniu prawa polowania wchodzić do ogrodów znajdujących się w pobliżu domów i zabudowań gospo-

darskich, jeżeli to są ogrodzone lub w inny sposób odgraniczone.

§. 41. Zakazaniem jest polować w niedziele i w święta uroczyste.

§. 42. Do chwytania zwierząt łownych nie wolno zastawiać żelazek, łapek i innych przyrządów samochwytnych, tudzież zakładać trutek. Nie wolno użytkującemu z polowania ścigać zwierzyny, która na jego obszarze zraniona, przeszła do obcego obszaru.

§. 43. Włóczące się psy, tudzież koty po polach i lesie mogą być przez uprawnionego do polowania lub jego służbę łowiecką zabijane, lecz nie w bliższem oddaleniu jak na 300 metrów od domu mieszkalnego.

§. 44. Na zarządców lasowych, strażników leśnych, właścicieli samoistnych obszarów myśliwskich, dzierżawców polowań, strzelców łowieckich, wkłada się obowiązek tępienia w każdej porze drapieżnej i szkodliwej zwierzyny, oraz szkodliwego ptactwa w swoich obszarach.

§. 45. Dzikie i zwierzęta groźne dla osobistego bezpieczeństwa, oraz dla bezpieczeństwa inwentarzy gospodarskich, trzymać wolno tylko w zwierzyńcach zabezpieczonych zupełnie przeciw wydostaniu się ztamtąd na zewnątrz.

§. 46. Zwierzęta uznane za szkodliwe, jakoto: niedźwiedzie, wilki, rysie, żbiki, dziki i lisy może każdy zabijać, chwycić i przez to je nabywać, nie wolno jednak nikomu bez zezwolenia uprawnionego do polowania na cudzym gruncie zwierząt szkodliwych śledzić.

Zwierzęta następujące jako to: kuny leśne i domowe, tchórze i łasice, wiewiórki, chomiki, wydry, wszelkie gatunki orłów, sokół białożół, sokół wędrowny, raróg, kobuz, drzemlik, kania wielka, kania czarna, jastrząb, krogulec, błotniak (rybołówka trzećnik) czapla siwa, mewa siwa, puchacz, dzierzba, sroka, kruk i gawron mogą być wewnątrz okręgu polowania przez uprawnionego do polowania, na własnym gruncie przez właściciela gruntu, wreszcie na miejscach stanowiących dobro publiczne przez każdego chwytane albo zabijane i zabierane.

Nadto z pomiędzy zwierzyny łownej może właściciel gruntu zabijać zapadłe na gruncie w stadach dzikie gęsi i kaczki, które się wówczas stają jego własnością.

O ile uprawnionemu do rybołówstwa służą dalej idące prawa, osądzić należy według przepisów o rybołówstwie na wodach śródlądowych.

§. 47. W okolicach, gdzie dziki wyrządzają znaczne szkody w ziemiopłodach, a uprawnieni do polowania, obowiązku tępienia ich zadość nie czynią, ma polityczna Władza powiatowa na doniesienie uszkodzowanych:

a) uznać odpowiedzialnymi za tego rodzaju szkody tych właścicieli i dzierżawców polowania, którym udowodnionem będzie że dziki na swoich obszarach hodują, lub, że obowiązku tępienia tychże zadość nie czynią;

b) udzielić osobom, ze strony których nadużycia obawiać się nie potrzeba, po osiągnięciu co do nich opinii Wydziału Rady powiatowej, nawet bez zgody uprawnionego do polowania, na pewien czas bezpłatne certyfikaty myśliwskie, z dozwoleń tępienia z broni palnej dzików lub innej szkodliwej zwierzyny (§. 46. alin. 1) w obrębie ściśle oznaczonego obszaru, który nie może przekraczać granic okręgu gminnego polowania.

O wydaniu bezpłatnych certyfikatów, zawiadomi jednocześnie Władza polityczna powiatowa tak uprawnionego do polowania, jakoteż i miejscowe Władze policyjne.

§. 48. Polityczna władza powiatowa ma także prawo i obowiązek w razie potrzeby na pewien krótki i ściśle ograniczony czas zarządzić pod swoim nadzorem tępienie drapieżnych i szkodliwych zwierząt, a zarazem oznaczyć czas i sposób tępienia.

Jeżeli w tym celu zarządzone będą publiczne obławy, polityczna Władza powiatowa, zawiadomi o tem uprawnionych do polowania i zaprosi do udziału w nich strzelców nie posiadających nawet kart ani certyfikatów myśliwskich.

Mieszkańcy gmin, w interesie których publiczna obława zarządzoną została, mają

obowiązek na wezwanie Władzy dostarczyć bezpłatnie nagonki w odpowiedniej ilości.

§. 49. Przy tego rodzaju obławach nie wolno nikomu zabijać innej zwierzyny prócz tej, dla wytepienia której została obława zarządzoną.

Ubita w ten sposób zwierzyna sprzedana będzie przez Władzę zarządzającą obławę, w drodze publicznej licytacji, a kwotę uzyskaną ze sprzedaży należy wręczyć Wydziałowi powiatowemu na korzyść funduszu ubogich odnośnej gminy.

§. 50. Do tępienia zwierząt uznanych w §. 46. alin. 1. za szkodliwe może tylko uprawniony do polowania używać żelazek, łapek i innych przyrządów samochwytnych jednakże z zachowaniem wszelkiej ostrożności, aby ztąd nie powstało niebezpieczeństwo dla ludzi i zwierząt pożytecznych.

Dlatego też powinien ustawić znaki, które bez trudności spostrzedz i rozpoznać można.

W miejscowościach, co do których Władza polityczna stwierdziła że niedźwiedzie i dziki robią szkody, wolno także właścicielowi gruntu używać przyrządów, w ustępie pierwszym tego paragrafu wymienionych, przy zachowaniu wskazanych tam ostrożności, jednakże tylko w celu chwywania niedźwiedzi lub dzików.

III. O szkodach wyrządzonych przez polowanie i przez zwierzynę.

A. O obowiązkach odszkodowania.

§. 51. Uprawniony do wykonywania polowania ma obowiązek wynagrodzić według przepisów niniejszej ustawy:

a) szkodą wyrządzoną przy wykonywaniu polowania przez niego samego, jego personal łowiecki, gości myśliwych i przez psy tych osób;

b) szkodę wyrządzoną w jego okręgu polowania przez zwierzęta łowne na gruncie i w niezebranych jeszcze plonach, z wyjątkiem szkód wyrządzonych przez stada zapadłych dzikich gęsi i kaczek;

c) szkodę wyrządzoną przez dziki w myśl §. 47. lit. a) niniejszej ustawy.

Jeżeli prawo do wykonywania polowania służy więcej osobom, odpowiadają one solidarnie za szkody wyrządzone przez polowanie i przez zwierzynę.

§. 52. Za szkody wyrządzone przez wszelkiego rodzaju hodowaną zwierzynę, która się wydostanie ze zwierzyńców zamkniętych, odpowiedzialni są ich posiadacze.

§. 53. Każdy posiadacz gruntu ma prawo zabezpieczyć swoje grunta przeciw wdzieraniu się zwierzyny; poczynione jednak w tym celu urządzenia nie mogą być przysposobione do łapania zwierzyny.

Wolno również każdemu odstraszać i odpędzać zwierzynę od swoich gruntów przez urządzenie straszydeł, ogni nocnych i t. p. Gdyby zaś skutek takiej obrony zwierzę zraniło się lub zginęło, to uprawniony do polowania nie może domagać się odszkodowania.

§. 54. Także uprawniony do polowania, może cudze grunta w obrębie swego okręgu polowania leżące, ubezpieczać od szkód przez zwierzynę wyrządzanych, za pomocą ogrodzeń i innych środków ostrożności, jednak w taki sposób, aby ubezpieczenie to nie przeszkadzało posiadaczom w prowadzeniu gospodarstwa.

Pomimo to uprawniony do polowania odpowiada za szkodę, jeżeli nie dowiedzie, że cel tych urządzeń z winy poszkodowanego został udaremniony.

§. 55. Szkody wyrządzone przez zwierzynę w sadach, ogrodach warzywnych i ozdobnych, w szkółkach drzew, wreszcie na stojących pojedynczo młodych drzewkach, mają być tylko wtedy wynagradzane, jeżeli się okaże, że szkoda nastąpiła mimo, że dla ochrony uszkodzonych przedmiotów, właściciel poczynił takie urządzenia, które wśród zwykłych okoliczności szkodzie rzezonyj zapobiedz są w stanie. Wzbronienie wstępu na grunta wskazane w ust. 2. §. 40. uważane być ma za zrzeczenie się wynagrodzenia szkody, która na tych gruntach przez polowanie lub przez zwierzynę wyrządzoną być może.

§. 56. Przy ocenianiu wszelkiej szkody w ziemiopłodach zrzędzonej przez polowanie

wanie i zwierzynę, należy przyjąć w rachunek tylko rzeczywistą stratę po potrąceniu kosztów, jakiby poszkodowany jeszcze ponieść musiał aż do zebrania plonów.

B. Postępowanie.

§. 57. Powiatowe Władze polityczne rozstrzygają w pierwszej instancji wszelkie skargi o wynagrodzenie szkód, wyrządzonych przez polowanie lub zwierzynę.

§. 58. Poszkodowany winien w czasie, w którym szkoda może być jeszcze dostrzeżona i oceniona, zgłosić przez naczelnika gminy szkodę u uprawnionego do polowania lub tegoż zastępcy, z wezwaniem o zgodne załatwienie sprawy. Gdyby ugoda w ciągu 8 dni nie nastąpiła, ma poszkodowany w ciągu dalszych 8 dni pod rygorem utraty prawa do odszkodowania, z zastrzeżeniem postanowień określonych w §. 62. wnieść zażalenie do politycznej Władzy powiatowej o wynagrodzenie szkody, oznaczając w przybliżeniu swoją pretensję.

§. 59. Polityczna Władza powiatowa przeprowadzić ma w terminie do dni 14 potrzebne dochodzenia na miejscu z przybraniem stron, których nieobecność jednak nie wstrzymuje przedsięwzięcia czynności urzędowej, jakoteż wyznaczonego przez Władzę znawcy. W ważniejszych i trudniejszych wypadkach może polityczna Władza powiatowa podejmując te dochodzenia przybrać dwóch znawców.

Jako znawców użyć można tylko bezstronnych i nieposzlakowanych ludzi fachowych, od których należy odebrać przysięgę albo raz na zawsze, albo w każdym poszczególnym wypadku na sumienne wypełnienie obowiązków.

§. 60. Przy komisijnem dochodzeniu ma prowadzący czynność urzędową usiłować przedewszystkiem ugodę między stronami, którą należy objąć także koszta postępowania. Jeżeli to usiłowanie skutku nie odniesie, powinien naprzód oświadczyć się znawca:

1) czy uszkodzenie nastąpiło rzeczywiście przez zwierzynę, względnie przy wykonywaniu polowania; następnie zaś

2) o ile podania stron względem okoliczności wpływających według §§. 55. i 56 na pretensję o odszkodowanie, ze stanowiska fachowego są uzasadnione.

§. 61. Znawca oświadczy się także co do wysokości szkody wyrządzonej przez polowanie lub zwierzynę, poczem Władza polityczna orzec ma o odszkodowaniu.

§. 62. Dochodzenia i usiłowania ugodowe przekazane w myśl poprzednich postanowień politycznej Władzy powiatowej co do szkód wyrządzonych przez polowanie lub zwierzynę, mogą być przez nią od wypadku do wypadku albo raz na zawsze aż do odwołania poruczone naczelnikowi gminy (przełożonemu obszarowi dworskiego). W tym wypadku wyznaczy równocześnie polityczna Władza powiatowa po wysłuchaniu Reprezentacji gminy (przełożonego obszaru dworskiego) i uprawnionego do polowania, dwóch znawców (§. 59.) którzy mają być zaprzysiężeni raz na zawsze.

Jeżeli nastąpi delegacja naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego) raz na zawsze, należy to z podaniem nazwisk znawców, ogłosić w sposób w miejscu używany i podać do wiadomości uprawnionego do polowania.

Po wydaniu takiego ogłoszenia mają być pretensje o zwrot szkód przez polowanie i zwierzynę wyrządzonych w sposób określony w §. 58. wnoszone bezpośrednio do delegowanego naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego).

Tenże naczelnik gminy (przełożony obszar dworskiego) winien o każdej u niego wniesionej pretensji o odszkodowanie zawiadomić natychmiast polityczną Władzę powiatową i przedsięwziąć na miejscu potrzebne dochodzenia z przybraniem jednego, lub w wypadkach ważniejszych i trudniejszych, obydwóch ustanowionych znawców jako też podjąć określone usiłowania ugodowe.

Do tych dochodzeń i usiłowań ugodowych, również do interwencji stron i znawców mają analogiczne zastosowanie postanowienia §§. 59 — 61.

Jeżeli szkoda dotyczy naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego), tegoż żony albo osób z nim w pierwszym lub drugim stopniu spokrewnionych lub powinowacanych, winien tenże naczelnik gminy (przełożony obszar dworskiego) zawiadomić bezzwłocznie Władzę polityczną powiatową, która albo załatwi sprawę w myśl poprzednich postanowień albo też wyznaczy inną delegację do przeprowadzenia tej sprawy.

§. 63. Jeżeli ugoda (§. 60.) nie przyjdzie do skutku, ma być protokolarnie spisany wynik dochodzeń, bezzwłocznie przysłany politycznej Władzy powiatowej, która w razie potrzeby może dochodzenie w odpowiedni sposób i to także z przybraniem innych znawców kazać uzupełnić i następnie ma wydać orzeczenie (§. 61.)

Blizsze przepisy i postanowienia o delegacji o przeprowadzeniu dochodzeń i usiłowań ugodowych przez delegatów wydane zostaną przez c. k. Namiesnictwo w drodze rozporządzenia.

Odwołanie trwałej delegacji naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego) może polityczna Władza powiatowa zarządzić każdego czasu. Odwołanie należy ogłosić w sposób w miejscu używany i zawiadomić o tem uprawnionego do polowania.

Tak co do delegacji naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego) jak również odwołania tejże delegacji winna polityczna Władza powiatowa porozumieć się z Wydziałem powiatowym.

§. 64. Polityczna Władza powiatowa winna równocześnie z rozstrzygnięciem o odszkodowaniu orzec także o ponoszeniu kosztów odnośnego dochodzenia. Na osobną prośbę odnośnej strony należy o tych kosztach nawet wówczas orzec, jeżeli odpadła potrzeba decydowania o odszkodowaniu. Jako koszta postępowania mogą być tylko zarachowane:

1. koszta z powodu interwencji organu urzędowego i znawcy przy podjętych oględzinach tudzież koszta doręczeń i należytości stempłowe (koszta urzędowe);

2. wydatki stron w gotówce urosłe z powodu uczestniczenia w oględzinach na miejscu, lub ewentualnie z powodu zarządzonego przez polityczną Władzę osobistego przed nią jawienia się, o ile wydatki te są konieczne (koszta stron), z wyłączeniem jednak możliwych kosztów przybrania doradcy prawnego.

§. 65. Względem ponoszenia kosztów w §. 64. określonych, obowiązują następujące postanowienia:

1 koszta urzędowe, wyjąwszy wypadek pod 3. określony, ponosić ma pozwany, który na wynagrodzenie szkody skazany zostaje.

Jeżeli zaś skarżący zupełnie został oddalony ze swoją pretensją, ma on ponieść koszta urzędowe.

2. Do zwrotu kosztów stron nie ma prawa ani skarżący ani pozwany. Wyjątki od tej zasady zachodzą w wypadku ustępu 3, jakoteż w następujących razach:

a) jeżeli skarżącemu przyznano całe przezeń liczebnie oznaczone odszkodowanie (§. 58.), to pozwany obowiązany jest zwrócić koszta prywatne skarżącego;

b) jeżeli skarżący zupełnie został oddalony, ma on uiścić koszta prywatne pozwanego;

3 jeżeli ofiarowana bezskutecznie przez pozwanego w postępowaniu ugodowym (§§. 58, 60, 62.) kwota ugodowa była wyższą od tej, którą skarżącemu przyznano, w takim razie skarżący ponosi koszta urzędowe, nadto obowiązany jest na żądanie pozwanego zwrócić mu jego koszta prywatne, jeżeli zaś równa z kwotą w drodze ugodowej ofiarowaną, będą koszta równomiernie rozdzielone.

Ewentualne koszta prawnego doradcy ponosi we wszystkich wypadkach każda strona sama za siebie.

C. Ugodowe unormowanie wynagrodzenia szkód.

§. 66. W drodze porozumienia z właścicielami gruntów, mogą być zawierane względem wynagrodzenia szkód wyrządzo-

nych przez polowanie lub zwierzynę odmienne od postanowień niniejszej ustawy umowy, których jednak dochodzić wolno tylko na zwykłej drodze prawa.

IV. Ogólne postanowienia o władzach i o postępowaniu niekarnem.

§. 67. Wykonywanie niniejszej ustawy służy w miarę oznaczonej w poszczególnych przepisach kompetencji politycznej Władzy powiatowej, albo Namiestnictwu.

§. 68. Jeżeli gmina, której poruczona jest polityczna administracja, posiada samodzielne polowanie w obrębie własnego obszaru gminnego, Namiestnictwo załatwia i rozstrzyga w pierwszej instancji wszystkie do tego samodzielnego polowania odnoszące się sprawy, w którychby gmina miała występować jako strona.

§. 69. Rekurs przeciw orzeczeniu politycznej Władzy powiatowej wnoszony być ma do Namiestnictwa, przeciw decyzji Namiestnictwa, — wyjąwszy wypadek określony w 2. ust. §-fu 5-go — do Ministerstwa rolnictwa. Przeciw potwierdzonemu przez Namiestnictwo orzeczeniu o szkodach przez polowanie i przez zwierzynę wyrządzonych, dalszy rekurs nie ma miejsca.

Rekurs należy w 14. dniach po doręczeniu orzeczenia wnieść pisemnie lub ustnie u Władzy, która orzekała w pierwszej instancji.

§. 70. Rekurs wcześniej wniesiony ma z reguły skutek zawieszający. wyjąwszy wypadku w §. 17. przewidzianego, albo też gdy względy bezpieczeństwa publicznego i uniknięcie możliwych szkód wymagają bezwłocznego przeprowadzenia poleconych zarządzeń.

§. 71. W wypadkach, w których porozumienie między polityczną Władzą powiatową a Wydziałem Rady powiatowej nie przyszło do skutku, orzeka c. k. Namiestnictwo po zasięgnięciu zdania Wydziału krajowego.

V. Przekroczenia i kary.

§. 72. C. k. Żandarmerya, zaprzysiężone strażę leśne, strażę myśliwskie i strażę

polowe, mają obowiązek czuwania nad przestrzeganiem przepisów niniejszej ustawy i podawania wszelkich dostrzeżonych przekroczeń do wiadomości politycznej Władzy wiatowej.

§. 73. Przekroczenia tej ustawy, jako też rozporządzeń i szczegółowych zarządzeń na jej podstawie wydanych, mają być karane, o ile powszechna ustawa karna nie ma zastosowania, przez polityczną Władzę powiatową grzywną od 5 do 50 zł. Grzywna ta podwyższoną być może w przypadku powtórnego przekroczenia, albo jeżeli przekroczenie pociągnęło za sobą znaczną szkodę, aż do stu reńskich. W razie niewypłacalności skazanego należy grzywnę zamienić na karę aresztu. przyczem 5 zł. liczy się za jeden dzień aresztu.

W razie cięższych, przez dłuższy czas dokonywanych, albo powtarzanych wykroczeń przeciw niniejszej ustawie, można zamiast grzywny orzec karę aresztu od 1 do 20 dni.

Grzywny wpływają do funduszu ubogich tej gminy, w której obrębie przekroczenie popełnione zostało.

§. 74. W wypadkach przekroczeń §§. 33, 34, 35. ust. c. 36 i 37, których dopuszcza się sam uprawniony do polowania, względnie handlarz i właściciele restauracji, należy zarazem orzec utratę zwierzyny złowionej albo zabitej wbrew przepisowi, a względnie podanej na sprzedaż.

Przy przekroczeniach §§. 42 i 46 orzec należy utratę zakazanych przyrządów bez różnicy, czy one są własnością przestępcy lub nie.

§. 75. W razie zajęcia przyrządów zakazanych §§. 42. i 46. należy orzec bezwzględnie utratę tych przedmiotów, chociażby nie możliwem było dochodzenie i skazanie osób, które się nimi posługiwały.

§. 76. Zwierzyna, strzelby i przyrządy które uznane zostały za przepadłe, sprzedawane być mają przez polityczną Władzę powiatową w drodze publicznej licytacji na rzecz funduszu ubogich tej miejscowości, gdzie nastąpiło zajęcie. Przed sprzedażą je-

dnak, należy zakazane przyrzady uczynić niezdolnymi do dalszego użytku.

§. 77. Z orzeczeniem karnem połączyć należy o ile nie chodzi o wynagrodzenie szkód przez polowanie i zwierzynę wyrządzonych, także zobowiązane do wynagrodzenia szkody przekroczeniem spowodowanej jeżeli powodu braku dostatecznego wyjaśnienia, nie wypadnie odesłać pretensyi dotyczącej odszkodowania do sądów cywilnych.

Stronom interesowanym, mimo prawomocnych orzeczeń o odszkodowanie, służy prawo udać się w tych sprawach na zwykłą drogę prawa.

§. 78. Jeżeli po przekroczeniu myśliwskim w przeciągu 6 miesięcy, licząc od dnia spełnienia czynu, przestępca nie został pociągnięty do odpowiedzialności, wtedy następuje przedawnienie przekroczenia, co jednak nie uwalnia od obowiązku usunięcia trwającego stanu bezprawnego, jakie przekroczenie to spowodowało.

§. 79. Co do właściwości politycznych Władz do dochodzenia i karania przekroczeń niniejszej ustawy, co do terminów odwołania i co do odnośnego postępowania, zastosowane być mają ogólnie obowiązujące przepisy w administracyjnem postępowaniu karnem.

O karach i w związku z niemi będących zwrotach szkód i kosztów rozstrzyga w najwyższej instancyi Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa.

VI. Karty myśliwskie.

§. 80. Nie wolno polować nikomu bez wydanej przez właściwą Władzę karty myśliwskiej, lub bez certyfikatu jej miejsce zastępującego.

Wzór karty myśliwskiej i certyfikatu ustanowi Namiestnictwo w drodze rozporządzenia.

§. 81. Karty myśliwskie i certyfikaty wydaje polityczna Władza powiatowa, w której okręgu ubiegający się o nie w danej chwili przebywa. Karta myśliwska może być także obcym, t. j. osobom nie zamieszkałym

w Galicyi, przez tutejszą krajową polityczną Władzę powiatową wydana.

§. 82. Karta myśliwska wystawioną być może na rok, na trzy lata kalendarzowe albo na miesiąc.

Certyfikaty wydane będą zatwierdzonym i zaprzysiężonym strażnikom łowieckim, na czas ustanowienia ich strzelcami.

Uprawnieni do polowania, którzy w myśl §. 31. al. 2. niniejszej ustawy przyjmą na siebie obowiązki dozorców polowania, nie mogą korzystać z certyfikatów (§. 84. al. 2).

§. 83. Karta myśliwska ważną jest na cały obszar Królestwa Galicyi wyłącznie dla osoby, na której nazwisko opiewa, nie może więc komu innemu być odstąpiona; nie daje ona jednak prawa polować bez zezwolenia uprawnionego do polowania.

Kartę powinni posiadacze w czasie wykonywania polowania zawsze mieć przy sobie i okazać ją na żądanie organu bezpieczeństwa.

§. 84. Za roczną kartę myśliwską opłacić trzeba takse 5 zł. (10 koron), za trzyletnią 15 zł. (30 koron), za miesięczną 1 zł. 50 ct. (3 korony). Opłaty te wpływają do funduszu krajowego.

Certyfikaty wystawiane według §. 82 nie podlegają opłacie taksy, lecz polityczna Władza powiatowa, odmówić ma wydania takich certyfikatów, jeżeli powziąć można podejrzenie, że zamierzone jest uchylenie się od obowiązku opłaty taksy.

§. 85. Wystawienia karty myśliwskiej odmówić należy:

a) małoletnim, o ile o karty dla nich nie proszą ojcowie, albo opiekunowie;

b) wyrobnikom żyjącym z zarobku dziennego, tudzież ubogim wspieranym przez zakłady dobroczynne, albo z fundusów gminnych;

c) umyślowo chorym i notorycznym pijakom;

d) osobom, które nie mogą się wykazać kartą na broń, o ile ją wedle odnośnych przepisów mieć powinny;

e) na czas pięciu lat po odbyciu kary temu, kto uznany był winnym zbrodni przeciw bezpieczeństwu osoby lub mienia;

f) na czas trzech lat po odbyciu kary temu, który wedle §. 335 ustawy karnej, uznany był winnym przestępstwa przeciw bezpieczeństwu życia z powodu nieostrożnego obchodzenia się z bronią palną, albo też przekroczenia kradzieży, względnie udziału w tejsze;

g) na czas dwuletni temu, kto powtórnie ukarany został za przekroczenie przekroczenie przepisów o ochronie zwierzyny.

Wydania certyfikatów strażnikom łowieckim odmówić należy w wypadkach wyżej pod lit. c) e) f) i g) wymienionych.

§. 86. Kartę myśliwską odebrać należy bez zwrócenia zapłaconej za nią taksy, jeżeli po wystawieniu zajdzie, lub wiadomą się stanie, co do osoby jej właściciela jedna z wymienionych powyżej (§. 85.) okoliczności wykluczających.

Toż samo stosuje się i do certyfikatów.

Izba uchwała powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o sprawozdaniu Rady szkolnej krajowej o stanie szkół ludowych i seminariów nauczycielskich za rok szkolny 1894/5.

Sprawozdawca p. Czartoryski czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sprawozdanie Rady szkolnej o stanie szkół ludowych i seminariów nauczycielskich przyjmuje się do wiadomości.

II. Sejm wzywa Wydział krajowy, aby w porozumieniu z Radą szkolną krajową zwrócił uwagę na niedogodności, powstające dla Rad szkolnych miejscowych z powodu zalegania w uiszczaniu dodatków szkolnych i na najbliższej sesji przedstawił odpowiednie wnioski.

III. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby w najbliższym czasie ustanowieniem większej liczby inspektorów szkolnych okręgowych, zrównał ich liczbę z ilością okręgowych szkolnych — oraz dostarczył Radom szkol-

nym okręgowym odpowiednich sił kancelaryjnych.

IV. Sejm ponownie zwraca uwagę Wydziału krajowego na sprawę stopniowego zakładania internatów przy seminariach nauczycielskich, z poleceniem przedstawienia w porozumieniu z Radą szkolną krajową odpowiednich wniosków na najbliższej sesji.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Wójcik i stawia następujący dodatkowy wniosek:

Sejm wzywa c. k. Radę szkolną krajową, aby zaprowadziła naukę podzielną w czasie od 15. kwietnia do końca czerwca i od 1. września do 30. października.

Izba popiera wniosek p. Wójcika.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia sprawozdawca.

W rozprawie szczegółowej nikt głosu nie żąda, poczem Izba uchwała powyższe wnioski komisji, głosując nad każdym punktem tegoż wniosku oddzielnie.

Izba przystępuje do rozprawy nad dodatkowym wnioskiem p. Wójcika.

Przemawia sprawozdawca.

Izba uchwała wniosek p. Wójcika.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej o petycjach miast: Lwowa, Krakowa, Bochni, Wadowie, Buczacza, Wieliczki i Złoczowa o pomożenie liczby posłów z miast, tudzież rektoratu szkoły politechnicznej we Lwowie o nadanie głosu wirylnego rektorowi tej szkoły.

Sprawozdawca p. Fruchtman uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączone do sprawozdania ustawy.

I. U s t a w a.

z dnia dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Ksiestwem Krakowskiem, zmieniająca §. 3. statutu krajowego z dnia 26. Lutego 1861. r.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem

Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Postanowienia §. 3. statutu krajowego z d. 26. lutego 1861 roku i ustawy z dnia 20. września 1866 r., zawierającej dodatek do §. 3. statutu krajowego (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 22) znoszą się.

§. 3. statutu krajowego ma brzmieć jak następuje:

§. 3.

Sejm krajowy składa się ze stu pięćdziesięciu czterech członków a mianowicie:

a) z trzech arcybiskupów lwowskich, księcia biskupa krakowskiego, dwóch biskupów przemyskich, biskupa tarnowskiego i biskupa stanisławowskiego. W razie wakującej stolicy arcybiskupiej lub biskupiej administrator diecezji jest członkiem Sejmu krajowego;

b) z rektorów uniwersytetów krakowskiego i lwowskiego;

c) ze stu czterdziestu czterech posłów wybranych, a to:

I. czterdziestu czterech posłów z klasy wielkich posiadłości gruntowych,

II. z dwudziestu sześciu posłów miast w ustawie wyborczej wymienionych i izb handlowych i przemysłowych.

III. z siedmdziesięciu czterech posłów reszty gmin Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w wykonanie od pierwszych po jej ogłoszeniu powszechnych wyborów do Sejmu.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

II. U s t a w a

z dnia dla Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zmieniającą §. 3. sejmowej ordynacyi wyborczej z dnia 26. lutego 1861 r.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

Art. I.

Postanowienie §. 3. sejmowej ordynacyi wyborczej z dnia 26. lutego 1861 roku, znosi się w jego obecnej osnowie i ma brzmieć jak następuje:

§. 3.

Lwów wybiera sześciu, Kraków czterech posłów a każde z innych w §. 2. wymienionych miast po jednym.

Wszyscy do wyboru uprawnieni każdego miasta tworzą jedno ciało wyborcze.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w wykonanie od pierwszych po jej ogłoszeniu powszechnych wyborów do Sejmu.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

2) Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyje miast Bochni (L. s. 866), Buczacza (L. s. 1272), Złoczowa (L. s. 1385), Wieliczki (L. s. 1361), Wadowie (L. s. 868), o pomnożenie liczby posłów z miast, tudzież petycyę Rektoratu szkoły politechnicznej we Lwowie (L. s. 320) o przyznanie rektorowi tej szkoły głosu wirylnego w Sejmie, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i zdania sprawy na następnej sesji sejmowej.

W rozprawie ogólnej zabiera głos p. Romanowicz, stawiając do projektu ustawy następujące poprawki.

W projekcie ustawy pierwszej Art. II. opiewać ma:

Art. II. Ustawa niniejsza wchodzi w wykonanie z dniem jej ogłoszenia.

W projekcie ustawy drugiej opiewać mają:

Art. Ustawa niniejsza wchodzi w wykonanie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III. Zaraz po ogłoszeniu niniejszej ustawy przeprowadzone będą wybory dwóch posłów z miasta Lwowa, a jednego posła z miasta Krakowa. Mandaty posłów wybranych przy tych wyborach trwać będą tylko do końca VII. peryodu wyborczego Sejmu Galicyjskiego.

Art. IV. jak art. III. projektu komisji.

Izba popiera poprawki p. Romanowicza.
Przemawia p. Kramarczyk.

Marszałek zwraca uwagę p. Kramarczyka, iż w przemówieniu swem użył niewłaściwego wyrażenia.

P. Kramarczyk zapytuje, czy został wezwany do porządku.

Marszałek wyjaśnia, że tylko zwrócił uwagę p. Kramarczyka na niestosowność użytego przez niego wyrażenia.

P. Kramarczyk przeprasza.

Przemawia p. Okuniewski.

Przemawia p. Średniawski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca oświadczając, że po porozumieniu się z większością komisji prawnej, poprawki p. Romanowicza przyjmuje.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Marszałek wzywa sekretarzy do obliczenia ilości obecnych w Izbie posłów.

Po obliczeniu konstatuje marszałek, że jest obecnych 127 posłów, zatem komplet wymagany. Marszałek prosi posłów, aby do końca głosowania nie oddalali się z Izby.

Sprawozdawca p. Fruchtmann czyta:

Art. I.

Postanowienia §. 3. statutu krajowego z dnia 26. lutego 1861 r. i ustawy z dnia 20. września 1866 r. zawierającej dodatek do §. 3. statutu krajowego (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 22) znoszą się.

§. 3. statutu krajowego ma brzmienie jak następuje:

§. 3.

Sejm krajowy składa się ze stu pięćdziesięciu czterech członków, a mianowicie:

a) z trzech arcybiskupów lwowskich, księcia biskupa krakowskiego, dwóch biskupów przemyskich, biskupa tarnowskiego i biskupa stanisławowskiego. W razie wakującej stolicy arcybiskupiej lub biskupiej, administrator diecezji jest członkiem Sejmu krajowego:

b) z rektorów uniwersytetów krakowskiego i lwowskiego;

c) ze stu czterdziestu czterech posłów wybranych, a to:

I. czterdziestu czterech posłów z klasy wielkich posiadłości gruntowych,

II. z dwudziestu sześciu posłów miast w ustawie wyborczej wymienionych i izb handlowych i przemysłowych,

III. z siedmdziesięciu czterech posłów reszty gmin Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

W rozprawie szczegółowej nad art. I. §. 3. nikł głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do głosowania.

Marszałek po głosowaniu konstatuje, że art. I. w obecności 128 (1 poseł przybył do Izby) został jednomyślnie przyjęty.

Sprawozdawca czyta:

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w wykonanie z dniem jej ogłoszenia.

Izba bez rozprawy uchwała jednogłośnie art. II. w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca czyta:

Art II.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba bez rozprawy uchwała jednogłośnie art. III. w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca czyta tytuł i wstęp:

I. U s t a w a.

z dnia dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zmieniająca §. 3. statutu krajowego z dnia 26. lutego 1861.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

Izba uchwała jednogłośnie bez rozprawy tytuł i wstęp ustawy w powyższem brzmieniu.

Marszałek oznajmia, iż następuje teraz rozprawa szczegółowa nad projektem ustawy II:

Sprawozdawca czyta:

Art. I.

Postanowienie §. 3. sejmowej ordynacji wyborczej z dnia 26. lutego 1861 roku

znosi się w jego obecnej osnowie i ma brzmieć jak następuje:

§. 3.

Lwów wybiera sześciu, Kraków czterech posłów, a każde z innych w §. 2. wymienionych miast po jednym.

Wszyscy do wyboru uprawnieni każdego miasta tworzą jedno ciało wyborcze.

W rozprawie szczegółowej nad art. I. i §. 3. nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do głosowania.

Marszałek po głosowaniu konstatuje, że art. I. w obecności 128 posłów, został jednogłośnie przyjęty.

Sprawozdawca czyta:

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w wykonanie z dniem jej ogłoszenia.

Izba uchwała jednogłośnie bez rozprawy art. II. w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca czyta:

Art. III.

Zaraz po ogłoszeniu niniejszej ustawy przeprowadzone będą wybory dwóch posłów z miasta Lwowa a jednego posła z miasta Krakowa. Mandaty posłów wybranych przy tych wyborach, trwać będą tylko do końca VII. peryodu wyborczego Sejmu galicyjskiego.

Izba bez rozprawy uchwała jednogłośnie art. III. w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca czyta:

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba bez rozprawy uchwała jednogłośnie art. IV. w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca czyta tytuł i wstęp ustawy:

II. U s t a w a.

z dnia dla Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkim Księstwem Krakowskim, zmieniająca §. 3. sejmowej ordynacji wyborczej z dnia 26. lutego 1861 r.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkim Księstwem Krakowskim rozporządzam co następuje:

Izba bez rozprawy uchwała jednogłośnie tytuł i wstęp II. ustawy w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie I. ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Izba przyjmuje wniosek przystąpienia do trzeciego czytania bez czytania, a następnie uchwała I. ustawę w trzecim czytaniu.

Marszałek konstatuje, że tak samo jednomyślnie jak przy rozprawie szczegółowej I. ustawa została przyjęta.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie II. ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Izba przyjmuje wniosek przystąpienia do trzeciego czytania bez czytania, a następnie uchwała II. ustawę w trzecim czytaniu.

Marszałek konstatuje, że ustawa II. przyjęta została tym samym co poprzednio stosunkiem głosów.

Sprawozdawca czyta:

2. Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyę miast Bochni (L. s. 866) Buczacza (L. s. 1272), Złoczowa, (L. s. 1385), Wielicki (L. s. 1361), Wadowic (L. s. 868) o pomnożenie liczby posłów z miast, tudzież petycyę Rektoratu Szkoły politechnicznej we Lwowie, (L. s. 320) o przyznaniu rektorowi tej szkoły głosu weryfikalnego w Sejmie odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i zdania sprawy na następnej sesyi sejmowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o wniosku posła Barwińskiego w sprawie zaprowadzenia w szkołach średnich galicyjskich obowiązkowej nauki drugiego języka krajowego,

Sprawozdawca p. Stanisław Tarnowski uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wniosek p. Barwińskiego o obowiązkowej nauce obu języków krajowych w szkołach średnich przekazuje się c. k. Rządowi, względnie c. k. Radzie szkolnej krajowej do zbadania.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o wniosku posła Wachnianina względem urzędzenia w gimnazjum stanisławowskim klas równorzędnych z ruskim językiem wykładowym,

Sprawozdawca p. Stanisław Tarnowski uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wniosek posła Wachnianina o stopniowe zaprowadzenie klas równorzędnych z językiem wykładowym ruskim w gimnazjum stanisławowskim, odstępuje się c. k. Radzie szkolnej krajowej do zbadania.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie uwolnienia od opłaty myta kopytkowego miasta Lwowa zaprzęgów wiozących potrzebne materiały do budowy i konserwacji dróg powiatowych i gminnych powiatu Lwowskiego.

Sprawozdawca p. Starzyński, uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sprawozdanie Wydziału kraj. w przedmiocie uwolnienia od opłaty myta kopytko-

wego w mieście Lwowie zaprzęgów wiozących materiały do budowy dróg powiatowych i gminnych w powiecie Lwowskim przyjmuje się do wiadomości“.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej o wniosku posła Pohoreckiego w sprawie utworzenia Izby handlowej i przemysłowej w Tarnopolu.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wniosek posła Pohoreckiego w przedmiocie utworzenia izby handlowej i przemysłowej w Tarnopolu, przekazuje się Wydziałowi krajowemu z poleceniem zebrania dat potrzebnych dla ocenienia sprawy poruszanej w tym wniosku i przedłożenia sprawozdania w tym przedmiocie na najbliższej sesji sejmowej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gminnej w sprawie wyjednania dla gmin wynagrodzenia za spełnianie funkcji poruczonego zakresu działania.

Sprawozdawca p. Górski uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu:

1) aby wyjednał u c. k. Rządu wynagrodzenia dla gmin za sprawowanie poruczonego zakresu działania;

2) aby niezależnie od tego we właściwej drodze podjął starania w tym kierunku, żeby łącznie ze zmianą obecnych niejasnych i wadliwych postanowień ustawy gminnej określającej granice własnego i poruczone-

go zakresu działania gminy, państwo otworzyło związkom komunalnym inne źródła dochodów na pokrycie kosztów połączonych ze sprawowaniem zadań administracji publicznej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Sprawozdanie komisji kolejowej o sprawozdaniu Wydziału kraj. w przedmiocie uzupełnienia uchwały sejmowej z 8. lutego 1895 co do kolei lokalnej Chabówka-Zakopane.

Sprawozdawca p. Szczepanowski uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy :

- 1 przyjąć do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego;
- 2 powziąć załączoną uchwałę :

U C H W A Ł A

w przedmiocie uzupełnienia postanowienia uchwały sejmowej z dnia 8. lutego 1895 r. zatwierdzonej najwyższem postanowieniem z dnia 5. stycznia 1896. r. dotyczącego poparcia projektowanej wąskotorowej kolei lokalnej

Chabówka-Zakopane.

Postanowienie ustępu b) punktu 2. uchwały I. Sejmu krajowego z dnia 8. lutego 1895 r. zatwierdzonej Najwyższem postanowieniem z dnia 5. stycznia 1896. do tyjące poparcia linii Chabówka-Zakopane zostaje uzupełnione następującem dodatkowem postanowieniem: „O ileby według uznania Wydziału krajowego zachodziła potrzeba zamiast wpłaty akcyi zakładowych przez miejscowe czynniki interesowane przyjąć ich gwarancję oprocentowania i umorzenia odpowiedniej części kapitału zakładowego, upoważnia się Wydział krajowy do objęcia za nich odpowiedniej części akcyi zakładowych, wpłacenia ich w pełnej imiennej wartości i pokrycia odnośnego wydatku

z krajowego funduszu kolejowego, a to po zawarciu umowy z gwarantującemi interesantami zabezpieczającej fundusz rzeczony od strat“.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej, w której uchwała bez rozprawy punkt I. wniosku komisji.

Następnie uchwała Izba w oddzielnem głosowaniu punkt 2. wniosku komisji z projektem uchwały.

Sprawozdawca wnosi przystąpienie do trzeciego czytania powyższego projektu uchwały bez czytania.

Izba przyjmuje bez rozprawy wniosek przystąpienia do trzeciego czytania bez czytania, a następnie w oddzielnem głosowaniu przyjmuje powyższą uchwałę w trzeciem czytaniu.

Następuje.

Sprawozdanie komisji kolejowej w sprawie zmiany postanowienia uchwały sejmowej z 8. lutego 1895 co do popierania budowy kolei lokalnej Jaworzno-Piła.

Sprawozdawca p. Szczepanowski uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy przyjąć załączoną uchwałę :

U C H W A Ł A

w przedmiocie zmiany postanowienia uchwały sejmowej z dnia 8. lutego 1895 zatwierdzonej Najwyższem postanowieniem z dnia 5. stycznia 1896 tyjące się poparcia projektowanej kolei lokalnej Jaworzno-Piła.

Postanowienie punktu 3. ustępu I. uchwały Sejmu krajowego z dnia 8. lutego 1895, obejmującej program poparcia poszczególnych kolei lokalnych, zatwierdzonej Najwyższem postanowieniem z dnia 5. stycznia 1896, dotyczące poparcia linii Jaworzno-Chrzanów-Piła, zostaje uchylone w dotychczasowem brzmieniu i ma opiewać jak następuje :

„W razie wydania koncesyi państwowej na linię Jaworzno-Chrzanów-Piła, i za-

pewnienia przez interesentów miejscowych na przeciąg 15 lat dostatecznej ilości frachtów na seceji Jaworzno-Kęty upoważnia się Wydział krajowy na podstawie ustawy krajowej z dnia 17. lipca 1893 Dz. u. k. Nr. 42 do udzielenia imieniem kraju na rzecz pomienionej linii i na czas nie dłuższy niż do końca roku 1968, gwarancyi dochodu równającego się oprocentowaniu po czerzy od sta (4%) wraz z umorzeniem prawidłowem od kolejowej pożyczki pierwszeństwa, zaciągnąć się mającej przez koncesyonaryusza w wysokości 464.000 zł. wyraźnie czterysta sześćdziesiąt cztery tysiące złotych po kursie nie niższym od tego, jaki Wydział krajowy ustanowi, a to z zastrzeżeniem, że kapitał imienny pomienionej kolei ustanowiony będzie na sumę nie wyższą niż 696.000 zł. wyraźnie sześćset dziewięćdziesiąt sześć tysięcy złotych. Z tego kapitału imiennego suma potrzebna po nad wspomnianą pożyczkę pierwszeństwa, a to co najmniej 232.000 zł. wyraźnie dwieście trzydzieści dwa tysiące zł. dostarczoną będzie przez emisję akcyi zakładowych, wpłaconych w pełnej ich imiennej wartości, z których 116.000 zł. obejmie państwo, a co najmniej 116.000 zł. interesenci miejscowi. Do pomienionych akcyi zakładowych nie będzie przywiązane prawo pobierania procentów interkalarnych za czas budowy."

Izba przyjmuje bez rozprawy powyższy projekt uchwały.

Sprawozdawca wnosi przystąpienie do trzeciego czytania powyższego projektu uchwały bez czytania.

Izba przyjmuje bez rozprawy wniosek przystąpienia do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, a następnie w oddzielnem głosowaniu przyjmuje powyższą uchwałę w trzeciem czytaniu.

Następuje:

Sprawozdanie komisji kolejowej o przedłożeniu Wydziału kraj. w przedmiocie zapewnienia budowy kolei Delatyn-Kołomyja i Horodenka-Stefanówka.

Sprawozdawca p. Szczepanowski uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy:

1. przyjąć sprawozdanie Wydziału krajowego do wiadomości;

2. powziąć załączoną uchwałę.

U C H W A Ł A

w przedmiocie zmiany i uzupełnienia postanowien uchwały sejmowej z dnia 8. lutego 1895, zatwierdzonej Najwyższem postanowieniem z dnia 5. stycznia 1896, dotyczących zapewnienia budowy projektowanej kolei lokalnej: Delatyn-Kołomyja-Horodenka-Stefanówka.

A. Postanowienie ustępu d) punktu 2. uchwały I. Sejmu krajowego z dnia 8. lutego 1895, obejmującej program poparcia poszczególnych kolei lokalnych, zatwierdzonej Najwyższem postanowieniem z dnia 5. stycznia 1896, dotyczące wysokości kolejowej pożyczki pierwszeństwa, mającej być przez kraj gwarantowaną na rzecz linii Delatyn-Kołomyja-Horodenka-Stefanówka, tudzież wysokości całego kapitału imiennego i sposobu dostarczenia reszty tego kapitału ponad kolejową pożyczkę pierwszeństwa zostaje uchylone w dotychczasowem brzmieniu i ma opiewać jak następuje:

„d) 2,600.000 zł. wyraźnie dwa miliony sześćset tysięcy złotych wal. austr. dla linii Delatyn-Kołomyja-Horodenka-Stefanówka, z zastrzeżeniem, że kapitał imienny rzeczonyj kolei ustanowiony będzie na sumę 3,900.000 zł. wyraźnie: trzy miliony dziewięćset tysięcy złotych wal. austr. i że reszta kapitału imiennego ponad powyżej wymienioną w kwocie 2,600.000 zł. pożyczkę pierwszeństwa dostarczoną będzie w sposób następujący:

„a) 425.000 zł. wyraźnie: czterysta dwadzieścia pięć tysięcy złotych wal. austr. dostarczy państwo w zamian za akcyje zakładowe, objęte w pełnej ich imiennej wartości, a to po myśli ustawy z dnia 19. czerwca 1895 r. D. u. p. Nr. 83;

„β) interesenci miejscowi zagwarantują funduszowi krajowemu czysty dochód w kwocie 35.435 zł. wyraźnie: trzydzieści pięć tysięcy czterysta trzydzieści pięć zło-

tych w. a. rocznie przez lat 75 od sumy efektywnej nie niższej niż 748.000 zł. wyraźnie: siedemset czterdzieści ośm tysięcy złotych wal. austr. Przytem upoważnia się Wydział krajowy do objęcia w pełnej imiennej wartości za sumę nie niższą niż 748.000 zł., akcyi zakładowych utworzyć się mającego Towarzystwa akcyjnego tej kolei i do pokrycia odnośnego wydatku z krajowego funduszu kolejowego, względnie zaciągnięcia na ten cel imieniem kraju po kursie nie niższym niż dziewięćdziesiąt pięć od sta (95 %) czteroprocentowej (4 %) pożyczki z terminem umorzenia do końca roku 1968, w sumie imiennej nie wyższej niż 787.400 zł. wyraźnie: siedemset osmdziesiąt siedem tysięcy czterysta złotych wal. austr. — a to po zawarciu umowy z gwarantującymi interesentami, zabezpieczającej fundusz rzeczony od wszelkich strat. Pomienionym interesentom miejscowym wolno jednak będzie za zezwoleniem Wydziału krajowego, w miejsce zagwarantowania wyżej oznaczonego rocznego dochodu w kwocie 35.435 zł. objąć w pełnej imiennej wartości za sumę nie niższą niż 748.000 zł. w. a. akcyje zakładowe utworzyć się mającego Towarzystwa akcyjnego kolei lokalnej Delatyn - Kołomyja - Horodenka - Stefanówka.“

„7) Wpłatę całej reszty potrzebnego kapitału, bądź to w zamian za akcyje zakładowe objęte w pełnej ich imiennej wartości, bądź też *à fond perdu* zapewniają czynniki interesowane po myśli §. 2. ustawy krajowej z dnia 17. lipca 1893, D. u. k. Nr. 42, przyczem wolno będzie Wydziałowi krajowemu interesentów gwarantujących czysty dochód pod literami *d) β)* oznaczony, zwolnić częściowo lub w całości od dostarczenia udziałów, któreby na nich przypadły dodatkowo dla pokrycia pomienionej reszty kapitału potrzebnego — o ile to jednak okaże się możliwem po wypracowaniu szczegółowego projektu kolei i po przeprowadzeniu rokowań z zarządem interesowanych dóbr państwowych celem uzyskania odpowiednich ofiar dobrowolnych“.

Do akcyi zakładowych wymienionych powyżej pod literami *a) β) γ)* nie będzie przywiązane prawo pobierania procentów interkalarnych za czas budowy“.

B. Postanowienie punktu 4. pomienionej uchwały I. Sejmu krajowego z dnia 8. lutego 1895 zostaje uchylonem w dotychczasowem brzmieniu i ma opiewać jak następuje:

„Co do kolei wymienionej w punkcie 1, pod literą *d)* Delatyn - Kołomyja - Horodenka - Stefanówka, upoważnia się Wydział krajowy do uzyskania po myśli §. 4. (al. 2) ustawy krajowej z dnia 17. lipca 1893 (D. u. k. Nr. 42) koncesyi państwowej na tę linię w imieniu kraju — i do zapewnienia budowy tejże w sposób, jaki ze względu na interes kraju uzna za najodpowiedniejszy“.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Abrahamowicz, stawiając do wniosków komisji, następujący dodatkowy wniosek:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, iżby dołożył wszelkich starań, celem dokonania budowy kolei lokalnej Peczenizyn - Kołomyja - Horodenka - Stefanówka w czasie możliwie najkrótszym.

Izba popiera powyższy wniosek p. Abrahamowicza.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia sprawozdawca, godząc się na wniosek p. Abrahamowicza.

W rozprawie szczegółowej nikt głosu nie żąda, Izba uchwała punkt 1. wniosku komisji, a następnie w oddzielnem głosowaniu punkt 2. wniosku komisji z projektem uchwały.

Sprawozdawca wnosi przystąpienie do trzeciego czytania powyższego projektu uchwały bez czytania.

Izba przyjmuje bez rozprawy wnioski przystąpienia do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, a następnie w oddzielnem głosowaniu przyjmuje powyższą uchwałę w trzecim czytaniu.

W końcu uchwała Izba bez rozprawy dodatkową rezolucyę, postawioną przez p. Abrahamowicza.

Następuje:

Sprawozdanie komisji kolejowej o sprawozdaniu Wydziału kraj. z czynności Dep. IV. w zakresie spraw kolejowych.

Sprawozdawca p. Szczepanowski, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Przyjmuje się do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności Departamentu IV. w zakresie spraw kolejowych za czas od 15. grudnia 1894 do 25. listopada 1895.

2. Wzywa się c. k. Rząd, ażeby w większej niż dotąd mierze uwzględniał zastosowanie wąskiego toru przy budowie kolei lokalnych, albowiem tylko w ten sposób umożliwiał się budowę wielu linii odpowiadających potrzebom ekonomicznym kraju, a których urzeczywistnienie przy przyjęciu szerokiego toru byłoby z finansowych względów niemożliwym.

3. Wzywa się Wydział krajowy, ażeby zbadał możliwość połączenia powiatu turezańskiego z siecią kolei państwowych i przyprowadzenia do skutku budowy odpowiedniej kolei lokalnej w granicach krajowej ustawy z dnia 17. lipca 1893.

4. Wzywa się Wydział krajowy, ażeby na najbliższej sesji sejmowej przedłożył plan stałej organizacyi krajowego biura kolejowego.

5. Nad petycją Nr. 1.102 przechodzi się do porządku dziennego.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i głosując oddzielnie nad każdym punktem wniosku komisji, uchwała wszystkie pięć punktów powyższego wniosku bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie ustne komisji kolejowej o wniosku posła Żurdeckiego w sprawie budowy kolei z Rozwadowa do Przeworska.

Sprawozdawca p. Szczepanowski w myśl uchwały sejmowej z dnia 7. lutego 1896 zdaje ustnie sprawę w tym przedmiocie i przedstawia imieniem komisji następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Wzywa się ponownie c. k. Rząd, aby wnioski odnoszące się do budowy kolei rządowej Rozwadów - Przeworsk na bieżącej sesji Rady państwa przedłożył.

2. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby odnośnie do powyższych uchwał sejmowych wniosków do c. k. Rządu stosownie przedstawienie, wykazujące potrzebę jak najrychlejszego rozpoczęcia budowy rzeczonyj linii kolejowej.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej, a głosując oddzielnie nad każdym punktem wniosku komisji, uchwała oba punkta powyższego wniosku bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji przemysłowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności w zakresie spraw przemysłowych. (Sprawy podatkowe).

Sprawozdawca p. Szczepanowski uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

1) przyjmuje się do wiadomości sprawozdanie Wydziału Krajowego z czynności w zakresie przemysłowym (sprawy podatkowe);

2) wzywa się c. k. Rząd, ażeby doprowadził do skutku projekt reformy podatków bezpośrednich, znajdujący się pod obradą Rady Państwa;

3) zezwała się na odpisanie Towarzystwu handlu skór i wyrobów tkackich w Łańcucie będącemu w likwidacyi zaległych krajowych i indemnizacyjnych dodatków do podatków.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i głosując nad każdym punktem wniosku komisji oddzielnie, uchwała wszystkie trzy punkty powyższego wniosku bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji przemysłowej o sprawozdaniu c. k. Rady szkolnej krajowej o stanie szkół państwowych dla nauki przemysłowej w r. 1894/95.

Sprawozdawca p. Szczepanowski, uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. przyjmuje się do wiadomości sprawozdanie c. k. Rady szkolnej krajowej o stanie szkół państwowych dla nauki przemysłowej;

2. wzywa się c. k. Rząd do urządzenia przy przemysłowej szkole Krakowskiej oddziału elektrotechnicznego;

3. wzywa się c. k. Rząd do przeprowadzenia pertraktacji z reprezentacją miasta Lwowa w celu uzyskania odpowiedniejszego pomieszczenia dla szkoły przemysłowej we Lwowie;

4. wzywa się c. k. Rząd do zorganizowania wyższego Zakładu dla nauk handlowych we Lwowie;

5. poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby na przyszłej sesji sejmowej przedstawił wnioski co do przyczynienia się kraju poważnemi kwotami do urządzenia i utrzymania wyższego zakładu dla nauk handlowych we Lwowie.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i głosując oddzielnie nad każdym punktem wniosku komisji, uchwała wszystkie pięć punktów powyższego wniosku bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji kolejowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie nowej taryfy lokalnej dla ruchu towarowego na kolejach państwowych.

Sprawozdawca p. Czecz uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. wzywa się c. k. Rząd:

a) iżby zamknięcia rachunkowe c. k. kolei państwowych i ich statystyka nie ograniczały się jak obecnie do dat jedynie zbiorowych dla całej sieci tych kolei, lecz iżby także dla terytoryalnych grup kolei państwowych wykazane były oddzielnie i dochody z ruchu osobowego, dochody ruchu towarowego, wszelkie inne dochody, koszta ruchu i wszelkie inne, oraz wszelkie daty statystyki kolejowej, jak ruch osobowy i towarowy, przebieg kilometryczny pasażerów i towarów i t. p.:

b) iżby statystyka kolei państwowych wykazywała ruch towarowy nietylko, jak obecnie, według rodzaju towarów, lecz także wedle klas taryfowych i poszczególnych wyjątkowych taryf oraz przyznanych refakcyjnych zniżen³, a to podobnie jak pod a), nietylko dla całej sieci kolei państwowych, lecz również dla ich grup terytoryalnych:

c) iżby zasada wykazywania ruchu towarowego, według klas taryfowych i t. d. jak pod b) wprowadzoną była także do statystyki kolei prywatnych;

d) iżby tak na kolejach państwowych jak i prywatnych zaprowadzoną została taka statystyka ruchu towarowego, któraby na wzór niemieckiej „Statistik der Güterbewegung auf den deutschen Eisenbahnen“, wykazywała ruch każdego towaru od miejsca ząd został wysłany aż do miejsca jego przeznaczenia, głównie mając na oku ruch surowców natury rolniczej;

e) iżby do składu państwowej Rady kolejowej powołał delegata Wydziału krajowego.

II. Poleca się Wydziałowi krajowemu, iżby sprawom taryf kolejowych ze stanowiska ekonomicznych interesów kraju stale baczną poświęcał uwagę i w tym celu dla prac zadaniem tem spowodowanych zorganizował siły potrzebne.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i głosując nad punktami I. i II. wniosku komisji oddzielnie, uchwała oba punkta powyższego wniosku bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie komisji przemysłowej o wniosku posła Merunowicza w przedmiocie utworzenia organu fachowego dla spraw handlowych przy Wydziale krajowym.

Sprawozdawca p. Weigel podnosi, że z wnioskiem p. Merunowicza stoją w ścisłym związku i tego samego przedmiotu dotyczą petycje: Ls. 981, 982, 983, 984, Zarządu głównego Towarzystwa Kółek rolniczych we Lwowie; Ls. 625 Towarzystwa „Proświty“, Ls. 629 Narodnej Torhowli. Dlatego komisja wnosi :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Wniosek p. Merunowicza i petycje powyższe odstępuje się Wydziałowi krajowemu do wszechstronnego i szczegółowego rozpoznania i przedstawienia Sejmowi na przyszłej sesji odpowiednich wniosków.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Wybór uzupełniający jednego członka do komisji krajowej dla rewizji podatku gruntowego.

Marszałek oznajmia, iż doszło do wiadomości Wydziału krajowego, że z pomiędzy wybranych na ostatniej sesji sejmowej zastępców członków komisji krajowej dla rewizji podatku gruntowego, jeden z nich, mianowicie p. Firlej zmarł. W skutek tego zarządza Marszałek oprócz wyboru jednego członka, także wybór jednego zastępcy członka komisji dla rewizji podatku gruntowego.

Do skrutynium powołuje Marszałek pp. Brykczyńskiego, Szeliskiego, Scipiona, Kostheima i Paszkowskiego, i wzywa posłów do oddawania kartek głosowania na członka komisji. (Posłowie oddają kartki.)

Marszałek zarządza wybór zastępcy członka komisji kraj. dla rewizji podatku gruntowego.

Do skrutynium powołuje Marszałek pp. Wiśniewskiego, Siemiginowskiego, Niezabi-

towskiego Witołda, Bielańskiego i Puzyńkę i wzywa posłów do oddawania kartek głosowania (Posłowie oddają kartki.)

Marszałek zawiesza na 10 minut posiedzenie aż do przeprowadzenia skrutynium.

Po 10. minutowej przerwie otwiera Marszałek na nowo posiedzenie i wzywa komisje skrutacyjne do przedstawienia wyniku głosowania.

P. Puzyra zdaje sprawę z wyniku wyboru zastępcy członka do komisji kraj. dla rewizji katastru gruntowego :

Głosujących było 80, absolutna większość 41. Z tych otrzymali p. Felix Sozański 66 głosów, Maciej Serwatowski 10 głosów, Grzegorz Głuchowski 1 głos, kartek białych oddano 3.

Marszałek konstatuje, że zastępcą członka tej komisji wybrany został p. Felix Sozański.

P. Szeliski zdaje sprawę z wyniku wyboru członka kraj. komisji dla rewizji katastru gruntowego :

Głosujących było 80, absolutna większość 41; p. Grzegorz Głuchowski otrzymał 80 głosów, wybrany zatem został jednogłośnie.

Marszałek konstatuje, że p. Grzegorz Głuchowski wybrany został członkiem tej komisji.

Następuje :

Sprawozdanie komisji drogowej w sprawie petycji gminy i obszaru dworskiego Rolów o subwencję na drogę Rolów - Dobrowlany.

Sprawozdawca p. Starzyński czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Petycję gminy i obszaru dworskiego Rolów odstępuje się Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia po myśli okólnika z dnia 22. grudnia 1882. do L : 51.432.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek,

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej z petycji miasteczka Dynów, i okolicznych gmin i obszarów dworskich powiatu brzozowskiego o uregulowanie zapór mytniczych na drodze krajowej Dynów - Sanok.

Sprawozdawca p. Zdzisław Skrzyński czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycję miasteczka Dynowa i wsi sąsiednich o uregulowanie zapór mytniczych na drodze krajowej Dynów-Sanok Sejm odsyła do Wydziału krajowego z poleceniem, ażeby tę sprawę zbadał i o ile możności przychylnie załatwił.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej o petycji p. Lucyana Wincentego Bortkiewicza, prowizorycznego asystenta technicznego oddziału drogowego przy Wydziale krajowym o przydzielenie mu veniam aetatis.

Sprawozdawca p. Michalski czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

p. Lucyanowi Wincentemu Bortkiewiczowi prowizorycznemu asystentowi technicznemu oddziału drogowego przy Wydziale krajowym, udziela się veniam aetatis.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek:

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej o petycji gminy Podmichale (w powiecie Kałuskim) o przywrócenie komunikacji na drodze gminnej w tej miejscowości.

Sprawozdawca p. Borkowski czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję gminy Podmichale odsyła się do Wydziału krajowego do zbadania i właściwego traktowania mając na względzie przedsiębrać się mającą w krótkim czasie regulację Łomnicy.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek:

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej o petycji gminy król. wolnego miasta Jaworowa o utworzeniu tamże nowego ek: Sądu obwodowego.

P. Klemensiewicz czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję król. wolnego m. Jaworowa Ls: 1450 o utworzenie ek: Sądu obwodowego w Jaworowie przekazuje się Wydziałowi krajowemu do wszechstronnego zbadania, zasięgnięcia opinii ek: Władz rządowych i autonomicznych i przedłożenia wniosku na najbliższej sesji Sejmowej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej o petycji gminy i obszaru dworskiego w Lubli o wyłączenie tej miejscowości z pod jurysdykcji ek: Sądu powiat. w Frysztaku a przydzielenie do ek: okręgu Sądu miejsko deleg. w Jaśle.

Sprawozdawca p. Klemensiewicz czyta sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję gminy i obszaru dworskiego w Lubli Ls: 1.466 przekazuje się Wydziałowi krajowemu z poleceniem zbadania

przytoczonych w petycji okoliczności oraz zapytania odnośnych władz rządowych i autonomicznych i przedłożenia sprawozdania na najbliższej sesji Sejmowej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej o petycji gminy m. Zaleszczyk o utworzenie Sądu obwodowego w Zaleszczykach.

Sprawozdawca p. Klemensiewicz czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję gminy miasta Zaleszczyk Ls. 1464 o utworzenie c. k. Sądu obwodowego w Zaleszczykach, przekazuje się Wydziałowi krajowemu do wszechstronnego zbadania, zasięgnięcia opinii Władz rządowych i autonomicznych i przedłożenia sprawozdania wraz z wnioskiem na najbliższej sesji sejmowej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o petycjach Edwarda Gacka nauczyciela i innych o policzenie lat służby do emerytury.

Sprawozdawca p. Rayski czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Nad petycjami Stanisławy Zejmowej L. 153, Stanisława Jana Jakubowskiego L. 238, Tomasza Markowskiego L. 344, Amalii Władyki L. 345, Metodogo Bilińskiego 361, Pawła Mormonia L. 527, Edmunda Banickiego L. 678, Stanisława Kochaja L. 642 i Jana Filipowicza L. 907, przechodzi Sejm do porządku dziennego.

II. Petycje Edwarda Gacka L. 237 Jana Hołubowicza L. 150, Juliana Lityńskiego L. 341 i Józefa Dudziaka odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania,

ewentualnie do postawienia odpowiednich wniosków.

III. Petycję Marcina Frydla L. 639, Waleryana Janiszewskiego L. 242 i Jadwigi Tournelle L. 901 odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek, głosując nad każdym punktem tegoż wniosku oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej o petycji Towarzystwa politechnicznego we Lwowie o utworzenie krajowego biura dla spraw budowlanych.

Sprawozdawca p. Rozwadowski czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję Towarzystwa politechnicznego we Lwowie, w sprawie utworzenia krajowego biura budowniczego odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania, ewentualnie przedłożenia sprawozdania.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej z petycji gminy Sułkowice w powiecie Myślenickim o ukończenie tamże budującej się drogi subwencyonowanej.

Sprawozdawca p. Sala czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki sejm raczy uchwalić:

Petycją gminy Sułkowice o ukończenie budującej się tamże drogi subwencyonowanej odstępuje się Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o kilku petycyach o zapomogi i dary z łaski.

Sprawozdawca p. Andrzej Patocki czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Petycę Julii Zielińskiej L. 654 o zaopatrzenie sieroty po zmarłym jej mężu inżynierze dróg krajowych, oraz petycę Józefa Surowiaka i Eleonory Rondewaldowej L. 815 i 847 o zapomogi odstępuje się Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia.

2. Nad petycya Stanisława Reichera, emerytowanego konduktora L. 1146 o jednorazową zapomogę, przechodzi się do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek, głosując nad każdym punktem tegoż wniosku oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej o petycyach gmin Olesko i Konty powiatu Złoczowskiego o budowę drogi Olesko - Sokółka.

Sprawozdawca p. Wiśniewski czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyę gmin Oleska i Kontów odstępuje się Wydziałowi krajowemu do urzędowego załatwienia.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji gminy Pererów powiatu Kołomyjskiego o zarządzenie wypłaty dodatków gminnych od gruntów położonych w Trościańcu.

Sprawozdawca p. Hamorak czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyę Zwierzchności gminy Pererowa odstępuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia w kierunku w sprawozdaniu wskazanym.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji kółka rolniczego w Choczwi w sprawie odmówienia przez c. k. Starostwo w Wadowicach temuż kółku koncesji na wyszynk wina.

Sprawozdawca p. Hamorak czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyę kółka rolniczego w sprawie koncesji na wyszynk wina odstępuje się Wysokiemu c. k. Rządowi do zbadania i możliwego uwzględnienia.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o petycji młodszych nauczycieli i nauczycielek szkół ludowych w Krakowie o zrównanie ich płac z płacami nauczycieli starszych.

Sprawozdawca czyta sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad petycya młodszych nauczycieli i nauczycielek szkół ludowych w Krakowie o zrównanie ich płac z płacami nauczycieli i nauczycielek starszych przechodzi się do porządku dziennego.

Przemawia p. Rotter, stawiając poprawkę, aby petycya tę przekazano Wydziałowi krajowemu z poleceniem, ażeby w porozumieniu się z Radą szkolną krajową o rzeczy tej zdał sprawę a ewentualne wnioski przedstawił na najbliższej sesji.

Izba popiera tę poprawkę.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca.

Przemawia p. Rotter dla sprostowania faktu.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba w głosowaniu uchwala wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej z petycji Maryi Grobłowej o zwrot wkładek emerytalnych złożonych przez jej syna ś. p. Władysława Groblę b. nauczyciela ludowego w Bogumiłowicach, ewentualnie o kwartał pozgonny z kosztami leczenia i pogrzebu.

Sprawozdawca p. d'Abancourt czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję Maryi Grobłowej l. 738 przekazuje się Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia w drodze łaski.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o petycjach gminy Rożnów Ls. 1239, gminy Raniowice i gminy Bolechowa Ls. 1213 oraz gminy Pawełcze Ls. 1172 o wolny pobór surowicy dla bydła.

Sprawozdawca p. Data czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycje gminy Rożnów L. s. 1239, gminy Raniowice i gminy Bolechowie L. s. 1213 oraz gminy Pawełcze L. s. 1172 odstępuje się c. k. Rządowi do możliwego uwzględnienia:

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji Antoniego Romańskiego i towarzyszy

o utworzenie w Zarwanicy stacji dla ruchu towarowego.

Sprawozdawca p. Słotwiński czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycją p. Antoniego Romańskiego i towarzyszy o utworzenie na drodze żelaznej Karola Ludwika w miejscowości Zarwanica stacji towarowej, udziela się Wysokiemu c. k. Rządowi do możliwego uwzględnienia.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej o petycji Wydziału powiatowego w Tłumaczu, w sprawie rewizji stemplowych dokonywanych przez c. k. Straż skarbową w księgach uchwał Rad gmin wiejskich oznaczających place naczelnikom gmin, ich zastępcom, asesorom, pisarzom i t. p.

Sprawozdawca p. Kostheim czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję Wydziału powiatowego w Tłumaczu do L. 693 odstępuje się Wydziałowi krajowemu z wezwaniem, ażeby w drodze właściwej poczynił starania o odpowiednie zwolnienia w opłatach skarbowych, z tytułu nominacyj fuunkcyonaryuszów gminy.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej z petycji gminy i obszaru dworskiego w Wielkich Oczach o utworzenie nowego sądu powiatowego w Wielkich Oczach.

Sprawozdawca p. Jahl czyta sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem przydziela petycyę gminy i obszaru dworskiego w Wielkich Oczach o utworzenie Sądu powiatowego w miasteczku Wielkie Oczy, Wydziałowi krajowemu do zbadania i postawienia wniosku na najbliższej sesyi sejmowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej w sprawie petycji gminy Lanekorona o utworzenie Sądu powiatowego w miasteczku Lanekoronie.

Sprawozdawca p. Jahl czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem przydziela petycyę miasteczka Lanekorony de praes. 5. lutego 1896 Ls. 1516 o utworzenie Sądu powiatowego w Lanekoronie Wydziałowi krajowemu do zbadania i postawienia wniosku na najbliższej sesyi sejmowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek:

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej w sprawie petycji gminy miasteczka Gołogóry o utworzenie Sądu powiatowego w Gołogórach.

Sprawozdawca p. Jahl czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem przydziela petycyę gminy miasteczka Gołogóry z dnia 4. lutego 1896 l. 1481 o u-

tworzenie Sądu powiatowego w Gołogórze, Wydziałowi krajowemu do zbadania i postawienia wniosku na najbliższej sesyi sejmowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej w sprawie protestu gminy Łącko i kilku okolicznych, przeciw utworzeniu Sądu powiatowego w Kamienicy.

Sprawozdawca p. Jahl czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem odstępuje protest do l. 1274 Wysokiemu c. k. Rządowi odnośnie do uchwały z dnia 20. stycznia 1896 do l. 863.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej w sprawie petycji gminy miasta Buczacza o kreowanie Sądu obwodowego w Buczaczu.

Sprawozdawca p. Jahl czyta sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem przydziela petycyę gminy m. Buczacza de praes. 28. stycznia 1896. L. 1273 o kreowanie Sądu obwodowego w Buczaczu, Wydziałowi krajowemu do zbadania i postawienia wniosku na najbliższej sesyi sejmowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Marszałek oznajmia, iż porządek dzienny został wyczerpany.

P. Klemensiewicz wnosi przekazanie wszystkich niezadowolonych petycji Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek.

Marszałek oznajmia, że wskutek wyrażonego przez niektórych posłów życzenia na podstawie upoważnienia Izby stawia dodatkowo na porządku dziennym dzisiejszego posiedzenia jeszcze sprawozdanie komisji o wniosku p. Ostapczuka.

Następuje :

Sprawozdanie komisji administracyjnej o wniosku posła Ostapczuka w sprawie zmiany §. 30. krajowej ordynacji wyborczej.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz uwolniony od czytania tego sprawozdania prosi o omyłkę drukarską. Mianowicie w drugim ustępie sprawozdania komisji, wierszu pierwszym po słowach: „w ustawodawstwie austriackim“ dodać należy słowo: „przy wyborze do ciał prawodawczych“.

Sprawozdawca odczytuje wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Nad wnioskiem p. Ostapczuka w sprawie zmiany §. 30. krajowej ordynacji wyborczej przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Przemawia p. Okuniewski, stawiając zamiast wniosku komisji, następujący wniosek :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Paragraf 30. ordynacji wyborczej do Sejmu krajowego zostaje zmieniony w ten sposób, że do ustępu pierwszego dodaje się słowa: „Każdemu prawyborcy pozostawia

się do woli, czy ma głosować ustnie, czy też kartką“.

Izba popiera wniosek p. Okuniewskiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca.

P. Okuniewski wnosi imienne głosowanie.

Izba nie popiera wniosku na imienne głosowanie.

Następnie uchwala Izba wniosek komisji.

Marszałek wyjaśnia pod względem formalnym.

Marszałek oznajmia, iż wobec wyczerpania materiału zamierza przystąpić do zamknięcia dzisiejszego posiedzenia i obecnej sesji.

Marszałek wzywa tedy sekretarza do odczytania protokołów 25. i 26. posiedzenia.

Sekretarz Urbański czyta protokoły 25. i 26. posiedzenia.

Izba przyjmuje w głosowaniu protokół 25. posiedzenia.

Następnie przyjmuje Izba w oddzielnem głosowaniu protokół 26. posiedzenia.

Przemawia Marszałek i wnosi okrzyk na cześć Najjaśniejszego Pana, który Izba trzykrotnie powtarza.

Przemawia p. Dunajewski.

Przemawia p. Zajęczkowski.

Przemawia JE. Namiestnik ks. Sanguszko.

Przemawia Marszałek i zamyka posiedzenie, a zarazem 1 sesję VII. peryodu sejmowego.

Koniec posiedzenia godz. 1. min. 50 po południu.

Marszałek krajowy :

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze :

Stanisław Niezabitowski w. r.

Mieczysław Urbański w. r.